

ل. تولستوي

ئۈرۈش ۋە تېچلىق

书号 M10049 (4) 202
定价 2.20元

ل. تولستوي

نۇرۇش ۋە تېچلىق

تەرجىمە قىلغۇچى: ئىبراھىم ئۆمەر

1

مىللەتلەر نەشرىياتى

本书根据苏联国家文学艺术出版社1953年莫斯科出版的俄文版翻译
并根据上海译文出版社1981年出版的汉文版审订出版。

بۇ كىتاپ سوۋېت ئىتتىپاقى دۆلەتلىك ئەدەبىيات - سەنئەت
نەشرىياتىنىڭ 1953-يىلى موسكۋادا نەشر قىلىنغان رۇسچە نۇسخە
سىغا ئاساسەن تەرجىمە قىلىندى ۋە شاڭخەي تەرجىمە ئەسەرلەر
نەشرىياتىدىن 1981-يىلى نەشر قىلىنغان خەنزۇچە نۇسخىسىغا
ئاساسەن تەھرىرلەپ نەشر قىلىندى.

تەرجىمە تەھرىرى: ئۇيغۇر سايرانى
مەسئۇل مۇھەررىر: غۇلام غوپۇرى
مەسئۇل كوررېكتور: نۇربىيە ئەزىز

ئۇرۇش ۋە تېچلىق

(1)

ل. تولستوي

ئىبراھىم ئۆمەر تەرجىمىسى

مىللەتلەر نەشرىياتى نەشر قىلدى

شىنخۇا كىتاپخانىسى تارقىتىدۇ

مىللەتلەر باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

1987-يىلى 2-ئايدا 1-قېتىم نەشر قىلىندى

1987-يىلى 2-ئايدا بېيجىڭدا 1-قېتىم بېسىلدى

باھاسى: 2.20 يۈەن

战争与和平

民族印刷厂印刷

开本：850×1168毫米1/32 印张：22 1/2

1987年2月第1版

1987年2月北京第1次印刷

印数：0001—3,000册 定价：2.20元

书号：M 10049(4)202

مۇندەرىجە

بىرىنچى توم

(1)	بىرىنچى قىسىم
(267)	ئىككىنچى قىسىم
(489)	ئۈچىنچى قىسىم

بىرىنچى قىسىم^①

1

— Eh bien, mon prince. Gênes et Lucques ne sont plus que des apanages, des جاسىغى^②, de la famille. Bunaparte. Non, je Vous préviens, que si vous ne me dites pas, que nous avons la guerre, si vous vous permettez encora de pallier toutes les infamies, toutes les atrocités de cet Antichrist (ma parole, j'y crois) je ne vous گېنۇيە، كىنەزىم، connais plus, vous n'etes blus بىلەن لۇككا بوناپارت^③ خانىدانىنىڭ جاسىغى بولۇپ mon a mi قالدىغۇ. ياق، مەن سىزگە ئاۋال شۇنى ئېيتىمەنكى، ناۋادا سىز بۇنى ماڭا ئۇرۇش دەپ ئېيتىمەسىڭىز، ناۋادا سىز يەنىلا ئاشۇ خرىستىيان ئازغۇنى (مەن ئۇنىڭ خرىستىيان ئازغۇنى ئىكەنلىكىگە

① ناھايىتى ئاز ساندىكى ئايرىم تارىخىي شەخسلەر ۋە ۋەقەلەر توغرىدا روماندا ئۇچرايدىغان ئىزاھاتلار ماۋدى تەرجىمە قىلغان ئىنگىلىزچە نۇسخىسىدىن ئىلاۋە قىلىندى. قالغانلىرى تەرجىماننىڭ.

② جاسىغى — تەۋەلىكى، تەۋەلىك يېرى. — تەھرىردىن.

③ بوناپارت — ناپالېئوننىڭ پەمىلىسى. — تەھرىر.

چىندىن ئىشىنىمەن) نىڭ ھەممە جىسنايەت ۋە زوراۋانلىقلىرىنى ئاقلايدىغان بولسىڭىز، مەن سىز بىلەن مۇناسىۋىتىمنى ئۈزۈشمەن، سىز يەنە مېنىڭ دوستۇم ئەمەسسىز، *comme vous dites* (سىز ئۈزۈڭىز ئېيتقاندەك)، يەنە مېنىڭ "سادىق قۇلۇم" ئەمەسسىز! ھە، سالام، سالام. *Je vois que je vous fais peur* (مەن سىزنى ناھايىتى ئەيمەندۈرۈپ قويغانلىغىمنى كۆرۈپ تۇرۇپتىمەن). قېنى ئولتۇرۇڭ، ئەھۋاللارنى سۆزلەپ بېرىڭ).

1805 - يىلى ئىيۇلدا، خانىش ئانا ماريە فېدوروۋنانىڭ ئەڭ يېقىن كۆرىدىغان داڭلىق كۆتۈچى خانىمى ① ئاننا پاۋلوۋنا شېرېر ئۆزىنىڭ كەچكى ئولتۇرۇشىغا دەسلەپ كەلگەن ناھايىتى سىپايە ۋە چوڭ ئەمەلدار كىنەز ۋاسىلىنى ئەنە شۇ سۆزلەر بىلەن قارشى ئالدى. ئاننا پاۋلوۋنا بىرقانچە كۈندىن بېرى يۆتەل بولۇپ قالغان، ئۆزىنىڭ ئېيتىشىچە، گرىپپ ② بىلەن ئاغرىغان ئىدى ("گرېپپ" سۆزى ئەينى زاماندا ناھايىتى كەمدىن - كەم قوللىنىلىدىغان يېڭى سۆز ئىدى). ئاننا پاۋلوۋنا مەخسۇس قىزىل فورمىلىق كىيىم كىيگەن چاكىردىن ئەتىگەندە ئەۋەت-ئەۋەتكەن باغاقلىرىدا ھەممىسىگە بىر خىلدىلا (فرانسۇزچە) مۇنداق دەپ يازغان ئىدى:

"Si vous n'avez rien de mieux à faire, M.le comte (ياكى mon prince), et sila perspective de passer la soirée chez une pauvre malade vous effraye pastrop,

① خانىش، مەلىكە ۋە ئاغىچا - خېنىملارنى كۈتىدىغان ئاقسۆڭەك

سەتەڭ. - تەر.

② گرىپپ (spunn) - تارقىلۇچان زۇكام. - تەر.

je serai charmée de vous voir chez moi entre 10 heures,

Anette Scherer”.

”گراف جاناپلىرى (ياكى كىنەزىم)، ئەگەر سىزنىڭ بۇنىڭدىن مۇھىم ئىشىڭىز بولمىسا ۋە ئەگەر كەچكى دەم ئېلىش ۋاقتىڭىزنى بىزدەك بىچارىنىڭ يېنىدا ئۆتكۈزۈشتىن قورقمىسىڭىز، مەن بۈگۈن كەچ سائەت 7 دىن 10غىچە بولغان ئارىلىقتا سىزنى كۆرسەم ناھايىتى خۇرسەن بولاتتىم. ئاننا شېرېر.”

— Dieu, quelle virulente sortie!

(ۋاي ئاللا، نىمە دىگەن قاتتىق گەپ!) — دەپ جاۋاپ بەردى ئەمدىلا كىرىپ كەلگەن كىنەز. ئۇ مۇنداق كۈتۈۋېلىشتىن ھىچقانچە بىئارام بولمىغان ئىدى، ئۇ گۈل چېكىلگەن ئوردا كىيىمى، ئۇزۇن پايپاق ۋە باشماق كىيىگەن بولۇپ، كۆكرىگىگە بىرقانچە ئوردىن ئېسىلغان ئىدى، ئۇنىڭ ياپىلاق يۈزىدىن ئوچۇق چىراي ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

ئۇ نەپىس فرانسۇز تىلىدا سۆزلەيتتى، بۇ تىل بىلەن بىزنىڭ ئاتا-بوۋىلىرىمىز سۆزلەپلا قالمايتتى، بەلكى يەنە ئويلايتتى، شۇنىڭدەك يۇقۇرى تەبىئىدىكىلەرگە ۋە ئوردىدا قېرىپ كەتكەن مۇھىم كىشىلەرگە خاس ۋەزىمىن ۋە سىلىق-سىپايە ئاھاڭنىمۇ ئىشلىتەتتى. ئۇ ئاننا پاۋلوۋنانىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۆزىنىڭ ئەتىر سېپىلگەن ۋە چاچسىز ئايپاڭ بېشىنى ئىگىشتۈرۈپ قولىنى سۆيىدى-دە، دىۋاندا بىمالال ئولتۇردى.

— Avant tout dites moi, comment vous allez, chère amie? (ئېيتىڭا، سۆيۈملۈك دوستۇم، سالامەتلىڭىز قانداق؟) مېنى

خاتىرىجەم قىلىڭ، — دىدى ئۇ ئاۋازى ۋە سۆزىنىڭ ئاھاڭىنى
ئۆزگەرتىمەي تۇرۇپ، ئۇنىڭ ئاھاڭىدىكى ئەدەپ ۋە ھىسداشلىقنىڭ
تېگىدىن پىسەنت قىلمىغانلىقى، ھەتتا مەسخىرە پۇراقلىرى چىقىپ
تۇراتتى.

— روھىي جەھەتتە ئازاپ چېكىۋاتقان كىشى قانداقسىغا ساغلام
بولسۇن؟... تۇيغۇسى بار بىر كىشى بىزنىڭ زامانىمىزدا خاتىرىجەم
بولالامدۇ؟ — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا. — سىز پۈتۈن كېچە شۇ يەردە
بولسىزغۇ، دىگەن ئۈمىتتىمەن، شۇنداقمۇ؟

— ھە، ئەنگىلىيە ئەلچىسىنىڭ ئۆيىدە ئۆتكۈزۈلدىغان تەبرىك-
لەش زىياپىتىچۇ؟ بۈگۈن چارشەنبە. مەن بېرىپ كۆرۈنۈپ
قويۇشۇم كېرەك. — دىدى كىنەز. — قىزىم مېنى ئىزلەپ كېلىدۇ
ۋە ماڭا ھەمرا بولۇپ بارىدۇ.

— مەن بۇ تەبرىكلەش زىياپىتى بىكار قىلىنغان بولسا كېرەك، دەپ
ئويلايتىمەن. Je vous avoue que toutes ces fêtes et tous
ces feut d'artifice commencent à devenir insipides.
(راستىنى ئېيتسام، بۇ تەبرىكلەش زىياپەتلىرى ۋە ئوتقاشلار كىشىنى
بىزار قىلىدىغان بولۇپ قالدى.)

— ئەگەر ئۇلار سىزنىڭ ئارزۇيىڭىزنى بىلىگەن بولسا ئىدى،
زىياپەتنى بىكار قىلغان بولاتتى، — دىدى كىنەز ئادىتى بويىچە
خۇددى پۇرژىنىسىنى تولۇق بۇراپ قويغان سائەتتەك گەپ قىلىپ،
ئۇنىڭ بۇ سۆزلەرگە باشقىلارنى ئىشەندۈرمەكچى ئەمەسلىگىمۇ
كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— Ne me tourmentez pas, Eh bi en, qu'a-t-on dé-
cidé par rapport à la dépêche de Novosilzoff? Vous

savez tout (قىيىنماڭ مېنى! خوش، ھېلىقى نوۋۇ سېلتسوۋنىڭ جىددى مەكتۇبى ھەققىدە نىمە قارار قىلىشىپتۇ؟ سىز ھەممىنى بىلىسىز.)

— سىزگە قانداق ئېيتىش كېرەك؟ — دېدى كىنەز سوغاق ۋە كىشىنى زېرىكتۈرىدىغان ئاھاڭدا. Qu'a-t-on décidé? On a décidé. que Bunaparte a brûlé ses Vaisseaux, et je crois que nous sommes en train de brûler les nôtres, (نىمە قارار قىلىشىپتۇ؟ شۇنى قارار قىلىشىپتۇكى، بوناپارت ئۆز كېمىلىرىنى ئۆرتەپ تاشلاپتۇ، مېنىڭچە، بىزمۇ ئۆزىمىزنىڭكىنى شۇنداق قىلىشقا تەييار تۇرساق كېرەك).

كىنەز ۋاسىلى ھەمىشە، خۇددى ئارتىس كونا سەھنە كىتابىدىكى بىر بۆلەك ئىبارىلەرنى يادلىغاندەك، ئېرىنچەكلىك بىلەن سۆزلەيتتى. ئاننا پاۋلوۋنا بولسا، ئەكسىچە، ئۆزىنىڭ قىرىق ياشلارغا كىرىپ قالغانلىغىغا قارىماي، جانلىق ۋە جۇشقۇن ئىدى.

قىزغىن روھلۇق بولۇش — ئۇنىڭ ئىجتىمائى بۇرچى بولۇپ قالغان ئىدى، بەزىدە ھەتتا ئۇ مۇنداق بولۇشنى ياقتۇرمىغان چاغلاردىمۇ، ئۇنى تونۇيدىغان كىشىلەرنى ئۈمىتسىزلەندۈرمەسلىك ئۈچۈن، يەنىلا قىزغىنلىق كۆرسىتەتتى. ئاننا پاۋلوۋنانىڭ چېھرىسىدە دائىم جىلۋە قىلىپ تۇرىدىغان ۋەزىن تەبەسسۇم، گەرچە ئۇنىڭ ياشىنىپ سولغان چېھرىسىگە ئانچە ماس كەلمىسىمۇ، ئەركە نايناق بالىلارغا ئوخشاش، ئۆزىنىڭ يېقىملىق يېتەرسىزلىكلىرىنى دائىم بىلىپ تۇرغان تەقدىر — دېمۇ ئۆزگەرتكۈسى كەلمەيدىغانلىغى، ئۆزگەرتىشكەمۇ قادىر بولالامدۇغانلىغى ۋە ئۆزگەرتىش زۆرۈردەپ ھىساپلىمايدىغانلىغى ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

سىياسى پائالىيەتلەر توغرىلىق سۆز بولۇۋاتقاندا، ئانىنا پاۋلوۋنا بىردىنلا قىزىپ قايىناپ كەتتى.

— ئاھ، بولدى، ئاۋستىرىيە توغرىلىق ماڭا سۆزلىمە— ياق قويۇڭ! ئېھتىمال، مەن ھېچنىمىنى چۈشەنمىسەم كېرەك، بىراق ئاۋستىرىيە ھېچقاچان ئۇرۇش قىلىشنى خالىمىغان، ھازىرمۇ خالىمايدۇ. ئۇ بىزگە خائىنلىق قىلىدۇ. بىرگىنە روسىيىلا ياۋروپانىڭ نىجاتچىسى بولۇشى كېرەك. بىزنىڭ ۋەلى شاھىمىز ئۆزىنىڭ يۈكسەك بۇرچىنى ئوبدان بىلىدۇ ۋە شۇ بۇرچىغا سادىق بولىدۇ. مەن مانا شۇ بىرگىنە نەرسىگە ئىشىنىمەن! بىزنىڭ خەير—ساخاۋەتلىك ۋە ئاجايىپ پادىشاھىمىزغا دۇنيادا ئۇلۇغ رول ئويناش كېرەك بولۇپ قالدى، ئۇ كىشى شۇنچىلىك خەير—ساخاۋەتلىك ھەم مۇرۇۋەتلىك ئىكەنكى، خۇدا ئۇنى ئۆز دەرگاھىدىن چەتتە قالدۇرمايدۇ، ئۇ ئۆز بۇرچىنى ئادا قىلىپ، ئىنقىلاپ گىدرا^① سىنى مىجىپ تاشلايدۇكى، بۇ گىدرا ھازىر مۇشۇ قاتىل ۋە ياۋۇز بوناپارت قىياپىتىدە بۇرۇنقىدىنمۇ قورقۇنچىلۇق بولۇپ قالماقتا. شېھىتىلەر قېنى ئۈچۈن بىز ئۆزىمىز ئىنتىقام ئېلىشىمىز كېرەك. مەن سىزدىن سوراپ باقاي، بىز كىمگە ئۈمىت باغلىيالىشىمىز مۇمكىن؟... ئەنگىلىيە ئۆزىنىڭ سودىگەرلەرچە تەبىئىتى بىلەن پادىشا ئالىپكساندر روھىنىڭ ھەممە يۈكسەكلەگىنى چۈشەنمەيدۇ ۋە چۈشەنەلمەيدۇ. ئۇ مالتا ئارىلىنى بوشىتىپ بېرىشتىن باش تارتتى. ئۇ بىزنىڭ ھەركەتلىرىمىزنىڭ تېگىدە بىرگەپ بار دەپ دەرگۇمان بولۇپ ۋە ئۇنى كۆرۈۋالماقچى بولۇپ

① گىدرا— گىرىك ئەپسانىلىرىدە: كۆپ باشلىق ئەجدىھا، يەتتە باشلىق

كەلمەكتە. ئۇلار نوۋۇ سېلتسوۋغا نىمىلەرنى دىيىشىپتۇ؟... ھىچنىمە.
ئىنگىلىزلەر بىزنىڭ پادىشاھىمىزنىڭ ئۆز مەنپەئەتىدىن پۈتۈنلەي
ۋاز كېچىپ، دۇنيانىڭ بەخت-سائادىتى ئۈچۈن ھىچنىمىنى ئايماي-
دىغان پىداكارلىق روھىنى چۈشەنمىدى ۋە چۈشەنەلمەيدۇ. ئۇلار
نىمىنى ۋەدە قىلغان؟ ھىچنىمىنى! ئۇلار ھەتتا ۋەدىلىرىنى قىلچە
ئەمەلدە كۆرسەتمەيدۇ. پىرۇسسىيە بولسا، بوناپارت يېڭىلمەس،
پۈتۈن ياۋروپا ئۇنىڭغا قارشى تۇرالمايدۇ، دەپ ئاللىقاچان ئېلان
قىلدى... مەن نە گاردېنبېرگنىڭ، نە گاۋگۇسنىڭ بىر ئېغىز سۆزدە-
گىمۇ ئىشەنمەيمەن. *Cette fameuse neutralité prussienne,*
cen'est qu'un piège. (پىرۇسسىيەنىڭ نامى پۈركەتكەن بىتەرەپ-
لىكى — پەقەت بىر تاپان-توزاق، خالاس). مەن بىرگىنە خۇداغا ۋە
بىزنىڭ شەپقەتلىك پادىشاھىمىزنىڭ ئالى تەقدىرىگىلا ئىشىنىمەن. ئۇ
ياۋروپانى قۇتقۇزىدۇ... — ئاننا پاۋلوۋنا ئۆزىنىڭ قىزىپ كەتكەنلىگىنى
مەسخىرە قىلغان ھالدا كۈلۈمسىرەپ قويۇپ، بىردىنلا توختاپ
قالدى.

— مەن ئويلايمەنكى، — دىدى كىنەز كۈلۈپ تۇرۇپ، — بىزنىڭ
سۆيۈملۈك ۋىنسېنگېرودىمىز ئورنىغا سىزنى ئەۋەتكەن بولسا ئىدى،
سىز پىرۇسسىيە كارولىنىڭ رازىلىغىنى چوقۇم بىر قىستاش بىلەنلا
ئالغان بولاتتىڭىز. سىز نىمە دىگەن سۆزمەن. ماڭا بىر ئىستاكەن
چاي بېرەمسىز؟

— مانا ھازىر. ئېپى كەلگەندە سىزگە شۇنى ئېيتىپ قويايىكى، —
دەپ قوشۇپ قويدى ئاننا پاۋلوۋنا يەنە تېچلىنىپ. — بۈگۈن
le vicomte de Mortemart، كىشى كېلىدۇ،
il est allié aux Montmorenoy par les Rohans (بىرى

بەگزادە مورتېمار بولۇپ، ئۇ روگانوۋ ئارقىلىق مونمورانس بىلەن تۇققان بولۇپ قالغان.) ئۇ فرانسىيىدە ئەڭ ياخشى نەسەپلەرنىڭ بىرى. ئۇ ھەقىقىي ئاڭكۆڭۈل مۇھاجىر. يەنە بىرى l'abbe Morio (ئاببات ① مورو)، سىز بۇ چوڭقۇر پىكىرلىك مۇتەپەككۇرنى تونۇمسىز؟ ئۇ شاھ تەرىپىدىن قوبۇل قىلىنغان ئىدى. بىلەمسىز؟ — ھ. ھ. ھ! تونۇشقان بولسام، ناھايىتى خوشال بولاتتىم، — دېدى كىنەز. — ئېيتىڭغا، — دەپ قوشۇمچە قىلدى ئۇ، خۇددى ئەھمىيەتسىز بىر نەرسە يادىغا كەلگەندەك، ھالبۇكى بۇ يەرگە كېلىشتىن ئاساسىي مەقسەتمۇ شۇنى سوراپ بېقىش ئىدى، — l'imperatrice-mère (خانىش ئانا) بارون ② فونكىنىڭ ۋېپىنادا تۇرۇشلۇق بىرىنچى سېكرېتار قىلىپ تەيىنلىنىشىنى ئارزۇ قىلىدىكەن، راستمۇ؟ C'est un Pauvre sire, ce baron à ce qu'il pa rait. (بۇ بارون ئەرزىمەس بىر مەخلۇق كۆرۈنىدۇ). — كىنەز ۋاسىلى ئۆز ئوغلىنى ئەنە شۇ ئورۇنغا تەيىنلەشنى ئۈمىت قىلىپ يۈرگەن ئىدى، باشقا كىشىلەر بولسا خانىش ماريە فېدوروۋنا ئارقىلىق بۇ ئورۇننى بارونغا بېرىشكە تىرىشىپ كەلمەكتە ئىدى.

ئاننا پاۋلوۋنا خانىشنىڭ خاھىشى، نىمىنى ياقتۇرۇش — ياقتۇرماس — لىغى توغرىسىدا نە ئۆزى، نە باشقا بىر كىشى بىر نىمە دېيىشى مۇمكىن ئەمەسلىكىگە ئىشارەت قىلىپ، پۈتۈنلەي دىگۈدەك كۆزلىرىنى يۇمۇۋالدى.

① ئاببات — فرانسىيىدە كاتولىك ئىبادەتخانىلىرىدىكى پوپ. — تەر.

② بارون — غەربىي ياۋروپادا ئاقسۆڭەكلىك ئۇنۋانى. — تەر.

— Monsieur le baron de Funke a été recammandé à l'impératrice-mère par sa soeur — خانىش (بارون فۇنىك خانىش) — دەپلا قويدى ئۇ غەمكىن ۋە سوغاق ئاھاڭدا. ئاننا پاۋلوۋنا خانىشنى تىلغا ئېلىش بىلەن تەڭ، ئۇنىڭ يۈزىدە بىردىنلا غەمكىنلىك ئارىلاش چوڭقۇر سەمىمى ساداقەت ۋە ھۆرمەت ئىپادىلەندى، ئۆزىنىڭ ئالىجاناپ ھامىسىنى ھەرگال سۆھبەتتە تىلغا ئالغاندا ھەمىشە شۇنداق ئەھۋال يۈز بېرەتتى. ئۇ يەنە، خانىش ئالىلىرى بارون فۇنىكما beaucoup d'estimes (چوڭ ھۆرمەت بىلدۈرۈپ قەدىرلەيتتى)، دىدى ۋە ئۇنىڭ يۈزىنى يەنە مەيۈسلۈك قاپلىدى.

كىسەز پىسەن قىلماي جىم بولۇپ قالدى، ئاننا پاۋلوۋنا كىنەز خانىشقا تەۋسىيە قىلىنغان بىر زات ھەققىدە شۇنداق ناتوغرا گەپ قىلغانلىغى ئۈچۈن ئۆزىگە خاس چېچەنلىك ۋە چاققانلىق كۆرسىتىپ، ساراي خانىملىرىغا مۇناسىپ ئەدەپ بىلەن ئۇنى ئاگاھلاندۇرماقچى ۋە شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇنىڭغا يەنە تەسەللى بەرمەكچى بولاتتى.

— Mais à propos de votre famille, سىزنىڭ ئائىلىڭىز ھەققىدە، — دىدى ئۇ، — سىز بىلەمسىز، قىزىڭىز ئىسىلزاڧىلەر ئۆلپەتچىلىگىگە ئارىلىشىپ يۈرگەندىن بېرى، fait les délices de tout monde. On la trouve belle, comme le jour. (ھەممىگە ئىللىق كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالدى. ھەممە كىشى ئۇنى ئاجايىپ بىر گۈزەل دىيىشىدۇ).

كىنەز ھۆرمەت ۋە مىننەتدارلىق ئىشارىسى بىلەن نازىم قىلدى.

— مەن كۆپىنچە شۇنداق ئويلايمەنكى، — دېدى ئاننا پاۋلوۋنا سەل توختىغاندىن كېيىن سۆزىنى داۋام قىلىپ ۋە كىنەزگە يېقىنراق كېلىپ، گويا سىياسەت ۋە ئىسىلزاڭىلەر توغرىسىدىكى گەپلەر تۈگىدى، ئەمدى كۆڭلىمىزدىكى سەمىمى پاراڭغا ئۆتسەك دىگەندەك مۇلايىم تەبەسسۇم بىلەن، — كۆپىنچە شۇنى ئويلايمەنكى، دۇنيادا بەخت دىگەن نەرسە بەزىدە ناھايىتى ئادالەتسىزلىك بىلەن تەقسىم قىلىنىدىكەن. تەقدىر نىمە ئۈچۈن سىزگە شۇنداق ئىككى شەرەپلىك بالىنى (مەن سىزنىڭ ھېلىقى كىچىك ئوغلىڭىز ئاناتولىنى دېمەكچى ئەمەسمەن، چۈنكى ئۇنى ياقتۇرمايمەن، — دېدى ئۇ قاشلىرىنى يىمىرىپ قەتئىلىك بىلەن بۇ گەپنى قوشۇپ، — مۇشۇنداق سۆيۈملۈك بالىلارنى بەرگەندۇ؟ سىز بولسىڭىز ئۇلارنىڭ قەدرىگە ھەممىدىن ئاز يېتىسىز، شۇ سەۋەپتىنمۇ سىز ئۇلارنىڭ ئاتىسى بولۇشقا مۇناسىپ ئەمەسىز.

ئاننا پاۋلوۋنا بەك خوشاللىق بىلەن كۈلۈمسىرەپ قويدى.

— Que voulez-vous? Lafater aurait dit que je n'ai pas la bosse de la paternite (نىمىمۇ قىلاي؟ لافاتېر چوقۇم سىزدە ئاتىلىق مېھرىنىڭ خىسلىتى يوق دىگەن بولاتتى)، — دېدى كىندىز.

— قويۇڭ چاخچاقنى! مەن سىز بىلەن جىددى سۆزلەشمەكچى بولۇۋاتمەن. سىز مېنىڭ كىچىك ئوغلىڭىزنى ياخشى كۆرمەيدىغانلىقىمنى بىلىسىزغۇ؟ گەپ ئىككىمىزنىڭ ئوتتۇرىسىدا قالسۇن (ئۇنىڭ يۈزىدە غەمكىنلىك پەيدا بولدى)، بەزىلەر ئوغلىڭىز توغرىسىدا خانىش ئاللىرىغىمۇ ئېيتقان، سىزگەمۇ ئىچى ئاغرىيدىكەن... كىنەز جاۋاب بەرمىدى، لېكىن ئاننا پاۋلوۋنا لام-مەم دېمەستىن

كىنەزگە قاراپ جاۋاپ كۈتەتتى. كىنەز ۋاسىلى قاپىغىنى تۈرۈپ قويدى.

— زادى نىمە قىلسام بولاتتى؟ — دىدى ئۇ ئاخىر. — سىز بىلىسىزغۇ، مەن ئۇلارنى تەربىيەلەش ئۈچۈن، ئاتىنىڭ قولىدىن كېلىدىغان ھەممە ئىشلارنى قىلدىم، ئەمما بۇ ئىككى بالا بولسا des imbéciles (ئەخمەق) بولۇپ چىقتى. ئىپپولت ئەڭ كېمىدە يۇۋاش ئەخمەق، ئاناتول بولسا شوخ ئەخمەق. ئىككىسىنىڭ پەرقى مانا شۇ، — دىدى ئۇ ھاياجان بىلەن يالغاندىن كۈلۈمسىرەپ قويۇپ. بۇ كۈلۈمسىرەشتىن ئاغزىنىڭ چۆرىسىدە ھاسىل بولغان قورۇقلاردا قانداقتۇ كۈتۈلمىگەن قوپال، يېقىمسىز بىر خىل ئىپادە كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— نىمە ئۈچۈن سىزدەك ئادەملەرنىڭ ئائىلىسىدە مۇشۇنداق بالىلار تۇغۇلىدىغاندۇ؟ ئەگەر سىز ئاتا بولمىغان بولسىڭىز، مەن سىزنى ئەيىبلەشكە ھەقلىق بولمىغان بولاتتىم، — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا ئويچان ھالەتتە يۇقۇرىغا قاراپ.

— Je suis votre et à vous seule je puis l'avouer (مەن سىزنىڭ سادىق قۇلىڭىز، مەن سىزگىلا راستىنى ئېيتاي. مېنىڭ بالىلىرىم — ھاياتىم ئۈچۈن ئوشۇقچە يۈك). بۇ مەن ئۈچۈن ئېلىپ يۈرمىسەم بولمايدىغان كىرىست. مەن ئۆزۈمگە شۇنداق دەيمەن. Que voulez-vous?... (قانداق قىلاي؟...) — ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ مۇدەھىش تەقدىرىگە مەھكۇملۇغىنى ئىپادىلىگەن قىياپەتتە سۆزلىمەي جىم بولۇپ قالدى.

ئاننا پاۋلوۋنا ئويغا چۆكتى.

— سىز ئۆزىڭىزنىڭ بۇ بەگۋاش ئوغلىڭىز ئاناتولىنى ئۆيىلەش

توغرىسىدا پەقەت ئويلىنىپ كۆرمىگەنسىز. قېرى قىزلار ont la manie des mariages (بىر كىشىنى ئۆيلەندۈرۈشكە تارلىق قىلارمىش)، — دىدى ئۇ. مەن ئۆزەمدە مۇنداق ئاجىزلىق بارلىغىنى تېخى سەزمىگەن بولساممۇ، ئەمما مەن تونۇيدىغان Petite personne (بىر قىز) بار، بۇ قىز ياشلىغىنى ئاتىسى بىلەن ناھايىتى بەختسىز. لىكتە ئۆتكۈزۈپ يۈرۈپتۇ، une parente à nous une princesse (ئۇ بىزگە قېرىنداش كىنەز قىزى بولكونسكايا) بولىدۇ.

كىنەز ۋاسىلى گەرچە يۇقۇرى تەبىقە كىشىلىرىگە خاس زىرەكلىك بىلەن باش ئىشارىسى قىلىپ، بۇ ھەقتە ئويلاپ كۆرمەكچى بولۇۋاتقانلىغىنى بىلدۈرگەن بولسىمۇ، ئەمما ئانا پاۋلوۋنانىڭ سۆزىگە جاۋاب قايتۇرمىدى.

— ياق، سىز بىلەمسىز، بۇ ئاناتول ھەر يىلى مېنىڭ قىرىق مىڭ سوم پۇلۇمنى يوقىتىدۇ، — دىدى ئۇ (ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ ئوي-پىكىرى-لىرىدىكى قايغۇ-ھەسرەتلىرىنى باسالماغانلىغى كۆرۈنۈپ تۇراتتى). ئۇ بىر ئاز جىم بولدى.

— ئەگەر ئۇ مۇشۇنداق كېتىۋېرىدىغان بولسا، يەنە بەش يىلدىن كېيىن قانداق بولار؟ voilà l'avantage d'être pere (ئاتا بولغاننىڭ پايدىسى مانا شۇ). سىزنىڭ بۇ كىنەز قىزىڭىز بايمۇ؟

— ئۇنىڭ ئاتىسى ناھايىتى باي ۋە يەنە ناھايىتى پىخسىق ئادەم. ئۇ يېزىدا تۇرىدۇ. سىز بىلىسىز، بۇ مەشھۇر كىنەز بولكونسكى بولۇپ، مەرھۇم پادىشا ۋاقتىدا ئارمىيىدىن چېكىندۈرۈلگەن ۋە "پىرۇسسىيە كارولى" دىگەن لەقەم بېرىلگەن. ئۇ ناھايىتى ئەقىللىق ئەمما يەنە غەلتە قىلىقلىرى بار ۋە كېلەڭسىز ئادەم. La pauvre petite est malheureuse, com me les pierres (بىچارە قىز

ناھايىتى بەختسىز.) ئۇنىڭ بىر ئاكىسى بار، سىز ئۇنى تونۇيسىز دەپ ئويلايمەن، ئۇ يېقىندا لىسا مېيىنىگە ئۆيلەنگەن، كۈتۈزۈۋاتقان ئادىۋ-تانت ① بولغان. ئۇمۇ بۈگۈن كەچقۇرۇن مۇشۇ يەرگە كېلىدۇ.

— Ecoutez, chère Annette (قۇلاق سېلىڭا، سۆيۈملۈك

ئانىت)، — دېدى كىنەز بىردىنلا ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇپ ۋە نىمە

ئۈچۈندۇر تۆۋەنگە سەل ئېگىپ. Arrangezmoi cette affaire.

et je suis vorte سىز ماڭا مۇشۇ ئىشنى ئەپلەپ بەرسىڭىز،

مەن مەڭگۈ سىزنىڭ بولاي، ئەڭ سادىق قۇلىڭىز بولاي à tout

jamais (مەلۇم قىلاي، سىزگە. comme mon m'écritdes) ئۇ باي

ۋە ياخشى ئائىلىنىڭ بالىسى ئىكەن. مېنىڭ تەلۋىمۇ شۇ.

ئۇ ئۆزىگە خاس ئەركىن، تەكەللۈپسىز ۋە سىلىق-سىپايە

ھەركىتى بىلەن كۈتۈچى خانىمنىڭ قولىنى كۆتىرىپ ئاغزىغا يېقىن

ئەپكېلىپ سۆيۈپ قويدى. — دە، كېيىن يەنە خانىمنىڭ قولىنى

ئۇ ياق-بۇ ياققا سىلكىپ قويۇپ ۋە باشقا تەرەپكە نەزەر تاشلاپ

يۆلەنچۈكلۈك يۇمشاق ئورۇندۇققا يۆلىنىپ تۇرۇپ قالدى.

— Attendez (توختاڭ)، — دېدى ئاننا پاۋلوۋنا ئويلىنىپ

قىلىپ. — مەن بۈگۈن كەچقۇرۇنلا (Lise (Lafemme du jeune)

(ياش بولكونىكىنىڭ ئايالى) بىلەن سۆزلىشىپ كۆرىمەن. ئېھتىمال،

ئەپلىشىپ قالار. Ce sera dans votre famille, que je ferai.

mon apprentissage de vieille (مەن سىزنى دەپ ئائىلىڭىزدە

ھىلىقى قېرى قىزنىڭ ھۈنەردىنى ئۈگىنىشىنى باشلايمەن.)

① ئادىۋتانت — مۇھاپىزەتچى ئەسكەر، فۇگۇەن. — تەر.

2

ئاننا پاۋلوۋنانىڭ مېھمانخانىسى ئاستا-ئاستا مېھمانلار بىلەن تولۇشقا باشلىدى. پېتربۇرگنىڭ ئىسىل زادىلىرى كەلدى، ئۇلارنىڭ يېشى ۋە خاراكتىرى ھەرخىل بولسىمۇ، لېكىن ياشىغان جەمىيەت دائىرىسى بويىچە بۇ كىشىلەر تامامەن ئوخشاش ئىدى؛ كىنەز ۋاسىلىنىڭ قىزى گۈزەل ئەلپىن دادىسىنى ئېلىپ ئۇنىڭ بىلەن بىرگە ئەلچىنىڭ زىياپىتىگە بېرىش نىيىتىدە كەلگەن ئىدى. ئۇ بال كىيىمىنى ① كىيگەن بولۇپ، كۆكرىگىگە مەكتەپ پۈتتۈرگەنلىك ئىزىنىڭ ئېسىلغان ئىدى. *la femme la plus séduisante de Petersbourg* (پېتربۇرگنىڭ كىشىنى ئەڭ مەپتۇن قىلىدىغان ئاياللىرى) دەك داڭلىق بولغان ياش ۋە كىچىككىنە كىنەز ئايىم بولكونسكايامۇ كەلگەن ئىدى، ئۇ بۇلتۇر قىشتا ئەرگە تەككەن ۋە ھازىر بولسا قوساق كۆتىرىپ قالغانلىغى سەۋىۋىدىن ھەرقانداق چوڭ ئولتۇرۇشلارغىمۇ بارمايتتى، ئەمما كىچىكرەك زىياپەتلەرگە بېرىپ تۇراتتى. كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئوغلى كىنەز ئىپپولىست مورتېمار بىلەن بىللە كەلگەن ئىدى، مورتېمارنى ئۇ تونۇشتۇرۇپ ئۆتتى؛ ئاببات مورىۇ ۋە نۇرغۇن باشقا كىشىلەرمۇ كەلگەن ئىدى.

— سىز مېنىڭ ھامماچامنى شۇ چاققىچە كۆرمىگەنمۇ، — ياكى — سىز مېنىڭ *ma tante* (ھامماچامنى) تونۇمامسىز؟ — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا يېڭى كەلگەن ھەربىر كىشىگە قاراپ. ئۇ بۇ كىشىلەرنى بېشىغا

① بال كىيىمى — مەخسۇس تانسا كېچىلىرىدە كىيىدىغان كىيىم. — تەر.

ئىگىز بانى ① تاقىۋالغان كىچىكىگە موماينىڭ قېشىغا ناھايىتى ھۆرمەت - ئېتىۋار بىلەن ئېلىپ كېلەتتى، موماي بولسا مېھمانلار تېز يېتىپ كېلىۋاتقان چاغلاردا باشقا ئۆيدىن غىپىدا كىرىپ كېلەتتى، ئاننا پاۋلوۋنا ئۆزىنىڭ دىققەت - نەزىرىنى ئاستا - ئاستا مېھمانلاردىن ھامماچىسىغا يۆتكەپ، ھەر بىر كىشىنىڭ ئىسمىنى ئاتاپ، ئاندىن ئۇلاردىن نېرى كېتەتتى.

كەلگەن مېھمانلارنىڭ ھەممىسى ھىچكىمگەمۇ مەلۇم بولمىغان، ھىچكىمىنىمۇ قىزىقتۇرمايدىغان ۋە ھىچكىمگەمۇ لازىم بولمىغان ھامماچىسىغا تەبرىكلەش قائىدە - يوسۇنلىرىنى بىجا كەلتۈرەتتى. ئاننا پاۋلوۋنا غەمكىن ئەمما تەنتەنىلىك قىزىقىش بىلەن بۇ تەبرىكلەش رەسمىيەتلىرىنى لام - مەم دىمەي تەستىقلاپ كۆزىتىپ باراتتى. ھامماچىسى مېھمانلارنىڭ ھەر بىرىگە ئۇلارنىڭ سالامەتلىكى، ئۆزى - نىڭ سالامەتلىكى ۋە خانىش ئاللىرىنىڭ سالامەتلىكى توغرىسىدا تامامەن ئوخشاش ئىبارىلەر بىلەن سۆزلەيتتى، خانىش ئاللىرىنىڭ سالامەتلىكى، خۇداغا شۇكرى، يېقىندىن بېرى ياخشى بولۇپ قالغان ئىدى. كەلگەن مېھمانلارنىڭ ھەممىسى ئەدەپ يۈزىدىن مالال بولغانلىقىنى ئىپادىلەيتتى ۋە بۇ ئېغىر مەجبۇرىيەت يەتلەرنى بىجا كەلتۈرۈپ بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆزلىرىدە يەڭگىللىك ھىس قىلىشىپ، موماينىڭ قېشىدىن نېرى كېتىشەتتى، شۇندىن كېيىن يەنە قايتىپ پۈتۈن زىياپەت داۋامىدا مومايغا يولۇقمايتتى.

ياش كىنەز ئايىم بولكونسكايا ئالتۇن رەڭ گۈل چېكىلگەن سىلىق مەخمەلدىن تىكىلگەن سومكىسىدا بىر خىل قول ئىشىنى

① بانى - ئاياللار چېچىغا تاقىۋالدىغان بېزەك لېنتا. - تەر.

ئېلىپ كەلگەن ئىدى. ئۇنىڭ ناھايىتى كېلىشكەن، سەل قارايدىغان مەيىن تۈكلۈك يۇقۇرى لېۋى قىسقا بولۇپ، چىشلىرىنى يېپىپ تۇرالمايتتى. لېكىن لېۋى كۆتىرىلگەندە تېخىمۇ سۆيۈملۈك بولۇپ قالاتتى، بەزىدە سوزۇپ تۆۋەنكى لېۋىگە تەككۈزگەندە تېخىمۇ يېقىملىق كۆرۈنەتتى. خۇددى ھەممە تولۇق كېلىشكەن گۈزەل ئاياللاردا بولىدىغان خۇسۇسىيەتلەرگە ئوخشاش، ئۇنىڭ كەمچىلىكى — لېۋىنىڭ قىسقىلىقى ۋە يېرىم ئوچۇق ئاغزى گويىكى ئۇنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدە گۈزەللىكىدىن ئىبارەت ئىدى. پات ئارىدا ئانا بولىدىغان، ساغلام، تېتىك ۋە ئۆزىنىڭ ئېغىر بويىنى شۇنچە يەڭگىللىك بىلەن كۆتىرىپ يۈرۈۋاتقان بۇ كېلىشكەن چىرايلىق ئايالغا قارىغان ھەر بىر كىشى ناھايىتى خوشال بولۇپ كېتەتتى. قېرىلار ۋە زېرىكىپ يۈرگەن غەمكىن ياش كىشىلەر ئۇنىڭ بىلەن بىرەر قېتىم يېقىنلىشىپ ۋە بىر پەس سۆزلەشكەندىن كېيىن، ئۆزلىرىنىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش ساغلام ۋە تېتىكلىشىپ قالغاندەك ھىس قىلاتتى. ئۇنىڭ بىلەن سۆزلەشكەن ۋە ھەر بىر ئېغىز سۆزىدە ئۇنىڭ ئوچۇق چىرايى كۈلۈمسىرىشىنى ھەم ھەمىشە پارقىراپ ئېچىلىپ تۇرىدىغان ئاپپاق سەدەپتەك چىشلىرىنى كۆرگەن ھەر بىر كىشى ئۆزىنى شۇ پەيتتە تولىمۇ يېقىملىق بولۇپ قالغاندەك ئويلايتتى. باشقا ھەر بىر كىشىمۇ شۇنداق ئويلايتتى.

كىچىككىنە كىنەز ئايدىم قولىدا قول ئىشى خالتىسىنى كۆتىرىپ، تېز ۋە لەپەڭشىگەن ئۇششاق قەدەملىرى بىلەن شىمرە ئەتراپىنى ئايلىنىپ چىقتى. دە، كىيىمنى خوشال قىياپەت بىلەن تۈزەشتۈزۈپ، كۈمۈش ساماۋار يېنىدىكى دىۋاندا ئولتۇردى، ئۇنىڭ بۇ ھەممە ھەركەتلىرى ئۆزى ئۈچۈن ۋە ئەتراپتىكى ھەممە كىشىلەر ئۈچۈن

گويا partie deplaisir (بىر خىل كۆڭۈل ئېچىشتەك) بولغان ئىدى.

J'ai apporté mon ouvrage — (مەن ئۆزۈمنىڭ قول ئىشىمنى ئېلىۋالغان ئىدىم)، — دىدى ئۇ ئۆزىنىڭ قول ئىشى خالىتىسىنى كۆتىرىپ ۋە ھەممىگە قاراپ.

— قاراڭ، Annette, ne me jouez pas un mauvais tour, (مەن سىزنىڭ ماڭا يامان چاخچاق) قىلماسلىغىڭىزنى سورايدىمەن)، — دەپ مۇراجىئەت قىلدى ئۇ ئايال ساھىبخانغا. — Vous m'avez écrit, que c'était une toute petite soirée; voyez comme je suis attifée (سىز خېتىڭىزدە، بۇ بىر كىچىككىنە ئولتۇرۇش دىگەن ئىدىڭىز، قاراڭ، مەن قانداق ناچار كىيىنگەن!) شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئىككى بىلىڭىنى سوزۇپ چىقىرىپ، چۆرىسىگە چىلتەك تۇتقان، كۆكرىگىدىن سەل تۆۋەندىن كەڭ لېنتا باغلانغان، كۈلرەڭ كۆركەم كۆيىنىڭىنى كۆرسەتتى.

— Soyez tranquille, Lise, vous serez toujours la plus jolie (خاتىرجەم بولۇڭ، لىزا، سىز قانداقلا بولمىسۇن، باشقا ھەرقانداق كىشىگە قارىغاندا چىرايلىق تۇرىسىز)، — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا جاۋاپ بېرىپ.

— Vous savez, mon mari m'abandonne (سىز بىلەمەن سىز؟ مېنىڭ ئېرىم مېنى تاشلاپ كېتىۋاتىدۇ)، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى كىنەز ئايىم يەنە شۇ ئاھاڭدا گېنېرالغا قاراپ: — il va se faire tuer. Dites moi, pourquoi cette vilaine guerre (ئۇ ئۆلۈمگە كېتىۋاتىدۇ. ئېيتىڭا، بۇ ئىپلاس ئۇرۇشنىڭ زادى نىمە پايدىسى بار-ھە!) — دىدى ئۇ كىنەزگە ۋە

جاۋاپ كۈتمەستىنلا كىنەز ۋاسىلىنىڭ قىزى گۈزەل ئەلپىنىگە قاراپ سۆزلىدى.

— Quelle délicieuse personne, que cette petite priincesse! — (بۇ كىچىككىنە كىنەز ئايىم. نىمە دىگەن سۆيۈملۈك — هە!)، — دىدى كىنەز ۋاسىلى ئاننا پاۋلوۋناغا.

كىچىككىنە كىنەز ئايىمنىڭ ئارقىسىدىن ئۇلىشىپلا چىچى قىرقلانغان، كۆزەينەك تاقىغان، شۇ زاماندىكى مودا بويىچە ئاچ رەڭلىك شىم، ئىگىز پۈرمە ياقىلىق، قوڭۇر رەڭلىك فراك^① كىيگەن سالاپەتلىك ۋە سېمىز ياش ئادەم كىرىپ كەلدى. بۇ سېمىز ياش ئادەم يېكاترىنا زامانىدىكى چوڭ تۆرە ۋە گراف^② بېزئۇخوۋنىڭ قانۇنسىز ئوغلى ئىدى، بېزئۇخوۋ بولسا ئۇ چاغدا موسكۋادا ئۆلۈش ئالدىدا تۇراتتى. بۇ ياش ئادەم شۇ چاققىچە ھىچقانداق يەردە خىزمەتتە بولۇپ باقمىغان. چۈنكى ئۇ ئۆزى تەربىيە ئالغان چەتئەلدىن تېخى ئەمدىلا قايتىپ كەلگەن ۋە ئۇنىڭ بۇ سورۇنغا كېلىشىمۇ بىرىنچى قېتىم ئىدى. ئاننا پاۋلوۋنا ئۆزىنىڭ مېھمانخانىسىدا ئۇنى ئەڭ تۆۋەن تەبىقە كىشىلىرىگە مۇناسىپ بولغان تازىم بىلەن كۈتۈۋالدى. لېكىن سورتى بويىچە بۇ ئەڭ تۆۋەن دەرىجىلىك مۇئامىلىسىگە قارىماي، كىرىپ كەلگەن پىيېرنى كۆرۈش بىلەن تەڭ ئاننا پاۋلوۋنانىڭ چىرايىدا خۇددى ھەددىدىن زىيادە كېلەڭسىز يوغان ۋە ئۆز يېرىگە

① فراك — ئالدى ئېتىكى كالتا، ئارقا ئېتىكى ئۇزۇن قالغاچ قۇيرۇقلۇق

تون. — تەر.

② گراف — كىنەز (ۋالى)دىن بىر دەرىجە تۆۋەن تۇرىدىغان "گۇڭ"

دەرىجىلىك ئاقسۆڭەك بەگ — تەھ.

مۇناسىپ بولمىغان نەرسىنى كۆرگەندىكىدەك خاتىرجەمسىزلىك ۋە قورقۇش كەيپىياتى پەيدا بولدى. گەرچە پېپر ھەقىقەتەن ئۆيدىكى باشقا كىشىلەرگە قارىغاندا سەل چوڭ-راق بولسىمۇ، لېكىن ئاننا پاۋلوۋنادىكى مۇنداق قورقۇشنى پەقەت ئۇنى بۇ مېھمانخانىدىكى باشقا ھەممە كىشىدىن پەرقلەندۈرۈپ تۇرىدىغان نومۇسچان ۋە شۇنىڭ بىلەن بىللە قورقۇنچاق، كۈز-تۇچان ۋە تەبىئى چىرايغا خاس دىيىش مۇمكىن ئىدى.

— C'est bien aimable à vous, mosieur pierre, d'être venu voir une pauvre malade (سىز ناھايىتى ياخشى قىپسىز، دېدى ئاننا پاۋلوۋنا ۋە ئۇنى ھامماچىسىنىڭ ئالدىغا باشلاپ كېتىۋاتقىنىدا موماي بىلەن ئەندىشە قىلغان ھالدا كۆز يۈگۈرتۈ-شۈۋالدى. پېپر قانداقتۇ، چۈشىنىكىسىز سۆزلەرنى غۇدۇراپ قويدى. — دە، يەنە خۇددى بىرەر نەرسىنى ئىزلىگەندەك داۋاملىق ئەتراپقا كۆز تاشلىدى. ئۇ كىچىككىنە كىسەز ئايىمغا خۇددى يېقىن تونۇش كىشىدەك تازىم قىلىپ، خوشال كۈلۈپ قويغان ھالدا موماينىڭ يېنىغا قاراپ ماڭدى. ئاننا پاۋلوۋنانىڭ قورقۇشى سەۋەپسىز ئەمەس ئىدى، چۈنكى پېپر موماينىڭ خانىش ئاللىرىنىڭ سالامەتلىكى توغرىسىدىكى سۆزلىرىنى ئاڭلىماستىنلا ئۇنىڭ يېنىدىن كېتىپ قالدى. ئاننا پاۋلوۋنا ناھايىتى ئەنسىرىگەن ھالدا تۆۋەندىكى سۆزلەربىلەن ئۇنى توختىتىۋالدى:

— سىز ئابىيات مورىنى بىلىمەمسىز؟ ئۇ ناھايىتى قىزىق ئادەم... — دېدى ئاننا پاۋلوۋنا.

— ھەئە، مەن ئۇنىڭ مەڭگۈ تېپىلىق توغرىسىدىكى پىلانىنى

ئاڭلىغان، بۇ ھەقىقەتەن قىزىقارلىق، ئەمما ۋۇجۇتقا چىقىرىش تەس...

— سىز شۇنداق ئويلايمسىز؟... — دېدى ئاننا پاۋلوۋنا بىرەر سۆز ئېيتماقچى ۋە باشقىدىنلا ئۆزىنىڭ ساھىپخانلىق مەشغۇلاتىغا كىرىشمەكچى بولغان ئىدى، بىراق پېپر بۇ چاغدا ئەدەپكە مۇخالىپ خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قويدى. ئاۋال ئۇ موماينىڭ ئۇنىڭغا قىلىۋاتقان سۆزىنى ئاڭلاپ بولمايلا كېتىپ قالغان بولسا، ئەمدىلىكتە ئۇ يەنە ئۆزىنىڭ پاراڭلىرى بىلەن ئۇنىڭ يېنىدىن كەتمەكچى بولۇۋاتقان ساھىپخاننى توختىتىۋالغان ئىدى. ئۇ بېشىنى تۆۋەن سېلىپ، ئىككى ئايىغىنى كېرىپ تۇرۇپ ئاننا پاۋلوۋناغا نىمە ئۈچۈن ئابىيات-نىڭ پىلانى خام خىيال دەپ ئويلانغانلىغىنى ئىسپاتلاشقا باشلىدى.

— كېيىن يەنە سۆزلىشەرمىز، — دېدى ئاننا پاۋلوۋنا كۈلۈپ

تۇرۇپ .

ئىشنىڭ يولىنى ئۇقمايدىغان بۇ ئادەمدىن ئاجراپ، ئۇ ئۆزىنىڭ ساھىپخانلىق ۋەزىپىسىگە قايتىپ كەلدى ۋە داۋاملىق رەۋىشتە قۇلاق سېلىپ ھەم قاراپ بېقىپ، پاراڭ سۇسلىشىپ قالغان جايغا ياردەم بېرىشكە تەييار تۇراتتى. خۇددى يىپ ئىگىرىش فابرىكىسىنىڭ ئىش باشلىغى ئىشچىلارنى جاي-جايغا ئولتۇرغۇزۇپ بولغاندىن كېيىن ھەممە ئىش ئورۇنلىرىغا قاراپ چىقىپ، بۇ يەردە بىر ئۇرچۇقنىڭ توختاپ قالغانلىغى، ئۇ يەردە تاراق-تۇرۇق ياكى غەلىتە ئاۋازنى كۆرگەندە ۋە ئاڭلىغاندا شاپاشلاپ يۈرۈپ ماشىنىلارنى تەكشۈرۈپ، ئۇنى ئىشتىن توختاتقانلىغى ياكى تۈزەشتۈرۈپ ئىشقا كىرىشتۈرگەنلىكىگە ئوخشاش، ئاننا پاۋلوۋنامۇ ئۆزىنىڭ مېھمانخاندە-سىدا تەرەپ-تەرەپكە يۈگۈرۈپ يۈرۈپ، بىردەم سۆزسىز جىم

بولۇپ قالغان كىشىلەر يېنىغا ياكى بىردەم ھەددىدىن زىيادە ~~پاراڭ~~ چۈرۈڭ بولۇپ كەتكەن كىشىلەر يېنىغا كېلەتتى ۋە بىر ئېغىز سۆز بىلەن ياكى ئورۇن يۆتكەش بىلەن بۇ تەكشى، ئەدەپلىك پاراڭ ماشىنىسىنى يەنە ئىشقا سالاتتى. لېكىن بۇ غەمخورلۇقلار ئوتتۇرىسىدا ئاننا پاۋلوۋنا بولۇپمۇ يېرىدىن ئەنسىرەيتتى. ئۇ مورتېمارنى چۆرىدە-ۋالغان كىشىلەرنىڭ يېنىغا بېرىپ، ئۇ يەردە بولۇۋاتقان گەپ-سۆزلەرنى ئاڭلاشقا باشلىغاندا ۋە كېيىن ئاببات توغرىسىدا سۆزلىشىدۇ. ۋاتقان كىشىلەرگە قاراپ بۇرۇلغاندا، ئاننا ھامان ئۇنىڭغا ئەنسىرەش بىلەن دىققەت قىلىپ قارايتتى. چەتئەلدە تەربىيەلەنگەن يېرى ئۈچۈن ئاننا پاۋلوۋنا ئۆتكۈزگەن بۇ كەچكى ئولتۇرۇش ئۇ روسسىيىدە كۆرگەن بىرىنچى قېتىمقى ئولتۇرۇش ئىدى. ئۇ بۇ يەردە پېتر-بۇرگىنىڭ بارلىق زىيالىلىرى يىغىلغانلىغىنى بىلەتتى ۋە شۇنىڭ ئۈچۈن، خۇددى ئويۇنچۇقلار ماگىزىنىدىكى بالىغا ئوخشاش كۆزلىرىنى تەرەپ-تەرەپكە يۈگۈرتەتتى. ئۇ ئاڭلاشقا مۇمكىن بولىدىغان ھەرقانداق ئاقىلانە پاراڭلارنى ئاڭلىماي قېلىشتىن ئەندىشە قىلاتتى. ئۇ بۇ يەرگە يىغىلغان كىشىلەرنىڭ ئىشەنچلىك ۋە نەپىس قىياپەتلىرىنى كۆرۈپ، ئۇلاردىن ھامان ئالاھىدە تىرەن سىرلىق نەرسىلەرنى ئاڭلاشنى ئۈمىت قىلاتتى، ئۇ ئاخىر مۇرەببىيەتكە كەلدى. بۇ يەردىكى سوقا-سۆھبەت ئۇنىڭغا قىزىقارلىق كۆرۈنىدى-دە، خۇددى ئادەتتە ياشلار ياقىتۇرغاندەك، ئۆزىنىڭ ئوي-پىكىرلىرىنى ئېيتىش پۇرسىتىنى كۈتۈپ قالدى.

3

ئاننا پاۋلوۋنانىڭ ئۆيىدىكى كەچكى ئولتۇرۇش قىزىق باسقۇچقا كىردى. توپ-توپ بولۇپ ئولتۇرغان ئادەملەرنىڭ سۆھبەتلىرى تەرەپ-تەرەپتىن بىر خىلدا، توختىماي، ماشىنىدەك گۈرۈلىدەيتتى. لېكىن ھىلقى ھامماچىسىنىڭ يېنىدا پەقەت بىرگىنە ياشانغان، يۈزى ياداڭغۇ، يىغا چىرايى ۋە بۇ پارلاق سورۇنغا ئانچە مۇناسىپ بولمىغان ئايال ئولتۇراتتى، بۇنى ھىساپقا ئالمىغاندا، بۇ يەرگە يىغىلغان ھەممە كىشىلەر ئۈچ گۈرۈپپىغا بۆلۈنگەن. بىرىدە ئاساسەن ئەرلەر بولۇپ، پوپنىڭ چۆرىسىگە يىغىلغان؛ يەنە بىرىدە ياشلار بولۇپ، كىنەز ۋاسلىنىڭ قىزى گۈزەل كىنەز قىزى ئەلپىن ۋە چىرايلىق، قىپ-قىزىل ئۆسكەن ھەم ياشلىغىغا قارىماي بەك سەمىرىپ كەتكەن كىچىككىنە كىنەز ئايىم بولكونسكايا چۆرىسىگە يىغىلغان. ئۈچىنچى گۈرۈپپىدا مورتېمار ۋە ئاننا پاۋلوۋنا چۆرىسىگە يىغىلغان ئىدى.

بەگزادە چىرايلىق، يۇمشاق تەبىئەتلىك ۋە خۇش پىللىق يىگىت بولۇپ، روشەنكى، ئۆزىنى داڭلىق دەپ ھىساپلىسىمۇ، ئەمما ئەدەپ-ئەخلاق سەۋىيىسىدىن ئۆزى تۇرغان شۇ سورۇندا ئۆزىنى ناھايىتى كەمتەر ھىساپلاپ، باشقىلارغا يول قوياتتى. ئاننا پاۋلوۋنا، روشەنكى، ئەنە شۇنىڭ بىلەن ئۆزىنىڭ مېھمانلىرىنى كۈتەتتى. خۇددى ئەقىللىق ئاشخانا خوجاينىنىڭ پاسكىنا ئاشخانىدا ھىچكىمنىڭ يىگۈسى كەلمەيدىغان بىر پارچە كالا گۆشىنى ئالاھىدە تاللانغان غىزا سۈپىتىدە سۈنۈپ كەلگىنىدەك، ئاننا پاۋلوۋنامۇ بۇ كەچكى ئولتۇرۇشتا ئاۋال بەگزادە، كېيىن پوپنى قانداقتۇ ئالاھىدە تاللانغان بىر نەرسە سۈپىدە-

تتدە ئۆزىنىڭ مېھمانلىرىغا تەييارلىغان ئىدى. مورتېمارنىڭ چۆردى-
سىگە يىغىلغان كىچىك ئۆمەكتە گېرتسوگ ① ئېنگىيېننىڭ ئۆلتۈرۈل-
گەنلىكى توغرىسىدا پاراڭ دەرھال باشلىنىپ كەتتى. بەگزادە بولسا
گېرتسوگ ئېنگىيېننىڭ ھالاكىتى ئۆزىنىڭ ئالسجاناپلىغىدىن ۋە
خۇسۇسەن بوناپارتنىڭ ئۇنىڭغا قارىتا غەزىۋىدىن بولغان دىدى.

— Ah! voyons. ConteZ-nous cela, vicomte (ئاللا،
شۇنداقمۇ! ھەممە ئەھۋالنى بىزگە سۆزلەپ بېرىڭا، ۋىكونت)، —
دىدى ئاننا پاۋلوۋنا؛ — ConteZ-nous cela, vicomte à la
Louis XV (ھەممە ئەھۋالنى بىزگە سۆزلەپ بېرىڭا، بەگزادە) دىگەن
بۇ گەپ، گويا لىيۇدوۋىك XV نى ئەسلەتكەندەك خوشاللىق ھىس
قىلدۇردى.

بەگزادە ۋىكونت ماقۇل بولغانلىغىنى ئىپادىلەپ تازىم قىلدى ۋە
ئېھتىرام بىلەن كۈلۈپ قويدى. ئاننا پاۋلوۋنا بەگزادە ئەتراپىغا بىر
توپ كىشىلەرنى ئورۇنلاشتۇردى ھەم ئۇلارنى بەگزادە ھىكايىسىنى
ئاڭلاشقا تەكلىپ قىلدى.

— Le vicomte a été personnellement connu de mon-
seigneur, (بەگزادە بولسا گېرتسوگ بىلەن شەخسەن تونۇش)، —
دەپ پىچىرلىدى ئاننا پاۋلوۋنا مېھمانلارنىڭ بىرىگە. — Le vicomte
est un parfait conteur. (بەگزادە ھىكايە سۆزلەشنىڭ ئاجايىپ
ئۇستىسى)، — دىدى ئۇ مېھمانلارنىڭ يەنە بىرىگە. —

① گېرتسوگ — ئاقسۆڭەكلەرنىڭ ئەڭ يۇقۇرى ئۈنۋانلىرىنىڭ بىرى؛
قەدىمقى گېرمانلاردا سايلانغان ھەربى داھى، كېيىنرەك قەبىلىنىڭ
مىراس قالدۇغان باشلىغى. — تەر.

Comme on voit l'homme de la bonne compagnie —

(ئۇنىڭ يۇقۇرى تەبىقىگە خاس ئادەم ئىكەنلىكى نىمە دىگەن روشەن ھازىر)، — دىدى ئۇ مېھمانلاردىن ئۈچىنچى بىرىگە؛ شۇنداق قىلىپ، بەگزادە بۇ يەردە ئولتۇرۇشقان كىشىلەرگە، خۇددى ئۇستى ئوبدان يېپىلىپ قىزىق ھور چىقىپ تۇرغان قورۇما گۆشتەك، ئەڭ نەپىس ۋە ئەڭ پايدىلىق شەكىلدە تەقدىم قىلىندى.

ۋىكونت ئۆزىنىڭ ھىكايىسىنى باشلىماقچى بولدى ۋە ئۇنىڭ يۈزىدە نازۇك كۈلۈمسىرەش ئەكس ئەتتى.

— بۇياققا كېلىڭ، Chère Hélène (سۆيۈملۈك ئەلپىن)، — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا گۈزەل كىنەز قىزىغا. ئۇ يەنە بىر گۇرۇپپىنىڭ مەركىزى بولۇپ، سەل نېرىدە ئولتۇراتتى.

كىنەز قىزى ئەلپىن كۈلۈپ قويدى؛ ئۇ ئەمدىلا كىرىپ كەلگەن چاغدىكىگە ئوخشاش بىر خىل ئۆزگەرمەس ۋە ئىنتايىن گۈزەل ئاياللارنىڭ كۈلۈمسىرەش قىياپىتى بىلەن ئورنىدىن تۇردى. ئۇ ئۆزىنىڭ ھەشقىپچەك ۋە مۇخقا ئوخشىتىپ گۈل چېكىلىگەن ئاپپاق بال كىيىمىنى يېنىكىگە شىلدىرلىتىپ، سۈتتەك ئاپپاق ئىككى يەل-كىسى، پارقىراپ تۇرغان چاچلىرى ۋە بىرلىيانتىلىرى بىلەن كۆزنى چاقىتىپ، ئۆزىگە يول بەرگەن كىشىلەرنىڭ ئارىسىدىن ھېچكىمگە قارىماستىن ئۇدۇل ئۆتۈپ كەتتى، ئەمما ھەر بىر كىشىگە ئۆزىنىڭ قەددى-قامىتى، شۇ چاغدىكى مودا بويىچە تامامەن ئېچىلىپ تۇرىدۇ. غان چىرايلىق ئىككى يەلكىسى، كۆكرىگى ۋە بەللىرىنىڭ چىرايلىق-لىغىدىن زوقلىنىش ھوقۇقىنى ھۆرمەت بىلەن ئىلتىپات قىلىغاندەك، ئۇلارغا كۈلۈمسىرەپ، خۇددى بالغا ئۆزى بىلەن بىللە جىلۋىلىنىش ئېلىپ كەلگەندەك، ئاننا پاۋلوۋنانىڭ يېنىغا كەلدى. ئەلپىن شۇنچە-

لىك سۆيۈملۈك ئىدىكى، ئۇنىڭدا تەننازلىقنىڭ قىلچە ئىزى كۆرۈن-
مەيلا قالماستىن، ئەكسىچە، ئۇ ئۆزىنىڭ مۇنداق شەكسىز ۋە ھەددى-
دىن زىيادە غالىپكار-ھەقىقىي گۈزەللىگىدىن خىجىل بولغانلىغىنى
ھىس قىلاتتى. ئۇ ئۆزگۈزەللىگىنىڭ تەسىرىنى ئازايتىشنى ئۈمىت
قىلاتتى، لېكىن ئۇنداق قىلالمايتتى.

— Quelle belle personne (نېمە دىگەن چىرايلىق!) — دەيتتى
ئۇنى كۆرگەن ھەر بىر كىشى. ئۇ ۋىكونتنىڭ ئالدىدا ئولتۇرغان ۋە
ئۆزىنىڭ ئەنە شۇ ئۆزگەرمەس كۈلۈمسىرىشى بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ
كۈلۈمسىرىگەندە، بەگزادە گوياكى قانداقتۇ غەلىتە بىرنەرسىنى
كۆرۈپ ھەيرانلىقتا قالغاندەك، دولىسىنى كۆتىرىپ قويدى ۋە
تۆۋەنگە قارىۋالدى.

— Madame, je crains pour mes moyens devant un
pareil auditoire (مۇنداق جامائەت ئالدىدا، مەن راستىنلا
ئۆزۈمنىڭ قابىلىيىتىمگە ئىشەنمەيمەن)، — دېدى ئۇ كۈلۈمسىرىگەن
ھالدا بېشىنى تۆۋەن سېلىپ.

كىنەز قىزى ئۆزىنىڭ تامامەن يالڭاچ بىلىگىنى كىچىك شىرە
ئۈستىگە قويدى. دە، جاۋاپ بېرىش ھاجەتسىز دەپ ھىساپلىدى. ئۇ
كۈلۈمسىرىگىنىچە كۈتۈپ تۇراتتى. ھىكايە سۆزلەۋاتقان پۈتۈن جەر-
ياندا، ئۇ شۇ يەردە راۋۇرۇس ئولتۇرۇپ، بىردەم ئۆزىنىڭ شىرەگە
يېنىككىنە قويۇلغان سېمىز چىرايلىق قولىغا قاراپ قوياتتى، بىردەم
ئۆزىنىڭ تېخىمۇ چىرايلىق كۆكرىگىگە قاراپ، ئۇنىڭدىكى بىرىلە-
يانت مارجانلىرىنى تۈزەشتۈرۈپ قوياتتى؛ ئۇ كۆيىنىگىنىڭ قاتلاق-
لىرىنى بىرقانچە قېتىم تۈزلەپ قويدى. دە، ھىكايە تازا تەسىرلىك
جايغا كەلگەندە ئاننا پاۋلوۋناغا ئورۇلۇپ قاراپ قويدى ۋە دەرھال

خۇددى فرېپلىنانىڭ چىرايىدا بولىدىغان قىياپەتكە كىردى، ئۇنىڭ-
دىن كېيىن يەنە ئۆزىنىڭ ئوچۇق چىراي كۈلۈم-سىرەش قىياپىتىگە
كىرىپ تېچلىنىپ قالدى.
كىچىككىنە كىنەز ئايىم-مۇ چاي شىرەسىدىن يۆتكىلىپ ئەلپىنىڭ
قىشىغا كەلدى.

— Attendez moi, je vais prendre mon ouvrage,
(توختاپ تۇرۇڭ، مەن قول ئىشىمنى ئېلىۋالاي)، — دىدى ئۇ. —
voyons, à quoi pensez-vous (ھەي، سىز نىمە؟ نىمىنى
ئويلاۋاتسىز؟) — دىدى ئۇ كىنەز Apportez-moi monri — dicule
ئىپپولتقا، — مېنىڭ خالىتامنى ئېلىۋېتىڭا.

كىنەز ئايىم ھەممە ئادەمگە قاراپ تەبەسسۇم بىلەن سۆزلىشىپ،
بىردىنلا قىمىرلاپ ئورنىشىۋېلىپ ئولتۇردى. دە، ئۇ يەر-بۇ يېرىنى
تۈزەشتۈردى.

— مانا ئەمدى ياخشى بولدى، — دىدى ئۇ ۋە بەگ-زادىنى
ھىكايەسىنى داۋاملاشتۇرۇشقا تەكلىپ قىلىپ، ئۆز ئىشىغا تۇتۇندى.
كىنەز ئىپپولت ئۇنىڭغا خالىتىسىنى ئېلىپ بەرگەندىن كېيىن
ئۇنىڭ گۇرۇپپىسىغا قوشۇلدى ۋە ئورۇندۇقنى ئۇنىڭ قېشىغا يۆتكەپ
ئولتۇردى.

سۆيۈملۈك ئىپپولت (Le charmant Hippolyte) نىڭ گۈزەل
سىڭلىسى بىلەن بولغان پەۋقۇلئاددە ئوخشاشلىقى كىشىلەرنى ھەيران
قالدۇراتتى ۋە يەنە مۇنداق ئوخشاشلىققا قارىماي، ئۇنىڭ پەۋقۇل-
ئاددە خۇنۇكلىقى كىشىلەرنى ئۇندىنمۇ بەتتەررەك ھەيرانلىقتا قالدۇ-
راتتى، ئۇنىڭ قىياپىتى سىڭلىسى بىلەن ئوخشاپ كەتسىمۇ، لېكىن
سىڭلىسى ھەممە جەھەتلەردىن ئۆزىنىڭ شات-خوراملىغى، ئۆزىگە

بولغان ئىشەنچى، ياشلىق باھارى، ئۆزگەرمەس تېتىك، ئوچۇق چىراي قىياپىتى بىلەن ۋە ئۆز قەددى - قامىتىنىڭ پەۋقۇلئاددە ئۆزىگە خاس تەبىئى گۈزەللىكى بىلەن جىلۋە قىلىپ تۇراتتى؛ ئاكسىنىڭ بولسا، ئەكسىچە، چىرايى ئەخمەقلىق - تەنتەكلىك تۇمانلىرى بىلەن قاپلانغان ۋە ئۆزىگە ئىشەنگەن نالە قىلىش كەيپىياتى دائىم ئىپادىلەنىپ تۇراتتى، ئۇنىڭ بەدىنى ھەم ياداڭغۇ، ھەم ئاجىز ئىدى. كۆزلىرى، بۇرنى، ئاغزى گويا تامامەن قانداقتۇ نائىبىنىق ۋە خۇنۇك ئالۋاستى قىياپىتىگە كىرىپ قالغاندەك ئىدى، قول - پۇتلىرىنى ھەمىشە غەيرى تەبىئى ھالەتتە تۇتاتتى.

(بۇ ئال - Ce n'est pas une histoire de revenants?)

ۋاستىلار توغرىسىدىكى ھىكايە ئەمەسمۇ؟، - دىدى ئۇ كىنەز ئايمىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ ۋە ئالدىراپ - تېنەپ ئۆزىنىڭ ئۇزۇن باغلىق كۆزەينىگىنى كۆزىگە تاقاپ، گويا بۇنىڭسىز ئاغزىنى ئېسىپ سۆز قىلالمايدىغاندەك.

- ئۇنداق ئەمەس، mais non, mon cher (سۆيۈملۈك دوست -

تۇم)، - دىدى ھەيران بولغان ھىكايىچى يەلكىلىرىنى كۆتىرىپ قويۇپ.

- C'est que je déteste les histoires de revenants

(گەپ شۇنىڭدىكى، مەن ئالۋاستىلار توغرىسىدىكى ھىكايىنى ناھايىتى يامان كۆرىمەن)، - دىدى ئۇ. ئۇ بۇ گەپنى شۇنداق ئاھاڭ بىلەن ئېيتتىكى، بۇ سۆزلەرنى ئېيتىپ بولغاندىن كېيىن ئاندىن ئۇنىڭ ئەھمىيىتىنى ئۇققانلىغى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

ئۇنىڭ بۇنداق ئۆزىگە بولغان ئىشەنچ بىلەن ئېيتقان سۆزلىرىنى ئاڭلىغۇچىلار بۇ سۆزنى ئۇنىڭ ئەقىللىقلىغىدىن ياكى نادانلىغىدىن ئېيتقانلىغىنى چۈشىنەلمەيتتى. ئۇ قارامتۇل يېشىل فىراك ۋە ئۆزى

ئېيتقاندەك *cuisse de nymphe effrayec* (فورفۇپ دەتكەن نىمفى ① گەۋدىسى) رەڭگىدە قىسقا شىم، كېپىش ۋە پايپاق كىيگەن. بەگزادە شۇ چاغدا تارقىلىپ يۈرگەن لەتىپە توغرىسىدا ناھايىتى يېقىملىق ھىكايە قىلىپ بەردى، ئېيتىشلارغا قارىغاندا، گېرتسوگ ئېنگىيېن پارىژغا مەخپى بېرىپ *m-Ile George* (ژورژ خېنىم) ② بىلەن كۆرۈشكەن ۋە ئۇنىڭ ئۆيىدە داڭلىق ئارتىسنىڭ ئىلتىپاتىدىن بەھرىلىنىپ كەلگەن بوناپارت بىلەنمۇ ئۇچراشقان؛ ناپالېئون دەل شۇ چاغدا ئۇشتۇمتۇت ھۇشىدىن كېتىش كېسىلىگە مۇپتىلا بولۇپ ھۇشىدىن كېتىپ يىقىلغان ۋە شۇ سەۋەپتىن گېرتسوگنىڭ چاڭگىلىغا چۈشۈپ قالغان، گېرتسوگ بولسا پۇرسەتنى قولدىن بېرىپ قويغان، ئەمما ناپالېئون كېيىنرەك بۇ ئالجاناپلىق ئۈچۈن ئۆلۈم جازاسىنى بېرىپ ئىنتىقام ئالغان.

ھىكايە ناھايىتى يېقىملىق ۋە ناھايىتى قىزىقارلىق ئېيتىلدى، خۇسۇسەن رەقىپلەر بىردىنلا بىر بىرىنى تونۇۋالغان يېرى شۇنداق بولدى، نەتىجىدە خېنىملارنىڭ چىرايىدا ھاياجانلىق كەيپىيات

① نىمفى (Nimfe) — گرېك ئەپسانىسىدە تەبىئەت كۈچلىرىنى گەۋدە- لەندۈرگۈچى ئىككىنچى دەرىجىلىك خۇدالار بولۇپ، ئۇلار ئورمان خۇدالىرى (درىباد)، تاغ خۇدالىرى (ئورباد)، دەريا خۇدالىرى (ناياد)، دېڭىز خۇدالىرى (پېرپىل) غا بۆلۈنىدۇ. — تەر.

② گېورگ (ژورژ) خېنىم مۇندىن كېيىن كىتاپتا يەنە ئۇچرايدۇ. ئۇ داڭ- لىق تراگىك ئارتىس بولۇپ، بىرقانچە يىلغىچە ناپالېئوننىڭ يېقىن خوتۇنى بولغان. 1808 - يىلى پېتربۇرگقا بېرىپ چوڭ نەتىجىگە ئېرىشكەن ۋە شۇ چاغدا، خۇددى مۇشۇ ئەسەردە كېيىن تەسۋىرلەنگەندەك، ناتاشا ئېلىنىڭ بەھمانخانىسىدا ئۇنىڭ دىكلاماتسىيىسىنى ئاڭلىغان. — تەر.

پەيدا بولدى.

— Charmant (ئاجايىپ ياخشى)، — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا كىچىك-
كىنە كىنەز ئايمىغا سوئال ئالامتى بىلەن قاراپ.

— Charmant (ئاجايىپ ياخشى)، — دەپ پىچىرلاپ قويدى
كىچىككىنە كىنەز ئايمى يىگىنىنى ئۆزىنىڭ قول ئىشىغا سانچىپ،
گويا ھىكايىنىڭ ياخشىلىغى ۋە قىزىقارلىقلىغى ئۇنىڭ ئۆز ئىشىنى
داۋاملاشتۇرۇشىغا دەخلى يەتكۈزگەنلىگىنى ئىسپاتلىماقچى بولغاندەك.
بەگزادە بۇ ساداسىز (ماختاشنى چۈشەندى، شۇڭا مىننەتدار
بولغان قىياپەتتە كۈلۈپ قويۇپ، ھىكايىسىنى داۋاملاشتۇرماقچى
بولدى؛ لېكىن بۇ چاغدا ئاننا پاۋلوۋنا ئۆزى ئۈچۈن قورقۇنچىلۇق
بولغان بۇ ياش ئادەمگە ئۈزلۈكسىز نەزەر سېلىپ، ئۇنىڭ پوپ
بىلەن قانداقتۇ ھەددىدىن زىيادە قىزىق ۋە يۇقۇرى ئاۋازدا سۆزلە-
شۋاتقانلىغىنى سېزىپ قالدى. — دە، خەۋپلىك جايغا ياردەم بېرىشكە
ئالدىرىدى. دەرۋەقە، پېپر پوپ بىلەن سىياسى تەڭپۇڭلۇق توغرىدا
سۇدا سۆزلىشىشكە مۇۋەپپەقىيەت بولغان ئىدى ۋە ئابىياتتا قارىماققا بۇ ياش
ئادەمنىڭ ئاقكۆڭۈللۈك قىزغىنلىغىغا نىسبەنەن قىزىقىش پەيدا بولۇپ،
ئۇنىڭ ئالدىدا ئۆزىنىڭ ياقتۇرىدىغان نەزىرىسىنى راۋاجلاندۇرماقتا
ئىدى. ئىككىيلەن شۇنچىلىك زور قىزىقىش ۋە شۇنچىلىك تەبىئى
رەۋىشتە سۆزلەشتىكى، بۇ ئاننا پاۋلوۋناغا ياقىمىغان ئىدى.

— چارە-تەدبىر... — ياۋروپادا كۈچلەر تەڭپۇڭلۇغى ۋە
droit des gens (خەلق ھوقۇقى)، — دىدى پوپ. پەقەت ۋەھشى
دەپ داڭ چىقارغان روسىيىدەك قۇدرەتلىك دۆلەت ياۋروپادا
كۈچلەر تەڭپۇڭلۇغىنى ساقلاشنى مەقسەت قىلغان ئىتتىپاققا غەرىزىسىز
ئادىللىق بىلەن رەھبەرلىك قىلسىلا، دۇنيا نىجات تاپىدۇ.

— سىز بۇنداق تەڭپۇڭلۇقنى قانداق قىلىپ تاپسىز، — دەپ سۆز باشلىدى پېپر؛ لېكىن شۇ چاغدا ئاننا پاۋلوۋنا يېقىن كەلدى — دە، پېپرغا جىددىلىك بىلەن قاراپ، ئىتالىيىلىكتىن روسىيىنىڭ ھاۋا كىلىماتى يېقىش — ياقىماسلىغىنى سورىدى. ئىتالىيىلىكنىڭ چىرايى بىردىنلا ئۆزگىرىپ كەتتى ۋە ئۇنىڭ چىرايى خۇددى ئاياللار بىلەن سۆزلەشكەندە ئادەت بولۇپ قالغىنىدەك، ھاقارەتلىك دەرىجىدە ساختا، شىرىن تۈسكە كىردى.

— مەن ئۆزۈم قاتنىشىش شەرىپىگە مۇيەسسەر بولغان بۇ مۇھىت — تىكى ئۈلپەتلەرنىڭ، خۇسۇسەن ئاياللارنىڭ پارلاق ئەقىل — پاراستى ۋە بىلىمى مېنى شۇنچىلىك مەپتۇن قىلدىكى، ھاۋا كىلىماتى توغرىدا سىدا ئويلاشقا ئۈلگۈرەلمەي قالدىم. — دېدى ئۇ.

ئاننا پاۋلوۋنا پوپ ۋە پېپىرنى قويۇپ بەرمىدى ۋە كۈزىتىشكە ئاسان بولۇشنى ئويلاپ، ئۇلارنى ئومۇمى گۇرۇپپىغا قوشۇۋەتتى.

بۇ چاغدا مېھمانخانىغا يېڭى بىرىكىشى كىرىپ كەلدى. بۇ يېڭى كىشى كىچىككىنە كىنەز ئايىمنىڭ ئېرى ياش كىنەز ئاندرې بولكونسكى ئىدى. كىنەز بولكونسكى ئوتتۇرا بويلۇق، قەتئى ۋە قەيسەر قىياپەت — لىك ناھايىتى كېلىشكەن يىگىت ئىدى. ئۇنىڭ گەۋدىسىدىكى ھەممە نەرسە، ھارغىن زېرىكتۈرەرلىك تەلەتتىدىن تارتىپ تاكى جىمغۇر تەكشى قەدەملىرىگىچە ئۆزىنىڭ كىچىككىنە تېتىك ئايالى بىلەن ئىز — تايىن روشەن كەسكىن قارىمۇ — قارشى سېلىشتۇرمىنى ئەكس ئەتتۈ — رەتتى. روشەنكى، مېھمانخانىدا بولغان ھەر بىرىكىشى ئۇنىڭغا تونۇشلا ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ ئۇنى بىزار قىلغانلىغى ۋە شۇڭا ئۇلارغا قاراش ۋە ئۇلارنىڭ سۆزىگە قۇلاق سېلىشمۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن ناھايىتى زېرىكىشلىك ئىكەنلىكى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇنى بىزار قىلغان

بارلىق يۈزلەرنىڭ ئارىسىدا گويىكى ھەممىدىن تولاراق ئۇنى بىزار قىلغىنى ئۇنىڭ چىرايلىق خوتۇنىنىڭ يۈزى ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ گۈزەل چىرايىنى بۇزغان گىرىمدىن يىرگىنىپ خوتۇنىدىن نېرى كەتتى. ئۇ ئاننا پاۋلوۋنانىڭ قولىنى سۆيۈپ قويدى - دە، ئۇنىڭدىن كېيىن كۆزىنى قىسىپ قويۇپ، ئولتۇرغان ئۆلپەتلەرنىڭ ھەممىسىگە قاراپ چىقتى.

— Vous vous enôlez pour la guerre, mon prince? (سىز ئۇرۇشقا بېرىشقا تەرەددۇت قىلىۋاتامسىز، كىنەز؟)، — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا.

— Legèneral Koutouzoff (گېنېرال كۇتۇزوۋ)، — دىدى بولكونسكى خۇددى فرانسۇزدەك سۆزنىڭ ئاخىرقى بوغۇمىدىكى zoff قا ئۇرغۇنى چۈشۈرۈپ، — a bien voulu de moi pour aide-de-camp... (مېنى ئادىۋانتلىققا ئالماقچى).

— Et Lise, votre femme? (سىزنىڭ خوتۇنىڭىز لىزراچۇ؟) — ئۇ يېزىغا كېتىدۇ.

— سىز ئارىمىزدىن ئۆزىڭىزنىڭ چىرايلىق سۆيۈملۈك خوتۇنىنىڭىزنى ئېلىپ كېتىشتىن خىجىل بولمامسىز؟

— André (ئاندرې)، — دىدى ئۇنىڭ خوتۇنى ئۆزىنىڭ ئېسىگە خۇددى باشقىلار بىلەن سۆزلەشكەندىكىدەك نازلىق ئاھاڭدا، — بەگزادە گېورگ (ژورۇ) خېنىم ۋە بوناپارت توغرىسىدا ھازىر بىزگە ئاجايىپ بىر ھىكايە سۆزلەپ بەردى!

كىنەز ئاندرې كۆزىنى يۇمدى ۋە ئۇرۇلۇۋالدى. كىنەز ئاندرې مېھمانخانىغا كىرىپ كەلگەندىن بۇيان ئۆزىنىڭ خوشال ۋە دوستانە كۆزىنى ئۇنىڭدىن ئۆزىمگەن پېپىر ئۇنىڭ قېشىغا كەلدى ۋە ئۇنىڭ

بىلىڭىنى تۇتتى. كىنەز ئاندرې ئورۇلۇپمۇ قارىماستىن قاپىغىنى تۇردى. دە، ئۆزىنىڭ بىلىڭىنى تۇتقان ھەرقانداق ئادەمگە خاپا بولدى. دىغانلىغىنى ئىپادىلىدى، لېكىن پىپىرنىڭ كۈلۈپ تۇرغان چىرايىنى كۆرۈپ كۈتۈلمىگەن مۇلايمىلىق ۋە يېقىملىق كۈلۈمسىرەش قىياپىتى بىلەن كۈلۈپ قويدى.

— مانا قارا!... سەنمۇ يۇقۇرى ئۈلپەتچىلىك مۇھىتىغا كىرىپسەن.

دە؟ — دىدى پىپىرغا.

— مەن سىزنىڭ بۇ يەرگە كېلىدىغانلىغىڭىزنى بىلگەن ئىدىم، — دەپ جاۋاپ بەردى پىپىر. — مەن سىزنىڭكىگە كەچكى غىزاغا بارىمەن، — دەپ ئاستا قوشۇپ قويدى ئۇ ئۆز ھىكايىسىنى داۋام قىلدۇرۇۋاتقان ۋىكونتقا دەخلى يەتكۈزمەسلىك ئۈچۈن. — بولامدۇ؟ — ياق، بولمايدۇ، — دىدى كىنەز ئاندرې كۈلۈپ تۇرۇپ ۋە پىپىرنىڭ قولىنى سىقتى. بۇنى سوراھنىڭ ھاجىتى يوقلۇغىنى بىلدۈر. مەكچى بولۇپ. ئۇ يەنە بىر ئاز سۆزلىمەكچى ئىدى، لېكىن بۇ چاغدا كىنەز ۋاسىلى قىزى بىلەن كەتمەكچى بولۇپ ئورۇنلىرىدىن قوزغالدى ۋە ئەرلەرمۇ ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ ئۇلارغا يول بەردى.

— سىز مېنى كەچۈرگەيسىز، سۆيۈملۈك بەگزادە، — دىدى كىنەز ۋاسىلى فرانسۇزغا دوستانىلىق بىلەن ۋە ئۇنى تۇرغۇزماسلىق ئۈچۈن ئۇنىڭ يېڭىنى تارتىپ قويدى. — ئەلچىنىڭ ئۆيىدىكى بۇ بەختسىز زىياپەت مېنى ھوزۇر-ھالاۋەتتىن مەھرۇم قىلدى ۋە سىزنى پاراكەندە قىلىشقا مەجبۇر بولدۇم. سىزنىڭ كىشىنى خوشال قىلىدىغان بۇ كەچكى ئولتۇرۇشىڭىزنى تاشلاپ كېتىش مېنى ناھايىتى مەيۈسلەندۈردى، — دىدى ئۇ ئاننا پاۋلوۋناغا.

كىنەز قىزى ئەلپىن كۆيىڭىنىڭ قاتلاقلىرىنى يېنىككەنە كۆتىرىپ

ئورۇندۇقلار ئارىسىدىن ئۆتۈپ كەتتى، ئۇنىڭ چىرايلىق يۈزىدىكى كۈلۈمسىرەش تېخىمۇ جىلۋە قىلىپ تۇراتتى. ئۇ پېپىرنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، پېپىر گويا قورققانداك تەنتەنىلىك كۆزلىرى بىلەن بۇ گۈزەلگە قاراپ قالدى.

— ناھايىتى گۈزەل، — دېدى ئاندرې.

— ناھايىتى، — دېدى پېپىر.

كىنەز ۋاسىلى ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ پېپىرنىڭ قولىنى تۇتتى ۋە ئاننا پاۋلوۋناغا مۇراجىئەت قىلىپ مۇنداق دېدى:

— بۇ ئېيىققا مەن ئۈچۈن تەئىبە بېرىپ قويۇڭ، — دېدى ئۇ. — مانا، ئۇنىڭ مېنىڭ قېشىمدا تۇرۇۋاتقىنىغا بىر ئاي بولدى، ئۇنى بىرىنچى قېتىم بۇ سورۇندا كۆرۈۋاتىمەن. ياش ئادەم ئۈچۈن ئەقىللىق ئاياللارنىڭ ئۈلپەتچىلىكىدىن باشقا مۇھىم نەرسە يوق.

4

ئاننا پاۋلوۋنا پېپىردىن خەۋەر ئېلىپ تۇرۇشقا كۈلۈپ تۇرۇپ ۋەدە قىلدى، ئۇ پېپىرنىڭ ئاتىسى كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئۇرۇق-تۇقىقىنى ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. ئىلگىرى ھېلىقى ھامماچىسىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ياشانغان موماي ئالدىراپ ئورنىدىن تۇردى-دە، كىنەز ۋاسىلىغا ئايۋاندا يېتىشىۋالدى. ئىلگىرىكى ھەممە ساختا قىزىقىش ئۇنىڭ چىرايىدىن يوقىلىپ كەتتى. ئۇنىڭ مۇلايىم، يىغلامسىرىغان چىرايىدا پەقەت ئەنسىرەش ۋە قورقۇش ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

— ئوغلۇم بۇرۇس توغرىسىدا سىز ماڭا نېمە دەيسىز، كىنەز، —

دېدى ئۇ ۋاسىلىغا ئايۋاندا يېتىشىۋېلىپ. (بۇرۇسنىڭ ئىسمىنى

ئېيتقاندا ئۇرغۇنى ئالاھىدە O غا چۈشۈردى). — مەن يەنىلا پېتىر —
بۇرگدا قالالمايمەن. ئېيتىڭا، مەن قانداق خەۋەرلەرنى بىچارە ئوغ —
لۇمغا يەتكۈزۈشۈم مۇمكىن؟

كىنەز ۋاسىلى بۇ ياشانغان موماينىڭ سۆزلىرىنى پۈتۈنلەي دىگۈ —
دەك قىزىقىش بىلەن ئاڭلىمىغانلىغىغا ۋە پەرۋا قىلمىغانلىغىغا، ھەتتا
بىرمۇنچە تاقەتسىزلىك ھالىتىنى ئىپادىلىگەنلىگىگە قارىماي، ئۇنىڭغا
يالۋۇرغاندەك تەسىرلىك قىياپەتتە كۈلۈپ قويدى ۋە ئۇ كېتىپ
قالمىسۇن ئۈچۈن ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇۋالدى.

— پادىشاغا بىر ئېغىز سۆز قىلىپ قويسىڭىزلا ئۇنى گۋاردىيىگە
يۆتكەيتتى، مۇنداق بولغاندا سىزنىڭ نىمىڭىز كېتەتتى، — دىدى ئۇ
ئۆتىنىپ.

— ماڭا ئىشىنىڭ، كىنەز ئايىم مەن قولۇمدىن كېلىدىغان ھەممىنى
قىلمەن، — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز ۋاسىلى، — لېكىن مېنىڭ
پادىشادىن سورىشىم تەس؛ مەن سىزگە كىنەز گولتسىن ئارقىلىق
رۈمىيەنتسېۋغا مۇراجىئەت قىلىشنى مەسلىھەت بېرىمەن؛ بۇنداق
قىلىش ئاقىلانلىق بولغان بولاتتى.

يېشى خېلى بىر يەرگە بېرىپ قالغان بۇ موماي كىنەز درۇبېتىس —
كىنىڭ ئايالى بولۇپ، روسسىيىدە ئەڭ يۇقۇرى نەسەپلەرنىڭ بىرى
ئىدى، لېكىن ئۇ كەمبەغەللىشىپ خېلى بۇرۇنلا ئۈلپەتلەر مۇھىتىدىن
چىقىپ كەتكەن ۋە ئىلگىرىكى ئالاقە دائىرىسىنى يوقاتقان ئىدى.
ئۇنىڭ بۇ چاغدا پېتىربۇرگقا كېلىشى ئۆزىنىڭ يالغۇز ئوغلى ئۈچۈن
گۋاردىيىدىن بىرەر ئەمەل تېپىش ئىدى. ئەمىلىيەتتەمۇ، ئۇ پەقەت
كىنەز ۋاسىلى بىلەن كۆرۈشۈش ئۈچۈنلا، ئانىا پاۋلوۋنانىڭ زىياپە —
تىگە بېرىشقا بىر پارچە تەكلىپنامىنى ھەل قىلدى ۋە پەقەت شۇند —

دىن كېيىنلا ئۇ يەردە ئولتۇرۇپ بەگزادە سۆزلەپ بەرگەن ھىكايىنى ئاڭلىدى. ئۇنى كىنەز ۋاسلىنىڭ سۆزلىرى چۆچۈتۈۋەتتى؛ ئۇنىڭ بىر زامانلاردىكى گۈزەل چىرايىدا غەزەپ ئالامەتلىرى پەيدا بولدى، لېكىن بۇ پەقەت ھەش-پەش دىگۈچە داۋام قىلدى. ئۇ يەنە كۈلۈم-سىرىگەن قىياپەتتە كىنەز ۋاسلىنىڭ قولىغا چىڭ ئېسىلدى.

— قۇلاق سېلىڭ، كىنەز، — دېدى ئۇ، — مەن ھىچقاچان سىز-دىن بىرەر نەرسە سورىمىغان ۋە مۇندىن كېيىنمۇ مەڭگۈ سورىماي-مەن، ھىچقاچان ئاتامنىڭ سىزگە بولغان دوستلۇغى توغرىسىدا ھىچنەرسە دېمىگەن. لېكىن، ھازىر مەن سىزگە خۇدانى تىلغا ئېلىپ ئىلتىماس قىلىمەنكى، ئوغلۇم ئۈچۈن مۇشۇ ئىشنى قىلىپ بەرسىڭىز، مەن سىزنى مەڭگۈ شەپقەت قىلغۇچى دەپ ھىساپلايمەن، — دەپ ئالدىراپ قوشۇپ قويدى ئۇ. — ياق، سىز چېچىلماڭ، ۋەدە بېرىڭا! مەن گولتسىنىدىن ئۆتۈندۈم، ئۇ رەت قىلدى. سىز ئىلگىرىكىدە كلا خەير-ساخاۋەتلىك *soyez le bon enfant que vous avez été* بولسىڭىز، — دېدى ئۇ كۆزىدىن تارام-تارام ياش چىقىپ تۇر-سىمۇ كۈلۈشكە تىرىشىپ.

— ئاتا، كېچىكىپ قالىمىز، — دېدى ئىشەك يېنىدا كۈتۈپ تۇرغان كىنەز قىزى ئەلپىن ئۆزىنىڭ چىرايلىق بېشىنى خىسلەتلىك يەلكىسىدىن ئارقىسىغا بۇراپ.

لېكىن تەسىرى كۈچ جەمىيەتتە بىر خىل كاپىتال، ئۇ يوقىلىپ كەتمىسۇن دېسەڭ، ئۇنى ئاسرىشىڭ كېرەك. كىنەز ۋاسىلى بۇنى بىلەتتى ۋە ئەگەر ئۇ سورىغانلارنىڭ ھەممىسى ئۈچۈن سوراۋېرىدىغان بولسا، ئۇزۇن ئۆتمەيلا ئۆزى ئۈچۈن سوراشقا توغرا كەلگەندە، بۇ مۈمكىن بولماي قالاتتى. بۇ قائىدىنى مۇلاھىزە قىلىپ كۆرۈپ، ئۇ

ئۆزىنىڭ تەسىرى كۈچىنى ئايايدىغان بولۇپ قالدى. ئەمما ئۇ كىنەز ئايىم درۇ بېتسكايانىڭ ئىشىدا ئۇنىڭ تەكرار يالۋۇرۇشىدىن كېيىن، ئۆز ۋىجدانىدا قانداقتۇ ئوڭايسىزلىق ھىس قىلىپ قالدى. كىنەز ئايىم ئۇنىڭغا مۇنۇ ھەقىقەتنى ئەسلىتىپ قويدى: ئۇ ئۆزىنىڭ خىزمەتكە كىرگەن بىرىنچى قەدىمى بىلەن درۇبېتسكايانىڭ ئاتىسىغا مىننەتدار بولۇشى كېرەك. ئۇندىن تاشقىرى، كىنەز ۋاسىلى درۇ-بېتسكايانىڭ مۇئامىلىسىدىن ئۇنىڭ ئۆز كالىسىدا قارار قىلغان ئارزۇلىرىنى قاندۇرمىغىچە توختاپ قالمايدىغان، زۆرۈر تېپىلغاندا ھەركۈنى، ھەر سائەت، ھەرمىنۇتتا چىڭ تۇرۇپ ھەپىلىشىشكە ۋە ھەتتا سەھنىدە خىلمۇ-خىل دىراما ئويناشقا تەييار تۇرىدىغان ئاياللارنىڭ، خۇسۇسەن شۇنداق ئانىلارنىڭ بىرى ئىكەنلىگىنى بىلدۈرۈۋالدى. ئەڭ ئاخىرقى بۇ مۇلاھىزە ئۇنى ئارىسالدى قىلىپ قويغان ئىدى.

— سۆيۈملۈك ئاننا مىخايلوۋنا، — دېدى ئۇ ئۆزىنىڭ ئادەتتىكى تەكەللۈپسىز ۋە زېرىكتۈرگۈچ ئاھاڭى بىلەن، — سىزنىڭ دىگەن ئىشىڭىزنى ئورۇنلاش مەن ئۈچۈن پۈتۈنلەي دىگۈدەك مۇمكىن ئەمەس ئىش؛ لېكىن مېنىڭ سىزنى قانداق ياخشى كۆرىدىغانلىغىمنى ۋە مەرھۇم ئاتىڭىزنىڭ ھۆرمىتىدىن ئۇنى ئەسلەيدىغانلىغىمنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن، مەن مۇمكىن بولمايدىغان بۇ ئىشنى قىلىمەن: سىزنىڭ ئوغللىڭىز گۋاردىيىگە ئەۋەتىلىدۇ. مېنىڭ بۇ گېپىم گەپ. مەنۇن بولامسىز؟

— ئەزىز كىنەزىم، پۇشتى-پانايم سىز! مېنىڭ سىزدىن تەلەپ قىلىدىغىنىمۇ ماناشۇ؛ مەن سىزنىڭ قانداق خەير-ساخاۋەتلىك كىشى ئىكەنلىگىڭىزنى بىلەتتىم!

كىنەز كەتمەكچى بولغان ئىدى.

— توختاڭ، كىنەز، يەنە بىر-ئىككى ئېغىز سۆز، — دېدى ئۇ دۇ-
دۇقلاپ، — Une fois passe aux gardes... (ئوغلۇم گۋاردىيىگە
ئەۋەتىلگەندىن كېيىن...) سىز مىخايىل ئىلارونوۋىچ كۈتۈزۈۋ بىلەن
يېقىنسىز، بۇرسىنى ئۇنىڭغا ئادىۋانتلىققا تونۇشتۇرۇپ قويسىڭىز! شۇ
چاغدىلا مەن خاتىرجەم بولاتتىم، شۇ چاغدا.....

كىنەز ۋاسىلى كۈلۈپ قويدى.

— بۇنى ۋەدە قىلالمايمەن، سىز كۈتۈزۈۋ باش قوماندان بولغان-
دىن تارتىپ ئۇنىڭ قانچىلىك ئەيىبلەشلەرگە دۇچار بولۇپ كېلىۋات-
قانلىغىنى بىلمەيسىز. ئۇ ئۆزى ماڭا موسكۋادىكى يۇقۇرى تەبىقىلىك
بارلىق خېنىملار تىل بىرىكتۈرۈپ، ئۆزلىرىنىڭ ئوغۇللىرىنى ئۇنىڭغا
ئادىۋانتلىققا بەرمەكچى بولغانلىقلىرىنى سۆزلەپ بەرگەن ئىدى.

— ياق، ۋەدە بېرىڭ! مەن سىزنى قويۇپ بەرمەيمەن! سىزمېنىڭ
پۇشتى-پانايمىسىز!...

— ئاتا، — ئۇنىڭ چىرايلىق قىزى يەنە شۇنداق ئاھاڭدا تەك-
رارلىدى، — كېچىكىپ قالمىز.

— خوش، au revoir خەير! كۆرۈۋاتامسىز؟

— ئۇنداق بولسا، ئەتە پادىشاغا دەمىسىز، ھە؟

— ئەلۋەتتە؛ ئەمما كۈتۈزۈۋقا ئېيتىشقا ۋەدە قىلالمايمەن.

— ياق، ۋەدە بېرىڭ، ۋەدە بېرىڭ، ۋاسىلى! — دېدى ئارقى-
سىدىن ئۇنىڭغا ئانىسى مىخايىلوۋنا نازىنىن ياش خېنىملارغا خاس
كۈلۈمسىرەش قىياپىتى بىلەن. مۇنداق كۈلۈمسىرەش قىياپىتى قاچاندۇ
بىر چاغلاردا ئۇنىڭغا يارىشاتتى، ئەمما ھازىر بولسا ئۇنىڭ مۇنداق
سولغان چىرايىغا زادىلا ياراشمايتتى.

ئۇنىڭ ئۆز يېشىنى ئۇنتۇپ قالغانلىغى كۆرۈنۈپ تۇراتتى، ئادىتى تۈپەيلى ئۆزىنىڭ كونا نازلىنىش قىلىقلىرىنى قىلاتتى. لېكىن كىنەزۋاسلى چىقىپ كېتىش بىلەن تەڭلا ئۇنىڭ چىرايىدا يەنىلا بۇرۇنقىدەك سوغاق، ساختا قىياپەت پەيدا بولدى. ئۇ يەنە قايتىپ كېلىپ سۆھبەتكە قوشۇلدى ۋە ھامان سۆزلەۋاتقان بەگزادىنىڭ ھىكايىسىنى يەنە كۆڭۈل قويۇپ ئاڭلاۋاتقاندا كېلىپ، كېتىش پۇرسىتىنى كۈتۈپ تۇراتتى، چۈنكى ئۇنىڭ ئىشى تۈگىگەن ئىدى.

— لېكىن سىز بۇ يېقىنقى كومېدىيىنى *du sacre Milan* (مىلاندا تەختكە ئولتۇرغۇزۇشنى) قانداق دەپ ھىس قىلىسىز؟ — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا. — *Et la nouvelle comédie: des peuples de Gênes et de Lucques, qui viennent présenter leurs vœux à M. Buna parte. M. Buona parte assis sur un trône et exaucant les vœux des nations! Adorable! Non, mais c'est à en devenir folle! On dit, que le monde entier a perdu la tête* (يەنە بىر يېڭى كومېدىيە: گېنۇيە بىلەن لۇككا خەلقى جانابى بوناپارتقا ئۆزىنىڭ ئۈمىتلىرىنى ئىزھار قىپتۇ ۋە جانابى بوناپارتىمۇ تەختتە ئولتۇرۇپ خەلقلەرنىڭ ئۈمىت-ئارزۇلىرىنى بىجا كەلتۈرۈشكە ماقۇل بوپتۇ. بەللى! خۇدا ئۇرمىسا! بۇ كىشىنى ئەقلىدىن ئازدۇرىدۇ! پۈتۈن دۇنيا ئەقلىدىن ئازغان دەپ ئويلايسەن)

كىنەز ئاندرې ئاننا پاۋلوۋنانىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قاراپ كۈلۈپ قويدى.

(خۇدا *Die u mela donne, gare à qui la touche*) ماڭا بۇ تاجىنى بەردى. بۇنىڭغا چىقىلماقچى بولغان ئادەم ھەزەر

ئەيلىسۇن) — دېدى ئۇ. (بۇ بوناپارتنىڭ تاج كىيگەندە ئېيتقان سۆزلەرنى) On dit qu'il a été très beau en prononçant ces — paroles (ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئۇ بۇ سۆزلەرنى سۆزلەۋېتىپ ناھايىتى ياخشى قىياپەتكە كىرىپتۇدەك)، — دەپ قوشۇپ قويۇپتۇ ئۇ، بۇ سۆزلەرنى يەنە ئىتالىيانچە تەكرارلاپ:

— Dio mi la dona, guai a chi la tocca. J'espère enfin (قىسقىسى، مەن ئۈمىت قىلمەنكى)، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى ئاننا پاۋلوۋنا، — que ça aètè la gout te d'eau qui fera déborder le verre. Les souverains peuvent plus supporte cet homme, qui menacetout. (بۇ، ئىستاكاندىن تېشىپ چىقىدىغان ئاخىرقى بىر تامچە بولىدۇ. ھەر-قايسى ئەللەرنىڭ باشلىقلىرىمۇ ھەممىگە تەھدىت سېلىۋاتقان كىشىگە يەنىمۇ يول قويمايدۇ.)

— Les souverains? Je ne parle pas de la Russis, (شاھلار دەمسىز؟ مەن روسىيە توغرىسىدا سۆزلەۋاتمايمەن)، — دېدى بەگزادە ئەدەپ — ھۆرمەت بىلەن، ئەمما ئۈمىتسىزلەنگەن ھالدا، — شاھلار ئىمىش، تېخى! شاھلار لىيۇدوۋېك 17 — ئۈچۈن، خانىش ئۈچۈن، ئېلىزاۋېتا خېنىم ئۈچۈن نىمە ئىش قىلىپ بەردى؟ ھىچ ئىش قىلىپ بەرگىنى يوق! — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى يەنە تېخىمۇ ھاجانلىنىپ، — Et croyez-moi, ils subissent la punition pour leur trahison de la cause des Bourbons. Les souverains? Ils envoient des ambassadeurs (سىز ئىشنىڭ ماڭا، ئۇلار پادىشا بوربون ئۇرۇغىنىڭ ئىشلىرىغا خائىنلىق قىلغانلىغى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ

جازاسىنى تارتىشىۋاتىدۇ. شاھلار دەمىسىز؟ ما گەپنى قاراڭ! تېخى!
ئۇلار تەخت- تاج ئوغرىسىنى تەبىرىكلەشپ ئەلچىلىرىنى ئەۋەت-
مەكتە.

ئۇ كۆزگە ئىلمىغاندەك ئۇھ تارتىپ قويۇپ، يەنە ئۆز ھالىتىنى
ئۆزگەرتتى. ئۇزۇن باغلىق كۆزەينىگىدىن بەگزادىغا ئۇزاق ۋاقىت
قاراپ تۇرغان كىنەز ئىپپولت بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ، بىردىنلا،
كىچىككىنە كىنەز ئايىمغا بۇرۇلدى- دە، ئۇنىڭدىن يىڭىنىنى سوراپ
ئېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن شىرەگە كوندې (Konde) گېربىنى سىزىپ
كورستىشكە باشلىدى. ئۇ خۇددى كىچىككىنە كىنەز ئايىم، ئۇنىڭدىن
ئۆتۈنۈپ سورىغاندەك، بۇ گېربىنى ئېتىۋار بەرگەن ئاھاڭ بىلەن
چۈشەندۈرۈپ كەتتى.

— Bâton de gueules, engrêlé de gueules d'azur-
maison Conde, (يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ ئېغىز سۈرىتى سېلىنغان
تاج كۆك رەڭلىك سۆڭەك ھاسا- كوندېنىڭ يۇرتى).

كىنەز ئايىم بۇ سۆزلەرگە كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ قۇلاق سالدى.
— ئەگەر بوناپارت فرانسىيىدە يەنە بىر يىل تەختىدە ئولتۇرد-
دىغان بولسا، — دېدى بەگزادە باشلانغان سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ،
خۇددى ئۆزى باشقىلارغا قارىغاندا كۆپ ئىشنى بىلىدىغان ۋە شۇڭا
باشقىلارنىڭ گېپىگە قۇلاق سالمايدىغان ھەم پەقەت ئۆزىنىڭ ئوي-
پىكىرلىرىنى قوغلىشىپ كېتىۋاتقان ئادەمدەك قىياپەتتە، — ئۇ ھالدا،
ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنى يىغىشتۇرۇۋالغىلى بولمايدۇ. فرانسىيە جامائەتچى-
لىكى — مەن فرانسىيەنىڭ يۇقۇرى قاتلام جامائەتچىلىكى دېمەكچى-
مەن — سۈيىقەست، زوراۋانلىق، سۈرگۈن، قىرغىنچىلىق بىلەن مەڭگۈ
يوقىتىلىدۇ، ئۇ چاغدا.....

ئۇ ئىككى دولىسىنى كۆتىرىپ ۋە ئىككى قولىنى كېرىپ قويدى. پېپر نىمىدۇ بىر نەرسە دىمەكچى بولدى: سۆھبەت ئۇنى قىزىقتۇرغان ئىدى. يۇ، ئەمما ئۇنىڭغا كۆز-قۇلاق بولۇپ تۇرغان ئاننا پاۋلوۋنا سۆز قىستۇرۇپ گېپىنى بۆلۈۋەتتى.

— پادىشا ئالىكساندر، — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا غەمكىنلىك بىلەن. پادىشا خانىدانى توغرىسىدا سۆزلىگەندە ئۇ ھەمىشە شۇنداق غەمكىن قىياپەتتە بولاتتى. — دولەت تۈزۈمىنى تاللىۋېلىشنى فرانسۇزلارنىڭ ئۆزىگە قويۇپ بېرىشنى ئېلان قىلدى. مەنمۇ ئىش-نىمەنكى، زوراۋانلاردىن ئازات بولغان پۈتۈن مىللەت ئۆزىنى قانۇ-نىي كارولىنىڭ قوينىغا ئاتىدىغانلىغىدا گۇمان يوق، — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا، بۇ مۇھاجىر ۋە كارول تەرەپدارىغا مۇمكىن قەدەر ماقۇل بولۇشقا تىرىشىپ.

— بۇ شۈبھىلىك، — دىدى كىنەز ئاندرې. — Monsieur le vicomte (جانابى بەگزادە) مۇتلەق توغرا ئويلايدۇ، ئىش ھازىر يىغىشتۇرغىلى بولمايدىغان دەرىجىگە يەتكەن. مەن ئويلايمەنكى، كونا ھاكىمىيەتنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش تەس.

— مېنىڭ ئاڭلىشىمچە، — پېپر قىزىرىپ-تاتىرىپ يەنە سۆزگە ئارىلاشتى، — بەگ-بۈكۈتلەرنىڭ ھەممىسى دىگۈدەك بوناپارت تەرىپىگە ئۆتۈپ كەتكەن.

— پەقەت بوناپارتچىلار مۇشۇنداق دېيىشمەكتە، — دىدى كىنەز. — زادە پېپرغا قارىماي تۇرۇپ. — ھازىر فرانسىيە جامائەتچىلىگىنىڭ پىكرىنى بىلىش تەس.

— Bonaparte'l'a dit (بوناپارت مۇشۇنداق دىگەن)، — دىدى كىنەز ئاندرې. مەسخىرە ئارىلاش كۈلۈمسىرەپ قويۇپ. (بەگزادىنىڭ

ئۇنىڭغا ياقمىغانلىغى ۋە كىنەز ئاندرې ئۇنىڭغا قارىمىغان بولسىمۇ، ئەمما سۆزنى شۇنىڭغا قارشى ئېيتىۋاتقانلىغى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— Je leur ai montré le chemin de la gloire.

(مەن ئۇلارغا شانلىق يولنى كۆرسىتىپ بەرگەن ئىدىم)، — دېدى كىنەز ئاندرې سەل توختىۋالغاندىن كېيىن يەنە ناپالىيوننىڭ سۆز-لىرىنى تەكرارلاپ، — je leur ai

ils n'en ont pas voulu; je leur ai ouvert mes anti cham bres, ils se sont precipités en foule...

(لېكىن ئۇلار خالىمىدى؛ مەن ئۆزۈمنىڭ قوبۇلخانىمىنىڭ ئىشىكىنى ئېچىۋىدىم، ئۇلار گۈررىدە كىرىپ كېلىشتى... مەن ئۇنىڭ نىمە ئۈچۈن مۇشۇنداق دەرىجىدە سۆزلەشكە ھەقلىق ئىكەنلىكىنى بىلمىدىم.

Aucun — ھېچقانچە ھەققى يوق، — دەپ جاۋاپ قايتۇردى

بەگزادە. — گېرتسوگ ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن ھەتتا ئەڭ ئىخلاسەن ئادەملەرمۇ ئۇنى قەھرىمان دەپ ھىساپلىمايدىغان بولۇپ قالدى. —

si même ca été un héros pour certaines gens

(ئەگەر بەزىلەر ئۈچۈن ئۇ ئۆتمۈشتە قەھرىمان بولغان بولسا)، —

دېدى بەگزادە ئاننا پاۋلوۋناغا قاراپ، — گېرتسوگ ئۆلتۈرۈلگەندىن

كېيىن ئاسماندا بىر شېھىت كۆپەيگەن بولدى، يەردە بىر قەھرىمان

ئازايغان بولدى.

ئاننا پاۋلوۋنا ۋە باشقىلار بەگزادىنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئۆزىنىڭ

كۈلكىسى بىلەن باھالاشقا ئۈلگۈرەلمەي تۇرغاندا، پېپر يەنە سۆزگە

ئارىلاشتى ۋە ئاننا پاۋلوۋنا گەرچە ئۇنىڭ يەنە قانداقتۇنالايق سۆز-

لەرنى ئېيتىپ تاشلىشىنى ئالدىن سەزگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇنى

توسىيالىماي قالدى.

— گېرتسوگ ئېنىگىيېننىڭ ئۆلتۈرۈلۈشى، — دېدى پېپر، —

دۆلەت ئۈچۈن زۆرۈر ئىدى؛ ناپالىيونىڭ بۇ مەسىلىدە تولۇق جاۋاپكارلىقىنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىشتىن قورقىمىغانلىقى، ئۇنىڭ روھىنىڭ ئۇلۇغۋارلىقىنى تولۇق ئىپادىلەيدۇ.

— Dieu! mon dieu! (ئاللا! ۋاي ئاللا!)، — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا قورققان ھالدا پىچىرلاپ. — Comment, M. Pierre, vous trouvez que l'assassinat est grandeur d'âme? (قانداقسىغا، جانابى پىپىر، سىز، قاتىللىقنى روھىنىڭ ئۇلۇغۋارلىقى دەپ ھىساپلايسىز؟) — دىدى كىچىككىنە كىنەز ئايىم كۈلۈپ تۇرۇپ ۋە قول ئىشىنى سەل ئالدىغا تارتىپ.

ئاھ! ئۇھ! — دىدى ھەز خىل كىشىلەرنىڭ ئاۋازلىرى.

— Capital (بەك ئوبدان)، — دىدى كىنەز ئىپپولت ئىنگىلىزچە ۋە ئالغىنى بىلەن تىزغا ئۇرۇشقا باشلىدى. بەگزادە بولسا پەقەت ئىككى دولىسىنى كۆتىرىپ قويدى.

پىپىر كۆزەينىگىدىن ھەممەيىلەنگە تەنتەنىلىك قىياپەت بىلەن سەپىلىپ قاراپ چىقتى ۋە ئاندىن سۆزلەشكە باشلىدى:

— مەن شۇنىڭ ئۈچۈن مۇنداق دەيمەنكى، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى ئۇ، — بوربون ئەۋلاتلىرى ئىنقىلاپتىن ئۆزلىرىنى چەتكە تارتىپ، خەلقنى ئانارخىيە ھالىتىدە قالدۇردى؛ پەقەت بىر-گىنە ناپالىيون ئىنقىلاپىنى چۈشەندى ۋە ئۇنىڭ ئۈستىدىن غەلبە قىلدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ھەممىنىڭ مەنپەئەتىنى دەپ بىركىشىنىڭ ھاياتلىقى ئالدىدا توختاپ قالالمىدى.

— سىز مانا بۇ شىرەگە كەلمەيسىز؟ — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا. لېكىن پىپىر جاۋاپ بەرمەستىن ئۆزىنىڭ سۆزىنى داۋام قىلدۇرۇۋەردى. — ياق، — دىدى ئۇ بارغانسېرى ھاياجانلىنىپ، — ناپالىيون

ئۇلۇغ، چۈنكى ئۇ ئىنقىلاپتىن ئېشىپ چۈشۈپ، ئۇنىڭدىكى ئىللەت-
لەرنى يوقاتتى، ئۇنىڭدىكى ئوبدان نەرسىلەرنى — گراژدانلارنىڭ
تەڭ ھوقۇقلۇغى، سۆز ۋە مەتبۇئات ئەركىنلىگى — ساقلاپ قالدى ۋە
پەقەت شۇ سەۋەپتىن ھاكىمىيەتنى قولغا كەلتۈردى.

— شۇنداق، ئەگەر ئۇ ھاكىمىيەتنى قولغا ئالغاندىن كېيىن،
ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ قاتىللىق قىلماي، ئۇنى قانۇنىي كارولغا تاپشۇر-
غان بولسا ئىدى، — دېدى كىنەز ئايمىم، — مەن ئۇنى چوقۇم ئۇلۇغ
ئادەم دېگەن بولاتتىم.

— ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشى مۇمكىن ئەمەس. خەلق ئۇنىڭغا
شۇنىڭ ئۈچۈن ھاكىمىيەتنى بەرگەنكى، ئۇ خەلقنى بۇربون ئۇرۇ-
غىدىن قۇتۇلدۇرغان، يەنە شۇنىڭ ئۈچۈنكى، خەلق ئۇنىڭ ئۇلۇغ
ئادەم ئىكەنلىگىنى كۆرگەن. ئىنقىلاپ ئۇلۇغ ئىش، — دەپ سۆزىنى
داۋام قىلدى جانابى پېپر، ئۇنىڭ بۇ مەردانە ھەم ۋەسۋەسە پەيدا
قىلىدىغان كىرىشمە گېپى ئۆزىنىڭ ئۇلۇغۋار ياشلىغى ۋە ئۈمىت-
ئارزۇلىرىنى تېزىرەك ئېيتىۋېتىشىنى روشەن ئىپادىلەپ تۇراتتى.

— نىمە؟ ئىنقىلاپ ۋە پادىشانى ئۆلتۈرۈش ئۇلۇغ ئىش
دەمسىز؟... ئۇنىڭدىن كېيىن... ھە، سىز ماۋۇ شىرەگە كەلمە-
سىز؟ — يەنە بىر قېتىم تەكرارلىدى ئاننا پاۋلوۋنا.

— *contrat Isocia* (ئىجتىمائىي ئەھد) ①، — دېدى يېقىملىق
كۈلۈپ تۇرۇپ بەگزادە.

— مېنىڭ دېگەنلىرىم پادىشانى ئۆلتۈرۈش توغرىسىدا ئەمەس.
مەن غايە توغرىسىدا سۆزلەۋاتىمەن.

① رۇسسۇنىڭ "ئىجتىمائىي ئەھد"ى. — تەر.

— شۇنداق، بۇ بۇلاڭچىلىق غايىسى، قاتىللىق غايىسى ۋە پادى-
شانى ئۆلتۈرۈش غايىسى، — دىدى ئاننا پاۋلوۋنا مەسخىرە قىلىپ
ۋە يەنە ئۇنىڭ سۆزىنىڭ بېلىگە تېپىۋەتتى.

— بۇلارنىڭ ھەممىسى چېكىدىن ئېشىپ كەتكەنلىك، ئەلۋەتتە،
ئەھمىيىتى بۇنىڭدا ئەمەس، ئەھمىيىتى كىشىلىك ھوقۇقىدا، خۇراپە-
لىقنى يوقىتىشتا، گراژدانلارنىڭ تەڭ ھوقۇقلۇق بولۇشىدا؛ ناپالېون
بۇ غايىلەرنىڭ ھەممىسىنى ساقلاپ قالدى.

— ئەركىنلىك ۋە باراۋەرلىك، — دىدى بەگزادە بۇ ياش ئادەمگە
ئۇنىڭ سۆزلىرىنىڭ ھەممە بىمەنلىگىنى ئىسپاتلاشقا بەل باغلىغاندەك
نەپرەتلىنىپ، — بۇ ياڭىراق قۇرۇق سۆزلەرگە ئاللىقاچانلا كىشىلەر
ئىشەنمەس بولۇپ قالغان. ئەركىنلىك ۋە باراۋەرلىكنى كىم ياخشى
كۆرمەيدۇ؟ ھەتتا بىزنىڭ نىجاتچىمىزمۇ ئەركىنلىك ۋە باراۋەرلىكنى
تەرغىپ قىلغان. ئىنقىلاپتىن كېيىن خەلق بىر ئاز بەختلىك بولۇپ
قالدىمۇ؟ تامامەن ئەكسىچە. بىز ئەركىنلىكنى تەلەپ قىلدۇق،
ناپالېون بولسا ئۇنى يەر بىلەن يەكسان قىلدى.

كىنەز ئاندرې ئوچۇق چىراي كۈلۈمسىرەپ گاھ پېپرغا، گاھ
بەگزادىغا، گاھ ئاننا پاۋلوۋناغا قاراپ قوياتتى. پېپر سۆزلىگەن
ئەڭ دەسلەپكى مىنۇتتا، ئاننا پاۋلوۋنا ئۆزىنىڭ ئىسىللەر سۆھبىتىدە
ئۆزىنى بېسىپ ئولتۇرۇشنى ئۈگىنىپ قالغانلىغىغا قارىماي ئەرۋايى
ئوچۇپ كەتكەن ئىدى؛ بىراق پېپرنىڭ بۇ كۈپۈرلۈك سۆزلىرى
بەگزادىنىڭ جەھلىنى چىقارمىغانلىغىنى ۋە بۇ سۆزلەرنى ئەمدى
بېسىشنىڭ مۈمكىن ئەمەسلىكىگە كۆزى يەتكەن ئاننا پاۋلوۋنا بەگ-
زادىغا قوشۇلۇپ پۈتۈن كۈچى بىلەن پېپرغا ھۇجۇم قىلدى.

— Mais, mon cher m-r Pierre (لېكىن، ئەزىزىم، جانابى

پېپر)، — دېدى ئاننا پاۋلوۋنا، — ئۇلۇغ دېگەن شۇ ئادىمىڭىزنىڭ گېرتسوگنى، ئاخىر ئاددى بىر ئىنساننى سوت-سوراقسىز، بوينىغا ھېچقانداق ئەيىپ قويماستىن ئۆلتۈرۈپ تاشلىغانلىغىنى سىز نىمە دەپ چۈشەندۈرىسىز؟

— مەن جاناپلىرىدىن ئون سەككىزىنچى بىرۈمبېر^①غا نىمە دەيسىز؟ دەپ سورىغان بولاتتىم، — دېدى بەگزادە — بۇ ئالدامچىلىق ئەمەسمۇ؟ C'est un escamotage, qui ne ressem. ble nullem. ent à lamanière d'agir d'un grand homme ئادەمنىڭ قىلىدىغان ئىشى ئەمەس. كۆز بويامچىلىق.

— ئۇ يەنە ئافرىقىدا قىرىپ تاشلىغان ئەسىرلەرچۇ؟ — دېدى كىچىككىنە كىنەز ئايم. — بۇ بىر دەھشەتقۇ! — دېدى. دە، ئىككى يەلكىنىنى مىدىرلىتىپ قويدى.

— C'est unroturier, vous aurez beaudire (مەيلى نىمە دىمەڭ، ئۇ بىردىنلا باش كۆتىرىپ چىققان بىر نىمە)، — دېدى كىنەز ئىپپولت.

جانابى پېپر كىمگە جاۋاپ بېرىشنى بىلمەي ھەممەيلەنگە قاراپ چىقتى ۋە جىلمىيىپ قويدى. ئۇنىڭ كۈلۈمسىرەش قىياپىتى باشقىلار-نىڭكىگە ئوخشاش جىددىلىككە قوشۇلۇپ كېتىدىغان كۈلۈمسىرەش ئەمەس ئىدى. ئەكسىچە، ئۇ كۈلۈمسىرىگەندە ئۇنىڭدىكى جىددى ۋە

① ئون سەككىزىنچى بىرۈمبېر — بىرۈمبېر بۇ يەردە "تۇمان" دېگەن مەنىدە. 1793 - يىلى كونۇپنت تەرىپىدىن ئورنىتىلغان فرانسۇز ئىنقىلاۋى كالىپندارىدا 2 - ئاي (22 - 24 - ئۆكتەبىردىن 20 - 23 - نويا بىرغىچە)؛ جۇمھۇرىيەت 8 - يىلىنىڭ 18 - بىرۈمبېرىدا دۆلەتتە ھاكىمىيەت ئۆزگىرىشى يۈز بېرىپ، ناپالىيون بوناپارتنىڭ ھەربى دىكتاتورىسى باشلانغان. — تەر.

ھەتتا ناھايىتى تۈرۈلگەن چىرايى بىردىنلا دەرھال يوقىلىپ باشقا بىر قىياپەت — بالدارچە، يېقىملىق، ھەتتا خۇددى سەدىقە سوراۋاتقاندا ئەخمىقانە قىياپەت پەيدا بولاتتى.

ئۇنى بىرىنچى قېتىم كۆرگەن بەگزادە بۇ ياش ياكوبىنچى ① نىڭ ئۆز سۆزىدە ئىپادىلىگەندەك ئۇنچىۋالا قورقۇنچىلۇق ئەمەسلىگىنى روشەن كۆرۈۋالدى. ھەممەيلەن لام — مەم دىمىدى.

— سىلەر ئۇنىڭ بىرلا ۋاقىتتا ھەممەيلەنگە تەڭلا جاۋاب بېرىشىنى قانداقسىغا ئۈمىت قىلىسىلەر؟ — دېدى كىنەز ئاندرې. — ئۇندىن تاشقىرى، بىر دۆلەت ئەربابىنىڭ قىلغى ئۈستىدە سۆز بولغاندا ئۇنىڭ شەخسى قىلىقلىرىنى، سەركەردىنىڭ ياكى پادىشا سۈپىتى بىلەن قىلغان قىلىقلىرىنى ئايرىۋېلىش كېرەك. مەن شۇنداق بولۇش كېرەك دەپ ئويلايمەن.

— شۇنداق، شۇنداق، ئەلۋەتتە، — دېدى پېپر ئۆزىگە تەرەپدار تېپىلغانلىغىغا خوشال بولۇپ.

— ئېتىراپ قىلماي مۇمكىن ئەمەسكى، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى كىنەز ئاندرې، — ناپالېون ئاركول ② كوۋرۇگىدە ئۇلۇغ كىشى

① ياكوبىنچى — 1789 — يىلى فرانسۇز ئىنقىلاۋى دەۋرىدىكى رادىكال دېموكراتلار كۇلۇبىنىڭ ئەزالىرى نەزەردە تۇتۇلدى، كېيىنرەك بۇنىڭ مەنىسى ئۆزگەرگەن بولۇپ، ئومۇمەن رادىكال پارتىيە ئەزالىرى، رادىكال ئىنقىلاپچىلار ۋە سىياسى تەرغىباتچىلار نەزەردە تۇتۇلدىغان بولدى. — تەر.

② ئاركول — ئىتالىيەدە بىر يېزا، 1796 — يىلى ناپالېون ئۇ يەردە ئاۋستىرىيىلىكلەرنى مەغلۇپ قىلغان. — تەر.

بولغان، يافېي^①دىكى دوختۇرخانىدا ئۇلۇغ كىشى بولغان، ناپالېون
ئۇ يەردە ۋابانى يۇقتۇرۇۋالغان كىشىلەرنى قۇتقۇزۇپ قالغان،
لېكىن.... لېكىن يەنە بەزى قىلىقلىرى باركى، ئۇنى ئاقلاش تەس.
كىنەز ئاندرېننىڭ پىيېر سۆزلىرىنىڭ قوپاللىغىنى يۇمشاتماقچى
بولغانلىغى كۆرۈنۈپ تۇراتتى، ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، كېتىش ۋاقتى
بولغانلىغىنى بىلدۈرۈپ ئايالىغا قول ئىشارىسى قىلدى.

* * *

كىنەز ئىپپولت بىردىنلا ئورنىدىن تۇردى - دە، قول ئىشارىسى
بىلەن ھەممەيلەننى توختاتتى ۋە ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلىپ سۆزلەشكە
باشلىدى:

— Ah! aujourd'hui on m'a raconté une anecdote
moscovite, charmante: il faut que je vous en règale.
Vous m'excusez, vicomte, il faut que je racont en
russe. Autrement on ne sentira pas le sel de l'histoire.
(ئوھو!، مەن بۈگۈن ئاجايىپ موسكۋا لەتپىسىنى ئاڭلىدىم،
ھەممىڭلارغا سۆزلەپ بېرىمەن. كەچۈرۈڭ بەگىزادە، مەن رۇس
تىلىدا سۆزلەيمەن، بولمىسا لەتپىسىنىڭ ھەممە گۈزەللىكى
يوقلىدۇ....)

شۇنىڭ بىلەن كىنەز ئىپپولت رۇس تىلىدا خۇددى روسسىيىدە
بىرەر يىلچە تۇرغان فرانسۇزدەك سۆزلەشكە باشلىدى. ھەممەيلەن
جەم بولۇشتى: چۈنكى كىنەز ئىپپولت ئۇلاردىن ئۆز تارىخىنى

① يافېي — ئوتتۇرا دېڭىزدىكى بىر پورت، پەلەستىندە، 1797 - يىلى
ئەنگلىيە ئارمىيىسى ئىشغال قىلغان. — تەر.

دېققەت قىلىپ ئاڭلاشنى كۈچلۈك ۋە قەتئى تەلەپ قىلغان ئىدى.

— موسكوۋادا بىر كاتتا خېنىم بار، *une dame* (ھەشەمەتلىك خېنىم). ئۇ ناھايىتى بېخىل. ئۇنىڭ پەيتون ھارۋىسى ئۈچۈن ئىككى *valets de pied* (چاكار) لازىم ئىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىگىز بولۇشى كېرەك ئىكەن. ئۇ مانا شۇنى خۇمار قىلىدىكەن. ئۇنىڭ يەنە *une femme de chambre* (بىر چاكار قىزى بار ئىكەن)، بويىمۇ ئىگىز ئىكەن. ئۇ... دەپتۇ...

كىنەز ئىپپولتتىڭ قىيىلىپ مۇلاھىزە قىلغانلىقى روشەن ئىدى، ئۇ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ئويلىنىپ توختىۋالدى.

— خانىم ئىپپوتتى... ھە، ئىپپوتتىكى: "قىزىم"، — دەپتۇ ئۇ چاكار قىزغا قاراپ. — سەن *livrée* (مۇلازىم كىيىمىڭ) نى كىي، ھارۋىدا مەن بىلەن بىللە مېھمانغا بارسەن.

كىنەز ئىپپولت دۇدۇقلاپ سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ئاڭلى-غۇچىلاردىن ئىلگىرىدەك قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتى، بۇ كۈلگە ھىكايە سۆزلىگۈچى ئۈچۈن پايدىسىز تەسىرات پەيدا قىلغان ئىدى. بىراق، خېلى كۆپ كىشىلەر، شۇ جۈملىدىن ياشانغان ئايال ۋە ئاننا پاۋلوۋ-نامۇ كۈلۈمسىرەپ قويدى.

— ئۇ يولغا چىقىپتۇ. توساتتىن بوران چىقىپتۇ. ھېلىقى چاكار قىز-نىڭ شىلەپسىنى ئۇچۇرۇپ كېتىپتۇ ۋە ئۇنىڭ ئۇزۇن چاچلىرى چۈۋۈلۈپ چىچىلىپ كېتىپتۇ....

سۆزلەپ شۇ يەرگە كەلگەندە، ئۇ ئۆزىنى يەنە باسالماي قالدى ۋە ئۆزۈلۈپ-ئۆزۈلۈپ كۈلۈشكە باشلىدى ھەم كۈلكە ئارىلاش مۇنداق دېدى:

— شۇنىڭ بىلەن پۈتۈن خەق بىلىپ كېتىپتۇ.....
لەتپە شۇنىڭ بىلەن ئاياقلاشتى. ئۇنىڭ نىمە ئۈچۈن بۇ لەتپىنى
سۆزلىگەنلىكى ۋە نىمە ئۈچۈن چوقۇم رۇس تىلىدا ھىكايە قىلىپ
بەرگەنلىكى گەرچە چۈشىنىكسىز بولسىمۇ، ئەمما ئاننا پاۋلوۋنادىن
باشقىلار كىنەز ئىپپولتتىڭ پىپىرنىڭ يېقىمىسىز ۋە ئەدەپسىز پەلپەتەش
سۆزلىرىنى شۇنداق يېقىملىق ئاياقلاشتۇرغان ئۈلپەتچىلىك ماھارىتىگە
يەنىلا قايىل بولدى. بۇ لەتپىدىن كېيىن، سۆھبەت كېيىنكى ۋە
ئالدىنقى قېتىمقى تانسا ئويۇنى توغرىسىدىكى، سەھنە ئويۇنلىرى
توغرىسىدىكى، شۇنىڭدەك كىملىرنىڭ كىم بىلەن قەيەردە ۋە قاچان
كۆرۈشىدىغانلىقى توغرىسىدىكىدەك ئۇششاق-چۈششەك ئەھمىيەتسىز
پاراڭغا ئايلىنىپ كەتتى.

5

مېھمانلار ئاننا پاۋلوۋناغا ئۇنىڭ بۇ charmante soire
(كىشىنى مەپتۇن قىلارلىق) كەچكى زىياپىتى ئۈچۈن رەھمەت ئېيتىدۇ.
شىپ تارقىلىشقا باشلىدى.
پىپىر كېلەڭسىز، ناھايىتى سېمىز، ئىگىز بوي، كەڭ گەۋدىلىك،
قوللىرى قىپ-قىزىل بىر دارازا بولۇپ، سورۇنغا^① قانداق كىرىشىنى

① سورۇن — بۇرژۇئا مەملىكەتلىرىدە يۇقۇرى تەبىقە كىشىلىرىدىن
ئۆز مەنپەئەتلىرى ۋە ئارزۇ-ھەۋەسلىرىنى دەپ ئالاھىدە ئويۇشتۇرۇلغان
سۆھبەت گۈرۈپپىسى بولۇپ، بۇ يەردە سىياسى، ئەدەبىي ۋە باشقا ساھەلەردە
سۆھبەت، مۇنازىرىلەر ئېلىپ بېرىلىدۇ. — تەر.

بىلمەيتتى، سورۇندىن قانداق چىقىپ كېتىشىنى تېخىمۇ بىلمەيتتى،
 يەنى سورۇندىن چىقىپ كېتىش ئالدىدا بىرەر ئېغىز ئالاھىدە
 يېقىملىق سۆز قىلىشنىمۇ بىلمەيتتى. ئۇندىن تاشقىرى، ئۇ روھىي
 جەھەتتە چېچىلاڭغۇ ئىدى. ئۇ ئورنىدىن تۇرغاندا ئۆزىنىڭ شىلەپسىدە-
 نىڭ ئورنىغا گېنېرالنىڭ ئۈچ بۇرجەكلىك شىلەپسىنى ئېلىپ،
 تاكى گېنېرال ئۇنى قايتۇرۇپ بېرىشىنى ئوتۇنگەنگە قەدەر قولىدا
 تۇتقان پېتى شىلەپىنىڭ ئۈستىدىكى گۈللۈك پەرلىرىنى يۇلۇپ تۇراتتى.
 لېكىن ئۇنىڭ روھىي جەھەتتىكى ھەممە چېچىلاڭغۇلۇقلىرى، مېھمان-
 خانغا كىرىشىنى بىلمەسلىكى ۋە مېھمانخانىدا سۆزلىشىشىنى بىلمەس-
 لىكى ئۇنىڭ مۇلايىم، ساددا ۋە كەمتەر قىياپىتى بىلەن تولدۇرۇ-
 لاتتى. ئاننا پاۋلوۋنا ئۇنىڭغا قاراپ بۇرۇلدى - دە، خىرىستىيانلارغا
 خاس يېقىملىق قىياپىتى بىلەن ئۇنىڭ پەلپەتەش قىلىقلىرىنى
 كەچۈرگەندەك بېشىنى لىڭشىتىپ قويۇپ:
 — سىز بىلەن يەنە بىر مەرتىۋە كۆرۈشۈشنى ئۈمىت قىلىمەن،
 ئەمما يەنە سىزگە ئۆز قاراشلىرىنى ئۆزگەرتىدۇ، دەپ ئىشىنىمەن،
 سۆيۈملۈك جانابى پېپرېم، — دېدى ئاننا پاۋلوۋنا.
 ئاننا پاۋلوۋنا مۇشۇنداق دېگەندە ئۇ ھېچنىمە دەپ جاۋاب
 بەرمىدى، پەقەت تازىم قىلىپ قويدى ۋە ھەممەيلەنگە يەنە بىر
 قېتىم ئۆزىنىڭ كۈلۈمسىرەش قىياپىتىنى كۆرسەتتى، بۇ كۈلۈمسىرەش:
 ”كۆز قاراش ئۆز يولىدا، ئەمما سىلەر قاراپ بېقىڭلار، مەن نىمە
 دېگەن ئوبدان ۋە ياخشى خاراكتىرلىق ئادەم“ دېگەندىن باشقا
 ھېچنەرسىنى بىلدۈرمەيتتى. ھەممەيلەن، شۇ جۈملىدىن ئاننا
 پاۋلوۋنامۇ ئىختىيارسىز شۇنى ھىس قىلاتتى.
 كىنەز ئاندرى ئايۋانغا چىقتى ۋە يەلكىسىنى ئۇنىڭ يەڭسىز

يېپىنچىسىنى ئارتىشىغا ياردەم بەرمەكچى بولغان چاكىرىغا بۇيرۇپ، ئوخشاشلا ئايۋانغا چىققان كىنەز ئىپپولت بىلەن خوتۇننىڭ بەھۇدە پاراڭلىرىغا ئېتىۋارسىز ھالدا قۇلاق سېلىشقا باشلىدى. كىنەز ئىپپولت چىرايلىققىنا ئېغىر ئاياق كىنەز ئايىمىنىڭ يېنىدا تۇراتتى ۋە كۆزەينىگىدىن ئۇنىڭغا تىكىلىپ قارايتتى.

— كىرىپ كېتىڭ، Annette، بولمىسا شامالداپ قالسىز، — دېدى كىچىككىنە كىنەز ئايىم ئاننا پاۋلوۋنا بىلەن خەيرلىشىۋېتىپ. — C'est arrêté (شۇنداق بولسۇن)، — ئۇ پىچىرلاپ يەنە بىر ئېغىز گەپنى قوشۇپ قويدى.

ئاننا پاۋلوۋنا لىزاغا پۇرسەت تېپىپ ئۆزىنىڭ ئانا تول بىلەن كىچىككىنە كىنەز ئايىمىنىڭ قېيىنىسىگىلىسى ئوتتۇرىسىدا ئەلچى بولىدىغانلىغىنى ئېيتقان ئىدى.

— مەن سىزگە ئىشىنىمەن، سۆيۈملۈك دوستۇم، — دېدى ئاننا پاۋلوۋنا پەس ئاۋاز بىلەن، — ئۇنىڭغا خەت يېزىڭ ۋە مېنى خەۋەر-لەندۈرۈپ قويۇڭ. Au revoir. Comment le père envisagera la chose. (ئۇنىڭ دادىسى بۇ ئىشقا قانداق قارايدىكەن، تاڭ. خەير!) — ئۇ ئايۋاندىن كېتىپ قالدى.

كىنەز ئىپپولت كىچىككىنە كىنەز ئايىمغا يېقىن كەلدى ۋە يۈزىنى ئۇنىڭغا يېقىن ئەپكىلىپ يېرىم پىچىرلىغان ھالدا قانداقتۇ سۆزلەرنى قىلىشقا باشلىدى.

ئىككى چاكىر — بىرى كىنەز ئايىمىنىڭ، بىرى ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ — قوللىرىدا يەڭسىز يېپىنچا ۋە مۇرە يوپۇق تۇتقان ھالدا شۇ يەردە تۇرۇپ پاراڭنىڭ تۈگىشىنى كۈتەتتى ۋە ئۇلارنىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن چۈشىنىكسىز بولغان فرانسۇزچە گەپلىرىنى خۇددى چۈشەنگەن.

دەك قىياپەتتە ئاڭلايتتى، ئەمما چۈشەنگەن قىياپىتىنى بىلدۈرمەيتتى. كىنەز ئايىم ھەممە ۋاقتىدىكىدەك كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ سۆزلەيتتى ۋە كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ ئاڭلايتتى.

— مەن ئەلچىنىڭكىگە بارمىغانلىغىم ئۈچۈن خۇرسەن بولدۇم، — دىدى كىنەز ئىپپولت، — ئۇ يەردە ناھايىتى زېرىكسەن... بۇ يەردە نىمە دىگەن خوشاللىق، شۇنداق ئەمەسمۇ؟ نىمە دىگەن خوشاللىق! — تانسائويۇنى ناھايىتى ياخشى بولىدىكەن دېيىشمەكتە، — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز ئايىم يۇمشاق، كىچىك لېۋىنى مىدىرلىتىپ، — بۇ سورۇنغا ھەممە گۈزەل ئاياللار كېلىدىكەن.

— ھەممىسى ئەمەس، چۈنكى سىز ئۇ يەرگە بارمايسىز — دە؟ ھەممىسى ئەمەس، — دىدى كىنەز ئىپپولت ناھايىتى خوشال قىياپەتتە كۈلۈپ تۇرۇپ. شۇندىن كېيىن يەڭسىز يېپىنچىنى چاكاردىن تارتىۋالدى ھەتتا ئۇنى بىر تەرەپكە ئىتتىرىۋېتىپ يېپىنچىنى كىنەز ئايىمنىڭ ئۈچىسىغا ئارتىپ قويدى. كېلەڭسىزلىگىدىنمۇ ياكى قەس — تەنمۇ (بۇنى ھىچكىم ئۇقمايتتى)، ئۇ يېپىنچىنى كىنەز ئايىمنىڭ ئۈستىگە يېپىپ قويغاندىن كېيىن، خۇددى بۇ ياش ئايالىنى قۇچاقلىماقچى بولۇۋاتقاندەك، ئۇنىڭ قولىنى ئۇزاق ۋاقىت تۇتۇۋېلىپ قويۇپ بەرمىدى.

كىنەز ئايىم بولسا ئاۋالقىدەكلا تەنناز ۋە كۈلۈمسىرەپ تۇرغان قىياپەت بىلەن ئۆزىنى چەتكە تارتتى — دە، بۇرۇلۇپ ئېرىگە قارىدى. كىنەز ئاندرې كۆزىنى يۇمۇۋالدى: ئۇ چارچىغان ۋە ئۇيقۇسىرىغان — دەك ئىدى.

— تەييار بولىڭىزمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ خوتۇنىدىن ئۇنىڭغا

قاراپ.

كىنەز ئىپپولت ئالدىراپ-تېنىگەن پېتى ئۆزىنىڭ يېڭى پوسۇد-
دىكى تاپىنىغا يەتكۈدەك خالىتىنى ئۇچىسىغا يېپىندى، ئۇنىڭدىن
كېيىن پۇتلىشىپ يۈرۈپ كىنەز ئايىمنىڭ ئارقىسىدىن دەرۋازىغىچە
يۈگۈرۈپ باردى، كىنەز ئايىمنى چاكىرى قولتۇغىدىن يۆلەپ ھارۋىغا
ئولتۇرغۇزۇۋاتاتتى.

— Princesse, au revoir (كىنەز ئايىم، خەير!) — دەپ ۋاقد-
رىدى ئۇ، خۇددى ئايىغىغا ئوخشاش، تىلىمۇ كالۋالىشىپ.

كىنەز ئايىم كۆيىنىگىنى يىغىشتۇرۇۋېلىپ قاپ-قاراڭغۇ ھارۋىدا
ئولتۇردى؛ ئۇنىڭ ئېرى قىلچىنى تۈزەشتۈرۈپ قويدى؛ كىنەز
ئىپپولت ياردەملىشىش بانىسى بىلەن ھەممەيلەنگە دەخلى قىلاتتى.
— يول بېرىڭا، بۇرادەر، — كىنەز ئاندرې يولنى توساپ تۇرغان
كىنەز ئىپپولتقا رۇس تىلىدا سوغاقتىنا يېقىمىسىز ئاھاڭ بىلەن
مۇراجىئەت قىلدى.

— مەن سېنى كۈتسەن، پېپر، — دېدى كىنەز ئاندرې خۇددى
شۇ ئاھاڭدا يۇمشاق ۋە يېقىملىق بىلەن.

ھارۋىنىڭ قوزغالدى، ھارۋىنىڭ چاقىلىرى تاراقلايتتى. كىنەز
ئىپپولت كىنەز زادىنى ئۆيىگىچە يەتكۈزۈپ قويۇشقا ئالدىن ۋەدە
قىلغان ئىدى، شۇڭا دەرۋازا يېنىدا ئۈزۈك-ئۈزۈك كۈلۈپ ئۇنى
كۈتۈپ تۇراتتى.

* * *

— Eh bien, mon cher, votre petite princesse est très

① ئالدىغا قوشۇلغان ئاتقا مىنىۋېلىپ ھارۋا ھەيدەيدىغان

ھارۋىنىڭ شەرتى. — تەر.

bien, tres bien, (ئوھو، ئەزىزىم، سىزنىڭ كىچىككىنە ئايلىڭىز ناھايىتى سۆيۈملۈك، ھەقىقەتەن ناھايىتى سۆيۈملۈك)، — دىدى بەگزادە ھارۋىدا ئىپپولت بىلەن ئولتۇرۇۋېتىپ. — تامامەن فرانسۇز ئاياللىرىدەك. — ئۇ ئۆز بارماقلىرىنىڭ ئۈچىنى سۆيۈپ قويدى. ئىپپولت بىردىنلا پىخىلداپ كۈلۈپ كەتتى.

— Et savez-vous que vous êtes terrible avec votre petit air innocent, (سىز بىلەمسىز، سىز گەرچە ئوبدان كۆرۈنىشىڭىزمۇ، ئەمما قورقۇنچلۇق ئادەمسىز، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى كىشى زادە. — je plaign le pauvre mari, ce petit officier, qui se donne des airs de prince regnant. (مەن بۇ بىچارە ئەرگە، ئۆزىنى زورمۇ-زور ئالاھىدە باشلىق قىياپىتىدە كۆرسىتىدىغان بۇ ئەپتىسەرچاققا ئېچىنمەن). ئىپپولت يەنە پىخىلداپ كۈلۈپ كەتتى ۋە كۈلكە ئارىلاش مۇنداق دىدى:

— Et vous disiez, que les dames russes ne valaient pas les dames françaises. Il faut savoir s'y prendre. (سىز رۇس ئاياللىرى فرانسۇز ئاياللىرىغا يەتمەيدۇ، دىمىدىڭىزما؟ ئۇلارغا قانداق جاۋاپ بېرىشنى بىلىش كېرەك-تە.)

* * *

پېر باشقىلاردىن ئالدىدا يېتىپ كېلىپ، خۇددى شۇ ئۆيىنىڭ كىشىسىدەك، كىنەز ئاندرېنىڭ خانىسىغا كىردى-دە، ئادىتى بويىچە دەرھال دىۋاندا يېتىپ، توغرا كەلگەن بىر كىتاپنى قولغا ئالدى (ئۇ «سىپزارنىڭ خاتىرىلىرى» ئىسىدى) ۋە جەينىڭنى تىرەپ كىتاپنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدىن ئوقۇشقا باشلىدى.

— سەن ھازىر شېرىپخېنىمغا قانداق مۇئامىلە قىلدىڭ؟ ئۇ ئەمدى پۈتۈنلەي ئاغرىپ قالدۇ، — دېدى كىنەز ئاندرې كىچىككىنە ئاپپاق قوللىرىنى ئېرتەپ، خانىسىغا كىرىپ كېلىۋېتىپ.
پېپر پۈتۈن تېنى بىلەن ئۆرۈلدى، بۇ چاغدا دىۋان غىچىرلاپ كەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ھاياجانلىق چىرايى بىلەن كۈلۈپ قويدى ۋە قولىنى سىلكىدى.

— ياق، بۇ پوپ ناھايىتى قىزىق كىشى ئىكەن، ئەمما ئىشنىڭ يولىنى ئوبدان چۈشەنمەيدۇ.... مېنىڭ ئويۇمچە مەڭگۈ تېچلىق بولۇشى مۇمكىن، ئەمما ئۆز پىكرىمنى قانداق ئىپادىلەشنى بىلمەيمەن. ۋاتىمەن.... ھەر ھالدا سىياسى تەڭپۇڭلۇق چارىسى بىلەن ئەمەس...

كىنەز ئاندرېنىڭ بۇ مەۋھۇم پاراڭلارغا قىزىقمىغانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— خىيالىڭغا كەلگەنلا ئوي-پىكىرنى ھەممىلا يەردە دەۋېرىشكە بولمايدۇ، moncher (ئەزىزم). ھە، سەن قانداق قارارغا كەلدىڭ، ئاخىر؟ كاۋالېرگاردا^① بولامسەن ياكى دىپلومات؟ — دەپ سورىدى كىنەز ئاندرې سەل توختىۋېلىپ.
پېپر دىۋاندا يۈكۈنۈپ ئولتۇردى.
— راستىنى ئېيتقاندا، مەن تېخى بىر قارارغا كەلگىنىم يوق. نە ئۇ ۋە نە بۇمۇ ماڭا ياقمايدۇ.

① كاۋالېرگاردا — ئاتلىق مۇھاپىزەتچى؛ روسىيىدە ئالاھىدە تەنتەنىلىك ئەھۋاللاردا پادىشا ئەۋلادىنى قوغدىغۇچى. بۇ يەردە گۋاردىيە كاۋالېرىيەسىنىڭ پولكىسى. — تەر.

— لېكىن قانداق بولمىسۇن بىر قارارغا كېلىش كېرەك ئەمەسمۇ؟
داداڭ شۇنى كۈتىدۇ.

پېپىر ئون ياشقا كىرگەن چاغلاردا ئۆزىنىڭ تەربىيىچىسى پوپ بىلەن چەتئەلگە ئەۋەتىلگەن، ئۇ يەردە يىگىرمە يېشىغىچە تۇرغان. ئۇ موسكۋاغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، دادىسى پوپقا رۇخسەت بېرىپ، بۇ ياش بالغا مۇنداق دېگەن: "سەن ئەمدى پېتربۇرگقا بار، ھەممە يەرنى كۆرۈپ باق ۋە ئۆزەڭ خالىغان ئىشنى تاللا. مەن ھەممىگە ماقۇل بولمەن. مانا، كىنەز ۋاسىلىغا بېرىدىغان بىر پارچە خەت، مانا پۇل، ھەممە ئەھۋاللار توغرىسىدا ماڭاخەت يېزىپ تۇر، ھەممە جەھەتلەردە ساڭا ياردەم بېرىمەن"، پېپىر ئۈچ ئايچە ئۆزىگە ئىش تاللاپ يۈرگەن بولسىمۇ، ئەمما ھېچقانداق قارارغا كېلەلمىدى. كىنەز ئاندرېينىڭ ئۇنىڭغا دەۋاتقىنى شۇ مەسىلە ئىدى. پېپىر ئۆزىنىڭ پىشانىسىنى ئېرتتى.

— بىراق، ئۇ ماسون^① بولۇشى كېرەك، — دېدى ئاندرېي پوپنى نەزەردە تۇتۇپ. چۈنكى پېپىر ھېلىقى كەچكى زىياپەتتە پوپ بىلەن ئۇچراشقان ئىدى.

— بۇلارنىڭ ھەممىسى قۇرۇق گەپ، — دەپ كىنەز ئاندرېي ئۇنى يەنە توختاتتى، — ئەڭ ياخشىسى ئەمىلىي ئىش ئۈستىدە سۆزلەشەيلىچۇ. سەن بۈگۈن ئاتلىقلار گۋاردىيىسىدە بولغانمۇ؟

① ماسون — 18 — ئەسىردە ئەنگلىيىدە پەيدا بولغان ۋە كېيىنرەك ئۆز پاجىيىلىرىنى ياۋروپانىڭ باشقا مەملىكەتلىرىگە تاراتقان دىنى — فىلو-سوفىيىلىك جەمئىيەتنىڭ ئەزاسى. بۇ ئىنقىلاۋىي ئىشچىلار ھەرىكىتى تەشكىلاتلىرىنىڭ دۈشمىنى. — تەر.

— ياق، بولمىغان؛ بىراق، دەل مۇشۇ خىيالىمغا كەلگەن ۋە ئۇنى سىزگە دىمەكچى بولۇۋاتاتتىم. ھازىر ناپالېئونغا قارشى ئۇرۇش بولۇپ قالدى. ئەگەر بۇ ئۇرۇش ئەركىنلىك ئۈچۈن بولغان ئۇرۇش بولسىدى، مەن چۈشەنگەن ۋە بىرىنچى بولۇپ ئارمىيىگە كىرگەن بولاتتىم؛ ئەمما ئەنگلىيە ۋە ئاۋستىرىيىگە ياردەم بېرىپ، دۇنيادىكى بۇ ئەڭ ئۇلۇغ ئادەمگە قارشى تۇرۇش ... بۇ ياخشى ئەمەس.

كىنەز ئاندرېي پېپرېنىڭ بۇ بالدۇرچە سۆزلىرىنى ئاڭلاپ پەقەت ئىككى دولىسىنى مىدىرلىتىپ قويدى. ئۇ مۇنداق ئەخمىقانە قىلىق-لارغا جاۋاب بېرىش مۇمكىن ئەمەس دىگەندەك قىلاتتى؛ ئەمىلى-يەتتىمۇ كىنەز ئاندرېننىڭ بۇ ئاددى مەسىلىلەرگە جاۋاب بەرگىنىدىن تاشقىرى يەنە باشقىچە ھەرقانداق جاۋابنى بېرىشى تەس ئىدى.

— ئەگەر ھەر بىر كىشى پەقەت ئۆزىنىڭ ئېتىقادى بويىچىلا تۇرۇش قىلىمەن دىسە ئۇرۇش بولمىغان بولاتتى، — دېدى ئۇ.

— مۇنداق بولغاندا ياخشى بولاتتىغۇ، — دېدى پېپر.

كىنەز ئاندرې سوغاققىنا كۈلۈپ قويدى.

— مۇنداق بولغاندا ناھايىتى ياخشى بولۇشمۇ مۇمكىن، بىراق ھېچقاچان مۇنداق بولمايدۇ....

— ئۇنداق بولسا، سىز نىمىشقا ئۇرۇشقا بارىسىز؟ — دەپ سورىدى پېپر.

— نىمىشقا؟ مەن بىلىمەيمەن. بېرىشم كېرەك. ئۇندىن تاشقىرى، مەن شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇرۇشقا بارىمەنكى... — ئۇ سەل تۇرۇۋال-دى. — مەن شۇنىڭ ئۈچۈن بارىمەنكى، مەن بۇ يەردە كەچۈرۈۋات-قان ھايات، بۇ ھايات — كۆڭۈلدىكىدەك ئەمەس.

ياندىكى ئۆيدە ئاياللارنىڭ كىيىمى شىلدىرلايتتى. كىنەز ئاندرې خۇددى ئۇيقۇسىدىن ئويغىنىپ كەتكەندەك، شۇنداق بىر سەسكىندى - دە، چىرايىدا ئاننا پاۋلوۋنانىڭ مېھمانخانىسىدىكىدەك قىياپەت پەيدا بولدى. پېپر ئايغىنى دىۋاندىن چۈشۈردى. كىنەز ئايىم كىرىپ كەلدى. ئۇ ئىلگىرىكى كۆيىنگىنى يەڭگۈشلەپ ئورنىغا باشقىچە ئۆي كىيىمىنى، ئەمما ناھايىتى ھەشەمەتلىك يېڭى كۆيىنگىنى كىيگەن ئىدى. كىنەز ئاندرې ئورنىدىن تۇرۇپ، ئورۇندۇقنى ھۆرمەت بىلەن ئۇنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كەلدى.

Anet نىڭ نىمە ئۈچۈن ئەرگە تەگمەيۋاتقىنىغا بۆلەكچىلا ھەيران بولۇپ يۈرۈۋاتمەن، - دېدى كىنەز ئايىم ئالدىراپ - تېنەپ ۋە ئۇ ياق - بۇ يېقىنى تۈزەشتۈرۈپ ئورۇندۇققا ئولتۇرۇۋېتىپ. ئۇ ھەر ۋاقتىدىكىدەك، فرانسۇزچە سۆزلەپ كەتتى. - سىلەر ئەركەكلەر، ئەخمەق سىلەر، ئۇنىڭغا ئۆيلەنمىدىڭلار - ھە. مېنى كەچۈرگەيسىز، لېكىن سىز خوتۇنلارنىڭ نىمىلىگىنى چۈشەنمەيدىكەنسىز. سىز بەس - مۇنازىرىنى بەك ياخشى كۆرىدىكەنسىز، جانابى پېپر! ئوبدان مۇنازىرىچى ئىكەنسىز!

- مەن سىزنىڭ ئېرىڭىز بىلەنمۇ مۇنازىرىلىشىپ ئولتۇرۇپتەمەن؛ ئۇنىڭ نىمە ئۈچۈن ئۇرۇشقا بارىدىغانلىغىنى چۈشەنمەيمەن، - دېدى پېپر قىلچە تارتىنماستىن (يىگىتلەر قىزلار بىلەن پاراڭلاشقاندا تارتىنغاندەك) كىنەز ئايىمغا مۇراجىئەت قىلىپ.

كىنەز ئايىم سەسكىنىپ كەتتى. پېپرنىڭ سۆزلىرى ئۇنىڭ جېنىغا

تەككەنلىكى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— ئوھو! مەنمۇ خۇددى شۇنداق دەيمەن، — دېدى كىنەز ئايىم. — مەن چۈشەنمەيمەن، مۇتلەق چۈشەنمەيمەن، نىمە ئۈچۈن ئەرلەر ئۇرۇشىز كۈن كەچۈرەلمەيدىكىن؟ نىمە ئۈچۈن بىز ئاياللار مۇنداق ئىشلارنى زادىلا تەلەپ قىلمايدىكەنمىز، زادىلا ئويلىمايدىكەنمىز؟ قېنى، سىلەر، ئويلاپ كۆرۈڭلارچۇ. مەن ھەمىشە ئۇنىڭغا: ئۇ بۇ يەردە تاغسىنىڭ ئادىۋانتى، ناھايىتى ئوبدان ئورۇن دەيمەن. ئۇنى ھەممەيلەن بىلىدۇ، ھەممەيلەن قەدىزلەيدۇ. مەن بىر كۈنى ئاپراسكىنىڭ ئۆيىدە بىر خېنىمنىڭ C'est Ça le fameux prince André? Ma parole d'honneur (بۇ ھىلقى مەشھۇر كىنەز ئاندرې ئەمەسمۇ؟ ئەزىرايى خۇدا،) دەپ سورىغانلىغىنى ئاڭلىغانمەن، — ئۇ كۈلۈپ كەتتى. — ئۇنى ھەممە يەردە قارشى ئالىدۇ. ئۇ ناھايىتى ئاسانلا خاس ئادىۋانت^① بولۇشى مۇمكىن. سىز، پادىشا ئالىرىنىڭ ئۇنىڭ بىلەن ناھايىتى غەمخورلۇق قىلغان قىياپەتتە سۆزلەشكەنلىگىنى بىلىسىز. مەن Anet بىلەن سۆز-لەشتىم، بۇ ئىشنى ئورۇنلاشتۇرۇش ناھايىتى ئاسان. سىز قانداق دەيسىز؟

پېپر كىنەز ئاندرېغا قاراپ قويدى ۋە بۇ سۆزلەر ئۇنىڭغا ياقمىغان-لىغىنى سېزىپ جاۋاب بەرمىدى.

— قاچان يولغا چىقىسىز، — دەپ سورىدى ئۇ.

— Ah! ne me parlez pas de ce depart, ne m'en

① خاس ئادىۋانت — پادىشانىڭ يېنىدا تۇرىدىغان ئەڭ يېقىن

ئادىۋانت. — تەر.

parlez pas (ئو...! قويۇڭا، ئۇنىڭ يولغا چىقىشى توغرىسىدا سۆزلىمەيلا قويۇڭ! بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغۇمۇ كەلمەيدۇ)، — دېدى كىنەز ئايىم، ئۇ خۇددى مېھمانخانىدا ئىپپولت بىلەن سۆزلەشكەن چاغدىكىدەك ئەكىلەپ ئويناشقان ئاھاڭدا سۆزلەيتتى، بۇ ئاھاڭنىڭ ئائىلىۋى مۇھىتقا (پېپر گويائۇنىڭ ئەزاسى بولۇپ قالغاندەك ئىدى) ياراشماسلىغى روشەن ئىدى. — بۈگۈن مەن بۇ بارلىق قىممەتلىك ئالاقىلەرنى ئۈزۈش كېرەك، دەپ ئويلىدىم.... شۇڭا كېيىن سەن بىلىپ قالسىەن، ئاندرې؟ — ئۇ ئۆزىنىڭ ئېرىگە مەنلىك قاراپ قويدى. — J'ai peur, J'ai peure! (مەن قورقمەن، مەن قورقمەن!) — دەپ پىچىرلىدى ئۇ بېلىدىن سوغاق ئۆتكەندەك قالتىراپ. ئېرى ئۇنىڭغا ئۆيدە گوياكى ئۆزى ۋە پېپىردىن باشقا يەنە قانداقتۇ باشقا كىشىنىڭ بارلىغىنى ھىس قىلغاندەك ئەجەپلىنىپ قاراپ قويدى؛ ئەمما سوغاق ۋە ئەدەپلىك قىياپەت بىلەن ئۇنىڭدىن:

— نىمىدىن قورقسەن، لىزا؟ مەن چۈشەنمەيۋاتىمەن، — دەپ سورىدى.

— مانا قاراڭ، ئەرلەرنىڭ ھەممىسى نىمە دېگەن شەخسىيەتچى؛ ھەممىسى، ھەممىسى شەخسىيەتچىكەن! پەقەت ئۆزىنىڭ بىمەنە ھەۋەسلىرىنى دەپ، خۇدا بىلىدۇ نىمە ئۈچۈنلۈگىنى، مېنى تاش-لىۋەتمەكچى، مېنى يالغۇز يېزىدا قاماپ قويماقچى.

— دادام ۋە سىڭلىم بار، ئۇلارنى ئۇنىستۇپ قالسا، — دېدى مۇلايىملىق بىلەن كىنەز ئاندرې.

— بەربىر مەن يالغۇز، دوستلىرىم يوق.... مېنى قورقما دېگىنىنى، تېخى.

ئۇ غۇدۇراپ سۆزلەيتتى، ئۇنىڭ يۇقۇرقى لېۋى كۆتۈرىلدى، چىرايىدا بىر خىل خوشال قىياپەت ئەمەس، بەلكى ھاياۋانلارغا خاس، تىيىندەك قىياپەت كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئېغىر ئاياقلىغى توغرىسىدا — گەرچە بۇ ئىش شۇ چاغدا ماھىيەتلىك مەسىلە بولسىمۇ — پېپىر بار چاغدا ئېيتىشنى ئەدەپسىزلىك دەپ ھىس قىلغان. دەك، جىم بولۇپ قالدى.

— مەن يەنىلا چۈشەنمىدىم، *de quoi vous avez peur* (نىمىدىن قورقىدىكەنسەنكى — تاڭ)، — دېدى كىنەز ئاندرې ئاستا سۆزلەپ، خوتۇنىدىن كۆزىنى ئۈزمەي تۇرۇپ. كىنەز ئايىم ئۈمىتسىزلەنگەن ھالدا ئىككى قولىنى كۆتەردى، يۈزى قىزىرىپ كەتتى.

— *Non, Andre', je dis que vous avez tellement, tellement change...* (ياق، ئاندرې، سەن ئۆزگىرىپ كېتىپسەن، ئوھۇ، شۇنداق ئۆزگىرىپ كېتىپسەنكى...) سېنىڭ دوختۇرۇڭ سېنى بۇرۇنراق ئۇخلا، — دەيدۇ دېدى ئاندرې. — سېنىڭ يەنىلا ئۇخلىغىنىڭ ياخشى.

كىنەز ئايىم ھېچنىمە دېمىدى، ئەمما بىردىنلا ئۇنىڭ يۇمشاق مويۇق قىسقىغىنا لېۋى تىترەپ كەتتى؛ كىنەز ئاندرې ئورنىدىن تۇردى. دە، يەلكىلىرىنى كۆتۈرۈپ قويۇپ، كۈتۈپخانىسىدا ئۇ ياقىن — بۇ ياققا مېڭىشقا باشلىدى.

پېپىر كۆزەينىكىدىن ساددا ۋە ئەجەپلەنگەن ھالدا گاه ئۇنىڭغا، گاه كىنەز ئايىمغا قاراپ، گويا ئۆزىمۇ ئورنىدىن تۇرماقچى بولغاندەك قورغىلىپ قويدى، ئەمما كېيىن يەنە بۇ پىكرىدىن قايتتى.

— جانابى پيپرنىڭ بۇ يەردە بولۇشىنىڭ ماڭا نىمە مۇناسىۋىتى بار، — دېدى بىردىنلا كىچىككىنە كىنەز ئايىم ۋە ئۇنىڭ چىرايلىق چىرايىدا يىغلاي دىگەندەك غەمكىن قىياپەت پەيدا بولدى. — مەن ساڭا خېلى بۇرۇنلا ئېيتماقچى ئىدىم، ئاندرې: سەن ماڭا نىسبەتەن نىمە ئۈچۈن شۇنچىۋالا ئۆزگىرىپ كەتكەنسەنكىن. تاڭ؟ مەن ساڭا نىمە قىلدىم؟ سەن تېخى ئارمىيىگە بارىسەن؟ ماڭا نىمە ئۈچۈن ئىچىڭ ئاغرىمايدۇ؟

— لىزا! — پەقەت شۇنداقلا دېدى كىنەز ئاندرې؛ لېكىن ئۇنىڭ بۇ سۆزىدە بىرخىل يالۋۇرۇش، تەھدىت ۋە ئەڭ مۇھىمى ئۇ ئۆزىنىڭ سۆزلىرىگە پۇشايمان قىلىدۇ دىگەن ئىشەنچ بار ئىدى؛ ئەمما لىزا ئالدىراپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— سەن ماڭا خۇددى كېسەل كىشىگە ياكى كىچىك بالىغا مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلە قىلىسەن. مەن ھەممىنى كۆرۈپ تۇرۇۋاتىمەن. سەن يېرىم يىل ئىلگىرى شۇنداقمىدىڭ؟

— لىزا، مەن سىزنىڭ توختاپ قېلىشىڭىزنى سورايمەن، — دېدى كىنەز ئاندرې تېخىمۇ سۆزىنى كۈچەيتىپ.

بۇ پاراڭ بولۇۋاتقان چاغدا بارغانسېرى ھاياجانلىنىۋاتقان پيپىر ئورنىدىن تۇردى. — دە، كىنەز ئايىمغا يېقىنراق كەلدى. ئۇ بۇ ياش ئېقىۋاتقان چىرايغا قاراپ چىداپ تۇرالماستىن، گويىكى ئۆزى يىغلاپ تاشلاشقا تەييار تۇرغاندەك ئىدى.

— تېچلىنىپ قېلىڭ، كىنەز ئايىم! سىزگە بۇ شۇنداق تۇيۇلىدۇ، چۈنكى... سىزنى ئىشەندۈرمەنكى، مەن ئۆزۈممۇ بۇنى بېشىمدىن كەچۈرگەن، شۇڭلاشقا... شۇ سەۋەپتىن... ياق، كەچۈرۈڭ! بىر يات كىشىنىڭ بۇ يەردە بولۇشى ئەپسىز... ياق، تېچلىنىپ قالغايىسىز...

خەير!

— كىنەز ئاندرې ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇپ توسىۋالدى.
— ياق، توختاپ تۇر، پېپىر! كىنەز ئايىم شۇنداق ئوبدانكى،
مېنى سېنىڭ بىلەن بىر ئاخشام سۆھبەتلىشىپ كۆڭۈل ئېچىشتىن
مەھرۇم قىلغۇسى كەلمەيدۇ.

— ياق، بۇ كىشى پەقەت ئۆزىنىلا ئويلايدۇ، — دېدى كىنەز ئايىم
ئۆزىنىڭ غەزەپلەنگەنلىكىدىن چىقۇۋاتقان كۆز يېشىنى باسالماي.
— لىزا، — دېدى كىنەز ئاندرې سوغاققىنا ئاھاڭدا
ئاۋازىنى سەۋرى. — تاقىتى تۈگىگەنلىكىنى ئىپادىلەيدىغان دەرىجىگە
كۆتىرىپ.

كىنەز ئايىمنىڭ چىرايلىق چېھرىسىدىكى غەزەپلەنگەن ئاللىقاندا
قىياپەت بىردىنلا تەسىرلىك ۋە كىشىنىڭ ئىچىنى ئاغرىتىدىغان
قورقۇش ئالامەتلىرىگە ئۆزگەردى؛ ئۇ ئۆزىنىڭ چىرايلىق كۆزلىرى
بىلەن ئېرىگە يەر تېگىدىن قاراپ قويدى. — دە، يۈزىدە قورققان ۋە
يالۋۇرۇۋاتقان قىياپەت، يەنى خۇددى ساڭگىلىغان قۇيرۇغىنى
تېزدىن ئەمما كۈچسىز پۇلاڭلىتىۋاتقان ئىتلارنىڭ قىياپىتى پەيدا
بولدى.

— Mondieu, mondieu (ۋاي خۇدا، ۋاي خۇدا!) — دېدى
كىنەز ئايىم ۋە بىر قولى بىلەن كۆيىنىڭنىڭ قاتلىغىدىن تۇتۇپ
كۆتەرگەن پېتى ئېرىنىڭ قېشىغا كېلىپ ئۇنىڭ پىشانىسىغا سۆيۈپ
قويدى.

— Bonsoir, Lise (خەير، لىزا)، — دېدى كىنەز ئاندرې ئورنە-
دىن تۇرۇپ ۋە خۇددى يات ئادەملەرگە مۇئامىلە قىلغاندەك ئەدەپ
بىلەن ئۇنىڭ قولىنى سۆيۈپ قويدى.

* * *
ئىككى دوست جەم بولۇشتى. نە ئۇ ۋە نە بۇ سۆز قىلمىدى. پېپىر كىنەز ئاندرېغا قارايتتى؛ كىنەز ئاندرې بولسا ئۆزىنىڭ كىچىك قولى بىلەن پىشانىسىنى سۈرتەتتى.

— قېنى، كەچكى تاماققا ماڭدۇق، — دېدى ئۇ ئۇھ تارتىپ قويۇپ ۋە ئورنىدىن تۇرۇپ ئىشىك تەرەپكە قاراپ ماڭدى.
ئۇلار ناھايىتى چىرايلىق، تېخى يېقىندىلا بېزەلگەن ھەشەمەتلىك تاماقخانىغا كىردى، داستىخاندىكى ياغلىقلاردىن تارتىپ كۈمۈش قاچىلار، پارپۇر قاچىلار ۋە خرۇستال بۇيۇملارغىچە ھەممىسىدە يېڭىدىن توي قىلغان ياش ئەر-خوتۇنلارنىڭ ئۆيىدە بولىدىغان ئالاھىدە يېڭىلىقنىڭ ئىزلىرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. كەچكى تاماق ئوتتۇرىسىدا كىنەز ئاندرې جەينىڭنى تاماق يەۋاتقان شىرەگە تىرەپ، خۇددى ئۇزۇندىن بېرى كۆڭلىدە بىرەر نىمىنى ساقلاپ كېلىۋاتقان ۋە ئەمدىلىكتە بىردىنلا ئېيتىۋەتمەكچى بولغان ئادەمدەك، ئاچچىق-لانغان قىياپەتتە (پېپىر ئۇنى ھىچقاچان مۇشۇنداق قىياپەتتە كۆرۈپ باقمىغان) سۆزلەپ كەتتى:

— ھىچقاچان، ھىچقاچان ئۆيلەنمە، سۆيۈملۈك دوستۇم! مېنىڭ ساڭا بېرىدىغان مەسلىھىتىم مانا شۇ: سەن ئۆزەڭگە ئۆزەڭنىڭ قولىدىن كېلىدىغان ھەممە ئىشنى قىلىپ بولىدۇم دىمىگىچە، سەن ئۆزەڭ تاللىۋالغان خوتۇننى سۆيۈشتىن توختاپ قالمىغىچە ۋە ئۇنىڭ ئەسلى قىياپىتىنى تولۇق كۆرۈپ يەتمىگىچە زادىلا ئۆيلەنمە، بولمىسا تۈزەتكىلى بولمايدىغان دەرىجىدە قاتتىق خاتالىشىسەن. قېرىپ ھىچنەرسىگە يارىماس بولغاندا ئاندىن ئۆيلەن... بولمىسا، سېنىڭ قەلبىڭدىكى ھەممە ئوبدان ۋە يۈكسەك نەرسىلەر تامامەن يوقىلىدۇ. ھەممىسى

ئۇششاق - چۈششەك نەرسىلەرنى دەپ ئىسراپ بولۇپ كېتىدۇ. شۇنداق! شۇنداق! شۇنداق! سەن ماڭا ئەجەپلىنىپ قارىما. ئەگەر سەن ئۆزەڭنىڭ ئىستىقبالىڭدىن يەنە قانداقتۇ ئۈمىت كۈتىدىكەنسەن، ئۇ ھالدا، ئۆيلەنگەن ھامان ھەر بىر قەدىمىڭدە سېنىڭ ئۈچۈن ھەممە ئىشنىڭ تۈگىگەنلىگىنى، مېھمانخانىدىن باشقا ھەممە يولنىڭ ئېتىلگەنلىگىنى ھىس قىلسەن - دە، سەن ئەنە شۇ ساراي قۇلىلىرى ۋە تەنتەكلەر بىلەن ئوخشاش بولۇپ قالسەن... ئۇنىڭ نىمە پايدىسى بار؟

شۇنىڭ بىلەن ئۇ كۈچەپ قولىنى سىلكىپ قويدى. پېپر كۆزەينىڭنى ئېلىۋەتتى، نەتىجىدە ئۇنىڭ چىرايى ئۆزگەرىپ، مۇلايىم قىياپىتى تېخىمۇ روشەنلەشكەندەك بولدى ۋە ئۇ ئەجەپلەنگەن ھالدا ئۆزىنىڭ دوستىغا قاراپ قالدى. - مېنىڭ خوتۇنۇم، - دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى كىسەنەز ئاندرې، - ئاق كۆڭۈل خوتۇن. ئۇ ئەر بولغۇچى ئۆزىنىڭ شان - شەرىپى ئۈچۈن خاتىرجەم بولىدىغان ئازسانلىق ئاياللارنىڭ بىرى؛ لېكىن، خۇدايا، ھازىر مەن ئۆيلەنمىگەن بولسام! مەن بۇنى پەقەت ساڭا ۋە بىردىن - بىر ساڭا دەۋاتىمەن، چۈنكى مەن سېنى ياخشى كۆرىمەن.

كىسەز ئاندرې بۇ سۆزلەرنى قىلىۋاتقان چاغدا، ئاننا پاۋلوۋنانىڭ كىرىپسوسىدا كېرىلىپ ئۆزىنى تاشلاپ يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ، كۆزى - رىنى قىسىپ، چىشلىرىنىڭ يوقۇقلىرىدىن فرانسۇزچە ئىبارىلەرنى سۆزلەۋاتقان بولكونىكىغا تېخىمۇ ئوخشىمايتتى. ئۇنىڭ سوغاق چىرايى ھەر بىر مۇسكۇلنىڭ نېرۋىلارغا خاس ئويغىنىشىدىن تىترەيتتى. ئۇنىڭ بۇرۇنقى خۇددى ھاياتلىق ئوتلىرىنىڭ يالقۇنلىرى

ئۆچۈپ قالغاندەك كۆزلىرىدىن ئەمدىلىكتە پارلاق نۇر چاقنايتتى
ئۇ ئادەتتىكى چاغلاردا قانچىلىك جانسىز كۆرۈنگەن بولسا، ھازىرقى
ئاچچىقلىنىپ جەھلى چىقۇراتقان مىنۇتلاردا مەنىۋى جەھەتتىن شۇنچە
كۈچلۈك بولۇپ كۆرۈنەتتى.

— مېنىڭ نىمە ئۈچۈن بۇنى دەۋاتقانلىغىمنى سەن چۈشەنمەيدى-
سەن، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى ئۇ. — بۇ پۈتۈن بىر ئۆمۈر
تارىخى. سەن بوناپارت ۋە ئۇنىڭ شۆھرىتىنى دەيسىسەن، — دېدى
كىنەز ئاندرې، گەرچە پېپر بوناپارت توغرىسىدا سۆزلىمىگەن
بولسىمۇ. — سەن بوناپارتنى دەيسىسەن؛ ئەمما بوناپارت ئىشلىگەندە
قەدەممۇ. قەدەم ئۆزىنىڭ مەقسىدىگە ئىنتىلەتتى، ئۇ ئەركىن ئىدى،
ئۆزىنىڭ مەقسىدىدىن تاشقىرى ھېچنىمىنى ئويلىمايتتى، شۇسەۋەپتىن
ئۇ ئۆزىنىڭ مەقسىدىگە يەتتى. ئەمما، ئەگەرسەن ئۆزەڭنى خوتۇن
كىشىگە باغلاپ قويساڭ، خۇددى كىشەنلەنگەن جىنايەتچىدەك، ھەر
قانداق ئەركىنلىگىڭنى يوقىتسىن. نەتىجىدە سېنىڭ ھەممە ئۈمىت-
ئارزۇلىرىڭ ۋە كۈچ-قۇۋۋىتىڭ پەقەت سېنى قىينايدۇ. سېنى پۇشايدۇ-
مان قىلدۇرۇپ ئېزىپ تاشلايدۇ. مېھمانخانلار، غەيۋەت-شىكايەتلەر،
تانسا يىغىلىشلىرى، شۆھرەت-پەرەسلىك ۋە ئەرزىمەيدىغان چاكىنا
ئىشلار. مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى مەن قېچىپ قۇتۇلالمايۋاتقان، ئادەمنى
ئازدۇرغۇچى بىر چەمبەر. مەن ئەمدى ئۇرۇشقا، مەسلىسىز ئۇلۇغ
ئۇرۇشقا بارىمەن، ئەمما ئۆزەم بولسام، ھېچنىمىنى بىلمەيمەن،
ھېچنىمىگە يارىمايمەن. *V'e suis très aimable et très causti*
que (مەن ئەڭ ياخشى غەيۋەتچى، سەپسەتەۋاز)، — دەپ سۆزىنى
داۋام قىلدى كىنەز ئاندرې، — ئاننا پاۋلوۋنانىڭ مېھمانلىرىمۇ مېنىڭ
پاراڭلىرىمنى قىزىقىپ تىڭشايدۇ. ئەمما مېنىڭ خوتۇنۇمنىڭ جان-

دىلى بولغان بۇ بىمەنە سۆھبەت ۋە بۇ خوتۇن - قىزلار..... ئەگەر سەن toutes les femmes distinguées (بۇ بىمەنە خوتۇنلارنى) — ئومۇمەن خوتۇنلارنىڭ نىمىلىگىنى بىلگەن بولساڭ ئىدى، كاشكى! مېنىڭ دادام توغرا ئېيتقان. شەخسىيەتچىلىك، مەنمەنلىك، نادانلىق، ھەممە جەھەتلەردە ھېچنىمىگە ئەرزىمەسلىك — ئاياللار ئۆزىنىڭ ئەسلى قىياپىتىنى كۆرسەتكەندە ئەنە شۇنداق. سەن سۆھبەت ئارىسىدا ئۇلارغا يولۇققىنىڭدا گويا ئۇلارنىڭ قەلبىدە قانداقتۇ بىر نەرسە باردەك كۆرۈنىدۇ، ئەمما ھېچنىمىمۇ يوق، ھېچنىمىمۇ يوق، ھېچنىمىمۇ يوق! ياق ئۆيلەنمە، سۆيۈملۈك دوستۇم، ئۆيلەنمە، — كىنەز ئاندرې سۆزىنى تۈگەتتى.

— ئەگەر سىز بىردىنلا ئۆزىڭىزنى ئاقابىل، ھاياتىڭىزنى بولسا بەربات بولغان ھايات دىسىڭىز، كىشىنىڭ كۈلگىسى كېلىدۇ، — دىدى پېپر. سىزنىڭ ئىستىقبالىڭىز چەكسىز، ھەممە ئىش تېخى ئالدىڭىزدا. ئەمما سىز بولسىڭىز....

ئۇ ئۆزىنىڭ سۆزىنى ئېيتىپ تۈگەتمىدى، بىراق ئۇنىڭ "سىز" دىگەن ئاھاڭىدىن ئۇنىڭ ئۆز دوستىنى قانچىلىك قەدىرلەيدىغانلىقى ۋە ئۆزىنىڭ كېلەچىكىگە قارىتا ئۇنىڭدىن قانچىلىك كۆپ نەرسىلەرنى ئۈمىت قىلىدىغانلىقى روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— ئۇ قانداقسىگە مۇشۇنداق دىدىكىنە؟ — دەپ ئويلىدى پېپر. ئۇ ئۆزىنىڭ دوستى كىنەز ئاندرېنى مۇكەممەل ئادەمنىڭ ئۈلگىسى دەپ ھىساپلايتتى، چۈنكى كىنەز ئاندرېدا يۈكسەك دەرىجىدە بولغان ھەممە خىسلەتلەر دەل پېپر دەپ يوق ئىدى ۋە بۇ خىسلەتلەرنى ئىرادە كۈچى دىگەن ئۇقۇم بىلەن ئىپادىلەش ناھايىتى مۇۋاپىق ئىدى. پېپر كىنەز ئاندرېنىڭ ھەرقانداق كىشىگە ۋەزىمەتلىك بىلەن

مۇئامىلە قىلىش قابىلىيىتىگە، ئۇنىڭ پەۋقۇلئاددە خاتىر كۈچىگە، ئۇنىڭ كەڭ ۋە چوڭقۇر بىلىمىگە (ئۇ ھەممە نەرسىنى ئوقۇغان، ھەممە نەرسىنى بىلگەن ۋە ھەممە نەرسە توغرىسىدا چۈشەنچىگە ئىگە بولغان) ھەمىشە قايىل ئىدى ۋە ھەممىدىن كۆپرەك ئۇنىڭ ئىشلەش ۋە ئۆگىنىش قابىلىيىتىگە قايىل ئىدى. ئەگەر پېپرېنى ھەمىشە ئاندرېدا فىلوسوفىيلىك تەپەككۈر قىلىش كۈچىنىڭ يوقلۇغى ھەيران قالدۇرغان بولسا (پېپرېنىڭ ئۆزى بۇنىڭغا ناھايىتى خومار ئىدى)، ئۇ بۇنىمۇ يېتەرسىزلىك دەپ ھىساپلىمايتتى، بەلكى ئۇنى كۈچنىڭ سىمۋولى دەپ قارايتتى.

ئەڭ ئوبدان، ئەڭ دوستانە ۋە ئەڭ ساپ مۇناسىۋەتلەردە ماختاش ياكى خوشامەت قىلىشمۇ، خۇددى چاقنىڭ يېنىك ئايلىنىشى ئۈچۈن ئۇنى دائىم مايلاپ تۇرۇش لازىم بولغىنىدەك زۆرۈر.

— je suis un homme fini (مەن تۈگىگەن ئادەم)، — دىدى

كىنەز ئاندرې، — مېنىڭ ھەققىمدە سۆزلەشنىڭ نىمە ئەھمىيىتى بار؟ قېنى يەنە ئۆزەڭ توغرىسىدا پاراڭلىشايلىچۇ، — دىدى ئۇ بىر پەس جىم بولغاندىن كېيىن ۋە يەنە ئۆزىنىڭ تېچلاندىرغۇچى پىكىرلىرىگە كۈلۈپ قويدى.

بۇ كۈلۈمسىرەش، شۇ پەيتنىڭ ئۆزىدە پېپرېنىڭ چىرايىدا ئەكس ئەتتى.

— بىراق، مېنىڭ توغرامدا دەيدىغان نىمە گەپ بار؟ — دىدى

پېپرې، غەمىسىز، ئوچۇق چىراي كۈلۈمسىرەپ. — مەن نىمە؟ Je suis un batard (قانۇنسىز بالا!)، — ئۇ بىردىنلا قىپ-قىزىل بولۇپ قىزىرىپ كەتتى. ئۇنىڭ بۇ سۆزى ئېيتىشى ئۈچۈن خېلى كۈچەنگەنلىكى روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى. — sans nom،

sans fortune... (ئۇنۋان-م يوق، مال-مۈلكۈمۈمۇ يوق...) ۋە ئەمىلىيەتتە... — لېكىن ئۇ "ئەمىلىيەتتە" دىن كېيىن نىمە دېمەكچى بولغانلىغىنى ئېيتىمىدى. — ھازىرچە مەن ئەركىن، ئىشىم جايىدا. مەن پەقەت مۇندىن كېيىن نىمە قىلىدىغانلىغىمنى قىلچىلىكمۇ بىلمەيمەن. مەن سىز بىلەن جىددى مەسلىھەتلەشمەكچىمەن.

كىنەز ئاندرې ئۇنىڭغا ناھايىتى يېقىنلىق بىلەن قاراپ قويدى. لېكىن ئۇنىڭ دوستانە ۋە يېقىن قاراشلىرىدا بولسا يەنىلا ئۆزىنىڭ بىر خىل ئەلالىق ھىسسىياتلىرى ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

— مەن سېنى قەدىرلەيمەن، خۇسۇسەن شۇنىڭ ئۈچۈنكى، سەن بىزنىڭ مۇشۇ ئارىمىزدىكىلەرنىڭ ئارىسىدا بىردىن-بىر جېنى بار ئادەمسەن. دەرۋەقە، سەن ئۈچۈن ئوڭۇشلۇق! خالىغىنىڭنى تاللا؛ ھەممىسى ئوخشاش. ساڭا ھەممە يەردە ئوڭۇشلۇق بولىدۇ؛ ئەمما بىر ئىشقا دىققەت قىل: كۇراگىنلارنىڭ ئۆيىگە ئەمدى بارما، مۇنداق ھاياتنى ئەمدى يەنە ئۆتكۈزمە. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەيش-ئىشرەت، كەيپ-ساپا ۋە باشقا خىلمۇ-خىل قىلىقلار ساڭا ھىچقانداق ياراشمايدۇ.

— Que voulez-vous, mon cher (قانداق قىلاي، سۆيۈم-

لىۈك دوستۇم)، — دىدى پېپر دولىسىنى قىسىپ قويۇپ، — les femmes, mon cher, les femmes (خوتۇن-قىزلار، دوستۇم، خوتۇن-قىزلار!)

— چۈشەنمەيمەن، — دەپ جاۋاپ بەردى ئاندرې، — femmes — comme il faut les femmes kuragin, les femmes et levin (لېكىن كۇراگىن تاپقان خوتۇنلار، يەنە شۇ خوتۇنلار بىلەن مەيخورلۇق)

چۈشەنمەيمەن.

پېپر كىنەز ۋاسىلى كۇراگىنىنىڭ ئۆيىدە تۇراتتى ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ئاناتولغا ئوخشاش ئەيش-ئىشرەت، مەيخورلۇق بىلەن ھايات كەچۈرەتتى، ئانا تولى بولسا، تۈزىتىش ئۈچۈن، ئۇلار كىنەز ئاندرېننىڭ سىڭلىسىنى ئېلىپ بېرىشكە تەرەددۇت قىلىشقان ئىدى.

— سىز بىلەمسىز؟ — دىدى پېپر خۇددى ئاجايىپ بىر ئوبدان ئوي-پىكىر بىردىنلا ئۇنىڭ خىيالىغا كەلگەندەك، — راستىنى ئېيتسام، مەن ئاللىقاچانلا بۇ مەسىلىنى ئويلىغان ئىدىم، مۇنداق ھايات كەچۈرۈش بىلەن ھىچقانداق قارارغىمۇ كېلەلمەيمەن، ھىچقانداق ئىشنىمۇ مۇھاكىمە قىلالمايمەن. باشنى ئاغرىتىدۇ، پۇل يوق. ئۇ بۈگۈن كەچقۇرۇنلۇققا تەكلىپ قىلدى، ئەمما مەن بارمايمەن.

— راست گەپ قىل، راست بارماسەن؟

— ئەزىرايى خۇدا!

* * *

پېپر دوستىنىڭ ئۆيىدىن قايتىپ چىققاندا كەچ سائەت ئىككى بولغان ئىدى. ئۇ چاغ پېتربۇرگنىڭ بۇلۇتسىز ئالتىنچى ئاي كېچىسى ئىدى. پېپر ئۆيىگە قايتماقچى بولۇپ بىر كىرا پوچتسىغا ئولتۇرغان ئىدى. لېكىن ئۇ ئۆيىگە يېقىنلاشقانسىمۇ تۈنگە ياكى سەھەرگە تېخىمۇ ئوخشاپ كېتىدىغان بۇ كېچىدە ئۇيقۇسى كەلمەيۋاتقانلىغىنى تېخىمۇ ھەس قىلىشقا باشلىغان ئىدى. ئادەمسىز بۇ كوچىدىن خېلى يىراقنى كۆرگىلى بولاتتى. پېپر يولدا كېتىۋېتىپ، ئادەتتە قارتا ئويۇنىغا توپلىشىدىغان بۇ كىشىلەرنىڭ بۈگۈن كەچقۇرۇن ئاناتول كۇراگىنلارنىڭ ئۆيىدە قارتا ئويۇنىنى ئويىناۋات-

قانلىغىنى، ئويۇندىن كېيىن ئادەتتىكىدەك ئىچملىكلەرنى ئىچىش باشلىنىپ، ئاخىردا پېپىر ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغان بىر خىل كۆڭۈل ئېچىشلار بىلەن ئاياقلىشىدىغانلىغىنى ئەسلىدى.

— كۇراگىنلارنىڭ ئۆيىگە بارسام بوپتىكەن، — دەپ ئويلىدى ئۇ. لېكىن، يەنە دەرھال كۇراگىنلارنىڭكىگە بارمايمەن دەپ كىنەز ئاندرېغا بەرگەن ۋەدىسىنى ئېسىگە ئالدى. ئۇنىڭدىن كېيىن، خۇددى ئىرادىسىز ئادەملەردە بولىدىغاندەك، ئۆزى ئۈچۈن شۇنچە ئادەت بولۇپ قالغان بۇ بۇزۇق تۇرمۇشنى باشتىن كەچۈرۈش ئۈچۈن بېرىشقا شۇنچىلىك قىزىقتىكى، ئاخىر بېرىشقا قارار قىلدى. ئۇنىڭ خىيالىغا يەنە بىردىنلا: ئاندرېغا بەرگەن ۋەدىمىنىڭ ھىچقانداق ئەھمىيىتى يوق، چۈنكى كىنەز ئاندرېغا ۋەدە بېرىشتىن ئىلگىرى ئاناتولغا ئۇلارنىڭكىگە بارمەن دەپ ۋەدە قىلغان ئىدىمغۇ، دىگەن ئوي كەلدى؛ ئەڭ ئاخىرىدا ئۇ يەنە: بارلىق بۇ "ئەزىرايى خۇدا" دىگەندەك گەپلەرنىڭ ھەممىسى ھىچقانداق ئېنىق ئەھمىيەتكە ئىگە بولمىغان كۈنچە شەرتلىك ئىبارىلەركى، ئەگەر بىز، ئېھتىمال، ياكى ئەتە ئۆلۈپ كېتەرمىز، ياكى قانداقتۇ كۈتۈلمىگەن بىرەر ھادىسىگە يولۇقۇپ قالارىمىز دىگەن نۇقتىدىن مۇلاھىزە قىلىپ كۆرىدىغان بولساق، ئۇ ھالدا مۇنداق نە ۋىجدانلىق ۋە نە ئارىسىز-لىقنىڭ قىلچە ئەھمىيىتىمۇ بولمايدۇ، دەپ ئويلىدى. شۇنداق قىلىپ، بارغانسېرى ئۆزىنىڭ ھەممە قارارلىرى ۋە ئىنتىلىشلىرىنى يوققا چىقىرىدىغان مۇشۇنداق مۇلاھىزىلەر پېسىرنىڭ پىكىر-خىيالىغا كىرىشكە باشلىدى. ئۇ كۇراگىنلارنىڭ ئۆيىگە كەلدى.

ئاتاتولنىڭ ئاتلىق گۇاردىيە كازارىمىسى ئەتراپىدىكى چوڭ ئۆيىنىڭ دەرۋازىسىغا يېقىنلاشقاندا، ئۇ يورۇتۇلغان چوڭ دەرۋازا

ئالدىغا كېلىپ، پەلەمپەيگە قاراپ ماڭدى - دە، ئوچۇق ئىشىكتىن كىرىپ كەتتى. ئايۋاندا ھىچكىم يوق ئىدى؛ قۇرۇق بوتۇلكىلار، يەڭسىز يېپىنچىلار ۋە كالاچلار چېچىلىپ ياتاتتى؛ ھاراق پۇرىغى چىقىپ تۇراتتى، يىراقتىن پاراڭلار ھەم ۋاراڭ - چۇرۇڭ ئاۋازلار ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

قارتا ئويۇنلىرى ① ۋە كەچكى تاماق ۋاقتى ئۆتۈپ كەتكەن ئىدى، لېكىن مېھمانلار تېخى تارقالمىغان ئىدى. پېپر ئۇچىسىدىكى يېپىنچىنى يېشىپ قويدى - دە، بىرىنچى ئۆيگە كىردى، ئۇ يەردە كەچكى غىزادىن ئېشىپ قالغان نەرسىلەر تۇراتتى ۋە بىر چاكار ئۆزىنى ھىچكىم كۆرمەس دەپ ئويلاپ، ئىستاكاندا ئېشىپ قالغان ۋىنولارنى ئوغرىلىقچە ئىچىۋالماقتا ئىدى. ئۈچىنچى ئۆيدىن تونۇش كىشىلەرنىڭ قىيا - چىيا، كۈلكە ھەم ۋاقىراشلىرى ۋە ئېيىقچاقنىڭ ھۆكىرىگەن ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. ياشلاردىن يەتتە - سەككىزچە كىشى تەشۋىشلەنگەن ھالدا ئوچۇق دەرىزە ئەتراپىدا توپلىشىۋالغان ئىدى. باشقا ئۈچ كىشى بىر ئېيىقچاقنى ئويىناۋاتاتتى، بىرسى ئېيىقچاقنىڭ بويىنىدىكى زەنجىر بىلەن ئۇنى يېتەكلەپ باشقا كىشىلەرنى قورقۇتماقتا ئىدى.

— مەن سىتتۇبىنىس ئۈچۈن يۈز سوم تىكىمەن! — دەپ ۋاقىرىدى

بىرى.

— قاراڭ، قوللاش بولمىسۇن! — دەپ ۋاقىرىدى يەنە بىرى.

— مەن دولوخوۋ ئۈچۈن تىكىمەن! — دەپ ئۈچىنچى بىرى

① قارتا ئويۇنلىرى — قىمار ئويۇنىنى كۆرسىتىدۇ. — تەر.

ۋاقرىدى، — سەن قولمىزنى ئايرىۋەت^①، كوراگىن.
— ھەي، ئېيىقچاقنى قويۇۋەت، بۇ يەر قارتا ئوينىيدىغان
يەر!

— ھە، بىردىنلا، بولمىسا ئۇتتۇرسەن! — دەپ ۋاقرىدى
تۆتىنچىسى.

— ياكوۋ! قېنى، بوتۇلكىدىن بىرنى، ياكوۋ! — دەپ ۋاقرىدى
خوجايىننىڭ ئۆزى. خوجايىن كېلىشكەن ئىگىز بويلۇق ئادەم بولۇپ،
ياقىسى كۆكرىگىدىن ئېچىلغان سىپتا رەختتىن كۆينەك كىيگەن ھالدا
كىشىلەرنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇراتتى. — توختاپ تۇرۇڭلار، جاناپلار!
مانا، پېترۇشا^② كەلدى، سۆيۈملۈك دوستۇم، — دەپ مۇراجىئەت
قىلدى ئۇ پېپرغا.

دەرىزىدىن: ”بۇ ياققا كەل، گۇۋاچى بول!“ دىگەن باشقا بىر
ئاۋاز ئاڭلاندى، بۇ روشەن كۆك كۆزلۈك، ئوتتۇرا بويلۇق، ھەممە
مەس ئادەملەرنىڭ ئاۋازى ئارىسىدا ئۆزىنىڭ جانلىق - تېتىك قىياپىتى
بىلەن كىشىنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە ئالاھىدە جەلپ قىلىدىغان كىشىنىڭ
ئاۋازى ئىدى، بۇ ئادەم سېمىيونوۋ ئەپتسەرى، مەشھۇر قارتىچى ۋە
ئىستىقامەت قىلىۋاتقان دولوخوۋ ئىدى، ئۇ ئاناتول بىلەن بىرگە
تۇراتتى. پېپر خوشال بولۇپ، ئەتراپىغا قاراپ كۈلۈپ قويدى.

— ھېچنىمىنى چۈشەنمىدىم. نىمە ئىش؟ — دەپ سورىدى ئۇ.
— توختاڭلار، ئۇ مەس ئەمەس! ئەپكەل بوتۇلكىنى، — دىدى

① رۇسلارنىڭ ئادىتى بويىچە، قارتا ئويۇنىدا ئاۋال قول تۇتۇشىدۇ، گۇۋا
بولغان ئۈچىنچى كىشى كېيىن ئۇلارنىڭ قولىنى ئايرىۋېتىدۇ. — تەر.
② پېترۇشا — پېپرنىڭ ئەركىلەتمە ئىسمى. — تەر.

ئاناتول ۋە ئۈستەلدىن ئىستاكاننى ئېلىپ پېپىرنىڭ قېشىغا كەلدى.

— سەن ئاۋال ئازراق ئىچ!

پېپىر دەرىزە تۈۋىگە باشقىدىن يىغلىغان مەس مېھمانلارغا يەر تېگىدىن قاراپ نەزەر سېلىپ تۇرۇپ بىر ئىستاكاننىڭ ئارقىسىدىن يەنە بىر ئىستاكاننى ئىچىۋەتتى ۋە ئۇلارنىڭ پاراڭلىرىغا قۇلاق سالماقتى. ئاناتول پېپىرنىڭ ئىستاكانىغا ھاراقنى تولدۇرۇپ قويۇۋېتىپ ئۇنىڭغا دولوخوۋنىڭ ئىنگىلىز دېڭىزچى ئەپمىتسەرى سىتېۋېنسىس بىلەن باغلىشىپ بىر بوتۇلكا روما^①نى ئۈچىنچى قەۋەتنىڭ دەرىزىسىدە پۈتتىنى سىرتىغا ساڭگىلىتىپ ئولتۇرغان پېپىرنى ئىچىۋېتىشكە كېلىشكەنلىكىنى سۆزلەپ بەردى.

— ھە، ھەممىسىنى ئىچىۋەت! — دېدى ئاناتول، ئاخىرقى

ئىستاكاننى پېپىرغا بېرىۋېتىپ، — بولمىسا سېنى قويۇپ بەرمەيمەن!

— ياق، ئىچمەيمەن، — دېدى پېپىر ئاناتولنى ئىتتىرىپ ۋە

دەرىزە يېنىغا كەلدى.

دولوخوۋ ئىنگىلىزنىڭ قولىنى چىڭ تۇتتى ۋە باغلىشىشنىڭ

شەرتلىرىنى، ئاناتول بىلەن پېپىرغا بىر-بىرلەپ يەنە بىر قېتىم

ئالاھىدە ئېيتىپ ئۆتتى.

دولوخوۋ ئوتتۇرا بويلىق، بۇدرە چاچلىق ۋە سۇس ھاۋارەڭ

كۆزلۈك، تەخمىنەن يىگىرمە بەش ياشلارغا كىرگەن ئادەم ئىدى.

ئۇ خۇددى ئادەتتىكى پىيادە ئەسكەرلەر ئەپمىتسەرىلىرىگە ئوخشاش

بۇرۇت قويمايتتى، شۇ سەۋەپتىن ئۇنىڭ يۈزىنىڭ كىشى دىققىتىنى

قوزغايدىغان قىسمى بولغان ئاغزى ئەڭ ئوچۇق كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

① روما — تاتلىق ۋىننىڭ بىر خىلى، — تەر.

ئۇنىڭ لەۋلىرى ناھايىتى چىرايلىق ئىدى. يۇقۇرقى لېۋىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسى ئۇچلۇق شىندەك بولۇپ، تۆۋەنكى لېۋىگە يېقىن تېگىپ تۇراتتى ۋە ئاغزىنىڭ ئىككى جاۋغىيىدا دائىم قانداقتۇ كۈلۈمسىرەش ئالامەتلىرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى؛ بۇلارنىڭ ھەممىسى، خۇسۇسەن ئۇنىڭ قەتئى، مەغرۇرانە، چېچەن قاراشلىرى قوشۇلۇپ، كىشىدە ئۇنىڭ چىرايىغا دىققەت قىلمىسا بولمايدىغان بىر خىل تەسىراتنى پەيدا قىلاتتى. دولوخوۋ ئانچە باي ئەمەس، ياردەم سورايدىغان ھېچقانداق يۆلەنچۈگىمۇ يوق ئىدى. بىراق، ئاناتول ئۇنىڭ ئون مىڭ سوملاپ پۇللارنى يوقىتىۋەتكىنىگە قارىماي، دولوخوۋ يەنە ئۇنىڭ بىلەن بىرگە تۇرۇپ، ئۆزىنى شۇنداق ئورۇنغا قويغان ئىدىكى، بۇلارنى بىلگەن باشقا كىشىلەر ئاناتولغا قارىغاندا دولوخوۋنى كۆپرەك ھۆرمەتلەيتتى. دولوخوۋ ھەرخىل ئويۇننى بىلەتتى ۋە ھەمىشە دىگۈدەك ئۇتۇپ چىقاتتى. ئۇ ھەرقانچە كۆپ ئىچكىنىگە قارىماي، مىڭسىنىڭ سەگەكلىگىنى ھېچقاچان يوقاتمايتتى. دولوخوۋ بىلەن كۇراگىن ھەر ئىككىسى ئەينى زاماندا پېتربۇرگدا ئەيىش-ئىشەرەت ۋە كەيپ-ساپا بىلەن داڭ چىقارغانلار ئىدى.

بىر بوتۇلكا روما كەلتۈرۈلدى؛ ئىككى چاكار ئەتراپتا توپلىنىپ تۇرغان غوجىلارنىڭ "ئۇنداق قىل، بۇنداق قىل" دەپ ۋاقىراشلىرىدىن قورقۇپ ۋە گاڭگىراپ يۈگۈرۈپ يۈرگەن بولسا كېرەك، دەرىزىنىڭ كوچا تەرەپتىكى ئولتۇرۇشقا دەخلى قىلىۋاتقان كېشىگىنى بۇزماقتا ئىدى.

ئاتاتول كۆرەڭ قىياپەتتە دەرىزە يېنىغا كەلدى. ئۇ بىرەر نەرسىنى سۇندۇرماقچى بولاتتى. ئۇ چاكارلارنى ئىتتىرىۋەتتى-دە، ئۆزى كېشەكنى تارتىپ باقتى، لېكىن مىدىرلىتالمىدى. ئۇ ئەينەكلىرىنى

سۇندۇرۇپ تاشلىدى.

— قېنى، سەن تارتىپ باققىنا، باتۇر، — دىدى ئۇ پېپرغا قاراپ.

پېپر توغرا لىمنى تۇتۇپ بىرلا تارتىۋىدى، قاراس-قۇرۇس قىلىپ دۇپ ياغىچىدىن ياسالغان كېشەكنى چۈشۈرۈۋەتتى.

— كېشەكنى يوقات، ئادەملەر كېشەكنى تۇتۇپ تۇرۇپتۇ دەپ ئويلاپ قالمسۇن يەنە، — دىدى دولوخوۋ.

— ئىنگىلىز ماختىنىۋاتىدۇ... ھە...؟... ياخشىمۇ؟... — دىدى ئاناتول.

— ياخشى، — دىدى پېپر دولوخوۋغا قاراپ، ئۇ قولغا بىر بوتۇلكا رومانى ئېلىپ دەرىزە يېنىغا كەلدى، ئۇنىڭدىن ئاسماندىكى يورۇقلۇق ۋە ئۇنىڭدا بىرگە قوشۇلۇپ كەتكەن سەھەر ھەم كەچكى شەپەق نۇرلىرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

دولوخوۋ قولىدا بىر بوتۇلكا رومانى تۇتقان ھالدا دەرىزىگە سەكرەپ چىقتى.

— قۇلاق سېلىڭلار! — دەپ ۋاقىردى ئۇ دەرىزىدە تۇرغان پېتى ۋە ئۆيدىكىلەرگە قاراپ. ھەممەيلەن جەم بولۇشتى.

— مەن باغلىشىمەن (ئۇ سۆزنى ئىنگىلىز چۈشەنسۇن ئۈچۈن، فرانسۇزچە سۆزلىدى، بىراق فرانسۇز تىلىدا ئانچە ياخشى سۆزلىيەل-مەيتتى). — مەن باغلىشىپ ئەللىك ئىمپېرىيال^① تىكىمەن،... خالىسىڭىز يۈز ئىمپېرىيال تىكەي؟ — دەپ قوشۇپ قويدى ئىنگىلىزگە

① ئىمپېرىيال — كونا روسىيىدە ئون سوملۇق، كېيىنرەك ئونبەش سوملۇق

تىللا. — تەر.

قاراپ.

— ياق، ئەللىك بولسۇن، — دىدى ئىنگىلىز.

— بولىدۇ، ئەللىك ئىمپېرىيال... دىمەك، بىر بوتۇلكا رومانى تىنماستىن، دەرىزە سىرتىدىكى مۇشۇ جايدا ئولتۇرۇپ (ئۇ ئېگىشىپ دەرىزە تېشىدىكى يانتۇلۇقنى كۆرسەتتى) ۋە ھىچنەمىنى تۇتماستىنلا ئېچىپ كېتىمەن،... شۇنداقمۇ؟

— شۇنداق، — دىدى ئىنگىلىز.

ئاناتول ئىنگىلىزگە بۇرۇلۇپ، ئۇنىڭ فراكىنىڭ تۈگمىسىنى تۇتقان پېتى ئۇنىڭغا يۇقۇرىدىن قاراپ (بۇ ئىنگىلىز پاكار بويلىق ئىدى)، باغلىشىشنىڭ شەرتلىرىنى ئىنگىلىزچە يەنە تەكرارلاشقا باشلىدى.

— توختاپ تۇر! — دەپ ۋاقىرىدى دولوخوۋ، بوتۇلكىنى دەرد-زىگە چېكىپ كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى قوزغىماقچى بولۇپ، — توختاپ تۇر، كوراگىن! ياخشى قۇلاق سال! ئەگەر كىمكى مۇشۇنداق قىلىدىغانلا بولسا، مەن ئۇنىڭغا چوقۇم يۈز ئىمپېرىيال بېرىمەن. ئۇقتۇڭما؟

ئىنگىلىز بېشىنى لىڭشىتىپ قويدى، ئەمما ئۆزىنىڭ بۇ يېڭى باغلىشىش شەرتلىرىنى قوبۇل قىلغان ياكى قىلمىغانلىغىنى بىلدۈردى. دېغان ھېچقانداق ئىپادىنى بىلدۈرمىدى. ئاناتول بولسا ئۇنىڭ بېشىنى لىڭشىتىپ ھەممىسىنى چۈشەنگەنلىگىنى ئىپادىلىشىگە قارىماي، ئىنگىلىزنى قويۇپ بەرمىدى، ئاناتول سۆزنى يەنىلا ئۇنىڭغا ئىنگىلىزچە تەرجىمە قىلىپ بەردى. شۇ كېچىسى پۇلنى ئۇتتۇرۇۋەت-كەن ياداڭغۇ ياش بىر يېنىك ئاتلىقلار ئەپتەسەرى دەرىزىگە يامشىپ چىقىپ بېشىنى سوزۇپ تۆۋەنگە قارىدى.

— ئوھو!... ئوھو!... ئوھو!... — ئۇ دەرىزىدىن پەسكە، يولدىكى تاشقا قاراپ پەس ئاۋاز بىلەن ۋاقىردى.
— جىم! — دەپ ۋاقىردى دولوخوۋ ۋە ئايغىدىكى تەپكىسى بىلەن پۇتلىشىپ كېتىپ ئۆيگە سەكرەپ چۈشۈپ كەتكەن ئەپتىسەرنى دەرىزىدىن تارتىپ.

دولوخوۋ بوتۇلكىنى دەرىزىدە ئېلىشقا ئەپلىك جايغا قويۇپ قويدى. — دە، ئۇنىڭدىن كېيىن ئاۋايلاپ ۋە ئاستاغىنا دەرىزىدىن يامشىپ ئۆتتى. ئۇ ئىككى پۇتنى سوزۇپ چىقاردى ۋە ئىككى قولى بىلەن دەرىزىنىڭ ئىككى تەرىپىگە تايىنىپ تۇرۇپ، ئوبدان ئولتۇرۇۋالغاندىن كېيىن، ئىككى قولىنى قويۇپ بېرىپ ئوڭغا ۋە سولغا سىلجىدى. — دە، بوتۇلكىنى قولىغا ئالدى. ئۆيىنىڭ تامامەن يورۇق بولۇشىغا قارىماي، ئاناتول ئىككى تال شامنى ئېلىپ كېلىپ دەرىزىگە قويدى. ئاق كۆينەك كىيگەن دولوخوۋنىڭ بېلى ۋە ئۇنىڭ بۇدرە چاچلىق بېشى ئىككى تەرەپتىن يورۇتۇلۇپ تۇراتتى. ھەممەيىلەن دەرىزە ئالدىغا يىغىلىشتى، ئىنگىلىز بولسا ئالدىدا تۇردى. پېپر ئۇ يەردە كۈلۈپ تۇردى ۋە ھىچنەمە دىمىدى. شۇ يەردىكى باشقىلار. — دىن چوڭراق بىرسى قورققان ۋە ئاچچىقلانغان قىياپەتتە بىردىنلا قىسىلىپ ئالدىغا ئۆتتى. — دە، دولوخوۋنىڭ كۆيىنىڭگە ئېسىلماقچى بولدى.

جاناپلار، بۇ ئەخمەقلىق! ئۇ ئۆزىنىڭ جېنىدىن ئايرىلىپ قالدۇ، — دىدى، ئىشنىڭ يولىنى سەل بىلىدىغان بۇ ئادەم.
ئاناتول ئۇنى توسىۋالدى.

— چېقىلما! سەن ئۇنى چۆچۈتۈپ قويسەن، شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۆزىنىڭ جېنىنى سەپ بېرىدۇ. شۇنداق ئەمەسمۇ؟... ئۇ چاغدا

قانداق قىلىش كېرەك؟... ھە؟

دولوخوۋ ئۆرۈلدى - دە، يەنە ئىككى قولىنى تىرەپ ئۆزىنى تۈزەشتۈرۈپ ئولتۇردى.

— ئەگەر ھەرقانداق ئادەم يەنە ماڭا چېقىلىدىغان بولسا، — دىدى ئۇ، ئۇنىڭ ھەر بىر ئېغىز سۆزى ئۇنىڭ چىڭ يېپىلغان نېپىز كالىپۇگىدىن ئۈزۈلۈپ-ئۈزۈلۈپ چىقاتتى، — ئۇنى چوقۇم دەرھال ئىتتىرىۋېتىمەن. قانداق!...

“قانداق!” دەپ بولۇپ، ئۇ يەنە ئۆرۈلدى - دە، ئىككى قولىنى چۈشۈرۈپ بوتۇلكىنى ئالدى ۋە ئاغزىغا يېقىن كەلتۈرۈپ، بېشىنى ئارقىسىغا قىڭغايىتىپ، يەنە بىر بوش قولىنى كۆتىرىپ بەدىنىنىڭ تەڭپۇڭلۇغىنى ساقلاپ قالدى. ئېگىشىپ تۇرۇپ يەردىن ئەينەك پارچىلىرىنى تېرىشكە باشلىغان چاكارلارنىڭ بىرى دەرىزىدىن ۋە دولوخوۋنىڭ دۈمبىسىدىن كۆزىنى ئۈزمەيتتى. ئاناتول كۆزىنى چەكچەيتىپ ئۇ يەردە تىك تۇراتتى. ئىنگىلىز بولسا كالىپۇكلىرىنى ئۇشلاپ چىقىرىپ يان تەرەپتىن قاراپ تۇردى. ھېلىقى توسىۋالغان ئادەم ئۆيىنىڭ بىر بۇلۇڭىغا يۈگۈرۈپ باردى - دە، يۈزىنى تامغا قارىتىپ دىۋاندا يېتىۋالدى. پېپر يۈزىنى يېپىۋالدى ۋە گەرچە ئۇنىڭ چىرايىدىن قورقۇش ھەم تىترەش ئالامەتلىرى چىقىپ تۇرغان بولسىمۇ، ئەمما زەئىپكىنە كۈلۈمسىرەش قىياپىتى ئۇنىڭ چىرايىدا ئۈنۈملۈك قېپقالغان ئىدى. ھەممەيىلەن جىم بولۇشتى. پېپر قولىنى كۆزىدىن ئېرى تارتتى. دولوخوۋ يەنىلا ئىلگىرىدىكى ھالىتىدە ئولتۇرۇۋەردى، پەقەت بېشىنى سەل ئارقىغا قاڭتاردى، نەتىجىدە ئۇنىڭ گەجگىسىدىكى بۇدرە چاچلىرى كۆيىنىڭ ياقىسىغا تېگىپ قالدى، بوتۇلكا تۇتقان قولىنى تىترىگەن ۋە كۈچەنگەن

ھالدا بارغانسېرى ئىگىز كۆتەردى. بوتۇلكا خېلى روشەن قۇرۇق قىلىپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن بىللە بارغانسېرى ئىگىز كۆتۈرۈلگەنلىكتىن، ئۇنىڭ بېشىمۇ بارغانسېرى ئارقىسىغا قاڭتىرىلىشقا باشلىدى. "نېمىشقا شۇنچە ئۇزاق ۋاقىت كېتىدۇ؟" دەپ ئويلايتتى پېپىر. ئۇنىڭغا يېرىم سائەت ۋاقىت كەتكەندەك بىلىندى. دولوخوۋ بىردىنلا بېلىنى ئارقىسىغا سىلجىتتى ۋە ئۇنىڭ قولىمۇ چىمدىلىشىپ تىترەپ كەتتى؛ بۇنداق تىترەش ئۇنىڭ يانتۇ جايىدا ئولتۇرغان پۈتۈن بەدىنىنى سىلجىتىش ئۈچۈن كۇپايە قىلاتتى. ئۇ پەسكە تايىنىپ چۈشۈۋاتقاندا، ئۇنىڭ بېشى ۋە بېلىگى كۈچەپ كەتكەنلىكتىن تېخىمۇ تىترەپ كەتتى. ئۇ دەرىزە سۇپىسىنى تۇتماقچى بولۇپ بىر قولىنى كۆتەردى - يۇ، ئەمما تۇتالماي قالدى. پېپىر يەنە كۆزىنى يۇمۇۋالدى ۋە كۆزۈمنى بۇندىن كېيىن ھەرگىزمۇ ئاچماسمەن دەپ ئويلىدى. كېيىن ئۇ بىردىنلا ئەتراپىدا ھەممىنىڭ قوزغىلىۋاتقانلىغىنى ھىس قىلدى. ئۇ قارىسا: دولوخوۋ دەرىزە سۇپىسىدا ئۆرە تۇراتتى، ئۇنىڭ يۈزى ئاپئاق تاتىرىپ كەتكەن ۋە خوشال ئىدى.

— بوشاتتىم!

ئۇ بوتۇلكىنى ئىنگىلىزگە ئىرغىتىپ بەردى، ئىنگىلىزمۇ بوتۇلكىنى ئەپچىللىك بىلەن تۇتۇۋالدى. دولوخوۋ دەرىزىدىن سەكرەپ چۈشتى. ئۇنىڭدىن روماننىڭ كۈچلۈك پۇرىغى چىقىپ تۇراتتى.

— ئاپىردىن!... يىگىت!... باغلىشىش مانا مۇنداق بولۇشى كېرەك!... ئۆلگۈرلەرەي! — دەپ ھەرتەرەپتىن ۋاقىراشماقتا ئىدى.

ئىنگىلىز پۇل خالتىسىنى ئېلىپ پۇلنى ساناشقا باشلىدى. دولوخوۋ قاپەخنى تۈرگەن پېتى شۇ يەردە تۇرۇپ ھېچنېمە دېمىدى. پېپىر دەرىزىگە سەكرەپ چىقتى.

— جاناپلار! كىم مەن بىلەن باغلىشىدۇ؟ مەنمۇ شۇنداق قىلىمەن! — دەپ بىردىنلا ۋاقىراشقا باشلىدى ئۇ. — باغلىشىشنىڭ ھاجىتى يوق، مانا شۇنداقلا. قېنى، بوتۇلكىنى ئەپكەلسۇن. مەن چوقۇم شۇنداق قىلىمەن...

— ئىچسۇن، ئىچسۇن! — دىدى دولوخوۋ كۈلۈپ تۇرۇپ.
— نىمە سەن، ساراڭ بولدۇڭمۇ؟... كىم ساڭا يول قوياركىن؟ سەن پەلەمپەيدە تۇرۇپ بېشىڭ قېيىۋاتسا، — ھەر تەرەپتىن كىشىلەر سۆزلەشكە باشلىدى.

— ئىچمەن! قېنى ماڭا بىر بوتۇلكا رومانى بەرچىۋ! — دىدى پېپر ۋاقىراپ، قەتئى ۋە مەس ھالەتتە ئۈستەلگە مۇشتلاپ ۋە دەرد-زىگە چىقتى.

ئۇنى كىشىلەر قولىدىن تۇتۇۋېلىشتى؛ لېكىن ئۇ شۇنچىلىك كۈچلۈك ئىدىكى، يېقىنلاشقانلارنى تېپىپ خېلى نېرىغا ئىتتىرىپ تاشلايتتى.

— ياق، سىلەر مۇنداق قىلىپ ئۇنى ھەرگىزمۇ كۆندۈرەلمەيدىسىلەر، — دىدى ئاناتول، — توختاڭلار، مەن ئۇنى ئالداپ كۆرەي... — قۇلاق سال! مەن سېنىڭ بىلەن باغلىشىمەن، ئەمما ئەتە؛ ھازىر... نىڭكىگە بارىمىز.

— بارىمىز، — دەپ ۋاقىرىدى پېپر، — بارىمىز!... ئېيىقچاق-نىمۇ بىللە ئېلىۋالىمىز.

شۇندىن كېيىن ئۇ ئېيىقچاقنى تۇتتى — دە، ئۇنى كۆتۈرىپ قۇچاقلاپ، ئۆيدە ئۇنىڭ بىلەن تانسا ئويناشقا باشلىدى.

كىنەز ۋاسىلى ئاننا پاۋلوۋنانىڭ ئۆيىدە بېرىلگەن كەچكى زىيا-
 پەتتە كىنەز ئايمىم درۇبېتسكايانىڭ بىردىن-بىر ئوغلى بورىس
 توغرىسىدا تاپىلىغان ئۆتۈنۈشنى ئورۇنلىدى. بۇ ئىش پادىشاغا
 مەلۇم قىلىندى ۋە بورىس ئىستىسنا قىلىنغان ھالدا، گۋاردىيىچى
 سېمپونوۋ پولكىغا پراپورشىك قىلىپ ئەۋەتىلدى. لېكىن ئاننا
 مىخايلوۋنانىڭ ھەرقانچە ھەركەتلىنىپ كۆرۈشى ۋە ئۆتۈنۈشلەرگە
 قارىماي بورىس ئادىۋانتلىققا ياكى كۈتۈزۈۋ ئىشتاۋىدا بىرەر
 ئەمەلگە ئېرىشەلمىدى. ئاننا پاۋلوۋنانىڭ زىياپىتىدىن كېيىن ئۇزۇن
 ئۆتمەيلا ئاننا مىخايلوۋنا موسكۋاغا قايتىپ كەلدى-دە، توپ-توغرا
 ئۆزىنىڭ باي ئۇرۇق-تۇققىنى روستوۋلارنىڭ ئۆيىگە كەتتى، ئۇ
 شەھەردىكى چېغدا شۇلارنىڭ ئۆيىدە تۇراتتى، ئۇنىڭ تېخى يېڭىلا
 ھەربىلىككە ئۆتكەن ھەم دەرھال گۋاردىيە پراپورشىكى قىلىپ
 ئەۋەتىلگەن ئامراق ئوغلى بورىسنىكا^① مۇشۇلارنىڭ ئۆيىدە تەربىيە-
 لىنىپ بىرقانچە يىل تۇرغان ئىدى. گۋاردىيە ئونىنچى ئاۋغۇستتا
 پېتربۇرگدىن چىقىپ كەتكەن، ئۇنىڭ ئوغلى كىيىم-كېچەك ھازىر-
 لاش ئۈچۈن موسكۋادا قېپقالغان بولۇپ، گۋاردىيىنى رادزىۋىلوۋ^②غا
 بارىدىغان يولدا ئارقىسىدىن قوغلاپ يېتىشى كېرەك ئىدى.

① بورىسنىكا — بورىسنىڭ ئەركىلەتمە ئىسمى. — تەر.

② رادزىۋىلوۋ — روسىيە چېگرىسىدىكى بىر شەھەر، روسىيىنىڭ ئاۋسترد-
 يىگە ياردەمگە بارىدىغان ئەسكەرلىرى مۇشۇ يەردىن ئۆتۈپ گالىتسىيىگە
 كىرىشى كېرەك ئىدى. — تەر.

شۇ كۈنى روستوۋلارنىڭ ئۆيىدە ئانا ۋە كىچىك قىز بولۇپ، ئىككى ناتالىيەنىڭ تۇغۇلغان كۈنى مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلگەن ئىدى. ئەتىگەندىن باشلاپ كەچكىچە ئالتىدىن ئات قوشۇلغان بىرقانچە ھارۋىلار توختىماستىن قاتناپ، مېھمانلارنى پوۋارسكايا كوچىسىدىكى گراف ئايىم روستوۋانىڭ پۈتۈن موسكوۋادا داڭقى چىققان چوڭ ئۆيىگە توشۇپتتى. گراف ئايىم ۋە ئۇنىڭ چىرايلىق قىزى بىردىن بىر ئارقىسىدىن بىرى ئۈزۈلمەي كىرىپ تۇرۇۋاتقان مېھمانلار بىلەن بىرگە مېھمانخانىدا ئولتۇراتتى.

گراف ئايىم يۈزى ياداڭغۇ، قىرىق بەش ياشلارغا كىرگەن شەرق تىپىدىكى ئايال بولۇپ، كۆپ بالا تۇققانلىقى ئۈچۈن (ئۇ ئون ئىككى بالا تۇققان) پۇرچۇلۇپ كەتكەنلىكى روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇنىڭ زەئىپلىكىدىن كېلىپ چىققان ھەرىكىتى ۋە سۆزىدىكى ئېغىر-بېسىقلىق ئۇنىڭغا كىشىلەردە ھۆرمەت تۇيغۇسىنى پەيدا قىلىدىغان بىر خىل يۈكسەك سالاپەتنى بەخش ئەتكەن ئىدى. كىنەز ئايىم ئاننا مىخايلوۋنا درۇبېتسكايامۇ شۇ ئۆيىنىڭ ئەزاسى سۈپىتىدە مېھمانخانىدا ئولتۇرۇپ، مېھمانلارنى قارشى ئېلىش ۋە كۈتۈشكە ياردەملەشمەكتە ئىدى. ياشلار بولسا مېھمانلارنى كۈتۈۋېلىشكە ئىشتىراك ئېتىشىنىڭ ھاجىتى يوق دەپ ھىساپلىغانلىقتىن، ئىچكىرىكى بىر ئۆيگە يىغىلىشقان ئىدى. گراف مېھمانلارنى قارشى ئالغاندا ۋە ئۈزۈپ قويغاندا ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى تاماققا كېلىشىنى تەكلىپ قىلدى.

— مەن سىزگە ناھايىتى، ناھايىتى رەھمەت ئېيتىمەن،^① Moncher (ئەزىزىم) ياكى Ma chère^② (ئەزىزىم)، — ئۇ كىشىلەرنىڭ

①② فرانسۇزچە: ئالدىنقىسى ئەرلەرگە، كېيىنكىسى ئاياللارغا قارىتىدۇ.

ئۆزىگە قارىغاندا ئورنىنىڭ يۇقۇرى ياكى تۆۋەن بولۇشىغا قارىماي،
ھەممىسىگە ئوخشاشلا، ئاۋازىدىمۇ ھېچقانداق ئۆزگىرىش قىلماستىن،
Ma chère ياكى Mon cher دەپ سۆزلەيتتى، — ئۆزەم ۋە تۇغۇلغان
كۈننىڭ مۇراسىمىنى ئۆتكۈزۈۋاتقان ئىككى تۇققىنىمىز نامىدىن سىزگە
رەھمەت ئېيتىمەن. ئەمما تاماققا كېلىشنى ئېسىڭىزدىن چىقىرىپ قويمىڭ،
بولمىسا رەنجىپ قالمەن، Mon cher. مەن پۈتۈن ئائىلە نامىدىن
چىن كۆڭلۈمدىن سورايمەن، Ma chère. — گىراق بۇ سۆزلەرنى
تولۇق، خوشال-خورام ۋە پاك-پاكىز قىرىلغان يۈزىدىكى ئوخشاش
قىياپىتى بىلەن ۋە ھەر بىر كىشىنىڭ قولىنى ئوخشاشلا چىڭ
قىسىپ ھەم قىسقىغىنا تەكرارلىنىدىغان تازىلىرى بىلەن ھەممە
كىشىگە مۇستەسناسىز ۋە ئۆزگەرتىمەستىن قىلاتتى. گىراق مېھمانلار-
دىن بىرىنى ئۈزۈپ بولغاندىن كېيىن دەرھال يەنە مېھمانخانىدىكى
مېھمانلاردىن بىرىنىڭ يېنىغا كېلىپ، كرىپىلونى ئۇنىڭ يېنىغا ئېلىپ
كەلدى، ئۇنىڭدىن كېيىن خۇددى ھوزۇر-ھالاۋەت بىلەن ياشاشنى
ياخشى كۆرىدىغان ۋە بىلىدىغان كىشى قىياپىتىدە مەنۇنىيەت بىلەن
ئىككى ئايىغىنى كېرىپ، ئىككى قولىنى تىزىغا قويۇپ، ئىنتايىن
مەغرۇر قىياپەت بىلەن ھاۋارايى توغرىسىدىكى تېپىشماقنى تەكلىپ
قىلاتتى، سالامەتلىككە دائىر مەسىلىلەر توغرىسىدا پاراڭلىشاتتى،
بەزىدە رۇسچە، بەزىدە ناھايىتى ناچار ئەمما ئۆزىگە ئىشەنچ قىلغان
ھالدا فرانسۇزچە سۆزلەيتتى؛ ئۇنىڭدىن كېيىن خۇددى ۋەزىپىلىرىنى
ئادا قىلىشتا چارچاپ كەتكەن، ئەمما يەنە ئۇنىڭدىن قاچماي چىداش-
لىق بېرىۋاتقان كىشىدەك، يەنە ئورنىدىن تۇرۇپ بەزى مېھمانلارنى
ئۈزۈتۈشكە كىرىشىپ، بېشىدىكى شالاڭ ئاق چاچلىرىنى تۈزەشتۈرۈپ،
يەنە ئۇلارنى كەچكى تاماققا كېلىشنى تەكلىپ قىلاتتى. ئۇ ئالدىنقى

ئايۋاندىن قايتىپ چىقىۋېتىپ، گۈلخانا ۋە قاچا-قۇچا ساقلىنىدىغان ئۆيدىن ئۆتۈپ، سەكسەن كىشىلىك داستىخان تەييارلانغان چوڭ مەرمەر زالغا كىردى-دە، كۈمۈش ۋە پارپۇر قاچا-قۇچىلارنى كۆتىرىشىپ شرەگە يېيىۋاتقان ۋە گۈللۈك تاۋار داستىخانلارنى سېلىۋاتقان خىزمەتكارلارنى كۆرۈپ، ئۆزىنىڭ ھەممە ئىشلىرىنى باشقۇرۇپ كېلىۋاتقان ئاقسۆڭەك دىمىتىرى ۋاسىلىۋېچنى قېشىغا چاقىرىپ مۇنداق دېدى:

— ھەي! ھەي، مېتىنكا^①، دىققەت قىل، ھەممە ئىش جايىدا بولدىمۇ؟ بولىدۇ، يارايىسەن، — دېدى ئۇ ئەڭ چوڭ شرەگە مەمنۇنىيەت بىلەن قاراپ چىقىپ. — مۇھىمى — غىزالارنى جاي-جايغا كەلتۈرۈش، دۇرۇس، يارايدۇ... — ئۇ ئۆزىگە مەمنۇن بولغان ھالدا بىر تىنىپ قويدى-دە، يەنە مېھمانخانغا كىرىپ كەتتى.

— ماريە لوۋونا كاراگىنا ئۆزىنىڭ قىزى بىلەن كەلدى! — گراف ئايىمنىڭ گىگانت ئادەمدەك چاكىرى مېھمانخانغا كىرىپ كېلىۋېتىپ چوڭ بوم ئاۋازى بىلەن خەۋەر قىلدى. گراف ئايىم سەل ئويلاندى-دە، ئاندىن ئېرىنىڭ سۈرىتى سىزىلىغان ئالتۇن تاماكا قۇتىسىدىن بۇرۇن تاماكىسىنى بىر قېتىم پۇرىۋالدى.

— مېھمانلار مېنى راسا چارچىتىۋەتتى جۇمۇ، — دېدى گراف ئايىم. — بىراق، مۇشۇ ئاخىرقى بىرسى بولغاي، ئەمدى باشقىلىرى بىلەن كۆرۈشمەيمەن. ئۇ نىمە دېگەن مەغرۇر. قېنى، تەكلىپ قىل، كىرسۇن، — دېدى گراف ئايىم چاكارغا غەمىكىن ئاۋاز بىلەن،

① مېتىنكا — دىمىتىرنىڭ ئەركىلەتمە ئىسمى. — تەر.

گویاکی: "مەیلی، جېنىم چىقىپ كەتسىمۇ!" دەۋاتقاندەك قىياپەتتە،
ئىگىز بويلۇق مەغرۇر ئايال ئۆزىنىڭ يۇمۇلاق يۈزلۈك كۈلۈمسىرەپ
تۇرىدىغان قىزى بىلەن كۆينەكلىرىنى شىلدىرلىتىپ مېھمانخانىغا
كىرىپ كەلدى.

— Cherè comtesse, il y a si longtemps... elle a été
ali tée la pauvre enfant... au bal des Razoumowsky...
et la comtesse Apraksine... j'ai été si heureuse
(خېلى كۆپ ۋاقىت بولدى... سۆيۈملۈك... گراف ئايىم،... بىچارە بالام
ئاغرىپ قالغان،... رازۇموۋسكىنىڭ ئۆيىدە ئۆتكۈزۈلگەن تانسا
يىغىلىشىدا،... يەنە گراف ئايىم ئاپراكىسنا بار... مەن ناھايىتى
خوشال بولدۇم...)، — بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرى ئۈزۈلمەي قىزغىن
سۆزلىشىۋاتقان ئاياللارنىڭ ئاۋازلىرى، كۆينەكلىرىنىڭ شىلدىرلاش-
لىرى ۋە ئورۇندۇقلارنى يۆتكىگەن چاغدىكى تاراق-تۇرۇق ئاۋازلار
ئاڭلىنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە شۇنداق پاراڭلارنىڭ بىرى
باشلىنىپ، خۇددى ئۇنىڭ بىر بۆلىكى تۈگىگەندەك، مېھمانلار كىيىم-
لىرىنى شىلدىرلىتىپ ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى ۋە: Je suis bien
charmée; la santé de maman... et la comtesse Apraksine
(مەن ناھايىتى،... بەك-بەك خوشالمەن... ئانامنىڭ سالامەتلىكى...
گراف ئايىم ئاپراكىسنا...)، — دىيىشتى. ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە
كىيىملىرىنى شىلدىرلىتىپ، ئايۋانغا كىرىشتى، يەكتەك ياكى يېپىنچە-
لىرىنى ئۇچىسىغا ئارتىپ، ھارۋىلاردا ئولتۇرۇشۇپ كېتىشتى. پاراڭ
شۇ چاغدا شەھەردىكى ئاساسىي يېڭىلىق—يېكاتىرىنا زامانىسىدا بايلىقى
ۋە كۆركەملىكى بىلەن داڭقى چىققان قېرى گراف بېزئۇخوۋنىڭ
كېسىلى ۋە ئۇنىڭ ھېلىقى ئاننا پاۋلوۋنا شېرىپنىڭ ئۆيىدە ئۆتكۈزۈل-

گەن زىياپەتتە قىلىقسىزلىق قىلغان قانۇنسىز ئوغلى پېپر توغرىسىدا
باراتتى.

— بىچارە گرافقا مېنىڭ ناھايىتى ئىچىم ئاغرىيدۇ، — دىدى
مېھمان خانىم، — ئۇنىڭ تەن ساقلىغى شۇنچىلىك يامانكى، ئۆلمەك-
نىڭ ئۈستىگە تەپمەك دىگەندەك، ھازىر ئۇنىڭ ئوغلىنىڭ قىلغان
ئەلەملىرى ئۇنى ئۆلتۈرىدۇ!

— نىمە گەپ؟ — دىدى گراف ئايىم، خۇددى مېھمانلارنىڭ
دەۋاتقىنى نىمىلىگىنى بىلمىگەندەك، گەرچە ئۇ گراف بېزۇخوۋنىڭ
رەنجىش سەۋەپلىرىنى ئون-ئون بەش قېتىم ئاڭلىغان بولسىمۇ.

— ھازىرقى زامان تەربىيىسىنىڭ نەتىجىسى مانا شۇ! چەتئەلدىكى
چېغىدا، — دىدى مېھمان خانىم، — بۇ ياش ئادەم نىمىنى خالىسا
شۇنى قىلىپ كەلگەن، ھازىر پېتربۇرگدا، ئاڭلىشىمچە، شۇنداق
بىر خەۋپلىك ئىشنى قىلغانىكى، ئۇنى پېتربۇرگدىن ساقچى قوشۇپ
ھەيدىۋېتىپتۇ.

— مۇنداق دەڭا، — دىدى گراف ئايىم.

— ئۇ دوست تاللاشنى بىلمەيتتى، — دەپ سۆزگە ئارىلاشتى
كىنەز ئايىم ئاننا مىخايلوۋنا. — كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئوغلى، ئۇ، يەنە
دولوخوۋ دىگەن بىر يىگىت، بۇلارنىڭ نىمە قىلىشقانلىغىنى خۇدا
بىلىدۇ دېيىشىدۇ. ھەر ئىككىسى جازىسىنى تارتىپتۇ. دولوخوۋنىڭ
دەرىجىسى ئەسكەرلىككە چۈشۈرۈلۈپتۇ، بېزۇخوۋنىڭ ئوغلىنى
موسكوۋاغا قوغلىۋېتىپتۇ. ئاناتول كۇراگىنىنىڭ دادىسى ئوغلىنى بىر
ئىلاج قىلىپ ساقلاپ قالغان ئىكەن. لېكىن ئۇنىمۇ پېتربۇرگتىن
قوغلىۋېتىپتۇ.

— لېكىن، ئۇلار زادى نىمە قىپتۇ؟ — دىدى گراف ئايىم.

— ئۇلار سېپى ئۆزىدىن بۇلاڭچىلار ئىكەن، خۇسۇسەن دولو-
خوۋ، — دىدى ھېلىقى مېھمان. — ئۇ ماريە ئىۋانوۋنا دولوخوۋانىڭ
ئوغلى، شۇنچە ئابرويلىق ئايالنىڭ ئوغلى. نىمە دىگەن گەپ؟ ئوي-
لاپ كۆرۈڭلارچۇ: ئۇلار ئۈچىسى قەيەردىندۇ بىر ئېيىقنى تۇتۇۋېلىپ،
ئۇنى ئۆزلىرى بىلەن بىللە ھارۋىغا سېلىپ، ئارتىسلەرنىڭ قېشىغا
ئېلىپ بېرىپتۇ. ساقچى كېلىپ ئۇلارنى تىنچلاندۇرماقچى بوپتىكەن.
ئەمما ئۇلار نىمە قىپتۇ دەيسىز؟ ئۇلار ھېلىقى ساقچىنى تۇتۇۋېلىپ
ئۇنىڭ دۈمبىسىنى ئېيىقنىڭ دۈمبىسىگە چاپلاپ تېڭىپتۇ. دە، ئۇنىڭ-
دىن كېيىن ئېيىقنى موپكا دەرياسىغا تاشلىۋېتىپتۇ، شۇنىڭ بىلەن
ئېيىق بۇ ساقچىنى ھاپاش قىلغان پېتى سۇدا ئۈزۈشكە باشلاپتۇ.

— ساقچىنىڭ راسا رەسۋاسىنى چىقىرىپتۇ. دە، *Ma chère*
(ئەزىزىم)، — دەپ ۋاقىردى گراف، ئۆلگىدەك كۈلۈپ كېتىپ.

— ئوھو، نىمە دىگەن دەھشەت! سىز تېخى كۈلىسىزغۇ گراف؟

لېكىن بۇ خېنىملارنىڭ ئۆزىمۇ ئىختىيارسىز كۈلۈشۈپ كەتتى.

— ئۇلار ئامال قىلىپ ھېلىقى بىچارىنى قۇتقۇزۇشۇپ قاپتۇ، —

دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى ھېلىقى مېھمان. — گراف كىرىل ۋلادىمىر-

روۋىچ بېزئۇخوۋانىڭ ئوغلى مۇشۇنداق يوللار بىلەن ئۆزىنىڭ

كۆڭلىنى ئېچىپ يۈرىدىكەن! — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ. — ئۇنى

تېخى ياخشى تەربىيەلەنگەن، ئەقىللىق دىيىشەتتى. ئۇنىڭ چەتئەلدە

ئالغان تەربىيىسىنىڭ نەتىجىسى مانا شۇ! مەن ئىشىنىمەنكى، گەرچە

بايلىقى بولسىمۇ بۇ يەردە ئۇنى ھېچكىم قوبۇل قىلمايدۇ. ئۇنى ماڭا

تونۇشتۇرماقچى بولغان ئىدى، قەتئى رەت قىلدىم: مېنىڭ قىزىم

بار ئەمەسمۇ.

— سىز نېمىشقا بۇ ياش ئادەمنىڭ پۇلى كۆپ دەيسىز، — دەپ

سوردى گراف ئايىم ئۆزىنى ھېلىقى ھېچنىمىنى ئاڭلىمىغانغا سالغان قىزلاردىن قاجۇرۇپ. — ئۇنىڭ بالىلىرىنىڭ ھەممىسىلا ھارامدىن بولغان بالىلار. قارىغاندا... پېپىرمۇ ھارامدىن بولغان بالىسى بولۇشى كېرەك.

مېھمان خانىم قول شىلتىدى.

— ئۇنىڭ ھارامدىن بولغان بالىلىرى يىگىرمىچە باردۇر، دەپ

ئويلايمەن.

كىنەز ئايىم ئاننا مىخايلوۋنا ئۆزىنىڭ يۇقۇرى تەبىقىدىكى كىشىلەر بىلەن بولغان چوڭقۇر ئالاقىسىنى ۋە بۇ يەردىكى ھەممە ئەھۋال-لاردىن خەۋەردار ئىكەنلىگىنى كۆرسەتمەكچى بولسا كېرەك، گەپكە ئارىلاشتى.

— گەپ مانا شۇنىڭدا، — دېدى ئۇ مەنىلىك ۋە يەنە يېرىم پىچىرلاپ. — گراف كىرىل ۋلادىمىروۋىچنىڭ داڭقىنى ھەممە كىشى بىلىدۇ... ئۇ بالىلىرىنىڭ سانىنى ئۆزىمۇ بىلەلمەيدۇ، لېكىن پېپىر ئۇنىڭ ياخشى كۆرىدىغان بالىسى ئىدى.

— تېخى بۇلتۇر بۇ چال قانداق قامەتلىك ئىدى. — ھە! — دېدى گراف ئايىم، — ئەرلەردىن مۇنداق كېلىشكەن ئادەمنى مەن كۆرۈپ باقمىدىم.

— ھازىر ناھايىتى ئۆزگىرىپ كەتكەن، — دېدى ئاننا مىخايلوۋنا. — ئېيتىماقچىمەنكى، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى ئۇ، — كىنەز ۋاسىلى خوتۇنى تەرەپتىن قارىغاندا ئۇنىڭ بارلىق مال-مۈل-كىنىنىڭ بىۋاسىتە مىراسخورى بولۇشى كېرەك، ئەمما پېپىرنى ئاتىسى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى، ئۇنى تەربىيەلەشكە كۆڭۈل بۆلۈپ كەلگەن ۋە ئۇنىڭ توغرىسىدا پادىشاھىمۇ مەكتۇپ سۇنغان ئىدى...

شۇنداق بولغاندىن كېيىن، ئەگەر ئۇ ئۆلسە (ئۇنىڭ كېسلى شۇنچە-
لىك ئېغىركى، خالىغان پەيتلەردە جان ئۈزۈشى مۈمكىن، شۇڭا
Lorrain - لوررېن دوختۇرمۇ پېتربۇرگتىن يېتىپ كەلگەن)، ئۇنىڭ
بۇنچىۋالا كۆپ مال - مۈلكىگە پېپرنىڭ ۋارىسلىق قىلىدىغانلىغىنى
ياكى گراف ۋاسلىنىڭ ۋارىسلىق قىلىدىغانلىغىنى ھېچكىم بىلمەيدۇ.
قىرىق مىڭ يانچى ۋە بىرقانچە مىليون سوم! مەن ناھايىتى ياخشى
بىلىمەن، چۈنكى كىنەز ۋاسلىنىڭ ئۆزى بۇنى ماڭا دىگەن. ئۇنىڭ
ئۈستىگە، كىرىل ۋلادىمىروۋىچ ئانام تەرەپتىن ماڭا ئۈچىنچى
تاغام بولىدۇ. ئۇ يەنە بورىيەنى چوقۇندۇرغان، - دەپ قوشۇپ قويدى
ئاننا مىخايلوۋنا، گويكى بۇ ئەھۋالغا قىلچىلىكمۇ ئەھمىيەت
بەرمىگەندەك.

- كىنەز ۋاسلى تۈنۈگۈن موسكوۋاغا كەپتۇ. ئاڭلىشىمچە، ئۇ
تەپتىشلىك ئىشلىرىغا ماڭسا كېرەك، - دېدى مېھمان خانىم.
- شۇنداق، ئەمما، entre nous (گەپ ئىككىمىز ئارىسىدا
قالسۇن)، - دېدى كىنەز ئايىم، - بۇ بىر بانا. ئەمەلدە، ئۇ گراف
كىرىل ۋلادىمىروۋىچقا ئۇنىڭ كېسلىنىڭ ئېغىرلىغىنى ئاڭلىغاندىن
كېيىن كەلگەن.

- ئەمما، ma chère (ئەزىزىم)، بۇ ئاجايىپ كۈلكىلىك ۋەقە، -
دېدى گراف ۋە چوڭ ياشلىق مېھمان خانىمنىڭ گەپكە قۇلاق
سالماغانلىغىنى بايقاپ، قىزلارغا قارىدى - دە: - ھىلىقى مىرشابىنى^①
راسا باپلاپتۇ - دە، مەن ئويلايمەن! - دېدى.

① مىرشاب - پادىشا روسىيىسى دەۋرىدە شەھەرنىڭ مەلۇم رايونى
بويىچە ساقچى باشلىغى. - تەر.

ئۇ ھىلىقى مېرشابىنىڭ قوللىرىنى سېلىپ قانداق ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانلىغىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، ئوبدان غىزالانغان ۋە خۇسۇسەن ئوبدان ئىچكەن كىشىلەردەك، پۈتۈن گەۋدەسىنى سىلەكتىپ، يوغان تاۋۇش بىلەن قاقلاپ كۈلۈپ كەتتى. كېيىن: — قېنى، تاماققا مەرھەمەت قىلىڭلار، — دېدى.

8

جەمەتلىق باشلاندى. گراف ئايىم مېھمان خانىمغا شۇنداق يېقىملىق تەبەسسۇم بىلەن قارايتتىكى، مۇبادا بۇ خانىم ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىشكە خوشلاشقاندىمۇ، ئۇ قىلچە خاپا بولمايدىغانلىغىنى يوشۇرمايتتى. مېھمان خانىمنىڭ قىزى ئانىسىغا سوئال نەزىرى بىلەن قاراپ كۆيىنىگىنى تۈزەشتۈرۈۋاتاتتى، دەل شۇ چاغدا، بىر-دېنلا، خوشنا ئۆيدىن ئىشك تەرەپكە قاراپ يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان بىر قانچە ئەر ۋە ئايالنىڭ ئاياق تىۋىشلىرى، پۇتلىشىپ كېتىپ ئۆرۈلگەن ئورۇندۇقنىڭ تاراقلاشلىرى ئاڭلاندى. دە، ئۆيگە ئون ئۈچ ياشلار چامىسىدا بىر قىز سېپتا رەختىن تىكىلگەن قىسقا يوپىكىسىغا قانداقتۇ بىر نەرسىنى ئوراپ يوشۇرغان پېتى يۈگۈرۈپ كىرىپ ئۆيىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا توختاپ قالدى. ئۇنىڭ ئويلانماستىن، زەپتى بىلەن ئۆيىنىڭ ئوتتۇرىسىغا كېلىپ قالغانلىغى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئىشك تۈۋىدە، خۇددى شۇ پەيتتە، قىزىل ياقىلىق بىر ئالى مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى، بىر گۋاردىيىچى ئەپتەسەر، ئون بەش ياشلارغا كىرگەن بىر قىز ۋە قىسقا كەمزۇل كىيگەن، سېمىز، مەڭزى قىزىل بىر بالا تۇراتتى.

گراف ئىرغىپ ئورنىدىن تۇردى - دە، لەپەڭلىگىنىچە غۇلاچ
يېيىپ، يۈگۈرۈپ كىرگەن ھېلىقى قىزنىڭ ئالدىنى توستى.
— بەللى، مانا ئۆزى! — دىدى گراف خۇرسەنلىك بىلەن ۋاقىدە -
راپ، — ئىمپىنىنتسا! ① (سۆيۈملۈك) Ma chère!
— (سۆيۈملۈگۈم، Ma chère, il y a un temps pour tout —
ھەممە ئىشنىڭ ۋاقتى - سائىتى بار)، — دىدى گراف ئايىم يالغاندىن
قاپىغىنى تۈرۈپ. — سەن ئۇنى ھامان ئەركىلىتتۈپسەن، — دىدى
ئۇ يەنە ئېرىگە.

— (سالامەتمۇ سىز، Bou jour, ma chère, je vous fèlicite —
سۆيۈملۈگۈم، سىزنى تەبرىكلەيمەن)، — دىدى مېھمان خانىم. —
Quelle délicieuse enfant (نېمە دىگەن سۆيۈملۈك بالا، ھە!) —
قوشۇپ قويدى يەنە ئانىسىغا قاراپ.

قارا كۆزلۈك، ئاغزى چوڭ، ئانچە چىرايلىق بولمىسىمۇ، ئەمما
جانلىق - تېتىك بۇ قىز ئۆزىنىڭ تېز يۈگۈرگەنلىكى ئۈچۈن بەل
قىسمىدىن ئىرغىپ چىقىپ يۇقۇرى - تۆۋەن ھەركەتلىنىپ تۇرىدىغان
بالىلارچە يالىڭاچ يەلكىلىرى، ئارقىسىغا تاشلانغان بۇدرە چاچلىرى،
ئىنچىكە يالىڭاچ بىلەكلىرى، چۆرىسىگە چىلتەك تۇتۇلغان ئىشتان
كىيگەن ئىنچىكە پاچاقلرى ۋە كىچىككىنە ئاياقلىرىغا كىيگەن باشماق -
لىرى بىلەن قىزغىمۇ ۋە ئوغۇل بالىغىمۇ ماس كەلمەيدىغان شۇنداق
يېقىملىق ياش قورامىدا ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ دادىسىدىن ئاجىراپ

① ئىمپىنىنتسا - رۇس پىراۋوسلاۋ دىنى ئادىتى بويىچە ئات قويۇلغان
كۈننى بايرام قىلىدىغان ئادەم (بۇ يەردە ئايال)؛ ئەزلەر بولسا ئىمپىنىنتىك
دەپلىدۇ. — تەر.

چىقىپ ئانىسىنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ كەلدى - دە، ئانىسىنىڭ قاتتىق سۆزلىرىگىمۇ ھېچقانداق دىققەت قىلماستىن، ئۆزىنىڭ قىزىرىپ كەتكەن يۈزىنى ئۇنىڭ مانتىلىنىڭ^① چىلتەكلىرىگە يوشۇرۇپ ئېلىپ كۈلۈپ كەتتى. ئۇ يۈپكەسىنىڭ ئىچىدىن چىقىرىپ ئالغان قوچاق توغرىسىدا ئۈزۈپ - ئۈزۈپ سۆزلەپ، نىمىگىدۇ ئۆزىچە كۈلۈپ كەتتى.

— كۆردىڭىزمۇ؟... قوچاق... قوچاق... ئېتى مى مى... قاراڭ...
ئاتاشا ئارتۇقچە گەپ قىلالمايتتى (ئۇنىڭغا ھەممە نەرسە كۈلكە - لىك بولۇپ كۆرۈنەتتى). ئۇ ئانىسىنىڭ قۇچىغىغا ئۆزىنى تاشلاپ قاتتىق ئاۋاز بىلەن شۇنداق قاقاقلاپ كۈلۈپ كەتتىكى، ھەممەيىلەن، ھەتتا ھېلىقى گىدىيىۋالدىغان مېھمان خانىمىمۇ ئۆزىنى تۇتالماستىن كۈلۈپ كەتتى.

— بولدى، نېرى تۇر، ماۋۇ نەرسەڭنىمۇ ئال! — دېدى ئانىسى، يالغاندىن ئاچچىقلىنىپ قىزىنى نېرى ئىتتەرگەن بولۇپ. — بۇ مېنىڭ ئەڭ كىچىك قىزىم، — دېدى ئۇ مېھمان خانىمغا قاراپ تۇرۇپ.
ئاتاشا يۈزىنى ئانىسىنىڭ چۆرىسىگە چىلتەك تۇتقان رومىلىدىن سەل ۋاقىت چەتكە تارتىپ، كۈلكە ياشلىرى ئارىسىدىن ئانىسىغا قاراپ قويدى - دە، يەنە يۈزىنى چۈمكىۋالدى.

ئائىلىدىكى بۇ ئەھۋاللارغا قىزىقسىنىشقا مەجبۇر بولغان ھېلىقى مېھمان خانىم ئۇنىڭغا قانداق بولسىمۇ بىر نەرسە دېيىش زۆرۈر دەپ ھىس قىلاتتى.

① مانتىلىيە — ئاياللارنىڭ يەڭسىز، قىسقا يېلىك كىيىمى بولۇپ، ئادەتتە

ئۆي ئىچىدە ئۇچىسىغا ئارتىۋالدى. — تەر.

— ئېيتىڭغا، سۆيۈملۈك قىز، — دېدى مېھمان خانىم ناتاشاغا قاراپ، — بۇ مى مى سىزنىڭ نىمىڭىز؟ قىزىڭىز بولسا كېرەك، شۇنداقمۇ؟

ناتاشاغا مېھمان خانىمنىڭ خۇددى بالىلارغا مۇئامىلە قىلغاندىكىدەك قىلغان سۆزلىرىنىڭ ئاھاڭى ياقماي قالدى. شۇڭا ناتاشا جاۋاپ بەرمىدى ۋە ھاڭ-تاڭ بولۇپ ئۇنىڭغا قاراپ قالدى.

بۇ ئارىدا ياشلار: كىنەز ئايىم ئاننا مىخايلوۋنانىڭ ئوغلى ئەپتە-سەر بورىس، گرافنىڭ چوڭ ئوغلى ئالى مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى نىكولاي، گرافنىڭ ئون بەش ياشلىق جىيەنى سونىيە ۋە ئۇنىڭ ئەڭ كىچىك ئوغلى پېترۇشا^① — مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى مېھمان ئۆيىدە ئولتۇرۇشاتتى، ئۇلارنىڭ ھەر بىرى ئۆزىنىڭ چىرايىدا ئويىناپ تۇرغان خوشاللىق ۋە خۇرسەنلىك ئالامەتلىرىنى ئەدەپ-قائىدە چىكى دائىرىسىدە ساقلاپ قېلىشقا تىرىشىۋاتقانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. روشەنكى، ئۇلار ئېتىلىپ يۈگۈرۈشۈپ چىققان ئارقىدىكى ئۆيلەردە بولۇۋاتقان پاراڭلار بۇ يەردە بولۇۋاتقان شەھەرگە دائىر غەيۋەت-شىكايەتلەر، ئاب-ھاۋا ۋە comtesse Apraksin (گراف ئايىم ئاپىراكىسنىە) توغرىسىدىكى پاراڭلاردىن تېخىمۇ قىزىقارلىق ئىدى. ئۇلار ئارىلاپ-ئارىلاپ بىر بىرىگە قاراپ قويۇشاتتى ۋە ئۆز-لىرىنىڭ قىزىق كۈلكىلىرىنى ئاران دىگەندە بېسىۋالاتتى.

ئىككى ياش ئادەم — ئالى مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى ۋە ئەپتەسەر — بالىلىق چاغلىرىدىن تارتىپ ئاغىنە بولۇشقان، ئۇلارنىڭ ياش قۇرامى تەڭ ۋە ھەر ئىككىلىسى ئوخشاشلا كېلىشكەن ئادەم بولسىمۇ، ئەمما

① پېترۇشا — پېوترنىڭ كىچىكلىتىلگەن ئىسمى. — تەر.

بىر بىرىگە ئوخشىمايتتى. بورىس ئىگىز بويلۇق، ئاق يۈزلۈك، سېرىق چاچ، چىرايىدىن سىپايلىق چىقىپ تۇرىدىغان چىرايلىق يىگىت ئىدى. نىكولاي بولسا بويى سەل پاكىر، بۇدرە چاچلىق ئوچۇق چىراي يىگىت ئىدى. ئۇنىڭ يۇقۇرقى لېۋىدە قاپ-قارا بۇرۇتلىرى ئۆسكەن بولۇپ، پۈتۈن چىرايىدا بىر نەرسىگە ئىنتىلىشچانلىق ۋە قىزغىنلىق كەيپىيات ئىپادىلىنىپ تۇراتتى. مېھمانخانىغا كىرىش بىلەن تەڭلا نىكولاي قىزىرىپ كەتتى. ئۇنىڭ سۆزلىمەكچى بولۇۋاتقانلىغى، ئەمما نىمە دېيىشىنى بىلمەيۋاتقانلىغى روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى؛ بورىس بولسا، ئەكسىچە، سۆزىنى دەرھال تېپىۋالدى. -دە، ئۆزىنى تۇتۇ-ۋېلىپ، خاتىرجەم ۋە مۇلايىملىق بىلەن ئۆزىنىڭ بۇ قوچاق مى مى نى تېخى ياش قىز چېغىدا، ئۇنىڭ بۇرنى ئۇرۇلۇپ كېتىپ زەخمە-لەنمىگەن چاغدا كۆرگەنلىگىنى، بەش يىل داۋامىدا قېرىپ ئۆزگىرىپ كەتكەنلىگىنى ۋە ئۇنىڭ بېشىنىڭ قانداقسىگە يېرىلىپ كەتكەنلىگىنى سۆزلەپ بەردى. بۇ سۆزلەرنى قىلىپ بولۇپ، ناتاشاغا قاراپ قويدى. ناتاشا ئۇنىڭغا قارىماي ئۇرۇلۇۋېلىپ ئۈكسىغا قارىدى، ئۈكسى كۆزىنى يۇمۇۋېلىپ، ئاۋازىنى يۇتۇپ تۇرۇپ كۈلگەنلىگىدىن تىترەيتتى ۋە يەنىمۇ ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا مادارى بولمىغانلىقتىن، ئۆيىدىن شۇنداق تېز سەكرەپ يۈگۈرگەن پېتى چىقىپ كەتتىكى، ئۆزىنىڭ يېنىك پۇتلىرىنى ئاران يەردىن ئۈزۈۋالاتتى. بورىس كۈلمىدى ①.

① تولستوي روستوۋ ئائىلىسىدىكى ياشلارنى تەسۋىرلىگەندە ئۆزىنىڭ ئائىلىسىدىكى رىۋايەتلەر ۋە ئۆزىنىڭ قېيناتىسى بېرىس ئائىلىسىگە نىسبەتەن ئالغان تەسۋىراتلىرىدىن كەڭ پايدىلانغان. ئۇ ئۆزىنىڭ ئاتىسىنىڭ نۇرغۇن ئالاھىدىلىكلىرىنى نىكولاي روستوۋدا گەۋدىلەندۈرىدۇ، ھەتتا نىكولاي ئىلىچ

— سىزمۇ كەتمەكچى بولۇۋاتسىڭىز كېرەك، maman (ئانا)؟
ھارۋا كېرەكمۇ؟ — دېدى ئۇ ئانىسىغا كۈلۈمسىرەپ قاراپ.
— ھەئە، بار، ئېيت، ھارۋىنى تەييارلىسۇن — دېدى ئانىسىمۇ
كۈلۈپ تۇرۇپ.

بورس مېھمانخانىدىن ئاستا چىقىپ كەتتى — دە، ناتاشانى ئىزلەپ
ماڭدى؛ بۇ سېمىز بالا خۇددى ئۆزىنىڭ مەشغۇلاتىدا بىرەر ئىشنى
چالا قىلىپ خاپا بولغاندەك قىلىپ، ئاچچىقى كېلىپ ئۇلارنىڭ
ئارقىسىدىن قوغلاپ يۈگۈرۈپ كەتتى.

9

مېھمان ئۆيدە ياشلاردىن، گراف ئايىمنىڭ چوڭ قىزى (ئۇ
سىڭلىسىغا قارىغاندا تۆت ياش چوڭ بولۇپ، ئۆزىنى چوڭ كىشىدەك
تۇتاتتى) ۋە مېھمان قىزنى ھىساپقا ئالمىغاندا، نىكولاي ۋە جىيەنى

دېگەن ئىسىمىمۇ ئۆزگەرتىلگەن. سونىيە ئەسلىدە ياش بالا چاغلاردىكى
تاتيانا ئالبېكساندروۋنا ئېرگورسكى بولۇپ، تولستويىنىڭ ياخشى كۆرىدىغان
”ھاممىسى“ ئىدى، بۇنى ئۆزىنىڭ ئۆيىدىكى رىۋايەتلەرگە ئاساسلىنىپ يازغان.
ئۇنىڭ بىلەن نىكولايىنىڭ روماندىكى مۇناسىۋىتى تاتيانا ئالبېكساندروۋنا بىلەن
تولستويىنىڭ دادىسىنىڭ رىيال تۇرمۇشتىكى مۇناسىۋىتىگە تامامەن ئوخشاش.
ۋېرا ئۇنىڭ چوڭ ھامماچىسى لىزا بېرىستىن تەقلىت قىلىنغان، ناتاشا بولسا
ئۇنىڭ كىچىك ھامماچىسى تاتيانا بېرىستىن تەقلىت قىلىنغان، ئۇنىڭغا ئۆزى-
نىڭ ئايالىنىڭ بىر مۇنچە خۇسۇسىيەتلىرى ئارىلاشقان. تولستوي ئائىلىسىدىكى
ئەھۋاللارنىڭ خېلى كۆپ قىسمى بېرس ئائىلىسىدىكى ئالاھىدىلىكلەرنىڭ
كۆچۈرۈلمىسىدىن ئىبارەت.

سونىيەلا قالغان ئىدى. سونىيە كىرىپكىلىرى ئۇزۇن، كۆز قاراشلىرى مۇلايىم، قويۇق قارا چاچلىرى بېشىغا ئىككى قات يۆگەلگەن، يۈزى، خۇسۇسەن يالڭاچلانغان ئىنچىكە، چىرايلىق، كۈچلۈك قوللىرى ۋە بويىنى بۇغداي ئۆڭلۈك قىز ئىدى. ھەر كىتىنىڭ سىلىقلىغى، كىچىككىنە قول-پۇت بوغۇملىرىنىڭ يۇمشاقلىغى ۋە ئەۋرىشمىلىگى، بىرقەدەر ھىلىگەرلىگى ۋە قىلىقلىرىدىكى ۋەزىمىنلىگى بىلەن چىرايلىق، لېكىن ھىلى تېخى يېتىلمىگەن، يېتىلگەندە ئاجايىپ مۇشۇك بولىدىغان ئاسلاننى ئەسلىتەتتى. ئۇنىڭ بۇ ئومۇمى سۆھبەتكە تەبەسسۇم بىلەن قاتنىشىشنى ئەدەپكە لايىق كۆرگەنلىگى روشەن بىلىنىپ تۇراتتى؛ لېكىن ئارمىيىگە كېتىۋاتقان cousin - كۈزىنىڭ (تاغىسىغا) ① ئۇزۇن قويۇق كىرىپكىلىرى ئاستىدىن ئۆز خاھىشىغا قارشى، قىزلارغا خاس شۇنداق جۇشقۇن مېھىر-مۇھەببەت بىلەن قارايتتىكى، ئۇنىڭ يۈزىدىكى تەبەسسۇمى بىر پەس بولسىمۇ ھىچكىمنى ئالدىيالماس ئىدى؛ بۇ ئاسلاننىڭ ناتاشا بىلەن بورىستىن تاشقىرىغا چىقىشى بىلەن تەڭ، تېخىمۇ كۈچلۈكرەك ئىرغىپ ۋە كۈزى بىلەن ئويىنىشىشنى كۈتۈپ ئولتۇرغانلىغى روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— شۇنداق گەپ، ma chère (سۆيۈملۈگۈم)، — دېدى قېرى گران مېھمان خانىمغا قاراپ ۋە نىكولايىنى قولى بىلەن كۆرسىتىپ. — مانا ئۇنىڭ ئاغىنىسى بورىس ئەپىستەر بولدى، ئۇ بولسا دوستلۇق تۈپەيلى ئۇنىڭدىن ئايرىلغۇسى كەلمەي بىلىم يۇرتىدىمۇ ئۆزىنىڭ قېرى دادىسى مېنىمۇ تاشلاپ ھەربى خىزمەتكە بارسەن دەپ

① cousin (كۈزىن) — نىكولاي سونىيەگە نىسبەن دادىسىنىڭ ئاكىسى

تەرەپتىن بىر نەۋرە ئاكا سۈپىتىدە تاغىسى بولاتتى. — تەر.

ئولتۇرۇپتۇ، سۆيۈملۈگۈم. ئارخىپتا ئۇنىڭ ئۈچۈن ئىشمۇ، باشقىسىمۇ تەييار ئىدى. مانا، دوستلۇقنى قاراڭ؟ — دېدى گراف سوئال ئاھاڭى بىلەن.

— بىراق، ئۇرۇش ئېلان قىلىنغان، دېيىشىدۇ، — دېدى مېھمان خانىم.

— بۇ گەپلەر ئاتام زاماندىن بېرى بار، — دېدى گراف، — يەنە شۇنداق دېيىشىدۇ، دېيىشىدۇ — يۇ، شۇ پېتى قېلىۋېرىدۇ. مانا دوست-لۇق، ma chère (سۆيۈملۈگۈم)! — دېدى گراف. — ئۇ ئاتلىق ئەسكەر بولماقچى.

مېھمان خانىم نىمە دېيىشنى بىلمەي بېشىنى لىڭشىتىپ قويدى. — ئەسلا دوستلۇقتىن ئەمەس، — دەپ جاۋاپ بەردى نىكولاي ئاچچىقلىنىپ ۋە ئۇياتلىق تۆھمەتتىن ئۆزىنى قاچۇرۇش ئۈچۈن بانا تاپقاندەك. — ئەسلا دوستلۇقتىن ئەمەس، بەلكى پەقەت ھەربى خىزمەتكە بولغان ئىنتىلىشىمدىن.

ئۇ سونىيە بىلەن مېھمان قىزغا قارىدى؛ ئىككىلىسىمۇ ئۇنىڭ سۆزىنى قۇۋۋەتلىگەندەك تەبەسسۇمى بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ تۇراتتى. — بۈگۈن پاۋلوگراد ئاتلىقلار پولكاۋنىڭى پولكاۋنىڭ شۇبېرت بىزنىڭكىگە تاماققا كېلىدۇ. ئۇ بۇ يەرگە تەتىل قىلىپ كەلگەن ئىكەن، نىكولايىنى بىرگە ئېلىپ كەتمەكچى. قانداق قىلاي؟ — دېدى گراف دولىسىنى قىسىپ ۋە چاخچاق ئارىلاش؛ ھالبۇكى، بۇ ئىشنىڭ ئۇنى نۇرغۇن قايغۇغا سالغانلىغى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— مەن سىزگە دېگەن ئىدىمغۇ، دادا، — دېدى ئوغلى، — ئەگەر مېنىڭ بېرىشىمنى خالىمىسىڭىز، قېپقالاي. لېكىن ئۆزۈم بىلىمەن، ھەربى خىزمەت ئۆتەشتىن باشقا ھېچنىمىگە يارىمايمەن؛ مەن

دىپلومات ئەمەس، ئەمەلدارمۇ ئەمەس، كۆڭلۈمدىكىنى قانداق يوشۇرۇشنى بىلمەيمەن، — دېدى ئۇ بارغانسېرى ئۆزىنىڭ گۈزەل ياشلىغىغا خاس شوخلۇغى بىلەن سۈنئىيە ۋە ھېلىقى مېھمان قىزغا كۆز قىرىنى تاشلاپ.

نىكولايغا كۆزلىرىنى تىكىپ قاراپ تۇرغان ھېلىقى "ئاسلان"، ھەر ۋاقىت مۈشۈكلۈك تەبىئىتىنى كۆرسىتىپ، ئۇنىڭ بىلەن ئوينى-شىشقا تەييار تۇرغاندەك كۆرۈنەتتى.

— بولىدۇ. بولىدۇ! — دېدى قېرى گراف. — ھامان چېچىلىپ يۈرىدۇ... بۇ بوناپارت ھەممە كىشىنىڭ كاللىسىنى قوچۇۋەتتى؛ ھەممەيلەن ئۇ قانداق قىلىپ پورۇچىكىلىقتىن پادىشاغا ئايلانغاندۇ دەپ ھەيران بولىدۇ، خۇدا ئاتا قىلسۇن، — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ مېھماننىڭ يۈزىدىكى مەسخىرانە تەبەسسۇمنى بايقىماي.

چوڭلار بوناپارت توغرىسىدا پاراڭغا چۈشۈپ كەتتى. كاراگىنانىڭ قىزى ژۇلى ياش روستوۋغا مۇراجىئەت قىلدى:

— ئېست، چارشەنبە كۈنى سىز ئارخاروۋلارنىڭكىگە بارمىغان ئىكەنسىز. سىز يوق مەن ناھايىتى زېرىكىپ كەتتىم، — دېدى ئۇنىڭغا مۇلايىم تەبەسسۇم بىلەن.

بېشى كۆككە يەتكۈدەك خوشال بولۇپ كەتكەن بۇ يىگىت شوخ تەبەسسۇمى بىلەن ئۇنىڭغا يېقىنراق كېلىپ ئولتۇردى ۋە كۈلۈپ تۇرغان ژۇلى بىلەن ئايرىمچە پاراڭغا چۈشۈپ كەتتى، لېكىن ئۇ بۇ چاغدا ئۆزىنىڭ بۇ ئەختىيارسىز تەبەسسۇمى، قىزىرىپ كەتكەن ۋە كۈندەشلىگىدىن ساختىلىق بىلەن كۈلۈپ تۇرغان سۈنئىيەنىڭ يۈزىگە خۇددى نەشتەردەك سانچىلىۋاتقانلىغىنى سەزمەيتتى. ئۇ پاراڭ داۋامىدا

سونيەگە قاراپ قويدى. سونيە ئۇنىڭغا ناھايىتى غەزەپلەنگەن ھالدا قارىدى. دە، كۆز ياشلىرىنى توختىتالماي، ئاغزىنىڭ چۆرسىدىكى ساختا كۈلۈمسىرەشلىرىنىمۇ توختىتالماي ئورنىدىن تۇرۇپ مېھمانغا نىدىن چىقىپ كەتتى. نىكولاينىڭ كەيپى ئۇچتى. ئۇ گەپنىڭ تۈگىشى بىلەن تەڭ ئورنىدىن تۇردى. دە، پەرىشان ھالدا مېھمان ئۆيىدىن چىقتى. يۇ، سونيەنى ئىزلەپ كەتتى.

— بۇ ياشلارنىڭ سىرلىرى شۇنچىمۇ ئوچۇق. ئاشكارا بولارمۇ! — دىدى ئاننا مىخايلوۋنا مېھمان ئۆيىدىن چىقىپ كېتىۋاتقان نىكولاينى كۆرسىتىپ. — Cousinage dang ereux voisinage (بىر نەۋرە ئوغۇللار. يۇ، قىزلار بېشىمىزغا بالا بولدى)، — دەپ قوشۇپ قويدى.

— شۇنداق، — دىدى گراف ئايم، — ياشلار چىقىپ كېتىپ، ئۆيگە چۈشۈپ تۇرغان قۇياش نۇرى ئىشىك يېپىلىشى بىلەن تەڭ يوقالغاندىن كېيىن، گويا ھىچكىم سورىمىغان، ئەمما دائىم كۆڭلىدە ساقلاپ كەلگەن سوئالغا جاۋاب بەرگەندەك. — بۇلارنى ئۆستۈرۈپ شۇنچىلىك قىلىپ، ئۇلاردىن خۇرسەن بولۇش ئۈچۈن، قانچىلىك ئازاپ. ئوقۇبتەلەرنى ۋە قانچىلىك غەم. ئەندىشلەرنى بېشىدىن كەچۈرىدۇ، كىشى! ھالبۇكى، ھازىر، ئەزىرايى، خۇرسەنچىلىككە قارىغاندا، ۋەھىمە كۆپرەك، قورقسەن. دە، ھامان قورقۇپلا يۈرسەن! بولۇپمۇ شۇ ياش. قىز بالا ئۈچۈنمۇ، ئوغۇل بالا ئۈچۈنمۇ ناھايىتى خەۋپلىك.

— ھەممەگەپ تەربىيىدە، — دىدى مېھمان خانىم.

— شۇنداق، دۇرۇس ئېيتسىز، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى گراف ئايم. — ھازىرغا قەدەر، خۇداغا شۈكرى، بالىلىرىمنىڭ

دوستى بولۇپ كېلىۋاتىمەن، ئۇلارنىڭ تولۇق ئىشەنچىگە ئىگە-
مەن، — دېدى گراف ئايم ئۆز بالىلىرىنى ئۆزلىرىدىن ھېچقانداق
نەرسىنى يوشۇرمايدۇ دەپ ئويلايدىغان نۇرغۇن ئاتا-ئانىلارنىڭ
خاتالىقلىرىنى تەكرارلاپ، — مەن ئۆز قىزلىرىمنىڭ ھەمىشە بىرىنچى
confidente (مەسلىھەتچىسى) ئۆزەم بولىمەن، مېجەزى چۈس
نىكولىنكا ھەرقانچە شوخلۇق قىلمىسۇن (ئوغۇل بالا شۇنداق بولىدۇ-
دە!)، ھەرقانداق بولغاندىمۇ پېتربۇرگ ياشلىرىدەك ئەمەس.

— شۇنداق، ئاجايىپ بالىلار، ئاجايىپ! — دەپ قۇۋۋەتلىدى،
ئۆزى ئۈچۈن چىگىش بولغان مەسلىھەتچى ئاجايىپ دەپ ھساپلىغان
سۆزلەر بىلەن ھەل قىلىدىغان گراف. — مانا قاراڭ! ئاتلىق ئەسكەر
بولماقچى! مانا بۇنىڭغا نىمە دەيسىز، ma chère (سۆيۈملۈگۈم).
— كىچىك قىزىڭىز نىمە دىگەن شىرىن! — دېدى مېھمان
خانم. — بەئەينى ئوت-تە، ئوت!

— ھە، ئوت، — دېدى گراف. — مېنى تارتقان! ئاۋازىنى دىمەم-
سىز: ئۆزەمنىڭ قىزىم بولسىمۇ، راستىنى ئېيتاي، ناخشىچى بولىدۇ،
2-سالومونى^①. ئۇنىڭغا ناخشا ئۈگىتىش ئۈچۈن بىر ئىتالىياننى
ئالدۇق.

— ھازىر تېخى بالدۇر ئەمەسمۇ؟ شۇ يېشىدا ناخشا ئۈگىتىش،
ئاۋازى ئۈچۈن زىيانلىق دېيىشىدۇ.
— ياقەي، بالدۇر ئەمەس! — دېدى گراف. — بىزنىڭ ئانىلىرىمىز
ئون ئىككى-ئون ئۈچ ياشلارغا كىرگەن چېغىدىلا ئەرگە تەككەن

① 1805 - يىلى موسكۋادا بولغان گېرمانىيىلىك بىر ناخشىچى ۋە

ئارتىسكا نەزەردە تۇتۇلىدۇ. ئۇ ئۇستا پىئانىنوچى ئىدى. — تەر.

ئىكەنغۇ؟

— ئۇ ھازىردىنلا بورىسقا ئاشىق بولۇپ قالغان! قانداقسىگە دىمەمسىز؟ — دېدى گراف ئايىم مۇلايىمغىنا تەبەسسۇمى بىلەن بورىسنىڭ ئانىسىغا قاراپ ۋە كۆڭلىدە ساقلاپ كەلگەن سۆزىنى ئېچىپ ئېيتماقچى بولۇپ سۆزىنى داۋام قىلدى: — مانا كۆرۈپ تۇرۇۋاتىسىز، مەن ئۇنى چىڭ تۇتۇپ، كۆز قۇلاق بولۇپ تۇرسام...خۇدا بىلىدۇ، ئۇلار يوشۇرۇنچە نىمىلەرنى قىلغان بولاتتى (گراف ئايىم ئۇلار "سۆيۈشەتتى" دىمەكچى ئىدى)، ھازىر بولسا مەن ئۇنىڭ ھەر بىر سۆزىنى بىلىپ تۇرۇۋاتىمەن. ئۇ كەچقۇرۇنلىرى ئۆزى يۈگۈرۈپ كېلىپ ھەممە گېپىنى ماڭا سۆزلەپ بېرىدۇ، ئېھتىمال، مەن ئۇنى ئەكە ئۈگىتىپ قويۇۋاتقان بولۇشۇم مۇمكىن، لېكىن، ئەمىلىيەتتە، شۇنداق بولغىنى ياخشىراق كۆرۈنىدۇ. مەن چوڭىنى قاتتىق تۇتقان ئىدىم.

— شۇنداق، مېنى تامامەن باشقىچە تەربىيەلەشكەن، — دېدى چىرايلىق چوڭ قىزى، گراف ئايىم ۋېرا كۈلۈپ تۇرۇپ.
لېكىن بۇ كۈلۈمسىرەش ۋېرانىڭ چىرايىغا ئادەتتىكىدەك گۈزەللىك قوشمىدى؛ ئەكسىچە ئۇنىڭ يۈزىدە بىر خىل غەيرى تەبىئى ۋە شۇ سەۋەپتىن سوغاق ھالەت پەيدا بولدى. چوڭ قىزى ۋېرا چىرايلىق، ئەقىللىق، ئوبدان ئوقۇغان، ياخشى تەربىيەلەنگەن، ئاۋازى يېقىملىق بولۇپ، ئۇنىڭ ھازىر دىگەن سۆزلىرى ناھايىتى توغرا ۋە ئورۇنلۇق ئىدى؛ لېكىن، شۇنىسى ئەجەپلىنەرلىك ئىدىكى، مېھمان خانىمىمۇ، گراف ئايىمىمۇ "ئۇ نىمە ئۈچۈن بۇ سۆزنى دېدى" دەپ ئەجەپلەنگەن ھالدا ئۇنىڭغا بۇرۇلۇپ قاراشتى — دە، ئوڭايسىزلىق نىپ قىلىشتى.

— ئادەملەر بالىنىڭ چوڭغا ھەمىشە بەك كۆڭۈل قويۇپ كېتىپ،
پەۋقۇلئاددە ئىش قىلماقچى بولۇشىدۇ، — دېدى مېھمان خانىم.
— يوشۇرمايلا قوياي، ma chère (سۆيۈملۈگۈم!) بىزنىڭ
ئايىم ۋېراغا بەك كۆڭۈل قويۇپ كەتكەن ئىدى، — دېدى گراف. — ھە،
نىمانچىلا قىلىپ كېتىش! ئۇ يەنىلا ئوبدان ئادەم بولدى، — دېدى
گراف قۇۋۋەتلىگەن تەرىزدە ۋېراغا كۆز قىسىپ قويۇپ.
مېھمانلار ئورۇنلىرىدىن قوزغىلىشتى ۋە كەچكى تاماققا كېلىشنى
ۋەدە قىلىپ كەتتى.
— بۇ قانداق قىلىق! شۇنداقمۇ ئۇزۇن ۋاقىت ئولتۇرغان بارمۇ!
دېدى گراف ئايىم مېھمانلارنى ئۈزىتىپ بولغاندىن كېيىن.

10

ئاتاشا مېھمان ئۆيىدىن چىقىپ يۈگۈردى — دە، پەقەت گۈللۈككە
قەدەر باردى. ئۇ بۇ ئۆيىدە توختاپ، شۇ يەردە تۇرغان پىپتى
مېھمان ئۆيىدە بولۇۋاتقان پاراڭلارغا قۇلاق سېلىپ، بورىسىنىڭ چىقىپ-
شىنى كۈتەتتى. ئۇ كۈتۈپۈرشكە سەۋرى — تاقەت قىلالماي تىپىرلاشقا
باشلىدى ۋە دەرھال چىقىمىغانلىغى ئۈچۈن يىغلىۋېتەي دەپ
تۇرغاندا، بۇ ياش يىگىتنىڭ سالماق قەدەم تىۋىشلىرى ئاڭلاندى.
شۇنىڭ بىلەن ئاتاشا تېزدىن گۈل تۇڭلىرى ئارىسىغا ئۆزىنى ئېتىپ
مۆكۈۋالدى.

بورىس ئۆيىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا توختاپ، ئەتراپقا سەپسىلىپ
قاراپ چىقتى ۋە كىيىمىنىڭ يېڭىدىكى چاڭ — توزاڭلارنى قولى
بىلەن قېقىپ چۈشۈرۈۋېتىپ ئەينەك ئالدىغا كەلدى — دە، ئۆزىنىڭ

چىرايلىق چىرايغا قاراشقا باشلىدى. ناتاشا جىم بولۇۋېلىپ، مۆكۈۋالغان جايدىن ئۇنىڭ قانداق قىلىشىنى كۈتۈپ قارايتتى. ئۇ ئەينەك ئالدىدا بىر پەس تۇرۇپ، ئۆزىچە كۈلۈپ قويدى. دە، كېيىن ئىشىككە قاراپ ماڭدى. ناتاشا ئۇنى چاقىرماقچى بولدى، ئەمما كېيىن بۇ پىكرىدىن قايتتى.

— مەيلى، ئىزلىسۇنچۇ، — دېدى ئۇ ئۆز ئۆزىگە.

بورس چىقىپ كېتىش بىلەن تەڭ، باشقا بىر ئىشىكتىن يۈزى قىزىرىپ كەتكەن سونىيە چىقىپ كەلدى، ئۇ ئاچچىقلانغىنىدىن كۆزىدىن چىققان ياش ئارىلاش نىمىدۇ بىر نەرسە توغرىسىدا شۇيرلايتتى. ناتاشا سونىيەنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ بارماقچى بولۇپ بىر ئىنتىلدى. يۇ، يەنە شۇ جايدا مۆكۈپ تۇرۇۋېلىپ، يەنە قانداق ئەھۋاللار بولۇشىنى كۈزىتىشكە باشلىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ قىلمىشىدىن ئاجايىپ يېڭى بىر خىل لەززەت ئالماقتا ئىدى. سونىيە قانداقتۇ بىر نەرسىلەرنى دەپ پىچىرلايتتى ۋە مېھمان ئۆيىنىڭ ئىشىكىگە قارايتتى. ئىشىكتىن نىكولاي چىقىپ كەلدى.

— سونىيە! ساڭا نىمە بولدى؟ ئادەممۇ شۇنداق بولامدۇ؟ — دېدى

نىكولاي ئۇنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىپ.

— ھېچنىمە بولمىدى، ھېچنىمە، قويۇڭ! — دەپ يىغلىۋەتتى

سونىيە.

— ياق، بىلىمەن نىمە بولغانلىغىنى.

— بىلىشىڭىز تېخىمۇ ياخشى، بېرىڭ شۇ قىزنىڭ ئالدىغا.

— سو... نىيە... ماڭا قارا! سەن شۇنداق بىر قۇرۇق خىيالىنى

دەپ مېنى ۋە ئۆزەڭنى قىيىنساڭ بولامدۇ؟ — دېدى نىكولاي ئۇنىڭ

قولنى تۇتۇپ.

سونىيە قولىنى ئۇنىڭدىن تارتىۋالدى ۋە يىغلاشتىن توختىدى .
ئاتاشا مىدىرلىماي ۋە تىنماي تۇرۇپ، مۆكۈۋالغان جايدىن
كۆزىنى پارقىرىتىپ قارايتتى . ”ئەمدى نىمە بولىدىكىن ، قېنى؟“
دەپ ئويلايتتى ئۇ .

— سونىيە! ماڭا پۈتۈن دۇنيامۇ كېرەك ئەمەس! پەقەت سەن
بولساڭ بولىدى . — دىدى نىكولاي . — مەن بۇنى چوقۇم ساڭا
ئىسپاتلايمەن .

— مۇنداق گەپلىرىڭنى مەن ياقتۇرمايمەن .
— بولىدۇ ، گەپ قىلماي ، كەچۈر ، سونىيە! — دەپ نىكولاي
ئۇنى ئۆزىگە تارتتى . — دە ، سۆيۈۋالدى .

”ئوھو ، نىمە دىگەن ياخشى“ — دىدى ئاتاشا ئىچىدە ۋە سونىيە
بىلەن نىكولاي گۈللۈكتىن چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ، ئۇلارنىڭ
ئارقىسىدىن چىقىپ ، بۆرسىنى چاقىردى .

— بۆرسى ، بۇ ياققا كېلىڭ! — دىدى ئاتاشا مەنلىك قىياپەتتە
ھىلە بىلەن . — سىزگە ئېيتىدىغان بىر گەپ بار ، كېلىڭ ، كېلىڭ
بۇ ياققا ، — دىدى . — دە ، ئۇنى ھېلىقى گۈللۈكتىكى ئۆزى مۆكۈۋال-
غان گۈل تۇڭلىرى ئارىسىدىكى جايغا باشلاپ ئېلىپ كەلدى . بۆرسى
كۈلۈمسىرەپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كېتىۋاتاتتى .

— قېنى ، قانداق گەپ؟ — دەپ سورىدى بۆرسى .
ئاتاشا خىجىل بولۇپ ئۆپچۆرسىگە قارىدى . — دە ، تۇڭلارنىڭ
بىرىگە تاشلىۋەتكەن قونچىغىنى كۆرۈپ قولىغا ئالدى .
— قونچاقنى سۆيۈپ قويۇڭا ، — دىدى ئاتاشا .

بۆرسى ئۇنىڭ ئىللىق چىرايىغا ناھايىتى دىققەت قىلىپ يېقىم-
لىق قاراپ قويدى . — دە ، جاۋاپ بەرمىدى .

— سۆيگىڭىز كەلمىدىمى؟ مەيلى، بۇ ياققا كېلىڭ، — دېدى ناتاشا ۋە گۈللەر ئارىسىغا تېخىمۇ ئىچكىرىلەپ كىرىپ، قونچىغىنى تاشلىدى. — يېقىنراق كېلىڭ، يېقىنراق! — دەپ پىچىرلىدى. ئۇ ئەپتسەرنىڭ يېڭىنىڭ ئۈچىنى قولى بىلەن تۇتتى، ئۇنىڭ قىزىرىپ كەتكەن چىرايىدا تەنتەنە ۋە يەنە قورقۇش ئالامەتلىرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— مېنىچۇ؟ مېنى سۆيمەمسىز؟ — ئۇ ئاران ئاڭلانغىدەك پىچىرلىدى، شۇنىڭ بىلەن بىللە بېشىنى تۆۋەن سېلىپ ئۇنىڭغا قارىدى، كۈلۈمسىرەيتتى، ھاياجانلانغىنىدىن يىغلىۋېتىشكە تاس-تاماسلا قالغان ئىدى.

بورس قىزىرىپ كەتتى.

— سىز غەلىتە ئىكەنسىز — دە! — دېدى بورس ۋە نىمە قىلىشىنىمۇ بىلمەي، نىمە بولىدىكىن دەپ قىزارغىنىچە قىز تەرەپكە ئېڭىشتى. ناتاشا بىردىنلا تۇڭغا ئىرغىپ چىقتى — دە، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭدىن ئىگىز بولۇۋېلىپ، ئۇنى ئىككى قولى بىلەن قۇچاقلاپ، ئىنچىكە يالىڭاچ قوللىرى بىلەن بويىنىنىڭ يۇقۇرىسىدىن تۇتتى — يۇ، بېشىنى سىلكىپ چېچىنى ئارقىسىغا تاشلاپ، ئاغزىغا راسا سۆيۈۋالدى.

ئاندىن كېيىن ئۇ گۈل قاچىلىرى ئارىسىدىن غىپ قىلىپ نېرىقى تەرەپكە ئۆتۈۋالدى — دە، بېشىنى تۆۋەن سېلىپ شۇ يەردە تۇرۇۋالدى.

— ناتاشا، — دېدى بورس، — مېنىڭ ياخشى كۆرىدىغانلىغىمنى سىز بىلىسىز. بىراق...

— سىز ماڭا كۆيۈپ قالدىڭىزما؟ — دېدى ناتاشا ئۇنىڭ سۆزىنى

بۆلۈپ.

— ھە، ئاجايىپ كۆيۈپ قالدىم، لېكىن ھازىرچە مۇنداق ئىش-
لارنى... يەنە تۆت يىل... ئۇ چاغدا مەن سىزگە تەكلىپ قىلىمەن.
ئاتاشا ئويلىنىپ قالدى.

— ئون ئۈچ، ئون تۆت، ئون بەش، ئون ئالتە... — دىدى
ئۇ، ئىنچىكە بارماقلىرى بىلەن ساناپ. — بولىدۇ! گەپ شۇمۇ؟ —
دىدى.

خۇرسەنلىك ۋە رازىمەنلىك تەبەسسۇمى ئاتاشانىڭ چىرايىنى
ياشناماقتا ئىدى.

— گەپ شۇ! — دىدى بۇرس.

— ئۆمۈربويى؟ — دىدى قىز. — تا ئۆلگەنگە قەدەر. ھە؟
ئاتاشا ئۇنى قولىتىپ، بەختىيار قىياپەتتە ئۇنىڭ بىلەن تەڭ
ئاستا-ئاستا قەدەم تاشلاپ، ئىستىراھەت بۆلمىسىگە قاراپ كەتتى.

11

گراف ئايىم مېھمانلارنى كۈتۈۋېرىپ شۇنچىلىك ھېرىپ كەتكەن
ئىدىكى، ئەمدى ھىچكىمنى قوبۇل قىلمايدىغانلىغىنى ئېيتىپ، دەرۋا-
زىۋەنگە قۇتلۇقلاپ كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسىنى تاماققا تەكلىپ قىلىشنى
بۇيرۇدى. گراف ئايىم ئۆزىنىڭ ياش چاغلىرىدىكى دوستى ئاننا مىخايلوۋنا
بىلەن كۆڭۈللۈك سۆھبەتلەشكۈسى كېلەتتى، چۈنكى ئۇ پېتربۇرگتىن
كەلگەندىن بۇيان ئۇنىڭ بىلەن ئوبدان ھاللاشمىغان ئىدى.
يېقىملىق يۈزى يىغلامسىرىغاندەك كۆرۈنگەن ئاننا مىخايلوۋنا كىرىپ-
لۇنى گراف ئايىمنىڭ يېنىغا يېقىن قىلىپ ئولتۇردى.

— مەن سەندىن ھىچنەرسىنى يوشۇرمايمەن، — دىدى ئاننا مىخاي-
لوۋنا.

لوۋنا. — بىز كونا دوستلاردىن ناھايىتى ئاز قالدۇق! شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ مەن سېنىڭ بىلەن بولغان دوستلۇقنى بەك قەدىرلەيمەن.

ئاننا مىخايىلوۋنا ۋېراغا قاراپ قويدى. — يۇ، ھىچنىمە دېمىدى. گرافى ئايم دوستىنىڭ قولىنى سىقىپ قويدى.

— ۋېرا، — دېدى گرافى ئايم، ئەپتىدىن ئۇنچە ئەركە بولمىغان چوڭ قىزغا قاراپ. — سەن نىمىشقا ئىشنىڭ يولىنى قىلچە ئۇقماي. سەن؟ سەن بۇ يەردە ئۆزەڭنىڭ ئارتۇقچە ئىكەنلىكىنى ھىس قىلىدىڭمۇ؟ ماڭ، باشقا سىڭىللىرىڭنىڭ قېشىغا بار، ياكى....

چىرايلىق ۋېرا قىلچە ئاغرىنىش ھىس قىلمىغان بولسا كېرەك، پىسەن قىلمىغاندەك ئىلجىيىپ قويدى.

— ئەگەر سىز بالدۇرراق ئېيتقان بولسىڭىز، جان ئاپا، دەرھال كەتكەن بولاتتىم، — دېدى ئۇ ۋە ئۆزىنىڭ ئۆيىگە كىرىپ كەتتى.

لېكىن ئۇ ئىستىراھەت بۆلمىسىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ ئىككى دەرىزە يېنىدا ئىككى جۈپ قىز. يىگىتنىڭ ئۇدۇلمۇ. ئۇدۇل ئولتۇرغانلىغىنى كۆرۈپ قالدى. ئۇ توختىدى ۋە مەنسىتىمگەن ھالدا كۈلۈپ قويدى. سونىيە نىكولاغا يېقىن ئولتۇراتتى، نىكولا ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ بىرىنچى قېتىم يازغان شېئىرلىرىنى كۆچۈرۈپ بېرىۋاتاتتى. بورىس بىلەن ناتاشا باشقا دەرىزە يېنىدا ئولتۇراتتى ۋە ۋېرا كىرىپ كەلگەندە ئۇلار جىم بولۇۋېلىشتى. سونىيە بىلەن ناتاشا گۇنا قىلغاندەك بەختلىك چىرايلىرى بىلەن ۋېراغا قاراشتى.

ئاشىق بولۇپ قېلىشقان بۇ قىزلارغا قاراپ ۋېرانىڭ كۈلگىسى ۋە زوقى كېلەتتى، بىراق بۇ ھالەت ۋېرادا يېقىملىق تۇيغۇ پەيدا قىلمىغاندەك كۆرۈنەتتى.

— مەن قانچە قېتىم سىلەردىن مېنىڭ نەرسىلىرىمگە تەگمەسلىكىنى

ئوتۇنگەن ئىدىم، — دېدى ۋېرا، — سىلەرنىڭ ئۆزەڭلارنىڭ ئۆيى بارغۇ. — ئۇنىكولاينىڭ ئالدىدىكى دۈۋەتنى يىغىشتۇرۇۋالدى.
— مانا، ھازىر، ھازىر، — دېدى نىكولاى قەلەمنى سىياغا چىلاۋېلىپ.

— سىلەرنىڭ ھەممە ئىشىڭلار ۋاقتىسىز بولىدىكەن، — دېدى ۋېرا. — سىلەر مېھمانخانغا يۈگۈرۈشۈپ كىرگەندە ھەممە كىشى سىلەرنىڭ قىلىغىڭلاردىن خىجىل بولىدىكەن.
شۇنداق بولۇشىغا قارىماي ياكى ئۇنىڭ سۆزلىرى ناھايىتى توغرا بولغانلىقى ئۈچۈنمۇ، ھىچكىم ئۇنىڭغا جاۋاپ بەرمىدى ۋە تۆتەيلەن بىر بىرىگە قارىشىپ قالدى. ئۇ سىيانى قولىدا تۇتقان پېتى شۇ يەردە ئۆرە تۇراتتى.

— سىلەرنىڭ مۇشۇ يېشىڭلاردا، ناتاشا بىلەن بورىس ئوتتۇرىسىدا، سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا قانداق سىر بولسۇن؟ ھەممىسى ئەخمەقلىق!
— نىمە، ۋېرا، سېنىڭ نىمە كارىڭ بار، — دېدى ناتاشا يۈم-شاق ئاۋاز بىلەن رەت قىلىپ.

ناتاشا بۈگۈن ھەممە كىشىگە ھەر ۋاقىتتىكىدىنمۇ يېقىملىق ۋە ئوچۇق چىراي كۆرۈنگەندەك قىلاتتى.

— ناھايىتى كېلىشىمگەن قىلىقلار، — دېدى ۋېرا، — سىلەر ئۈچۈن مەن خىجىل بولۇۋاتىمەن. مۇشۇمۇ سىرمۇ؟...

— ھەر بىر ئادەمنىڭ ئۆزىگە خاس سىرى بولىدۇ. بىزنىڭ سەن ۋە بېرگ ئىككىڭلار بىلەن كارىمىز يوققۇ؟ — دېدى ناتاشا ئاچچىقلىنىپ،

— ئەلۋەتتە كارىڭلار بولمايدۇ-دە، — دېدى ۋېرا، — چۈنكى مەن ھىچقانداق ئورۇنسىز ئىش قىلمايمەن، مەن سېنىڭ بورىس

بىلەن قانداق مۇئامىلىدە بولۇۋاتقانلىغىنى ئاپامغا ئېيتايچۇ، نىمە قىلىدىكەنسىن.

— ناتالىيە ئىلىنىشنانىڭ ماڭا بولغان مۇئامىلىسى ناھايىتى ئوبدان، — دېدى بورىس. — مەن ھېچنىمە دىيەلمەيمەن، — دېدى بورىس.

— بولدى، قويۇڭ، بورىس! سىز كىشىنى بىزار قىلىدىغان دىپلوماتسىز (دىپلومات دېگەن سۆز شۇ چاغدا بالىلار ئارىسىدا خېلى تارقالغان بولۇپ، بالىلار ئۇنىڭغا ئۆزىچە ئىزاھ بېرەتتى)، — دېدى ناتاشا خاپا بولغان ۋە تىترىگەن ئاۋاز بىلەن. — نىمە ئۈچۈن ئۇ ماڭا يېپىشىۋالدىكەن؟ سەن بۇنى ھېچقاچان چۈشەنمەيسەن، — دېدى ئۇ ۋېراغا قاراپ، — چۈنكى سەن ھېچقاچان ھېچكىمنى سۆيىمىگەن: سېنىڭدە يۈرەك يوق! سەن پەقەت madam de Genlis (دې ژېنلىس خانىم) ① سەن، خالاس (كىشىلەر ناھايىتى زەھەرلىك دەپ ھىساپلايدىغان بۇ لەقەمنى نىكولاي ۋېراغا قويغان)، سەن باشقىلارغا كۆڭۈلسىزلىك تېپىپ بەرسەڭ، شۇنىڭدىن ئوبدان لەززەت ئالىسەن. سەن بېرگ ئالدىدا قانچىلىك خالىساڭ شۇنچىلىك ئويناقلاپ

① madam de Genlis (دې ژېنلىس خانىم) — ئەينى زاماندا پېدا-گوگىنىڭ دائىر ماقالىلار ۋە رومان يازغان فرانسۇز يازغۇچىسى (ئايال). كىتابنىڭ ئاخىرىدا ئېيتىلىشىچە، بورودىنو جېڭىنىڭ ھارپىسىدا كۈتۈزۈۋ ئۇنىڭ رومانىنى ئوقۇغان. رومان يۇقۇرى قاتلام كىشىلىرى توغرىسىدىكى ھىكايە بولۇپ، ناھايىتى ئوبدان ۋە دۇرۇس يېزىلغان. ئەمما روستوۋ ئائىلىسىدىكى ياشلار بۇ روماننى قۇرۇق، مەزمۇنسىز دەپ ھىساپلايدۇ. ۋېرا چىڭ تۇرۇپ ئۇلارنىڭ قىلەقلىرىنى تۈزەتمەكچى بولغاندا، بالىلار ئۇنى ژېنلىس خېنىم دەپ ۋاقىرىشىدۇ. — تەر.

يۈرۈۋەر، قىلچە كارىمىز يوق، — دېدى ناتاشا ناھايىتى تېز گەپ قىلىپ.

— مەن ھەرقانداق بولسىمۇ، مېھمانلار ئالدىدا يېڭىتنىڭ ئارقى-سىدىن يۈگۈرۈپ يۈرىمەن...

— بولدى، مەقسىدىڭگە يەتتىڭ، — دېدى نىكولاي ئارىلىشىپ، — ھەممەيلەنگە يامان گەپلەرنى قىلىپ، ھەممەيلەننى بىسەرەمجان قىلىۋەتتىڭ. يۈرۈڭلار، بالدۇر بۆلمىسىگە چىقىمىز.

تۆتەيلەن، خۇددى ئۈركۈپ كەتكەن قۇشلاردەك، ئورۇنلىرىدىن تۇردى-دە، ئۆيىدىن چىقىپ كەتتى.

— ماڭا بولمىغۇر گەپلەرنى قىلىشتىڭلار، ئەمما مەن ھېچكىمگە مۇنداق گەپلەرنى قىلمىغان، — دېدى ۋېرا.

— Madam de Genlis! Madam de Genlis! دېگەن كۈلكە ئارىلاش ۋاقىراشلار سىرتتىن ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

ھەممىنىڭ چىشىغا تېگىدىغان ۋە يېقىمىسىز گەپلەرنى قىلغان چىرايلىق ۋېرا كۈلۈپ قويدى-دە، باشقىلارنىڭ ئۇنىڭغا دېگەن سۆزلىرىگە پەرۋا قىلماستىن ئەينەك ئالدىغا كېلىپ شارپىسى ۋە چاچلىرىنى تۈزەتتى: چىرايلىق چېھرىسىگە قاراپ، تېخىمۇ ئېغىر-بېسىق ۋە خاتىرجەم بولۇپ قالغاندەك ئىدى.

* * *

مېھمان ئۆيىدە سۆھبەت داۋام قىلماقتا ئىدى.

— Ah, chere (ئاھ، دوستۇم)، — دېدى گراف ئايىم، — مېنىڭ ھاياتىمنىڭمۇ tout n'est pas rose (ھەممىسى گۈل ئەمەس). كاشكى مەن du train, que nous allons (بىزنىڭ ھازىرقىدەك ھايات كەچۈرگىنىمىزدە) بايلىغىمىزنىڭ ئۇزاققا بارماسلىغىنى بىلىم.

سەم! بۇ كلۇبمۇ ھەتتا ئېرىمنىڭ مېھرىۋانلىغىمۇ. بىز يېزىدا تۇرىمىز، دەم ئالىدۇ دەمسەن؟ تىياتىرلار، ئوۋ، يەنە نىمىلەرنىڭ بارلىغىنى ھىچكىممۇ بىلمەيدۇ! ئۆزەم توغرىسىدا ئېيتمايلا قويماي! سەن ئېيتقىنا، سەن ئۆز ئىشلىرىڭنى قانداقسىغا جايلاشتۇردۇڭكىسەن؟ مەن دائىم ساڭا ئەجەپلىنىمەن، Annette (ئانېتا)، سەن شۇ ياشقا كىرگەن چاغلىرىڭدا، ئۆزەڭ يالغۇز پوۋۇسكىدا ئولتۇرۇپ، موسكۋاغا، پېتر-بۇرگقا چىپىپ، مىنىستىرلار بىلەن، بارلىق چوڭ كىشىلەر بىلەن كۆرۈشۈپ، ھەممە كىشىلەر بىلەن چىقىشقىنىڭغا ئەجەپلىنىمەن! سەن قانداق قىلىپ بۇ ئىشلارنى ئەپلىدىڭكىن - تاڭ؟ مۇنداق ئىشلار مېنىڭ قولۇمدىن كەلمەيدۇ.

— ئاھ، باغرىم! — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز ئايىم ئاننا مىخاي-لوۋنا. — مال - مۈلۈكسىز بىر تۇل خوتۇن ھالىتىدە جېنىمدەك ياخشى كۆرىدىغان ئوغلۇم بىلەن قالغانلىغىمنىڭ قانچىلىك ئېغىر ئىش ئىكەنلىكىنى سەن مەڭگۈ بىلمەي قالغىن! ھەممىگە ئۈگىنىپ قالىدىكەن - سەن، - دېدى ئۇ بىر ئاز مەغرۇرلۇق بىلەن سۆزىنى داۋام قىلىپ. — بېشىغا كەلگەن دەۋا مېنى موللا قىلدى. ئەگەر مەن بۇ چوڭ كىشىلەرنىڭ بىرەرسى بىلەن كۆرۈشمەكچى بولسام: "princesse une telle" (پالانى كىنەز ئايىم) پالانى كىشى بىلەن كۆرۈشمەكچى "دەپ بىر پارچە قەغەزگە يېزىپ قويىمەن - دە، ھارۋىدا ئولتۇرۇپ، مەيلى ئىككى قېتىم، مەيلى ئۈچ قېتىم، مەيلى تۆت قېتىم بولسۇن - تاكى ئۆزەم لازىم دېگەن نەرسىگە ئىگە بولمىغىچە توختاپ قالمايمەن. مېنىڭ ھەققىمدە نىمە دېسە دەۋەرسۇن، مەيلى.

— ھە، بورېنكا توغرىسىدا سەن كىمگە ئىلتىماس قىلغان

ئىدىك؟ — دەپ سورىدى گراف ئايىم. — مانا، ئۆيۈڭدە گۋاردىيىچى ئەپتسەر تۇرۇپتۇ، نىكولۇشكام ① بولسا، ئۆگەنچى ئەپتسەر ② بولماقچى. ئۇنىڭ ئۈچۈن چاپىدىغان ئادەم يوق. سەن ئىلتىماس قىلىپ سورىغان ئادەم كىم؟

— كىنەز ۋاسىلىغا ئىلتىماس قىلدىم. ئۇ ناھايىتى مېھرئانلىق قىلدى. دەرھال ماقۇل بولۇپ پادىشا ئالىلىرىغا مەلۇم قىلدى، — دىدى كىنەز ئايىم ئانىنا مىخايىلوۋنا خوشال بولۇپ ۋە بۇ مەقسىدىگە يېتىش ئۈچۈن دۇچكەلگەن ھەممە خورلۇقلارنى تامامەن ئۇنتۇپ.

— كىنەز ۋاسىلى قېرىپ كەتكەنمۇ، نىمە؟، — دەپ سورىدى گراف ئايىم. — مەن ئۇنى بىزنىڭ رۇمىيەنتسېۋلارنىڭكىدە بولغان تىياتىردىن كېيىن ئۇچراتتىم. مېنى ئۇنتۇپ قالغان بولسا كېرەك دەپ ئويلايمەن. *Il me faisait la cour* (ئۇ بىر چاغلىرى مېنىڭ ئارقىمىدىن ئەگىشىپ يۈرەتتى)، — دىدى گراف ئايىم تەبەسسۇم بىلەن شۇ چاغلىرىنى ئەسلەپ.

— ئۇ يەنىلا شۇنداق، — دەپ جاۋاب بەردى ئانىنا مىخايىلوۋنا، — ھامان خۇشخۇي، يېقىملىق. — *Les grands ne lui ont pas tourné la tête du tout* (مەرتتۇ ۋە ئۇنى قىلچىمۇ ئۆزگەرتسەپتۇ). ”مېنىڭ سىزگە قىلغىنىم شۇنچىلىك ئازكى، ناھايىتى ئەپسۇسلىنىمەن،

① نىكولۇشكا — نىكولايىنىڭ ئەركىلەتمە ئىسمى. بورىنىكا — بۇمۇ

ئوخشاشلا بورىنىڭ ئەركىلەتمە ئىسمى. — تەر.

② ئۆگەنچى ئەپتسەر — ئىنقىلاپتىن ئىلگىرىكى روسىيىدە ئەپتسەر

تەربىيەلەيدىغان ھەربى مەكتەپلەردىكى پراكتىكانت ئەپتسەر. — تەر.

سۆيۈملۈك ئايىم، سىز ماڭا بۇيرۇڭ “ دىدى ئۇ ماڭا. شۇنداق، ئۇ ناھايىتى ئوبدان ئادەم، ناھايىتى مېھرىۋان. لېكىن، Nathalie (ناتالىيە)، سەن بىلىسەنغۇ ئوغلۇمغا بولغان مۇھەببىتىمنى. ئۇنىڭ بەختى ئۈچۈن مەن نىمىلەرنى قىلمايتتىم! لېكىن ئەھۋال م شۇنچىلىك يامانكى، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى ئاننا مىخايلوۋنا غەمكىنلىك بىلەن ۋە ئاۋازىنى پەسەيتىپ، — شۇنچىلىك يامانكى، مەن ھازىر ناھايىتى ئېغىر دەھشەتلىك ئەھۋالدا قالدىم. مېنىڭ ھېلىقى قۇرۇپ كەتكۈر دەۋايىم تاپقان — تۈككەنلىرىمنىڭ ھەممىسىنى يەپ بولدى — يۇ، ھىچقانداق ئىلگىرىلەش بولمىدى. مەن *à la tette* (بەزىدە) بىر تىيىنىسىز قالمەن دىسەم ئىشەنمەسەن؟ بورىسىنى نىمە بىلەن كىيىندۈرىدىغانلىغىمنى بىلىمەيمەن. — ئۇ قولياغلىغىنى چىقاردى — دە، يىغلاپ كەتتى. — ماڭا بەش يۈز سوم كېرەك، ئەمما پەقەت يىگىرمە بەش سوملۇق بىر قەغەز تۇرۇپتۇ. مەن مۇشۇنداق قىيىن ئەھۋالدا قالدىم... ھازىر مېنىڭ بىرگىنە ئۈمىدىم گرافى كرېل ۋلادى-مىروۋىچ بېزئوخوۋدا. ئەگەر ئۇ ئۆزىنىڭ چوقۇندۇرۇلغان بالىسىغا (ئۇ بورىسىنى چوقۇندۇرغان) ياردەم بېرىشىنى ۋە تۇرمۇشى ئۈچۈن بىرەر نەرسە قالدۇرۇشىنى خالىمىسا، مېنىڭ ھەممە ئۇرۇنۇشلىرىم تامامەن يوققا چىقىدۇ: مەن ئۇنى كىيىندۈرەلمەيمەن.

گرافى ئايىمنىڭ كۆزىدىن تارام — تارام ياش تۆكۈلدى — دە، جىم بولۇپ ئويلىنىپ قالدى.

— مەن دائىم ئويلايمەنكى... ئېھتىمال بۇ گۇناللىق بولۇشى مۇمكىن، — دىدى كىنەز ئايىم — بۇ يەردە پەقەت بىرگىنە گرافى كرېل ۋلادىمىروۋىچ بېزئوخوۋ ھايات كەچۈرىدۇ... شۇنچە كۆپ مال — مۈلۈك... ئۇنىمىنى دەپ ياشايدۇ؟ ئۇنىڭچە ھايات كەچۈرۈش —

ئۇ بىر يۈك، بورىس بولسا ھايات كەچۈرۈشنى تېخى ئەمدىلا باشلىدى...

— ئۇ بورىسقا بىرەر نەرسە قالدۇرار دەيمەن، — دىدى گراف ئايىم.

— خۇدا بىلىدۇ، chère amie! (سۆيۈملۈك دوستۇم)! بۇ بايلار، تۆرىلەر شۇنچىلىك شەخسىيەتچى ئادەملەر كى. لېكىن مەن يەنىلا دەرھال بورىسنى ئېلىپ ئالدىغا بارىمەن — دە، ئۇنىڭغا توپ — توغرا ئېيتىمەن. كىشىلەر مېنىڭ ھەققىمدە نىمە دىسە دەۋەرسۇن، ئوغلۇمنىڭ تەقدىرى شۇنىڭغا باغلىق بولغان چاغدا، مەيلى، نىمە دىسە دىسۇن. — كىنەز ئايىم ئورنىدىن تۇردى. — ھازىر سائەت ئىككى، سىلەر تۆتتە تاماق يەيسىلەر. بېرىپ كېلەي، ئۆلگۈرىمەن.

شۇنىڭ بىلەن خۇددى ۋاقىتتىن پايدىلىنىشنى بىلىدىغان پېتر — بۇرگىنىڭ ئەمىلى ئىشۋاز خېنىملىرىدەك، ئاننا مىخايلىوۋنا ئوغلىنى چاقىرىشقا كىشى ئەۋەتتى ۋە كېيىن ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئالدىنقى ئايۋانغا چىقىپ كەتتى.

— خەير، باغرىم، — دىدى ئۇ، ئۆزىنى ئىشىكىگە ئۈزىتىپ كەلگەن گراف ئايىمغا، — ماڭا ئۇتۇق تىلە، — دەپ قوشۇپ قويدى يەنە ئوغلى ئاڭلىمىغۇدەك پىچىرلاپ.

— سىز كىرەل ۋلادىمىروۋىچنىڭكىگە بارامسىز، ma chère (سۆيۈملۈگۈم)؟ — دىدى تاماقخانىدىن چىقىپ ئالدىنقى ئايۋانغا كىرىپ كېتىۋاتقان گراف. — ئەگەر ئۇ ياخشىلىنىپ قالغان بولسا، پېترغا ئېيتىپ قويۇڭ، بىزنىڭكىگە تاماققا كەلسۇن. ئۇ بۇ يەرگە كېلىپ بالىلار بىلەن تانسا ئويىناپ يۈرىدۇ. ئەلۋەتتە ئېيتىڭ،

ma chère (سۆيۈملۈگۈم). قېنى، تاراس ① بۈگۈن قانداق ھۈنەرنى كۆرسىتىدىكىن، كۆرىمىز. ئۇ گراف ئورلوۋنىڭكىدە بىز ئۇيۇشتۇر-ماقچى بولۇۋاتقانداكى زىياپەت بولمىغان ② دەيدۇ.

12

— Mon cher Boris (ئوغلۇم بورىس)، — دىدى كىنەز ئايىم ئانا مىخايلوۋنا ئوغلغا ئۆزلىرى ئولتۇرغان گراف ئايىم روستوۋ-ۋانىڭ ھارۋىسى پاخال يېيىتىلغان يولدىن ئۆتۈپ، كرىل ۋلادد-مىروۋىچ بېز ئۇخوۋنىڭ چوڭ ھويلىسىغا بۇرالغان چاغدا، — Mon cher Boris (ئوغلۇم بورىس)، — دىدى ئانىسى قولنى كونا يېپىنچىسىنىڭ ئاستىدىن چىقارغاندىن كېيىن، ئۇنى ئەندىشە ئىچىدە

① تاراس — روستوۋ ئۆيىنىڭ ئاشپىزى. تەپسىلاتىنى 14 - باپتىن كۆرۈڭ.

② بۇ يەردە گراف ئالبېكسېي ئورلوۋ نەزەردە تۇتۇلىدۇ. بىر مىڭ يەتتە يۈز ئاتمىش ئىككىنچى يىلى سارايدا سىياسى ئۆزگىرىش بولغاندا پىيوتىر III ئۆلۈپ، يېكاتىرىنا تەختكە ئولتۇرىدۇ. گراف ئورلوۋ ۋە ئۇنىڭ ئىنىسى گرىگورى سىياسى ئۆزگىرىشتە مۇھىم رول ئوينىغان. ئالبېكسېي ئورلوۋ بىر مىڭ يەتتە يۈز يەتمىش تۆتىنچى يىلى تۈركلەر بىلەن بولغان جەڭلەردە خىزمەت كۆرسەتكەندىن كېيىن، موسكۋا ئەتراپىدىكى نېسكوچنى دىگەن جايدا دەم ئېلىشقا چىققان، ئۇ يەردە ھەشەمەتلىك بەزمىلەر ۋە زىياپەت يىغىلىشلىرىنى ئۆتكۈزۈپ، ئۆزىنىڭ قولى ئوچۇقلۇغى ۋە مېھماندوستلۇغى بىلەن بىر مەزگىل داڭ چىقارغان. ئۇ ئون توققۇزىنچى ئەسىرنىڭ باشلىرىدا موسكۋادا ئاتاقلىق كىشىلەرنىڭ بىرى بولغان. — تەر.

ۋە مېھرىۋانلىق بىلەن ئوغلنىڭ قولىغا قويۇپ، — ئوبدان كۆرۈش-
كىن، ھال-ئەھۋال سورا. گراف كرىل ۋالدىمىروۋىچ ھەرقانداق
بولغاندىمۇ سېنىڭ چوقۇندۇرغان داداڭ بولىدۇ، سېنىڭ كەلگۈسى
تەقدىردىڭ شۇنىڭغا باغلىق. بۇ ئېسىڭدە بولسۇن، mon cher
(ئوغلۇم)، قولۇڭدىن كەلگىنىچە ئوبدان كۆرۈشكىن...

— ئەگەر بۇ ئىشتىن خورلۇقتىن باشقا بىر نەرسە كېلىپ چىقىشىنى
بىلگەن بولسام ئىدى... — دەپ جاۋاپ بەردى ئوغلى سوغاق-
قىنا. — لېكىن مەن سىزگە ۋەدە بەرگەنلىگىم ئۈچۈنلا مۇشۇنى
قىلىمەن.

دەرۋازىۋەن ئىشىك ئالدىدا كىمنىڭ ھارۋىسى تۇرغانلىغىغا
قارىماستىن، ئانا بىلەن ئوغۇلغا ئوبدان سەپىلىۋېلىپ (بۇ ئىككى-
لەن ئۆزلىرى توغرىسىدا مەلۇم قىلىشنى بۇيرۇماستىنلا، تەكچىلەردە
قاتار-قاتار ھەيكەللەر قويۇلغان ئەينەكلىك ئارىلىققا توپ-توغرا
كىرىشكەن ئىدى)، ھىلىقى كونا يېپىنچىغا مەنىلىك قارىدى. دە،
ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇلارنىڭ كىم بىلەن كۆرۈشىدىغانلىغىنى، كىنەز
قىزى بىلەن ياكى گراف بىلەن كۆرۈشىدىغانلىغىنى سورىدى ۋە
گراف بىلەن كۆرۈشىدىغانلىغىنى بىلگەندىن كېيىن، بۈگۈن گراف
جاناپلىرىنىڭ كېسىلى ئېغىرلىغىنى ۋە جانابى ئاللىرىنىڭ ھەرقانداق
كىشىنى قوبۇل قىلمايدىغانلىغىنى ئېيتتى.

— قايتىپ كېتەيلى، — دېدى ئوغلى فرانسۇزچىلاپ.

— Mon ami! (دوستۇم!) — دېدى ئانىسى يېلىنغان ھالدا
قولىنى ئوغلنىڭ قولىغا قويۇپ، ئوغلنىڭ قولىنى تۇتۇش گويا ئۇنى
تېچلاندىرىدىغاندەك ياكى ئۇنى رىغبەتلەندۈرىدىغاندەك.

بورس ھېچنىمە دېمىدى ۋە شىنىلىنى سالماي تۇرۇپ ئانىسىغا

سوئال نەزىرى بىلەن قاراپ قويدى.

— Mon ami! (غوجام)، — دىدى ئاننا مىخايلوۋنا مۇلايىم
ئاۋاز بىلەن ھىلىقى خىزمەتچىگە مۇراجىئەت قىلىپ، — مەن گراف
كربل ۋلادىمىروۋىچنىڭ كېسلى ئېغىر ئىكەنلىگىنى بىلىمەن... مەنمۇ
شۇ سەۋەپتىن كەلگەن... مەن ئۇنىڭ تۇققىنى... مەن ئۇنى بىسەرەم-
جان قىلمايمەن، غوجام... مەن پەقەت كىنەز ۋاسىلى سېرگېيېۋىچ
بىلەن كۆرۈشسەم بولدى: ئۇ شۇ يەردە تۇرىدۇ، شۇنداق ئەمەسمۇ؟
خەۋەر قىلىپ قويغىن.

خىزمەتچى قاپىغىنى تۈرۈپ، يۇقۇرىغا چىقىدىغان بىنادىكى
قوڭغۇراقنىڭ يىپىنى تارتتى - دە، ئارقىسىغا بۇرۇلدى.

— كىنەز ئايىم درۇبېتسكايا كىنەز ۋاسىلى سېرگېيېۋىچ بىلەن
كۆرۈشىدىكەن، — دىدى ئۇ يۇقۇرىدىن پەسكە يۈگۈرۈپ چۈشۈۋېتىپ
پەلەمپەينىڭ بۇرۇلىدىغان جايىدا پەسكە قاراپ تۇرغان خىزمەتچىگە
ۋاقىراپ. بۇ خىزمەتچى پۇتغا ئۇزۇن پايپاق، باشماق، ئۇچىسىغا
فراك كىيگەن ئىدى.

ئاننا مىخايلوۋنا بويالغان يىپەك كۆپىنكىنىڭ بۇرۇملىرىنى
تۈزەتتى - دە، تامغا ئويۇپ ئورنىتىلغان چوڭ ۋېنتىسىيە ئەينىگىگە
ئوبدان قارىغاندىن كېيىن، كونسىراپ كەتكەن باشمىغى بىلەن
تېز قەدەم تاشلاپ گىلەم سېلىنغان پەلەمپەيدىن يۇقۇرىغا چىقىپ
كەتتى.

— Mon cher, vous m'avez promis (ئوغلۇم، سەن ماڭا

ۋەدە بەرگەن ئەمەسمىدىڭ)، — دىدى ئاننا مىخايلوۋنا ئوغللىنىڭ
قولىنى تۇتۇپ ۋە ئۇنىڭغا ئىلھام بېرىپ.

ئوغللى يەرگە قارىغىنىچە ئانىسىنىڭ ئارقىسىدىن جەم ماڭاتتى.

ئۇلار بىر ئىشىكى كىنەز ۋاسىلى ئولتۇرىدىغان ئۆيىگە ئېچىلغان بىر زالغا كىردى .

ئانا-بالا ئىككىسىلەن زالنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىغا كېلىپ، ئالدىغا يۈگۈرۈپ چىقىپ قالغان قېرى خىزمەتكاردىن يول سورىماقچى بولۇۋاتقاندا، بىر ئىشىكنىڭ ماس تۇتقۇچى بۇرادى-دە، مەخمەلدىن سىرتقى كىيىم كىيگەن، ئۆيدىكى ئادىتى بويىچە كۆكرىگىگە پەقەت بىرگىنە مېدال ئېسىۋالغان كىنەز ۋاسىلى خېلى كېلىشكەن قارا چاچلىق بىر ئەر كىشىنى ئۇزىتىپ چىقتى. بۇ ئادەم پېتربۇرگ بويىچە داڭلىق دوختۇر Lorrain ئىدى.

— C'est donc positif (بۇ راستمۇ؟) — دىدى كىنەز.

— Mon priuce, "errare humanum est", mais... (كىنەز "خاتالىشىش ئادەمگە خاس" بىراق...), — دەپ جاۋاب بەردى دوختۇر R ھەرپىنى ئېيتالماي يۈتۈۋېتىپ، لاتىنچە ماقالىنى فراد-سۆزچە تەلەپپۇز قىلىپ.

— C'est bien, C'est bien (ناھايىتى ياخشى، ناھايىتى

ياخشى).

ئوغلى بىلەن ئاننا مىخايلوۋنانى كۆرگەن كىنەز ۋاسىلى دوختۇرنى تازىم بىلەن ئۇزىتىپ قويدى، ئۇنىڭدىن كېيىن گەپ قىلماستىن سوئال نەزىرى بىلەن ئۇلارنىڭ قېشىغا كەلدى. ئوغلى بولسا ئانىسىنىڭ چىرايىدا بىردىنلا چوڭقۇر غەم-قايغۇنىڭ پەيدا بولغان-لىغىنى ۋە شۇنىڭ ئۈچۈن مۇنداقلا كۈلۈمسىرەپ قويغانلىغىنى سېزىۋالدى.

— شۇنداق، بىز قانداق قايغۇلۇق ئەھۋالدا سىز بىلەن كۆرۈشكىلى كەلدۇق، كىنەز!... بىز ئۈچۈن قەدىرلىك بولغان كېسىلىڭىزنىڭ

ئەھۋالى قانداق؟ — دىدى ئاننا مىخايلوۋنا، خۇددى كىنەز ۋاسىلىنىڭ سوغاق ۋە ھۆرمەتسىز قاراشلىرىنى سەزمىگەندەك قىلىپ.

كىنەز ۋاسىلى سوئال نەزىرى بىلەن ۋە ھاڭ-تاڭ بولۇپ ئاننا مىخايلوۋناغا، ئۇنىڭدىن كېيىن ئوغلىغا قاراپ قويدى. بورىس ھۆرمەت بىلەن تازىم قىلدى. كىنەز ۋاسىلى ئۇنىڭ تازىمىغا جاۋاپ بەرمەي، ئاننا مىخايلوۋناغا قاراپ ئورۇلۇۋالدى. دە، ئۇنىڭ سوئالىغا بېشى ۋە ئاغزىنىڭ ھەركىتى بىلەن جاۋاپ بەردى، بۇ ھەركەت كېسەلدىن ئۈمىتنىڭ ناھايىتى ئازلىغىنى بىلدۈرەتتى.

— شۇنداقمۇ بولارمۇ؟ — دەپ ۋاقىرئەتتى ئاننا مىخايلوۋنا. — ئاھ، بۇ نىمە دىگەن دەھشەت! ئويلاشنىڭ ئۆزىمۇ قورقۇنچلۇق... بۇ مېنىڭ ئوغلىم، — دەپ قوشۇپ قويدى ئاننا مىخايلوۋنا بورىسنى كۆرسىتىپ. — ئۇ ئۆزى سىزگە مىننەتدارلىق بىلدۈرگىلى كەلدى.

— كىنەز، شۇنىڭغا ئىشىنىڭكى، بىزگە قىلغان ياخشىلىغىڭىزنى ئانىنىڭ قەلبى ھېچقاچان ئۇنتۇمايدۇ، — دىدى ئاننا مىخايلوۋنا.

بورىس يەنە بىر مەرتىۋە ئەدەپ بىلەن تازىم قىلدى.

— مەن سىزگە ئازراق ياخشىلىق قىلىپ قويغانلىغىم ئۈچۈن خۇرسەنمەن، سۆيۈملۈك ئاننا مىخايلوۋنا، — دىدى كىنەز ۋاسىلى ئۆزىنىڭ گۈللۈك ياقىسىنى تۈزەشتۈرۈپ. ئۇ ئۆزىنىڭ ھەركىتى ۋە گېپىنىڭ ئاھاڭى بىلەن پېتىربۇرگدا ئاننا شېرىپىنىڭكىدە ئۆتكۈزۈلگەن كەچكى زىياپەتتىكىگە قارىغاندا بۇ يەردە، موسكۋادا، ئۇنىڭ ئىلتى-پاتىغا ئېرىشكەن ئاننا مىخايلوۋنا ئالدىدا ئۆزىنىڭ تېخىمۇ زور ئىززىتى ۋە ئاپىروپىنى كۆرسىتەتتى.

— ئوبدان ئىشلەش ئۈچۈن تىرىشكىڭ ۋە مۇناسىپ ئادەم بولۇڭ، — دەپ چىددى قوشۇمچە قىلدى ئۇ، بورىسقا قاراپ. — مەن

ناھايىتى خوشال بولدۇم... سىز بۇ يەرگە تەقىل قىلىپ كەلدىڭىزما؟ —
ئۇ ئادەتتىكىدەك سوغاق ئاھاڭدا سۆزىنى داۋام قىلدى.

— يېڭى خىزمەتكە بېرىش ئۈچۈن بۇيرۇق كۈتۈۋاتىمەن،
جانابى ئاللىرى، — دەپ جاۋاپ بەردى بورىس. ئۇ نە كىنەزنىڭ
ئەدەپسىز مۇئامىلىسىگە خاپا بولغانلىغىنى ۋە نە ئۇنىڭ بىلەن سۆزلە-
شىش ئۈمىدىنىمۇ بىلىندۈرمەيتتى، لېكىن شۇنداق خاتىرجەملىك ۋە
ئەدەپ بىلەن سۆزلىدىكى، كىنەز ئۇنىڭغا تىكىلىپ قالغان ئىدى.

— سىز ئانىڭىز بىلەن بىللە تۇرامسىز؟

— گراف ئايىم روستوۋانىڭ ئۆيىدە تۇرىمەن، — دىدى
بورىس، — ”جانابى ئاللىرى“ دىگەن سۆزنى قوشۇپ قويدى.
— ھىلىقى ناتالىيە شىنشىناغا ئۆيلەنگەن ئىلىيە روستوۋانىڭ
ئۆيىدە، — دىدى ئاننا مىخايلوۋنا.

— بىلىمەن، بىلىمەن، — دىدى كىنەز ۋاسىلى بىر خىلدىكى
ئاۋازى بىلەن. — Je n'ai jamais Pu concevoir, comment
Nathalie s'est décidée à épouser cet ours mal-lèché! Un
personnage complètement stupide et ridicule. Et joueur
à ce qu'on dit (مەن ناتالىيەنىڭ قانداق قىلىپ شۇ ئىپلاس
ئىپىققا نېگىشكە قارار قىلغانلىغىنى زادىلا چۈشەنمەيمەن! زادى
پەمى يوق، ئەلەتى ئادەم. ئۇنىڭ ئۈستىگە قىمارۋاز دېيىشىدۇ).

— Mais tre's brave homme, monpriuce (ئەمما، ئوبدان
ئادەم، كىنەز)، — دەپ ئەسكەرتىپ قويدى ئاننا مىخايلوۋنا مەيۇس
كۈلۈمسىرەپ، خۇددى گراف روستوۋانىڭ شۇنداق پىكىرگە لايىق
ئادەم ئىكەنلىكىنى ئۆزى بىلگەن بولسىمۇ، ئەمما بىچارە بوۋايىغا
ئېچىنىشىنى سورىغاندەك.

— دوختۇر نىمە دەيدۇ؟ — دەپ سورىدى كىنەز ئايىم بىر ئاز توختىغاندىن كېيىن، غەمكىن چىرايىدا يەنە چوڭقۇر قايغۇ-ھەسرەتنى ئىپادىلەپ.

— ئۈمىت ئاز، — دېدى كىنەز.

— ئۇنىڭ ماڭا ۋە بورىسقا قىلغان ھەممە مېھىر-شەپقىتى ئۈچۈن تاغامغا يەنە بىر مەرتىۋە مىننەتدارلىغىمىزنى بىلدۈرگەن بولسام دەيمەن-دە. C'est sonfilleuil (بۇ كىشى ئۇنىڭ چوقۇندۇرغان ئاتىسى)، — دېدى ئاننا مىخايلوۋنا، بۇ خەۋەر گويا كىنەز ۋاسىلىنى ئىنتايىن خوشال قىلىدىغاندەك.

كىنەز ۋاسىلى ئويلىنىپ قالدى-دە، قاپىغىنى تۈردى. ئاننا مىخايلوۋنا گىراق بېزئۇخوۋنىڭ ۋەسىيىتى بويىچە ئۆزىنىڭ مىراس تالىشىدىغان ئادەم بولۇپ قېلىشىدىن ئۇنىڭ قورققانلىغىنى چۈشەندى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنى تېزىدىن تېچلاندىرۇشقا كىرىشتى.

— ئەگەر مېنىڭ گىراق تاغامغا ھەقىقى مۇھەببىتىم ۋە سادا-قىتىم بولمىغاندا ئىدى، — دېدى ئۇ "تاغام" دېگەن سۆزنى ئالاھىدە ئىشەنچ ۋە ئىرەڭسىزلىك بىلەن ئېيتىپ، — مەن ئۇنى ياخشى بىلىمەن: ئالجاناپ، ئاق كۆڭۈل ئادەم، بىراق، سىز بىلىسىز، ھازىر ياش كىنەز قىزلىرىدىن باشقا، ئۇنىڭ يېنىدا ھېچكىم يوق... ئۇلار تېخى ياش... — ئۇ بېشىنى تۆۋەن سالدى ۋە پىچىرلاپ يەنە شۇنى قوشۇپ قويدى: — ئۇ ئۆزىنىڭ ئاخىرەت قەرزىنى ئادا قىلدىمۇ^①، كىنەز؟ ئاخىرقى مىنۇتلار غەنىمەت-تە! بۇنىڭدىنمۇ يامىنى يوق،

① پراۋوسلاۋ دىنىدا، ئۆلۈش ئالدىدا ھەسەت بەدىنىگە ماي سۈركەش

مۇراسىمى. — تەر.

ئەگەر ئۇنىڭ ئەھۋالى ئېغىر بولسا، ئۇنى شۇنىڭغا تەييارلاش كېرەك. بىز ئاياللار، كىنەز، — دىدى ئۇ، يېقىملىق كۈلۈپ تۇرۇپ، — بۇ ئىشلارنى نىمە دەپ ئېيتىش كېرەكلىگىنى بىلىمىز. مەن كىرىپ كۆرۈشۈم زۆرۈر ئىدى. بۇ مەن ئۈچۈن قانچىلىك ئازاپلىنار. لىق بولسىمۇ مەيلى. مەن مۇنداق ئازاپ چېكىشكە كۆنۈپ قالغانمەن. كىنەز، روشەنكى، Annette (ئاننا) شېرىپنىڭ ئۆيىدە بولغان كەچكى زىياپەتتىكىدەك، بۇ يەردىمۇ ئاننا سخايلوۋنادىن قۇتۇلۇشنىڭ تەسلىگىگە كۆزى يەتكەن ئىدى.

— سىزنىڭ كىرىشىڭىز ئۇنىڭ ئۈچۈن ئېغىر بولماسمۇ، machere (سۆيۈملۈك) ئاننا سخايلوۋنا، — دىدى كىنەز، — كەچقۇرۇن. غىچە سەۋرى قىلايلى، دوختۇرلار كەچقۇرۇنغىچە يەنە ئۆزگىرىپ قالدۇ، دىگەن ئىدى.

— لېكىن، مۇشۇنداق پەيتتە، كىنەز، يەنىمۇ سەۋرى قىلىشقا بولمايدۇ. — دە! Pensez, il y va du salut de son ame... C'est terrible, les devoirs d'un chrétien (گەپ ئۇنىڭ روھىنى قۇتقۇزۇش توغرىسىدا بولۇۋاتىدۇ... ئويلاپ كۆرۈڭ، ئاھ، بۇ نىمە دىگەن دەھشەت، خىرىستىيان مۇرىدىنىڭ بۇرچى...).

ئىچكى ئۆيلەردىن بىرىنىڭ ئىشىكى ئېچىلدى. — دە، گىراف قىزلىرىنىڭ بىرى گىرافنىڭ جىيەنى قايمىقى تۇرۇلگەن، سوغاق تەلەتى بىلەن چىقىپ كەلدى، ئۇنىڭ ئۇزۇن بېلى، قىسقا پۇتلىرى بىر بىرىگە زادىلا ماس كەلمىگەن ئىدى.

كىنەز ۋاسىلى قايرىلىپ ئۇنىڭغا قارىدى.

— خوش، ئۇنىڭ ئەھۋالى قانداق؟

— يەنىلا شۇنداق. سىز نىمىنى كۈتسىز، بۇ نىمە دىگەن ۋاڭ.

چۇڭ... — دىدى كىنەز قىزى، ئاننا مىخايىلوۋناغا خۇددى تونۇمىغان
بىر كىشىدەك قاراپ چىقىپ.

(ۋاي ئاللا، Ah, chère, j'ne vous Veconnaisais pas —
سۆيۈملۈگۈم، مەن سىزنى تونۇيالماي قاپتىمەن، — دىدى ئاننا
مىخايىلوۋنا خوشال تەبەسسۇم قىلىپ ۋە يەڭگىل قەدەم بىلەن
يورغىلاپ گرافنىڭ جىيەنى قېشىغا كەلدى). — je viens d'arriver
et je suis à vous pour vous aider à soigner mon oncle.
J'imagine, combien vous avez souffert (مەن سىزگە تاغە—
ڭىزنى كۈتۈشتە ياردەملىشىش ئۈچۈن كەلدىم. ناھايىتى ئازاپ
چەككەندەك كۆرۈنمىسىز)، — دىدى يەنە قايغۇرغان ھالدا كۆزلىرىنى
پىرىلدىتىپ.

كىنەز قىزى ئۇنىڭ سۆزىگە جاۋاپمۇ قايتۇرمىدى، ھەتتا چىرايىد—
نىمۇ ئاچماي دەرھال چىقىپ كەتتى. ئاننا مىخايىلوۋنا قولىدىن پەلىپنى
ئالدى— دە، ئورنىنى قولىدىن كەتكۈزۈپ قويماي كرىسلوغا
ئولتۇرۇپ، كىنەز ۋاسىلىنى يېنىدا ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى.
بورىس! — دىدى ئاننا مىخايىلوۋنا ئوغلىغا قاراپ ئىلجىيىپ، —
مەن ھازىر گراف تاغامنىڭ ئالدىغا كىرىمەن. سەن mon ami
(باغرىم)، ھازىرچە پىپىرنى تاپ، ئۇنىڭغا روستوۋلارنىڭ تەكلىۋىنى
يەتكۈزۈپ قويۇشنى ئېسىڭدىن چىقارما، ئۇلار ئۇنى تاماققا تەكلىپ
قىلغان ئەمەسمۇ، ئۇ بارماس دەپ ئويلايمەن، — دىدى كىنەزگە
قاراپ.

— ئەكسىچە، — دىدى كىنەز (ئۇنىڭ كەيپى ئۇچقان بولسا
Je serais très content si vous me débarrassez —
(ئەگەر سىز ئۇ يىگىتنى كۆزۈمدىن

نېرى قىلغان بولسىڭىز، ناھايىتى خۇرسەن بولغان بولاتتىم... شۇ يەردە ئولتۇرغىنى ئولتۇرغان، گرافى ئۇنى بىر قېتىم سوراپ باقمىغان ئىدى.

ئۇ يەلكىنىنى قىسىپ قويدى. خىزمەتچى بۇرىنى پەسكە ئېلىپ چۈشتى، كېيىن باشقا پەلەمپەي بىلەن يۇقۇرغا، پېپىر كرىللىۋىچنىڭ ئالدىغا ئېلىپ چىقتى.

13

پېپىر پېتربۇرگدا ئۆزىگە لايىق بىر ئەمەلنى تاللىۋالالمىغان ۋە چاتاق چىقىرىپ يۈرگەنلىكى ئۈچۈن ھەقىقەتەن موسكۋاغا قوغلىۋېتىلگەن ئىدى. گرافى روستوۋنىڭ ئۆيىدە ئۇنىڭ توغرىسىدا قىلىنغان گەپلەرنىڭ ھەممىسى راست ئىدى. پېپىر مىرشابىنى ئېيىققا باغلاپ تېگىپ قويغان ۋەقەگە ئىشتىراك ئەتكەن ئىدى. ئۇ بۇندىن بىرنەچچە كۈن ئاۋال موسكۋاغا كەلدى ۋە ھەر ۋاقىتتىكىدەك ئاتىسىنىڭ ئۆيىدە تۇرۇپ قالدى. ئۇ گەرچە بۇ گەپ-سۆزلەرنىڭ موسكۋاغا يېيىلىپ كەتكەنلىكىنى، ئاتىسىنىڭ ئەتراپىدا يۈگۈرۈشۈپ يۈرگەن ۋە ئۇنىڭغا ھەمىشە يامان كۆزلىرى بىلەن قاراپ كېلىۋاتقان خانىملارنىڭ بۇ ۋەقەدىن پايدىلىنىپ ئاتىسىنىڭ چىشىغا تېگىشىنى ئالدىن ئويلىغان بولسىمۇ، كەلگەن كۈنى يەنىلا ئاتىسى تۇرىدىغان ئىچكىرىكى ئۆيگە كىرگەن ئىدى. ئۇ كىنەز قىزلىرىنىڭ ئادەتتە ئۆزلىرىنىڭ كۆپ ۋاقتىنى ئۆتكۈزۈدىغان مېھمان ئۆيىگە كىرىپ، ئۇلار بىلەن سالام-لاشتى، ئۇلارنىڭ ئىككىسى كەرگە ئالدىدا كەشتە تىكىپ ئولتۇراتتى، ئۈچىنچى بىرىسى كىتاپنى ئاۋازلىق ئوقۇۋاتاتتى. — ئۇلار

ئۈچەيلەن ئىدى. كىتاپ ئوقۇپ ئولتۇرغان چوڭراغى نازا كەتلىك، بېلى ئۇزۇن ۋە سۈرلۈك بولۇپ، ئاننا مىخايلوۋنانىڭ ئالدىغا چىققان ھېلىقى قىز ئىدى؛ قالغان ئىككى كىچىكى كەرگىدە كەشتە تىكىپ ئولتۇراتتى: ئۇلار قىپ-قىزىل ۋە چىرايلىق بولۇپ، بىرىنىڭ لېۋىدە ئۆسكەن مەڭ ئۇنىڭغا چىرايلىق ھۆسۈن كىرگۈزەتتى ۋە شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بىر بىرىدىن پەرقلىنىپ تۇراتتى. پېپىر خۇددى جەسەتتەك ياكى ماخاۋ كېسىلى بار ئادەمدەك كۈتۈۋېلىندى. ئەڭ چوڭ كىنەز قىزى ئوقۇشنى توختاتتى ۋە ئۇنىڭغا لام-جىم دىمەستىن قورققان كۆزلىرى بىلەن قاراپ قالدى؛ مېڭى يوق كىچىك بىرسى خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاش قىياپەتتە قاراپ تۇرۇپ قالدى؛ لېۋىدە مەڭ ئۆسكەن، خۇشچاخچاق ۋە كۈلگۈنچەك مىجەزلىك ئەڭ كىچىكى، ئۆزى ئالدىن-ئالا كۆرگەن ۋە ھازىر مۇشۇ يەردە تۇغۇلۇش ئېھتىمالى بولغان كۈلكىسىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن، ئالدىدىكى كەرگىگە قاراپ ئىگىشىپ ئولتۇرۇۋالدى. ئۇ يۇڭ يىپىنى رەختنىڭ تېگىگە تارتتى ۋە خۇددى چېكىلگەن گۈللىرىنى پەرق ئەتمەكچى بولغاندەك، كۈلكىسىنى باسالماستىن ئېگىشىپ ئولتۇرۇۋالدى.

— Bonjour, ma cousine (ياخشىمۇ سىز، سىڭلىم)، — دىدى

پېپىر. — vous ne me reconnaissez pas? (مېنى تونۇماي قالدىڭىزمۇ،

نېمە؟)

— مەن سىزنى ناھايىتى ياخشى تونۇۋاتىمەن، ناھايىتى ياخشى.

— گرافنىڭ سالامەتلىكى قانداق؟ ئالدىغا كىرسەم بولامدۇ؟ —

دەپ سورىدى پېپىر ئوڭايسىزلىنىپ، ئەمما خىجىل بولمىدى.

— گراف روھىي جەھەتتىمۇ، جىسمانىي جەھەتتىمۇ ئازاپ

چەكمەكتە، ئېھتىمال، سىز ئۇنىڭغا روھىي جەھەتتىن ئازاپنى

كۆپەيتىش ئۈچۈن تىرىشىۋاتقاندا كۆرۈنسىز.
— گرافنىڭ ئالدىغا كىرسەم بولامدۇ؟ — دەپ تەكرارلىدى يەنە
پىپىر.

— ھىم... ئەگەر سىز ئۇنى ئۆلتۈرمەكچى بولسىڭىز، تامامەن
ئۆلتۈرمەكچى بولسىڭىز، كىرىۋېرىڭ. ئولگا، بار، قاراپ باققىنا،
تاغاڭنىڭ شورپىسى تەييار بولدىمىكىن، تاماق يەيدىغان ۋاقىت
ئاز قالدى، — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ، بۇ سۆزى بىلەن پىپىرغا
ئۆزلىرىنىڭ ئالدىراش ئىكەنلىكىنى ۋە ئۇنىڭ ئاتىسىنى تېچلاندى.
ماقچى بولۇۋاتقانلىغىنى، ئەمما پىپىر بولسا، روشەنكى، پەقەت ئۇنىڭ
نېرۋىسىنى چېچىپ بىسەرەمجان قىلىشقا ئالدىراۋاتقانلىغىنى بىلدى.
دۈرمەكچى بولۇپ.

ئولگا چىقىپ كەتتى. پىپىر بولسا شۇ يەردە تۇرغىنىچە قىزلارغا
بىر ئاز قاراپ تازىم قىلىپ:

— بولمىسا مەن ئۆيۈمدە بولمەن، كىرىش مۇمكىن بولغاندا
مېنى خەۋەرلەندۈرۈپ قويۇڭلار، — دىدى.

ئۇ چىقىپ كېتىپ، ئارقىسىدىن ھىلىقى لېۋىدە مېڭى بار قىزنىڭ
جاراڭلىق ئەمما تۆۋەن ئاۋازلىق كۈلكىسى ئاڭلاندى.

ئەتىسى كىنەز ۋاسىلى كېلىپ گرافنىڭ ئۆيىگە چۈشتى. ئۇ پىپىرنى
ئالدىغا چاقىرىپ مۇنداق دىدى:

— Mon cher, si vous vous conduisez ici, comme à Pétersbourg, vous finirez très mal; C'est tout ce que je vous dis (ئەزىزىم، ئەگەر سىز بۇ يەردىمۇ پېتېربۇرگتىكىدەك قىلىقلارنى قىلىدىغان بولسىڭىز، ئېغىر ئاقىۋەت پەيدا قىلىسىز، بۇنىڭدا شەك يوق.) گرافنىڭ كېسلى ناھايىتى ئېغىر، ناھايىتى:

سىز ئۇنى كۆرمەي قويۇڭ.

شۇندىن كېيىن پېپر بىلەن ھېچكىمنىڭ ئىشى بولمىدى، ئۇ ئۆزىنىڭ پۈتۈن كۈنىنى يۇقۇرىدا ئۇنىڭغا ئاجرىتىلغان بالىخاندا ئۆتكۈزۈشكە باشلىدى.

بورس ئۇنىڭ ئالدىغا كىرىپ كەلگەن چاغدا، پېپر ئۆزىنىڭ ياتاقخانىسىدا ئۇ بۇلۇڭدىن بۇ بۇلۇڭغا مېڭىپ يۈرەتتى، بەزىدە ئارىلاپ ئۆيىنىڭ بىر بۇلۇڭىدا توختاپ، خۇددى كۆرۈنمىگەن دۈشمەنگە خەنجەر ئۇرغاندەك، تامغا نىسبەتەن تەھدىت سالغۇچى قىلىقلارنى قىلىپ، كۆزەينىڭ ئۈستىدىن دەھشەتلىك قاراپ قوياتتى، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ئۇ بۇلۇڭدىن بۇ بۇلۇڭغا مېڭىپ يۈرۈپ، قانداقتۇ چۈشىنىكسىز سۆزلەيتتى ۋە دولىسىنى قىسىپ، قوللىرىنى كۆتىرىپ قوياتتى.

— L'Angleterre a vecu (ئەنگىلىيە ئاللىقاچان تۈگىگەن)، — دېدى ئۇ قاپىغىنى تۈرۈپ ۋە قانداقتۇ بىر كىشىنى بارمىغى بىلەن كۆرسىتىپ. — M.pitt comme traître à la nation et an droit des gens est condamné à (پىتت ① مىللەت ۋە خەلق ھوقۇقىغا خائىنلىق قىلغانلىغى ئۈچۈن ئۇنىڭغا بېرىلىدىغان جازا...). — ئۇ پىتتغا قىلىنغان ھۆكۈمنى تېخى ئېيتىپ تۈگىتىشكە ئۈلگۈرمەي، ئۆزىنى ناپالېوننىڭ ئۆزى ۋە شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۆزىنىڭ قەھرىمانلىرى بىلەن بىرگە pa-de-kalec بوغىزىدىن خەۋپكە قارىماي كېسىپ ئۆتۈپ، لوندوننى ئىشغال قىلغان ئادەم دەپ قىياس قىلغان شۇ پەيتتە، ئۆيگە كىرىپ كەلگەن ياش، كېلىشكەن ۋە

① ۋىلگېلم پىتت — شۇ چاغدا ئەنگىلىيەدە باش مىنىستىر. — تەر.

چىرايلىق ئەپتسەرنى كۆرۈپ قالدى. پېپر مېڭىشتىن توختىدى. ئۇ بورىس تېخى ئون تۆت ياشلىق بالا چاغلاردا موسكۋادىن كېتىپ قالغانلىغى ئۈچۈن ئۇنى تامامەن ئەسلەلمەيتتى؛ لېكىن، شۇنداق بولۇشىغا قارىماي، ئۆزىگە خاس خۇشخۇي قىلىقلىرى بىلەن دەرھال ئۇنىڭ قولىنى تۇتتى. — دە، دوستانە تەبەسسۇم قىلدى.

— سىز مېنى ئەسلىيەلدىڭىزمۇ؟ — دېدى بورىس، ئالدىرىماستىن، خۇشخۇي تەبەسسۇم بىلەن. — مەن ئانام بىلەن بىرگە گرافنى كۆرگىلى كەلگەن ئىدىم، لېكىن گرافنىڭ تاۋى يوقراق كۆرۈنىدۇ.

— شۇنداق، تاۋى يوق بولسا كېرەك. كىشىلەر ئۇنىڭغا ئارام بەرمەيۋاتقان ئوخشايدۇ، — دېدى پېپر بۇ يىگىتنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى ئەسلەشكە تىرىشىپ.

بورىس پېپرنىڭ تونۇيالمايۋاتقانلىغىنى بايقاپ قالدى بولغاي، ئۆزىنى تونۇشتۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق دەپ ھىساپلاپ، قىلچە تارتىنماستىن ئۇنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قارىدى.

— گراف روستوۋ سىزنى بۈگۈن تاماققا كېلىشكە تەكلىپ قىلدى، — دېدى ئۇ پېپرنى خېلى ئۇزاق ۋاقىت توختاپ قېلىپ تەشۋىشكە سالغاندىن كېيىن.

— ھە...! گراف روستوۋ! — دېدى پېپر ناھايىتى خوشال بولۇپ. — سىز ئۇنىڭ ئوغلى ئىليەمۇ؟ مانا قاراڭ، دەسلەپ سىزنى تونۇماي قاپتىمەن. ئېسىڭىزدىمۇ، بىزنىڭ ۋۇروبيېۋ تاغلىرىغا m-me Jacquot (ژاكو خانىم) بىلەن بىرگە چىققىنىمىز... ئۇزۇن زامانلار بولدى.

— سىز خاتالىشىۋاتىسىز، — دېدى بورىس ئالدىرىماي. — تېنىمەي،

يۈرەكلىك ھالدا ۋە سەل مەسخىرانە كۈلۈپ قويۇپ. — مەن بورس،
كىنەز ئايدىم ئاننا مىخايلوۋنا درۇبېتسكايانىڭ ئوغلى. روستوۋلانىڭ
دادىسى ئىلىيە، ئوغلى بولسا نىكولاي. مەن ژاكوخاننىم دىگەننى
زادىلا بىلمەيمەن.

پېپر خۇددى پاشايكى ھەرنى ئۆزىدىن قوغلىماقچى بولغاندەك،
بېشى ۋە قولىنى سىلكىپ قويدى.

— ھە، بۇنى قاراڭ! ھەممىسىنى كاللاماشاڭ قىلىۋېتىپتىمەنغۇ.
موسكوۋادا بىزنىڭ شۇنچە كۆپ ئۇرۇق — تۇققانلىرىمىز باركى! دىمەك،
سىز بورس ئىكەنسىز — دە، ھە... مانا، بىز سىز بىلەن ئەمدى ئۇقۇشۇۋال-
دۇق. بۇلۇنغا قىلىنىدىغان سەپەر توغرىسىدا سىز قانداق ئويلايسىز؟
ئەگەر ناپالىيون قانالدىن ئۆتىدىغانلا بولسا، ئىنگىلىزلەر تەس كۈنگە
قالدۇ. مەن ئويلايمەنكى، سەپەر ناھايىتى ئۇتۇقلۇق بولىدۇ. ئەمما،
ۋىللىنىق^① ئىشنى بۇزۇپ قويىمىسلا!

بورس بۇلۇنغا قىلىنىدىغان سەپەر توغرىسىدا ھېچنىمىنى
بىلمەيتتى، ئۇ گېزىتلەرنى كۆرمىگەن ئىدى ۋە ۋىللىنىق توغرىسىدا
بىرىنچى قېتىم ئاڭلىشى ئىدى.

— بىزنىڭ بۇ يەردە، موسكوۋادا، سىياسەتكە قارىغاندا زىياپەتلەر
ۋە پىتنە — ئۆسەك سۆزلەرگە كۆپرەك كۆڭۈل بۆلىمىز، — دىدى
بورس، ئۆزىگە خاس بىپەرۋالىق ۋە مەسخىرە ئاھاڭى بىلەن. —
بۇ گەپلەردىن زادىلا خەۋىرىم يوق، ئويلىغىنىمۇ يوق. موسكوۋا
ھەممىدىن كۆپرەك پىتنە — ئۆسەك سۆزلەر بىلەن بەخت، — دىدى
ئۇ سۆزىنى داۋام قىلىپ، — ھازىر ئۇلار سىز ۋە گراف توغرىسىدا

① ۋىللىنىق (Willnef) — ناپالىيوننىڭ گېنېراللىرىدىن بىرى. — تەر.

سۆز - چۆچەك قىلىشىپ يۈرىدۇ.

پېپر، خۇددى سۆھبەتدەشى، دىگەندە دەۋىتىپ، كېيىن پۇشمان قىلىدىغان بىرەر سۆزنى ئاغزىدىن چىقىرىپ تاشلىشىدىن تەشۋىشلەنگەندەك، مۇلايىم تەبەسسۇم قىلىپ قويدى. لېكىن بورىس ئۇنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قارىغان پېتى ئېنىق، روشەن ۋە سوغاق بىر تەرىزدە سۆزلەيتتى.

— موسكوۋادا غەيۋەت - شىكايەتتىن باشقا ھىچقانداق ئىش يوق، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى بورىس. — ھازىر ھەممە ئادەم - نىڭ ئەس - يادى گرافنىڭ مال - مۈلۈك دۇنيالىرى كىمنىڭ قولىدا قالىدىغانلىغىدا، ھالبۇكى، گراف ھەممىمىزدىن كۆپرەك ئۆمۈر سۈرۈشى مۈمكىن، مەن بۇنى چىن كۆڭلۈمدىن تىلەيمەن...

— شۇنداق، ناھايىتى ئېغىر ئەھۋال، — دېدى پېپر سۆز ئارد - لاپ، — ناھايىتى ئېغىر ئەھۋال، — پېپر بۇ ياش ئەپتەسەرنىڭ ئۆزىنى ئوڭايسىز ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويىدىغان بىرەر سۆزنى ئويلانمايلا ئاغزىدىن چىقىرىپ قويۇشىدىن يەنىلا قورقاتتى.

— سىز، ئېھتىمال، — دېدى بورىس، سەل قىزىرىپ، ئەمما ئاۋازى ۋە قىياپىتىنى ئۆزگەرتىمەي تۇرۇپ، — سىز، ئېھتىمال، ھەممە كىشى بۇ دۆلەتمەن گرافنىڭ قولىدىن قانداقتۇ بىرەر نەرسىنى ئېلىشىنى ئويلايدىكەن دەپ ھىس قىلارسىز.

“مانا، دىمىدىمۇ” — دېدى پېپر ئىچىدە.

— ئۇقۇشۇلماسلىقلار بولمىسۇن ئۈچۈن، مەن سىزگە بولۇپمۇ شۇنى ئېيتىپ قويايىكى، ئەگەر سىز مېنى ياكى ئانامنى شۇنداق كىشىلەر دەپ قارىسىڭىز، سىز تامامەن خاتا قىلغان بولىسىز. بىز كەمبەغەلمىز - يۇ، لېكىن مەن ھىچبولمىغاندا ئۆزۈم ھەققىدە ئېيتىپ

قوياي: سىزنىڭ دادىڭىز باي بولغانلىقتىنمۇ، مەن ئۆزەمنى ئۇنىڭ ئۇرۇق-تۇققىنى ئەمەس دەپ ئېيتىمەن ۋە مەيلى مەن ياكى ئانام بولسۇن، ئۇنىڭدىن ھېچقاچان بىرەر نەرسە تاما قىلمايمىز ۋە بەرگەن تەقدىردىمۇ ئالمايمىز.

پېپىر ئۇنىڭ سۆزىگە خېلى ۋاقت چۈشەنمەي تۇردى، ئەمما چۈشەنگەندىن كېيىن دىۋاندىن سەكرەپ تۇردى-دە، ئۆزىگە خاس چاققانلىغى ۋە كېلەڭسىزلىكى بىلەن بورسىنىڭ جەينىڭنىڭ تۆۋىنىدىن تۇتۇپ ۋە بورسىقا قارىغاندا تېخىمۇ قىزىرىپ، نومۇس ۋە ئەلەم ئارىلاش تۇيغۇسى بىلەن سۆزلەشكە باشلىدى:

— مانا، قاراڭ، بۇ غەلىتە گەپنى! ئەجىبا، سىزنىڭ ئويلىشىڭىز-چە مەن، ... كىم مۇشۇنداق ئويلايدىكەن ... مەن ناھايىتى ئوبدان بىلىمەنكى. ...

لېكىن، بورسى ئۇنىڭ گېپىنى يەنە بۆلۈۋەتتى:

— مەن ناھايىتى خۇرسەنمەن، ھەممە گېپىمنى دەپ بولدۇم. ئېھتىمال، گېپىم سىزگە ئانچە ياقمىغان بولۇشى مۇمكىن، مېنى كەچۈرۈڭ، — دېدى بورسى پېپىرغا تەسەللى بېرىپ، ھالبۇكى پېپىر ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىشى كېرەك ئىدى، — بىراق، شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى، مەن سىزنى رەنجىتىمدىم. مەن ئەزەلدىنلا مۇشۇنداق تۈپ-تۈزلا، نىمە بولسا دەۋىرىمەن ... خوش، روستوۋلارغا نىمە دەي؟ تاماققا بارامسىز؟

بورسى، ئېغىر مەجبۇرىيەتنى بوينىدىن ساقىت قىلىپ، ئۆزىنى ئوڭايسىز ئەھۋالدىن قۇتقۇزغان بولسا كېرەك، سۆھبەتدىشىنى شۇ ئەھۋالغا قالدۇرغاندىن كېيىن، يەنە باشقىدىنلا ئېچىلىپ كەتتى.

— ياق، قۇلاق سېلىڭ، — دېدى پېپىر ئۆزىنى بېسىۋېلىپ، —

سىز ئاجايىپ ئادەم ئىكەنسىز. سىزنىڭ ھازىر دىگەنلىرىڭىز ناھايىتى ياخشى گەپ، ناھايىتى ياخشى. دىمەك، سىز مېنى ئوقمايدىكەنسىز. بىزنىڭ كۆرۈشمىگىنىمىزگە ئۇزۇن زامانلار بولدى... تېخى بالا چاغ-لىرىمىز ئىدى. ...سىز مېنى ئاللىكىم دەپ ئويلارسىز... مەن سىزنى چۈشىنىۋاتمەن، ناھايىتى ئوبدان چۈشىنىۋاتمەن. مەن سىزنىڭ ئورنىڭىزدا بولسام، مۇنداق گەپلەرنى ئېيتالماستىم، پېتىنالىمايتىم، لېكىن ناھايىتى ئوبدان بولدى. سىز بىلەن تونۇشۇپ قالغانلىقىم ئۈچۈن خوشالمەن. ئەجىبا، — دەپ قوشۇپ قويدى سەل توختاپ ۋە كۈلۈمسىرەپ، — سىز مېنى نىمە دەپ ئويلىدىڭىز! — دەپ كۈلۈپ كەتتى، — مەيلى، ئۇ قانچىلىك ئىش؟ سىز بىلەن تېخىمۇ ئوبدان تونۇشۇپ قالسىمىز. مەرھەمەت. — ئۇ بۆرسىنىڭ قولىنى سىقتى. — سىز بىلەمسىز، مەن گىرافنىڭ ئالدىغا بىر قېتىم كىرگىنىم يوق. ئۇ مېنى چاقىرتىپمۇ باقمىدى. ...ئۇ ياخشى ئادەم ئىدى، ئېچىنىمەن. لېكىن نىمە چارە بار؟

— سىز، ناپالىون ئارمىيىسىنى ئۆتكۈزۈپ كېتىشنىڭ ئامالىنى قىلالايدۇ، دەپ ئىشىنەمسىز، — دەپ كۈلۈپ تۇرۇپ سورىدى بۆرس.

پېپر بۆرسىنىڭ گەپنى باشقا تەرەپكە بۇرۇماقچى بولغانلىغىنى چۈشەندى. — دە، ئۆزىمۇ ئۇنىڭغا قوشۇلۇپ، بۇلون سەپىرىنىڭ پايدىسى ۋە زىيانلىرىنى چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى. چاكارلاردىن بىرى بۆرسنى كىنەز ئايىمغا چاقىرىپ كەلدى. كىنەز ئايىم كەتمەكچى ئىدى. بۆرس بىلەن ئوبدان تونۇشۇۋېلىش ئۈچۈن، پېپر تاماققا بېرىشقا ماقۇل بولدى ۋە ئۇنىڭ قولىنى چىڭ سىقىپ، كۆزەينىڭىدىن ئۇنىڭ يۈزىگە خوشخۇي قىياپەتتە قارايتتى...

بورس كەتكەندىن كېيىن پېپېر ئۆيدە خېلى ۋاقت ئۇياقتىن بۇياققا مېڭىپ يۈردى، ئەمدى ئۇ ئۆزىنىڭ قىياسىدىكى دۈشمەنگە خەنجەردىن سانجىماي، بەلكى ھىلىقى ئەقىللىق، ئىدراكلىق ۋە مۇلايىم ياش يىگىتنى ئويلاپ ئىلجىياتتى.

ياشلىقنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدا، خۇسۇسەن تەنھا ھالەتتە تۇرغان چاغلاردا بولىدىغان ئەھۋاللاردەك، پېپېر بۇ ياش يىگىتكە نىسبەتەن ئۆزىدە سەۋەپسىز مېھرىنىڭ پەيدا بولغانلىغىنى ھىس قىلدى. دە، ئۇنىڭ بىلەن دوستلىشىشقا قارار قىلدى.

كىنەز ۋاسىلى كىنەز ئايىمىنى ئۈزۈپ قويدى. كىنەز ئايىم قولىغا ئالغان كۆزىگە تۇتتى، ئۇنىڭ يۈزىنى ياش تامچىلىرى قاپلىغان ئىدى.

— بۇ دەھشەت! دەھشەت! — دېدى كىنەز ئايىم. — لېكىن، نىمە كەتسىمۇ مەيلى، ئۆز بۇرچۇمنى ئادا قىلىمەن. كېچىسى يېتىشقا كېلىمەن. گرافنى شۇ ئەھۋالدا تاشلاپ قويۇشقا بولمايدۇ. ھەر بىر مىنۇت قىممەتلىك. كىنەز قىزلىرىنىڭ بۇ ئىشىنى نىمە سەۋەپتىن ئارقىغا سوزۇۋاتقانلىغىنى چۈشىنەلمەيۋاتىمەن. گرافنى ئاخىرەتكە تەييارلاشنىڭ ۋاسىتىسىنى تېپىشقا خۇدا ياردەم بېرەر! Adieu, ... (خەير، mon prince, que le bon dieu vous soutienne كىنەز، سىزگە خۇدا پانا بولغاي!...)

— Adieu, ma bonne (خەير، ئەزىزىم)، — دەپ جاۋاب بەردى كىنەز ۋاسىلى، ئۇنىڭدىن ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ.

— ئاھ، گرافنىڭ ئەھۋالى شۇنداق ئېغىر ئىكەنكى، ھېچكىمنى دىگۈدەك تونۇمايدۇ، — دېدى ئانىسى ئوغلىغا، ئانا-بالا ئىككىلىپ ھارۋىغا چىقىۋاتقاندا.

— مەن چۈشەنمەيۋاتىمەن، ئانا، ئۇنىڭ پېپرغا بولغان مۇناسى-
ۋىتى قانداق؟ — دەپ سورىدى بورىس.
— ھەممىسى ۋەسىيەتنامىدىن مەلۇم بولىدۇ، ئوغلۇم، بىزنىڭ
تەقدىرىمىزمۇ شۇنىڭغا باغلىق...
— ئەمما، سىز نىمە ئۈچۈن گىراق بىزگە بىرەر نەرسىلەرنى
قالدۇرىدۇ، دەپ ئويلايسىز؟
— ئاھ، دوستۇم! ئۇ شۇنچە باي، بىز شۇنچە كەمبەغەل تۇر-
ساق!

— ياق، بۇ سەۋەپ يېتەرلىك ئەمەس، ئانا...
— ۋاي خۇدايىمەي! خۇدايىمەي! گىراقنىڭ ئەھۋالى شۇنداق
يامانكى! — دەپ ۋاقرىدى ئانىسى.

14

ئاد مىخايىلوۋنا ئوغلى بىلەن ھارۋىدا ئولتۇرۇپ گىراق كىرىل
ۋلادىمىروۋىچ بېزىئۇخوۋنىڭكىگە كەتكەندىن كېيىن، گىراق ئايىم
روستوۋا قولىغا ئېلىنىپ كۆزىگە تۇتۇپ ئۆزى يالغۇز خېلى ۋاقىت
ئولتۇردى. ئۇ ئاخىر قوڭغۇراقنى جىرىڭلاقتى.
— سىزگە نىمە بولدى، ئەزىزىم، — دېدى ئۇ ئاچچىقلىنىپ،
بىرقانچە مىنۇت كۈتۈشكە مەجبۇر قىلغان مالاي قىزغا. — ئىشلىگىڭىز
يوقمۇ، نىمە؟ ئۇنداق بولسا مەن سىزگە باشقا جايدىن خىزمەت
تېپىپ بېرەي.

گىراق ئايىم ئۆز دوستىنىڭ غەم-قايغۇسى ۋە خورلۇق كەلتۈرد-
دىغان كەمبەغەللىكىدىن كۆڭلى پەرىشان بولغان ئىدى، شۇ سەۋەپ-

تىن كەيپىيانى ياخشى ئەمەس ئىدى، بۇ ئەھۋال ئۇنىڭ دائىم مالاي قىزىنى "ئەزىزىم"، "سىز" دەپ ئاتاشلىرىدا ئىپادىلەنەتتى.

— مەن ئەيىپلىك، — دېدى مالاي قىز.

— گرافنى ئالدىمغا چاقىردىڭ.

گراف ھەر ۋاقىتتىكىدەك بىر ئاز ئەيىپلىك قىياپەتتە لەپەڭلەپ خوتۇنىنىڭ ئالدىغا كەلدى.

— خوش، ئەزىزىم ئايىمىم! قانداق ئوبدان saute au madère (قورۇلغان چىل قۇش گۆشى ۋە مادېرى ھاردىغى) تەييارلانغان، تېتىپ كۆردۈم؛ مەن تاراسكا^①غا مىڭ سومىنى بىكارغا بەرگەن ئەمەسمەن. ئەرزىيدۇ!

ئۇ قوللىرىنى، خۇددى ياش ئادەمدەك تىزىغا قويۇپ ۋە ئاق چاچلىرىنى دىڭگايىتىپ، خوتۇنىنىڭ يېنىدا ئولتۇردى.

— نىمە تاپشۇرۇغىڭىز بار، ئايىمىم؟

— گەپ شۇكى، دوستۇم، ... بۇ يېرىڭگە نىمە تېگىپتۇ، — دېدى گراف ئايىم ئۇنىڭ جىلتىكىسىنى كۆرسىتىپ. — قورۇلغان قۇش گۆشى، شۇنداق تۇ، — دەپ قوشۇپ قويدى كۈلۈپ تۇرۇپ. — گەپ شۇكى، گراف، ماڭا پۇل كېرەك.

ئۇنىڭ چىرايىدا غەمكىنلىك پەيدا بولدى.

① تاراس—ئاشپەز ئۆي قۇلى، ئۆي قۇللىرى ئادەتتە يەر بىلەن قوشۇپ سېتىلاتتى، لېكىن ئۈگىتىلگەن ئۆي قۇللىرى بەزىدە ئايرىم ھالدا سېتىلاتتى. تاراس، ئېھتىمال، ئىنگىلىزلەر كۈلۈبىدا چەتئەللىك ئۈستىدىن ئاشپەزلىكنى ئۈگەنگەن بولسا كېرەك. ئەينى زاماندا مىڭ سومغا سەككىز ياكى ئون يانچىنى سېتىۋالغىلى بولاتتى. — تەر.

— مانا، ئايىمىم!... — گراف ئالدىراپ يانچۇغىنىنى كولاشقا باشلىدى.

— ماڭا خېلى كۆپ كېرەك، گراف، ماڭا بەش يۈز سوم كېرەك. — ئۇ ئۆزىنىڭ بىددىس ياغلىغىنى چىقىرىپ، ئېرىنىڭ جىلتە-كىسىنى ئېرتتى.

— ھازىر، ھازىر. ھەي، كىم بار؟ — ئۇ پەقەت چاقىرىلغۇچىلار چاقىرغان ئاۋازنى ئاڭلاش بىلەن تەڭلا ئۇچقاندەك قېشىمىزغا يېتىپ كېلىدۇ، دەپ ئىشىنىدىغان كىشىلەرگە ئوخشاش ۋاقىردى. — مېنى-كىنى قېشىمغا ئەۋەت!

مېنىكى يېنىك قەدەم بىلەن ئۆيگە كىرىپ كەلدى. ئۇ ئاقسۆڭەك-لەر ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققان بولۇپ، گرافنىڭ ئۆيىدە تەربىيەلەنىپ ئۆسكەن ۋە ئۇ چاغلاردا گراف ئائىلىسىنىڭ ھەممە ئىشلىرىنى باشقۇراتتى.

— مۇنداق ئىش، ئەزىزىم، — دېدى گراف، كىرىپ كەلگەن ئەدەپلىك ياش يىگىتكە قاراپ. — سەن ماڭا... — ئۇ ئويلىنىپ قالدى، — شۇنداق، سەن ماڭا يەتتە يۈز سوم ئەپكېلىپ بەر، بولام-دۇ! بىراق، دىققەت قىل، ھەرگىز يەنە ئالدىنقى بىر قېتىمدىكىدەك يىرتىلىپ ۋە كىرىلىشىپ كەتكەن پۇلنى ئەپكەلمە، پاكىزلىرىنى ئەپ-كەل، گراف ئايىمغا.

— شۇنداق، مېنىكى، پاكىزلىرىنى ئەپكېلىڭ، — دېدى گراف ئايىم، غەمكىنلىك بىلەن ئۇ تارتىپ.

— قايسى چاغدا ئەپكەلسەم بولىدىكىن، تەقسىر، — دېدى مېنىكى. — مەلۇملىشىمنى مەزۇر كۆرسىلە...، بىراق، بىئارام بولام-خايلا، — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ؛ گرافنىڭ ئېغىر ۋە تېز-تېز دەم

ئېلىۋاتقانلىغىنى، بۇ ئەھۋال ئۇنىڭ ھەمىشە غەزەپلىنىشكە باشلىغانلىقى-
نىڭ ئالامىتى ئىكەنلىكىنى سېزىپ قالدى. — مەن ئېسىمدىن چىقىد-
رىپ قويۇپتىمەن ... ھازىرلا ئېلىپ كېلەمدىم؟

— ھە، دەرھال ئېلىپ كەل. مانا، گراف ئايىمغا بەر.

— بىزنىڭ مىتىنكا بىر ئالتۇن-دە، — دەپ قوشۇپ قويدى
گراف، بۇ ياش ئادەم چىقىپ كەتكەندىن كېيىن كۈلۈپ تۇرۇپ. —
قىلالمايمەن دەيدىغىنى يوق. مەن ئۆزۈم يوق دىگەن گەپلەرگە
چىداپ تۇرالمايمەن، ھەممىنى قىلغىلى بولىدۇ.

— شۇنداق، پۇل، گراف، پۇل، پۇل دىگەن نەرسە ئادەمنى
دۇنيادا قانداق قايغۇلارغا سالمايدۇ، دىدى گراف ئايىم. — مۇشۇ-
چىلىك پۇل ماڭا ناھايىتى زۆرۈر.

— سىز گراف ئايىمىم، پۇلنى توپىدەك سورۇشتا داڭ چىقارغان
ئادەمسىز، — دىدى گراف ۋە خوتۇنىنىڭ قولىغا سۆيۈپ قويۇپ
يەنە ئۆزىنىڭ كۈتۈپخانىسىغا كەتتى.

ئاننا مىخايىلوۋنا بېزۇخوۋلارنىڭكىدىن قايتىپ كەلگەندە،
پاكىز پۇل گراف ئايىمنىڭ كىچىك شىرەسىدە قولىغا ئېلىپ بىلەن
يېپىقلىق تۇراتتى، ئاننا مىخايىلوۋنامۇ گراف ئايىمنىڭ قانداقتۇ بىرەر
ئىش بىلەن بىسەرەمجان بولۇپ قالغانلىغىنى سېزىپ قالدى.

— ھە، نىمە بولدى، سۆيۈملۈگۈم، — دىدى گراف ئايىم.

— ھە... ي! ئۇنىڭ ئەھۋالى ناھايىتى خەۋپلىك! ئۇنى تونۇ-

غىلى بولمايدۇ، ئۇنىڭ كېسىلى ناھايىتى ئېغىر، ناھايىتى ئېغىر؛
مەن ئۇ يەردە پەقەت مىنۇتچە تۇردۇم ۋە بىرەر ئېغىز سۆزمۇ
قىلمىدىم ...

— Anette، خۇدا ھەققى، يوق دىمە، — دىدى بىردىنلا گراف

ئايىم، يۈزى شۇنداق قىزىرىپ كەتتىكى، ياغلىغىدىن پۇلنى چىقىردى. ۋاتقاندا ئۇنىڭ قېرىلىق يەتكەن، ياداڭغۇ ۋە ھۆرمەتكە سازاۋەر بولغان چىرايى غەلىتە بولۇپ كەتتى.

ئاننا مىخايلوۋنا نىمە ئىش ئىكەنلىكىنى دەرھال چۈشىنىۋالدى ۋە مۇۋاپىق پەيتتە گراف ئايىمنى قۇچاقلىۋېلىش ئۈچۈن ئېڭىشىشكە باشلىدى.

— مانا، مېنىڭدىن بۇرۇنقى كىيىم-كېچەك تىككۈزۈش ئۈچۈن... ئاننا مىخايلوۋنا ئۇنى قۇچاقلاپ يىغلاشقا باشلىدى. گراف ئايىممۇ يىغلاپ كەتتى. ئۇلار جانىجان دوست بولغانلىغى ئۈچۈن يىغلايتتى؛ بىر بىرىدىن ھىچنەرسىنى ئايىمايدىغانلىغى ئۈچۈن يىغلايتتى؛ ياش چاغلىرىدىكى بۇ دوستلار پۇلداك پەسكەش نەرسە بىلەن بەنت بولغانلىغى ئۈچۈن يىغلايتتى؛ ئۆزلىرىنىڭ ياشلىق باھارىنىڭ ئۆتۈپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن يىغلايتتى... بىراق، ئۇلارنىڭ يىغىسى يېقىملىق ئىدى....

15

گراف ئايىم روستوۋا ئۆز قىزلىرى ۋە خېلى كۆپ مېھمانلار بىلەن مېھمان ئۆيىدە ئولتۇراتتى. گراف ئەر مېھمانلارنى كۈتۈپخانىسىغا باشلاپ كىرىپ، ئۇلارغا ئۆزىنىڭ قەدىرلەپ يىغىپ كەلگەن تۈرك مۇشتەكىلىرىنى كۆرسەتتى. ئۇ دائىم تاشقىرىغا چىقىپ: "تېخى كەلمىدىمۇ؟" دەپ سوراپ تۇراتتى. ئۇلار ماركىيە دىسمىترىيېۋنا ئاخروسىموۋانى كۈتۈپ تۇراتتى، بۇ ئايال يۇقۇرى تەبىقىلەر دائىرىسىدە le terrible dragon (دەھشەتلىك ئەجدىھا) دىگەن

لەقەم بىلەن مەشھۇر ئىدى، ئۇنىڭ مۇنداق نام چىقىرىشى بايلىغىدىن ۋە ئورنىدىن بولماي، بەلكى ئەقىل-ئىدىرگىنىڭ توغرىلىغىدىن، مۇئامىلىسىنىڭ ئوچۇق-ئاشكارىلىغى ۋە ساددىلىغىدىن ئىدى. ماربىيە دىمىترىيېۋنانى پادىشا خانىدانى بىلەتتى، پۈتۈن موسكۋا بىلەن پۈتۈن پېتېربۇرگدىمۇ داڭلىق ئىدى، ھەر ئىككى شەھەر ئۇنىڭغا ھەيران بولۇپ، ئارقىسىدا ئۇنىڭ قوپاللىقلىرىنى مەسخىرە قىلاتتى، قىزىق ئىشلىرى توغرىسىدا سۆز-چۆچەك قىلىشاتتى؛ ئەمما ھەممەي-لەن يەنە ئۇنى مۇستەسناسىز ھۆرمەتلەيتتى ۋە ئۇنىڭدىن قورقاتتى. ئۇلار گرافنىڭ تاماكا ئىسىغالىق تولغان كۈتۈپخانىسىدا خىتاپنامىدە ئېلان قىلىنغان ئۇرۇش ۋە ئەسكەر ئېلىش مەسىلىسى توغرىسىدا پاراڭلىشىۋاتاتتى. خىتاپنامىنى ھېچكىم ئوقۇمىغان ئىدى، ئەمما ھەممەيلىن خىتاپنامىنىڭ ئېلان قىلىنغانلىغىنى بىلىگەن ئىدى. گراف تاماكا چېكىپ ۋە پاراڭلىشىپ ئولتۇرغان ئىككى مېھمان ئوتتۇرىسىدا دىكى دىۋاندا ئولتۇراتتى. گراف تاماكا چەكمەيتتى، سۆز قىلمايتتى، ئەمما بېشىنى بىردەم ئۇ ياققا، بىردەم بۇ ياققا قىيسايتىپ، تاماكا چېكىشىۋاتقان بۇ ئىككى كىشىگە ناھايىتى روشەن قىزىقارلىق كەيپىياتى بىلەن قارايتتى، ئۆزى گەپكە سېلىپ قويغان يېنىدىكى ئىككى مېھماننىڭ گېپىگە قۇلاق سالاتتى.

سۆھبەتلىشىۋاتقانلارنىڭ بىرسى ساقال-بۇرۇتلىرى پاكىز قىرىلغان، ئېقىش چىرايى گراژدان ئەمەلدار بولۇپ، ياداڭغۇ يۈزىگە قورۇق كىرىپ قېرىلىق يەتكەن بولسىمۇ، ئەمما ياشلاردەك خېلى ھەۋەس بىلەن كىيىنگەن ئىدى؛ ئۇ خۇددى مۇشۇ ئائىلىنىڭ كىشىسىدەك، دىۋاندا ئىككى پۈتىنى مىنگەشتۈرۈپ ئولتۇرۇپ، كەھرىۋا مۇشتىگىنى لېۋىنىڭ بىر بۇرجىگىدىن ئاغزىغا ئىچكىرىدەك كىرگۈ-

زۈپ، ئۈزۈپ- ئۈزۈپ تاماكا ئىسنى ئىچىگە تارتاتتى ۋە كۆزلىرىنى يۇمۇپ چىمىلدىتىپ قوياتتى. ئۇ قېرى بويتاق شىنشىن بولۇپ، گراف ئايىمنىڭ تاغىسى ئىدى ۋە موسكۋا مېھمانخانىلىرىدا تىلى زەھەر ئادەم دەپ نام چىقارغان ئىدى. ئۇ ئۆزىنى مۆھبەتدەشى بىلەن تەڭ كۆرگەندەك گەپلىشىپ ئولتۇراتتى. ئىككىنچىسى ياش- قىنا، قىزىل يۈزلۈك، ئازادە كىيىنگەن، كىيىمنىڭ تۈگمىلىرى ئىتىلگەن، چاچلىرى ياخشىلاپ تارالغان گۋاردىيە ئەپتسەرى بولۇپ، كەھرىۋا مۇشتىگىنى چىشلىگەن ھالدا قىپ- قىزىل لېۋى بىلەن تۈتۈندىنى ئاستا تارتاتتى ۋە چىرايلىق ئاغزىدىن ھالقا- ھالقا شەكلىدە چىقىراتتى. بۇ ئادەم ھېلىقى سېمونتوۋسكى پولكىنىڭ ئەپتسەرى پوروچىك بېرگ بولۇپ، ئۇ بورىس بىلەن بىللە پولكىغا بارغان ۋە ناتاشا ئۇنى گراف ئايىمنىڭ چوڭ قىزى ۋىرانىڭ "يىگىتى" دەپ، ۋىرانى مەسخىرە قىلغان بېرگ دىگەن كىشى شۇ ئىدى. گراف ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئولتۇرۇپ دىققەت بىلەن قۇلاق سالاتتى. گرافقا ئەڭ خوش ياقىدىغان مەشغۇلاتلارنىڭ ئىچىدە ئۇنىڭ ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان بوستون ناملىق قارتا ئويۇنىنى ھىساپقا ئالمىغاندا، كىشىلەرنىڭ گېپىگە، بولۇپمۇ ئۆزى بىر بىرىگە گىر- گىرلەپ قويغان ئىككى سۆھبەتداشنىڭ گېپىگە قۇلاق سېلىپ ئولتۇرۇشى ئىدى.

— خوش، ئاقساقال، *mon très honorable* (ھۆرمەتكە سازاۋەر) ئالفونى كارلىچ، — دىدى شىنشىن مەسخىرە قىلىپ ۋە ئەڭ ئاددى روس خەلق تىلىدىكى ئىبارىلەرنى ئەڭ نەپىس فرانسۇز تىلىنىڭ جۈملىلىرى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ (ئۇنىڭ گەپ قىلىش خۇسۇسىيەتلىرى مانا شۇنداق ئىدى). *vous comptez vous* (ھۆكۈمەتتىن كىرىم ئېلىشىنى *faire des rentes sur l'état*)

خالامسىز؛ روتىدىن مائاش ئېلىشنى خالامسىز؟
— ياق، پېتر نىكولا يېۋىچ، مەن پەقەت شۇنى كۆرسەتمەكچىم.
مەنكى، ئاتلىقلاردا پايدا-مەنپەئەت پىيادىلەردىكىگە قارىغاندا
ناھايىتى ئاز. مانا، ئەمدى سىز مېنىڭ ئەھۋالىمنى ئويلاپ كۆرۈڭ،
پېتر نىكولا يېۋىچ.

بېرگ ھەمىشە ناھايىتى ئېنىق، تىپ-تىنچ ۋە ئەدەپ بىلەن
سۆزلەيتتى. ئۇنىڭ سۆزلىرى ھەمىشە پەقەت ئۆزىگە ئالاقىدار بولاتتى.
تى؛ ئۆزى بىلەن بىۋاسىتە ئالاقىسى بولمىغان بىرەر مەسىلە توغرىدا
سىدا سۆز بولۇۋاتقاندا، ئۇ سۆز قىلماستىن جەم تۇراتتى. شۇنداق
قىلىپ، ئۇ ھەتتا بىرقانچە سائەتكىچە، ئۆزىمۇ قىلچە تارتىنماي،
باشقىلاردىمۇ قىلچىلىك ئەنسىزلىك پەيدا قىلماي، لام-مىم دىمەس-
تىن جەم تۇراتتى، لېكىن پاراڭ شەخسەن ئۇنىڭغا ئالاقىدار بولغان
ھامان، ئۇ روشەن مەنۇنىيەتلىك تۇيغۇسى بىلەن تەپسىلى سۆزلەپ
كېتەتتى.

— ئويلاپ بېقىڭچۇ مېنىڭ ئەھۋالىمنى، پېتر نىكولا يېۋىچ:
ئەگەر مەن ئاتلىقلاردا بولغان بولسام، ھەتتا دەرىجەم پورۇچىك
بولسىمۇ يىلنىڭ ھەر بىر چارىگىدە ئىككى يۈز سومدىن ئوشۇق ئال-
مىغان بولاتتىم؛ ئەمما مەن ھازىر ئىككى يۈز ئوتتۇز سوم ئېلىۋاتىم.
مەن، — دىدى خوشال، يېقىملىق كۈلۈمسىرەش قىياپىتى بىلەن
شىنشىن ۋە گرافقا قاراپ، گويىكى ئۇنىڭ ئۇتۇغى ھەمىشە باشقا
ھەممە كىشىلەرنىڭ ئاساسىي ئۈمىت-ئارزۇسى بولىدىغاندەك ھىس
قىلىپ.

— ئۇندىن تاشقىرى، پېتر نىكولا يېۋىچ گۋاردىيىگە يۆتكەل-
گەندىن كېيىن ئورنۇم تېخىمۇ كۆرۈنەرلىك بولۇپ قالدى، — دەپ

سۆزىنى داۋام قىلدى بېرگ، — گۇاردىيىچى پىيادە ئەسكەردە بوش ئورۇن دائىم چىقىپ تۇرىدۇ. خوش، ئويلاپ كۆرۈڭ، ئىككى يۈز ئوتتۇز سوم بىلەن نىمە قىلغىلى بولىدۇ، دەيسىز! مەن بىرئاز ئەپقالمەن، يەنە دادامغا ئەۋەتمەن، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى ئۇ ئاڭ-زىدىن ئىسنى يۆگەپ چىقىرىپ.

— La balance y est (كەرىم-چىقىم بالانس ...) comme dit le proverbe (نېمىس پىتىنىڭ ئۈچىيدىنمۇ ياغ تارتىۋېلىشنى بىلىدۇ)، دىگەن ماقال بار، — دىدى شىنشىن، مۇشتىگىنى ئاغزى-نىڭ يەنە بىر تەرىپىگە يۆتكەپ ۋە گرافقا قاراپ كۆزىنى قىسىپ قويۇپ.

گراف قاقلاپ كۈلۈپ كەتتى. باشقا مېھمانلارمۇ شىنشىننىڭ سۆزلەۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، يېقىن كېلىپ ئاڭلاشقا باشلىدى. بېرگ كىشىلەرنىڭ يۈزىدىكى مەسخىرانە تەبەسسۇمنىمۇ، بىپەرۋالىقنىمۇ بايقىماستىن، گۇاردىيىگە يۆتكىلىش بىلەن ئۆز كورپۇسىدىكى يولداشلىرىدىن چوڭراق مەرتىۋىگە ئېرىشىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولغانلىغىنى، ئۇرۇش ۋاقتىدا روتا كوماندىرى ھالاك بولۇش مۈمكىنلىكى ۋە ئۇ چاغدا، ئۆزى روتىدا مەنسەپ جەھەتتىن چوڭ بولۇپ قالغاندىن كېيىن، ئاسانلا روتا كوماندىرى بولۇۋېلىش مۈمكىن-لىكى، پولىكتا ئۇنى ھەممە ئادەم ياخشى كۆرۈشى، ئاتىسى ئۇنىڭدىن مەمنۇن بولۇشى ھەققىدە سۆزلەپ كەتتى. بېرگ بۇ ھەقتە گەپ قىلىپ ئۆزى لەززەتلەنگەندەك قىلاتتى-يۇ، باشقا كىشىلەرنىڭمۇ ئارزۇ-ھەۋەسلىرى بارلىغىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمىگەندەك كۆرۈنەتتى. لېكىن ئۇ شۇنداق يېقىملىق ۋەزىمىنلىك بىلەن گەپ قىلاتتى ۋە بۇ ياش يىگىتنىڭ ساددا مەنمەنچىلىكى شۇ قەدەر روشەن كۆرۈنۈپ

تۇراتتىكى، ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سېلىپ ئولتۇرغانلار ھىچنەرسە دىيەلمەيتتى.

— ھە، ئاقساقال، سىز نەگە بارسىڭىزمۇ — پىيادە ۋە ئاتلىقلار قىسمىغا بارسىڭىزمۇ — ھەممىلا يەردە ئامتىڭىز كېلىدۇ، بۇنى مەن سىزگە ئالدىن ئېيتىپ قوياي، — دىدى شىنسىن ئۇنىڭ دولىسىغا ئۇرۇپ قويۇپ ۋە دىۋاندىن پۇتىنى پەسكە چۈشۈرۈپ.

بېرگ خوشال بولۇپ كۈلۈپ كەتتى. گراف مېھمانلارنى باشلاپ مېھمانخانغا چىقىپ كەتتى.

* * *

شۇنداق بىر پەيت ئىدىكى، زىياپەتكە مەخسۇس ئېيتىلغان مېھمانلار داستىخانغا تەكلىپ قىلىشنى كۈتۈپ ئۇزۇن پاراڭغا چۈشۈپ كەتمەيتتى، ئەمما شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇياق-بۇياققا مېڭىشىپ ۋە ئاندا-ساندا پاراڭلىشىپ قويۇشنى، بۇ ئارقىلىق ئۆزلىرىنىڭ تاماققا ئولتۇرۇشقا ئانچە ئالدىراپ كەتمەيدىغانلىغىنى بىلدۈرۈشنى زۆرۈر دەپ ھىساپلايتتى. ئەر-ئايال ساھىبخانلار ئىشىككە قاراپ ۋە كۆپىنچە بىر بىرىگە كۆز بېقىشىپ قوياتتى. مېھمانلار بولسا ئۇلارنىڭ بۇ كۆز بېقىشلىرىغا قاراپ، ئۇلارنىڭ بىراۋنى ياكى بىرەر نەرسىنى — تېخى يېتىپ كېلەلمىگەن مۇھىم بىر كىشىنى ياكى تېخى تەييار بولمىغان بىرەر خىل تاماقنى كۈتۈۋاتقانلىغىنى بىلىشكە تىرىشاتتى.

پېر دەل تاماق ئالدىدىلا يېتىپ كەلدى. دە، مېھمان ئۆيىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا ئۆزىگە بىرىنچى قېتىم دۇچ كەلگەن كرىسلودا ھەممەيلەننىڭ ماڭىدىغان يولىنى توساپ ئوڭايسىزلىنىپ ئولتۇردى. گراف ئايم ئۇنى سۆزلەشكە مەجبۇر قىلغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇ كۆزەينىگىدىن ئۆزىنىڭ ئەتراپىغا خۇددى قانداقتۇ بىر كىشىنى

ئىزلىگەندەك قاراپ، گراف ئايىمنىڭ سوئاللىرىغا "ھە، ياق" دىگەندەك قىسقا سۆزلەر بىلەن جاۋاپ بەردى. ئۇ قىسىلىپ قالغان ئىدى ۋە ئۆزى بۇنى سەزمەيتتى. ئۇنىڭ ئېيىق بىلەن ئۆتكۈزگەن ھېلىقى ئىشلىرىنى ئۇقۇۋالغان كۆپ سانلىق مېھمانلار بۇ يوغان، سېمىز، جىمغۇر ئادەمگە قاراپ، كېلەڭسىز، تارتىنچاق بۇ ئادەمنىڭ قانداق قىلىپ مېرشابقا شۇنداق چاخچاق قىلىش قولىدىن كەلگەنلىكىنى ئۇقالمىي ھەيران بولۇشۇپ قاراپ قالغان ئىدى.

— سىز يېقىندا كەلدىڭىزمۇ؟، — دەپ سورىدى ئۇنىڭدىن گراف ئايىم.

— oui, madame (شۇنداق، خانىم)، — دەپ جاۋاپ بەردى پېپر ئەتراپىغا قاراپ.

— ئېرىمنى كۆرمىدىڭىزمۇ؟

— Non, madame (ياق، خانىم)، — دىدى. — دە، ئورۇنسىز ئىلجىيىپ قويدى.

— سىز پارىژدىن يېقىندا كەلگەن ئوخشايسىز؟ ناھايىتى ئاجايىپ شەھەر بولسا كېرەك. — ھە؟
— شۇنداق، ناھايىتى ئاجايىپ.

گراف ئايىم ئاننا مىخايىلوۋنا بىلەن كۆز بېقىشىۋالدى. ئاننا مىخايىلوۋنا گراف ئايىمنىڭ بۇ ياش ئادەمنى كۈتۈۋېلىشىنى ئۆتۈنگەندىكىلىكىنى چۈشەندى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئاننا مىخايىلوۋنا ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ دادىسى توغرىسىدا سۆزلەشكە باشلىدى؛ لېكىن پېپر ئۇنىڭغىمۇ خۇددى گراف ئايىمغا ئوخشاش قىسقا سۆزلەر بىلەن جاۋاپ بەردى. باشقا مېھمانلارنىڭ ھەممىسى ئۆزئارا پاراڭ سېلىشماقتا ئىدى.

— les Razoumovsky... Ça a été charmant...

Vous êtes bien bonne... La comtesse Apraskine...

(راز ئۇموۋسكىلارنىڭ ئۆيىدىكىلەر... سۆيۈملۈك... گرافى ئايىم ئاپراكىسكىنا...) — ھەممە تەرەپتىن مۇشۇنداق سۆزلەر ئاڭلاندى. گرافى ئايىم ئورنىدىن تۇردى — دە، زالغا كىرىپ كەتتى.

— ماريە دىمىترىيېۋنا؟ — ئۇنىڭ ئاۋازى زالدىن ئاڭلاندى.

— ئۆزى شۇ، — دېدى بۇنىڭغا جاۋابەن يوغان تاۋۇشلۇق بىر خوتۇن ۋە شۇنىڭ ئارقىسىدىنلا ماريە دىمىترىيېۋنا ئۆيىگە كىرىپ كەلدى.

ئەڭ قېرىلىرىدىن باشقا ھەممە قىزلار، ھەتتا ھەممە خوتۇنلار ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى. ماريە دىمىترىيېۋنا ئىشىكتە توختاپ قالدى، ئۇنىڭ بويى ھەم ئىگىز، ھەم چوڭ ئىدى، ئۇ كۈمۈشتەك ئاقارغان بۇدرە چاچلىق ئەللىك ياشلىق بېشىنى ئىگىز كۆتىرىپ مېھمانلارغا قاراپ چىقتى ۋە خۇددى يېڭىنى تۈرمەكچى بولغاندەك، ئۆزىنىڭ كۆيىنىڭ كەڭ يەڭلىرىنى ئالدىرىماستىن تۈزەشتۈرگىلى باشلىدى. ماريە دىمىترىيېۋنا^① ھەمىشە رۇس تىلىدا سۆزلەيتتى.

— تۇغۇلغان كۈننىڭ تويىنى ئۆتكۈزگۈچى ئانا ۋە بالىلار ساغلام ۋە بەختلىك بولغاي، — دېدى ئۇ ھەممە تاۋۇشلارنى بېسىپ كېتىدىغان يۇقۇرى تاۋۇش بىلەن. — ھە، نەس باسقان چال، — دېدى ئۇ قولغا سۆيۈپ قويغان گرافقا قاراپ، — موسكۋادا ئىچىڭ تىت-تىت

① ماريە دىمىترىيېۋنا ئاكروس-موۋا خېلى قولىدا بار ئادەم بولۇپ، موسكۋادا ناھايىتى شۆھرەتلىك ئىدى. تولستوي ئۇنىڭ چېركاۋدا قويۇلغان نامى ناتاشانى ئۆزگەرتىپ ماريە قىلغان. — تەر.

بولۇپ يۈرۈۋاتقان بولساڭ كېرەك؟ ئىتىڭ بىلەن بىلە ئوۋ ئوۋلاپ
يۈرىدىغان جايىمۇ يوقتۇ؟ قانداق قىلسەن، ئەزىزىم، مانا بۇ چۈجىلەر
ئۆسۈپ يېتىشىۋېتىپتۇ... — دېدى ئۇ قىزلارنى كۆرسىتىپ، — مەيلى
خالا ياكى خالىما، بۇلارغا يىگىت تاپماي ئىلاجىڭ يوق.

— خوش، كازاكىم، نىمە گەپ؟ (مارىيە دىمىترىيېۋنا ناتاشانى
كازاك دەپ ئاتايتتى)، — دېدى ئۇ ئالدىغا ھېچ تارتىنماستىن خوشال
بولۇپ كەلگەن ناتاشانى ئەركىلىتىپ. — زەھەر قىز ئىكەنلىكىنى
بىلسەممۇ ياخشى كۆرىمەن — دە.

ئۇ چوڭ قاپچۇغىدىن شەكلى نەشپۈتكە ئوخشاپ كېتىدىغان بىر
جۈپ ياقۇت كۆزلۈك قۇلاق ھالقىسىنى چىقىرىپ، ئۇنى تۇغۇلغان
كۈن تويىنى ئۆتكۈزگەنلىكى ئۈچۈن ئېچىلىپ — ياپراپ قىپ — قىزىل
قىزىرىپ كەتكەن ناتاشاغا بەردى — دە، دەرھال ئۇنىڭدىن ئۆرۈلۈپ،
پېپىرغا قارىدى.

— ھە، ھە! ياخشى يىگىت! بۇ ياققا كەلچۇ، — دېدى ماریيە
دىمىترىيېۋنا ساختا ئىنچىكە پەس ئاۋازى بىلەن، — بۇ ياققا كەلچۇ،
ياخشى يىگىت...

ئۇ قاپىغىنى تۈرۈپ يېڭىنى تېخىمۇ يۇقۇرى تۈرۈپ قويدى.
پېپىر ئۇنىڭغا كۆزەينىڭدىن كۆزلىرىنى مەنئەتتە قاراپ،
ئالدىغا كەلدى.

— يېقىنراق كەل، يېقىنراق كەل، ئەزىزىم! قولۇمغا چۈشكەندە
ئاتاڭغىمۇ توغرىسىنى ئېيتقان ئىدىم، ساڭمۇ ئېيتىشىم پەرز.
مارىيە دىمىترىيېۋنا جىم بولۇپ قالدى. ھەممە يەنە نىمە بولىدۇ —
غانلىغىنى كۈتۈپ، ئەمما بۇنىڭ پەقەت كىرىش سۆز ئىكەنلىكىنى
ھىس قىلىپ، جىم بولۇپ قېلىشتى.

— ياخشى قېسەن، گەپ يوق! ياخشى يېگىت! ئاتىسى ئۆلۈم ھالىتىدە ياتىدۇ-يۇ، بۇ بولسا مىرشابنى ئېيىقنىڭ دۈمبىسىگە تېڭىپ قويۇپ كۆڭۈل ئېچىپ يۈرىدۇ! ئۇيات ئەمەسمۇ، ئەزىزىم، ئۇيات! ئۇندىن كۆرە ئۇرۇشقا بارغىنىڭ ياخشىراق!

ماریيە دىمىترىيېۋنا پېيردىن ئۆرۈلۈۋالدى-دە، كۈلكىسىنى باسالمايۋاتقان گرافقا قولىنى ئۇزاتتى.

— قېنى، تاماق ۋاقتى بولۇپ قالغاندەك، چىقساق بۇلار؟—

دىدى ماریيە دىمىترىيېۋنا.

ئالدىدا گراف ماریيە دىمىترىيېۋنا بىلەن بىللە كىردى؛ ئۇنىڭدىن كېيىن گراف ئايىم ئاتلىقلار پولكىنىڭ پولكاۋنىگىنى قولتۇقلاپ كىرىپ كەلدى (ئۇلار پولكاۋنىكىنى مۇھىم ئادەم دەپ ھىساپلايتتى، چۈنكى نىكولاي ئۇنىڭ بىلەن بىللە پولكىنىڭ ئارقىسىدىن يېتىشىۋېلىشى كېرەك ئىدى). ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئاننا مىخايىلوۋنا شىنشىن بىلەن بىللە كىرىپ كەلدى. بېرگ قولىنى ۋېراغا ئۇزاتتى. كۈلۈمسىرەپ تۇرغان زۇلى كاراگىنا نىكولاي بىلەن بىللە شىرەگە قاراپ ماڭدى. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن باشقا كىشىلەر جۈپ-جۈپى بىلەن پۈتۈن زالدا ئۇزۇن تىزىلىشىپ ماڭدى، ئەڭ ئاخىرىدا بىر-بىرلەپ بالىلار، ئەر-ئايال ئوقۇتقۇچىلار مېڭىشتى. خىزمەتكارلار ھەركەتكە كېلىشتى، ئورۇندۇقلار تاراقلىدى، زالنىڭ بىر تەرىپىدە مۇزىكا سادالىرى ياڭرايتتى، مېھمانلار ئورۇنلىرىدا ئولتۇرۇشتى. گراف ئائىلىسىنىڭ مۇزىكا ئاۋازى توختاپ، پىچاق بىلەن ۋىلكىلارنىڭ جىرىڭلاشلىرى، مېھمانلارنىڭ گۇدۇڭشۇشلىرى، خىزمەتكارلارنىڭ شىپىلداپ ماڭغان قەدەم تاۋۇشلىرى ئاڭلىنىشقا باشلىدى. شىرەنىڭ بىر ئۇچىدا گراف ئايىم باش بولۇپ ئولتۇردى. ئوڭ تەرەپتە ماریيە دىمىترىيېۋنا،

سولدا ئاننا مىخايلوۋنا ۋە باشقا مېھمانلار ئولتۇرۇشتى. شىرەنىڭ يەنە بىر ئۇچىدا گىرافى، سول تەرىپىدە ئاتلىقلار پولكىنىڭ پولكاۋ-نىڭى، ئوڭ تەرىپتە شىنشىن ۋە باشقا ئەر مېھمانلار ئولتۇرۇشتى. ئۇزۇن شىرەنىڭ بىر تەرىپىدە يېشى چوڭراق ياشلار: ۋېرا بىلەن بېرگ، پېپر بىلەن بورىس بىرگە ئولتۇراتتى؛ يەنە بىر تەرىپىدە بالدۇر ۋە ئەر-ئايال ئوقۇتقۇچىلار ئولتۇراتتى. گىرافى شىشە بوتۇلكىلار، مېۋە-چىۋە ئېلىنغان ۋازىلارنىڭ ئارقىسىدىن خوتۇنغا ۋە ئۇنىڭ ھاۋارەڭ لېنتىلىق ئىگىز بۆكىگە قارايتتى، شۇنىڭ بىلەن بىللە يېنىدىكى مېھمانلىرىنىڭ قەدەھلىرىنى خېلى ھەپسىلە قىلىپ تولدۇراتتى، ئۆزىنىمۇ ئۇنتۇپ قالمايتتى، گىرافى ئايمىمۇ خۇددى ئادەتتە-كىدەك ئۆزىنىڭ ئۆي خوجايىنى بولغانلىق مەجبۇرىيىتىنى ئۇنتۇپ قالماي، ئاناتاس^① ئارقىسىدىن ئېرىگە چوڭقۇر مەنىلىك قاراپ قوياتتى، ئېرىنىڭ چېچى يوق ئايپاڭ بېشى ۋە يۈزى ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ قىزىلىغى بىلەن ئايپاق چاچلاردىن كەسكىن پەرقلەندى. گەندەك تۇيۇلاتتى. شىرەنىڭ خانىمىلار ئولتۇرغان بىر ئۇچىدىن ۋەزىمىن پاراڭ ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى؛ ئەرلەر ئولتۇرغان ئۇچىدىن بارغانسېرى قاتتىق ئاۋازلار ئاڭلىنىپ تۇراتتى، ئاتلىقلار پولكى پولكاۋنىڭ ئاۋازى تېخىمۇ يۇقۇرى ئىدى، ئۇ شۇنچىلىك ئىشتىھا بىلەن يەپ ئىچەتتىكى، يۈزى بارغانسېرى قىزىرىپ كەتمەكتە ئىدى، گىرافىمۇ ئۇنى باشقا مېھمانلار ئۈچۈن ئىبىرەت قىلاتتى. بېرگ ئۆزىنىڭ يېقىملىق كۈلۈمسىرەش قىياپىتى بىلەن ۋېراغا: مۇھەببەت بۇ دۇنياغا خاس تۇيغۇ-ھىسسىيات بولماستىن، بەلكى ئۇ دۇنياغا

① ئاناتاس — بولو (مېۋە)

خاس نەرسە دەيتتى. بۇرۇن ئۆزىنىڭ يېڭى ئاغىنىسى پېپىرغا بۇ يەردە ھازىر بولغان مېھمانلارنى بىر-بىرلەپ ئېتىمى ئاتا پ كۆرسىتىپ چىقتى ۋە ئۇنىڭ قارشىسىدا ئولتۇرغان ناتاشا بىلەن كۆز بېقىشىد-
 ۋالدى. پېپىر ئاز سۆز قىلاتتى، يېڭى مېھمانلارغا سەپسىلىپ قارايتتى ۋە كۆپ يەيتتى. ئۇ ئىككى خىل شورپىدىن بىرىنى — *à la tortue* (تاشپاقا شورپىسىنى) تاللىۋالدى — چىل (قۇش) سامسىسى، بېلىق گۆشىدىن تارتىپ ھەرقانداق قورۇما ۋە ھاراقىنى قولدىن بەرمەي يىدى ۋە ئىچتى، بۇ ۋىننى باش خىزمەتكار ياغلىققا ئوراپ يېنىد-
 ىكى كىشىنىڭ ئارقىسىدىن ئاستا ئۆزىتىپ: ”ساپ مادىرا“... ”ۋېنگرىيىنىڭ“... ياكى ”رېين ۋىنوسى“ دەپ بېرەتتى. پېپىرنىڭ تەخسىسى ئالدىدا گرافنىڭ نامى گۈل قىلىپ ئويۇلغان تۆت خىرۇس-
 تال قەدەھ تۇراتتى، ئۇ شۇلاردىن بىرىنى ئېلىپ تۇتۇپ بەردى-دە، ناھايىتى مەمنۇنىيەت بىلەن ئىچىۋەتتى ۋە مېھمانلارغا بارغانسېرى يېقىملىق قاراپ قويۇپ، ھوزۇرلىنىپ ئىچەتتى. ئۇنىڭ قارشىسىدا ئولتۇرغان ناتاشا بۇرۇنغا، خۇددى ئون ئۈچ ياشلىق قىزلار بىرىنچى قېتىم تېخى ئەمدىلا سۆيۈشۈۋېلىشكەن ۋە ئۆزلىرى ئاشىق بولۇپ قالغان ئوغۇللارغا قارىغاندەك قاراپ قوياتتى. ئۇنىڭ بۇ قاراشلىرى بەزىدە پېپىرغا تىكلەتتى-دە، بۇ قىزىق، تېتىك قىزنىڭ قاراش-
 لىرىدىن كۈلگىسى كېلەتتى، ئەمما نىمە ئۈچۈن شۇنداقلىغىنى ئۆزىمۇ بىلمەيتتى.

نىكولاي سونىيەدىن نېرىدراق جايدا، ژۇلى كاراگىنانىڭ يېنىدا ئىختىيارسىز كۈلۈمسىرىگەن قىياپەت بىلەن قانداقتۇ سۆزلەرنى قىلىشىپ ئولتۇراتتى. سونىيە كۈلۈمسىرىگەن قىياپەتتە ئىدى، لېكىن ئۇنىڭ كۈندەشلىك قىلىپ ئۆزىنى ئازاپلاۋاتقانلىغى روشەن كۆرۈ-

ئۇپ تۇراتتى: ئۇ بىر تاتىرىپ، بىر قىزىرىپ كېتەتتى ۋە نىكولاي بىلەن ژۇلىنىڭ ئوتتۇرىسىدا بولۇۋاتقان پاراڭلارغا پۈتۈن كۈچى بىلەن قۇلاق سالاتتى. ئوقۇتقۇچى ئايال بولسا گويكى بالىلارنى رەنجىتمەكچى بولغان كىشىگە زەربە بېرىشكە تەييارلىنىۋاتقانداك ئەنسىزلىنىپ دائىم ئەتراپقا قاراپ قوياتتى. نېمىس ئوقۇتقۇچى ئېلىپ كېلىنگەن تاماقلار بىلەن بۇ يەرگە قويۇلغان تۈرلۈك ئىچىملىك ۋە ۋىنولارنى ئۆيىگە، گېرمانىيىگە يازىدىغان خېتىدە تەرىپلەش ئۈچۈن بۇلارنىڭ ناملىرىنى بىلىۋېلىشقا تىرىشاتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن باش خىزمەتكار ۋىنوني ياغلىققا ئوراپ يېنىدىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ كەتكەنلىگىگە ناھايىتى خاپا ئىدى. نېمىس قاپىغىنى تۈردى، شۇ ۋىنوغا زار ئەمەسلىگىنى كۆرسىتىشكە تىرىشاتتى، لېكىن ۋىنو ئۇنىڭغا تەشۋالىغىنى قاندۇرۇش، ئاچكۆزلۈك قىلغانلىغىدىن ئەمەس، بەلكى پەقەت نامىنى بىلىۋېلىش ئۈچۈنلا كېرەكلىگىنى، ھېچكىم چۈشەنمەيدىغانلىقىدىن خاپا ئىدى.

16

شەرنىڭ ئەزلەر ئولتۇرغان تەرىپىدە سۆھبەت بارغانسېرى قىزىۋاتاتتى. پولكاۋنىڭ ئۇرۇش ئېلان قىلىنغانلىغى توغرىسىدا پېتربۇرگدا خىتاپنامە چىققانلىغىنى ۋە ئۆزى كۆرگەن بىر نۇسخە-سىنىڭ شۇ كۈنى چاپارمەن ئارقىلىق باش قوماندانغا ئەۋەتىپ بېرىلگەنلىگىنى سۆزلەپ بەرمەكتە ئىدى.

— بوناپارت بىلەن ئۇرۇش قىلىشنى بىزگە كىم قويۇپتۇ؟ —

دىدى شىنشىن. — Il a déjà rabattu le caquet à l'Autriche.

Je crains que cette fois ce ne soit notre tour (ئۇ ئاۋستە-
رىيىنىڭ غۇرۇرىنى يەرگە ئوردى، ئەمدى نوۋەت بىزگە كەلمىگەي
دەپ قورقمەن).

پولكاۋنىڭ قامەتلىك، ئىگىز بويلىق ۋە خۇش پېلىلىق نېمىس
بولۇپ، ئۇنىڭ ئۆز ۋەزىپىسىگە سادىق ھەم ۋەتەنپەرۋەر ئادەم
ئىكەنلىكى روشەن ئىدى.

— كىم قويغانلىغىنى، مۇھتەرەم ئەپەندىم، — دېدى پولكاۋنىڭ
نېمىسچە ئاھاڭ بىلەن (”e“ ئورنىدا ”o“ ئىشلىتىپ)، — بۇنى
پادىشا ئالىلىرى بىلىدۇ. ئۇ خىتاپنامىدە: روسىيىگە تەھدىت
سېلىۋاتقان خەۋپكە — ئىمپېرىيىنىڭ بىخەتەرلىكى، شەنى ۋە ئۇنىڭ
ئىتتىپاقداشلىرىنىڭ مۇقەددەسلىكىگە تەھدىت سېلىۋاتقان خەۋپكە
بىپەرۋالىق بىلەن قاراپ تۇرۇش مۇمكىن ئەمەس، دەيدۇ، — دېدى
ئۇ، ”ئىتتىپاقداشلىرى“ دىگەن سۆزگە گويىكى ئىشنىڭ پۈتۈن
ماھىيىتى مانا شۇنىڭدا دىگەندەك، ئالاھىدە ئەھمىيەت بېرىپ.

شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ئۆزىگە خاس قۇسۇرسىز ۋە رەسمى خاتىرىسى
بىلەن خىتاپنامىنىڭ كىرىش سۆزىنى تەكرارلىدى: ”ياۋروپادا
مۇستەھكەم ئاساس ئۈستىگە قۇرۇلغان تېچلىق بەرپا قىلىش خاھ-
شىدىن ئىبارەت بولغان پادىشانىڭ يىگانە ۋە زۆرۈرى مەقسىدى
ئۇنى قوشۇننىڭ بىر قىسمىنى چەتئەلگە سۈرۈشكە ۋە بۇ مەقسەتكە
يېتىش ئۈچۈن يېڭى تەدبىرلەر كۆرۈشكە ئۈندىدى.“

— كىم قويغانلىغىنى ئەمدى بىلىدىڭىزمۇ، مۇھتەرەم ئەپەندىم، —
دېدى ئۇ نەسىھەت قىلغان تەرىزدە ۋە ئىستاكلىقى ۋەنوسىنى
ئىچتى. — دە، ماختاشنى كۈتۈپ گرافقا قارىدى.

— Connaissez vous le proverbe (بۇ تەمسىلى بىلەمسىز):

يېرىمە، يېرىمە، ئۆز ئويۇڭدە ئولتۇرۇۋەر، ئۇرچۇغۇڭنى چۆگىلىتە-
ۋەر، — دىدى شىنشىن قوشۇمىسىنى تۈرۈپ ۋە كۈلۈپ قويۇپ —
Cela mous convient à merveille (بۇ سۆز بىزگە راسا باپ
a plate couture كېلىدۇ). سۇۋۇروۋنى ئالايلى، — ئۇلار ئۈنۈمۈ
(يەر بىلەن يەكسان قىلىۋەتتى)، ئەمدى بىز سۇۋۇروۋتەك ئادەم-
لەرنى نەدىن تاپالايمىز؟ Je vous demande un peu (مەن پەقەت
سىزدىنلا سوراۋاتىمەن)، — ئۇ رۇس تىلىدىن توختىماي فرانسۇز
تىلىغا يۆتكىلىپ سۆزلەيتتى.

— بىز ئەڭ ئاخىرقى بىر تامچە قېنىمىز قالغىچە ئۇرۇش قىلىشىمىز
كېرەك، — دىدى پولكاۋنىك ئۈستەلگە مۇشتلاپ، — بىز ئۆزىمىزنىڭ
پادىشايسىمىز ئۈچۈن ئۆلۈشىمىز كېرەك، شۇ چاغدا ھەممە ياخشى
بولىدۇ. بىز ئىمكان-قە-دەر (ئۇ "ئىمكان قەدەر" دىگەن سۆزنى
ئالاھىدە سوزۇپ سۆزلىدى) ئاز مۇھاكىمە قىلىشىمىز كېرەك، — دەپ
سۆزىنى تۈگەتتى ئۇ يەنە گرافقا قاراپ. — بىز پىشقەدەم ئاتلىقلار-
نىڭ كۆزقارىشىمىز مانا شۇنداق، گەپنى شۇ يەرگىچە قىلاي! سىز
ياش ئاتلىقسىز، قانداق ئويلايسىز؟ — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ نىكو-
لايغا قاراپ؛ نىكولاي بولسا گەپنىڭ ئۇرۇش توغرىسىدا بولۇۋاتقانلى-
غىنى ئاڭلاپ، ئۆز سۆھبەتدەشنى بىر تەرەپكە قايرىپ قويدى. — دە،
پولكاۋنىكقا پۈتۈن دىققىتى بىلەن قاراپ گېپىگە قۇلاق سېلىشقا
باشلىدى.

— مەن سىزنىڭ پىكىرىڭىزگە تامامەن قوشۇلىمەن، — دىدى
نىكولاي بارغانسېرى قىزىپ كېتىپ، گويىكى شۇ مىنۇتتا غايەت زور
بىر خەۋپكە دۇچكەلگەندەك، ناھايىتى چوڭ ئىرادە ۋە قەھرىمانانە
قىياپەت بىلەن تەخسىنى ئوينىتىپ، قەدەھلەرنى ئۇ ياق-بۇ ياققا

سۈرۈپ قويۇپ، — مەن، رۇسلار ئۆلۈش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى دۈشمەننى يېڭىش ئۈچۈن ئۇرۇشۇشى كېرەك دېگەن پىكىردە مەن، — دېدى ئۇ سۆزىنى ئاياقلاشتۇرۇپ؛ ئۇنىڭدىن كېيىن، خۇددى باشقا كىشىلەرگە ئوخشاش، بۇ سۆزلىرىنىڭ مۇشۇ سورۇن ئۈچۈن ھەددىدىن زىيادە تەنتەنە ۋە بەك قىزىققانلىق بىلەن ئېيتىلغانلىغىنى سېزىپ قېلىپ ئۆزى ئوڭايىسىزلىنىپ قالدى.

— C'est bien beau ce que vous venez de dire (ناھا- يىتى ياخشى! ناھايىتى ياخشى گەپ قىلدىڭىز!) — دېدى ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ژۇلى ئۇھ تارتىپ قويۇپ. نىكولاي سۆزلەۋاتقاندا سونىيەنىڭ پۈتۈن بەدىنى تىترەپ، قۇلغى قىزىرىپ كەتتى، كېيىن بۇ قىزىللىق قۇلغىنىڭ ئارقىسىدىن ئۆتۈپ بويىنىغىچە ۋە ئىككى يەلكىسىگە يېتىپ باردى. پېپر پولكاۋنىڭ سۆزلىرىگە دىققەت بىلەن قۇلاق سالاتتى ۋە تەستىقلاش ئالامىتى بىلەن بېشىنى لىڭشىدەتتىپ قوياتتى.

— مانا بۇ ياخشى گەپ، — دېدى ئۇ.

— مانا بۇ يىگىت ھەقىقى ئاتلىق ئىكەن، — دەپ ۋاقرىدى پولكاۋنىڭ يەنە ئۈستەلگە مۇشتلاپ.

— نىمە دەپ ۋاقرىش ئاتىسىلەر؟ — دېدى شىرەنىڭ نېرىقى تەرىپىدە ئولتۇرغان ماریيە دىمىترىيېۋنا يوغان ئاۋاز بىلەن. — نىمىشقا شىرەگە مۇشتلاۋېرىسەن، — دېدى ئۇ ئاتلىققا قاراپ، — كىمگە چېچىلىۋاتىسەن؟ نىمە، فرانسۇزلار ئالدىمدا تۇرۇپتۇ دەپ ئويلاۋاتامسەن؟

— مەن ھەقىقەتنى سۆزلەۋاتىمەن، — دېدى ئاتلىق كۈلۈپ

تۇرۇپ.

— ھامان ئۇرۇش توغرىسىدا — دە، — دەپ ۋاقىرىدى شىرەنىڭ
نېرىقى تەرىپىدە ئولتۇرغان گرافى. — ئوغلۇم ئۇرۇشقا ماڭماقچى،
ھارىيە دىمىتريېۋنا، ئوغلۇم.

— مېنىڭ تۆت ئوغلۇم ئارىمىدە، ئەمما مەن قايغۇرۇۋاتقىنىم
يوققۇ، ھەممە ئىش خۇدانىڭ ئىلكىدە: ئەجىلىڭ يەتسە ئىسسىق
ئۆيدە يېتىپمۇ ئۆلسەن، ئەجىلىڭ يەتمىگەن بولسا جەڭدىمۇ ئۆلمەي-
سەن، ھەممىسى خۇدانىڭ ئىرادىسىگە باغلىق، — دىدى ھارىيە
دىمىتريېۋنا شىرەنىڭ نېرىقى ئۈچىدىن يوغان ئاۋاز بىلەن.
— شۇنداق، شۇنداق.

پاراڭلار يەنە مەركەزلىشىشكە باشلىدى — ئاياللار بىر تەرەپتە،
ئەرلەر بىر تەرەپتە ئىدى.

— سوراڭنى بىلمەيسەن، — دىدى ناتاشانىڭ ئوكسىسى، — مەن
بىلمەن، سەن سوراڭنى بىلمەيسەن.

— سورايمەن، — دەپ جاۋاپ بەردى ناتاشا.

ئۇنىڭ چىرايى بىردىنلا باتۇرانه ۋە خوشال قەتئى تۈس ئىلىپ
ئوتتەك قىزىرىپ كەتتى. ئۇ سەل ئورنىدىن تۇردى — دە، ئۆزىنىڭ
قارشىسىدا ئولتۇرغان پىپىرنى كۆزقارىشى بىلەن تەكلىپ قىلدى،
ئۇنىڭدىن كېيىن ئانىسىغا مۇراجىئەت قىلدى:

— ئانا! — ئۇنىڭ بالىلارچە ئىنچىكە ئاۋازى ھەممەيلەنگە ئاڭلى-
نىپ تۇراتتى.

— ھە، نىمە دەيسەن؟ — دىدى گرافى ئايىم قورقۇپ كېتىپ،
بىراق قىزىنىڭ چىرايىغا قاراپ بۇنىڭ شوخلۇق ئىكەنلىگىنى بىلدى —
دە، قولى بىلەن ئۇنىڭغا قاتتىق قول ئىشارىسى قىلىپ، باش
چايقىدى.

پاراڭ توختىدى.

— ئاپا! قانداق تاتلىق — تۈرۈملەرنى يەيمىز؟ — دىدى ناتاشا تېخىمۇ ئاۋازنى كۆتىرىپ.

گراف ئايىم قوشۇمىسىنى تۈرۈۋالماقچى بولدى — بۇ، بىراق ئۇزۇن-داق قىلالىدى. ماريە دىمىترىيېۋنا ئوتتۇرا بارمىغىنى چىقىرىپ قورقۇتۇپ قويدى.

— كازاك، — دىدى ئۇ قورقۇتۇپ.

كۆپ سانلىق مېھمانلار بۇنداق شوخلۇققا قانداق قىلىش لازىم-لىغىنى بىلمەي چوڭلارغا قارايتتى.

— خەپ، سېنى توختاپ تۇر! — دىدى گراف ئايىم.

— ئاپا، قانداق تاتلىق — تۈرۈملەرنى يەيمىز؟ — دىدى ۋاقىراپ ناتاشا تېخىمۇ يۈرەكلىك بىلەن ئەكىلەپ ۋە كۈلۈپ تۇرۇپ، ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ شوخلۇغىنى كىشىلەر قارشى ئالىدۇ دەپ ئىشەنەتتى. سونىيە بىلەن ھىلىقى سېمىز پېتەننىڭ كۈلكىسى قىستاپ يىقىلىپ قالاي دىگەن ئىدى.

— ئەنە، سورىدىمغۇ، — دەپ پىچىرلاپ قويدى ناتاشا كىچىك ئۆكسى بىلەن پىپىغا، كېيىن يەنە پىپىغا قاراپ قويدى.

— ماروژنى بار، لېكىن ساڭا بېرىلمەيدۇ، — دىدى ماريە دىمىترىيېۋنا.

ناتاشا قورقۇشنىڭ لازىم ئەمەسلىگىنى بىلدى — دە، ماريە دىمىترىيېۋنادىنمۇ قورقماي چىقىلىۋېرىدىغان بولدى.

— ماريە دىمىترىيېۋنا! قانداق ماروژنە، ئۇ؟ مەن، قايماق ماروژنىسىنى ياخشى كۆرمەيمەن.

— سەۋزىنىڭكى بولىدۇ.

— ياق، قايسى خېلى؟ ماريە دىمىترىيېۋنا، قاندىغى؟ — پۈتۈن-
لەي ۋاقرىغاندەك ئېيتتى ئۇ. — ئېيتىڭا!
ماریە دىمىترىيېۋنا بىلەن گراف ئايىم كۈلۈشۈپ كەتتى، مېھمان-
لارمۇ كۈلۈشۈپ كەتتى. بۇلار ماريە دىمىترىيېۋنانىڭ بەرگەن
جاۋاۋىغا كۈلمەيتتى، بەلكى ماريە دىمىترىيېۋنا بىلەن مۇشۇنداق
مۇئامىلە قىلىشنى بىلگەن ۋە شۇنىڭغا پېتىنغان بۇ قىزنىڭ تەسەۋۋۇر
قىلغىلى بولمايدىغان دەرىجىدە باتۇرلۇغى ۋە چاققانلىغىغا قاراپ
كۈلەتتى.

ئاتاشا پەقەت ئاناناسنىڭ ماروژنىسى ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن
كېيىنلا گەپ قىلماي جىمىپ قالدى. ماروژنىنى كەلتۈرۈشتىن
ئاۋال شامپانىسكىنى تارتىشتى. يەنە مۇزىكا چېلىشقا باشلىدى،
گراف ئۆزىنىڭ خوتۇنى گراف ئايىم بىلەن سۆيۈشۈۋالدى، مېھمانلار
ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ گراف ئايىمنى تەبرىكلەشتى، شىرەنىڭ
ئىككى تەرىپىدە تۇرۇشۇپ گراف بىلەن قەدەھلىرىنى ئۇرۇشتۇردى،
بالىلار بىلەنمۇ قەدەھلىرىنى ئۇرۇشتۇردى، بىر بىرى بىلەنمۇ قەدەھ-
لىرىنى ئۇرۇشتۇردى. خىزمەتكارلار يەنە ھەركەتكە كېلىشتى، ئورۇن-
دۇقلار تاراق-تۇرۇق بولۇپ كەتتى. دە، شۇنداق قىلىپ، مېھمانلار
كىرىپ كەلگەن چاغدىكىگە ئوخشاش، ئەمما يۈزلىرى ئىلگىرىكىگە
قارىغاندا تېخىمۇ قىزارغان ھالدا مېھمانخانا بىلەن گرافنىڭ كۈتۈپ-
خانىسىغا قايتىپ چىقىشتى.

17

قارتا ئوينايدىغان شىرەلەر يېپىلدى، ئوينىغۇچىلارنىڭ گۇرۇپپىدە-

لىرى تۈزۈلدى ۋە گرافنىڭ مېھمانلىرىمۇ ئىككى مېھمان ئۆيدە —
بىر قىسمى ياتاق ئۆيلەردە، يەنە بىر قىسمى كۈتۈپخانىدا جايلاشتى.
گراف قارىتىلغان يەلپۈگۈچ شەكلىدە قولغا تىزىپ ئالدى — دە،
ئادەتلىنىپ قالغان چۈشلۈك تاماقتىن كېيىنكى ئۇيقۇسىنى تەسلىكتە
يەڭدى ۋە ھەممىگە كۈلۈپ قوياتتى. ياشلار گراف ئايىمنىڭ قىزىق-
تۇرۇشى ئارقىسىدا چوڭ گاڭچىڭ، تىك گاڭچىڭ ئالدىغا يىغىلىشتى.
ژۇلى بىرىنچى بولۇپ ھەممەيلەننىڭ تەكلىۋى بويىچە، تىك گاڭ-
چىڭنى چېلىشقا باشلىدى، ئۇ تىك گاڭچىڭدا ئاھاڭنى ئۈزگەرتىپ
تۇرىدىغان كىچىك بىر ناخشىنى ئورۇنلىغاندىن كېيىن، باشقا ياش
قىزلار بىلەن بىرلىشىپ، مۇزىكا جەھەتتىكى قابىلىيىتى بىلەن داڭ
چىقارغان ناتاشا بىلەن نىكولائىنى ناخشا ئېيتىپ بېرىشكە تەكلىپ
قىلدى. چوڭ كىشىلەردەك مۇئامىلە قىلىنغان ناتاشانىڭ ناھايىتى
مەغرۇرلىنىپ كەتكەنلىگى، ئەمما شۇنىڭ بىلەن بىللە تارتىنىپ
تۇرغانلىغى بىلىنىپ تۇراتتى.

— قايسى ناخشىنى ئېيتىمىز؟ — دەپ سورىدى ناتاشا.

— «بۇلاق» نى، — دەپ جاۋاپ بەردى نىكولاي.

— قېنى، ئۇنداق بولسا تېزىرەك. بورىس، بۇ ياققا كەل، — دىدى

ناتاشا. — سونىيە قېنى؟

ئۇ ئەتراپقا قارىدى — دە، دوستىنىڭ ئۆيىدە يوقلۇغىنى بىلىپ،

ئۇنى ئىزلەپ چىقىپ كەتتى.

ناتاشا سونىيەنىڭ ياتاقخانىسىغا يۈگۈرۈپ كىردى، ئۇ يەردە سونىيە

كۆرۈنمىگەچكە، بالىلار بۆلمىسىگە يۈگۈرۈپ كىردى، ئۇ يەردىمۇ

سونىيە يوق ئىدى. ناتاشا ئۇ چوقۇم كارىدوردىكى ساندۇق ئۈستىدە

دەپ ئويلىدى. ئارىلىقتىكى ساندۇق روستوۋلارنىڭ ئۆيىدىكى ياش

قىزلارنىڭ ئاچچىغىنى چىقىرىۋالدىغان ئورنى بولۇپ قالغان ئىدى. دەرۋەقە، دىگەندەك سونىيە ئۆزىنىڭ يېنىك قىزىل رەڭلىك يىپەك كۆيىنىكىنى تېگىگە بېسىپ پۈكلەشتۈرۈپ، بالا باقار ئايالىنىڭ كىرلىشىپ كەتكەن يول-يوللۇق پەر كۆرپىسىدە ساندۇق ئۈستىدە دۈم يېتىۋېلىپ، ئىككى قولى بىلەن يۈزىنى چىڭ تۇتۇپ، بۇقۇلداپ يىغلاۋاتاتتى، بۇ چاغدا ھەتتا ئۇنىڭ يالىڭاچ يەلكىلىرىمۇ تىترەپ كېتەتتى. ناتاشانىڭ بۇ پۈتۈن بايرام كۈنىدە خوشاللىققا لىق تولغان چىرايى بىردىنلا ئۆزگىرىپ كەتتى: كۆزلىرى چەكچىيىپ توختاپ قالدى، كېيىن ئۇنىڭ كەڭ بويىنى تىترەك باستى، ئىككى جاۋغىيىمۇ ساڭگىلاشقا باشلىغان ئىدى.

— سونىيە! نىمە بولدۇڭ؟... نىمە، ساڭا نىمە بولدى؟ ۋا... ي... ي...

جا... نە... ي!

ناتاشامۇ ئۆزىنىڭ چوڭ ئاغزىنى كېرىپ ۋە تەلەتنى ناھايىتى سەتلەشتۈرۈپ، سونىيەنىڭ يىغلىشىدىن باشقا ھېچقانداق سەۋەپنى بىلمەي تۇرۇپلا، خۇددى بوۋاق بالدەك ۋاقىراپ يىغلاشقا باشلىدى. سونىيە بېشىنى كۆتەرمەكچى ۋە جاۋاپ بەرمەكچى بولاتتى، ئەمما ئۇنداق قىلالمايتتى ۋە تېخىمۇ پۈركىنىۋالاتتى. ناتاشا كۆك رەڭلىك پەر كۆرپىدە ئولتۇرۇپ ۋە دوستىنى قۇچاقلاپ يىغلاشقا باشلىدى. سونىيە زورىغا ئولتۇردى— دە، يېشىنى ئېرتىپ سۆزلەپ بېرىشكە باشلىدى.

— نىكولېنكا^① بىرەر ھەپتىدىن كېيىن ماڭدىكەن، ئۇنىڭ... .

① نىكولېنكا — نىكولايىنىڭ ئەركىلەتمە ئىسمى، مېنىڭ نىكولايىم

دىگەندەك مەنىدە. — تەر.

قەغزى.... كەپتۇ.... ئۆزى ماڭا شۇنداق دىدى.... بىراق مېنىڭ
يىغلىماسلىغىم كېرەك ئىدى (ئۇ قولىدا تۇتۇپ تۇرغان قەغەزنى
كۆرسەتتى: ئۇ نىكولاي يازغان شېئىر ئىدى)، مەن يەنىلا يىغلىماس-
لىغىم كېرەك ئىدى، لېكىن مۇنداق قىلالمايسەن.... ئۇنىڭ كۆڭلىنىڭ
ياخشىلىغىنى ھېچكىم چۈشەنەلمەيدۇ....

شۇنىڭ بىلەن ئۇ يەنە يىغلاشقا باشلىدى، چۈنكى ئۇنىڭ كۆڭلى
شۇنداق ئوبدان ئىدى.

— سېنىڭ ئۈچۈنمۇ ياخشى بولدى.... مەن ھەسەت قىلمايمەن...
مەن سېنى ياخشى كۆرىمەن، بۇرۇنقىمۇ ياخشى كۆرىمەن، — دىدى
بىر ئاز ئۆزىگە كېلىپ، — بۇرۇن ناھايىتى ئوبدان.... سىلەر ئۈچۈن
توسالغۇ يوق.... ئەمما نىكولاي بولسا ماڭا ^①cousiu... بۇنىڭغا
مېتروپولىتنىڭ ^② ئۆزى ئارىلاشمىسا... شۇنداق بولغاندىمۇ ئىلاج
يوق. ئۇندىن تاشقىرى، ئەگەر ئانامغا (سونىيە گراف ئايىمنى ئانام
دەپ ھىساپلايتتى ۋە شۇنداق دەپ ئاتايتتى).... ئۇ مېنى نىكولاي-
نىڭ ئۆرلىشىگە توسالغۇ بولۇۋاتىدۇ، يۈرۈشى يوق، ۋاپاغا جاپا
قىلىۋاتىدۇ دەيدۇ.... ھەقىقەتتە.... خۇدا بار (ئۇ چوقۇنۇپ
قويدى).... مەن ئۇنى ياخشى كۆرىمەن، ھەممەيلەننىمۇ ياخشى

① *cousiu* — فرانسۇزچە: ئانىسىنىڭ ئاكىسىنىڭ ياكى ئىنىسىنىڭ ئوغلى.
بۇ يەردە "تاغام" دېگەن مەنىدە.

② مېتروپولىت — پراۋوسلاۋىيە چېركاۋلىرىدا يېپىسكوپ، يەنى ئالى
دەرىجىلىك روھانىلىق مەنەسەپ نامى، ئادەتتە خىرىستىيان چېركاۋلىرىدا
بۇ نام ئاساسلىق ۋە مۇستەقىل تېررىتورىيە بىرلىكى بولغان چېركاۋ باشقار-
مىسى — يېپىپارخىيە باشلىقلىرىغا بېرىلىدۇ. — تەر.

كۆرمىمەن، پەقەت بىرگىنە ۋېرا... نىمە ئۈچۈنكى؟ مەن ئۇنىڭغا نىمە قىلغاندىمەن؟ مەن سىلەرگە شۇنچىلىك مىننەتدار بولمىمەنكى، ھەممىنى قۇربان قىلىشقا تەييارمەن، پەقەت ھېچنىمەم يوق....

سونىيە سۆزىنى داۋام قىلدۇرالمىدى ۋە يەنە قولى بىلەن يۈزىنى توسىۋېلىپ پەر كۆرۈپدە ئولتۇرۇۋالدى. ناتاشا ئۇنى جىم- لەشكە باشلىدى، لېكىن ئۇنىڭ چىرايىدىن ئۆز دوستىنىڭ ھەممە دەرتلىرىنىڭ ئېغىرلىغىنى چۈشەنگەنلىكى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— سونىيە! — دىدى ئۇ بىردىنلا، گويىكى ئۆز دوستىنىڭ دەرت- ئەلەملىرىنىڭ ھەقىقىي سەۋەپلىرىنى تېپىۋالغاندەك. — راست، ۋېرا سېنىڭ بىلەن كەچ تاماقتىن كېيىن سۆزلەشكەن ئەمەسمىدى؟ شۇنداقمۇ؟

— شۇنداق، بۇ شېئىرلارنى نىكولائىنىڭ ئۆزى يازغان ئىكەن، بىر قىسمىنى مەن باشقىلاردىن كۆچۈرۈۋالغان ئىدىم؛ ۋېرا بۇ شېئىر- لارنى مېنىڭ شىرەيمىدىن تېپىۋېلىپ ماڭا: بۇ شېئىرلارنى ئاپامغا كۆرسىتىمەن دىدى ۋە يەنە: سەن ۋاپاغا جاپا قىلدىڭ، ئاپام ئۇنىڭ ساڭا ئۆيلىنىشىگە ھېچقاچان يول قويمىدۇ، ئۇ زۇلغا ئۆيلىنىدۇ، دىدى. كۆرۈپ تۇرۇۋاتسەنغۇ، نىكولاي كۈن بويى ئۇنىڭ بىلەن بىرگە... ناتاشا! مەن ئۇنىڭغا نىمە قىلغان، زادى؟...

ئۇ يەنە ئىلگىرىكىدىنمۇ يامانراق يىغلاپ كەتتى. ناتاشا ئۇنى يۆلىدى، قۇچاقلىدى ۋە يىغا ئارىلاش كۈلۈپ تۇرۇپ، ئۇنىڭغا تەسەللى بېرىشكە باشلىدى.

— سونىيە، سەن ئۇنىڭغا ئىشەنمە! جېنىم، سەن ئۇنىڭغا ئىشەنمە! سەن بىز ئۈچىمىزنىڭ نىكولائىغا بىلەن ياتاق ئۆيىدە سۆزلەشكەنلىگە- مىزنى بىلىسەن؛ ئېسىڭدىدۇ، كەچكى تاماقتىن كېيىن؟ بىز كەلگۈ-

سەدە بولىدىغان ھەممە ئىشنى بەلگىلىگەن ئىدۇق. قانداق قارار قىلغانلىغىمىز تولۇق ئېسىمدە يوق، ئەمما ھەممە ئىشنىڭ ياخشى بولىدىغانلىغى ۋە قىلىش مۇمكىنلىكى ئېسىڭىزدىدۇ؟ شىنشىن تاغامنىڭ ئۆكلىرى ھاممىلىرىڭنىڭ قىزىغا ئۆيلەنگەن ئەمەسمۇ؟ سەن ھاممامنىڭ قىزىنىڭ قىزى سەن، ئاخىر. بورىسمۇ بولىدۇ دىگەن ئىدى. سەن بىلسەن، مەن ھەممە گەپنى ئۇنىڭغا دېدىم. ئۇ قانداق ئەقىللىق، قانداق ئوبدان! — دېدى ناتاشا... — يىغلىما، سونىيە، قوي، جېنىم. — ناتاشا ئۇنى كۈلۈپ تۇرۇپ سۆيۈپ قويدى. — ۋېرا ئىچى قوتۇر، خۇدا ئۇرغاي ئۇنى! ھەممە ئىش ياخشى بولىدۇ ۋە ئۇمۇ ئاپىسىغا دېمەيدۇ؛ نىكولېنكا ئۆزى ئېيتىدۇ، ئۇ ژۇلى توغرىسىدا ئويلاپمۇ قويغىنى يوق. ناتاشا ئۇنىڭ بېشىغا سۆيۈپ قويدى. سونىيە ئورنىدىن تۇرۇپ ئولتۇردى، ئاسلان جانلىنىپ، كۆزلىرى چاقناپ كەتتى ۋە خۇددى ھازىرلا قۇيرۇغىنى پۇلاڭلىتىپ، يۇمشاق تاپىنى بىلەن سەكرەپ، ئاسلانغا خاس قىياپەت بىلەن يىپ توپنى يەنە ئوينىماقچى بولغاندەك قىلاتتى.

— سەن شۇنداق دەپ ئويلايمسەن؟... راستمۇ؟ خۇدا ھەقىقى؟ — دېدى سونىيە كۆيىنكى ۋە چاچلىرىنى چاپسانلىق بىلەن تۈزەشتۈرۈپ. — راست! ئەزىرايى خۇدا! — دەپ جاۋاب بەردى ناتاشا، دوستىنىڭ چېچىنىڭ ئۆرۈمىسىدىن چۇۋۇلۇپ چىقىپ تۇرغان قاتتىق چاچلىرىنى تۈزەشتۈرۈپ.

شۇنىڭ بىلەن ھەر ئىككىلىسىمۇ كۈلۈپ كەتتى.

— قېنى، ئەمىسە، «بۇلاق» ناخشىسىنى ئېيتىشقا بارايلىچۇ.

— بولىدۇ، كەتتۇق.

— سەن بىلەمسەن، ھىلىقى مېنىڭ قارىشىمدا ئولتۇرغان سېمىز

پېپىرنى، ناھايىتى غەلىتە ئادەمكەن! — دېدى ناتاشا بىردىنلا توختاپ قېلىپ. — ناھايىتى خوشالمەن.

شۇنىڭ بىلەن ناتاشا ئارىلىقتىن يۈگۈرۈپ كەتتى. سونىيە كىيىملىرىگە چاپلىشىپ قالغان پەرلەرنى قېقىپ، شېئىرنى قويىنغا، ياداڭغۇ كۆكرىگىنىڭ سوڭەكلىرى چوڭچىيىپ چىقىپ تۇرغان يېرىگە يېقىن قېلىپ قويىنغا تىقىشتۇرۇپ، قىپ-قىزىل چىرايلىرى بىلەن، يەڭگىل، شوخ قەدەم تاشلاپ ناتاشانىڭ ئارقىدىن ئارىلىقنى بويلاپ ياتاقخانىغا يۈگۈرگەن پېتى كىرىپ كەتتى. مېھمانلارنىڭ تەلۋى بويىچە ياشلار «بۇلاق» دىگەن تۆت كىشىلىك ناخشىنى ئېيتىپ بەردى، بۇ ناخشا ھەممەيلەنگە بەك ياراپ كەتتى، ئۇنىڭدىن كېيىن نىكولاي تېخى ئەمدىلا ئۈگىنىۋالغان ناخشىنى ئېيتىپ بەردى:

يېقىملىق كېچە —

ئاپپاق ئايدىڭدا،

تەسەۋۋۇر قىلساڭ،

بەختىڭنى ئۈزەڭ،

بولسا ئىدى شۇ ئالەمدە

دىلىدا سېنى ئويلايدىغان!

ئويناتسا ئۇ ئارقانى مۇڭلۇق،

گۈزەل، ئالتۇن قوللىرى بىلەن،

كەزسە ئۇ ئالتۇن دالىنى.

قىزغىن سۆيگۈ مۇھەببەت بىلەن،

ئۆزىگە ئۈندەپ، چاقىرسا سېنى.

كۈنلەرمۇ ئۆتەر، بەختلىك كۈنلەر كېلەر،
ئېخ، ئەمدى تاپالماسەن —
يوقتۇر دوستۇڭ بۇ جاھاندا!

نكولاي ئاخىرقى بىر مىسرائى تېخى ئېيتىپ تۈگەتمىگەن
چاغدا، ياشلار زالدا تانسىغا تەييارلىنىۋاتاتتى، سازچىلارنىڭ
ئاياق تېۋىشلرى ۋە يۆتەل ئاۋازلىرى يېتىپ كېلەتتى.

پېپر مېھمان ئۆيدە ئولتۇراتتى. ئۇ يېڭىدىن چەتئەلدىن كەلگەن
كىشى بولغانلىقى ئۈچۈن، شىنشىن پېپرنى ئۇنىڭ ئۈچۈن زېرىكشە-
لىك بولغان سىياسى پاراڭغا تۇتتى، ئۇنىڭغا باشقىلارمۇ قوشۇلغان
ئىدى. مۇزىكا چېلىنىشقا باشلىغاندا، ناتاشا مېھمان ئۆيگە كىرىپ
كەلدى ۋە توپ-توغرا پېپرنىڭ ئالدىغا كەلدى. دە، كۈلۈپ
تۇرۇپ، قىزىرىپ:

— ئاپام سىزنى تانسىغا تەكلىپ قىلىشقا مېنى ئەۋەتتى، —
دىدى.

— مەن چاتاق مېڭىپ قويمەنمىكىن دەپ قورقىمەن، — دىدى
پېپر، — بىراق، ئەگەر سىز ماڭا ئۇستاز بولۇشنى خالىسىڭىز....
شۇنىڭ بىلەن ئۇ چوڭ قولىنى پەسكە چۈشۈرۈپ، نازۇكىكىنە
قىزچاقنىڭ قولىغا ئۇزاتتى.

تانسى ئوينىغۇچىلار جۈپ-جۈپى بىلەن تىزىلىشىپ، سازچىلار
سازلىرىنى تەڭشەشكە باشلىغاندا، پېپر ئۆزىنىڭ بۇ كىچىك جۈپى
بىلەن ئولتۇراتتى. ناتاشا ئۆزىنى ناھايىتى بەختلىك ھىس قىلاتتى:
چۈنكى ئۇ چەتئەلگە بېرىپ كەلگەن چوڭ كىشى بىلەن تانسى
ئوينىماقچى بولغان ئىدى. ئۇ ھەممىنىڭ كۆزىگە چېلىقىدىغان جايدا

ئولتۇرۇپ، پېپر بىلەن خۇددى چوڭ كىشىلەردەك سۆزلىشىۋاتاتتى. ئۇنىڭ قولىدا قىزىلاردىن بىرسى تۇتۇپ تۇرۇشقا بەرگەن يەلپۈگۈچمۇ بار ئىدى. ئۇ ناھايىتى كىبىرلىك قىياپەتتە (خۇدا بىلىدۇ، ئۇ قەيەردە ۋە قاچان بۇنى ئۈگىنىۋالدىكىن - تاڭ)، يەلپۈگۈچنى يەلپۈپ تۇرۇپ ۋە يەلپۈگۈچنىڭ ئۈستىدىن قارىغان پېتى كۈلۈپ تۇرۇپ، ئۆز جۆرىسى بىلەن سۆزلىشىۋاتاتتى.

— قانداق بولغىنى؟ قانداق بولغىنى؟ قاراڭ ئۇنىڭغا، قاراڭغا، — دېدى، ياشىنىپ قالغان گراف ئايم زالىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا ناتاشانى كۆرسىتىپ.

ناتاشا قىزىرىپ كەتتى ۋە قاقلاپ كۈلۈپ كەتتى. — ھە، نىمە بولدى، ئاپا؟ نىمە ئۈچۈن مۇنداق قىلىسىز؟ بۇ يەردە ئەجەپلىنىدىغان نىمە بار؟

* * *

ئۈچىنچى ئېكوسېز (تانسىنىڭ بىر خىلى) نىڭ ئوتتۇرىسىدا مېھمان ئۆيىدە ئورۇندۇقلار تاراقشىپ كەتتى، ئۇ يەردە گراف بىلەن ماريە دىمىترىيېۋنا ۋە ھۆرمەتلىك مېھمانلارنىڭ كۆپچىلىگى، ياشانغان كىشىلەر قارتا ئويناشقان، ئۇلار ئۇزاق ۋاقىت ئولتۇرۇپ كەت-كەنلىگى ئۈچۈن پۇت-قوللىرىنى سوزۇشۇپ، پۇل-پىچەك ۋە پۇل خالىلىرىنى يىغىشتۇرۇشۇپ زالغا كىرىشمەكتە ئىدى. ئالدىدا ماريە دىمىترىيېۋنا گراف بىلەن ماڭغان، ھەر ئىككىلىسى خوشال ئىدى. گراف چاخچاق ئارىلاش ھۆرمەت ۋە ئەدەپ بىلەن، خۇددى ئويۇنغا چۈشۈۋاتقاندەك، قوللىرىنى ئېگىپ ماريە دىمىترىيېۋناغا سۇندى. ئۇ قامىتىنى رۇسلاپ ئالدى، ئۇنىڭ چىرايى ياشلارچە مۇغەمبىرانە كۈلۈمسىرەش بىلەن قاپلانغان ئىدى؛ ئېكوسېزنىڭ ئاخىرقى بىر

مېڭىشىنى تۈگىتىش بىلەن تەڭلا، ئۇ سازەندىلەرگە قاراپ چاۋاك
چېلىپ، بىرىنچى ئىسكىرىپكىچىغا قاراپ، خورچىلارغا ۋاقىرىدى:
— سېمىيون! دانىل كۇپور^①نى بىلەمسەن؟

بۇ گرافى ياش ۋاقىتلىرىدا ئوينىغان ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان
بىر خىل تانسائىدى (دانىلو كۇپور ئەسلىدە ئىنگىلىز تانسائىلىرىنىڭ
بىر مېڭىشىدىن ئىبارەت).

— دادامغا قاراڭلار، — دەپ ۋاقىرىدى ناتاشا پۈتۈن زالدىكىلەرگە
قاراپ؛ ئۇ بۇ چاغدا ئۆزىنىڭ چوڭ كىشى بىلەن تانسائى ئوينىۋاتقانلىق-
غىنى تامامەن ئېسىدىن چىقىرىپ قويۇپ، بۇدرە چاچلىق بېشىنى
تىزغىچە ئىگىشتۈرۈپ، قاتتىق ئاۋاز بىلەن پۈتۈن زالدا كۈلۈپ
كەتكەن ئىدى.

دەرۋەقە، زالدىكى ھەر بىر كىشى خوشال كۈلۈمسىرەش قىياپىتى
بىلەن بۇ خوشال كەيپىياتلىق قېرىغا قارايتتى، ئۇ بولسا ئۆزىگە
قارىغاندا بويى ئىگىزرەك بولغان سالاپەتلىك ئايال ماريە دىمىترىيېۋ-
نانىڭ يېنىدا تۇراتتى، ئىككى بىلىگىنى ئېگىپ، تاكتىغا قاراپ
تولغىنىپ، يەلكىلىرىنى رۇسلاپ، پۇتلىرىنى سەككىز رەقەم شەكلىدە
چۆگىلىتىپ ۋە پولغا يېنىككىنە تېپىپ قوياتتى، ئۇنىڭ كۈلۈپ تۇرغان
يۇمۇلاق يۈزى بارغانسېرى چوڭىيىپ، تاماشىچىلارنى مۇندىن كېيىن
كېلىپ چىقىدىغان ئىشلارغا تەييارلىنىشقا مەجبۇر قىلاتتى. ”دانىل
كۇپور“نىڭ كىشىنى ھاياجانغا سالدىغان ۋە بەك شوخ دىغان

① دانىل كۇپور — ئىنگىلىز تانسائىلىرىنىڭ بىر بۆلىگى، ئىنگىلىزلەردە تانسائى
نۇرغۇن مېڭىشلارغا بۆلۈنىدۇ، ھەر بىر مېڭىشنىڭ كىشى ئوقمايدىغان غەلىتە
ناملىرى بار. تولستوي بۇنى ئۆز ئۆيىدىكى رىۋايەتلەردىن ئالغان. — تەر.

ئۇسۇلنىڭ مۇقامغا ئوخشاپ كېتىدىغان خۇشخۇي ئاھاڭلىرى ئاڭلىد-
نىش بىلەن تەڭلا، زالنىڭ ھەممە ئىشىكلىرى بىردىنلا ساراي
خىزمەتكارلىرى — ئەرلەر بىر تەرەپتە، ئاياللار بىر تەرەپتە — بىلەن
لىق تولۇپ كەتتى، ئۇلار كۆڭۈل ئېچىۋاتقان خوجايىنىنى كۆرۈش
ئۈچۈن ئىلجىيىپ كۈلۈپ قاراپ تۇراتتى.

— قاراڭلار، بىزنىڭ خوجايىنىنى! بەئەينى بۈركۈت — تە! — دېدى
قاتتىق ئاۋاز بىلەن، ئىشىكلەرنىڭ بىرىدە تۇرغان بالا باقار خوتۇن-
لاردىن بىرسى.

گراف تانسىنى ياخشى ئوينىدى، ئۆزىمۇ بىلەتتى، لېكىن ئۇنىڭ
جۆرىسى ماريە دىمىترىيېۋنا تامامەن بىلمەيتتى ۋە ياخشى ئوينىغىسىمۇ
كەلمەيتتى. ئۇنىڭ غايەت زور گەۋدىسى تۈپ-تۈز، كۈچلۈك ئىككى
بىلىكى پەسكە چۈشۈپ تۇراتتى (ئۇ قاپچۇغىنى گراف ئايىمغا بەرگەن
ئىدى)؛ پەقەت ئۇنىڭ جىددى، ئەمما چىرايلىق چىرايىلا تانسىغا
قاتنىشاتتى. گرافنىڭ پۈتۈن يۈمۈلۈك مېڭىشىدا ئىپادىلەنگەن نەرسە
ماريە دىمىترىيېۋنانىڭ پەقەت بارغانسېرى كۈلۈپ تۇرىدىغان
يۈزىدە ۋە تىترەپ تۇرىدىغان بۇرنىدا ئىپادىلىنەتتى. بىراق،
ئەگەردە گراف بارغانسېرى ماھارىتىنى كۆرسىتىپ ئۆزىنىڭ كۈتۈلمى-
گەن ئەپچىل ھەرىكىتى ۋە ئۇ ياقىتىن — بۇ ياققا سەكرەيدىغان يېنىنىڭ
قەدەملىرى بىلەن تاماشچىلارنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلغان بولسا،
ماريە دىمىترىيېۋنانىڭ سېمىزلىكى ۋە ئادەتلەنگەن جىددىلىكىنى
ئويلىغاندا، ئۇنىڭ ئازغىنا ئىجتىھات بىلەن يەلكىلىرىنى ھەركەتلەند-
دۈرۈشى ياكى ئايلانغاندا قوللىرىنى ئېگىشى ۋە تاكتىغا قاراپ ئاياق-
لىرىنى دەسسەشلىرىمۇ خېلى كۆپ تەسىراتلارنى پەيدا قىلاتتى.
تانسى بارغانسېرى قىزىپ كەتتى. باشقا جۆرىلەر ئۆزلىرىنىڭ ھەرىكىتى

بىلەن باشقىلارنىڭ دىققىتىنى بىرەر مىنۇتمۇ ئۆزىگە جەلپ قىلالمايتتى ۋە مۇنداق قىلىشقىمۇ تىرىشمايتتى. ھەممەيلەن گىراف ۋە ماريە دىمىترىيېۋنا بىلەن بەنت بولغان ئىدى. ناتاشا ھەدەپ كىشىلەرنىڭ يېڭىنى ياكى كىيىمنىڭ پېشىنى تارتىپ ئۇلارنى "دادامغا قاراڭلار!" دەپ تەكلىپ قىلاتتى، بۇنداق قىلمىغان تەقدىردىمۇ كىشىلەر بۇ تانسىچىلاردىن كۆزىنى ئۆزىگە قاراپ تۇرماقتا ئىدى. گىراف تانسىچى ئوينىۋېتىپ ئېغىر تىنىپ قوياتتى، سازچىلار سازنى تېزىرەك چالسۇن ئۈچۈن ئۇلارغا قولىنى شىلتىپ ھەم ۋاقىراپ قوياتتى. گىراف ماريە دىمىترىيېۋنانىڭ ئەتراپىدا ئۇچقاندەك پىقىرايتتى، بىردەم پۇتلىرىدىن ئۆچىدا، بىردەم تاپىنىدا يەرنى دەسسەپ، بارغانسېرى تېز، بارغانسېرى تېز، بارغانسېرى جانلىق، بارغانسېرى شوخ چۆگە-لەيتتى ۋە ئاخىرىدا ئۆزىنىڭ جۆرىسىنى ئۇنىڭ ئولتۇرىدىغان ئورنى ئالدىغا پىقىرتىپ كېلىپ، بىر پۇتىنى چاققان ئارقىغا كۆتىرىپ، كۈلۈپ تۇرغان چىرايى بىلەن تەرلەپ كەتكەن بېشىنى تۆۋەن سېلىپ، ناتاشا باشلاپ بەرگەن گۈلدۈراس ئالقىشلار ۋە كۈلكە سادا-لىرى ئىچىدە ئوڭ قولىنى پۇلاڭلىتىپ، تانسىنىڭ ئاخىرقى بىر قەدىمىنى تاماملىدى. تانسى ئوينىغۇچى ئىككىيلەن ئېغىر-ئېغىر نەپەسلىنىپ ۋە بىدەس ياغلىقلىرى بىلەن يۈزلىرىنى ئېرتىشىپ توختاپ قالدى.

— بىزنىڭ زامانىمىزدا تانسىنى مۇشۇنداق ئوينىمايتتى، *ma chere* (سۆيۈملۈكۈم)، — دىدى گىراف.

— "دانىل كۇپور" مانا شۇنداق! — دىدى ماريە دىمىترىيېۋنا ئېغىر ۋە ئۇزۇن ئوھ تارتىپ ھەم يېڭىنى شىمايلاپ تۇرۇپ.

روستوۋلارنىڭكىدە زالدا ھېرىپ كەتكەن سازچىلارنىڭ قالايمىقان ساختا ساز ئاھاڭلىرىغا ئەگىشىپ ئىنگىلىز تانسىسىنىڭ ئالتىنچى قىسىمىنى ئويناۋاتقان پەيتتە ۋە ھېرىپ كەتكەن خىزمەتكارلار بىلەن ئاشپەزلەر كەچكى تاماق تەييارلاۋاتقان چاغدا، گرافى بېزۇخوۋنىڭ كېسىلى ئالتىنچى قېتىم قوزغالغان ئىدى. دوختۇرلار كېسەلنىڭ ساقىيىشىدىن ئۈمىت يوقلۇغىنى ئېلان قىلدى؛ كېسەل ئۈچۈن ئۇن چىقارماستىن توۋا-ئىستىغىپار ئېيتىشتى ۋە نەزىر-نۆزىرلەرنى قىلىشتى؛ ماي سۈركەش مۇراسىمى^① ئۈچۈن تەييارلىقلارنىمۇ ئىشلەشتى، ئۆي ئىچىدە ئادەتتە مۇشۇنداق چاغلاردا بولىدىغان قالايمىقان يۈگۈرۈشلەر ۋە ئەنسىزلىك ئەھۋاللار پەيدا بولغان ئىدى. ئۆيىنىڭ سىرتىدا، دەرۋازا ئالدىدا، گرافىنى داغدۇغىلىق دەپنە قىلىش تاپشۇرۇقلىرىنى كۈتۈپ بىر توپ تاۋۇتچىلار توپلانغان ئىدى، ئۇلار كېلىۋاتقان پەيتتۇن ھارۋىلارنى كۆرگەن ھامان ئۆزلىرىنى دالدىغا ئېلىشتى. گرافىنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر تېپىش ئۈچۈن دائىم ئۆز ئادىۋاتىنى ئەۋەتىپ تۇرغان موسكۋانىڭ شەھەر قوماندانىمۇ ئۆزى شۇ كېچىسى كېلىپ، يېكاتېرىنا خېنىم زامانىسىنىڭ بۇ

① ماي سۈركەش مۇراسىمى - خىرىستىيان چېركاۋلىرىدا بۇتقا چوقۇنۇپ قىلىدىغان تائەت - ئىبادەتلىرىنىڭ بىر تۈرى بولۇپ، كېسەل ياتقان ئادەمنىڭ پۈتۈن بەدىنىگە جان ئۈزۈش ئالدىدا زەپىتۇن دەرىخىنىڭ يېغىنى سۈركەپ چىقىدۇ. - تەر.

مەشھۇر تۈرۈمىسى بولغان گراف بېزئۇخوۋ بىلەن ئاخىرقى قېتىم
ۋىدالاشماقچى بولدى.

ھەشەمەتلىك قوبۇلخانا كىشىلەر بىلەن لىق تولغان ئىدى.
كېسەلنىڭ ئالدىدا يېرىم سائەتچە ئايرىم بىللە بولغان شەھەر قوماند-
دانى ئۇ يەردىن چىققاندا ھەممەيلەن ھۆرمەت بىلەن ئورۇنلىرىدىن
تۇرۇشتى، ئۇ بولسا كىشىلەرنىڭ تازىمىغا مۇنداقلا جاۋاپ بېرەتتى
ۋە دوختۇرلار، روھانىلار ھەم ئۇرۇق-تۇققانلىرىنىڭ ئۆزىگە تىكىل-
گەن كۆزىدىن مۇمكىن قەدەر ئۆزىنى تېزىرەك چەتكە ئېلىشقا تىرد-
شاتتى، بۇ كۈنلەردە تېخىمۇ ياداپ ۋە تاتىرىپ كەتكەن كىنەز
ۋاسىلى شەھەر قوماندانىنى ئۇزىتىپ چىقتى ۋە ئۇنىڭغا پىچىرلاپ
بىرقانچە قېتىم بىر نەرسىلەرنى دېدى.

شەھەر قوماندانىنى ئۇزىتىپ قويغاندىن كېيىن، كىنەز ۋاسىلى
ئۆزى يالغۇز زالدا بىر ئورۇندۇقتا پۈتمىنى ئىگىز مىنگەشتۈرۈپ،
ئۇنىڭغا جەينىگىنى تىرەپ ۋە بىر قولى بىلەن يۈزىنى ئېتىۋېلىپ
ئولتۇردى، مۇشۇنداق بىرمۇنچە ۋاقىت ئولتۇرغاندىن كېيىن، ئۇ
ئورنىدىن تۇردى-دە، ئالاقىزادە بولغان قىياپەتتە ئەتراپقا بىر
قارىۋېتىپ، ئۆزىگە ئادەت بولمىغان غايەت تېز قەدەم بىلەن ئۇزۇن
ئارىلىق ئارقىلىق ئۆيىنىڭ ئارقىسىدىكى كىنەزنىڭ چوڭ قىزىنىڭ
ياتاقخانىسىغا كىرىپ كەتتى.

خىرە يورۇتۇلغان بۇ ئۆيدىكى كىشىلەر بوش ئاۋازلار بىلەن
ئۆزئارا پىچىرلىشاتتى، كېسەل ياتقان ئۆيگە بىرەر كىشى كىرگەندە
ياكى ئۇنىڭدىن چىققاندا، ئۇلار دەرھال جىم بولۇشاتتى-دە،
ئەجەپلەنگەن ياكى ئۈمىتۋار كۆزلىرى بىلەن ئىشىك ئېچىلغان چاغ-
دىكى يېنىك ئاۋازغا دىققەت قىلاتتى.

— ئىنساننىڭ ئۆمرى.... چەكلىك، ئۇنىڭدىن ئېشىپ كېتىش مۇمكىن ئەمەس، — دېدى ياسانغان روھانى شەخس ئۆزىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ۋە ئۇنىڭ سۆزلىرىگە ساددىلىق بىلەن قۇلاق سېلىۋاتقان خانىمغا.

— ئۆلۈم ئالدىدىكى ماي سۈركەش مۇراسىمىنى ئۆتكۈزۈشكە تېخى كەچ ئەمەستۇ؟ — دېدى ھېلىقى خانىم روھانىنىڭ سۆزىگە قوشۇمچە قىلىپ ۋە خۇددى ئۆزى ھېچنەرسىنى بىلمىگەندەك.

— بۇ ناھايىتى زور ساۋاپ ئىش، — دەپ جاۋاپ بەردى روھانى بېشىنىڭ چوققىسىدىكى بىرقانچە تال شالاڭ، يېرىم ئاقارغان چاچ-لىرىنى سىلاپ.

— ھېلىقى كىشى كىم؟ شەھەر قوماندانى شۇمۇ؟ — دەپ سوراشتى ئۆيىنىڭ باشقا تەرىپىدە ئولتۇرغان كىشىلەر. — نىمە دېگەن ياش ئادەمدەك، ھە!

— شۇنداق، ئاتىشى نەچچىلەرگە كىرگەن! گراف، ھېچكىمنى تونۇمايدىغان بولۇپ قاپتۇ دېيىشەمدۇ، نىمە؟ ماي سۈركەش مۇرا-سىمىنى ئۆتكۈزمەكچى بولغانمۇ؟

— مەن مۇشۇنداق يەتتە قېتىم ماي سۈركەش مۇراسىمىنى قوبۇل قىلغان ئادەمنى كۆرگەنمەن.

كىنەزنىڭ ئىككىنچى قىزى يىغلامسىراپ، كېسەل ياتقان ئۆيىدىن چىقىپ، دوختۇر لوررېننىڭ يېنىدا ئولتۇردى، دوختۇر بولسا ناھا-يىتى كېلىشكەن قىياپەتتە، يېكاترىنا خېنىمنىڭ رەسمى ئاستىدا شىرەگە جەينىگىنى تىرەپ ئولتۇراتتى.

— Très beau (ناھايىتى ياخشى)، — دېدى دوختۇر ھاۋا رايى توغرىسىدىكى مەسىلىگە جاۋاپ بېرىپ، — Très beau, princesse,

گۈزەل ناھايىتى ياخشى ھاۋا، كىنەز قىزى، موسكۋادا ئۆزەڭنى خۇددى يېزىدىكىدەك ھىس قىلسەن).

— N'est-ce pas (شۇنداق ئەمەسمۇ؟) — دىدى كىنەز قىزى

ئۇھ تارتىپ. — ئىچسە بولامدۇ؟

لوررېن ئويلىنىپ قالدى.

— دورا ئىچكەنمۇ؟

— ھە.

دوختۇر سائىتىگە قارىدى:

— بىر ئىستاكان قايناقسۇغا... une pincée de Cremortartari...

(بىر چىمدىم كرېمو تارتارى سېلىڭ...), — دىدى دوختۇر une

pincée نىمە ئىكەنلىگىنى نازۇك بارماقلىرى بىلەن كۆرسىتىپ.

— بىر ئادەمنىڭ كېسىلى ئۈچىنچى قېتىم يامان ئەھۋالغا ئۆتكەن.

دىن كېيىن يەنە ھايات قېلىشى بولۇپ باققان ئىش ئەمەس، —

دىدى نېمىس دوختۇر ئادىۋتانتقا رۇس تىلىنى نېمىسچە تەلەپپۇز قىلىپ.

— ئۆزىنى خېلى تېتىك تۇتقان ئادەم ئىدى! — دىدى ئادىۋ.

تانت. — بۇ بايلىق كىمگە قالار؟ — دەپ قوشۇپ قويدى يەنە

پىچىرلاپ.

— مىراسخورلار تېپىلماي قالمايدۇ، — دەپ جاۋاپ بەردى

كۈلۈپ تۇرۇپ ھېلىقى نېمىس.

ھەممەيلەن يەنە ئىشىككە قاراشتى: بۇ چاغدا كىنەزنىڭ ئىككىنچى

قىزى لوررېن بۇيرۇغان دورىنى كېسەلگە ئېلىپ كىرگەن ئىدى.

نېمىس دوختۇر لوررېن ئالدىغا كەلدى.

— ئەتە سەھەرگىچە چىداشلىق بېرىشى مۇمكىنمۇ؟ — دەپ سورىدى نېمىس فرانسۇزچە سۆزنى بۇزۇپ سۆزلەپ:
لوررېن لېۋدىنى چىشلەپ، "ياق" دىگەندەك قىياپەتتە بارمىغىنى بۇرنىنىڭ ئاستىدا قىمىرلىتىپ قويدى.

— بۈگۈن تۈندىن ئېشىپ كەتمەيدۇ، — دىدى دوختۇر پەس ئاۋاز بىلەن، شۇندىن كېيىن كېسەلنىڭ ئەھۋالىنى ئېنىق ئوقىدىغانلىقى ۋە چۈشەندۈرەلەيدىغانلىغىغا ئۆزى ئىشىنىدىغان قىياپەتتە جىددىلىك بىلەن كۈلۈمسىرەپ قويۇپ نېرى كەتتى.
شۇ ئارىدا كىنەز ۋاسىلى كىنەزنىڭ ئىككىنچى قىزىنىڭ ياتاقخانىسىنىڭ ئىشىگىنى ئاچتى.

ئۆي ئىچى قاراڭغۇراق ئىدى، پەقەت ئىككى چىراق تەڭرى سۈرىتى ئالدىدا يېنىپ تۇراتتى، يەنە گۈل ۋە ئىسرىقلارنىڭ خۇش پۇرىغى كېلەتتى. ئۆي ئىچى ئۇششاق ئۆي جاھازىلىرىدىن كىچىك چىنە-قاچا ئىشكاۋى، كىچىك كىتاپ ئىشكاۋى ۋە كىچىك شىرەلەر بىلەن لىق تولغان ئىدى. شىرمىنىڭ ئارقىسىدىن ئىگىز پەر شەكىللىك كارۋاتنىڭ ئاپپاق ياپقۇچلىرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. كۈچۈك قاۋاشقا باشلىدى.

— ئاللا، سىزمىدىڭىز، mon cousin (تاغا)؟

كىنەز قىزى ئورنىدىن تۇردى-دە، چاچلىرىنى تۈزەشتۈردى، ئۇنىڭ چاچلىرى ھەمىشە ۋە ھەتتا ھازىرمۇ ئادەتتىكىدىن تاشقىرى شۇنداق سىلىق ئىدىكى، گويىكى بۇ چاچلار ئۇنىڭ بېشى بىلەن بىر دەك قىلىنغاندەك ۋە لاک بىلەن قاپلانغاندەك ئىدى.

— نىمە، بىرەر ۋەقە بولدىمۇ؟ — دەپ سورىدى قىز. — ناھايىتى

چۆچۈپ كېتىپتىمەن.

— ھېچ ئىش بولغىنى يوق، يەنە ئوخشاشلا تۇرىدۇ. مەن سېنىڭ بىلەن بىرگە ئىش توغرىسىدا سۆزلەشكىلى كەلدىم، كاتىش، — دىدى كىنەز ۋاسىلى ھازىرلا قىز بوشىتىپ بەرگەن كىرىپىلودا ھارغىنلىق بىلەن ئولتۇرۇپ. — بۇ يەرنى ناھايىتى ئىسسىتتۇپ. — تىپسەن، — دىدى ئۇ، — ھە، قېنى، ئولتۇرغىن، *causons* (سۆزلىشىمىز).

— مەن، بىرەر ئىش بولغانمىكىن دەپ ئويلاپتىمەن، — دىدى كىنەز قىزى ئۆزگەرمەس، تاشتەك قاتتىق جىددى چىرايى بىلەن كىنەز قارىشىدا ئولتۇرۇپ سۆزىگە قۇلاق سېلىشقا تەييارلاندى. — ئۇخلىماقچى بولغان ئىدىم، *mon cousin* (تاغا)، بىراق، ئۇخلىيالمىدىم.

— خوش، ئەزىزىم، نىمە گەپ؟ — دىدى كىنەز ۋاسىلى كىنەز قىزىنىڭ قولىنى تۇتۇپ ۋە ئۆزىنىڭ ئادىتى بويىچە پەسكە بېسىپ. ئۇنىڭ "خوش، نىمە گەپ" دىگىنى، ئۇلار ئوتتۇرىسىدا ئاشكارا دىمىسىمۇ ئۆزلىرى ئۈچۈن چۈشىنىشلىك بولغان بىر مۇنچە مەسىلە. لەرگە ئالاقىدار ئىكەنلىكى روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

پۇتلىرى بىلەن سېلىشتۇرغاندا بەللىرى ئۇزۇن، تۈپ-تۈز ۋە قاتتىق بولۇپ ئۆسكەن كىنەز قىزى ئۆزىنىڭ چىقىر كۆزلىرىنى چەك-چەيتىپ كىنەزگە توپ-توغرا ۋە بىپەرۋالىق بىلەن قاراپ تۇراتتى. كىنەز قىزى بىر ئۇھ تارتتى. — دە، بېشىنى لىگىشىپ تەڭرى سۈرىتىگە قارىدى. ئۇنىڭ بۇ ھەرىكىتىنى قايغۇ-ھەسرەت ۋە سادىقلىقنىڭ ئىپادىسى دەپ چۈشەندۈرۈش مۇمكىن ئىدى، شۇنىڭدەك ھارغىنلىق ۋە تېزدىن دەم ئېلىشقا بولغان ئۈمىتنىڭ ئىپادىسى دەپمۇ چۈشەندۈرۈش مۇمكىن ئىدى. كىنەز ۋاسىلى ئۇنىڭ بۇ ھەرىكىتىنى ھارغىن-

لىقنىڭ ئىپادىسى دەپ چۈشەنەتتى.

— مەنچۇ، — دېدى كىنەز ۋاسىلى، — سېنىڭچە، مەن ساڭا قارىغاندا بىرئاز راھەت ئالدىممۇ؟
Jesuis éreinté, comme un cheval de poste (مەن، خۇددى پوچتىكەشنىڭ ئېتىدەك ھېرىپ كەتتىم، ئەمما يەنىلا سېنىڭ بىلەن سۆزلىشىمەن، كاتش، ناھايىتى جىددى سۆزلىشىمەن).

كىنەز ۋاسىلى جىم بولۇپ قالدى. ئۇنىڭ ئىككى مەڭزى نېرۋا بولغاندەك، گاھ بۇ تەرەپكە، گاھ ئۇ تەرەپكە تارتىشىپ، چىرايىنى شۇنداق خۇنۇكلەشتۈرەتتىكى، بۇ ھال ئۇنىڭ چىرايىدا مېھمان ئۆيلەردە ئولتۇرغاندىمۇ ھىچقاچان كۆرۈلۈپ باقمىغان ئىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىمۇ گويا ئادەتتىكىدەك ئەمەس ئىدى: بىردەم ئۆرەنلەپ مازاخ قىلغاندەك قارايتتى، بىردەم قورققان قىياپەت بىلەن ئەتراپقا قارايتتى.

كىنەز قىزى ئۆزىنىڭ يالىڭاچ، ياداڭغۇ قوللىرى بىلەن كۈچۈكنى تىزىدا قويۇپ قۇچىغىغا ئېلىپ، كىنەز ۋاسىلىنىڭ كۆزىگە دىققەت بىلەن قارايتتى؛ لېكىن، گەرچە ئۇ تاڭ ئاتقىچە شۇنداق جىم ئولتۇرۇشقا مەجبۇر بولغان بىلەنمۇ، يەنىلا ئېغىز ئېچىپ بۇ جىملىقنى بۇزمايدىغانلىغى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— مانا، كۆرۈپ تۇرۇپسىز، سۆيۈملۈك ئاغىچام، سۆيۈملۈك سىڭلىم، كاترىنا سېمېنوۋنا، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى كىنەز ۋاسىلى، گويا ئۆز سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇشقا كىرىشىشى بىر خىل ئىچكى توقۇنۇشسىز بولمىغاندەك، — بۇنداق پەيتلەردە ھەممە ئەھۋاللار توغرىسىدا ئويلاپ كۆرۈشىمىز كېرەك بولىدۇ. كەلگۈسى توغرىسىدا، سىلەرنىڭ توغراڭلاردا... مەن ھەممىڭلارنى ئۆزۈمنىڭ

باللېرىدەك ياخشى كۆرىمەن، سەن بۇنى بىلسەن .
كىنەز قىزى يەنىلا قاپىغىنى تۈرۈپ، قىمىرلىماستىن ئۇنىڭغا
قاراپ تۇراتتى .

— ئەڭ ئاخىرىدا، يەنە ئائىلەم توغرىسىدىمۇ ئويلانماي بولمايدۇ،
— ئاچچىقلانغان ھالدا ئورۇندۇقنى ئۆزىدىن ئېرى ئىتتىرىۋېتىپ
ۋە ئۇنىڭغىمۇ قارىماستىن سۆزىنى داۋام قىلدى كىنەز ۋاسىلى، —
ئۆزەڭ بىلسەن، كاتش، سىلەر، ئۈچ ئاچا-سىڭىل مامونتوۋلار،
يەنە مېنىڭ خوتۇنۇم، ھەممىمىز گرافنىڭ بىۋاسىتە مىراسخورلىرى
بولمىز. مەن، سېنىڭ ئۈچۈن مۇنداق نەرسىلەر توغرىسىدا سۆزلەش
ۋە ئويلاشنىڭ قانچىلىك ئېغىر ئىكەنلىگىنى بىلىمەن، ئوبدان بىلىمەن.
ماڭمۇ ئوڭاي ئەمەس؛ بىراق، سۆيۈملۈكۈم مەن ئاتىمىشلىرىگە
كىرەي دەم قالدۇم، ھەممىگە تەييارلىنىش كېرەك. سەن بىلەمسەن،
مېنىڭ پېپىرنى چاقىرتىش ئۈچۈن ئادەم ئەۋەتكىنىمنى؟ گراف توپ-
توغرا پېپىرنىڭ رەسىمىنى كۆرسىتىپ: ”ئۇنى چوقۇم چاقىرىپ كېلىش
كېرەك“ دېگەن ئەمەسمىدى؟

كىنەز ۋاسىلى سوئال ئالامىتى بىلەن كىنەز قىزىغا قارايتتى، ئەمما
ئۇنىڭغا دېگەن سۆزلىرىنى كىنەز قىزىنىڭ مۇلاھىزە قىلغان قىلمىغان-
لىغىنى ياكى پەقەت قاراپلا تۇرغانلىغىنى چۈشىنەلمەيتتى .

— مەن بىر ئىش توغرىسىدا توختىماي خۇدادىن تىلەۋاتىمەنكى،
mon cousin (تاغا)، — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز قىزى، — ئۇ
بولسىمۇ، خۇدا ئۇنىڭغا شەپقەت ئاتا قىلىپ، ئۇنىڭ يۈكسەك روھىنى
مۇشۇ يەردىن تىپ-تىنچ ئېلىپ كەتسەن...

— شۇنداق، شۇنداق، ئەلۋەتتە، — دەپ سەۋرىسىزلىك بىلەن سۆزىنى
داۋام قىلدى كىنەز ۋاسىلى ئايپاڭ بېشىنى ئېرتىپ ۋە ھېلىقى ئېرى

ئىتتىرىۋەتكەن ئورۇندۇقنى غەزەپ بىلەن يەنە ئالدىغا تارتىپ، —
بىراق... ئاخىر... ئۆزەڭ بىلىسەنكى، بۇلتۇر قىشتا گرافى ۋەسىيەتنامە
يېزىپ، بارلىق مال - مۈلكىنى بىۋاسىتە مىراسخورلىرىنى ۋە بىزنى
قالدۇرۇپ، پېپىرغا بەرگەن ئىدى.

— ۋەسىيەتنامە يازسا يېزىۋەرسۇن، مەيلى! — دىدى كىنەز
قىزى خاتىرجەملىك بىلەن، — لېكىن ئۇنىڭ پېپىرغا ۋەسىيەت
قىلىشى مۈمكىن ئەمەس! پېپىر ئۇنىڭغا قانۇنسىز ئوغۇل.

— Ma chère (سۆيۈملۈگۈم)، — دىدى كىنەز ۋاسىلى بىردىنلا
ئورۇندۇقنى چىڭ تۇتۇپ ۋە تېخىمۇ جانلىنىپ تېز - تېز سۆزلەشكە
باشلىدى، — لېكىن، ئەگەر گرافى پادىشاغا خەت سۇنۇپ، پېپىرنى
ئوغۇلچىلاپ ئالسام دەپ تەلەپ قىلغان بولسىچۇ؟ ئۆزەڭ بىلىسەن،
گرافىنىڭ كۆرسەتكەن خىزمىتىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئۇنىڭ ئىلتىما -
سىنى تەستىقلاپ قويدۇ...

كىنەز قىزى كۈلۈمسىرەپ قويدى، ئۇنىڭ كۈلۈمسىرىشى خۇددى
گەپ بولۇۋاتقان مەسىلىلەردە مېنىڭ بىلىدىغانلىرىم ساڭا قارىغاندا
تېخىمۇ كۆپ دەيدىغان كىشىلەرنىڭ كۈلۈمسىرىشىگە ئوخشايتتى.

— مەن يەنە ساڭا ئېيتاي، — كىنەز ۋاسىلى ئۇنىڭ قولىنى
تۇتۇپ سۆزىنى داۋام قىلدى، — خەت ئاللىقاچان يېزىلغان، ئەمما
ئەۋەتلىمىگەن، پادىشامۇ بۇنى بىلىدىكەن. مەسىلە پەقەت بۇ خەتنىڭ
يوقىتىلغان ياكى يوقىتىلمىغانلىغىدا. ئەگەر يوقىتىلمىغان بولسا، ئۇ
ھالدا بىر كۈنى ھەممە ئىش شۇنىڭ بىلەن تۈگەيدۇ، ۋە سسالام، —
كىنەز ۋاسىلى بىر قېتىم تىنىپ قويدى، بۇنىڭ بىلەن ئۇ ئۆزىنىڭ
”ھەممە ئىش تۈگەيدۇ، ۋە سسالام“ دىگەن سۆزىنىڭ مەنىسى نىمە
ئىكەنلىكىنى ئىپادىلىمەكچى بولاتتى، — شۇنىڭ بىلەن گرافىنىڭ

خېتىنى ئېچىشىدۇ، ۋەسىيىتى يېزىلغان خەتنى پادىشاغا سۇندۇ ۋە ئۇنىڭ ئىلتىماسىمۇ تەستىقلىنىدۇ. پېپر قانۇنىي ئوغلى سۈپىتىدە ھەممىگە ئىگە بولىدۇ.

— خوش، بىزنىڭ ھەسسىمىزچۇ؟ — دەپ سورىدى كىنەز قىزى ھەرقانداق ئىش سادىر بولسا بولىدۇكى، پەقەت مۇنداق ئەھۋالنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس دىگەندەك تەنە بىلەن ئىلجىيىپ.

— Mais, ma pauvre Catiche, c'est clair, comme le jour (لېكىن، سۆيۈملۈك كاتىش، بۇ ئوپ-ئوچۇق كۆرۈنۈپ تۇرغان نەرسىغۇ). ئۇ شۇ چاغدا ھەممە نەرسىنىڭ بىردىن-بىر ۋارىسى بولىدۇ، سىلەرگە ھىچنەمە تەگمەيدۇ. سەن بىلىشىڭ كېرەك، سۆيۈملۈگۈم، ۋەسىيەت ۋە خەت يېزىلغانمۇ-يوق، بۇ ئىككى نەرسە يوقىتىلغانمۇ-يوق. ئەگەر بۇ ئىككى نەرسە بىرەر سەۋەپ بىلەن ئۇنتۇلۇپ قالغان بولسا، ئۇ ھالدا، بۇلارنىڭ نەدىلىگىنى بىلىشىڭ ۋە ئۇلارنى تېپىش كېرەك، چۈنكى.....

— ئەمدى شۇ قالدۇمۇ؟ — كىنەز قىزى زەھەر خەندىلىك بىلەن كۈلۈپ تۇرۇپ ۋە كۆزىنىڭ قىياپىتىنىمۇ ئۆزگەرتىمەي ئۇنىڭ سۆزىنى بولۇۋەتتى، — مەن بولسام ئايال، سىزنىڭ ئويىڭىزچە، بىز ئاياللار تامامەن ئەخمەقلەرمىز؛ ئەمما مەن شۇنى بىلىمەنكى، قانۇنسىز ئوغۇل مىراسخور بولالمايدۇ..... un bêtard (قانۇنسىز ئوغۇل)! — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ، بۇ سۆزنىڭ تەرجىمىسى ئارقىلىق گويا كىنەزگە ئۇنىڭ گېپىنىڭ تامامەن ئاساسسىزلىغىنى كۆرسەتمەكچى بولۇپ.

— يەنە چۈشەنمەيۋاتسەن، ھە، كاتىش! شۇنچە پەم-پاراستىنىڭ بىلەن يەنە چۈشەنمەيسەن؛ ئەگەر گىراف پادىشاغا خەت يازغان بولسا ۋە خېتىدە ئۇنىڭ ئوغلى ئىكەنلىگىنى ئېيتىراپ قىلىشنى تەلەپ

قىلغان بولسا، پېپر ئۇ چاغدا پېپر بولماي گرافى بېزئوخوۋ بولىدۇ۔
دە، ۋەسىيەت بويىچە ھەممىنى ئالىدۇ. ئەگەر ۋەسىيەت يېزىلغان خەت
يوقىتىۋېتىلمىگەن بولسا، ئۇ چاغدا سەن ئۆزەڭگە ئالى ھەممەتلىك
قىلدىم دەپ تەسەللى بېرىشتىن *et tout ce qui s'en suit* (ۋە
بۇنىڭ ئاقىۋىتىدىن) باشقا ھېچنەرسە قالمايدۇ. بۇ تۇرغان گەپ.
— ۋەسىيەتنامە يېزىلغانلىغىنى بىلىمەن، لېكىن شۇنداقلا بۇ
ۋەسىيەتنامىنىڭ كۈچكە ئىگە ئەمەسلىگىنىمۇ بىلىمەن؛ سىز مېنى
ئۇچىغا چىققان ئەخمەق دەپ ھىساپلىسىڭىز كېرەك، *non cousin*
(تاغا)، — دىدى كىنەز قىزى، قانداقتۇ "زەپ ئۆتكۈر ۋە ھاقارەتلىك
گەپ ئېيتتىمغۇ" دەپ ئويلايدىغان ئاياللارنىڭ قىياپىتى بىلەن.
— سۆيۈملۈك كىنەز قىزىم كاتېرىنا سېمېنوۋنا! — دىدى كىنەز
ۋاسىلى تاقتى تاق بولۇپ. — مەن ئالدىڭغا "سەن-پەن" ئېيتىشىپ
زەھەر سانچىشىش ئۈچۈن كەلگىنىم يوق، بەلكى مېنى ياخشى
نىيەتلىك، شەپقەتلىك، سەمىمى ئۇرۇق-تۇققىنىم دەپ ئۆزەڭنىڭ
مەنپەئەتلىرىڭ توغرىسىدا سۆزلىشىشكە كەلدىم. مەن ساڭا ئونلىغان
قېتىم دەۋاتىمەن، ئەگەر پادىشاغا يېزىلغان خەت ۋە پېپرنىڭ پايدى-
سى ئۈچۈن يېزىلغان ۋەسىيەتنامە گرافىنىڭ ھۆججەتلىرىدە بارئىكەن،
ئۇ ھالدا مېنىڭ بوتا كۆزۈم، سەن ۋە سېنىڭ سىڭىلىرىڭ مىراس-
خورلار ئەمەس! ئەگەر سەن ماڭائىشەنمىسەڭ، بىلىدىغان كىشىلەرگە
ئىشەن: مەن ھىلىلا دىمىتىرى ئونوفورىيىچ (بۇ ئادەم شۇ ئائىلىنىڭ
ئادۋوكاتى ئىدى) بىلەن سۆزلەشتىم، ئۇمۇ ماڭا شۇنداق دىدى.
روشەنكى، بۇ سۆزلەردىن كېيىن كىنەز قىزىنىڭ ئوي-پىكىرلە-
ردىدە قانداقتۇ ئۆزگىرىش بولدى؛ ئۇنىڭ نېپىز لەۋلىرى تاتىرىپ
كەتتى (كۆزلىرى يەنە شۇ پېتىچە ئىدى)، سۆزلەشكە باشلىغاندا

ئاۋازى شۇنداق جاراڭلاپ چىقاتتىكى، بۇنى ئۆزىمۇ كۈتمىگەندەك كۆرۈنەتتى.

— مۇنداقتا ناھايىتى ياخشى بولغان بولاتتى! — دېدى كىمەر قىزى. — ھىچقاچان ھىچنېمىسىنى ئېلىشىنى ئويلىمىغان، ھازىرمۇ ھىچنېمىسى كېرەك ئەمەس.

ئۇ ئۆزىنىڭ كۈچۈگىنى تىزىدىن ئىتتىرىۋەتتى — دە، كۆيىنىڭنىڭ پۇرمىلىرىنى تۈزەشتۈردى.

— مېننەتدارچىلىق دېگەن مانا شۇ، ئۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ھىچنېمىسىنى ئايمىغان كىشىلەر ئۈچۈن بېرىلىدىغان ئىنئام دېگەن مانا شۇ! — دېدى كىنەز قىزى. — ياخشى بولدى، ناھايىتى ياخشى بولدى! ماڭا ھىچنەرسە كېرەك ئەمەس، كىنەز!

— شۇنداق، بىراق سەن ئۆزەڭ يالغۇز ئۆزەڭ ئەمەس سەن، سېنىڭ يەنە سىڭىلىرىڭ بار — دە، — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز ۋاسىلى.

لېكىن كىنەز قىزى ئۇنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالمىدى. — شۇنداق، مەن بۇنى خېلى بۇرۇندىن تارتىپلا بىلەتتىم، لېكىن ئېسىمدىن چىقىرىپ قويۇپتىمەن: بۇ ئۆيىدە پەسكەشلىك، ئالدامچىلىق، ھەسەتخورلۇق، نەيرەڭگۈزۈلۈك، ۋاپاغا جاپاقلىش، ئەڭ پەسكەش ۋاپاسىزلىقتىن باشقا ھىچنېمىنى كۈتكىلى بولمايدىغانلىغىنى مەن بىلىمەن....

— سەن بىلەمسەن — يوق، بۇ ۋەسىيەتنامە نەدە؟ — دەپ سورىدى كىنەز ۋاسىلى ئىككى مەڭزىنى ئىلگىرىكىگە قارىغاندا تېخىمۇ لىپىلدەتتىپ تۇرۇپ.

— شۇنداق، مەن نادان ئىكەنمەن! ئىلگىرى تېخى كىشىلەرگە

ئىشىنىپ، ئۇلارنى ياخشى كۆرۈپ ۋە ئۆزەمنى قۇربان قىپتىمەن. بىراق، پەقەت پەسكەش ۋە رەزىل ئادەملەر غەلبە قىلىدىكەن! مەن بۇ كىمنىڭ سۈيىقەستى ئىكەنلىكىنى بىلمەن!

كىنەز قىزى ئورنىدىن تۇرماقچى بولغان ئىدى. يۇ، ئەمما كىنەز ئۇنىڭ قولىغا ئېسىلىۋالدى. كىنەز قىزى بىردىنلا ھەممە ئىنسانلاردىن رايى قايتىپ كەتكەن ئادەمدەك قىياپەتكە كىردى. دە، ئۆزىنىڭ سۆھبەتدەشقا قەھرى. غەزەپ بىلەن قارىدى.

— يەنە ۋاقىت بار، سۆيۈملۈگۈم. ئېسىڭدە تۇرسۇن، كاتىش، بۇنىڭ ھەممىسى ئويلانماستىن، غەزەپلەنگەن ۋە كېسەل بولغان چاغلاردا بولۇپ قالدى، كېيىن ئۇنتۇلۇپ كەتكەن. بىزنىڭ مەجبۇرد. يېتىمىز، سۆيۈملۈگۈم، ئۇنىڭ خاتالىغىنى تۈزىتىش، ئۇنىڭ ئاخىرقى مەنۇتلەردىكى ئازاپلىرىنى يېنىكلىتىپ، ئۇنىڭ بۇنداق ئادالەتسىز. لىكلەرنى قىلىشىغا يول قويماسلىق، ئۇنىڭ ئۆلۈش ئالدىدا بۇ كىشى. لەرنى بەختسىز قىلىپ قويدۇمغۇ دەيدىغان ئارمان بىلەن كېتىشىگە يول قويماسلىق....

— ئۇنىڭ ئۈچۈن جېنىنى پىدا قىلغان بۇ كىشىلەرنى، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى كىنەز قىزى بىردىنلا ئورنىدىن تۇرۇپ، ئەمما كىنەز ئۇنى قويۇپ بەرمىدى، — ئۇ مەڭگۈ ئوقمايدۇ. ياق، *mon cousin* (تاغا)، — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ ئۇھ تارتىپ قويۇپ، — مەن مەڭگۈ ئېسىمدىن چىقارمايمەن: بۇ دۇنيادا ئىنئام كۈتۈش مۈمكىن ئەمەس، بۇ دۇنيادا شان-شەرەپمۇ، نە ئادىللىقمۇ يوق. بۇ دۇنيادا مۇغەمبىرلىك قىلماي ۋە ياۋۇز بولماي مۈمكىن بولمايدىكەن.

— *Hy, voyons* (ھاي-ھاي)، ئۆزەڭنى باس. مەن سېنىڭ

قەلبىڭنىڭ ساپلىغىنى بىلىمەن.

— ياق، مېنىڭ قەلبىم ساپ ئەمەس، قارانىيەت مەن.
— مەن سېنىڭ قەلبىڭنى بىلىمەن، — دەپ تەكرارلىدى كىنەز —
مەن سېنىڭ قەدرىڭگە يېتىمەن، سەنمۇ مېنىڭ قەدرىمگە
يەتسەڭ بولدى. ئۆزەڭنى باس. *parlons raison* (بىمالال
سۆزلىشەيلى)، ھېلى تېخى ۋاقىت بار: بىر كۈن ئەمەس ياكى
پەقەت بىر سائەت ئەمەس؛ سەن ماڭا ۋەسىيەتنامە توغرىسىدىكى
ھەممە ئىشنى، خۇسۇسەن ئۇنىڭ نەدىلىگىنى ئېيتىپ بەر: سەن
ئۇنى ئەلۋەتتە بىلىسەن. ۋەسىيەتنامىنى تاپساق، دەرھال گرافقا
كۆرسىتىمىز. ئۇ ۋەسىيەتنامىنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويغاندۇ. قولغا
ئالدى — يۇ، يىرتىپ تاشلايدۇ. بىلەمسەن، مېنىڭ بىردىن — بىر
ئۈمىدىم — ئۇنىڭ ئارزۇ — ئارمانلىرىنى ئورۇنلاش؛ مەن بۇ يەرگە
پەقەت شۇنىڭ ئۈچۈنلا كەلگەن. مەن بۇ يەردە پەقەت ئۇنىڭغا ۋە
سىلەرگە ياردەم بېرىش ئۈچۈنلا ئولتۇرۇپتىمەن.

— ئەمدى ھەممىنى چۈشەندىم! مەن بۇنىڭ كىمىنىڭ ھىلە —
مىكرىسى ئىكەنلىگىنى بىلىمەن. بىلىمەن! — دېدى كىنەز قىزى.
— گەپ بۇنىڭدا ئەمەس، بوتا كۆزۈم.

— بۇ سىز قوغداپ كېلىۋاتقان (*protégé*) ئادەم، سىزنىڭ
سۆيۈملۈك ئانىسىڭىز. مەن بۇ رەزىل، قەبىھ خوتۇننى ئۆي
خىزمىتى قىلىدىغانغىمۇ ئېلىشنى خالىمايتتىم.

— *Ne perdons point de temps* (ۋاقىتنى بىكارغا

ئۆتكۈزمەيلى...)

— ئاھ، بولدى قويۇڭ! بۇلتۇر قىشتا، ئۇ مەشەگە تىقىلىپ كىرىپ،
گرافقا بىزنىڭ توغرىمىزدا، خۇسۇسەن *Sophie* توغرىسىدا شۇنداق

قەيسە، شۇنداق بىئەدەپ سۆزلەرنى قىلغانكى، — مېنىڭ بۇ سۆزلەرنى ئېيتىشقا ئاغزىم بارمايدۇ — گراف كېسەل بولۇپ قالدى، ھەتتا ئىككى ھەپتىگىچە بىزنى كۆرۈشنى ياقتۇرمىدى. بۇ چاغدا، مەن بىلىمەن، ئۇ مۇشۇ ئىپلاس، رەزىل قەغەزنى يازغان؛ ئەمما، مەن بۇ قەغەزنىڭ ھېچقانداق كۈچكە ئىگە ئەمەسلىكىنى بىلگەن.

— *Nous y voila* (گەپ، مانا شۇنىڭدا)، نىمە ئۈچۈن سەن

بۇنى بۇرۇن ماڭا دىمىدىڭ؟

— ياستۇغىنىڭ ئاستىدىكى گۈللۈك قاپچۇغىدا. ئەمدى

بىلدىم، — دىدى كىنەز قىزى كىنەزنىڭ سوئالىغا جاۋاب بەرمەي. —

شۇنداق، ئەگەر مېنى گۇنايى بار دەيدىكەن، چوڭ گۇنا قىلغان

ئىكەنمەن، بۇ ئاشۇ ئىپلاس ئايالغا بولغان ئۆچمەنلىك، خالاس! —

دەپ ۋاقتىدىكى كىنەز قىزى پۈتۈنلەي ئۆزگىرىپ. — بۇ خوتۇن

نىمىشقا بۇ يەرگە تىقىلىپ كىرىۋالدىغاندۇ؟ بىراق، مەن ئۇنىڭغا

ھەممىسىنى دەيمەن، ھەممىسىنى، ۋاقتى كەلسۇن!

19

گرافنىڭ قوبۇلخانىسى بىلەن كىنەز قىزىنىڭ ئۆيىدە مۇشۇنداق

گەپ-سۆزلەر بولۇۋاتقان چاغدا، پېپر (ئۇ چاقىرتىلغان ئىدى)

بىلەن ئاننا مىخايلوۋنا (ئۇ پېپر بىلەن بىللە بېرىشنى لازىم

تاپقان ئىدى) ئولتۇرغان ھارۋا گراف بېزىئوخوۋنىڭ قوراسىغا

كىرىپ كەلدى. ھارۋىنىڭ چاقىلىرى دەرىزە تۈۋىدىكى پاخال

يېپىتىلغان يولدىن يېنىكىگە تاراقلاپ ئۆتۈپ كېتىۋاتقان چاغدا،

ئاننا مىخايلوۋنا ھەمراستىغا سۆز قىلىپ كېتىۋېتىپ، ئۇنىڭ بىر

بۇلۇڭدا ئۇخلاپ كەتكەنلىگىنى بايقىدى - دە، ئۇنى ئويغىتىۋەتتى. پېپىر ئويغىنىپ ئاننا مىخايلوۋنانىڭ ئارقىسىدا ھارۋىدىن چۈشۈۋاتقان چاغدىلا، ئۇنى كۈتۈپ تۇرغان ئىش: ئۆلۈش ئالدىدىكى ئاتىسى بىلەن كۆرۈشۈش ئېسىگە كەلدى، پېپىر ھازىر يېتىپ كەلگەن جاي ئالدىنقى ئىشك ئەمەس، ئارقا ئىشك ئىكەنلىگىنى بىلىۋالدى. ئۇ ھارۋىدىن چۈشۈۋاتقاندا، مىشچانلارچە كىيىنگەن ئىككى كىشى ئالدىراپ - تېنەپ ئىشك ئالدىدىن قېچىپ تامنىڭ تۈۋىگە ئۆتۈۋالدى. سەل توختىغاندىن كېيىن، پېپىر ئىككى تەرەپتىكى تامنىڭ تۈۋىدە تۇرغان شۇنىڭغا ئوخشاش يەنە بىرقانچە كىشىنى بايقاپ قالدى. لېكىن نە ئاننا مىخايلوۋنا، نە چاكار ۋە نە ھارۋىكەش بولسۇن، ئۇلارنى كۆرمەي قېلىشى مۇمكىن بولمىسىمۇ، ئەمما ئۇلارغا قىلچە دىققەت نەزىرىنى سالمىدى. پېپىر "شۇنداق بولسا كېرەك" دەپ ئويلىدى - يۇ، ئاننا مىخايلوۋنانىڭ ئارقىسىدىن كېتىۋەردى. ئاننا مىخايلوۋنا تېز قەدەم تاشلاپ، خىرە يورۇتۇلغان تار خىش پەلەمپەيدىن يۇقۇرىغا قاراپ ماڭدى ۋە ئارقىدا قالغان پېپىرنى چاقىراتتى. پېپىر نىمە ئۈچۈن گراف بىلەن كۆرۈشۈش زۆرۈرلۈگىنى چۈشەنمىسىمۇ، بولۇپمۇ ئۇنىڭغا نىمە سەۋەپتىن ئارقا تەرەپتىكى پەلەمپەي ئارقىلىق مېڭىش زۆرۈرلۈگىنى ئۇقمىسىمۇ، ئەمما ئاننا مىخايلوۋنانىڭ ئۆزىگە بولغان ئىشەنچ ۋە ئالدىراش قىياپىتىدىن، پېپىر "شۇنداق بولۇشى زۆرۈر" بولسا كېرەك دېگەن ئويغا كەلدى. پەلەمپەينىڭ يېرىمىغا كەلگەندە ئۇلارنى قوللىرىدا چىلەك تۇتۇشۇپ ۋە ئۆتۈكلىرى بىلەن تاقىلدېشىپ ئالدىغا دۇچ كەپقالغان ۋەنداق تۇ بىرقانچە كىشى پۈتلىشىپ يىقىتىۋېتىشكە تاس - تاماس قالغاندى. بۇ كىشىلەر تامغا ناھايىتى يېقىن كېلىۋېلىپ، پېپىر بىلەن ئاننا

مخايلوۋناغا يول بەردى ۋە ئۇلارنى كۆرگەندە قىلچە ئەجەپلەنگەندە
لىگىنى كۆرسەتمىدى.

— كىنەز قىزلىرىنىڭ خانىسىغا بارىدىغان يول مۇشۇما؟ — دەپ
سورىدى ئاننا مخايلوۋنا ئۇلارنىڭ بىرىدىن.

— ھە، شۇ، — دەپ جاۋاپ بەردى چاكارلارنىڭ بىرى ھازىر
ھىچكىمدىن تەپتارتمايدىغاندەك يۈرەكلىك ۋە جاراڭلىق ئاۋاز
بىلەن، — سولدىكى ئىشىك، خانىم.

— ئېھتىمال، گراف مېنى چاقىرىمىغان بولسا كېرەك، — دىدى
پېپر پەلەمپەينىڭ ئۈستىگە چىقىپ بولغاندا، — مەن ئۆز ياتىغىمغا
بارايمىكىن.

پېپرنىڭ يېتىپ كېلىشىنى كۈتۈپ ئاننا مخايلوۋنا توختاپ
قالدى.

Ah, mon ami — (ئاھ! دوستۇم!) — دىدى ئۇ ئەتسىگەندە
ئوغلغا سۆز قىلغاندىكىدەك قىياپىتى بىلەن ئۇنىڭ دولىسىغا ئۇرۇپ
قويۇپ، — croyez, que je souffre, autant que vous, mais
soyez homme (ماڭا ئىشىنىڭ، مېنىڭ تارتىۋاتقان ئازاۋم سىزنىڭ-
كىدىن ئاز ئەمەس، بىراق، مەرت بولۇڭ!)

— راستىنلا، كىرىمەنمۇ؟ — دەپ سورىدى پېپر مۇلايىم قىياپەتتە
كۆزەينىگىدىن ئاننامخايلوۋناغا قاراپ.

— Ah, mon ami, oubliez les torts qu'on a pu avoir
envers vous, pensez que c'est votre père... peut-être à
l'agonie. (سىزگە ناھەقلىق قىلغانلىغىنى كۆڭلىڭىزدىن چىقىرىڭ،
دوستۇم؛ ئويلاپ كۆرۈڭ، ئۇ سىزنىڭ ئاتىڭىز... ئېھتىمال، ئۆلۈم
ئالدىدا تۇرىدىغاندۇ)، — ئاننا مخايلوۋنا خۇرسىنىدى، — Je vous

ai tout de suite aimé comme mon fils. Fiez à moi,
(مەن دەسلەپتەلا Pierre. Je n'oublieraipas vos intérêts
سىزنى ئوغلۇمدەك ياخشى كۆرۈپ قالدۇم. ماڭا ئىشىنىڭ، پېپىر. مەن
سىزنىڭ مەنپەئەتلىرىڭىزنى ئېسىمدىن چىقارمايمەن).

پېپىر ھېچنىمىنى چۈشەنمەيتتى؛ “مۇشۇنداق بولۇشى زۆرۈردۇر”
دەيدىغان قاراش يەنىلا ئۇنىڭغا بارغانسېرى كۈچلۈكرەك بىلىنەتتى،
شۇڭا ئۇ ئىشىكنى ئاچقان ئاننا مىخايلوۋنانىڭ ئارقىسىدىن ئىتائەت-
چانلىق بىلەن ئەگىشىپ مېڭىۋەردى.

بۇ ئىشىك ئارقا يولنىڭ ئارىلىغىغا ئېچىلاتتى. بۇلۇڭدا بىر
بوۋاي — كىنەز قىزىنىڭ خىزمەتكارى پايپاق توقۇپ ئولتۇراتتى.
پېپىر ھويلىنىڭ بۇ تەرىپىگە ھېچقاچان ئۆتمىگەن، ھەتتا مۇنداق
ئۆيلەرنىڭ بارلىغىنىمۇ بىلمەيتتى. ئاننا مىخايلوۋنا پەتنۇستا چەينەك
كۆتۈرۈپ ئارقىسىدىن يېتىشىۋالغان قىزدىن (ئۇنى سۆيۈملۈكۈم،
جېنىم دەپ ئاتا) كىنەز قىزىنىڭ سالامەتلىگىنى سورىدى ۋە پېپىرنى
خىش ياتقۇزۇلغان ئارىلىقتىن باشلاپ ئېلىپ كەتتى. ئارىلىقتىن
بىرىنچى ئىشىك كىنەز قىزىنىڭ تۇرىدىغان ئۆيلىرىگە ئېچىلاتتى.
پەتنۇسنى كۆتەرگەن ھىلىقى خىزمەتكار قىز ئالدىراشلىقتا (بۇ چاغدا
ئويدە ھەممە ئالدىراش ئىدى) ئىشىكنى ياپمىغان ئىدى، پېپىر بىلەن
ئاننا مىخايلوۋنا ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ ئىختىيارسىزلا بۇ ئۆيگە قارىدى؛
كىنەز ۋاسىلى بىلەن چوڭ كىنەز قىزى بىر بىرىگە يېقىن ئولتۇرۇپ
ئۇ يەردە سۆزلىشىۋاتاتتى. كىنەز ۋاسىلى ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلارنى
كۆرۈپ سەۋىرسىزلىك بىلەن قىمىرلىدى — دە، ئارقىسىغا قاڭتايدى؛
كىنەز قىزى دەس ئورنىدىن تۇردى ۋە ھېچنىمىگە قارىمىغان
قىياپەتتە پۈتۈن كۈچى بىلەن ئىشىكنى تاراقشىتىپ يېپىۋەتتى.

بۇنداق قىلىق كىنەز قىزىنىڭ ئادەتتىكى ۋەزىمىن ھالىتىگە زادى ئوخشىمايتتى، كىنەز ۋاسىلىنىڭ چىرايىدا ئىپادىلەنگەن قورقۇش قىياپىتى ئۇنىڭ ئىززەت-ساللاپىتىگە زادىلا ماس كەلمەيتتى، شۇڭا پىپىر توختاپ قالدى-دە، كۆزەينىڭى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ يېتەكچىسىگە سوئال ئالامىتى بىلەن قاراپ قويدى. ئاننا مىخايلوۋنا قىلچە ئەجەپ-لەنگەنلىكى بىلدۈرمەي، پەقەت سوغاققىنا كۈلۈپ قويدى ۋە خۇددى "مەن شۇنى كۈتكەن ئىدىم" دىگەندەك قىياپەت بىلەن خۇرسىنىپ قويدى.

— *Soyez homme, mon ami, c'est moi qui Veillerai à vos intérêts* (مەرت بولۇڭ، دوستۇم، مەن سىزنىڭ مەنپەئەت-تىڭىزنى كۆزلەيمەن)، — دىدى ئاننا مىخايلوۋنا ئۇنىڭ قارىشىغا جاۋابەن ۋە ئارىلىقتىن تېخىمۇ تېز يۈرۈپ. پىپىر بۇنىڭ نىمە ئىش ئىكەنلىكىنى چۈشەنمەيتتى، بولۇپمۇ، *veiller à vos intérêts* (مەنپەئەتتىڭىزنى كۆزلەش) دىگەن سۆزنىڭ مەنىسىنى چۈشەنمەيتتى، لېكىن ئۇ يەنە "شۇنداق بولۇشى كېرەكتۇر" دەپ ئويلايتتى. ئۇلار ئارىلىقتىن گىرافنىڭ قوبۇلخانىسىغا يانداش خىرە يورۇتۇلغان زالغا كىردى. بۇ پىپىر ئالدىنقى دەرۋازىدىن كۆرگەن ھېلىقى ھەشەمەتلىك سوغاق ئۆيلەرنىڭ بىرى ئىدى. لېكىن بۇ ئۆيدە، ئۇنىڭ ئوتتۇرىسىدا بوش ۋاننا تۇراتتى، گىلەملەرگە سۇ چاچرىغان ئىدى. ئۇلارنىڭ ئالدىغا پۇتلىرىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ ۋە ئۇلارغا دىققەت-نەزىرىنىمۇ سالماستىن كېلىۋاتقان خىزمەتكار بىلەن قولىدا ئىسرىقدان كۆتەرگەن پوپ ياردەمچىسى ئۇدۇل كەپقالدى. ئۇلار پىپىرغا تونۇش بولغان ئۆيىگە كىردى، بۇ ئۆينىڭ ئىتالىيانچە ئىككى دەرىزىسى گۈللەر ئۆستۈرۈلىدىغان

قىشلىق باققا ئېچىلاتتى ۋە بۇ ئۆيىدە يېكاتردىنا خېنىمنىڭ يېرىم ۋە پۈتۈن گەۋدىسى سىزىلغان ناھايىتى چوڭ رەسىمى بار ئىدى. بۇ يەردە ئولتۇرغانلار يەنە شۇ كىشىلەر بولۇپ، پۈتۈنلەي دىگۈدەك ئىلگىرىكى ھالىتىدە بىر بىرى بىلەن پىچىرلىشىپ سۆزلىشىۋاتاتتى. ئاننا مىخايلوۋنا كىرىپ كەلگەندە ھەممەيلەن جىم بولۇشۇپ، ئۇنىڭ يىغا باسقان، ئاپپاق تاتىرىپ كەتكەن چىرايىغا ۋە بېشىنى تۆۋەن سېلىپ ئىتائەتچانلىق بىلەن ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ كېلىۋاتقان سېمىز، يوغان پېپىرغا قارىشىپ قالدى.

ئاننا مىخايلوۋنانىڭ چىرايىدىن "ئاخىرقى جىددى پەيت يېتىپ كەلدى" دىگەن ئوي-پىكىرلەر ئىپادىلىنىپ تۇراتتى؛ ئۇ ئىشچان پېتربۇرگ خانىملىرىغا خاس روھىي ھالىتى بىلەن، پېپىرنى ئۆزىدىن نېرى كەتكۈزمەي بىللە ئېلىپ، ئەتىگەنكىگە قارىغاندا تېخىمۇ باتۇرلۇق بىلەن قەدەم تاشلاپ كىرىپ كەلگەن ئىدى. ئاننا مىخايلوۋنا ئۆلۈش ئالدىدا تۇرغان كىشى كۆرۈۋالماقچى بولغان بۇ ئادەمنى ئۆزى بىللە ئېلىپ كەلگەنلىكى ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ قوبۇل قىلىنىشىدا گەپ يوق دەپ ئويلايتتى. ئۇ ئۆيىدە ئولتۇرغۇچىلارغا تېز-تېز قاراپ چىقتى ۋە گراف روھانىسىنى كۆرگەندىن كېيىن ئاستا قەدەم تاشلاپ سىلىققىنا مېڭىپ ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى-دە، ئانچە ئېگىلىپمۇ كەتمەي، ئەمما بويىنى بىردىنلا سەل پەسرەك قىلىپ، ئاۋال بىر روھانىنىڭ، ئۇنىڭدىن كېيىن باشقىسىنىڭ دۇئاسىنى ئالدى.

— خۇداغا شۈكرى، ئۈلگۈرۈپ كەپسىز، — دىدى ئۇ روھاندىغا، — بىز ھەممە ئۇرۇق-تۇققانلار بەك ئەندىشە قىلغان ئىدۇق. مانا بۇ يىگىت بولسا گرافنىڭ ئوغلى، — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ تېخىمۇ يۇمشاقلىق بىلەن. — خەۋپلىك پەيت!

بۇ سۆزلەردىن كېيىن، ئۇ دوختۇرنىڭ قېشىغا كەلدى.
— cher docteur (مۇھتەرەم دوختۇر)، — دېدى ئۇ دوختۇرغا،
— ce jeune homme e et le fils du com. te, y a-t-il de l'es poir
(بۇ ياش يىگىت بولسا گرافنىڭ ئوغلى، ئۈمىت بارمۇ؟)

دوختۇر گەپ-سۆز قىلماي دەرھال يۇقۇرىغا قارىدى-دە،
دولسىنى قىسىپ قويدى. ئاننا مىخايلوۋنامۇ كۆزلىرى ۋە دولسىنى
خۇددى شۇنداق ھەركەتلەندۈرۈپ، كۆزلىرىنى پۈتۈنلەي دىگۈدەك
يۇمۇپ، ئۇھ دەپ قويدى-دە، دوختۇرنىڭ يېنىدىن پېپرنىڭ
قېشىغا كەلدى. ئۇ ئالاھىدە ھۆرمەت ۋە قايغۇلۇق ئاھاڭدا پېپرغا
مۇراجىئەت قىلىپ:

— Ayez confiance en sa miséricorde (خۇدانىڭ مېھرى-
شەپقىتىگە ئىشىنىڭ)، — دېدى ۋە پېپرغا ئولتۇرۇپ كۈتۈپ تۇرۇش
ئۈچۈن بىر دىۋاننى كۆرسەتتى-دە، پۈتۈننىڭ ئۈچىدا دەسسەپ،
ھەممە كىشى قاراپ تۇرغان ئىشىككە قاراپ ماڭدى ۋە ئىشىكنى
ئاستاغىنا ئېچىپ، ئىچكىرىگە كىرىپ كەتتى.

پېپر يېتەكلىگۈچىسىگە شەرتسىز ئىتائەت قىلىشقا قارار قىلىپ،
ئۇ كۆرسەتكەن دىۋانغا قاراپ ماڭدى. ئاننا مىخايلوۋنا غايىپ بولۇش
بىلەن تەڭ، ئۆيدە ئولتۇرغانلارنىڭ ھەممىسى ناھايىتى زور قىزىقىش
ۋە خەيرىخالىق نەزىرى بىلەن قاراۋاتقانلىغىنى سەزدى. ئۇ ھەممە
كىشىنىڭ گويىكى ئۇنى كۆرسىتىپ بىر خىل ۋەھىمە ۋە خوشامەت-
كۆي قىياپىتى بىلەن ئۆزئارا پىچىرلىشىۋاتقانلىغىنى بايقىدى. كىشىلەر
ئۇنىڭغا ئىلگىرى قىلىپ باقمىغان ھۆرمەت-ئېھتىرامنى قىلىشاتتى:
روھانى بىلەن سۆزلىشىۋاتقان نامەلۇم بىر خانىم ئورنىدىن تۇردى-

دە، ئۇنىڭغا ئولتۇرۇشنى تەكلىپ قىلدى؛ ئادىۋانت پىپىرنىڭ يەرگە چۈشۈپ كەتكەن پەلەينى يەردىن ئېلىپ سۇندى؛ دوختۇرلار بولسا پىپىر ئۇلارنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقىنىدا ھۆرمەت بىلدۈرۈپ لام-مەم دىمەي جىم تۇرۇشتى ۋە ئۇنىڭغا يول بېرىش ئۈچۈن ئۆزلىرىنى چەتكە ئېلىشتى. پىپىر دەسلەپ ھېلىقى خانىمنى مالال قىلماسلىق ئۈچۈن باشقا ئورۇندا ئولتۇرماقچى بولاتتى ۋە پەلەينى يەردىن ئۆزى ئالماقچى بولاتتى، شۇنىڭدەك دوختۇرلار يولنى تامامەن توسۇۋالغان بولسىمۇ، ئۇلارنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ كەتمەكچى بولاتتى؛ لېكىن ئۇ بىردىنلا: مۇنداق قىلىش ئەدەپسىزلىك بولىدىغانلىغىنى، ئۆزىنىڭ بۇ كېچىدە قانداقتۇ خەۋپلىك بولغان ۋە ھەممەيلەن كۈتۈپ تۇرغان مۇراسىمنى ئۆتكۈزۈشكە مەجبۇر بىر كىشى ئىكەنلىگىنى، شۇ سەۋەپتىن ئۇلار كۆرسەتكەن ھۆرمەتنى قوبۇل قىلماي بولمايدىغانلىغىنى ھىس قىلاتتى. شۇڭا ئۇ ئادىۋانتنىڭ قولىدىن پەلەينى گەپ قىلمايلا ئالدى، ھېلىقى خانىمنىڭ ئورنىدا ئولتۇردى، خۇددى مىسىر ھەيكەللىرىدەك ساددە قىياپەتتە، ئۆزىنىڭ چوڭ قوللىرىنى باراۋەر تۇرغان ئىككى تىزغا قويدى ۋە ئۆز كوڭلىدە: "شۇنداق بولۇشى كېرەك ئىكەن-دە" دەپ ئويلاپ، بۇ كېچىدە ئۆزىنى يوقىتىپ قويماسلىق ۋە ئەخمىقانە ئىشلارنىڭ كېلىپ چىقىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈن، ئۆز پىكىرلىرىم بويىچە ئىش قىلماي، بەلكى پەقەت ئۆزۈمگە يېتەكچىلىك قىلغۇچى كىشىلەرنىڭ پىكىرىگە تامامەن ئىتائەت قىلىشىم كېرەك دېگەن قارارغا كەلدى.

ئىككى مىنۇتمۇ ئۆتمىدى-دە، ئۇزۇن يەكتەك كىيگەن ۋە مەيدىسىگە ئۈچ يۇلتۇز تاقىۋالغان كىنەز ۋاسىلى ئۇلۇغۋارلىق بىلەن بېشىنى ئىگىز كۆتەرگەن ھالدا ئۆيىگە كىرىپ كەلدى. ئۇ بۈگۈن

ئەتىگەندىكىگە قارىغاندا بىر ئاز يادا كەتكەندەك كۆرۈنەتتى؛ ئولتۇرغانلارغا قاراپ، پېپىرغا كۆزى چۈشكەندە، كۆزلىرى ئادەتتىكىدىن تېخىمۇ چوڭىيىپ كەتكەندەك تۇيۇلاتتى. ئۇ پېپىرنىڭ ئالدىغا كەلدى - دە، ئۇنىڭ قولىنى تۇتتى (ئۇ ئىلگىرى ھىچقاچان مۇنداق قىلمىغان ئىدى) ۋە خۇددى ئۇنىڭ قولى چىڭ ياكى چىڭ ئەمەسلىگىنى سىناپ كۆرمەكچى بولغاندەك، ئۇنى پەسكە تارتتى.

— Courage, courage, mon ami. Il a demandé à vous voir. C'est bien... (مەيۈسلەنمەڭ، مەيۈسلەنمەڭ، دوستۇم. ئۇ سىزنى چاقىرتتى. بۇ ناھايىتى ياخشى...) — دەپ كەتمەكچى بولدى.

بىراق، پېپىر بىر نىمە دېيىشنى زۆرۈر دەپ ئويلاپ: — سالامەتلىكلىرى قانداق...، دېدى - يۇ، ئۆلۈش ئالدىدا تۇرغان كىشىنى گراف دەپ ئاتاشنىڭ لايىق ياكى لايىق ئەمەسلەگىنى بىلمەي ئەندىشىدە دۇدۇقلاپ قالدى؛ "ئاتام" دېيىشكىمۇ خىجىل بولاتتى.

— Il a eu encore un coup, il y a une demi-heure. (ئۇنىڭ كېسىلى يېرىم سائەت ئىلگىرى بىر قېتىم تۇتتى. مەيۈسلەنمەڭ، دوستۇم....)

پېپىرنىڭ ئوي - پىكىرلىرى شۇنداق قالايىمقانلىشىپ كەتكەن ئىدىكى، كېسىلى "تۇتتى" دېگەن سۆزنى دەسلەپ ئۇ ئانچە چۈشەنمەي، ھاڭ - تاڭ بولۇپ كىنەز ۋاسىلىغا قارىدى - دە، كېيىن "تۇتتى" دېگەن سۆزدىن كېسىلى بىر قېتىم تۇتقان ئىكەن دەپ چۈشەندى. كىنەز ۋاسىلى كېتىۋېتىپ لوررېنغا بىرنەچچە ئېغىز سۆز قىلدى ۋە پۇتىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ ئىشىكتىن كىرىپ كەتتى. ئۇ پۇتىنىڭ

ئۇچىدا دەسسەپ مېڭىشنى بىلمەيتتى ۋە ھەر بىر قەدىمىدە پۈتۈن بەدىنى تىترەپ كېتەتتى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كىنەزنىڭ چوڭ قىزى، كېيىن روھانىلار ۋە ئۇنىڭ ياردەمچىلىرى ھەم بەزى كىشىلەر (ئۆي خىزمەتچىلىرى) مۇ ئىشىكتىن كىرىپ كېتىشتى. ئىچكىرىدىن ئادەملەر. نىڭ شەپىسى ئاڭلىنىپ تۇراتتى، ئەڭ ئاخىرىدا ئاننا مىخايلوۋنا يەنىلا شۇنداق ئاپپاق تاتىرىپ كەتكەن ھالدا، ئەمما ئۆز بۇرچىنى ئادا قىلىدىغان قەتئى قىياپەت بىلەن يۈگۈرۈپ چىقتى. دە، پېپىرنىڭ يېڭىنى تۇتۇپ:

— La bonté divine est inépuisable. C'est la cérémonie de l'extrême onction qui va commencer. Venez. (خۇدانىڭ مېھرى - شەپقىتى تۈگمەس - پۈتمەس! ئۆلۈم ئالدىدىكى ماي سۈركەش مۇراسىمى دەرھال باشلىنىدۇ. ئەمدى كىرەيلى)، — دىدى.

پېپىر يۇمشاق گىلەم ئۈستىدە قەدەم تاشلاپ ئىشىكتىن كىردى، شۇنىڭ بىلەن ئۆزىگە تونۇش بولمىغان ھىلىقى خانىم بىلەن ئادىۋ - تانتىنى كۆردى، يەنە بەزى خىزمەتچىلەرمۇ بار ئىدى - ئۇلار بۇ ئۆيگە كىرگەندە ئەمدى يەنە رۇخسەت سوراپ ئولتۇرۇش ھاجەت - سىزدەك، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كىرىپ كېلىشتى.

20

پېپىر چوڭ ۋە يۇمۇلاق تۇۋرۇكلەر ھەم ئەگمىلەر بىلەن بۆلۈن - گەن، پۈتۈن تاملىرى ئىرانچە گىلەملەر بىلەن قاپلانغان بۇ چوڭ زالىنى ئوبدان بىلەتتى. تۇۋرۇكنىڭ ئارقىسىدىكى ئۆيىنىڭ بىرقىسمىدا،

بىر تەرەپتە، يىپەك پەردە تارتىلغان ئىگىز قىزىل ياغاچ كارۋات تۇراتتى، يەنە بىر تەرەپىدە بۇت سېلىنغان يوغان ساندۇق تۇراتتى، ئۇ خۇددى چېركاۋدا كەچكى ئىبادەت ۋاقتىدا يورۇتۇلغاندەك، قىپ-قىزىل ھەم يورۇق يورۇتۇلغان ئىدى. يورۇتۇلغان بۇتنىڭ تۆۋىنىدە كېسەل كىشىگە خاس يۆلەنچۈكى بار ئۇزۇن كىرىپسە قويۇلغان ئىدى، كىرىپسەدىكى يۇقۇرىغا قويۇلغان قاردەك ئاپپاق، پۇرلىشىپ كەتمىگەن، تېخى ھېلىلا يەڭگۈشلەنگەندەك كۆرۈنگەن ياستۇقتا، پارقىراپ تۇرغان يېشىل ئەدىيالىنى بېلىگچە يېپىنىپ، يېپىرغا تونۇش بولغان چوڭ گەۋدىلىك ئاتىسى گراف بېزئۇخوۋ ياتاتتى، ئۇنىڭ كەڭ پىشانىسىدىكى ئاپپاق چاچلىرى كىشىگە ئارىسلاننىڭ يايلىنى ئەسلىتەتتى، چىرايلىق قىزىل-ساغۇش يۈزىدە يول-يول، نۇرانى چوڭقۇر قورۇق ئىزلىرى بار ئىدى. ئۇ دەل بۇتنىڭ تۆۋىنىدە ياتاتتى؛ ئۇنىڭ سېمىز ۋە چوڭ ئىككى قولى ئەدىيالىدىن چىقىرىلىپ سىرتقا قويۇلغان ئىدى. ئالدىنى تۆۋەن قىلىپ قويۇلغان ئوڭ قولىنىڭ باشمالتىغى بىلەن كۆرسەتكۈچ بارمىغىنىنىڭ ئارىسىغا بىر تال شام قويۇلغان بولۇپ، ئۇنى كىرىپسەنىڭ ئارقىسىدىن بېلىنى ئېگىپ تۇرۇپ بىر خىزمەتكار تىرەپ تۇتۇپ تۇراتتى. كىرىپسەنىڭ يېنىدا ھەشەمەت-لىك ۋە پارقىراپ تۇرغان ئىبادەت كىيىملىرىنى كىيىشكەن، ئۇزۇن چاچلىرى دولىسى ئۈستىگە چۈشۈپ يېپىپ تۇرغان روھانىلار تۇراتتى ۋە ئۇلار يېنىپ تۇرغان شامنى قوللىرىدا تۇتۇپ، ئاستا-ئاستا، تەنتەنلىك ھالدا ئىبادەت قىلىشاتتى. ئۇلارنىڭ سەل ئارقىسىدا قولىدىكى ياغلىقلىرى بىلەن كۆزىنى ئېتىۋېلىپ، ئىككى كىچىك كىنەز قىزى تۇراتتى، ئۇلارنىڭ ئالدىدا چوڭ كىنەز قىزى كاتىش تۇراتتى، ئۇ بۇ چاغدا ھەممەيلەنگە گويا: ئەگەر ئەتراپقا قاراپ

قويسام، بۇنىڭغا مەن جاۋاپكار ئەمەس دىگەندەك قىياپەتتە، بۇتتىن كۆزىنى زادىلا ئۈزۈمەي زەھەر خەندىلىك ۋە قەتئىلىك بىلەن ئۇنىڭغا تىكىلىپ قاراپ تۇراتتى. ئاننا مىخايلوۋنا مۇلايىم ۋە ھەممىنى كەچۈرىدىغان قىياپەتتە ئۆزىگە تونۇش بولمىغان بىر خانىم بىلەن ئىشىك تۈۋىدە تۇراتتى. كىنەز ۋاسىلى ئىشىكنىڭ ئېرىقى تەرىپىدە كىرىپىلۇغا يېقىن تۇرۇپ، ئالدىدىكى نەقىشلىك مەخمەل ئورۇندۇقنىڭ يۆلەنچۈ-گىگە شام تۇتقان سول قولى بىلەن يۆلىنىپ، ئوڭ قولى بىلەن چوقۇناتتى ۋە ھەر قېتىم ئۈچ بارمىغىنى پىشانىسىگە تەككۈزگەندە كۆزلىرىنى يۇقۇرىغا تىكىپ قارايتتى. ئۇنىڭ چىرايىدىن بىرخىل سەمىمى تەقۋادارلىق ۋە خۇدانىڭ ئىرادىسىگە بوي سۇنۇش قىياپىتى ئىپادىلىنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ چىرايى گويا: "ئەگەر سىلەر بۇنداق تۇيغۇنى چۈشەنمىسەڭلار، سىلەر تېخىمۇ تەس كۈنگە قالىسىلەر" دىگەندەك قىلاتتى.

ئۇنىڭ ئارقىسىدا ئادىۋتانت، دوختۇرلار ۋە ئەر خىزمەتكارلار تۇراتتى؛ خۇددى چىركاۋدىكىگە ئوخشاش، ئەرلەر بىلەن ئاياللار ئالاھىدە بۆلۈنگەن ئىدى. ھەممەيلى بىلەن جىمجىت ھالدا چوقۇنماقتا ئىدى، پەقەت چىركاۋ ئايەتلىرىنى ئوقۇغان چاغدىكى ئاۋازلار، پەس، بوغۇق، تۆۋەن ئاۋازلىق ئىنجىل يادلاش ئاۋازلىرى ۋە بىر پەس جىم بولغان چاغدىكى ئاياقلارنىڭ يۆتكىلىش ھەم نەپەسلەنگەن چاغدىكى تىنىق ئاۋازلىرىلا ئاڭلىنىپ تۇراتتى. ئاننا مىخايلوۋنا بايدى-قىدەك "نەمە قىلىۋاتقانلىغىمنى ئۆزۈم بىلىمەن" دىگەندەك بىرخىل قەتئىيەت بىلەن ئۆيىنىڭ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتۈپ پىپىرنىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە ئۇنىڭغا بىر تال شامنى بەردى. پىپىر شامنى ياندۇردى ۋە ئەتراپتىكى كىشىلەرنىڭ ھەرىكىتى بىلەن بەنت بولۇپ كېتىپ ئۇنتۇپ،

شام تۇتقان سول قولى بىلەن چوقۇنۇشقا باشلىدى.

يۈزىدە قارا مەڭ ئۆسكەن، قىپ-قىزىل ۋە كۈلگۈنچەك كىچىك كىنەز قىزى سوفى (Софи) پەقەت شۇنىڭغىلا قاراپ قالغان ئىدى. ئۇ كۈلۈپ كېتىپ، يۈزىنى ياغلىغى بىلەن يېپىۋالدى ۋە خېلى ۋاقىت قىچە يۈزىنى ئاچمىدى؛ ئاچقاندىن كېيىن يەنە يېپىرغا قاراپ كۈلۈپ كەتتى. ئۇ، روشەنكى، يېپىرغا قارىغاندا كۈلمەي تۇرالمايدىغانلىغىنى ھېس قىلاتتى، لېكىن يەنە ئۇنىڭغا قارىغۇسى كېلەتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن ۋەسۋەسىگە چۈشۈپ قالماي دەپ ئاستاغىنا تۇرۇۋىكىنىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈۋالدى. ئىبادەتنىڭ ئوتتۇرىسىدا روھانىلار بىردىنلا جىمىپ قېلىپ، بىر بىرى بىلەن بىرنىمىلەرنى دەپ پىچىرلاشماقتا ئىدى؛ گرافنىڭ قولىنى يۆلەپ تۇرغان قېرى خىزمەتكار ئورنىدىن تۇرۇپ، خوتۇنلارغا مۇراجىئەت قىلدى. ئانىنا مىخايىلوۋنا ئالدىغا چىقتى ۋە كېسەلنىڭ ئۈستىگە ئېڭىشتى - دە، ئارقا تەرەپتىن بارمىغى بىلەن ئىشارەت قىلىپ لوررېننى چاقىردى. فرانسۇز دوختۇرنىڭ قولىدا شام يوق ئىدى، ئۇ بىر تۇۋرۇككە يۆلىنىپ، ھۆرمەت بىلدۈرۈپ تۇرغان چەتئەل كىشىسى قىياپىتىدە، گەرچە ئېتىقادى باشقا بولسىمۇ، ھازىر ئۆتكۈزۈلۈۋاتقان بۇ مۇراسىمنىڭ زۆرۈرلۈكىنى چۈشىنىدىغانلىغىنى، ھەتتا ئۇنى قۇۋۋەتلەيدىغانلىغىنى كۆرسىتىپ، ئەدەپ بىلەن ئاستا - ئاستا قەدەم بېسىپ كېسەلنىڭ يېنىغا كەلدى - دە، ئاپپاق نازۇك بارماقلىرى بىلەن ئۇنىڭ بوش تۇرغان قولىنى يېشىل ئەدىيالىدىن كۆتىرىپ ئېلىپ، بۇرالدى - يۇ، يۈرەك ھەرىكىتىنى تۇتۇپ كۆرۈپ بېقىپ ئويلىنىپ قالدى. كېسەلگە بىر نەرسىنى ئەچكۈزۈشتى، ئەتراپىدىكى كىشىلەر مىدىرلاشتى، كېيىن ھەممەيلەن ئۆز ئورۇنلىرىغا كېلىشىپ، ئىبادەت يەنە داۋاملاشتى. ئادەملەر

كېسەل بىلەن ئاۋارە بولۇپ قالغان بۇ ۋاقىتتا پېپىر كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئورۇندۇق ئارقىسىدىن چىقىپ، كېسەلنىڭ ئالدىغا كەلمەستىن ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ، چوڭ كىنەز قىزىنىڭ ئالدىغا بارغانلىغىنى ۋە ئۇنىڭ بىلەن ياتاقنىڭ تۈرىگە، شايى پەردە تۇتۇلغان ئىگىز كارۋات تەرد-پىگە كەتكەنلىگىنى كۆردى. ئۇنىڭ يۈزىدە ھامان شۇ "نېمە قىلىۋات-قانلىغىمنى ئۆزەم بىلىمەن، ئەگەر مېنى چۈشەنمىسەڭلار ئۆزلىرىڭگە تەس" دىگەن مەنە بار ئىدى. كىنەز بىلەن كىنەز قىزى ئىككىسى كارۋاتتىن نېرىدىكى ئىشىكتىن كىرىپ كەتتى-يۇ، ئىبادەت ئاياقلى-شىش ئالدىدا بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرى چىقىپ ئۆز ئورۇنلىرىغا كېلىشتى. پېپىر بۇ ئاخشام كۆز ئالدىدا بولۇۋاتقان ھەممە ئىشلارغا شۇنداق بولۇشى زۆرۈر دەپ قارىغانلىغى ئۈچۈن بۇنىڭغىمۇ ئېتىۋار قىلمىدى.

مۇناجات ئوقۇش توختىتىلدى ۋە روھانىلارنىڭ كېسەلنى ئۇنىڭ بۇ مۇقەددەس مۇراسىمنى قوبۇل قىلغانلىغى مۇناسىۋىتى بىلەن ھۆر-مەتلەپ تەبرىكلىگەن ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. كېسەل كىشى بولسا ئىلگىرىكىگە ئوخشاشلا ئۆلۈكتەك قىمىرلىماي ياتاتتى. ھەممە ئۇنىڭ ئەتراپىدا ھەركەتلەنمەكتە ئىدى: ئاياق ئاۋازلىرى ۋە پېچىر-لاشقان ئاۋازلار ئاڭلىنىپ تۇراتتى، بۇلارنىڭ ئىچىدە ئاننا مىخايلوۋ-نانىڭ پېچىرلىغان ئاۋازى باشقا ھەممەيلەندىن روشەن ئىدى.

پېپىر ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ تۇراتتى:

— چوقۇم كارۋاتقا يۆتكەش كېرەك، بۇ يەردە نېمە قىلغان بىلەنمۇ بولمايدۇ....

كېسەلنى دوختۇرلار، كىنەز قىزلىرى ۋە خىزمەتكارلار شۇنچىلىك زىچ قورشىۋالغانكى، پېپىر كۆز ئالدىدا شۇنچە ئادەم بولۇشىغا قارد-

ماستىن، پۈتۈن ئىبادەت داۋامىدا بىر مەھەلەمۇ نەزىرىدىن ئېرى كەتمىگەن ئاپپاق چاچ بىلەن قىزغۇچ سېرىق بېشىنى يەنە كۆرەلمەي قالغان ئىدى. پېپىر كرىپىلو ئەتراپىغا توپلىشىۋالغان كىشىلەرنىڭ ئېھتىياتلىق ھەرىكىتىدىن، ئۇلارنىڭ ئۆلۈۋاتقان بۇ كىشىنى كۆتىرد-ۋالغانلىغىنى ۋە ئۇنى يۆتكەۋاتقانلىغىنى بىلىۋالغان ئىدى.

— پېپىر خىزمەتكارلاردىن بىرىنىڭ: قولۇمنى تۇت، بولمىسا تاشلىۋېتىسەن، — دەپ پىچىرلىغىنىنى، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە باشقىلارنىڭ، — تۆۋەندىن تۇت... قېنى يەنە بىرەيلەن، — دېگەن تاۋۇشىنى ئاڭلىدى؛ ئادەملەر، كۆتىرىۋاتقان نەرسىلىرى ھەددىدىن تاشقىرى ئېغىردەك ھاسىرىشقا ۋە ئالدىراپ قەدەم باساتتى.

كېسەلنى كۆتىرىپ كېتىۋاتقانلار (بۇلارنىڭ ئارىسىدا ئاننا مىخايىلوۋنامۇ بار ئىدى) يېقىنلاشقاندا پېپىرنىڭ كۆزى ئادەملەرنىڭ يەل-كىمىسى بىلەن بويى ئارىسىدىن كېسەلنىڭ ئوچۇق تۇرغان سېمىز كۆكرىگىگە، ئادەملەر قولتۇغىدىن كۆتىرىپ تۇرغان كەڭ يەلكىسىگە، ئاق جىڭگىلەك چېچى ۋە ئارىسلاننى ئەسلىتىدىغان بېشىغا چۈشتى. پىشانىسى ۋە يۈز سۆڭىكى پەۋقۇلئاددە كەڭ، ئېغىزلىرى چىرايلىق ۋە چاققان، قاراشلىرى جىددى ۋە سوغاق بولغان بۇ باش ئۆلۈمىنىڭ يېتىپ كېلىشى بىلەن ئۆزگەرمىگەن ئىدى. بۇ باش گراف مۇندىن ئۈچ ئاي ئاۋال پېپىرنى پىتېربۇرگقا ئەۋەتكەندە قانداق بولسا شۇنداق ئىدى. لېكىن ئۇنىڭ بېشى يۆتكىگۈچىلەرنىڭ بىر تەكشى قەدەم باسمىغانلىغىدىن ھالسىزلىنىپ، ئۇ ياق-بۇ ياققا گىلدىڭلاپ تۇراتتى، سوغاق ۋە بىپەرۋا كۆزلىرى ھېچنىمىگە قارىمايتتى.

ئىگىز كارۋاتنىڭ ئەتراپىدا بىرقانچە مىنۇت قالايمىغان ھەر تەرەپكە يۈگۈرۈشلەر بولغاندىن كېيىن، كېسەلنى كۆتەرگۈچىلەر تار-

قىلىپ كېتىشتى. ئاننا مىخايىلوۋنا پېپىرنىڭ يېنىغا قولىنى تەككۈزۈپ Venez (يۈرۈڭ) دىدى. پېپىر ئۇنىڭ بىلەن بىللە كارۋاتنىڭ يېنىغا كەلدى، كېسەل بۇ كارۋاتتا تېخى ھېلىلا ئۆتكۈزۈلگەن مۇراسىمدىكىدەك دەك تەنتەنىلىك قىياپەتتە ياتقۇزۇلغان ئىدى. ئۇ بېشىنى ياستۇققا ئىگىز تىرەپ ياتاتتى، قوللىرى يېشىل ئەدىيالدىن چىقىرىلىپ ئۇزۇ-نىسىغا قويۇلغان، ئالغىنى تۆۋەنگە قارىتىلغان ئىدى. پېپىر ئالدىغا كەلگەندە گراف ئۇنىڭغا تىكىلىپ قارىدى، ئەمما ئۇنىڭ مەنىسى ۋە ئەھمىيىتىنى ھېچكىم ئوقمايتتى. بۇ قاراش ياكى كۆز بولغاندىن كېيىن نەگە قارىسىمۇ بولۇۋېرىدۇ دىگەندىن باشقا ئەھمىيىتى يوق دىگەننى بىلدۈرەتتى، ياكى ئەھمىيىتى ناھايىتى كۆپ دىگەننى بىلدۈرەتتى. پېپىر نىمە قىلىشنى بىلمەي توختاپ قالدى-دە، يېتەكچىسى ئاننا مىخايىلوۋناغا سوئال نەزىرى بىلەن ئورۇلۇپ قارىدى. ئاننا مىخايىلوۋنا ئالدىراپ-تېنەپ كۆزى بىلەن كېسەلنىڭ قولىنى كۆرسەتتى ۋە سۆيۈپ قوي دەپ لېۋى بىلەن ئىما-ئىشارەت قىلدى. پېپىر ئەدە-يالغا تېگىپ كەتمەسلىك ئۈچۈن، بوينىنى دىققەت بىلەن سوزۇپ، ئاننا مىخايىلوۋنانىڭ ئىشارىسىنى ئورۇنلاپ، لېۋىنى ئۇنىڭ سۆڭىكىگى چوڭ ۋە گۆشلۈك قولغا تەككۈزدى. گرافنىڭ نە قولى ۋە نە بىرەر مۇسكۇلى مىدىرلىمايتتى. پېپىر يەنە ئاننا مىخايىلوۋناغا "نىمە قىلاي" دىگەن سوئال نەزىرى بىلەن قارىدى. ئاننا مىخايىلوۋنا كۆزى بىلەن كارۋات يېنىدا تۇرغان كرېسلونى كۆرسەتتى. پېپىر كرېسلودا ئىتائەت-چانلىق بىلەن ئولتۇرۇۋېتىپ، "توغرا قىلىدىمۇ" دىگەن سوئال نەزىرى بىلەن قارىدى. ئاننا مىخايىلوۋنا تەستىقلىغان ھالدا بېشىنى مىدىرلىتىپ قويدى. پېپىر ئۆزىنىڭ كېلەڭسىزلىگىدىن، يوغان گەۋدىسىنىڭ كۆپ جايىنى ئىشغال قىلىشىدىن ئوڭايىسىزلانغان بولسا كېرەك، يەنە

خۇددى مىسىر ھەيكىلىدەك ئىككى قولىنى باراۋەر تۇرغان تىزغا قويۇپ، ئىمكان قەدەر كىچىكرەك بولۇش ئۈچۈن ھەممە كۈچىنى ئايماي تىرىشاتتى. ئۇ گرافقا قارىدى. گراف بولسا يەنىلا پىپىرى تىك تۇرغان چاغدا يۈزى تۇرغان ئورۇنغا قارايتتى. ئاننا مىخايلوۋنا ھازىر ئاتا-بالا دىدار كۆرۈشۈۋاتقان بۇ ئاخىرقى مىنۇتتا خۇددى يۈرەك-باغرى ئېزىلىۋاتقاندا بىر تۈسكە كىردى. بۇ ئەھۋال ئىككى مىنۇتچە داۋام قىلدى، پىپىرغا بولسا بىر سائەتتەك بىلىنگەن ئىدى. گرافنىڭ كەڭ يۈزىنىڭ مۇسكۇللىرى ۋە قۇرۇقلىرىدا بىردىنبىلا تىترەش پەيدا بولدى. تىترەش كۈچىيىپ باراتتى، چىرايلىق ئاغزى بىر تەرەپكە قىڭغىيىپ كەتكەن ئىدى (پىپىر پەقەت شۇ چاغدىلا ئاتىسىنىڭ ئۆلۈمگە قانچىلىك دەرىجىدە يېقىنلىشىپ قالغانلىغىنى بىلگەن ئىدى)، قىڭغىيىپ كەتكەن ئاغزىدىن ئېنىقسىز، خىقىرىغان ئاۋازلار ئاڭلىناتتى. ئاننا مىخايلوۋنا كېسەلنىڭ كۆزىگە دىققەت بىلەن قارايتتى ۋە ئۇنىڭغا نىمە لازىم بولغانلىغىنى تاپماقچى بولۇپ، بىردەم پىپىرنى كۆرسىتەتتى، بىردەم ئىچىلىدىغان نەرسىنى كۆرسىتەتتى، بىردەم يەنە پىچىرلاپ سوئال نەزىرى بىلەن كىنەز ۋاسىلىنى تىلغا ئالاتتى، بىردەم ئەدىيالىنى كۆرسىتەتتى. كېسەلنىڭ كۆزلىرى ۋە چىرايى سەۋرىسىز قىياپەتنى كۆرسىتىپ تۇراتتى. ئۇ دائىم كارۋاتنىڭ بېشىدىن نېرى كەتمەي تۇرغان خىزمەتكارغا قاراشقا تىرىشىپ باقاتتى.

— يانپاشلاپ ياتقۇسى كېلىۋاتقانغا ئوخشايدۇ، — دېدى پىچىرلاپ خىزمەتكار ۋە گرافنىڭ ئېغىر بەدىنىنى كۆتىرىپ، يۈزىنى تامغا قارىتىپ ياتقۇزۇپ قويۇش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇردى.
پىپىر ئۇنىڭغا ياردەملىشىش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇردى.

گرافنى يانپاشلاپ ياتقۇزۇۋاتقاندا ئۇنىڭ بىر قولى ئىختىيارسىزلا ئارقىغا ساڭگىلاپ قالغان ئىدى، ئۇ قولىنى تارتىۋېلىش ئۈچۈن بەھۈدە تىرىشىپ باقاتتى، گراف بۇ جانسىز قولىغا پېپىرنىڭ ۋەھىمە بىلەن قارىغانلىغىنى بايقاپ قالدىمۇ ياكى ئاخىرقى مىنۇتلارنى ئۆتكۈزۈۋاتقان بېشىغا بىرەر پىنكىر كەلدىمۇ، ئاۋال ئۆزىنىڭ ماغدۇر-سىز قولىغا، كېيىن پېپىرنىڭ ۋەھىمە باسقان يۈزىگە، يەنە قولىغا قارىدى - دە، يۈزىدە خۇددى ئۆزىنىڭ ئاجىزلىغىنى مەسخىرە قىلغان-دەك، ھازىرقى ئەپتىگە ياراشمىغان خىيال، ئوقۇبەتلىك تەبەسسۇم پەيدا بولدى. بۇ تەبەسسۇمنى كۆرۈش بىلەن پېپىرنىڭ كۆڭلى بىر-دىن ئارقىسىغا تارتىپ، بۇرنى ئېچىشتى ۋە كۆزىگە ياش كەلدى. كېسەلنى تامغا قارىتىپ ياتقۇزۇپ قويۇشتى، كېسەل چوڭقۇر نەپەس ئالدى.

— Il est assoupi (ھۇشىدىن كەتتى)، — دېدى ئاننا مىخايىلوۋنا، نۆۋەتچىلىككە كەلگەن كىنەز قىزىنى كۆرۈپ. — Allons (يۈرۈڭ).

پېپىر چىقىپ كەتتى.

21

قوبۇلخانىدا كىنەز ۋاسىلى ۋە چوڭ كىنەز قىزىدىن باشقا ھېچكىم يوق ئىدى، ئۇلار يېكاتىرىنا خېنىمنىڭ رەسمى ئاستىدا ئولتۇرۇپ قانداقتۇ بىر نەرسىلەر توغرىسىدا قىزىق پاراڭلىشىۋاتاتتى. ئۇلار پېپىرنى ئۇنىڭ يېتەكلىگۈچىسى بىلەن بىرگە كۆرۈش بىلەن تەڭلا سۆزىنى توختىتىپ جەم بولۇپ قېلىشتى. پېپىرغا كىنەز قىزى نىمىدۇ بىرنەرسىنى

يوشۇرۇپ تىقىپ قويۇۋاتقاندا ۋە پىچىرلىشىۋاتقاندا تۇيۇلدى.
— بۇ خوتۇننى كۆرەر كۆزۈم يوق، — دەپ پىچىرلىغىنىنى ئاڭلاپ
قالدى.

— Catiche a fait donner du thè dans le petit salon
(كاتىش كىچىك مېھمانخانىغا چاي ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇدى)، —
دىدى كىسەز ۋاسىلى ئانىنا مىخايىلوۋناغا. — Allez, ma pauvre
Анна Михайловна, prenez quel-que chose, autrement
vous ne suffirez pas (بېرىپ بىر ئاز بىرنەرسە ئىچىۋالسىڭىز
بولاتتى، بىچارە ئانىنا مىخايىلوۋنا، جانمۇ كېرەك-تە.)
ئۇ پېپرغا ھىچنەمە دىمىدى — يۇ، بېلىگىنى تۇتۇپ مېھرى بىلەن
سىقىپ قويدى. پېپر ئانىنا مىخايىلوۋنا بىلەن بىللە petit salon (كىچىك
مېھمان ئۆي) گە كىردى.

— Il n'y a rien qui restaure, Comme une tasse de
cet exeellent the russe après une nuit blanche (ئۇيىقىسىز
ئۆتكۈزگەن بىر كېچىدىن كېيىن، مۇشۇ بىر ئىستاكىن ئوبدان رۇس
چېيىدەك ھاردۇق چىقىرىدىغان نەرسە بولماس)، — دىدى لوررېن
ئۆزىنى بېسىۋالغان جانلىنىش قىياپىتى بىلەن؛ ئۇ بۇ چاغدا نېپىز،
تۇتقۇچى يوق خىتاي پىيالىسىدىن كىچىككىنە مېھمان ئۆيىدىكى
شېرە ئالدىدا تۇرۇپ چاي ئوتلاۋاتاتتى، شېرەگە چاي ۋە
سوغاق يەمەكلىكلەر قويۇلغان ئىدى. بۇ كېچە گرافى بېزئۇخوۋنىڭ
ئۆيىدە قالغان كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئۆزىگە قۇۋۋەت كىرگۈزۈش
ئۈچۈن بۇ شېرەنىڭ ئەتراپىغا يىغىلىشقان ئىدى. پېپر ئەينەكلەر
ۋە شېرەلەر قويۇلغان بۇ كىچىككىنە يۇمۇلاق مېھمان ئۆيىنى ناھايىتى
ئوبدان ئېسىدە تۇتاتتى. گرافىنىڭ ئۆيىدە تانسا يىغىلىشلىرى ئۆتكۈ-

زۇلگەندە، تانسا ئويناشنى بىلمەيدىغان پېپىر ئەينەكلەر ئورنىتىلغان
 بۇ كىچىك ئۆيدە ئولتۇرۇپ، تانسا كىيىملىرىنى كىيىشىپ ياسانغان،
 قىپ يالىڭاچ يەللىرىگە بىرىللىيانت ۋە مەرۋايىتلارنى تاقىۋالغان
 خانىمالار شۇ يەردىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ئۆزلىرىنى بۇ روشەن
 يورۇتۇلغان ئەينەكلەردە قانداق قاراپ چىقىۋاتقانلىقىنى، بۇ ئەي-
 نەكلەر ئۇلارنىڭ قىياپىتىنى بىرقانچە قېتىم تەكرار ئەكس ئەتتۈرۈش-
 لىرىنى كۈزىتىشنى ياخشى كۆرەتتى. ھازىر بولسا يەنىلا شۇ ئۆي
 ئىككى تال شام بىلەن خىمرە يورۇتۇلغان ئىدى، كىچىك بىر شىرەدە
 چىنە-چەينەكلەر ۋە تەخسىلەر قالايمىقان يېپىلغان ئىدى، يېرىم
 كېچىدە بىر توپ خىلمۇ-خىل كىشىلەر كۆڭۈل ئېچىش ئۈچۈن
 ئەمەس، بەلكى ئەنسىرىگەن ھالدا بىر بىرلىرى بىلەن پىچىرلىشىپ
 سۆزلىشىپ ئۇ يەردە ئولتۇراتتى، ئۇلار ئۆزىنىڭ ھەر بىر ھەركىتى
 ۋە ھەر بىر ئېغىز سۆزى بىلەن ئۆيدە ھازىر نىمە قىلىنىۋاتقانلىغىنى
 ۋە بۇندىن كېيىن نىمە قىلىنىدىغانلىغىنى ئۇنتۇپ قالمىغانلىغىنى
 كۆرسىتەتتى. پېپىر گەرچە ناھايىتى ئاچ قالغان بولسىمۇ، ھېچنىمە
 يىمىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ يېتەكلىگۈچىسىگە سوئال نەزىرى بىلەن
 قارىدى-دە، ئۇنىڭ يەنىلا پۇتىنىڭ ئۇچىدا دەسسەپ، كىنەز ۋاسىلى
 بىلەن چوڭ كىنەز قىزى قېپقالغان قوبۇلخانغا چىقىپ كېتىۋاتقانلى-
 غىنى كۆرۈپ قالدى. پېپىر بۇنىمۇ "شۇنداق بولۇشى كېرەكتۇر" دەپ
 ئويلاپ، سەل توختىغاندىن كېيىن ئۇنىڭ ئارقىسىدىن چىقىپ كەتتى.
 ئاننا مىخايلوۋنا كىنەز قىزىنىڭ يېنىدا تۇراتتى ۋە ھەر ئىككىيلەن
 بىر ۋاقىتتا ھاياجانلانغان ھالدا پىچىرلىشىپ سۆزلەشمەكتە ئىدى:

— رۇخسەت قىلغايىسىز، كىنەز ئايىم، نىمىنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ۋە
 نىمىنىڭ زۆرۈر ئەمەسلىكىنى بىلىپ قالاي، — دېدى كىنەز قىزى

ئۆز خانىسىنىڭ ئىشىگىنى ئاننا مىخايىلوۋنانىڭ يۈزىگە تاراققىدا ياپقان چاغدىكىدەك ھاياجانلانغان ھالەتتە.

— لېكىن، سۆيۈملۈك كىنەز قىزى، — دەپ قىسقا ۋە قايىل قىلارلىق دەرىجىدە جاۋاپ بەردى ئاننا مىخايىلوۋنا، ئۇنىڭ ئۆز خانىسىغا بارىدىغان يولىنى توساپ ۋە ئۇنى قويۇپ بەرمەستىن، — ئۇنىڭغا ئارام تېپىش زۆرۈر بولغان مەنۇتلاردا بۇنداق قىلىش، بىچارە تاغىڭىز ئۈچۈن ئارتۇقچە ئېغىر تۇيۇلماسما؟ ئۇ دۇنيادىن كۆز يۇمۇۋاتقان مۇشۇنداق مەنۇتلاردا بۇ دۇنيالىق ئىشلار ئۈستىدە گەپ قىلىپ ئولتۇرساق...

كىنەز ۋاسىلى كرىپىلودا ئادەتتىكىدەك بىر پۇتنى يەنە بىر پۇتتە-نىڭ ئۈستىگە مىنگەشتۈرۈپ ئەركىن بىر ھالەتتە ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ يۈزى لىپىلدايتتى ۋە خۇددى پەسكە ساڭگىلاپ چۈشۈپ كېتىۋاتقان-دەك تۇيۇلاتتى؛ لېكىن ئۇ بۇ ئىككى خوتۇننىڭ پاراڭلىرىغا كۆڭۈل بۆلمىگەن كىشىنىڭ قىياپىتىگە كىرىۋالغان ئىدى.

— Voyons, ma bonne Анна Мухàü довна, laissez faire catiche (ياق، سۆيۈملۈك ئاننا مىخايىلوۋنا، قويۇڭ، كاتش خالىغىنىنى قىلسۇن). گرافنىڭ ئۇنى قانداق ياخشى كۆرىدىغانلىغىنى بىلىسىزغۇ.

— مەن ھەتتا بۇ ھۆججەتلەردە نىمىلەر يېزىلغانلىغىنىمۇ بىلمەيمەن، — دېدى كىنەز قىزى كىنەز ۋاسىلىغا قاراپ ۋە قولىدا تۇتۇپ تۇرغان گۈللۈك ھۆججەت قاپچۇغىنىنى كۆرسىتىپ، — مەن پەقەت ھەقىقى ۋەسىيەتنىڭ ئۇنىڭ ئىش شىرەسىدە ئىكەنلىگىنىلا بىلىمەن، بۇ بولسا ئۇ ئۇنتۇپ قالغان بىر قەغەز....

ئۇ ئاننا مىخايىلوۋنانىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كەتمەكچى ئىدى - يۇ،

لېكىن ئاننا مىخايلوۋنا بىرلا ئىرغىپ يەنە ئۇنىڭ يولىنى توسىۋالدى.
— بىلىمەن، سۆيۈملۈگۈم، شەپقەتلىك كىنەز قىزى، — دېدى
ئاننا مىخايلوۋنا؛ ئۇ بۇ چاغدا ھۆججەت قاپچۇغىغا شۇنداق چىڭ
ئېسىلىۋالغان ئىدىكى، ئۇنىڭ دەرھال ئۇنى قويۇۋەتمەسلىكى كۆرۈ-
نۈپ تۇراتتى. — سۆيۈملۈك كىنەز قىزى، مەن سىزدىن سورايمەن،
سىزگە يالۋۇرۇپ سورايمەن، ئۇنىڭغا بىر ئاز ئىچىڭىز ئاغرىسۇن.
Je vous en conjure... (يالۋۇرۇپ سورايمەنكى...)

كىنەز قىزى جاۋاپ بەرمىدى. پەقەت ھۆججەت قاپچۇغى ئۈچۈن
بولۇۋاتقان تالشىش ئاۋازلىرىلا ئاڭلىنىپ تۇراتتى. روشەنكى، ئەگەر
ئۇ ھازىر بىر نەرسە دېگەن بولسا، ئاننا مىخايلوۋنانىڭ ناھايىتى
قاتتىق سىلكىپ تاشلايدىغانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئاننا مىخايلوۋنا
ھۆججەت قاپچۇغىنى چىڭ تۇتۇۋالغان بولسىمۇ، شۇنىڭغا قارىماي،
ئۇنىڭ ئاۋازى ئۆزىنىڭ شىرىن سالماقلىغىنى ۋە يۇمشاقلىغىنى ساقلاپ
قالغان ئىدى.

— پېپر كېلىڭ بۇ يەرگە، دوستۇم. ئائىلىۋى كېڭەشلەردە ئۇ
ئارتۇقچە ئەمەس دەپ ئويلايمەن؛ شۇنداق ئەمەسمۇ، كىنەز؟
— نىمە ئۈچۈن سۆز قىلمايسىز، mon cousin (تاغا)؟ — كىنەز
قىزى بىردىنلا شۇنداق ۋاقىرىغان ئىدىكى، مېھمان ئۆيدىكىلەرنىڭ
ھەممىسى ئاڭلاپ چۆچۈپ كەتكەن ئىدى. — ئاللىقاچىقتىكى ئادەم-
لەر ئارىلىشىۋېلىپ، جان بېرىۋاتقان كېسەلنىڭ بوسۇغىسىدا ئويۇن
ئوينىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ، سىز نىمىشقا لام-مىم دېمەي تۇرىسىز؟
ئىغۋاگەر! — دەپ غۇدۇڭشىدى كىنەز قىزى ۋە قاپچۇغىنى جېنىنىڭ
بېرىچە تارتتى، لېكىن ئاننا مىخايلوۋنا قاپچۇغىنى قولىدىن چىقىرىپ
قويماسلىق ئۈچۈن بىر-ئىككى قەدەم باستى ۋە كېيىن ئۇنىڭ قولىغا

ئېسىلدى.

— بەلى! — دىدى كىنەز ۋاسىلى تەنە قىلىپ ۋە ھەيران بولۇپ.
ئۇ ئورنىدىن تۇردى. — *c'est ridicule. Voyons* (ئەيىپ ئەمەس—
مۇ! قويۇۋېتىڭ)، قويۇۋېتىڭ دەيمەن.

كىنەز قىزى قويۇۋەتتى.

— سىزمۇ قويۇۋېتىڭ!

ئەمما ئاننا مىخايلوۋنا ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سالمىدى.

— قويۇۋېتىڭ، مەن سىزگە دەۋاتىمەن. ھەممىسىگە ئۆزەم جاۋاپ—

كار. مەن ئۆزەم كىرىپ سورايمەن. مەن... بولدى ئەمدى.

— *Mais, mon prince* (قويۇڭ كىنەز)، — دىدى ئاننا مىخاي—

لوۋنا، — شۇنداق تەنتەنلىك مۇراسىمدىن كېيىن ئۇنىڭغا سەل

تېچلىق بېرىڭ. قېنى، پېپر ئۆز پىكرىڭىزنى ئېيتىڭا ئۇلارغا، —

دىدى ئاننا مىخايلوۋنا بۇ ياش ئادەمگە قاراپ. پېپر ئۇلارغا يېقىن

كېلىپ، كىنەز قىزىنىڭ ھەممە ئەدەپنى يوقىتىپ غەزەپلەنگەن

چىرايىغا ۋە كىنەز ۋاسىلىنىڭ لىپىلدەپ تارتىشىپ تۇرغان يۈزىگە

ئەجەپلەنگەن ھالدا قاراپ تۇراتتى.

— ئېسىڭىزدە بولسۇن، ھەممە ئاقىۋەتلەرگە سىز ئۆزىڭىز جاۋاپكار

بولسىز، — دىدى كىنەز ۋاسىلى جىددىلىك بىلەن، — نىمە قىل—

ۋاتقانلىغىڭىزنى ئۆزىڭىز بىلىمەيۋاتسىز.

— رەزىل خوتۇن! — دەپ ۋاقىردى كىنەز قىزى ئۇشتۇمتۇتلا

ئاننا مىخايلوۋناغا ئېتىلىپ، ئۇنىڭ قولىدىن قاپچۇغىنى تارتىۋالدى.

كىنەز ۋاسىلى بېشىنى تۆۋەن سېلىپ قول شىلتىدى.

دەل شۇ چاغدا، پېپر خېلى ئۇزاق ۋاقىت قاراپ تۇرغان ۋە

ئەزەلدىنلا يېنىكىگە ئېچىلىدىغان بۇ ئىشىك، ناھايىتى تېز، تاراقلاپ

ئېچىلىپ، تامغا ئۇرۇلدى - دە، ئوتتۇراڭچى كىنەز قىزى ئېتىلىپ چىقتى.

— بۇ نىمە قىلغىنىڭلار! — دېدى ئۇ غەزەپلىنىپ. — Il s'en va et vous me laissez seule (ئۇ ئۆلۈۋاتىدۇ، سىزلەر مېنى يالغۇز قالدۇرۇسىزلەر).

چوڭ كىنەز قىزى قولىدىن قاپچۇغىنى يەرگە چۈشۈرۈۋەتتى. ئاننا مىخايلوۋنا دەرھال ئىگىشىپ، تالاشتا قالغان بۇ نەرسىنى ئالدى - دە، ياتاققا يۈگۈرۈپ كىرىپ كەتتى. چوڭ كىنەز قىزى بىلەن كىنەز ۋاسىلى ئەقلى - ھۇشىنى يىغىۋېلىپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈرۈپ كىرىپ كەتتى. بىراقچە مىنۇت ئۆتكەندىن كېيىن ئۇ يەردىن بىرىنچى بولۇپ، ئاپپاق تاتىرىپ كەتكەن ۋە رەڭگى - رويى ئۆچكەن چوڭ كىنەز قىزى لېۋىنى چىشلىگەن پېتى چىقتى. پېپىرنى كۆرۈش بىلەن تەڭ ئۇنىڭ چىرايىدا بېسىپ بولمىغۇدەك غەزەپ پەيدا بولغان ئىدى.

— مانا، ئەمدى مىرادىڭىزغا يەتتىڭىز، — دېدى ئۇ، — سىز مۇشۇنى كۈتەتتىڭىز.

شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئېسەدەپ يىغلىۋەتتى - دە، يۈزىنى قولياغلىغى بىلەن ئېتىۋېلىپ، ئويىدىن يۈگۈرگەن پېتى چىقىپ كەتتى. كىنەز قىزىنىڭ ئارقىسىدىن كىنەز ۋاسىلى چىقتى. ئۇ دەلدەڭشىپ يۈرۈپ، پېپىر ئولتۇرغان دىۋانغا يېقىن كەلدى - دە، ئۆزىنى دىۋانغا تاشلاپ، قولى بىلەن كۆزىنى ئېتىۋالدى. پېپىر ئۇنىڭ ئاپپاق تاتىرىپ كەتكەنلىگىنى، تۆۋەنكى ئىگىگى خۇددى بەزگەك بولغان ئادەم - دەك دىرىلداپ تىترەۋاتقانلىغىنى كۆرگەن ئىدى.

— ئېخ، دوستۇم! — دېدى ئۇ پېپىرنىڭ جەينىگىنى تۇتۇپ؛

ئۇنىڭ ئاۋازىدا پېپر مۇندىن ئاۋال ھىچقاچان سەزمىگەن سەھىمىلىك ۋە زەئىپلىك بار ئىدى. — بىز قانچىلىغان گۇناللىق ئىشلارنى قىلدۇق، قانچىلىغان ئادەملەرنىمۇ ئالدىدۇق، بۇلارنىڭ ھەممىسى نىمە ئۈچۈن؟ مەن ئاتىشىش ياشقا كىرەي دەپ قالدىم، دوستۇم.... ماڭمۇ.... ھەممە ئىش ئۆلگەندە تۈگەيدۇ، ھەممە ئىش. ئۆلۈم قورقۇنچلۇق. — ئۇ يىغلاپ تاشلىدى.

ئاننا مىخايلوۋنا ئەڭ ئاخىرىدا چىقتى. ئۇ جىمجىت، ئاستا قەدەم تاشلاپ پېپرنىڭ ئالدىغا كەلدى.
— پېپر! — دېدى ئۇ.

پېپر ئۇنىڭغا سوئال نەزىرى بىلەن قارىدى. ئاننا مىخايلوۋنا بۇ ياش ئادەمنىڭ پىشانىسىگە سۆيۈپ قويدى، كۆز ياشلىرى ئۇنى ھۆللىدى. — دە، بىر پەس جىم بولۇپ قالدى.

— Il n'est plus (ئۇ ئالەمدىن ئۆتتى...)

پېپر كۆزەينىگىدىن ئۇنىڭغا قارايتتى.

— Allons, je vous reconduirai. Tâchez de pleurer.

Rien ne soulage, comme les larmes. (يۈرۈڭ، مەن سىزنى ئېلىپ كىرەي. يىغلاشقا تىرىشىپ بېقىڭ. ھىچنەرسە كۆز يېشىدەك ئادەمنىڭ يۈرىكىنى بوشاتمايدۇ).

ئاننا مىخايلوۋنا پېپرنى قاراڭغۇ مېھمان ئۆيىگە باشلاپ كىردى. پېپر بۇ يەردە ھىچكىمنى كۆرمىگەنلىكى ئۈچۈن خوشال بولغان ئىدى. ئاننا مىخايلوۋنا ئۇنىڭ يېنىدىن كېتىپ قالدى ۋە كېيىن يېنىپ كەلگەندە، پېپر بېشىنى قولىنىڭ ئۈستىگە قويۇپ تاتلىق ئۇيقۇغا كەتكەن ئىدى.

”شۇنداق، دوستۇم. بۇ سىز ئۈچۈنلا ئەمەس، ھەممىمىز ئۈچۈنمۇ

ناھايىتى زور يوقىتىش. خۇدا سىزگە ياردەم بېرىدۇ، سىز تېخى ياش، مەن ئۈمىت قىلىمەنكى، مانا ئەمدى سىز بۇ زور مال-دۇنياغا ئىگە بولىسىز. ۋەسىيەتنامىنى ھىلى تېخى ھىچكىم ئېچىپ كۆرگىنى يوق. مەن سىزنى ياخشى بىلىمەن ۋە ئىشىنىمەنكى، بۇ نەرسە سىزنىڭ بېشىڭىزنى ئايلاندۇرۇپ قويماس. بۇ سىزنىڭ زىممىڭىزغا خېلى مەسئۇلىيەتلىرىنى يۈكلەيدۇ، سىز چوقۇم مەردانە بولۇشىڭىز كېرەك.“
پېپر لام-مېم دېمىدى، ئاننا مىخايلوۋنا سۆزىنى يەنە داۋام قىلدى:

”مەن شۇ يەردە بولمىسام، خۇدا بىلىدۇ، نىمىلەر بولماس ئىدى، مەن بۇنى سىزگە كېيىن ئېيتىپ بېرىمەن. بىلەمسىز، تاغام بۇندىن ئۈچ كۈن بۇرۇن، بۆرسىقىمۇ بىرنەرسە قالدۇرۇشنى ماڭا ۋەدە قىلغان ئىدى، لېكىن بىردىنلا ئەھۋالى ئېغىرلىشىپ، ئېيتالماي قالدى. ئۈمىت قىلىمەنكى، ئاتىڭىزنىڭ خاھىشىنى بىجا كەلتۈرەرسىز، دوستۇم.“^①

پېپر ھىچنەمىنى چۈشەنمەي ۋە سۆز قىلماي، خىجالەتچىلىكتىن قىزىرىپ، كىنەز ئايم ئاننا مىخايلوۋناغا قاراپ تۇراتتى. پېپر بىلەن سۆزلىشىپ بولغاندىن كېيىن، ئاننا مىخايلوۋنا روستوۋلارنىڭكىگە كېتىپ شۇ يەردە يېتىپ قالدى. ئەتىسى ئويغىنىپ روستوۋلارنىڭ ئۆيىدىكىلەرگە ۋە ھەممە تونۇش-بىلىشلىرىگە گراف بېزئوخوۋنىڭ ئۆلۈمى توغرىسىدىكى تەپسىلاتلارنى سۆزلەپ بەردى. ئۇ، گرافنىڭ قانداق ئۆلگەنلىگىنى ھىكايە قىلىپ، ئۆزىنىڭمۇ شۇنداق ئۆلۈشنى ئارزۇ قىلىدىغانلىغىنى، گرافنىڭ ئاخىرقى نەپىسى پەقەت كىشىنىڭ

① ئاننا مىخايلوۋنا سۆزلىرىنىڭ فرانسۇزچە تېكىستى بېرىلمىدى. — تەر.

يۈرىكىنى ئېزىش بىلەنلا قالماي، بەلكى ئىبرەتتە خىش بولغانلىغىنى، ئاتا-بالىنىڭ قانداق ۋىدالاشقانلىغىنى يىغلىماستىن تىلغا ئېلىش مۇمكىن ئەمەسلىگىنى؛ بۇ دەھشەتلىك مىنۇتلاردا ئاتا-بالا ئىككى-لەندىن قايسىبىرىنىڭ ئۆزىنى ئوبدان تۇتقانلىغىنى — ئاخىرقى مىنۇت-لاردا ھەممىنى بىر-بىرلەپ ئەسلىگەن، ئوغلغا ئادەمنىڭ يۈرەك-باغرىنى ئېزىدىغان سۆزلەرنى قىلغان ئاتىسىنىڭمۇ، ياكى كۆرگەن كىشى ئېچىنىدىغان، غەم-قايغۇسى ھەرقانداق ئەھۋالدا بولسىمۇ، ئۆلۈم ھالىتىدە ياتقان ئاتىسىنى خاپا قىلماسلىق ئۈچۈن قايغۇسىنى يوشۇرۇشقا تىرىشقان ئوغلنىڭ ئۆزىنى ياخشى تۇتقانلىغىنى بىلمەس-لىگىنى سۆزلەپ بەردى. *“C'est pénible, mais cela fait du bien; Ça élève l'âme de voir des hommes, comme le vieux comte et son digne fils”* (بۇ ئېغىر ئەھۋال، بىراق ئىبرەت بولارلىق. ياشانغان گراف ۋە ئۇنىڭ مۇناسىپ ئوغلىدەك كىشىلەرنى كۆرگىنىدە، قەلبىڭ ئالجاناپ ھىسلارغا تولدۇ)، — دىدى ئاننا مىخايلوۋنا. كىنەز قىزى ۋە كىنەز ۋاسىلىنىڭ قىلىقلىرى توغرىسىدىمۇ گەپ قىلدى. يۇ، لېكىن بۇنى ماقۇللىماستىن ناھايىتى ئېھتىيات بىلەن پىچىرلاپ گەپ قىلدى.

22

كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ بولكونسكىنىڭ لىسگورسدىكى قورغىنىدا ياش كىنەز ئاندرېيېنىڭ ئۆز ئايىمى (خوتۇنى) بىلەن كېلىشىنى ھەر كۈنى كۈتۈپ تۇرۇشقا تىرىشكەن؛ ئەمما بۇ كۈتۈش قېرى كىنەزنىڭ ھويلىسىدا ئورنىتىلغان ئادەتتىكى ھايات كەچۈرۈش

تەرتىپلىرىنى قىلچە بۇزۇۋەتمىگەن ئىدى. يۇقۇرى تەبىقىلەر دائىرىدە -
 سىدە le roi de Prusse (پرۇسسىيە كارولى) دەپ لەقەم بېرىلگەن
 گېنېرال ئانشىپ^① كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ پادىشا پاپۇل
 دەۋرىدە يېزىلارغا سۈرگۈن قىلىنغاندىن تارتىپ، ئۆزىنىڭ قىزى
 ماریيە ۋە ئۇنىڭ ئۆلىپتى m-lle Bou rienne (بۇرىنى خانىم)
 بىلەن بىللە ھىچبىرگە بارماستىن لىسگورىدە تۇراتتى. يېڭى
 پادىشا زامانىسىدا گەرچە ئۇنىڭغا پايتەختكە قايتىش ئەركىنلىكى
 بېرىلگەن بولسىمۇ، كىنەز: "ماڭا ھىچكىم ۋە ھىچنەرسە كېرەك
 ئەمەس، ئەگەر مەن بىراۋغا كېرەك بولسام، لىسگورى موسكۋادىن
 150 چاقىرىم يول، ئۆزى كېلىدۇ" دەپ يېزىدىن چىقمايتتى. ئۇ دائىم:
 ئىنسانلار نۇقسانلىرىنىڭ پەقەت ئىككىلا مەنبەسى بار - بىكارچىلىق
 ۋە خۇراپاتلىق؛ پەزىلەتمۇ پەقەت ئىككى - پائالىيەت ۋە ئەقىل،
 دەيتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ قىزىدا بۇ ئىككى خىل ئاساسلىق پەزىلەتنى
 راۋاجلاندۇرۇش ئۈچۈن، دائىم ئۆزى ئۇنى تەربىيەلەش بىلەن
 مەشغۇل بولاتتى، ئۇنىڭغا ئالگېبرا ۋە گېئومېترىيىدىن دەرس
 بېرەتتى، ئۇنىڭ پۈتۈن تۇرمۇشىنى ئۈزلۈكسىز مەشغۇلاتلار بىلەن
 بەنت قىلىپ بىكار قويمايتتى. ئۇنىڭ ھەمىشە قىلىدىغان ئىشى بار
 ئىدى: ئۆزىنىڭ خاتىرىلىرىنى يازاتتى، ئالى ماتېماتىكىدىكى
 مەسىلىلەرنى ھەل قىلاتتى. ئىستانوكتا تاماكا قۇتىسىنى قىرىپ

① گېنېرال ئانشىپ - باش قوماندان دىگەن مەنىدە. بۇ ئۇنۋان ئىلگىرى
 پەقەت قۇرۇقلۇق ئارمىيە مارشاللىرى ئۈچۈنلا ئىشلىتىلگەن، كېيىن يېكاترىنا
 خېنىم دەۋرىدە ئۈچىنچى دەرىجىگە يەتكەن ۋە ئۇنىڭدىن يۇقۇرى دەرىجىلىك
 گېنېراللارغا بېرىلىدىغان بولغان. - تەر.

چىقاتتى، باغدىكى ئىشلار بىلەن مەشغۇل بولاتتى، ياكى ئۆزىنىڭ قورغىنىدىكى تۈگمەي داۋاملىشىپ تۇرىدىغان قۇرۇلۇش - بىناكارچىلىق ئىشلىرىنى كۈزىتىپ باراتتى. پائالىيەت ئۈچۈن ئاساسلىق شەرت تەرتىپ بولغاچقا، تەرتىپ ئۇنىڭ تۇرمۇش ئوبرازىدا ئەڭ يۈكسەك دەرىجىدە ئېنىقلىققا يەتكۈزۈلگەن ئىدى. ئۇنىڭ تاماققا چىقىش ۋاقتىلىرىمۇ دائىم ئوخشاش بولۇپ ئۆزگەرمەيدىغان ئىدى يەنى شۇ سائەتتلا ئەمەس، بەلكى شۇ مىنۇتتا بېجىرىلەتتى. ئۆز ئەتراپىدىكى ئادەملەر، قىزىدىن تارتىپ خىزمەتكارلىرىغا قەدەر بولغان كىشىلەرنىڭ ھەممىسىگە كىنەز جىددى مۇئامىلىدە بولاتتى ۋە ئىزچىل تەلپىكار ئىدى، شۇ سەۋەپتىن گەرچە كۆڭلى قاتتىق بولمىسىمۇ، كىشىلەردە ئۆزىگە نىسبەتەن شۇقەدەر قورقۇش ۋە ھۆرمەت تۇيغۇسى پەيدا قىلاتتىكى، ئەڭ شەپقەتسىز ئادەملەرمۇ بۇنىڭغا ئاسانلىقچە ئېرىشەلمەيتتى. ئۇنىڭ خىزمەتتىن چېكىنىپ چىقىشىغا ۋە ھازىر ئۇنىڭ دۆلەتكە تەئەللۇق بولغان ئىشلاردا ھېچقانداق ئورنىنىڭ يوقلۇغىغا قارىماي، كىنەزنىڭ قورغىنى جايلاشقان ئۆلكىدىكى ھەر بىر ئەمەلدار ئۇنى زىيارەت قىلىشنى ئۆزىنىڭ بۇرچى دەپ ھىساپلايتتى ۋە خۇددى ئۇنىڭ ئارخىتېكتورى، باغۋەنى ياكى كىنەز قىزى ماریيەگە ئوخشاش، كىنەزنىڭ بەلگىلەنگەن سائەتتە ئىگىز شىپلىق خىزمەتكارلار بۆلمىسىگە چىقىشىغا ئىنتىزار بولۇپ ئولتۇرۇشاتتى. كۈتۈپخانىنىڭ يوغان ئىگىز ئىشىكى ئېچىلىپ، ئۇپا سېپىلگەن ياسما چاچلىق، قوللىرى كىچىك ۋە ئورۇق، بەزىدە قاپىغىنى تۈرۈۋېلىپ ھومايغاندا مەنىلىك ۋە چاقىناپ تۇرىدىغان كۆزلىرىنى توسىۋالىدىغان ئاقۇش قاشلىرى ساڭگىلىغان ئوتتۇرا بويلىق چال پەيدا بولغاندا، خىزمەتكارلار بۆلمىسىدە ئولتۇرغان

ھەر بىر ئادەممۇ شۇنىڭغا ئوخشاشلا ئېھتىرام، ھەتتا ئەيمىنىش تۇيغۇسىنى بېشىدىن كەچۈرەتتى.

بۇ ئەر-ئايال ئىككى ياش يېتىپ كېلىدىغان كۈنى ئەتىگەندە، ئادەت بويىچە، كىنەز قىزى ماريە بەلگىلەنگەن سالام بېرىش ۋاقتىدا ئەتىگەنلىك سالام بېرىش ئۈچۈن خىزمەتكارلار بۆلمىسىگە كىردى-يۇ، يۈرىكى سىقىراپ كەتتى ۋە ئىچىدە دۇئا ئوقۇدى. ئۇ ھەر كۈنى ئەتىگەندە مۇشۇنداق كىرىپ كېلەتتى ۋە ھەر كۈنى ئەتە-گەندە مۇشۇنداق چوقۇنۇپ، ھەركۈندىكى كۆرۈشۈشنىڭ ئامان-ئېسەن ئۆتۈشىنى تىلەيتتى.

بۇ بۆلمىدە ئولتۇرغان ۋە ئۇپا سېپىلگەن يالغان چاچلىق قېرى خىزمەتكار ئاستا ئورنىدىن تۇردى-دە، پىچىرلاپ: "مەرھەمەت" دېدى.

ئىچكىرىدىن ئىستانوكنىڭ تەكشى ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. كىنەز نە قورققان ھالدا، يېنىك ۋە سىلىق ئېچىلىدىغان ئىشكىنى ئاچتى-دە، بوسۇغىدا تۇرۇپ قالدى. كىنەز ئىستانوك يېنىدا ئىشلە-ۋاتاتتى، قايرىلىپ قارىغاندىن كېيىن ئۆز ئىشىنى يەنە داۋام قىلدۇ-رۇۋەردى.

يوغان ۋە كەڭ كۈتۈپخانا، روشەنكى، توختىماستىن ئىشلىتىلىدىغان نەرسىلەر بىلەن لىق تولغان ئىدى. كىتاپلار ۋە پىلانلار يېپىپ قويۇلغان چوڭ شىرە، ئىشكىلىرىدىكى قۇلۇپلارغا ئاچقۇچلىرى كىرگۈزۈپ قويۇلغان ئىگىز ئەينەك ئىشكاپلار، ئۆرە تۇرۇپ خەت يېزىش ئۈچۈن قويۇلغان ۋە ئۈستىدە ئېچىپ قويۇلغان دەپتەرلەر بار چوڭ شىرە، ئەسۋاپلار قويۇلغان ۋە ئەتراپىغا قىرىندىلار چېچىلغان توكار ئىستانوگى، — مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى دائىملىق،

خىلمۇ - خىل ۋە رەتلىك پائالىيەتلىرىدىن دېرەك بېرەتتى. كۈمۈش گۈللۈك تاتارچە ئۆتۈك كىيگەن كىچىك ئاياقلىرىنىڭ ھەرىكىتىگە ۋە ئورۇق، كۈچلۈك قوللىرىنىڭ قاتتىق بېسىم كۈچىگە قاراپ، كىنەزدە يەنىلا ساغلام قېرىملارغا خاس ئېگىلىمەس چىداملىق ۋە مەنىۋى كۈچىنىڭ بارلىغىنى كۆرۈش مۈمكىن ئىدى. ئىستانوكنى بىرقانچە چەمبەر ئايلاندۇرغاندىن كېيىن، ئۇ پۇتىنى ئىستانوكنىڭ پېدالىدىن تارتىپ چۈشۈرۈپ، پىچىغىنى ئېرتتى ۋە ئۇنى ئىستانوكتا ئېسىقلىق تۇرغان تېرە قېپىغا سېلىپ قويۇپ، شىرە يېنىغا كەلدى - دە، قىزىنى چاقىردى. ئۇ ھىچقاچان ئۆز بالىلىرىغا بەخت تىلەپ دۇئا قىلمايتتى ۋە پەقەت ئۇنىڭ يۈزىگە تېخى ساقلى ئېلىنىمىغان يىرىك ساقاللىق يۈزىنى تەككۈزۈپ قويۇپ، مۇلايمىلىق ۋە يېقىملىق بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ جىددى ھالدا :

— ياخشىمۇ سەن، قېنى، ئولتۇر؟ — دېدى.

ئۇ ئۆزى يېزىپ بەرگەن گېئومېتىرىيە دەپتىرىنى ئالدى ۋە كرىسلونى پۇتى بىلەن ئىتتىرىپ قويدى.

— ئەتىلىككە قالسۇن! — دېدى ئۇ بەتلەرنى تېز - تېز ۋارقلاپ ۋە بىر پاراگىراپتىن ئىككىنچى پاراگىراپقىچە ئۆتكۈر تىرىغى بىلەن بەلگە قىلىپ قويدى.

كىنەز قىزى شىرەدە تۇرغان دەپتىرىگە ئېگىشتى.

— توختاپ تۇر، ساڭا بىر پارچە خەت بار، — دېدى بوۋاي بىردىنلا، شۇنىڭ بىلەن شىرە ئۈستىدە ئېسىقلىق تۇرغان كارمان - دىن خوتۇن كىشىنىڭ قولى بىلەن يېزىلغان بىر پارچە خەتنى چىقىد - رىپ شىرەگە تاشلاپ قويدى.

بۇ خەتنى كۆرۈش بىلەن تەڭ، كىنەز قىزىنىڭ يۈزى قىپ -

قىزىل قىزىردىپ كەتتى. ئۇ خەتنى دەرھال ئالدى - دە، بېشىنى تۆۋەن سېلىپ كۆز يۈگۈرتتى.

— ئېلوئىزا^① دىن كەپتىمۇ؟ — دەپ سورىدى كىنەز تېخى مۇستەھكەم ۋە سارغايغان چىشلىرىنى سوغاقتىن ئىراجايتىپ كۆرسىتىپ. — ھەئە، ژۇلىدىن كەپتۇ، — دېدى كىنەز قىزى ھېقىپراق قاراپ ۋە ئىلجىيىپ.

— يەنە ئىككى پارچە خەتنى ئوقۇماي بېرىمەن، ئەمما ئۈچىنچە - سىنى چوقۇم ئوقۇپ چىقىمەن، — دېدى كىنەز جىددىلىك بىلەن، — نۇرغۇنلىغان بىمەنىلىكلەرنى يېزىشىڭلاردىن قورقىمەن. ئۈچىنچىسىنى كۆرۈپ باقاي.

— مەيلى، خالىسىڭىز بۇنىمۇ ئوقۇپ كۆرۈڭ *mon père* (ئاتا)، — دەپ جاۋاب بەردى كىنەز قىزى تېخىمۇ قىزىردىپ خەتنى سۇنۇپ بېرىۋېتىپ.

— ئۈچىنچىسى دەۋاتىمەن، ئۈچىنچىسى، — دەپ قوپاللىق بىلەن ۋاقىرىدى كىنەز ۋە خەتنى ئېرى سۈرۈپ، جەينىڭىنى شىرەگە قويدى - دە، گېئومېتىرىيىنىڭ چېرتىۋىزلىرى بار دەپتىرىنى ئالدىغا تارتتى.

— قېنى، بېكەم، — دەپ گەپ باشلىدى بوۋاي قىزىغا يېقىن كېلىپ دەپتەرگە ئىگىشىپ ۋە بىر قولىنى قىزى ئولتۇرغان كرېس - لوسىڭ يۆلەنچۈگىگە قويۇپ. كىنەز قىزى ئۆزىگە كۆپتىن بېرى مەلۇم

① ئېلوئىزا - كىنەز بۇ خەتنىڭ ژۇلىدىن كەلگەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇپ، يەنىلا روسونىڭ رومانىدىكى "ژۇلى، نېئەيلو ئىزا" نى ئەسلىتىپ تەنە قىلغان ئىدى، — تەر.

بولغان ئاتىسىنىڭ قېرىلارغا خاس ھىدى ۋە ئاچچىق تاماكىسىنىڭ
ئىسلىرى ئىچىدە قالغانلىغىنى ھىس قىلاتتى. — قېنى، بېكەم، بۇ
ئۈچبۇلۇڭلۇق باراۋەر، دىققەت قىل: abc بۇلۇڭى....

كىنەز قىزى يېقىن ئولتۇرغان ئاتىسىنىڭ چاقناپ تۇرغان كۆزلى-
رىگە قورققان ھالدا قارايتتى، قىزىراتتى، ئۇنىڭ ھىچنىمىنى
چۈشەنمەيۋاتقانلىغى ۋە قورقۇپ تۇرغانلىغى، قورقۇشنىڭ ئۆزى
ئۇنىڭ ئاتىسىنىڭ چۈشەندۈرۈشلىرىنىڭ ھەرقانچە روشەن بولۇشىغا
قارىماي، ئۇنى تېخىمۇ چۈشىنىشىگە توسالغۇ بولۇۋاتقانلىغى كۆرۈنۈپ
تۇراتتى. مەيلى ئوقۇتقۇچى ئەيىپلىك بولسۇن ياكى ئوقۇغۇچى
ئەيىپلىك بولسۇن، ھەركۈنى ئوخشاشلا مۇنداق ئەھۋال يۈز بېرەتتى:
كىنەز قىزىنىڭ كۆزلىرى قاراڭغۇلىشىپ كېتەتتى، ھىچنىمىنى كۆر-
مەيتتى، قۇلغى ھىچنىمىنى ئاڭلىمايتتى، پەقەت ئاتىسىنىڭ ئۆزىگە
يېقىن تۇرغان جىدى يۈزىنىلا كۆرەتتى، ئۇنىڭ تىنىۋاتقانلىغىنى
سېزەتتى، ھىدىنى تۇياتتى، خالاس؛ شۇ سەۋەپتىن، ئۇ پەقەت بۇ
ئۆيدىن چاپسائراق چىقىپ كېتىشىنى ۋە ئۆز ئۆيىدە خاتىرجەم
ئولتۇرۇپ مەسىلىنى يېشىشىنى ئويلايتتى. بوۋاينىڭ ئاچچىقى كېلىپ،
ئۆتى تېشىپ كېتەتتى؛ ئۆزى ئولتۇرغان كرېسلونى تاراق-تۇرۇق
قىلىپ ئۇ ياقىتىن - بۇ ياققا ئىتتىرەتتى، ئاچچىقلانماسلىق ئۈچۈن
پۈتۈن كۈچى بىلەن ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا تىرىشىپ باقاتتى، بىراق
ھامان چېچىلاتتى، تىللاپ كېتەتتى، بەزىدە دەپتەرنى چۆرۈپ
تاشلىۋېتەتتى.

كىنەز قىزى خاتا جاۋاب بېرىپ قويغان ئىدى.
— سېنى كاللاڭ بار دېسە بولارمۇ! — دەپ ۋاقىردەۋەتتى كىنەز
دەپتەرنى ئىتتىرۈۋېتىپ ۋە تېز ئارقىغا بۇرۇلۇپ؛ ئەمما يەنە دەرھال

ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۇ ياقىتىن - بۇ ياققا مېڭىشقا باشلىدى - دە، كىنەز قىزىنىڭ چاچلىرىنى قوللىرى بىلەن سىلاپ، باشقىدىن ئولتۇردى.

ئۇ يېقىنراق سۈرۈلدى - دە، يەنە چۈشەندۈرۈشنى داۋاملاشتۇردى.

— مۇنداق قىلىش بولمايدۇ، كىنەز قىزى، بولمايدۇ، — دىدى ئۇ كىنەز قىزى دەرس بېرىلگەن دەپتىرىنى يىغىشتۇرۇپ چىقىپ كەتمەكچى بولغاندا، — ماتېماتىكا چوڭ ئىش، بېكەم. مەن سېنىڭ بىزدىكى ھىلىقى ئاق بىلەك نازۇك ئايىملاردەك بولۇشۇڭنى ياقتۇرمايمەن. ”سەۋرى قىلساڭ، غورىدىن ھالۋا پۈتەر“ دىگەن گەپ بار. (ئۇ قىزىنىڭ يۈزىگە ئاستاغىنا ئۇرۇپ قويدى). — ئەخمىقانه ئوي - پىكىرلەر شۇنىڭ بىلەن كالاڭدىن چىقىپ كەتسۇن.

كىنەز قىزى چىقىپ كەتمەكچى بولدى - يۇ، ئەمما كىنەز قولىنى كۆتۈرۈپ كىنەز قىزىنى توختىتىۋالدى - دە، ئىگىز شىرەنىڭ ئۈستىدىن تېخى كېسىلمىگەن يېڭى بىر كىتاپنى ئېلىپ:

— مانا، ساڭا ئېلوئىسزاڭ قانداقتۇ «سىرلار ئاچقۇچى»^① نى ئەۋەتىپتۇ. دىنىي كىتاپ! مەن بولسام ھېچكىمنىڭ ئېتىقادىغا ئارىلاشمايمەن... قاراپ چىقتىم. مە. ئال. بولدى، كېتىۋەر، كېتىۋەر! — دىدى.

ئۇ قىزىنىڭ دولىسىغا ئۇرۇپ قويدى - دە، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئىشىكنى يېپىۋالدى.

① ئىگاز ھۈسەن (1752 — 1803) يازغان «تەبىئەت سىرلىرىنىڭ ئاچقۇچى» دىگەن كىتابىنىڭ ئەسەر نەزەردە تۇتۇلدى. — تەر.

كىنەز قىزى ماریيە ئۆزىنىڭ خانىسىغا قايغۇلۇق ۋە قورققان قىياپىتى بىلەن قايتىپ كەلدى، مۇنداق قىياپەتتىن ئۇ ناھايىتى كەمدىن-كەم خالى بولاتتى، بۇ ئۇنىڭ خۇنۇك، كېسەلچان چىرا-يىنى تېخىمۇ سەتلەشتۈرۈۋەتكەن ئىدى، ئۇ ئۆزىنىڭ ئىش شىرەسى ئالدىدا ئولتۇردى، شىرەدە كىچىك سۈرەتلەرتىك قويۇلغان ئىدى، يەنە كىتاپلار ۋە دەپتەرلەر يېپىلىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ئاتىسى قانچىلىك رەتلىك بولسا، كىنەز قىزى شۇنچىلىك رەتسىز ئىدى. ئۇ گېئومېترىيە دەپتىرىنى قويدى-دە، خەتنى سەۋرىسىزلىك بىلەن ئاچتى. بۇ خەت ئۇنىڭ بالىلىق چاغلىرىدىكى ئەڭ يېقىن دوستى بولغان بىر كىنەز قىزىدىن كەلگەن ئىدى؛ ئۇنىڭ بۇ دوستى روستوۋ-لارنىڭ ئۆيىدە ئۆتكۈزۈلگەن تۇغۇلغان كۈنى مەرىكىسىگە بارغان زۇلى كاراگىنا ئىدى.

زۇلى فرانسۇز تىلىدا مۇنداق يازغان ئىدى: ①

”ئەزىز ۋە بىباھا دوستۇم، جۇدالىق نەقەدەر قورقۇنچىلۇق، دەھشەتلىك نەرسە! مېنىڭ ھەمىشە ئويلايدىغىنىم شۇكى، جېنىم ۋە بەختىمنىڭ يېرىمى سىز، بىزنى جۇدالىققا سالغان ئارىلىق ئۇزاق بولسىمۇ، كۆڭلىمىز رىشتىسى ئۈزۈلمەستۇر؛ كۆڭلۈم تەقدىرگە قارشى ئىسيان كۆتىرىدۇ، كۆڭلۈمنى خوش قىلىدىغان ۋە كۆڭلۈمگە ئارام بېرىدىغان نەرسىلەر كۆپ بولسىمۇ، ئايرىلغىنىمىزدىن بېرى كۆڭلۈمدە بولغان بەزى يوشۇرۇن قايغۇ-ھەسرەتلەرنى قىلچە يېڭەلمەيۋاتىمەن. نىمىشقا ئۆتكەن يازدىكىگە ئوخشاش بىللە بولالمايمىز-ھە! سىزنىڭ چوڭ كۈتۈپخانىڭىزدىكى كۆك دىۋاندا، ”سىردىشىش“ دىۋانىدا ئولتۇر-

① خەتنىڭ فرانسۇزچە تېكىستى ئېلىنمىدى. - تەر.

غان بولساق قانداق ياخشى بولاتتى؟ نىمىشقا مەن بۇندىن ئۈچ ئاي بۇرۇنقىدەك سىزنىڭ يۇۋاش، خاتىرجەم، ئۆتكۈر، ئۆزەم ياخشى كۆرىدىغان ۋە مۇشۇ قۇرلارنى يېزىۋاتقىنىمىدۇمۇ كۆز ئالدىمىدىن كەتمىگەن قاراشلىرىڭىزدىن يەنە مەنىۋى قۇۋۋەت ئالالمايمەن؟“

خەتنى ئوقۇپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، كىنەزقىزى ماریيە ئۇھ تارتىپ، ئوڭ تەرىپىدە تۇرغان چوڭ ئەينەككە قارىدى. ئەينەكتە ئۇنىڭ خۇنۇك، زەئىپ بەدىنى ۋە ياداڭغۇ يۈزى ئەكس ئېتىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ ھەمىشە قايغۇلۇق-غەمكىن كۆزلىرى ئۆزىنىڭ ئەينەكتىكى ئەسۋىرىگە ھازىر تېخىمۇ ئۈمىتسىزلىك بىلەن قارايتتى. كىنەزقىزى ”ئۇ ماڭا تىل ياغلىمىچىلىق قىلىۋاتىدۇ“ دەپ ئويلىدى. دە، ئەينەكتىن بۇرۇلۇپ، خەتنى يەنە ئوقۇشقا باشلىدى. بىراق، زۇلى ئۆز دوستىغا تىل ياغلىمىچىلىق قىلمايتتى؛ دەرۋەقە، كىنەزقىزىنىڭ كۆزلىرى چوڭ، چوڭقۇر ۋە نۇرلۇق بولۇپ (خۇددى بەزىدە ئىسسىق يورۇقلۇق نۇرلىرى ئۇنىڭدىن باغ-باغ بولۇپ ئېتىلىپ چىققانداك كۆرۈنەتتى) شۇنداق چىرايلىق ئىدىكى، پۈتۈن چىرايىنىڭ خۇنۇكلۇكىگە قارىماي، ئۇنىڭ بۇ كۆزلىرى چىرايلىقلىققا قارىغاندا تېخىمۇ جازىبىلىك بولۇپ قالاتتى. لېكىن كىنەزقىزى كۆزلىرىنىڭ مۇنداق چىرايلىق قىياپىتىنى — ئۇ ئۆزى ئويلىنىغان چاغدا بۇ كۆزلەردە پەيدا بولىدىغان قىياپەتنى — ھېچقاچان كۆرمىگەن ئىدى. ھەممە كىشىلەردىكىگە ئوخشاش، ئۇ ئەينەككە قاراش بىلەن تەڭلا، چىرايىدا بىر خىل زورمۇ-زور غەيرى تەبىئى، يامان قىياپەت پەيدا بولغان ئىدى. ئۇ ئوقۇشنى داۋاملاشتۇردى:

”پۈتۈن موسكۋا پەقەت ئۇرۇش توغرىسىدىلا گەپ قىلماقتا. ئىككىلا ئاكامنىڭ بىرى ئاللىقاچان چەتئەلدە، ئىككىنچىسى بولسا

چېگرىغا قاراپ يولغا چىققان گۋاردىيىدە. مېھرىۋان پادىشايمىز، پەرەزلەرگە قارىغاندا، پېتربۇرگنى تاشلاپ، ئەزىز جېنىنى ئۇرۇش تاسادىپلىرىغا دۇچار قىلماقچى ئىمىش. ئىلايىم، خۇدايى تائالانىڭ مەرھىمىتى بىلەن بىزگە ھۆكۈمدار بولغان پەرىشتىمىز ياۋروپانى پارا كەندىچىلىككە سالغان كورسكالىق بۇ ياۋۇز^①نى يەر بىلەن يەكسان قىلغاي، بۇ ئۇرۇش مېنى ئاكىلىرىمدىن تاشقىرى، جانجان بىر دوستۇمدىنمۇ ئايرىۋەتتى. مەن ياش نىكولاي روستوۋنى ئېيتىۋا- تىمەن. بۇ غەيرەتلىك يىگىت غەيرەتلىككە چىدىيالماي، ئۇنىۋېرسىتېتنى تاشلاپ، ئارمىيىگە كەتتى. راستىنى ئېيتسام، سۆيۈملۈك ماركىيە، گەرچە روستوۋ ناھايىتى ياش بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئارمىيىگە كېتىشى مېنى زور قايغۇغا سالدى. بۇلتۇر يازدا سىزگە سۆزلەپ بەرگەن بۇ ياش يىگىت شۇ قەدەر ئالجاناپ ۋە شۇ قەدەر قۇۋناق روھلۇقكى، زامانىمىزدىكى يىگىرمە ياشار كىشىلەر ئارىسىدا بۇنداق يىگىت ناھايىتى كەمدىن- كەم ئۇچرايدۇ! ئۇ ناھايىتى ئاق كۆڭۈل ۋە چىن قەلب ئىگىسى. ئۇنىڭ قەلبى شۇ قەدەر پاك ۋە گۈزەل خىسلەتلەر بىلەن تولغانكى، مەن ئۇنى كۆپ كۆرمىگەن بولساممۇ، مېنىڭ شۇنچە كۆپ جاپا چەككەن شورلۇق يۈرىگىمنىڭ ئەڭ شىرىن خۇرسەند- چىلىكلىرىدىن بىرى بولۇپ قالغان ئىدى. ۋاقتى كەلگەندە مەن سىزگە قانداق خوشلاشقانلىغىمىزنى، خوشلاشقاندا بىر بىرىمىزگە دېيىشكەن گەپ- سۆزلىرىمىزنى ئېيتىپ بېرىمەن. بۇلارنىڭ ھەممىسى تېخى يېڭىلا بولغاندەك كۆز ئالدىمدا... ئاھ! ئەزىز دوستۇم، سىز

① كورسكالىق ياۋۇز - بۇ يەردە ناپالىيون نەزەردە تۇتۇلىدۇ، ئۇ كورسكا دىگەن ئارالدا تۇغۇلغانلىقى ئۈچۈن مۇشۇنداق دېيىلگەن. - تەر.

بەختلىكسىز، چۈنكى جانغا ئوت ياقىدىغان بۇ لەززەتلەرنى، يۈرەكنى ئۆرتەيدىغان بۇ كۈلپەتلەرنى باشتىن كەچۈرمەپسىز. سىز بەخت-لىكسىز، چۈنكى كۈلپەت ھەمىشە لەززەتتىن كۈچلۈگرەك بولىدۇ. گراف نىكولاي بىلەن ئارىمىزدا پەقەت دوستلۇقتىن باشقا بىرەر نەرسە بولۇشى ئۈچۈن ئۇنىڭ تېخى ناھايىتى ياش ئىكەنلىگىنى ياخشى بىلىمەن. ئەمما بۇ شىرىن دوستلۇق، بۇنچىلىك گۈزەل ۋە بۇنچىلىك ساپ مۇناسىۋەتلەر قەلبىم ئۈچۈن زۆرۈر بولاتتى. بىراق، بۇ گەپنى بەس قىلاي.

ھازىر پۈتۈن موسكۋادا سۆز-چۆچەك بولغان ئەڭ مۇھىم يېڭىلىق — قېرى گراف بېزئۇخوۋنىڭ ئۆلۈمى ۋە ئۇنىڭدىن قالغان مىراس. بۇنى قاراڭ، ئۈچ كىنەز قىزىغا ئەرزىمىگەن نەرسە تېگىپتۇ. يۇ، كىنەز ۋاسىلىغا ھىچنەرسە تەگمەپتۇ. پېپر بولسا ھەممە نەرسىگە ۋارىس بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە گرافنىڭ قانۇنىي ئوغلى، يەنى گراف بېزئۇخوۋ دەپ ئېتىراپ قىلىنىپ، روسىيىدىكى ئەڭ چوڭ بايلىقنىڭ ئىگىسى بولۇپ ئولتۇرۇپتۇ. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، كىنەز ۋاسىلى بۇ ئىشلاردا ناھايىتىمۇ قەبىھ رول ئويناپتۇ ۋە بەك رەسۋا بولۇپ پېتربۇرگقا كېتىپتۇ. راستىنى ئېيتىسام، مەن بۇنداق ۋەسىيەتنامە ئىشلىرىنى ئانچە چۈشىنەلمەيمەن؛ پەقەت شۇنى بىلىد-مەنكى، بىز ھەممىمىز پېپر دىگەن ئاددىغىنا نام بىلەن بىلىدىغان بۇ ياش يىمگىت گراف بېزئۇخوۋ بولۇپ، روسىيىدىكى ئەڭ ياخشى مۈلۈكلەردىن بىرىگە ئىگە بولغاندىن بۇيان، بويىغا يەتكەن قىزى بار ئانىلارنىڭ ئۇنىڭ توغرىسىدىكى گەپلىرى ۋە بۇ قىزلارنىڭ (قۇلىغىڭىزغا ئېيتاي) مەن ھىچقاچان كۆزگە ئېلىپ پىسەنت قىلمىغان بۇ جاناپقا مۇناسىۋەتلىرى ئۆزگىرىپ قالدى، — مەن مانا شۇنىڭغا

زوقلىنىپ ئولتۇرمەن، ئىككى يىلدىن بېرى ھەممە كىشىلەر ماڭا كۈيۈ تېپىش بىلەن ئاۋارە بولۇپ يۈرگەن ئىدى (بۇ كۈيۈلەرنىڭ كۆپچىلىگىنى مەن بىلمەيمەن)، ئەمدى موسكوۋادا كېلىن-كۈيۈ توغرىسىدىكى مەش-مەشلەر مېنى گىراف ئايمىم بېزىئۇخوۋا قىلىپ قويدى. لېكىن ئۆزىڭىز بىلىسىز، مېنىڭ بۇنىڭغا ئەسلا خاھىشىم يوق. ھە، ئېيتقاندا، كۈيۈ توغرىسىدا خەۋىرىڭىز بارمۇ، يېقىندا ھەممىمىزنىڭ ھامىمىز ئانا مىخايلوۋنا سىزنى ئەرگە بېرىشمەكچى ئىكەنلىكىنى ماڭا قاتتىق سىر ھىساپلاپ ئېيتتى، بىلەمسىز، بۇ كۈيۈ ئۇمۇ ئەمەس، بۇمۇ ئەمەس، كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئوغلى ئانا تول ئىمىش، ئاتا-ئانىسى ئۇنى قاتارغا كىرگۈزمەكچى بولۇپ، باي ۋە ئىسىلزادە قىزغا ئۆيلەندۈرمەكچى ئىكەن. كېلىنلىككە ئاتا-ئانىسى سىزنى لايىق كۆرۈپتۇ. بۇ ئىشقا سىزنىڭ قانداق قارايدىغانلىقىڭىزنى بىلمەيمەن، لېكىن بۇنىڭدىن سىزنى خەۋەردار قىلىپ قويۇشنى ئۆز بۇرچۇم دەپ ھىساپلىدىم. كىشىلەرنىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا، بۇ يىگىت ناھايىتى چىرايلىق، لېكىن ناھايىتى بەگۋاش ئىمىش. ئۇنىڭ توغرىسىدا بىلىدىغىنىم شۇ.

خەير، شۇنچە ئەزىملىك قىلغىنىمۇ يېتەر. ئىككىنچى سەھىپىمۇ تولدى. ئاپراسكىنلارنىڭكىگە بارىمىز دەپ ئانام چاقىرتىپتۇ. سىزگە مېنىڭ (سىرلىق) كىتاپلاردىن بىرنى ئەۋەتتىم، ئوقۇڭ؛ بۇ كىتاپ بىزگە ناھايىتى يېقىپ قالدى. بۇنىڭدا گەرچە ئىنساننىڭ ئاجىز ئەقلى ئاسانلىق بىلەن يېتەلمەيدىغان جايلىرى بولسىمۇ، ھەر ھالدا ناھايىتى ياخشى كىتاپ. بۇ كىتاپنى ئوقۇغاندا كىشىنىڭ قەلبى تەسكىن تاپىدۇ ۋە يۈكسەك ھىسلارغا تولىدۇ. خەير. قىبلىغا-ھىڭىزغا ھۆرمىتىمنى ۋە بۇرچىمنى خېنىمغا سالامىنى يەتكۈزگەيسىز.

چەن كۆڭلۈمدىن سىزنى قۇچاقلايمەن.
ژۇلى“.

”P. S. ئاكتىڭىز ۋە ئۇنىڭ گۈزەل خوتۇنى توغرىسىدا مېنى
خەۋەرلەندۈرۈپ قويغايسىز“.

كىنەر قىزى سەل ئويلىنىپ، ئويچان قىياپەتتە كۈلۈمسىردى
(بۇ چاغدا ئۇنىڭ كۆزلىرى چاقىناپ، شۇنداق چىرايلىق بولۇپ
كەتتىكى، يۈزى تامامەن ئۆزگىرىپ كەتتى) ۋە بىردىن ئورنىدىن
تۇردى-دە، سالماق قەدەم تاشلاپ، شىرە يېنىغا كەلدى.
قەغەزنى ئالدى-يۇ، قولى قەغەز ئۈستىدە شىرىلىداپ يۈگۈرۈشكە
باشلىدى. ئۇ خەتكە فرانسۇزچە شۇنداق جاۋاپ يازدى①:

”ئەزىز ۋە بىباھا دوستۇم. سىزنىڭ 13-چىسلا يازغان خېتىڭىزنى
ئېلىپ، ناھايىتى خۇرسەن بولدۇم. سىز مېنى يەنىلا ياخشى كۆرىدە-
كەنسىز، گۈزىلىم ژۇلى. سىز شۇنچە كۆپ يامانلىغان جۇدالىقنىڭ
سىزگە ئادەتتىكىچە تەسىر قىلمىغانلىغى كۆرۈنۈپ تۇرۇپتۇ. سىز جۇدا-
لىقتىن زارلىنىپسىز، ئەگەردە مەن — ئۆزەم ئۈچۈن قەدىرلىك بولغان
ھەممە يارۇ-دوستلىرىمدىن مەھرۇم قىلىنغان مەن — زارلىنىشقا
پېتىنىدىغان بولسام نىمە دەپ ئېيىتىشىم لازىم بولغان
بولاتتى؟ ئاھ، ئەگەر بىزگە دىن تەسەللى بولمىسا، ئۆمرۈمىز
ناھايىتى قايغۇدا ئۆتىدىكەن. نىمە ئۈچۈن سىزگە ئۆزىڭىزنىڭ
ياش يىگىتكە بولغان مايىللىغىڭىز توغرىسىدا گەپ قىلغۇ-
نىڭىزدا مېنى بۇ ھىسسالارغا نىسبەتەن جىددى قاراشتا دەپ
ھىساپلايسىز؟ بۇنداق مەسىلىلەردە مەن پەقەت ئۆزەمگىلا جىددى

① خەتنىڭ فرانسۇزچە تېكىستى ئېلىنىمىدى. — تەر.

قاراشتا بولمەن. مەن باشقىلاردا بولغان بۇ ھىسلارنى چۈشىنىمەن، ھىچقاچان باشتىن كەچۈرمىگىنىم ئۈچۈن ئۇنى قوللىيالمايمەن ۋە ئۇنى ئەيىپلىك ھىساپلىمايمەن. لېكىن، مېنىڭچە، خىرىستىياننىڭ ئۆز يېقىنىغا بولغان مۇھەببىتى دۈشمىنىگە بولغان مۇھەببىتى بىر يىمگىتنىڭ چىرايلىق كۆزلىرى سىزدەك گۈزەل ۋە سۆيگۈچان قىزلاردا پەيدا قىلىدىغان ھىسلاردىن ئەۋزەلرەك، قۇۋۋۇنۇشلۇقراق ۋە ياخشىراق دەپ بىلىمەن.

”گراف بېزى ئۇخوۋۇنىڭ ئۆلۈمى توغرىسىدىكى خەۋەر بىزگە سىزنىڭ خېتىڭىزدىن ئىلگىرىرەك يېتىپ كەلدى. ئاتامغا ناھايىتى تەسىر قىلدى. ئۇ كىشى: ‘گراف ئۆلۈمى ئەسرىمىزنىڭ كېيىنكى ئىككى نامايەندىسىدىن بىرى ئىدى، ئەمدى مېنىڭ نۆۋىتىم؛ لېكىن مەن بۇ نۆۋەتنىڭ مۇمكىن قەدەر كېيىنرەك كېلىشى ئۈچۈن قولۇمدىن كەلگىنىچە ھەرىكەت قىلىمەن، دېدى. بۇ كۈنلەردىن خۇدايىمىنىڭ ئۆزى ساقلىسۇن. مەن سىزنىڭ پېيىر توغرىسىدىكى پىكىرىڭىزگە قوشۇلالمايمەن. مەن ئۇنى بالىلىق چاغلىرىدىن تارتىپ بىلىمەن. ماڭا ئۇ ھەمىشە ساپ دىل كۆرۈنەتتى، بۇ بولسا ئادەملەردىكى مەن ياخشى كۆرىدىغان خىسلەتلەرنىڭ بىرىدۇر. ئۇنىڭغا تەككەن مىراس ۋە بۇ ئىشتا كىنەز ۋاسىلىنىڭ قىلمىشى توغرىسىدىكى مەسىلىگە كەلگەندە، بۇ نەرسە مېنىڭچە، ھەر ئىككىلىسى ئۈچۈنمۇ ياخشى بولماپتۇ. ئاھ، ئەزىز دوستۇم، بىزنىڭ قۇتلۇق نىجاتكارىمىزنىڭ گېپى ھەق گەپ: ‘بايلارنىڭ جەننەتكە كىرىشىدىن تۆگىنىڭ يىگىنە تۆشۈكىدىن ئۆتۈشى ئاسانراق’. مەن كىنەز ۋاسىلىغا ۋە ئۇنىڭدىنمۇ كۆرە پېيىرغا ئېچىنمەن. شۇنداق ياش ئادەم شۇ قەدەر زور بايلىق يۈكىنى زىممىسىگە ئارتىپ ئولتۇرسا، قانچىلىك ئېغىرچىلىقلارنى

بېشىدىن كەچۈرۈش كېرەك بولسۇن! ئەگەر بىر كىشى مەندىن
 'دۇنيادا ئەڭ چوڭ ئارزۇيۇڭ نىمە' دەپ سورىسا، مەن 'قاشاقلار-
 نىڭ قاششىغى بولۇش' دەپ جاۋاپ بەرگەن بولاتتىم. سىزلەردە شۇ
 قەدەر داۋراڭغا سەۋەپ بولغان كىتاپنى ئەۋەتكەنلىڭىز ئۈچۈن
 مىڭ مەرتىۋە مىننەتدارمەن، ئەزىر دوستۇم. ھە، ئېيتقاندا، سىز
 بۇ كىتاپتا ناھايىتى جىق ياخشى گەپلەر بىلەن بىرگە ئىنساننىڭ
 ئاجىز ئەقلى ئاسانلىقىچە يەتمەيدىغان جايلىرىمۇ بار دەپسىز،
 ئاسانلىقىچە چۈشىنىش مۇمكىن ئەمەس ئىكەن، ئۇنى ئوقۇشىڭىمۇ
 پايدىسى يوق. مەن ھېچقاچان چۈشىنەلمەيمەن، نىمە ئۈچۈنكى بەزى
 ئادەملەر دىللەردا شۈبھە پەيدا قىلىدىغان، قۇرۇق خىياللارغا باشلايدۇ-
 دىغان ۋە ئۆزلىرىنىڭ خىرىستىيانلىق ساپلىغىغا مۇتلەق زىت بولغان
 كۆپتۈرمىچىلىك خاراكتىرىنى بېرىدىغان سىرلىق كىتاپلارغا بېرىلىپ،
 پىكىرلىرىنى چۇۋالچاقلاشتۇرۇشنى ياخشى كۆرىدۇ. ياخشىسى، ئاپوس-
 توللار بىلەن ئىنجىلنى ئوقۇيۇق. بۇ كىتاپلاردىكى سىرنىڭ تېگىسى-
 تەھتىگە يېتىشكە ئۇرۇنماسلىغىمىز كېرەك، چۈنكى بىز ئاجىز-
 گۇناكار بەندىلەرمىزكى، جېنىمىز بىزنى ئەبىدىيەتتىن قېلىن پەردە
 بولۇپ ئاجرىتىپ تۇرغان جىسمىمىزدا بولىدىكەن، ھىكمىتى ئىلاھنىڭ
 زور ۋە مۇقەددەس سىرلىرىنى قانداق قىلىپ بىلىمىز؟ ياخشىسى،
 قۇتلۇق نىجاتكارىمىز بىزگە بۇ دۇنيادا ئەمەل قىلىش ئۈچۈن قالدۇ-
 رۇپ كەتكەن ئۇلۇغ قانۇن-قائىدىلىرىنى ئۈگىنىش بىلەن قانائەت
 قىلايلىق، شۇلارغا رىئايە قىلىشقا تىرىشايلىق ۋە شۇنىڭغا ئىشىنىشكە
 ھەركەت قىلايلىق؛ بىز ئەقلىمىزگە قانچىكى كەمرەك ئەرك بەرسەك،
 خۇداغا شۇنچە يېقىماق بولىمىز، چۈنكى ئۆزى بۇيرۇمىغان ھەرقانداق
 بىلىمنى رەت قىلىدۇ. بىزدىن يوشۇرۇشنى لازىم كۆرگەن نەرسىلەرگە

قانچىكى كەم ئەقىل يۈرگۈزسەك، خۇدا ئۆز ئىنايىتى بىلەن بىزنى شۇ سىردىن تېزرەك ۋاقىپ قىلىدۇ.

”ئاتام كۈيۈ توغرىسىدا ماڭا ھېچنەرسە دىگىنى يوق، پەقەت كىنەز ۋاسىلىدىن خەت ئالغانلىغىنى ۋە ئۇنىڭ كېلىشىنى ئېيتتى. مېنىڭ ئەرگە تېگىشىم توغرىسىدا بولسا، ئەزىز ۋە بىباھا دوستۇم شۇنى ئېيتايكى، نىكا مېنىڭ ئويۇمچە خۇدا بۇيرۇغان بىر ئىش ۋە بۇنىڭغا بوي سۇنۇش كېرەك. مەن ئۈچۈن قانچىلىك ئېغىر بولمىسۇن، خۇدايى تائالا زىممەمگە خوتۇنلۇق ۋە ئانىلىق بۇرچىنى يۈكلىگەن ئىكەن، خۇدانىڭ خاھىشى بىلەن ماڭا جۈپ بولغان كىشىگە كۆڭلۈم قانداق ئىكەنلىكى بىلەن ئىشىم بولماي، بۇ بۇرچىنى قولۇمدىن كېلىشىچە ساداقەت بىلەن ئادا قىلىشقا ھەرىكەت قىلىمەن.

ئاكامدىن خەت ئالدىم، ئۇ خوتۇنى بىلەن لىسىگورىغا كېلەر-مىش. بۇ خۇرسەنچىلىگىمىز ئۇزاققا بارماس، چۈنكى ئاكام بىزنى تاشلاپ، قانداقسىگە ۋە نىمە ئۈچۈن بىزنىمۇ ئارىلاشتۇرغانلىغىنى ھېچكىم بىلمەيدىغان ئۇرۇشقا كېتىدۇ. پەقەت ئىشلار ۋە يۇقۇرى تەبىقىلەرنىڭ مەركىزىي بولغان سىزلەرنىڭ شەھەرلىرىڭىزدىلا ئەمەس، ھەتتا بۇ يەردە، دالا ئىشلىرى ۋە ئادەتتىكى شەھەرلىكلەر تەسەۋۋۇر قىلىدىغان يېزا سۈكۇناتى قوينىدىمۇ ئۇرۇش سادالىرى ئاڭلىنىپ، ئادەملەرنى تەشۋىشكە سېلىپ تۇرۇپتۇ. ئاتام نۇقۇل ئاللىقانداق ھەربىي يۈرۈشلەر ۋە داۋان ئېشىشلار توغرىسىدىلا گەپ قىلىدۇ، مەن ھېچ چۈشەنمەيمەن. ئۆتكەن كۈنى ئادەتتىكىچە يېزىمىزنىڭ كوچىلىرىغا ئايلانغىلى چىققان ئىدىم، ئادەمنىڭ يۈرەك-باغرىنى ئېزىدىغان ھادىسىگە دۇچكەلدىم. ئەسكەرلىككە ئېلىنغان بىر توپ كىشىلەرنى ئارمىيىگە ئۆزىتىشۋاتقان ئىكەن. بۇلارنىڭ ئانە-

لىرى، خوتۇنلىرى ۋە بالىلىرىنىڭ ئەھۋالىنى كۆرسىتىش، كېتىۋاتقان ۋە ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالغانلارنىڭ دادۇ-پەرياتلىرىنى ئاڭلايسىز، ئىنسانىيەت بىزنى مۇھەببەت قويۇشقا ۋە كەڭچىلىك قىلىشقا ئۈگەتكەن قۇتلۇق نىجاتكارىمىزنىڭ قانۇنلىرىنى ئۇنتۇپتۇ ۋە بىر بىرىنى ئۆلتۈرۈش سەئىتىنى ئۆزىگە ئاساسىي پەزىلەت قىلىۋاپتۇ، دەپ ئويلايتتىڭىز.

”خەير، ئەزىز ۋە مېھرىۋان دوستۇم. سىزنى پەرۋەردىگارم ئۆز پاناھىدا ساقلىسۇن.

مارى.“

كىنەز قىزى خېتىنى يېزىپ بولۇپ، ئويلىنىپ، خاپا ۋە غەمكىن قىياپەتتە ئۆلتۈرۈۋالغاندا، m-Ile Bourienne (بۇرېننى خېنىم) يەڭگىل دەسسەپ، قوۋناق ۋە ئۆز-ئۆزىدىن مەمنۇن بىر قىياپەتتە كىرىپ، كۈلۈمسىرىگەن ھالدا، يېقىملىق ۋە جاراڭلاپ تۇرغان تاۋۇش بىلەن، P ھەرىپىگە تىلى كەلمەي بىلجىرلاپ:

— Ah, vous expédiez le courrier, princesse, moi j'ai déjà expédié le mien. J'ai écrit à ma pauvre mere (ۋاي، خېتىڭىزنى ئەمدى ئەۋەتمەكچىمۇ سىز؟ مەن ئاللىقاچان ئەۋەتتۈم. مەن ئانام بىچارىگە خەت يازدىم)، - دېدى ۋە قىشاڭ-لاپ، سوزۇلۇپ، ئاۋازىنى سەل پەسەيتىپ ئىلاۋە قىلدى:

— Princesse, il faut que je vous pre vinne, — le prince, — le a eu une alteration, — alteration une alteration avec Michel Ivanoff. Il est de très mauvaise humeur, très morose. Soyez prévenue, vous savez...

(كىنەز قىزى، مەن سىزنى ئاگاھلاندۇرۇپ قوياي، مىخائىل ئىۋانوۋىچنى كىنەز تىللاپ كەتتى. بۈگۈن پەيلى يامان، قاپمىدىن

قار ياغىدۇ. ئېھتىيات قىلىڭ، سىز بىلىسىزكى... — Ah! chère amie, je vous ai priée de ne jamais me prévenir de l'humeur dans laquelle se trouve mon père. Je ne me permets pas de el ujeqr, te ej en ovudrais pas que lesautres le fassent, ئەزىر دوستۇم. ئاتام توغرىسىدا مۇنداق گەپلەرنى ماڭا پەقەت قىلماڭ دىگەن ئىدىمغۇ. مەن ئۇ كىشىگە تىل تەككۈزمەيمەن ۋە باشقىلارنىڭمۇ تىل تەككۈ-زۈشىنى خالىمايمەن)، — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز قىزى ماریسپە. كىنەز قىزى سائىتىگە قارىدى — دە، ھوجرىدا گاڭچىڭ چىلىش ئۈچۈن كېرەك بولغان ۋاقىتتىن 5 مىنۇت ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، خۇددى قورقۇپ كەتكەندەك، ئىستىراھەت بۆلمىسىگە كىرىپ كەتتى. يولغا قويۇلغان تەرتىپ بويىچە، سائەت ئون ئىككى بىلەن ئىككى ئارىلىغىدا كىنەز دەم ئالماقتى، كىنەز قىزى بولسا گاڭچىڭ چالماقتى.

23

چېچى ئاقارغان خىزمەتكار چوڭ كۈتۈپخانىدا كىنەزنىڭ خورىگىگە قۇلاق سېلىپ، ئۇيغۇسىراپ ئولتۇراتتى. ھويلىنىڭ نېرىقى تەرىپىدىن، يېپىلغان ئىشكىنىڭ ئارقىسىدىن، دىۋىسىپىك سوناتنىڭ^① يىگىرمە قېتىم تەكرارلىنىدىغان قىيىن — قىيىن قىسىملىرىنىڭ ئاۋازلىرى

① سونات — ھەرخىل تېزلىك ۋە ھەرخىل خاراكتىرغا ئىگە مۇزىكا ئەسۋاپلىرى بىلەن ئورۇنلىنىدىغان مۇزىكىلىق ئەسەر. — تەر.

ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

خۇددى شۇ چاغدا تۆت چاقلىق كارپتا بىلەن تۆت چاقلىق بىرىچكا ھارۋا دەرۋازا ئالدىغا كېلىپ توختىدى. دە، كىنەز ئاندرې ھارۋىدىن چۈشۈپ كىچىككىنە خوتۇنىنى يۆلەپ چۈشۈردى. يۇ، ئۇنى ئۆزىنىڭ ئالدىدا ئىشىكتىن كىرگۈزۈۋەتتى. بېشىغا ياسىما چاچ كىيگەن قېرى تىخون خىزمەتكارلار بۆلمىسىنىڭ ئىشىكىدىن بېشىنى چىقىرىپ، پىچىرلاپ، كىنەزنىڭ ئۇخلاۋاتقانلىغىنى مەلۇم قىلدى. دە، ئالدىراپ ئىشىكنى يېپىۋالدى. تىخون مەيلى ئوغلىنىڭ يېتىپ كېلىشى ياكى مەيلى ھەرقانداق پەۋقۇلئاددە ئەھۋاللار بولسۇن، بەلگىلەنگەن كۈندىلىك تەرتىپ-قائىدىلەرنى بۇزۇۋەتمەسلىكى لازىملىغىنى بىلەتتى. كىنەز ئاندرېمۇ تىخونغا ئوخشاش، بۇنى ياخشى بىلەتتى؛ ئۇ گويىكى ئۆزى ئۆيدىن ئايرىلغاندىن بۇيانقى ۋاقىت داۋامىدا ئاتىسى-نىڭ ئادەتلىرىنىڭ ئۆزگەرگەنلىكى ياكى ئۆزگەرمىگەنلىكىنى تەكشۈرۈپ باقماقچى بولغاندەك، سائەتكە قارىدى. دە، بۇ ئادەتلىرى-نىڭ ئۆزگەرمىگەنلىكىگە ئىشەنچ ھاسىل قىلغاندىن كېيىن خوتۇنغا مۇراجىئەت قىلدى.

— يىگىرمە مىنۇتتىن كېيىن تۇرىدۇ. يۈر، كىنەز قىزى ماريە-نىڭ ياتىغىغا بارايلى، — دىدى ئۇ.

كىچىككىنە كىنەز ئايىم كېيىنكى كۈنلەردە سەل سەمىرىپ قالغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ كۆزلىرى ۋە قىسقىغىنا مەيىن قاراتوك باسقان، كۈلۈمسىرەپ تۇرىدىغان لەۋلىرى سۆزلەشكە باشلىغاندا ئىلگىرىكىدەكلا خوشال ۋە يېقىملىق ھالدا كۆتىرىلەتتى.

— Mais c'est un palais (پاھ، بۇ بىر پادىشا سارىيى

ئىكەنغۇ!)، — دىدى ئۇ ئېرىگە ۋە ئەتراپقا قاراپ قويۇپ، خۇددى

تانسايغىلىشىلىرىدا خوجايىنىنى ماختاپ سۆزلەۋاتقانداك. — Allons, vite, vite!... (قېنى، تېز، تېز، تېز، تېز!)... — دېدى — دە، ئەتراپقا نەزەر تاشلاپ، تىخونغا، ئېرىگە ۋە ھەمرا بولۇپ كېلىۋاتقان خىزمەتكارلارغا قاراپ تەبەسسۇم قىلدى.

— C'est Marie qui s'exerce? Allons doucement, il faut la surprendre. (ماریە مەشق قىلىۋاتامدۇ-نېمە؟ ئاستا، ئۇنىڭغا بىلىندۈرمەستىن كىرىمىز).
كىنەز ئاندرې ئۇنىڭ كەينىدىن ئەدەپ بىلەن ۋە غەمكىن ھالدا يۈرەتتى.

— سەن قېرىپ كېتىپسەن، جۇمۇ، تىخون، — دېدى ئۇ كېتە-
ۋېتىپ قولغا سۆيۈپ قويغان قېرىغا قاراپ.
گاڭچىڭنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇرغان ئۆينىڭ ئالدىدا يان ئىشىكتىن ئاچ سېرىق چاچلىق چىرايلىق فرانسۇز ئايال يۈگۈرۈپ چىقتى. m-lle Bourienne (بۇرېننى خېنىم) خوشاللىغىدىن ئۆزىنى تامامەن يوقىتىپ قويغاندەك كۆرۈنەتتى.

— Ah! quel bonheur pour la princesse, — Enfin! Il faut que je la prévienne. (ۋاي! كىنەز قىزى خوشال بولۇپ كېتىدۇ-دە، — دېدى ئۇ، — ھىلىمۇ كېلىدىكەنسىلەر-ھە! ئۇنىڭغا

خەۋەر بېرىشىم كېرەك). — Nou, non, de grâce... vous êtes-m-lle Bourienne je vous connais déjà par l'amitié que vous porte ma belle-soeur. Elle ne nous attend pas! (ياق. ياق. قويۇڭ... سىز بۇرېننى خېنىم ئەمەسمۇ، — دېدى كىچىك كىنەز ئايىم ئۇنىڭ قولغا سۆيۈپ قويۇپ، — بىلىمەن، قېينىسىڭلىم-نىڭ سىزگە بولغان دوستلۇغىدىن مەن سىز بىلەن ئاللىقاچان

تونۇش، ئۇ بىزنىڭ كېلىشىمىزنى كۈتمىگەن ئىكەن - دە!

ئۇلار ئىستىراھەت بۆلمىسىنىڭ ئىشىگىگە يېقىنلىشىپ كەلدى، ئۇنىڭدىن ئارقىمۇ - ئارقا تەكرارلىنىپ تۇرىدىغان مۇزىكا ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. كىنەز ئاندرې توختاپ قالدى ۋە قانداقتۇ بىر خىل كۆڭۈلسىز ۋەقەنى كۈتكەندەك، چىرايى تۈرۈلۈپ كەتكەن ئىدى.

كىچىك كىنەز ئايىم ئۆيگە كىردى. مۇزىكا ئاۋازى ئوتتۇرىدا ئۈزۈلۈپ قالدى؛ ۋاقىرىغان ئاۋازلار، كىنەز قىزى ماريەنىڭ ئېغىر قەدەم باسقان ئاۋازلىرى ۋە سۆيۈشۈش ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. كىنەز ئاندرې كىرىپ كەلگەن چاغدا، ئىلگىرى پەقەت ئۇنىڭ تويىدىلا قىسقا ۋاقىت يۈز كۆرۈشكەن كىنەز قىزى ۋە كىنەز ئايىم ئىككىيلەن بىر بىرى بىلەن قۇچاقلىشىپ، دەسلەپتە نە توغرا كەلگەن بولسا شۇ يېرىگە لەۋلىرىنى چىڭ تەككۈزۈشۈۋالدى.

m - lle Bourienne (بۇرېننى خېنىم) قوللىرىنى كۆكرىگىگە تەككۈزۈپ ۋە تەقۋادار كۈلۈمسىرىگەن قىياپەتتە ئۇلارنىڭ يېنىدا تۇراتتى، ئۇنىڭ ھەم يىغلاشقا، ھەم كۈلۈشكە تەييار تۇرغانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. كىنەز ئاندرې خۇددى مۇزىكىنى ياخشى كۆرىدىغان كىشىلەر ساختا نوتىنى ئاڭلىغان چاغدىكىگە ئوخشاش، دولىسىنى قىمىرلىتىپ ۋە قاپىغىنى تۈرۈپ قويدى. ھەر ئىككى ئايال بىر بىرىنى قويۇۋېتىشتى؛ كېيىن يەنە، خۇددى كېچىكىپ قېلىشتىن قورققانداك، بىر بىرىنىڭ قولىنى تۇتۇشۇپ سۆيۈشۈشكە باشلىدى ۋە قوللىرىنى تارتىۋېلىشتى، كېيىن يەنە بىر بىرىنىڭ يۈزىگە سۆيۈشۈشكە باشلىدى ۋە كىنەز ئاندرې ئۈچۈن تامامەن كۈتۈلمىگەن ھالدا ھەر ئىككىسى يىغلاشقا ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە سۆيۈشۈشكە باشلىدى.

M-lle Bourienne (بۇرېننى خېنىم) مۇ يىغلاپ كەتتى. كىنەز ئاندرېنىڭ ئوڭايسىزلانغانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى؛ لېكىن بۇ ئىككى ئايالنىڭ قارشىچە، ئۇلارنىڭ يىغلىغانلىقى ناھايىتى تەبىئىي ئەھۋال دەك ئىدى؛ ئۇلار يەنە بۇنداق كۆرۈشكەندە گويا بۇنىڭدىن باشقىچە بولۇشنىڭمۇ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ئويلاپمۇ كۆرمىگەندەك قىلاتتى.

— Ah! chérel... Ah! Marie! (ۋاي، ئەزىزىم! ۋاي، ماريە!)... دىدى ئۇلار بىردىنبىلا، ئۇنىڭدىن كېيىن كۆلۈپ كېتىشتى. J'ai vèvé cett nuit ...Vo — usnenousattendiez donc pas?... Ah! Marie, vous avez maigri... Et vous avez repris... (مەن تونۇگۈن چۈشۈمدە كۆرۈپتىمەن. — سىز بىزنىڭ كېلىشىمىزنى كۈتمىگەن بولسىڭىز كېرەك؟... ئاھ! ماريە، سىز سەل ياداڭ قاپسىز!)

— J'ai tout de suite reconnu madame la princesse (مەن دەرھال كىنەز ئايىمنى تونۇۋالدىم)، — دەپ سۆز قىستۇرۇپ قويدى m-lle Bourienne (بۇرېننى خېنىم).

— Et moi qui ne me doutais pas! (مەن قىلچىلىكىمۇ ئويلىمىغان ئىكەنمەن!) — دىدى كىنەز قىزى ۋاقىراپ، — Ah! André, je ne vous voyais pas (ئاھ! ئاندرې، مەن تېخى سېنى كۆرمەپتىمەن.)

كىنەز ئاندرې سىڭلىسى بىلەن قولىنى قولغا تۇتۇشۇپ سۆيۈشتى ۋە ئۇنىڭغا: سەن ئىلگىرىمىدە كىلا pleurnicheuse (يىغلاڭغۇ) ئىكەنسەن دىدى. كىنەز قىزى ماريە ئاكىسىغا بۇرۇلۇپ قارىدى ۋە ئۇنىڭ شۇ چاغدىكى نۇر يېغىپ تۇرغان چىرايلىق چوڭ كۆزلىرىنىڭ

سۆيۈملۈك، ئىسسىق ۋە مۇلايىم قاراشلىرى يىغا ئارىلاش كىنەز ئاندرېننىڭ يۈزىدە توختاپ قالغان ئىدى.

كىنەز ئايىم توختىماي سۆزلەيتتى. ئۇنىڭ مەيىن قارا تۈك باسقان قىسقا يۇقۇرى لېۋى ئۈزلۈكسىز ھالدا، تېز-تېز تۆۋەنگە چۈشۈپ، زۆرۈر بولغاندا قىپ-قىزىل تۆۋەنكى لېۋىگە تېگىپ تۇراتتى ۋە ئۇنىڭ لەۋلىرى چىشلىرى ھەم كۆزلىرىدە روشەن تەبەسسۇم پەيدا بولغاندا يەنە ئېچىلىپ كۆتىرىلىپ كېتەتتى. كىنەز ئايىم سىياسىسىكاياگورا دىگەن جايدا بىر ھادىسە يۈز بەرگەنلىگىنى ۋە ئېغىر ئاياق بولغانلىقتىن ناھايىتى قورقۇپ كەتكەنلىگىنى سۆزلەپ بەردى ۋە شۇندىن كېيىن ھەممە كىيىم-كېچەكلىرىنى پېتربۇرگدا قالدۇرۇپ كەلگەنلىگىنى ۋە بۇ يەردە نىمە كىيىپ يۈرىدىغانلىغىنى بىلمەيدىغانلىغىنى؛ ئاندرېننىڭ تامامەن ئۆزگىرىپ كەتكەنلىگىنى؛ كىتتى ئورېنسوۋانىڭ بىر قېرى ئادەمگە تېگىۋالغانلىغىنى؛ كىنەز قىزى ماريەگە *pour tout de bon* (لايىق) يىگىت بارلىغىنى، لېكىن بۇ توغرىدا كېيىن سۆزلىشىدىغانلىغىنى سۆزلەپ بەردى. كىنەز قىزى ماريە يەنىلا گەپ قىلماستىن ئاكىسىغا قاراپ تۇراتتى، ئۇنىڭ چىرايلىق كۆزلىرىدە ھەم مۇھەببەت، ھەم قايغۇ بار ئىدى. ئۇنىڭ يەڭگىسىنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سالماي ئۆزىنىڭ بىر قاتار ئوي-پىكىرلىرىگە بېرىلىپ كەتكەنلىگى روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى. كىنەز ئايىم يېقىندا پېتربۇرگدا ئۆتكۈزۈلگەن بىر قېتىمقى سەيلە توغرىسىدا گەپ قىلىۋاتقاندا، كىنەز قىزى ئاكىسىغا قاراپ بىر خورسىندى - دە:

— سەن چوقۇم ئۇرۇشقا بارامسەن، ئاندرې؟ — دېدى؛ لىزامۇ

خورسىندى.

— ھە، ھەتتا ئەتىلا، — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز ئاندرې.

— Il m'abandonne ici, et dieu sait pourquoi, auand
il aurait pu avoir de l'avancement... (مېنى مەشەدىلا
تاشلاپ كەتمەكچى، نىمە ئۈچۈنلىكىنى خۇدا بىلىدۇ، ھالبۇكى،
كەتمىگەن بولسا يۇقۇر-راق مەرتىۋىگە ئېرىشەتتى...)
كىنەز قىزى ماریيە گەپكە قۇلاق سالماي، ئۆز پىكىرلىرى
بىلەن بەنت بولۇپ يەڭگىسىگە قاراپ، يېقىملىق كۆزلىرى بىلەن
ئۇنىڭ قوسىغىغا ئىشارەت قىلدى. — دە:

— شۇنداقمۇ؟ — دىدى.

كىنەز ئايمىنىڭ چىرايى ئۆزگىرىپ كەتتى. ئۇ تارتىپ
قويدى.

— ھە، شۇنداق، — دىدى كىنەز ئايمى. — ئاھ! ناھايىتى

قورقمەن...

لىزانىڭ يۇقۇرقى لېۋى يېپىلدى. ئۇ يۈزىنى قېنىسىڭلىسىنىڭ
يۈزىگە يېقىن ئەپكەلدى. — دە، توساتتىن يىغلاپ كەتتى.

— ئۇ دەم ئالسۇن، — دىدى كىنەز ئاندرې قاپمىنى تۈرۈپ. —
شۇنداق ئەمەسمۇ، لىزا؟ ئۇنى ياتىغىڭغا ئېلىپ بارغىن، مەن
ئاتامنىڭ يېنىغا بارىمەن. ئۇ قانداق، يەنە شۇ پېتى؟

— ھەئە، يەنە شۇ پېتى؛ سەن قانداق قارايسەنكىن، تاڭ،

بىلمەيمەن، — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز قىزى خوشال ھالدا.

— يەنە شۇ بەلگىلىك سائەتلەر، شۇ سايىلىق يولدا مېڭىپ
يۈرۈش؟ ئىستانوك؟ — دەپ سورىدى كىنەز ئاندرې سەل سەزگىلى
بولدىغان كۈلۈمسىرەش قىياپىتى بىلەن؛ بۇ كۈلۈمسىرەش ئاتىسىغا
بولغان مۇھەببەتتى ۋە ھۆرمىتىگە قارىماي، ئاتىسىنىڭ ئاجىزلىقلىرىدە.

نېمۇ بىلىدىغانلىغىنى ئىپادىلەيتتى.

— شۇ سائەتلەر، ئىستانبۇل، يەنە شۇ ماتېماتىكا ۋە گېئومېترىيە دەرسىم، — دەپ خوشال جاۋاپ بەردى كىنەز قىزى ماريە، گويىكى گېئومېترىيە دەرسى ئۇنىڭ ھاياتىدىكى ئەڭ خوشال تەسىراتلارنىڭ بىرى بولۇپ قالغاندەك.

يىگىرمە مىنۇت ئۆتۈپ قېرى كىنەزنىڭ ئۇيقۇدىن تۇرىدىغان ۋاقتى بولغاندا، تىخون كېلىپ ياش كىنەزنى ئاتىسىنىڭ ئالدىغا چاقىردى. بوۋاي ئۆز ئوغلىنىڭ كەلگەنلىگىنى قارشى ئېلىش مۇناسىدە ۋىتى بىلەن ئادەتتىكى كۈندىلىك تەرتىپلىرىگە قارىماي، ئۇنى ئۆز ئۆيىگە تاماقتىن ئىلگىرى كىيىملىرىنى كىيىش ۋاقتىدا كىر-گۈزۈشكە ئىجازەت قىلدى. كىنەز ھەمىشە كۈنچە ياسىنىپ، كۈنچە سىرتقى يەكتىگىنى ئۇچىسىغا يېپىنىپ، ئۇپىلانغان ياسىما چېچى بىلەن يۈرەتتى. كىنەز ئاندىرى ئاتىسىنىڭ ئالدىغا كىرگەن چاغدا (مېھمانخانلاردىكىدەك خاپا ۋە قاپىغى سېلىنغان ھالدا ئەمەس، بەلكى پېپىر بىلەن گەپلەشكەن چاغدىكىدەك ئوچۇق چىراي ھالدا)، بوۋاي پەداز قىلىدىغان جايىدا، ئىسىل خۇرۇم قاپلانغان كەڭ كرىپىسلودا، پەداز قىلىش ۋاقتىدا يېپىنىۋالدىغان خالاتىنى ئۇچىسىغا يېپىنىپ، تىخونغا بېشىنى تۇتۇپ بېرىپ ئولتۇراتتى.

— بەللى! جەڭچى! بوناپارتىنى باش ئەگدۈرمەكچى بولام-سەن؟ — دىدى بوۋاي ۋە تىخون ئۇرۇۋاتقان چېچىنى سىلكىپ، ئۇپىلانغان بېشىنى چايىقاپ قويدى: — ئۇنىڭغا قارشى سەن بولساڭمۇ ئوبدانراق بەل باغلا، بولمىسا ھەش-پەش دىگىچە بىزنىمۇ پۇقراسى قىلىۋالدىغاندەك تۇرىدۇ. سالامەت بول! — دەپ ئوغلىغا يۈزىنى تۇتتى.

بوۋاي تاماق ئالدىدىكى ئۇيقۇسىدىن كېيىن كۆڭلى ناھايىتى خوش ئىدى (ئۇ دائىم: تاماقتىن كېيىنكىسى كۈمۈش ئۇيقۇ، تاماق ئالدىدىكىسى ئالتۇن ئۇيقۇ دەيتتى). ئۇ ئۆزىنىڭ چېچىلىپ تۇرغان قويۇق قاشلىرىنىڭ ئاستىدىن كۆزىنى قېپپايتىپ ئوغلغا خوشال قىياپەتتە قارايتتى. كىنەز ئاندرې يېقىن كېلىپ، ئاتىسىنىڭ ئۆزى كۆرسەتكەن يېرىگە سۆيۈپ قويدى. ئۇ ئاتىسىنىڭ ياخشى كۆرۈپ سۆزلەيدىغان گەپلىرىنىڭ تېمىسىغا — ھازىرقى ھەربىلەرنىڭ، خۇسۇسەن ناپالىيوننىڭ ئۈستىدىن مازاق قىلىپ دىگەن گەپلىرىگە جاۋاپ بەرمەيتتى.

— شۇنداق، كەلدىم، ئاتا ئېغىر ئاياق خوتۇنۇم بىلەن، — دىدى كىنەز ئاندرې ئاتىسىنىڭ يۈزىدىكى ھەر بىر ھەرىكىتكە خۇرسەن ۋە ھۆرمەت بىلدۈرگەن كۆزلىرى بىلەن قاراپ. قانداق سالامەتمۇ سىز؟ — پەقەت ئەخمەق ئادەملەر ۋە پاسىقلار ساغلام بولمايدۇ، ئوغلۇم. سەن مېنى بىلىسەنغۇ: ئەتىگەندىن تارتىپ كەچكىچە ئىش بىلەن مەشغۇل بولمەن، ئۆزەمنى تۇتۇۋالغانمەن، مەن سالامەت بولماي كىم سالامەت بولسۇن.

— خۇداغا شۈكۈر، — دىدى ئوغلى كۈلۈپ تۇرۇپ.
— بۇ يەردە خۇدانىڭ ھېچ ئالاقىسى يوق! قېنى، سۆزلەپ بەرگىنە، — دىدى بوۋاي ۋە ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان مەسىلىگە قايتىپ سۆزىنى داۋام قىلدى، — نېمىسلار سىلەرنى "ئىستىراتېگىيە" دەپ ئاتايدىغان يېڭى ئىلمىڭلار بويىچە بوناپارتقا قارشى ئۇرۇش قىلىشقا قانداق ئۈگەتتى؟

كىنەز ئاندرې كۈلۈپ قويدى.
— قىستىماي تۇرسىڭىز، ئاتا، — دىدى ئۇ ئاتىسىنىڭ ئاجىزلىقى.

لىرى ئۇنى ھۆرمەتلەش ۋە ياخشى كۆرۈشكە دەخلى يەتكۈزمەس-
لىگىنى كۆرسىتىدىغان تەبەسسۇم بىلەن. — مەن تېخى جايلاشقانم
يوق.

— يالغان ئېيتسەن، يالغان ئېيتسەن!، دەپ ۋاقىردى بوۋاي
چېچىنىڭ چىڭ ئۆرۈلگەنلىكى ياكى چىڭ ئۆرۈلمىگەنلىگىنى
سېناپ باقماقچى بولۇپ سىلكىپ ۋە ئوغلىنىڭ قولىنى تۇتتى. —
خوتۇنۇڭغا ئۆي تەييار. كىنەز قىزى ماريە باشلاپ بېرىپ كۆرسەت-
سۇن، ئۇلارنىڭ سۆزى تۈگىمەيدۇ. ئاياللارنىڭ ئادىتى مانا شۇنداق.
ئۇنىڭ بۇ يەردە قېپقالغىنىغا ناھايىتى خۇرسەنمەن. قېنى، ئولتۇر،
سۆزلەپ بەرگىنە. مېخېلسون ئارمىيىسىنى مەن چۈشىنىمەن، يەنە
تولستوینىڭمۇ بار... بىر ۋاقىت ئىچىدە ئەسكەر چىقىرىش...
جەنۇپتىكى ئارمىيە نىمە قىلىدۇ؟ ئاۋستىرىيىچۇ؟ — دىدى ئۇ ۋە
كېرىلسودىن تۇرۇپ ئۆيدە ئۇ ياقىتىن. بۇ ياققا مېڭىشقا باشلىدى،
تسخون بولسا ئۇنىڭ ئارقىسىدا يۈگۈرۈپ يۈرۈپ، ھەر خىل
كىيىم-كېچەكلىرىنى ئۇنىڭغا سۈنۈپ بېرەتتى. — شۇبتىسىيىچۇ؟
ئۇلار پومېرانىيىدىن قانداق ئۆتمەكچى؟

كىنەز ئاندرې ئاتىسىنىڭ قاتتىق تۇرغانلىغىنى كۆرۈپ، دەسلەپتە
ئانچە ماقۇل بولمىسىمۇ، كېيىن بارغانسېرى جانلىنىپ ۋە سۆز
ئوتتۇرىسىدا ئىختىيارسىزلا، ئادىتى بويىچە، رۇس تىلىدىن فرانسۇز
تىلىغا كۆچۈپ، مۆلچەللەنگەن ئۇرۇش ھەركەتلىرىنىڭ پىلانىنى
چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى. ئۇ، توقسان مىڭ كىشىلىك ئارمىيىنىڭ
قانداق قىلىپ پىرۇسسىيىگە تەھدىت سېلىپ، ئۇنى بىتەرەپلىك
مەۋقەدىن چىقىرىپ، ئۇرۇشقا تارتىپ كىرىش لازىملىغىنى؛ بۇ
ئارمىيىنىڭ بىر قىسمىنىڭ قانداق قىلىپ شترالزۇندتا شۆبىد

ئەسكەرلىرى بىلەن قوشۇلۇشى لازىملىغى.
مىڭ ئاۋستىرىيە ئەسكەردىنكى قانداق قدا
روس ئەسكەرى بىلەن قوشۇلۇپ ئىتتا
قىلىشى لازىملىغىنى؛ ئەللىك مىڭ
ئەللىك مىڭ ئىنگىلىز ئەسكەردىنكى قاندا
چىقىشى لازىملىغىنى؛ شۇنداق قىلىپ جەمى
ئارمىيىنىڭ قانداق قىلىپ تەرەپ-تەرەپ
ھۇجۇم قىلىدىغانلىغىنى سۆزلەپ بەردى. ئۇ
ۋاتقان چاغدا، قېرى كىنەز قىلچىلىكمۇ قىزد
خۇددى ئاڭلىمىغاندەك قىلىپ، ئۆيدە ئۇ ياق
كىيىملىرىنى كىيىش بىلەن بەنت ئىدى، يەنە
ئۈچ قېتىم ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋەتتى. ئۇ بىر قېتىم سۆز ئوتتۇردى.
سېدا ئۇنى توختىتىۋېلىپ:

— ئېقىنى! ئېقىنى! — دەپ ۋاقرىدى.
بۇ ۋاقرىش تىخوننىڭ ئۇنىڭغا تەلەپ قىلغان جىلتىكىسىنى
بەرمىگەنلىكىنى ئىپادىلەيتتى. يەنە بىر قېتىم توختىتىپ:
— خوتۇنۇڭ پات ئارىدا تۇغامدۇ؟ — دەپ سورىدى ۋە ماقۇللە.
مىغاندەك بېشىنى لىڭشىتىپ: — ياخشى ئەمەس! قېنى، سۆزلە،
سۆزلەۋە، — دېدى.

ئۈچىنچى قېتىم، كىنەز ئاندرې سۆزىنى تۈگىتەي دىگەن
چاغدا، قېرى كىنەز قېرىلارغا خاس ئاۋاز بىلەن كاكىراپ ناخشا
ئېيتىپ كەتتى:

Malbroug s'en va-t-en guerre.

Dieg sait quand reviendra.

(مالبرۇك كەتتى ئۇرۇشقا.

خۇدا بىلىدۇ، قاچان قايتار ئۇ يۇرتقا.)

كىنەز ئاندرې كۈلۈمسىرەپلا قويدى.

— مەن بۇ، قۇۋۋەتلەيدىغان پىلان دىمەكچى ئەمەسمەن، —
دىدى ئوغلى، — مەن پەقەت ئۇنىڭ مەزمۇنىنىلا سىزگە ئېيتىپ
قويدۇم. ناپالېونمۇ ئۆزىنىڭ بۇنىڭدىن قېلىشمايدىغان پىلانىنى
تۈزۈپ قويغان.

— بولدى، لېكىن سەن ماڭا ھىچقانداق يېڭىلىقلارنى ئېيتىپ
بەرگىنىڭ يوق. — قېرى كىنەز ئويغا چۆككەن ھالدا ئۆزىچە
تېز-تېز غۇدۇڭشىيتتى: Dieu sait quand reviendr (خۇدا
بىلىدۇ، قاچان قايتار ئۇ يۇرتقا). — تاماقخانغا كىر.

24

ئۇپا چېچىلىپ، ساقال-بۇرۇتلىرى ياستىلغان كىنەز بەلگىلەنگەن
ۋاقتتا تاماق زالغا چىقتى، ئۇنى زالدا كېلىنى، كىنەز قىزى
مارىيە، m-llle Bourienne (بۇرېننى خېنىم) ۋە كىنەزنىڭ
ئارخىتېكتورى كۈتۈپ ئولتۇراتتى، ئۆزىنىڭ ئورنى جەھەتتىن
ئەھمىيەتسىز سانالغان بۇ ئارخىتېكتور گەرچە مۇنداق شەرەپكە
مۇيەسسەر بولۇشنى ئويلىمىغان بولسىمۇ، ئەمما كىنەزنىڭ غەلىتە
نازۇك تەبىئىتى بويىچە داستىخانغا تەكلىپ قىلىپ كىرگۈزۈلگەن
ئىدى. تۇرمۇشتا ئىجتىمائىي دەرىجە پەرقلىرىگە قاتتىق رىئايە
قىلىدىغان، ھەتتائەڭ مۇھىم ئۆلكە ئەمەلدارلىرىنىمۇ داستىخانغا كەم
تەكلىپ قىلىدىغان كىنەز كاتەكچە گۈللۈك قولىياغلىغى بىلەن

بۇلۇڭلاردا بۇرنىنى قاقىدىغان ئارخىتېكتور مىخايىل ئىۋانوۋىچ ئۈستىدە، ھەممە كىشى باراۋەر دىگەن پىرىنسىپنى ئىسپات قىلاتتى ۋە قىزىغا: مىخايىل ئىۋانوۋىچ سەن بىلەن بىزدىن ھىچقانداق قېلىشمايدۇ، دەپ كۆپ قېتىم سۆزلىگەن ئىدى. تاماق ئۈستىدە كىنەز بۇ كەم سۆزلۈك مىخايىل ئىۋانوۋىچقا ھەممىدىن كۆپرەك سۆز قىلاتتى.

ھويلىدىكى ھەممە ئۆيلەرگە ئوخشاش غايەت ئىگىز بۇ تاماق زالىدا ھەر بىر ئورۇندۇقنىڭ ئارقىسىدا بىردىن تۇرغان ئۆي تېجىمەللىرى ۋە خىزمەتكارلار كىنەزنىڭ چىقىشىنى كۈتۈپ تۇرۇشاتتى؛ بېلىگىگە داستىخانلارنى ئاسقان شىلانچى تاماق شىرەلىرىنىڭ ھازىرلىنىشىغا قاراپ چىقاتتى، خىزمەتكارلارغا كۆزى بىلەن ئىشارەت قىلىپ، تامدىكى سائەتكە، كىنەز چىقىپ كېلىشى تېگىشلىك بولغان ئىشىككە قاراپ تەشۋىشلەنگەن ھالدا توختىماي يۈگۈرۈپ يۈرەتتى. كىنەز ئاندرېينىڭ ئەمدى كۆزى چۈشكەن نەرسە يوغان زەرھەل رامكىغا سېلىپ ئېسىپ قويۇلغان كىنەز بولكونىكىلار جوروڭقىيى ① ئىدى. بۇ جوروڭقاي خۇددى شۇنداق يوغان رامكىغا سېلىنغان ناچار سۈرەتنىڭ (شۇ ئۆي رەسسامى سىزغان بولسا كېرەك) قارشىسىدا تۇراتتى، بۇ سۈرەت تاج كىيگەن ھۆكۈمران كىنەزنىڭ تەسۋىرى بولۇپ، رۇرىك نەسەبىدىن ۋە بولكونىكىلار سۇلالىسىنىڭ بوۋىسى بولۇشى كېرەك ئىدى. كىنەز ئاندرېي جوروڭقايغا قارىدى - دە، بېشىنى لىڭشىتىپ، خۇددى ئىگىسىگە ناھايىتى ئوخشىغان رەسىمنى كۆرگەن -

① جوروڭقاي - شەجەرە، بىر ئەۋلاتنىڭ نەسەپ تارىخى يېزىلغان

دەك پىخىلداپ كۈلدى.

— قۇيۇپ قويغاندەك شۇنىڭ ئۆزى-دە! — دېدى ئۇ يېنىغا كەلگەن كىنەز قىزى ماريەگە.

كىنەز قىزى ماريە ئاكسىغا ئەجەپلىنىپ قارىدى. ئۇ ئاكسىنىڭ نىمىگە تەبەسسۇم قىلغانلىغىنى چۈشىنەلمەيتتى. ئاتىسىنىڭ قىلغان ھەر بىر ئىشى كىنەز قىزىدا مۇنازىرە تەلەپ قىلمايدىغان ھۆرمەتنى پەيدا قىلاتتى.

— ھەركىمنىڭ بىر كەمچىلىكى بولىدۇ، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى كىنەز ئاندرې. — ئۇ ئۆزىنىڭ شۇنچە زور ئەقلى كۈچىگە قارىماي donner dans ce ridicule (مۇشۇنداق ئۇششاق-چۈششەكلەرگە بېرىلىپ كېتىپتۇ!).

كىنەز قىزى ماريە ئاكسىنىڭ بۇنداق گەپنى ئېيتىشقا جاسارەت قىلغانلىغىنى چۈشىنەلمەي، ئۇنىڭغا ئېتىراز بىلدۈرمەكچى بولۇۋاتقان چاغدا، كۈتۈپخانىدىن ئاياق شەپىسى ئاڭلىنىپ قالدى: كىنەز ئۆزىنىڭ ئالدىراش-تېنەش ھەرىكىتى بىلەن گويا قەستەن ئۆيدىكى ۋەزمىن تەرتىپ-قائىدىلەرنىڭ زىت تەرىپىنى كۆرسەتمەكچى بولغاندەك، ئادەتتىكىچە تېز-تېز قەدەم تاشلاپ، شادىيانە قىياپەتتە كىرىپ كەلدى. شۇ ئەسنادا چوڭ سائەت ئىككىگە داڭ سوقتى ۋە مېھمان ئۆيدىكى باشقا سائەتتىنمۇ ساز ئاۋاز ئاڭلاندى. كىنەز توختىدى؛ ئېسىلىپ تۇرغان قويۇق قاشلىرىنىڭ ئاستىدىكى جانلىق، چاقناپ تۇرغان، جىددى كۆزلىرى بىلەن ھەممىگە قاراپ چىقتى-دە، ئۇنىڭدىن كېيىن ياش كىنەز ئايىمدا توختاپ قالدى. ياش كىنەز ئايىم بۇ چاغدا ئۆزىدە خۇددى پادىشا كىرىپ كەلگەندە ساراي ئەھلىلىرىدە بولىدىغاندەك تۇيغۇنى، بوۋاي ئۆزىنىڭ ھەممە يېقىن-

لىرىدا پەيدا قىلغان قورقۇش ۋە ھۆرمەت تۇيغۇسىنى ھىس قىلاتتى.
ئۇ كىنەز ئايىمنىڭ بېشىنى سىلاپ قويدى ۋە كېيىن قوپال بىر
ھەركىتى بىلەن ئۇنىڭ يەلكىسىگە ئۇرۇپ قويدى.

— خۇرسەنمەن، خۇرسەنمەن، — دېدى ئۇنىڭ كۆزلىرىگە يەنىمۇ
تىكىلىپ قاراپ، كېيىن تېزدىن ئورنىغا بېرىپ ئولتۇردى، —
ئولتۇرۇڭلار، ئولتۇرۇڭلار! مىخايىل ئىۋانوۋىچ ئولتۇرۇڭ،
ئولتۇرۇڭ.

ئۇ ئۆز يېنىدىن كېلىنىگە ئورۇن كۆرسەتتى. خىزمەتكار ئۇنىڭغا
ئورۇندۇقنى سۈرۈپ بەردى.

— ئوھو! — دېدى بوۋاي كېلىنىنىڭ تولغان بېلىگە قاراپ. —
ئالدىراپ كېتىپسەن، بولماپتۇ!

ئۇ ئادەتتىكىدەك قۇرۇق، سوغاق ۋە يېقىمسىزلىق بىلەن كۈلۈپ
قويدى — كۆزلىرى بىلەن ئەمەس، ئاغزى بىلەن كۈلۈپ قويدى.

— مېڭىپ بېرىش كېرەك، ئىمكان قەدەر كۆپ مېڭىش كېرەك،
ئىمكان قەدەر كۆپرەك، — دېدى ئۇ.

كىچىككىنە كىنەز ئايىم ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىمىغان ئىدى ياكى
ئاڭلىغۇسى كەلمەيتتى. ئۇلام-مىم دىمەيتتى ۋە خىجالەت بولغاندەك
ئىدى. كىنەز ئۇنىڭ ئاتىسىنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى، شۇنىڭ بىلەن
كىنەز ئايىم سۆزلەشكە ۋە كۈلۈشكە باشلىدى. ئۇ كىنەز ئايىمدىن
تونۇش-بىلىشلىرىنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ تېخىمۇ
جانلىنىپ سۆزلەشكە باشلىدى ۋە كىنەزگە ئۇلارنىڭ سالاملىرىنى
يەتكۈزۈپ، شەھەردىكى غەيۋەت-شكايەتلەرنىمۇ سۆزلەپ كەتتى.

— La comtesse Apraksine, la pauver, a — perdu son
mari, et elle a pleuré les larmes de ses yeux

(بىچارە گراف ئايمىم ئاپىراكىسنانىڭ ئېرى ئۆلۈپ كېتىپتۇ، يىغلاپ كۆزلىرى ئىششىپ كېتىپتۇ، بىچارە)، — دېدى ئۇ بارغانسېرى جانلىنىپ كېتىپ.

ئۇ مۇشۇنداق جانلىنىپ كەتكەندە، كىنەز بارغانسېرى جىددى قىياپەتتە ئۇنىڭغا قارىدى. — دە، بىردىنلا، گويىكى ئۇنى يېتەرلىك دەرىجىدە تەكشۈرۈپ بولۇپ، ئۆزى ئۇنىڭ توغرىسىدا روشەن ئۇقۇم ھاسىل قىلغاندەك، ئۇنىڭدىن بۇرۇلۇپ مىخائىل ئىۋانوۋىچقا مۇراجىئەت قىلدى.

— خوش، مىخائىل ئىۋانوۋىچ، بوناپارتنىڭ ئەھۋالى تەڭ بولىدىغانغا ئوخشايدىغۇ. ھېلى ماڭا كىنەز ئاندرې (ئۇ ئوغلىنى ھەمىشە شۇنداق دەپ ئاتايتتى) نىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا، ئۇنىڭغا قارشى ناھايىتى كۆپ كۈچ توپلانغان ئىمىش. بىز ئىككىمىز ئۇنى قولىدىن ھېچ ئىش كەلمەيدىغان ئادەم دەپ ھىساپلاپ كەپتۇق. — ھە.

بوناپارت توغرىسىدا ئىككىيلەن قاچان بۇنداق گەپ قىلىشقانلىغىدىن مۇتلەق خەۋىرى بولمىغان، لېكىن ئۆزىنىڭ كىنەز ياخشى كۆرگەن مۇشۇ ماۋزۇدىكى گېپىنى باشلاش ئۈچۈنلا زۆرۈر بولۇپ قالغانلىغىنى پەملىگەن مىخائىل ئىۋانوۋىچ بۇنىڭ ئاقىۋىتىنى نىمە بولىدىغانلىغىنى بىلمەي ھەيران بولۇپ، ياش كىنەزگە قارىدى. — ئۇ بىزدە ئۇلۇغ تاكتىكىچى! — دېدى كىنەز ئوغلىغا ئارخە-تېكتورنى كۆرسىتىپ.

گەپ يەنە ئۇرۇش، بوناپارت، ھازىرقى گېنېراللار ۋە دۆلەت ئەرباپلىرى توغرىسىدا باراتتى. قېرى كىنەز ھازىرقى ئەرباپلارنىڭ ھەربى ئىشلار ۋە دۆلەتنىڭ ئىشلىرىدا ئېلىپبەنىمۇ چۈشەنمەيدىغان

سەبى بالىلار ئىكەنلىكىگە ئىشىنىش بىلەنلا قالماستىن، بەلكى بونا-
پارتىنىڭمۇ ھېچنىمىگە ئەرزىمەيدىغان كىچىككىنە بىر فرانسۇز ئىكەنلى-
كىگە، ئۇنىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشىدىكى سەۋەب، پوتىومكىن ۋە
سۇۋوروۋ^① لارغا ئوخشاش كۈشەندىلىرىنىڭ بولمىغانلىغىدىن ئىبارەت
ئىكەنلىكىگە ئىشەنگەندەك كۆرۈنەتتى؛ ئۇ ھەتتا ياۋروپادا ھېچقانداق
سىياسى قىيىنچىلىقلارنىڭ يوقلۇغىغا، ئۇرۇشنىڭمۇ يوقلۇغىغا، بەلكى
پەقەت قانداقتۇ قوچاق كومپىدىيىسىنىڭ بارلىغىغا، ھازىرقى ئادەملەر
ئۆزلىرىنى خۇددى چوڭ بىر ئىش قىلىۋاتقاندەك كۆرسىتىپ، بۇ
كومپىدىيىنى ئويناش بىلەن مەشغۇل بولۇۋاتىدۇ، دىگەن پىكىرگە
ئىشەنگەندەك كۆرۈنەتتى. كىنەز ئاندرې ئاتىسىنىڭ ھازىرقى زامان
ئادەملىرىنى مازاق قىلىپ ئېيتقان گەپلىرىگە ئوچۇق چىراي بىلەن
سەۋرى-تاقەت قىلاتتى ۋە خېلى روشەن خوشال قىياپىتى بىلەن
ئاتىسىنى سۆزلەشكە ئۈندەيتتى ھەم ئۇنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق
سالاتتى.

— بۇرۇنقى زاماندا بولغانلارنىڭ ھەممىسى ئوبدان كۆرۈنسە
كېرەك، — دىدى كىنەز ئاندرې، — سۇۋوروۋنىڭ ئۆزىمۇ مورو^②
قويغان تاپان-توزاققا چۈشكەن ۋە ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇپ چىقىشىنى
بىلىمگەن ئەمەسمۇ؟

— بۇنى ساڭا كىم دىدى؟ كىم؟ — دەپ ۋاقىردى كىنەز. —
سۇۋوروۋ! — شۇنىڭ بىلەن ئۇ تەخسىنى چۆرۈپ تاشلىۋەتكەن ئىدى،

① 18 — ئەسر روسىيىسىنىڭ سىياسى ۋە ھەربى ئالىملىرى، يېكاتىرىنا II
نىڭ يېقىن ئەمەلدارلىرى. — تەر.

② ناپالىيوننىڭ قول ئاستىدىكى گېنېرال، كېيىن دۈشمىنىگە ئايلانغان.

تسخون ئۇنى دەرھال تۇتۇۋالدى. — سۇۋۇروۋ!... ئويلاپ گەپ قىلىڭ، كىنەز ئاندرې. ئىككى كىشى: فرىدرىخ ① ۋە سۇۋۇروۋ... مورو ئىسمىش... ئەگەر سۇۋۇروۋ قولى ئەركىن بولسا ئىدى، مورونى ئەسىر ئالغان بولاتتى؛ ئەمما سۇۋۇروۋقا ② Hofs — Kriegs Rath ③ — Wurst — schnapps — توسقۇنلۇق قىلاتتى. ئۇنىڭدىن شەيتانمۇ مەمنۇن ئەمەس. شۇ يەرگە بارغانلىرىڭدا بۇ Hofr — Kriegs — Wurst — Rath نىڭ نىمىلىگىنى بىلەلەيسىلەر! سۇۋۇروۋ ئۇلارنى ئەپلەلمىسە، مىخايىل كوتۇزوۋ نىمە قىلالىسۇن! ياق، ئەزىزىم، — دىدى ئۇ سۆزىنى داۋام قىلىپ، — سىلەر ئۆزەڭلار- نىڭ گېنېراللىرىڭلار بىلەن بوناپارتقا قارشى تۇرالمايسىلەر؛ ئۆزلىرىنى ئۆزلىرىگە سېلىش ئۈچۈن فرانسۇزلارنى تېپىش كېرەك. فرانسۇز مورونى ئەپكېلىش ئۈچۈن نېمىس پالىېن فىۋ-يوركقا، ئامېرىكىغا ئەۋەتىلگەن، — دىدى ئۇ؛ ئۇ بۇ يەردە شۇ يىلى مورونى رۇس ئارمىيىسىگە كىرگۈزۈش ئۈچۈن قىلىنغان تەكلىپنى نەزەردە تۇتاتتى. — ئاجايىپ ئىش! پوتىومكىنلار، سۇۋۇروۋلار، ئورلوۋلار نېمىس كىشىلىرىما؟ ياق، ئەزىزىم، ياكى سىلەر ھەممەڭلار ئەقلىڭلاردىن ئازغان، ياكى بولمىسا ئۆزەم ئېسىمنى يوقاتقان. خۇدا

① پروسىيە كىنەزى بولۇپ، ئاۋستىرىيە بىلەن ئىتتىپاقلىشىپ فرانسىيە جۇمھۇرىيىتىگە قارشى تۇرغان.

② سۆزمۇ - سۆز تەرجىمىسى: "سارايدا - ھەربى ئىشلار - ئۈچەيىلەر - ئاق ھاراق - كېڭەش پالاتا"، بۇ كىنەز بولكونسكى ئاۋستىرىيەنىڭ ھەربى ئىشلار كېڭىشى ئۈچۈن قويغان نامى. — تەر.

③ 18 - ئەسىردىكى روسىيەنىڭ دۆلەت ئەرباپلىرى، يېكاتىرىنا II نىڭ يېقىن كىشىلىرى. — تەر.

سىلەرگە مەدەت بولغاي، بىز كېيىن كۆرىمىز. سىلەرچە بوناپارت ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئۇلۇغ سەركەردە ئىمىش، ھىم!...

— مەن بارلىق ئەمىر-پەرمانلار ياخشى بولغان دەۋاتقىنىم يوق، — دېدى كىنەز ئاندرې، — مەن پەقەت سىزنىڭ بوناپارت توغرىسىدا نىمە ئۈچۈن مۇشۇنداق مۇھاكىمە قىلىۋاتقانلىغىڭىزنى چۈشىنەلمەيۋاتىمەن. قانچىلىك مازاق قىلىسىڭىز قىلىۋېرىڭ، ئەمما بوناپارت يەنىلا ئۇلۇغ سەركەردە!

— مىخايىل ئىۋانوۋىچ! — دەپ چاقىردى كىنەز، بۇلار ئۆز گېپى بىلەن ئاۋارە بولۇپ كېتىپ مېنى ئۇنتۇپ قالدى دەپ ئويلىغان ئارخىتېكتورغا قاراپ. — مەن سىزگە بوناپارت ئۇلۇغ تاكتىكىچى دېمىدىمى؟ مانا، ئۇمۇ شۇنداق دەيدۇ.

— شۇنداق ھەزرەتلىرى، — دەپ جاۋاپ بەردى ئارخىتېكتور. كىنەز يەنە ئۆزىنىڭ سوغاققىنا كۈلكىسى بىلەن كۈلۈپ قويدى. — بوناپارت تەلەپلىك تۇغۇلغان. ئۇنىڭ ئەسكەرلىرى ناھايىتى ئوبدان. ئۇنىڭ ئۈستىگە دەسلەپتىنلا نېمىسلارغا ھۇجۇم قىلدى. پەقەت ھورۇنلىرى نېمىسلارنى دۇمبالىمىغان. دۇنيا بىنا بولغاندىن تارتىپ، ھەممە كىشى نېمىسلارنى دۇمبالاپ كەلگەن. ئۇلار بولسا ھېچكىمنى دۇمبالىمىغان، پەقەت بىر بىرى بىلەنلا دۇمبالىشىپ كەلگەن. بوناپارت ئاشۇلارنى يېڭىپ شۇھرەت قازانغان.

شۇنىڭ بىلەن كىنەز، ئۆزىنىڭ قارشىچە، بوناپارت ئۆزى ئېلىپ بارغان ھەممە ئۇرۇشلاردا ۋە ھەتتا دۆلەتنىڭ ئىشلىرىدا يول قويغان ھەممە خاتالىقلىرىنى تەھلىل قىلىشقا باشلىدى. ئوغلى ئۇنىڭ سۆزلىرىگە ئېتىراز بىلدۈرمىسىمۇ، لېكىن قانداق دەلىل كەلتۈرۈلمە-سۇن، ئاتىسىدەك ئۆز پىكىرىدىن قايتىماسلىغى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

كىنەز ئاندرې شۇنچە ياشانغان بۇ كىشىنىڭ شۇنچە يىللاردىن بېرى ئۆزى يالغۇز ھېچنەگە چىقماستىن يېزىدا تۇرۇشىغا قارىماي، كېيىنكى بىرقانچە يىللاردىن بۇيانقى ياۋروپانىڭ بارلىق ھەربى ۋە سىياسى ئەھۋاللىرىنى شۇنچىلىك تەپسىلى ۋە شۇنچىلىك ئىنچىكىلىك بىلەن بىلىشى ھەم مۇھاكىمە قىلىشى دىگەن سۆزلىرىنى گەپ ياندۇرماستىن تىڭشايتتى ۋە ئۇنىڭغا ئىختىيارسىز ئەجەپلىنەتتى.

— سەن، مېنى، بۇ قېرى ئادەم ھازىرقى ئەھۋاللارنى چۈشەندۈمەيدۇ، دەپ ئويلايمەن؟ — دېدى ئاخىرىدا كىنەز. — ۋەزىيەت ماڭا تېپىلىق بەرمەيدۇ! مەن كېچىسى ئۇخلىيالمايمەن، — ھە، قېنى سېنىڭ بۇ ئۇلۇغ سەركەردەڭ، نەدە ئۆزىنى كۆرسىتىپتۇ؟ — سۆزلىسەڭ گەپ ئۇزۇن، — دەپ جاۋاپ بەردى ئوغلى. — بار ئەنە شۇ بوناپارتىڭ ئالدىغا!

— Mlle Bourienne, voilà encore un admirateur de votre goujat d'empereur (بۇرېننى خېنىم، سېنىڭ مالاي پادىشا-يىڭنىڭ يەنە بىر مۇخلىسى)! — دەپ ۋاقىرىدى ساپ فرانسۇز تىلى بىلەن.

— Vous savez, que je ne suis pas bonapartiste, mon prince. (بىلىسىزغۇ، كىنەز، مەن بۇناپارتچى ئەمەسقۇ!) — “Dieu sait quand reviendra” (خۇدا بىلىدۇ، قاچان قايتار، ئۇ يۇرتقا)... — كىنەز ئاھاڭنى بۇزۇپ ناخشا ئېيتىپ قويدى ۋە كېيىن تېخىمۇ يالغاندىن كۈلۈپ قويدى. — دە، تاماقخانىدىن چىقىپ كەتتى.

كىچىككىنە كىنەز ئايىم پۈتۈن مۇنازىرە ۋە تاماق داۋامىدا گەپ قىلماستىن ئولتۇراتتى ۋە تەشۋىشلەنگەن ھالدا بىر دەم كىنەز قىزى

مارىيەگە، بىر دەم قېيناتىسىغا قارايتتى. تاماقتاندىن يېنىپ چىقتى. قاندا، قېيىنىسىگىلىسىنىڭ قولىنى تۇتۇپ، ئۇنى باشقا ئۆيىگە ئېلىپ كىردى.

— Comme c'est un homme d'esprit vorte peré, c'est à cause de cela peut être quil ma fait peur. (ئاتىڭىز نىمە دىگەن دانىشمەن ئادەم. ئېھتىمال، شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ مېنى سۈر باسقان بولۇشى مۇمكىن)، — دىدى.

— ئاھ، ئۇ ناھايىتى ياخشى ئادەم! — دىدى كىنەز قىزى.

25

كىنەز ئاندرې ئەتىسى كەچقۇرۇن يولغا چىقاتتى. قېرى كىنەز ئۆزىنىڭ ھەر كۈندىكى ئادىتىنى ئۆزگەرتمەي، تاماقتىن كېيىن ئۆز ئۆيىگە كىرىپ كەتتى. كىچىككىنە كىنەز ئايىم قېيىنىسىگىلىسىنىڭ ياتاق-خانىسىدا ئىدى. كىنەز ئاندرې چوچىلىق پاگونى يوق سەپەر كىيىمىنى كىيىپ، ئۆزىگە ئاجرىتىلغان ئۆيىدە خىزمەتكارى بىلەن بىللە يۈك-تاقلارنى يىغىشتۇرماقتا ئىدى. ھارۋىنى ۋە نەرسە-كېرەكلىرىنىڭ چامىدانلارغا قاچىلىنىشىنى ئۆزى بىر مەرتىۋە تەكشۈرۈپ چىققاندىن كېيىن، ھارۋىنى قېتىشنى بۇيرۇدى. ئۆيىدە پەقەت كىنەز ئاندرې دائىم ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ يۈرىدىغان نەرسىلىرى — بىر كىچىك قۇتا، يىمەك-ئىچمەك سالىدىغان كۈمۈش ساندۇق، ئىككى دانە تۈركىيە تاپانچىسى ۋە ئاتىسى ئوچاكوۋا^① تىن سوغا قىلىپ

① تۈركلەرنىڭ مۇھىم ئىستېھكامى بولۇپ، 1788 - يىلى سۇۋوروۋ ئەس-

كەرلىرى ئىشغال قىلغان. — تەر.

ئېلىپ كەلگەن قىلچى قالدۇرۇلغان ئىدى. كىنەز ئاندرېننىڭ بارلىق سەپەر لازىمەتلىكلىرى ناھايىتى رەتلىك بولۇپ، ھەممىسى يېڭى، تازا ۋە سوكنو قاپلارغا قاچىلىنىپ تاسمىلار بىلەن چىڭ چىڭلىگەن ئىدى.

ئۆزىنىڭ قىلىقلىرىنى ئەتراپلىق ئويلاشنى بىلىدىغان كىشىلەر سەپەرگە چىقىۋاتقان ۋە تۇرمۇشىدا ئۆزگىرىش بولۇۋاتقان مىنۇتلاردا، ئادەتتە ئوي-پىكىرلىرىدە ھامان جىددى كەيپىيات پەيدا بولىدۇ. مۇنداق چاغلاردا كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئۆتمۈشتىكى ئىشلىرىنى تەك-شۈرۈپ كۆرىدۇ ۋە كەلگۈسىدىكى ئىشلىرىنى پىلانلايدۇ. كىنەز ئاندرېننىڭ چىرايى ئويچان ۋە مۇلايىم ئىدى. ئۇ ئىككى قولىنى ئارقىسىغا تۇتۇپ، ئالدىغا قاراپ، ئۇ بۇلۇڭدىن بۇ بۇلۇڭغا تېز-تېز مېڭىپ يۈرەتتى، توپ-توغرا ئالدىغا قارايتتى ۋە ئويچان ھالدا بېشىنى لىڭشىتىپ قوياتتى. ئۇرۇشقا بېرىشتىن قورقۇۋاتامدۇ ياكى خوتۇنىنى تاشلاپ كېتىشتىن قايغۇرۇۋاتامدۇ، ئېھتىمال، ھەر ئىككى خىل ئەھۋال بولۇشى مۇمكىن، — ئىشقىلىپ كىنەز ئاندرېن شۇ ئەھ-ۋالدا كىشىلەرگە ئۆزىنى كۆرسەتكۈسى كەلمىگەن بولسا كېرەك. دەھلىزدىن قەدەم تاۋۇشنى ئاڭلاپ، دەرھال قولىنى قويۇپ بېرىپ، شىرە ئالدىدا توختاپ قالدى. — دە، خۇددى كىچىك ساندۇق سېلىنغان قاپنى باغلاۋاتقانداق قىلىپ، ئۆزىنىڭ ھەممە ۋاقتىدىكىدەك خاتىرجەم، قانداق كەيپىياتتا ئىكەنلىگىنى بىلگىلى بولمايدىغان بىر خىل قىياپەتكە كىرىۋالدى. بۇ كىنەز قىزى ماريەننىڭ ئېغىر قەدەم تاۋۇشلىرى ئىدى.

— ھە، يولغا چىقماقچى بوپسەن، — دېدى كىنەز قىزى ھاسىراپ (ئۇنىڭ يۈگۈرۈپ كەلگەنلىگى بىلىنىپ تۇراتتى)، — سەن بىلەن

ئايرىم ھالدا سۆزلەشكۈم بار ئىدى. خۇدا بىلىدۇ، يەنە قانچىلىك ۋاقىت ئايرىلىپ كېتەرمىزكىن - تاڭ. مېنىڭ كەلگىنىمگە خاپا بولما. سەن؟ سەن ناھايىتى ئۆزگىرىپ كېتىپسەن، ئاندرۇشا، - دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ، خۇددى ئۆزىنىڭ سوئالىغا ئىزاھات بەرگەندەك. ئۇ "ئاندرۇشا" دەپ كۈلۈمسىرەپ قويدى. كىنەز قىزىنىڭ ئال-دېدا تۇرغان بۇ جىددى ۋە چىرايلىق يىگىت بالىلىق چاغلىرىدىكى دوستى بولغان ھېلىقى ياداڭغۇ، شوخ ئاندرۇشانىڭ ئۆزى ئىكەنلىكىنى ئويلاپ، ئۇنىڭ ئەجەپلىنىپ كەتكەنلىكى روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— Lise (لېزا) قېنى؟ - دەپ سورىدى كىنەز ئاندرې ئۇنىڭ سوئالىغا پەقەت تەبەسسۇم بىلەن جاۋاب بېرىپ.

— ئۇ شۇنچىلىك ھېرىپ كېتىپتۇكى، ئۆيۈمدە دىۋاندا ئۇخلاپ قالدى. Ah, André! Quel tresor de femme vous avez, (ئاللا، ئاندرې! خوتۇنۇڭ نىمە دىگەن گۆھەر)، - دېدى كىنەز قىزى ئاكىسىنىڭ ئۇدۇلىدىكى دىۋاندا ئولتۇرۇۋېتىپ. - خوتۇنۇڭ ھازىر تېخى تامامەن ياش بالا، شۇنداق سۆيۈملۈك، خۇشخۇي بالا ئىكەنكى، مەن ئۇنى ناھايىتى ياخشى كۆرۈپ قالدىم.

كىنەز ئاندرې لام-مىم دېمىدى، ئەمما كىنەز قىزى ئۇنىڭ چىرايىدا پەيدا بولغان كىنايە ۋە نەپرەتلىك بىر ئىپادىنى بايقىدى.

— ئەمما، ئۇششاق - چۈششەك كەمچىلىكلەرگە ئېتىۋار قىلماسلىق كېرەك، مۇنداق ئاجىزلىقلار كىمدە يوق دەيسەن، ئاندرې! سەن ئۇنىڭ يۇقۇرى تەبىقىلەر مۇھىتىدا تەربىيەلەنگەنلىكى ۋە ئۆسكەنلىكىنى ئۇنتۇپ قالما. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى ئۈنچە

ياخشى ئەمەس، ھەر بىر كىشىنىڭ ئەھۋالىنى چۈشىنىش كېرەك. Tout comprendre, c'est tout pardonner (ھەممىنى چۈشەنگەن ئادەم، ھەممىنى كەچۈرىدۇ). ئۆزەڭ ئويلاپ كۆر، مۇنداق تۇرمۇشقا كۆنۈپ قالغاندىن كېيىن، ئەمدى ئېرىدىن ئاجرىلىپ، ئېغىر-ئاياق كۈنلىرىدە يەنە ئۆزى يالغۇز يېزىدا قالسا، بۇ بىچارە قانداق قىلىدۇ؟ بۇ ئەلۋەتتە ناھايىتى ئېغىر-دە.

كىنەز ئاندرې سىڭلىسىغا قاراپ كۈلۈمسىرەپ قويدى، بۇ خۇددى بىزنىڭ يېپىدىن يىڭنىسىغىچە بىلىمىز دەپ ئويلايدىغان ئادەملەرنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاۋېتىپ كۈلۈپ قويغىنىمىزغا ئوخشايتتى.

— سەنمۇ يېزىدا تۇرۇپسەن، ئەمما بۇ ھاياتنى ئېغىر دېمەيسەن.

غۇ، — دېدى كىنەز ئاندرې.

— مەن باشقا گەپ. مېنىڭ ھەققىمدە گەپ قىلىپ نېمە قىلسەن!

مەن باشقىچە ھاياتنى خالىمايمەن ۋە خالىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس، چۈنكى باشقىچە ھېچقانداق ھاياتنى بىلمەيمەن. بىراق، ئاندرې، ئۆزەڭ ئويلاپ كۆر، يۇقۇرى تەبىقىلەر مۇھىتىدا ئۆسكەن ياش بىر جۇۋان ئۆزىنىڭ راسا گۈل-گۈلى ئېچىلغان ۋاقتىنى يېزىدا يەككە ئۆتكۈزسە؛ ئۆزى يەككە، چۈنكى، ئاتام ھەمىشە ئالدىراپ يۈرىدۇ، مەن بولسام... مېنى ئۆزەڭ بىلىسەن... يۇقۇرى تەبىقىلەر مۇھىتىغا ئۈگىنىپ قالغان بىر جۇۋان ئۈچۈن مەندەك كۆڭلى سۇنۇق بىر غېرىپنىڭ ئاشنىدار چىلىغى قانچىلىك كۆڭۈلسىز. M-Ile Bourienne (بۇرېننى خېنىم) يالغۇز....

— سىزنىڭ ئاشۇ بۇرېننى خېنىمىڭىز ماڭا قىلچىلىكمۇ ياقمايدۇ. —

دېدى كىنەز ئاندرې.

— ياق، ئۇنداق ئەمەس! ئۇ ناھايىتى سۆيۈملۈك ۋە ناھايىتى

ئاق كۆڭۈل، بولۇپمۇ مۇڭلۇق قىز. راستىنى ئېيتسام، ئۇنىڭ ماڭا لازىملىقى يوقلا ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ شۇ يەردە بولۇشى مالال كېلىدۇ. ئۇنىڭ ھېچكىمى يوق، ھېچكىمى. ئۆزەڭ بىلسەن، مەن ئەزەلدىنلا ياۋايى ئادەم، ھازىر تېخىمۇ بەتتەررەك. مەن يالغۇزلۇقنى ياخشى كۆرىمەن... Mon père (ئاتام) بۇرپىنى خېنىمغا ناھايىتى ئامراق، ئۇ ۋە مىخايل ئىۋانوۋىچ ئىككىلەنگە ئاتام ھەمىشە ياخشى گەپ قىلىپ مېھرىۋانلىق قىلىدۇ، چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىلىسى ئۇنىڭ ئىلتىپاتىغا ئېرىشىدۇ؛ خۇددى ستېرن ① ئېيتقاندا، "بىز ئادەملەرنى، ئۇلارنىڭ بىزگە قىلغان ياخشىلىقىغا قارىغاندا، ئۆزىمىزنىڭ ئۇلارغا قىلغان ياخشىلىقىمىز ئۈچۈن كۆپرەك ياخشى كۆرىمىز." Mon pere (ئاتام) بۇ يىتىم قىزنى sur le pere (كوچىدىن) تېپىۋالغان، ئۆزىمۇ ناھايىتى ياخشى قىز، Mon pere (ئاتام) مۇ ئۇنىڭ كىتاپ ئوقۇپ بېرىشىنى ياخشى كۆرىدۇ. ئۇ كېچىلىرى دادامغا ئاۋازىنى چىقىرىپ كىتاپ ئوقۇپ بېرىدۇ.

— راستىنى ئېيتقاندا، ماریيە، مەن ئويلايمەنكى، ئاتامنىڭ خاراكتېرى بەزىدە ساڭا ناھايىتى ئېغىر تۇيۇلسا كېرەك، شۇنداق-مۇ؟ — دەپ سورىدى بىردىنلا كىنەز ئاندرې.

كىنەز قىزى ماریيە دەسلەپ ھاڭ-تاڭ بولۇپ قالدى، كېيىن بۇ سوئالدىن قورقۇپ قالدى.

— ماڭما؟... ماڭا؟!... ماڭا ئېغىرما؟! — دېدى كىنەز قىزى.

— ئۇ ئەزەلدىنلا توك ئىدى، ئەمدى بەتخوي بولۇپ قاپتۇ دەپ

① ستېرن — 18 — ئەسىردىكى ئىنگىلىز ئەدىبى، تولستوي ئۇنىڭ رومان-

لىرىنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتى. — تەر.

ئويلايمەن، — دېدى كىنەز ئاندرې، ئاتىسىنى مۇشۇنداق يەڭگىلىك بىلەن تەنقىت قىلىپ، سىڭلىسىنى ئەتەي تەشۋىشكە سالماقچى ياكى سىناپ كۆرمەكچى بولغاندەك.

— سەن ھەممە جەھەتتىن ئوبدان، ئاندرې، بىراق، سېنىڭدە قانداقتۇ ئۆزەڭنى ئەقىللىق سانايدىغان مەغرۇرلۇق بار، — دېدى كىنەز قىزى، گەپنىڭ بېرىشىغا قارىغاندا ئۆز پىكرىنىڭ ئېقىشىغا كۆپرەك كۆڭۈل بۆلۈپ، — بۇ ناھايىتى زور گۇنا. ئاتا بولغۇچىنى مۇشۇنداق تەنقىتلەش مۇمكىنمۇ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئالايلۇق، مۇمكىنمۇ بولسۇن، ئاتامغا ئوخشاش بىركىشى *vénération* (ئېھتىرام) دىن تاشقىرى يەنە قانداق تۇيغۇنى پەيدا قىلىشى مۇمكىن؟ ئاتامنىڭ يېنىدا بولغانلىغىم ئۈچۈن مەن ناھايىتى مەمنۇن ۋە بەختلىك! سىلەرنىڭمۇ مەندەك بەختلىك بولۇشۇڭلارنى تىلەيمەن.

ئاكىسى ئىشەنمىگەندەك باش چايقىدى.

— مېنىڭ ئۈچۈن ئېغىر بولغان بىرگىنە نەرسە، — مەن ساڭا راستىنى ئېيتاي، ئاندرې، — ئاتامنىڭ دىنىي مەسىلىلەرگە قاراش پوزىتسىيىسى. مەن، مۇشۇنداق زور ئەقىل ئىگىسىنىڭ نىمە سەۋەپ-تىن، خۇددى كېچە-كۈندۈزدەك روشەن نەرسىنى كۆرەلمەيۋاتقان-لىغىنى ۋە شۇنچە ئادىشپ كېتىۋاتقانلىغىنى چۈشىنەلمەيمەن. مېنىڭ بىردىن-بىر بەختسىزلىگىم مانا شۇ. لېكىن بۇ مەسىلىدىمۇ مەن يېقىندىن بېرى ئالغا ئىگىرىلەشنىڭ كۆلەڭگىسىنى كۆرۈپ تۇرۇۋا-تىمەن. ئۇنىڭ مازاق قىلىشى يېقىندىن بېرى ئۇنچىلىك زەھەرلىك بولمىدى، بىر موناخ بار ئىدى، ئۇنى قوبۇل قىلدى، ھەتتا ئۇنىڭ بىلەن ئۇزاق ۋاقىت سۆزلەشتى.

— لېكىن، دوستۇم، سىز موناخ بىلەن ئىككىڭىز بىكاردىن-بىكار

ئۇرۇنمىسۇن دەپ قورقىمەن، — دىدى كىنەز ئاندرې زاڭلىق قىلغان ھالدا كۈلۈمسىرەپ، ئەمما مۇلايملىق بىلەن.
— ئوھو، ئەزىزىم. مەن پەقەت خۇداغا سىغىنىمەنۇ، ئۇنىڭ مەرھىمىتىدىن ئۈمىت قىلىمەن. ئاندرې، — دىدى ئۇ، سەل توختىغاندىن كېيىن قورققان ھالدا، — مېنىڭ ساڭا چوڭ بىر ئىلتىماسم بار.

— نىمە ئىدى، ئەزىزىم؟

— ياق، ئاۋال ماڭا "رەت قىلمايمەن" دەپ ۋەدە بەر. بۇنىڭ ساڭا ھېچقانداق قىيىنچىلىغىمۇ يوق، بۇنىڭدىن ساڭا ھېچقانداق زىيانمۇ يەتمەيدۇ. بۇنىڭ بىلەن ماڭا پەقەت تەسەللى بېرىسەن، خالاس. ۋەدە بەر، ئاندرۇشا! — دىدى كىنەز قىزى قولىنى قايتورغىسىغا تىقىپ، ئۇ قايتورغىسىدا بىرنەرسىنى تۇتۇپ تۇراتتى ۋە بۇ نەرسىنى تا ئاكىسىدىن ئىلتىماسنى ئورۇنلاشقا ۋەدە ئېلىشتىن بۇرۇن قايتورغىسىدىن چىقىرىپ كۆرسەتمەيدىغاندەك ھەم ئىلتىماسمۇ پەقەت شۇنىڭغا باغلىقتەك كۆرۈنەتتى.

ئۇ ئاكىسىغا قورقۇپ يالۋۇرغان قىياپەتتە قاراپ تۇراتتى.

— مېنىڭ ئۈچۈن قىيىن بولغان تەقدىردىمۇ... — دىدى كىنەز

ئاندرې گويا بۇ ئىشنىڭ تېگى نىمىلىكىنى بىلىۋالغاندەك.

— مەيلى، نىمە دىسەڭ دەۋە! مەن بىلىمەن، سەن خۇددى

mon pere (ئاتامغا) ئوخشاش. نىمە دىسەڭ دەۋە، لېكىن مەن

ئۈچۈن بۇ ئىشنى ئورۇنلا. ياق دىمىگىن! بۇنى ئاتامنىڭ ئاتىسى،

يەنى بىزنىڭ بوۋىمىز ھەممە ئورۇشلاردا ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ

يۈرگەن... — ئۇ قولىدا تۇتۇپ تۇرغان نەرسىنى يەنىلا قايتۇرغىسى-

دىن چىقارمايتتى، — دىمەك، ۋەدە بېرەمسەن؟

— ئەلۋەتتە، قانداق نەرسە ئۇ؟

— ئاندرې، مەن ساڭا مۇشۇ بۇتنىڭ ئالدىدا ئاق يول تىلەي،
سەن بۇنى مەڭگۈ بوينۇمدىن ئالمايمەن دەپ چوقۇم ۋەدە بەر...
ۋەدە بېرەمسەن؟

— ئەگەر ئۇ ئىككى پۇت ئېغىرلىقتا بولمىسا ۋە بوينۇمنى بېسىپ
ئۈزۈپ تاشلىمىسا... سېنى خۇرسەن قىلىش ئۈچۈن... — دېدى
كىنەز ئاندرې، لېكىن چاخچاق قىلغاندا سىڭلىسىنىڭ چىرايىدا
پەيدا بولغان غەمكىن قىياپەتنى دەرھال سېزىۋېلىپ يەنە پۇشايمان
قىلىپ قالدى. — ناھايىتى خۇرسەنمەن، راستىن ناھايىتى خۇرسەن،
ئەزىزىم، — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ.

— سېنىڭ خاھىشىڭنىڭ ئەكسىچە، ئۇ سېنى بالا-قازادىن
ساقلايدۇ، ساڭا شەپقەت ئاتا قىلدۇ ۋە سېنى ئۆز دەرگاھىغا تار-
تىدۇ، چۈنكى كىشى ئۇنىڭدىن ھەقىقەت ۋە تەسەللى تاپىدۇ، —
دېدى كىنەز قىزى ھاياجانلىنىپ تىترىگەن ئاۋازى بىلەن؛ ئۇ سىلىق
كۈمۈش زەنجىرگە ئېسىلغان، قەدىمىي پۇراقلىق ۋە قەدىمىي رەڭ-
لىك، يۈزى قاپ-قارا، كىچىك ئالتۇن رەڭلىك نىجاتچىسىنىڭ
يۇمۇلاق سۈرىتىنى ئاكىسىنىڭ ئالدىدا ئىككى قولى بىلەن تەنتەند-
لىك ھالدا تۇتۇپ تۇراتتى.

ئۇ چوقۇندى ۋە بۇتنى سۆيۈپ قويغاندىن كېيىن، ئۇنى ئاند-
رىغا سۇندى.

— مەرھەمەت، ئاندرې، مېنىڭ ئۈچۈن....

ئۇنىڭ چوڭ كۆزلىرىدىن مېھرىۋان ۋە مەيۈسلۈك نۇرلىرى چېچى-
لىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ بۇ كۆزلىرى ئۆزىنىڭ پۈتۈن ياداڭغۇ ۋە كېسەل-
چان چىرايىنى يورۇتۇپ، يۈزىنى چىرايلىق قىلىپ تۇراتتى. ئاكىسى

بۇتنى ئۇنىڭ قولىدىن ئالماقچى بولغان ئىدى. لېكىن كىنەز قىزى ئۇنى توختىتىۋالدى. كىنەز ئاندرې ئۇنىڭ نىمە ئۈچۈن شۇنداق قىلغانلىغىنى دەرھال چۈشىنىپ چوقۇندى ۋە بۇتنى سۆيۈپ قويدى. ئۇنىڭ يۈزىدىمۇ بۇ چاغدا بىر خىل مۇلايمىلىق (ئۇ ھاياجانلانغان ئىدى) پەيدا بولدى، ئەمما يەنە بىر خىل مازاق قىلىش ئىپادىسىمۇ بار ئىدى.

— Merci mon ami (رەھمەت ساڭا، ئەزىزىم).

ئۇ ئاكسىنىڭ پىشانىسىگە سۆيۈپ قويدى ۋە كېيىن يەنە دىۋاندا ئولتۇردى. ئۇلار بىر پەس جىم بولۇشتى.

— ھېلى مەن ساڭا ئېيتقاندىكى، ئاندرې، ھەر ۋاقىتتىكىدەك مېھرىۋان ۋە ئالى ھىممەتلىك بول. لىزاغا قاتتىق قوللۇق قىلىمەن، — دىدى كىنەز قىزى گېپىنى باشلاپ، — ئۇ شۇنچىلىك سۆيۈملۈك ۋە شۇنچىلىك مېھرىۋانكى، ئۇنىڭ ئەھۋالى ھازىر ناھايىتى ئېغىر.

— مەن ساڭا خوتۇنۇمنىڭ بىرەر ئىشى ماڭا ياقمايدۇ، ئۇنىڭدىن نارازىمەن دىمىگەن ئىدىمغۇ ماشا^①. سەن نىمىشقا ماڭا بۇ گەپلەرنى قىلسەن؟

كىنەز قىزى ماريە قىزىرىپ كەتتى ۋە خۇددى ئۆزىنى ئەيىپلىك ھىس قىلغاندەك، لام-مىم دىمىدى.

— مەن ساڭا ھېچنەمە دىمىگەن ئىدىم، ئەمما ساڭا باشقىلار دەپتۇ. بۇنىڭغا ناھايىتى ئېچىنمەن.

كىنەز قىزى ماريەنىڭ پىشانىسى، بويىنى ۋە ئىككى مەڭزىدىكى

① ماشا — ماريەنىڭ ئەركىنلىكىگە يەنە بىر ئىسمى. — تەر.

قىزىللىق بارغانسېرى روشەن تۇس ئالغان ئىدى. ئۇ قانداقتۇ بىر سۆزلەرنى دىمەكچى بولاتتى-يۇ، ئەمما ئېيتالمايتتى. ئاكىسى دەرھال بىلىۋالدى: كىچىككىنە كىنەز ئايىم تاماقتىن كېيىن يىغلىغان ئىدى، تۇغۇتنىڭ قىيىنلىغىنىڭ ئالامەتلىرىنى ئالدىن سەزگەنلىگىنى، ئۇنىڭدىن قورقۇپ تۇرغانلىغىنى، ئۆزىنىڭ تەقدىرى، قېيناتىسى ۋە ئېرىدىن قېيىداپ يۈرگەنلىگىنى ئېيتقان ئىدى. ئۇ يىغىدىن كېيىن ئۇخلاپ قالغان ئىدى. كىنەز ئاندرې ئۆزىنىڭ سىڭلىسىغا ئېچىناتتى. — شۇنى بىلىپ قويۇڭكى، ماشا، مەن خوتۇنۇمنى زادىلا ئەيىپ-

لىيەلمەيمەن، ئەيىپلىمىگەن ۋە مەڭگۈ ئەيىپلىمەيمەن، ئۇنىڭغا نىسبەتەن ئۆزەمنىمۇ ئەسلا ئەيىپلىيەلمەيمەن؛ ئۆزەمنىڭ قانداق ئەھۋالدا بولۇشۇم-دىن قەتئى نەزەر، بۇ ھەمىشە مۇشۇنداق بولۇۋېرىدۇ. لېكىن ئەگەر سەن ھەقىقەتنى بىلىشنى خالىساڭ،... مەندىن بەختلىكمىسەن دەپ سورىساڭ، ياق دەپ جاۋاب بېرەتتىم. ئۇ بەختلىكمۇ؟ ياق، ئۇمۇ بەختلىك ئەمەس. نىمە ئۈچۈن شۇنداق؟ ئۆزەممۇ بىلمەيمەن...

ئۇ بۇ سۆزلەرنى قىلىۋېتىپ ئورنىدىن تۇردى-دە، سىڭلىسىنىڭ قېشىغا كەلدى ۋە ئېگىلىپ، ئۇنىڭ پىشانىسىگە سۆيۈپ قويدى. ئۇنىڭ چىرايلىق كۆزلىرى چوڭقۇر مەنە، مېھرىۋانلىق ئىپادە قىلىپ، ئادەتتىن تاشقىرى يارقىن نۇرلار چېچىپ تۇراتتى، بىراق ئۇ سىڭلىسىغا قارىمايتتى، بەلكى ئۇنىڭ بېشى ئۈستىدىن قىيا تۇرغان ئىشىكنىڭ قاراڭغۇ كۆلەڭگىسىگە قارايتتى.

— يۈر، لىرانىڭ ئالدىغا كىرەيلى، خوشلاشماقچىمەن. ياكى سەن بېرىپ ئۇنى ئويغىتىپ تۇر، ئارقاڭدىن مەن ھازىر بارىمەن. پېتىرۇشكا! — دېدى ئۇ خىزمەتكارىنى چاقىرىپ. — بۇ ياققا كەل، بۇ نەرسىلەرنى يىغىشتۇر. مانا بۇنى ئولتۇرىدىغان جايغا قوي،

بۇنى ئوڭ تەرەپكە.

كىنەز قىزى ماریە ئورنىدىن تۇرۇپ ئىشككە قاراپ ماڭدى - يۇ،
كېيىن يەنە توختاپ قالدى.

— André, si vous avez la foi, vous vous seriez adressé à dieu, pour qu'il vous donne l'amour, que vous ne sentez pas et votre prière aurait été exaucée (ئاندرې، ئەگەر سەندە ئېتىقات بولغان بولسا ئىدى، سەن خۇدادىن تەلەپ قىلغان بولاتتىڭ، ئومۇ سەن ھەس قىلالمىغان مۇھەببەتنى ساڭا ئاتا قىلغان بولاتتى، سېنىڭ تەلۋىڭمۇ ئاللىقاچان ئىجاۋەت بولغان بولاتتى.)

— ھە، كاشكى گەپ پەقەت شۇنداق بولسا! — دىدى كىنەز ئاندرې. — ماڭ، ماشا، مەن ھازىر كىرىمەن.

سىڭلىسىنىڭ ھوجرىسىغا كېتىۋېتىپ، يولدا، ئۆيلەرنى بىر بىرى بىلەن تۇتاشتۇرۇپ تۇرغان ئۇزۇن تار دالاندا، كىنەز ئاندرې مۇلا-يىم تەبەسسۇم قىلىپ تۇرغان بۇرېننىنى ئۇچراتتى. ئۇ بۈگۈن شۇ كۈننىڭ ئۆزىدە ئۇنى خىلۋەت دالاندا ناھايىتى خۇرسەن ۋە ئىلجىيىپ تۇرغان ھالدا ئۈچىنچى قېتىم ئۇچرىتىشى ئىدى.

— Ah! je vous croyais ehez vous (ۋىيەي! مەن سىزنى ئۆز ئۆيىڭىزدە دەپ ئويلاپتىمەن)، — دىدى ئۇ نىمە ئۈچۈندۇ، قىزد-رىپ يەرگە قاراپ.

كىنەز ئاندرې ئۇنىڭغا جىددى قىياپەتتە قارىدى. كىنەز ئاندرې-نىڭ چىرايىدا بىردىنلا غەزەپلىنىش كەيپىياتى ئىپادىلەنگەن ئىدى. كىنەز ئاندرې ئۇنىڭغا ھېچىمە دىمىدى، لېكىن كۆزىگە قارىماستىن ئۇنىڭ پىشانىسى ۋە چاچلىرىغا شۇنداق نەپرەتلىك تۇيغۇسى بىلەن

قارىغان ئىدىكى، نەتىجىدە بۇرپىنى خېنىم پوكاندەك قىزىرىپ، لام-مىم دىمەستىن كېتىپ قالدى. كىنەز ئاندرې سىگلىسىنىڭ بۆل-مىسىگە يېقىن كەلگەن چاغدا، كىنەز ئايىم ئاللىقاچان ئويغانغان، ئۇنىڭ تېز-تېز بىر بىرىگە ئۇلاپ قىلىۋاتقان سۆزلىرىنىڭ خوشال ئاۋازى ئوچۇق ئىشكىتىن ئاڭلىنىپ تۇراتتى. ئۇ خۇددى ئۇزۇن ۋاقىت ئۆزىنى تۇتۇۋالغاندىن كېيىن، ئۆتۈپ كەتكەن ۋاقىتنى تولدۇرماقچى بولۇۋاتقاندا سۆزلەيتتى.

— Non, mais figurez-vous, la vieille comtesse Zouboff avez de fausses boudes et la bouche pleine de fausses dents, comme si elle voulait défier les années...
Xa, xa, xa, Mare! (ياق، كۆز ئالدىڭىزغا كەلتۈرۈڭا، ھىلىقى قېرى گرافى ئايىم زۇبوۋانى، يالغان بۇدۇرچاچ سېلىۋالغان، ئاغزىغا لىق يالغان چىشلارنى سالدۇرغان، ئۇ خۇددى ئۆزىنىڭ ئاخىرقى ئۆمرىنى مازاق قىلغاندەك...خا-خا-خا! ماريە!)

كىنەز ئايىم زۇبوۋا توغرىسىدىكى خۇددى مۇشۇ گەپلەرنى ۋە شۇ كۈلكنى كىنەز ئاندرې باشقىلارنىڭ ئالدىدا خوتۇنىدىن بەش قېتىم دىگۈدەك ئاڭلىغان ئىدى. ئۇ ئۆيگە ئاستا كىردى. سېمىزغىنا، ئىككى مەڭزى قىپ-قىزىل كىچىككىنە كىنەز ئايىم قولىدا قول ئىشىنى تۇتقان پېتى كرىپىلۇدا ئولتۇرۇپ توختىماستىن سۆزلەۋاتاتتى، پېتىر-بۇرگ خاتىرىلىرى ۋە ھەتتا قۇرۇق گەپلەرنى بايان قىلىۋاتاتتى. كىنەز ئاندرې ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ بېشىنى سىلىدى-دە، يولىنىڭ ھاردۇغى چىقتىمۇ دەپ سورىدى. كىنەز ئايىم جاۋاپ بەردى-يۇ، يەنە شۇ گەپنى داۋام قىلدى.

ئالتە ئاتلىق ھارۋا كوچا ئىشىكى ئالدىدا تۇراتتى. قورانى كۆزىنىڭ

كەچكى قاراڭغۇسى قاپلىغان ئىدى. ھارۋىكەش ھارۋىنىڭ شوتسىنىمۇ كۆرەلمەيتتى. ئىشك ئالدىدا پانۇس كۆتەرگەن كىشىلەر يۈگۈرۈۋ- شۈپ يۈرمەكتە ئىدى. چوڭ ئۆيلەرنى ئۇنىڭ چوڭ دەرىزىلىرىدىن چۈشكەن يورۇقلۇق ئاپپاق يورۇتۇپ تۇراتتى. ياش كىنەز بىلەن خوشلاشماقچى بولغان خىزمەتكارلار ئايۋاندا يىغىلىشقان ئىدى؛ زالدا پۈتۈن ئۆي ئىچىدىكىلەر: مىخايىل ئىۋانوۋىچ، بۇرېنىنى خېنىم، كىنەز قىزى ماريە ۋە كىنەز ئايىملار ھازىر بولغان ئىدى. كىنەز ئاندرې ئاتىسىنىڭ كۈتۈپخانىسىغا چاقىرتىلغان ئىدى، چۈنكى ئاتىسى ئۇنىڭ بىلەن مۇقابىل تۇرۇپ خوشلاشماقچى ئىدى. ھەممەيلەن ئۇلارنىڭ چىقىشىنى كۈتۈپ تۇراتتى.

كىنەز ئاندرې كۈتۈپخانىغا كىرىپ كەلگەندە، قېرى كىنەز قېرىلار- نىڭ كۆزەينىگىنى تاقاپ ۋە ئۆزىنىڭ ئاق خالىتىنى كىيگەن ھالدا (ئۇ بۇ كىيىم بىلەن ئوغلىدىن باشقا ھىچكىمنى قوبۇل قىلمايتتى) شىرە يېنىدا ئولتۇرۇپ خەت يېزىۋاتاتتى. ئۇ بېشىنى كۆتىرىپ قارىدى.

— ماڭامسەن؟ — ئۇ يەنە خېتىنى يېزىشقا باشلىدى.

— خوشلاشقىلى كىردىم.

— مەيەگە سۆيۈپ قوي، — دىدى ئاتىسى مەڭزىنى كۆرسىتىپ.

تىپ، — رەھمەت، رەھمەت!

— سىز نىمە ئۈچۈن ماڭا رەھمەت دەيسىز؟

— شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئارقىغا تارتىمىدىڭ، خوتۇنۇڭنىڭ يوپىكىسىغا

ئېسىلىپ قالمىدىڭ. ھەممىدىن خىزمەت ئەلا. رەھمەت، رەھمەت! —

ئۇ يەنە يېزىشنى داۋام قىلدى، چىرتىلىدىغان قەلەمنىڭ ئۇچىدىن

سىيا چاچراپ تۇراتتى. — ئەگەر سۆزۈڭ بولسا، ئېيتىۋەر. كۆزۈم

خەتتە بولسىمۇ، قۇلغىم سەندە، — دەپ قوشۇمچە قىلدى.
— ئايالىم توغرىسىدا... ئۇنى سىزگە تاشلاپ كېتىۋاتقانلىغىم
ئۈچۈن شۇنداق خىجىل بولۇۋاتىمەنكى،...

— يالغان ئېيتىۋاتسىزغۇ؟ دېمەكچى بولغىنىڭنى دەۋە.
— ئايالىم يەڭگىشكە يېقىن قالغاندا، تۇغۇت دوختۇرى ئۈچۈن
موسكوغا كىشى ئەۋەتسىڭىز... ئۇ مەشەگە كەلسە.
قېرى كىنەز ئىشىنى توختاتتى — دە، گويا ئوغللىنىڭ سۆزىنى
چۈشەنمىگەندەك قىياپەتتە، جىددى كۆزلىرى بىلەن ئوغلغا تىكىلىپ
قارىدى.

— مەن بىلىمەن، ئەگەر تەبىئەت ياردەم بەرمىسە، ھېچكىم
ياردەم بېرەلمەيدۇ، — دېدى كىنەز ئاندرې ئۇيالىغاندەك. —
دۇرۇس، مىليونلىغان ئەھۋاللارنىڭ بىرىدىن بەختسىزلىك تۇغۇلىدۇ،
بىراق بۇ ئۇنىڭ خام خىيالى ۋە مېنىڭمۇ خام خىيالىم. ئادەملەر
ئۇنىڭغا بىر نەرسىلەرنى دەپتۇ، ئۇ چۈشىدە كۆرۈپتۇدەك، قورقۇۋات-
قانغا ئوخشايدۇ.

— ھە... ھە... — ئۆزىچە غۇدۇڭشۇپ قويدى كىنەز يېزىشنى
داۋاملاشتۇرۇپ. — بولىدۇ، ئورۇنلايمەن.
ئۇ ئىمزا قويدى — دە، بىردىنلا ئوغلغا بۇرۇلۇپ قارىدى ۋە
كۈلۈپ كەتتى.

— تەشۋىش تارتىۋاتامسەن — ھە؟

— نىمىدىن، ئاتا؟

— ئايالىڭ! — دېدى قېرى كىنەز قىسقا ۋە مەنىلىك قىلىپ.

— چۈشەنمىدىم، — دېدى كىنەز ئاندرې.

— شۇنداق، ئامالنىڭ قانچە، ئەزىزىم، — دېدى كىنەز، —

خوتۇنلارنىڭ ھەممىسى مۇشۇنداق، ئايرىلىشىپ كېتەلمەيسەن،
قورقما: ھېچكىمگە دىمەيمەن، ئەمما ئۆزەڭ بىلىپ قال .
بوۋاي ئۆزىنىڭ سۆڭىكى چىقىپ قالغان ئورۇق كىچىك قوللىرى
بىلەن ئۇنى تۇتۇپ، سىلكىپ قويدى ۋە كىشىنى تامامەن كۆرۈپ
بىلگەندەك ئۆتكۈر كۆزلىرى بىلەن ئوغلىنىڭ چىرايىغا تىكىلىپ
قارىدى. دە، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنىلا ئۆزىنىڭ سوغاق كۈلكىسى
بىلەن كۈلۈپ قويدى.

ئوغلى ئۇھ تارتىپ قويدى، بۇ ئۇھ تارتىش ئاتىسىنىڭ ئۇنى
چۈشەنگەنلىكىنى ئېتىراپ قىلغانلىقى ئىدى. بوۋاي خەتنى قاتلاپ
كونۇپىرتقا سالدى ۋە ئۆزىگە خاس ئەپچىللىك بىلەن سۇرۇق
سېلىپ پېچەتلەشكە باشلىدى.

— ئىلاج قانچىلىك؟ چىرايلىق! مەن ھەممىنى ئورۇنلايمەن.
خاتىرجەم بول، — دىدى بوۋاي پېچەتلەۋېتىپ گەپنى ئۈزۈپ—
ئۈزۈپ سۆزلەپ.

ئاندرې سۆز قىلمايتتى: ئاتىسىنىڭ ئۇنى چۈشەنگەنلىكى ھەم
ياقاتتى، ھەم ياقمايتتى. بوۋاي ئورنىدىن تۇرۇپ خەتنى ئوغلىغا
بەردى.

— ماڭا قارا! — دىدى ئۇ — ئايالىڭ توغرىسىدا غەم قىلما:
قولۇمدىن نىمە كەلسە شۇنى قىلىمەن. ئوبدان قۇلاق سال: خەتنى
مىخايىل ئىلارونوۋىچقا^① بەر. مەن سېنى ئوبدان ئورۇندا ئىشلە-
تىشىنى، ئۇزاق ۋاقىت ئادىۋتانت (بۇ، يارىماس خىزمەت!) قىلما-
لىقنى يازدىم. ئۇنىڭغا مېنىڭ ئۇنى ئەسلەيدىغانلىغىمنى ۋە ياخشى

① كۈتۈزۈۋىنىڭ چېركاۋدا قويۇلغان ئىسمى ۋە پەمىلىسى. — تەر.

كۆرىدىغانلىغىمنى ئېيت. ئۇنىڭ سېنى قانداق قوبۇل قىلغانلىغىنى ماڭا ياز. ئەگەر ياخشى بولسا، خىزمىتىنى قىل. نىكولاي ئاندرېيېۋىچ بولكونسكىنىڭ ئوغلى ھەرقانداق ئادەمنىڭ كۆزىگە قاراپ خىزمەت قىلىۋەرمەيدۇ. قېنى، ئەمدى بۇ ياققا كەل.

ئۇ شۇنچىلىك تېز سۆزلەيتتىكى، سۆزىنىڭ يېرىمىنى تۈگەتمىگەن بولسىمۇ، ئەمما ئوغلى ئۇنى چۈشىنىشكە ئادەتلىنىپ قالغان ئىدى. ئۇ ئوغلىنى خەت يازىدىغان شىرنىڭ يېنىغا ئېلىپ كېلىپ، تارتىمىسىنى ئالدىغا تارتىپ ئاغزىنى ئېچىپ، ئۆزىنىڭ يوغان، ئۇزۇن ۋە زىچ پوچپىركىسى بىلەن لىق خەت يېزىلغان دەپتىرىنى چىقاردى.

— ئېھتىمال، مەن سېنىڭدىن ئىلگىرى ئۆلۈپ كېتەرەن. ئېسىڭدە بولسۇن، بۇلار مېنىڭ خاتىرىلىرىم، مەن ئۆلگەندىن كېيىن پادىشاغا سۇنغىن. ئەمدى بۇ يەردە يەنە لومبارد بېلىتى^① ۋە بىر پارچە خەت بار؛ بۇ سۇۋۇروۋنىڭ ئۇرۇش تارىخىنى يازغان كىشىگە بېرىلىدىغان مۇكاپات، ئۇنى ئاكادېمىيىگە ئەۋەتىش كېرەك. بۇ مېنىڭ خاتىرىلىرىم، مەن ئۆلگەندىن كېيىن ئوقۇپ باق، ساڭا پايدىسى تېگىدۇ.

ئاندرې ئاتىسىغا "ياق، سىز چوقۇم ئۇزۇن ئۆمۈر كۆرىسىز" دىدى، چۈنكى مۇنداق دېيىشنىڭ ھاجىتى يوق دەپ ئويلايتتى. — ئېيتقانلىرىڭىزنىڭ ھەممىسىنى ئورۇنلايمەن، ئاتا، — دىدى. — ئانداق بولسا، خەير! — ئۇ قولىنى سۆيۈپ قويۇش ئۈچۈن

① لومبارد بېلىتى — گورەخانا قەغىزى. ئەينى زاماندا روسىيىدە دۆلەت تەرىپىدىن باشقۇرۇلىدىغان ئىدارە بولۇپ، پۇللۇق قەغەزلىر تارقىتىش ھوقۇقى بار ئىدى. — تەر.

ئوغللىغا ئۇزاتتى ۋە ئۇنى قۇچاقلدى. — شۇنى ئېسىڭدە تۇت، كىنەز ئاندرې: ئەگەر سەن جەڭدە ھالاك بولساڭ، ماڭا — قېرى داداڭغا ئېغىر بولىدۇ.... — ئۇ بىردىنلا جىم بولۇپ قالدى ۋە يەنە بىردىنلا ۋاقىراپ داۋام قىلدى: — ناۋادا مەن، سېنى نىكولاي بولكونسكىنىڭ ئوغللىغا خاس قىلىقنى قىلىمىدى دىگەننى ئاڭلاپ قالغۇدەك بولسام، ئۇ چاغدا.... ماڭا ئۇيات! — دەپ ۋاقىرىدى ئۇ. — ماڭا بۇنداق سۆزلەرنى قىلىمىسىڭىز بولاتتى، ئاتا، — دىدى ئوغلى كۈلۈپ تۇرۇپ.

بوۋاي جىم بولۇپ قالدى.

— مەن سىزدىن يەنە شۇنى سوراپ قالىمەن، — دىدى سۆزىنى داۋام قىلىپ كىنەز ئاندرې، — ئەگەر مەن جەڭدە ھالاك بولسام ۋە ئەگەر خوتۇنۇم ئوغۇل تۇغسا، ئوغلۇمنى يېنىڭىزدىن ئاجراتمىسىڭىز، تۈنۈگۈن سىزگە ئېيتقان دەك، سىزنىڭ يېنىڭىزدا چوڭ بولۇپ قالسا... ئىلتىماسم شۇ.

— خوتۇنۇڭغا بەرمەيمىزما؟ — دىدى بوۋاي ۋە كۈلۈپ قويدى. ئۇلار گەپ قىلماستىن بىر بىرىگە قارىشىپ تۇراتتى. بوۋاينىڭ ئۆتكۈر كۆزلىرى توپ-توغرا ئوغللىنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلگەن ئىدى. قېرى كىنەزنىڭ كۆڭلى بۇزۇلغان ئىدى.

— خوشلىشىپ بولىدۇق.... قېنى، ماڭ! — دىدى بوۋاي بىردىنلا. — ماڭ! — ئۇ ئاچچىقلانغان ھالدا ۋاقىراپ كۈتۈپخانىسىنىڭ ئىشىكىنى ئاچتى.

كىنەز ئايىم بىلەن كىنەز قىزى كىنەز ئاندرېنى ۋە ئاق خالات كىيگەن، ياسىما چاچسىز، قېرىلارغا خاس كۆزەينەك تاقىغان قېرى كىنەزنىڭ ئىشىكتىن بېشىنى چىقىرىپ ۋاقىرىغىنىنى كۆرۈپ:

— نىمە بولدى، نىمە ۋەقە؟ — دەپ سوراشتى.

كىنەز ئاندرې ئۇھ تارتىپ قويدى — دە، ھىچنىمە دەپ جاۋاپ

بەرمىدى.

— خوش! — دىدى ئۇ خوتۇنىغا قاراپ؛ ئۇنىڭ بۇ ”خوش!“

دىگىنى گويا: ”ئەمدى سىلەر ئۆزەڭلارنىڭ قىلىدىغىنىڭلارنى قىلىپ

بېقىڭلارچۇ“ دىگەندەك، سوغاق مەسخىرە قىلغاندەك ئاۋاز ئىدى.

— André déjà? (ئاندرې، ماڭغىنىڭىزما؟) — دىدى كىچىك

كىنەز ئايىم ئاپپاق تاتىرىپ ۋە قورققان ھالدا ئېرىگە قاراپ.

ئۇ خوتۇنىنى قۇچاقلدى. كىنەز ئايىم چىقىراپ، ھۇشسىز ھالدا

ئېرىنىڭ دولىسىغا يىقىلغان ئىدى.

كىنەز ئاندرې خوتۇنى يىقىلىپ يۆلىنىپ تۇرغان دولىسىنى

ئاۋايلاپ چەتكە ئالدى — دە، ئۇنىڭ چىرايىغا قارىدى، ئاندىن

ئۇنى ئاۋايلاپ كرىسلوغا ئولتۇرغۇزۇپ قويدى.

— Adieu, Marie (خەير، ماشا)، — دىدى ئۇ ئاستاغىنا

سىڭلىسىغا؛ ئاندىن ئۆزئارا قوللىرىنى سۆيۈشۈپ، تېز قەدەم بىلەن

ئۆيدىن چىقىپ كەتتى.

كىنەز ئايىم كرىسلودا ياتاتتى، بۇرپىنى خېنىم ئۇنىڭ

چىكىسىنى ئۇۋىلىماقتا ئىدى. كىنەز قىزى ماريە يەڭگىسىنى يۆلەپ

تۇرۇپ، يىغلاپ تۇرغان چىرايلىق كۆزلىرى بىلەن يەنىلا كىنەز

ئاندرې چىقىپ كەتكەن ئىشىككە قارايتتى ۋە كېيىن ئۇنىڭ ئارقىسىدا

دىن قاراپ چوقۇنماقتا ئىدى. كۈتۈپخانىنىڭ ئىچىدىن، خۇددى تاپانچا

ئېتىلغاندا چىققان ئاۋازدەك، بوۋاينىڭ چۈشكۈرگەن چاغدىكى ئاچ-

چىقلاڭ ئاۋازلىرى تەكرار ئاڭلىنىپ تۇراتتى. كىنەز ئاندرې

چىقىپ كېتىش بىلەن تەڭلا، كۈتۈپخانىنىڭ ئىشىكى تېز ئېچىلدى — دە.

ئۇنىڭدىن ئاق خالاتلىق بوۋاينىڭ جىددى قىياپەتلىك گەۋدىسى
كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— كەتتىمۇ؟ ھە، بوپتۇ، — دەپ ھۇشسىزلانغان كىچىك كىنەز
ئايىمغا غەزەپلىنىپ قاراپ قويدى. — دە، تەنە قىلغان ھالدا بېشىنى
لىگىشتى، ئاندىن ئىشكىنى تاراققىدا يېپىۋالدى.

ئىككىنچى قىسىم

1

1805-يىلىنىڭ ئۆكتەبىر ئېيىدا رۇس قوشۇنلىرى ئاۋستىرىيە بۈيۈك گېرتسوگلىغىنىڭ^① يېزىلىرى ۋە شەھەرلىرىنى ئىشغال قىلغان، يەنە روسىيىدىن كېلىپ تۇرغان يېڭى قوشۇنلار ئۆزلىرى تۇرغان يەرلەردە خەلقلەرگە ئېغىرچىلىق سېلىپ، بىرائۇناۋ قەلئەسى ئەتراپىدا جايلاشقان ئىدى. بىرائۇناۋدا باش قوماندان كۇتۇزوۋنىڭ باش ئىشتاۋى تۇراتتى.

1805-يىلىنىڭ 11-ئۆكتەبىرىدە، بىرائۇناۋغا تېخى ئەمدىلا يېتىپ كەلگەن پىيادە قىسىملار پولكىنىڭ بىرى شەھەردىن يېرىم مىل يىراقلىقتىكى جايدا باش قومانداننىڭ كۆرەكتىن ئۆتكۈزۈشنى كۈتۈپ تۇراتتى. بۇ يەر ۋە بۇ يەردىكى شارائىتنىڭ روسىيىگە (مىۋد-لىك باغلار، تاش تامىلىق قورالار، خىش ياتقۇزۇلغان ئۆگزىلەر،

① گېرتسوگ — ئاۋستىرىيە شاھزادىلىرىنىڭ ئۇنۋانى؛ گېرتسوگ — قەدىمقى گېرمانلاردا سايلانغان ھەربى داھى، كېيىنرەك قەبىلىنىڭ مىراسخور باشلىغى؛ ئوتتۇرا ئەسىردە چوڭ فېئودال؛ ئاقسۆڭەكلەرنىڭ ئالى ئۇنۋانلىرىدىن بىرى. — تەر.

يىراقتىن كۆرۈنۈپ تۇرغان تاغلارنىڭ ۋە ئەسكەرلەرگە قىزىقىپ قاراپ تۇرغان غەيرى رۇس خەلقلەرنىڭ (ئوخشىماسلىقىغا قارىماي، بۇ پولك روسىيەنىڭ مەركىزىدىكى ھەرقانداق جايدا كۆرەككە تەييارلىنىۋاتقان ھەرقانداق رۇس پولكىغا ئوخشايتتى).

قوشۇن ھەربى يۈرۈشنىڭ ئاخىرقى بىر ئاخشىمى باش قوماندان پولكىنى ھەربى يۈرۈش ھالىتىدە كۆرەكتىن ئۆتكۈزۈش دىگەن بۇيرۇقنى تاپشۇرۇۋالغان ئىدى. گەرچە بۇيرۇقتا ئېيتىلغان سۆزلەر پولك كاماندېرىغا ناھېلىق تۇيۇلغان ۋە بۇ ناھېلىقلىق: ھەربى يۈرۈش كىيىملىرى بىلەنمۇ ياكى ئەمەسمۇ؟ دىگەن مەسىلىنى تۇغدۇرغان بولسىمۇ، باتالىئون كاماندېرلىرى كېڭىشىدە "ئېيتقانىنى ئاشۇرۇپ ئورۇنلاش چالا قىلغاندىن ئەۋزەل" دىگەن ئوي بىلەن، پولكىنى كۆرەك كىيىملىرى بىلەن ئۆتكۈزۈش قارار قىلىندى. شۇنىڭ بىلەن ئەسكەرلەر ئوتتۇز چاقىرىم ھەربى يۈرۈشتىن كېيىن يەنە تۈن بويى كۆز يۇمماي يۇتۇق-ياماقلارنى يامدى، كىر-قاتلىرىنى يۇيۇشتى؛ ئادىۋانانتلار بىلەن روتا كاماندېرلىرى ئادەم سانلىرىنى قايتا-قايتا مەلۇم قىلدى ۋە تەرتىپكە سالدى؛ شۇنداق قىلىپ، يولدا ئىلگىر-كېيىن سوزۇلۇپ، تەرتىپسىز بىر ئالمان سۈپىتىدە كېلىۋاتقان بۇ پولك ئەتىگەندە ھەر بىرى ئۆز ئورنىنى بىلىدىغان ۋە ھەرقايسىسىدىكى تۈگمىسىدىن تارتىپ كەمىرىگىچە پاكىز ۋە پارقىراپ تۇرغان ئىككى مىڭ كىشىلىك مۇنتىزىم، تەرتىپلىك ئەسكەر بولۇپ قالدى. پەقەت سىرتىدىكى ھەممە نەرسىلەرى رەتلىك بولۇش بىلەنلا قالماي، بەلكى ئەگەر باش قوماندان ئۇلارنىڭ تاشقى كىيىملىرىنىڭ ئىچىگە قاراپ بېقىشىنى لازىم تېپىپ قاراپ باققان بولسا، ئەسكەرلەرنىڭ ھەر بىرىدە ئوخشاشلا پاكىز كۆيۈنەكنى ۋە ھەر بىرىنىڭ خالىتىدا،

خۇددى ئەسكەرلەرنىڭ ئۆزى ئېيتىپ يۈرىدىغىنىدەك، ”يىپ-يىڭنە-
لەر ۋە سوپۇن-پوپۇنلار“غا مۇۋاپىق ساندىكى نەرسىلىرىنى كۆرگەن
بولاتتى. پەقەت بىرگىنە ئەھۋال بار ئىدىكى، ئۇنىڭدىن ھېچكىم
ئەمىن بولالمايتتى؛ ئۇ بولسىمۇ ئەسكەرلەرنىڭ ئاياق كىيىمى ئىدى.
ئەسكەرلەرنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەگىنىڭ ئۆتۈكلىرى تىتىلىپ كەتكەن
ئىدى. بىراق، بۇ كەمچىلىك پولىك كاماندېرنىڭ سەۋەنلىگىدىن
كېلىپ چىقمىغان ئىدى، چۈنكى ئۇنىڭ تەكرار تەلەپ قىلغانلىغىغا
قارىماي، ئاۋستىرىيەنىڭ تەمىنات مەھكىمىسى ئۆتۈك بەرمىگەن،
پولىك بولسا مېڭىلغان چاقىرىم يولىنى بېسىپ ئۆتكەن ئىدى.
پولىك كاماندېرى خېلى ياشانغان، خۇشچاخچاق، قاش ۋە ساقال-
لىرى ئاقىرىشقا باشلىغان، ساغلام، سېمىز گېنېرال بولۇپ، كۆكرە-
گىدىن دۈمبىسىگە بولغان ئارىلىغى ئىككى دولسىنىڭ ئارىلىغىدىنمۇ
كەڭ ئىدى. ئۇنىڭ ئۈچىسىدا يېڭىلا تىكىلگەن، قاتلاقلرى كۆرۈنۈپ
تۇرغان زەرھەل پاگون تاقالغان ھەربى كىيىم بار ئىدى، بۇ نەرسىلەر
ئۇنىڭ سېمىز ئىككى يەلكىسىنى تۆۋەنگە بېسىپ ئەمەس، بەلكى
خۇددى يۇقۇرىغا كۆتىرىپ تۇرغاندەك ئىدى. ئۇ ھاياتىنىڭ ئەڭ
تەنتەنلىك ئىشلىرىدىن بىرىنى خۇرسەنلىك بىلەن قىلىۋاتقان
كىشىگە ئوخشايتتى. ئۇ سەپ تارتىپ تۇرغان ئەسكەرلەر ئالدىدا ئۇ
ياقتىن-بۇ ياققا مېڭىپ يۈرەتتى ۋە ھەر بىر قەدەم سالغاندا بېلىنى
سەل ئېگىپ سىلكىنىپ قوياتتى. پولىك كاماندېرنىڭ ئۆز پولىكىنى
كۆرۈپ زوقلىنىۋاتقانلىغى، ئۇنىڭ بىلەن ئۆزىنى بەختلىك ھىس
قىلىدىغانلىغى ۋە پۈتۈن پىكىر-خىيالى شۇ پولىكتا ئىكەنلىگى روشەن
كۆرۈنۈپ تۇراتتى؛ لېكىن شۇنىڭغا قارىماي، ئۇنىڭ بۇنداق قەدەم
تاشلىشى ھەربى ئىشتىياقتىن باشقا، گويا ئۇنىڭ قەلبىدە يەنە خېلى

كۆپ ئورۇننى ئىجتىمائىي ئالاقە ۋە خوتۇن-قىز مەسىلىلىرى توغرىدا-
سىدىكى ئارزۇ-ھەۋەسلەر ئىشغال قىلغان دىگەندەك قىلاتتى.
— ھە، تەقىسىر مىخايلومىتريچ، — دىدى ئۇ بىر باتالىئون
كاماندېرىغا (باتالىئون كاماندېرى كۈلۈمسىرەپ بىر قەدەم ئالدىغا
كەلدى، ھەر ئىككىسىمۇ ئۆزىنى بەختلىك ھىس قىلىدىغانلىقى
كۆرۈنۈپ تۇراتتى)، — بىز ئۆتكەن كېچە راسا ئەدۋىسىمىزنى
يىدۇق-ھە. لېكىن ھەر ھالدا پولىكىمىز يامان ئەمەستەك... شۇنداق
ئەمەسمۇ؟

باتالىئون كاماندېرى بۇ خوشال مەسخىرىنى چۈشەندى-دە،
كۈلۈپ قويدى.

— خانىش مەيدانىدىن ① قوغلىۋەتمىگەن بولاتتى.

— نىمە؟ — دىدى كاماندېر.

بۇ چاغدا خەۋەرچى ئەسكەرلەر قويۇلغان چوڭ شەھەر يولىدا
ئىككى ئاتلىق كۆرۈنگەن ئىدى. بۇلار ئادىۋىتانت ۋە ئۇنىڭغا ئەگە-
شىپ كېلىۋاتقان كازاك ئەسكەر ئىدى.

ئادىۋىتانت باش ئىشتاپتىن پولىك كاماندېرىغا تۈنۈگۈنكى بۇيرۇقتا
ئېنىق بولمىغان سۆزلەرنى ئېنىقلاپ بېرىش ئۈچۈن، يەنى باش
قومانداننىڭ پولىكىنى تامامەن ھەربىي يۈرۈش ھالىتىدە، يەنى شىنىل
كېيگەن، خالىتىلىرىنى ئۇچىسىغا ئارتىۋالغان ۋە ھېچقانداق تەييارلىق
قىلمىغان ھالەتتە كۆرۈشنى خالايدىغانلىغىنى ئېيتىپ قويۇش ئۈچۈن
ئەۋەتىلگەن ئىدى.

① پېتربۇرگدا نېۋا دەرياسىنىڭ لېۋىدىكى كۆرەك ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان

مەيدان. — تەر.

ھەربى كېڭەشنىڭ بىر ئەزاسى تۈنۈگۈن ۋېنادىن كۈزۈتۈۋىنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئۇنىڭ ئىمكان قەدەر تېز رەك ئېرنىڭ پىرتسوگ فېردى- ناند ۋە ماك ئارمىيىسى بىلەن قوشۇلۇشىنى تەكلىپ قىلغان ۋە تەلەپ قىلغان ئىدى، كۈتۈزۈۋ بولسا مۇنداق قوشۇلۇشىنى پايدىلىق دەپ ھىساپلىمىغان ئىدى، شۇ سەۋەپتىن ئۆزىنىڭ پىكرىنى قۇۋۋەتلەش ئۈچۈن، باشقا دەلىللەردىن باشقا ئاۋستىرىيە گېنېرالغا روسسىدىن كېلىۋاتقان ئەسكەرلىرىنىڭ ئۇزۇن يول يۈرۈپ ئېچىنىشلىق ئەھۋالدا قالغانلىغىنى شۇ پېتى كۆرسەتمەكچى ئىدى. ئۇ مۇشۇ مەقسەت بىلەن پولكىنىڭ ئالدىغا چىقماقچى بولاتتى، شۇنداق قىلىپ، پولكىنىڭ ئەھۋالى قانچىلىك ناچار بولسا، باش قوماندان ئۈچۈن شۇنچە ياخشى بولاتتى. ئادىۋتانت گەرچە بۇ تەپسىلاتلارنى ئۇقۇمىغان بولسىمۇ، ئەمما پولك كاماندېرىغا باش قومانداننىڭ قەتئى تەلۋىنى يەتكۈز- گەن ئىدى: بۇ تەلەپ بويىچە ئەسكەرلەر شىنپېللىرىنى كىيگەن ۋە خالتىلىرىنى دۈمبىسىگە ئارتىۋالغان ھالەتتە بولۇشى كېرەك ئىدى، ئەكس ھالدا باش قوماندان مەمنۇن بولمايتتى.

پولك كاماندېرى بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ بېشىنى تۆۋەن سالدى، لام-مىم دىمەستىن دولىسىنى كۆتىرىپ قويۇپ بىتاقەتلىك بىلەن قوللىرىنى سىلكىدى.

— ئىشنى ئوخشاتتۇق-تە! — دىدى ئۇ. — مانا، مەن سىزگە دىمىدىمۇ، مىخايلومىتىرىچ، ھەربى يۈرۈشتە بولغاندىن كېيىن شىنپېللىرىنى كىيگەن ھالەتتە بولسۇن دەپ، — دىدى باتالىئون كاماندېرىغا كايىپ. — ۋاي ئاللا، خۇدايىمەي! — دەپ قوشۇپ قويدى ۋە قەتئى رەۋىشتە قەدەم تاشلاپ ئالدىغا چىقتى. — جانابى روتا كاماندېرلىرى! — دەپ ۋاقىرىدى كاماندا بېرىپ ئۈگىنىپ

قالغان تاۋۇش بىلەن. — فېلد فېپىللار! ①! ... قاچان مەرھەمەت قىلىدۇ؟ — دىدى ئېھتىرام بىلەن ئادىۋتانتقا مۇراجىئەت قىلىپ؛ ھالبۇكى، بۇ ئېھتىرامنىڭ شۇ كېلىدىغان كىشىگە ئالاقىدار ئىكەنلىكى روشەن ئىدى.

— بىرەر سائەتتىن كېيىن كېلەر، دەپ ئويلايمەن.

— كىيىملەرنى يەڭگۈشلىتىشكە ئۈلگۈرەلەيمىزمۇ؟

— تاڭ، بىلمەيمەن، گېنېرال...

پولك كاماندىرى ئۆزى ئەسكەرلەر قاتىرىغا يېقىن كېلىپ، كىيىم-لىرىنى سېلىپ، يېڭىۋاشتىن شىنپىل كىيىشكە بۇيرۇق بەردى. روتا كاماندىرلىرى روتىلارغا قاراپ يۈگۈرۈشۈپ كېتىشتى، فېلدفېپىللار گاڭگىراپ يۈرمەكتە ئىدى (شىنپىللىرى تولۇق راۋۇرۇس ئەمەس ئىدى)، ئىلگىرى تىزىلىپ تۆت بۇرجەك بولۇپ جىم تۇرغان ئەس-كەرلەر ھەركەتكە كېلىپ، سەپلەر بۇزۇلۇپ، گۇدۇڭلىشىپ سۆزلەششكە باشلىدى. ئەسكەرلەر تەرەپ-تەرەپتىن يۈگۈرۈپ كېلىپ ۋە يۈگۈرۈپ كېتىپ تۇراتتى. يەلكىلىرىنى سىلكىتىشەتتى، خالىتلىرىنى بويۇنلىردىن ئېلىشاتتى، شىنپىللىرىنى سالاتتى ۋە قوللىرىنى ئىگىز كۆتىرىپ يېڭىنى ساپاتتى.

يېرىم سائەتتىن كېيىن ئەسكەرلەر يەنە بۇرۇنقىدەك سەپ تارتىپ تۆت بۇرجەك بولدى، لېكىن قارا رەڭدىن كۈلرەڭ بولۇپ ئۆزگەر-گەن ئىدى. پولك كاماندىرى يەنە بايقىدەك گەۋدىسىنى سىلكىتە-سىلكىتە قەدەم تاشلاپ پولكنىڭ ئالدىغا چىقىپ نېرىدىن ئۇنى كۆز-دىن كەچۈرمەكتە ئىدى.

① روتا كاماندىرىنىڭ ياردەمچىلىرى. — تەر.

— بۇ نىمىسى؟ بۇ نىمە؟ — ۋاقرىدى توختاپ تۇرۇپ. —

ئۈچىنچى روتا كاماندىرى!...

— ئۈچىنچى روتا كاماندىرى گېنېرال ھوزۇرىغا! كاماندىر گېنېرال ھوزۇرىغا! ئۈچىنچى روتا كاماندىرى گېنېرال ھوزۇرىغا!... — ئەسكەرلەرنىڭ قاترىدىن مۇشۇنداق سۆزلەر ئاڭلىنىپ تۇراتتى، شۇنىڭ بىلەن ئادىۋانت ھايال بولۇپ قالغان بۇ ئەپتە-سەرنى تېپىپ كېلىش ئۈچۈن يۈگۈرۈپ كەتتى.

جېنىنىڭ بېرىچە ۋاقرىغان تاۋۇشلار كاماندىر بىر تەرەپتە قايرد-لىپ قېلىپ "گېنېرال ئۈچىنچى روتا ھوزۇرىغا!" دېيىشكە باشلىغاندا، چاقىرىلغان ھىلىقى ئەپتەسەر روتىنىڭ ئارقىسىدىن كۆرۈندى ۋە بۇ ئادەم ياشىنىپ قالغانلىقتىن يۈگۈرەلمىسىمۇ، ھەپسىلە قىلىپ لوكۇل-داپ گېنېرال تەرەپكە قاراپ چېپىپ كەلمەكتە ئىدى. كاپىتاننىڭ چىرايىدا خۇددى پىششىقلىۋاللىمىغان دەرسنى سۆزلەپ بېرىشكە مەجبۇر قىلىنغان مەكتەپ بالىسىدەك چوڭ ئەنسىزلىك ئىپادىلىنىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ قىزىرىپ كەتكەن (ئۆزىنى تۇتۇۋاللىمىغان بولسا كېرەك) يۈزى بىردەم بوزۇراتتى، بىردەم كۆكرەتتى، ئاغزى نىمە دېيىشنى بىلمەي مىدىراپ تۇراتتى. كاپىتان ھەسرەت-ھۆمسەدەپ، يېقىنلاشقانسىرى قەدىمىنى ئاستىلىتىپ كەلگەن چاغدا، پولك كاماندىرى ئايىغىدىن بېشىغىچە ئۇنىڭغا قاراپ چىقتى.

— سىز ھەدىمەي ئەسكەرلەرگە سارافانىمۇ كىيگۈزۈپسىز! بۇ نىمىسى؟ — دەپ ۋاقرىدى پولك كاماندىرى ئۈچىنچى روتا سېپىدە كۆك موۋۇت شىنپىل كىيىپ باشقىلاردىن ئاجرىلىپ تۇرغان ئەسكەرنى ئىڭكى بىلەن كۆرسىتىپ. — ئۆزىڭىز نەگە كەتكەن ئىدىڭىز؟ باش قوماندان كېلىدىغان بىر چاغدا ئورنىڭىزدا تۇرماي نەلەرگە كەتتىڭىز؟

هە؟... مەن سىزگە ئېيتايكى، كۆرەك ۋاقتىدا ئەسكەرلەرگە كەمزۇل كىيگۈزمەيسىز!... ھە!

روتا كاماندېرى باشلىققا كۆزىنى ئۈزمەستىن تىكىلىپ قاراپ ۋە ئۆزىنىڭ ئىككى يارمىغىنى شەپكەسنىڭ چىكىلىگىگە بارغانسېرى چىك تەككۈزۈپ (ئۆزىنى قۇتقۇزۇشنىڭ بىردىن-بىر چارىسى گويىكى مۇشۇنداق تەككۈزۈپ تۇرۇشتا دىگەندەك) تۇراتتى.

— ھە، نېمىشقا سۆز قىلمايسىز؟ سىزنىڭ ئۇ يەردە ۋېنىگىرچە ياسىنىۋالغان كىم؟ — دەپ پولىك كاماندېرى چاخچاق ئارىلاش دوق قىلدى.

— جانابى ئالىلىرى.....

— ھە، نېمە ”جانابى ئالىلىرى“؟ جانابى ئالىلىرى! جانابى ئالدىلىرى! گېپىڭنىڭ تايىنى يوق جانابى ئالىلىرى!

— جانابى ئالىلىرى، بۇ دەرىجىسى ئەسكەرلىككە چۈشۈرۈلگەن دولوخوۋ.... — دېدى كاپىتان پەس ئاۋاز بىلەن.

— خوش، ئۇ دەرىجىسى چۈشۈرۈلۈپ فېلدمارشال^① بوپتىمۇ ياكى دەرىجىسى چۈشۈرۈلۈپ ئەسكەر بوپتىمۇ؟ ئەگەر ئەسكەر بولغان بولسا، باشقىلارغا ئوخشاش رەسمى ھەربى كىيىم كىيىش كېرەك.

— جانابى ئالىلىرى، بۇنىڭغا ئۆزىڭىز رۇخسەت قىلغان ئىدىڭىز.

— رۇخسەت قىلغان؟ مەن رۇخسەت قىلغانمۇ؟ سىلەر ياشلار ھەمىشە مۇشۇنداق قىلىسىلەر، — دېدى پولىك كاماندېرى سەل يۇمشاپ. — رۇخسەت قىلغان؟ بىراۋ سىلەرگە بىر ئېغىز سۆز ئېيتىمۇ، بولدى، سىلەر بولساڭلار.... — پولىك كاماندېرى سەل جىم

① فېلدمارشال — بەزى ئارمىيەلەردە يۇقۇرى ھەربى ئونۋان. — تەر.

بولۇپ قالدى. — بىراۋ سىلەرگە بىر ئېغىز سۆز ئېيتتىمۇ، بولدى،
سىلەر بولساڭلار... نىمە؟ — دىدى ئۇ، باشقىدىنلا ئاچچىق-
لىنىپ. — سىز ئادەملىرىڭىزنى رەتلىگىرەك كىيىندۈرۈڭ.

شۇندىن كېيىن پولك كاماندېرى ئادىۋتانتقا ئورۇلۇپ قاراپ-
قاراپ، پۈتۈن گەۋدىسىنى سىلكىتە-سىلكىتە قەدەم تاشلاپ پولك
تەرەپكە كەتتى. ئۇنىڭ مۇنداق غەزەپلىنىشى ئۆزىگە يېقىپ قالغان
بولسا كېرەك، پولكنى ئارىلاپ يۈرۈپ، يەنە غەزەپلىنىشكە بىر بانا
تاپماقچى بولاتتى. ئىزنىڭ تازا بولمىغانلىقى ئۈچۈن بىر ئەپتىسەر-
نى تىزىلىش رېتى توغرا بولمىغانلىقى ئۈچۈن يەنە بىرىنى تىللاپ،
ئۈچىنچى روتىغا كەلدى.

— بۇ قانداقسىغا تۇرۇش؟ پۈتۈڭ نەدە؟ نەدە پۈتۈڭ؟ — پولك
كاماندېرى جان-پېنى چىقىپ ۋاقىرىدى، بۇ چاغدا ئۇنىڭ بىلەن
كۆك شىنېل كىيگەن دولوخوۋ ئوتتۇرىسىدا يەنە بەش كىشى بار
ئىدى.

دولوخوۋ ئېگىلىپ تۇرغان تىزىنى ئاستا رۇسلىۋالدى، ئۇنىڭدىن
كېيىن تىنىق ئەمما كىبىرلىك كۆزلىرى بىلەن گېنېرالنىڭ يۈزىگە
تىكىلىپ قاراپ تۇراتتى.

— نىمە ئۈچۈن كۆك شىنېل كىيىدىڭىز؟ يوقتىڭ!... فېلد فېبېل!
باشقا شىنېل بېرىلسۇن... مۇنداقلار... — دىدى-يۇ، سۆزىنى
تۈگىتەلمىدى.

— گېنېرال، مەن بۇيرۇقنى ئورۇنلاشقا مەجبۇرمەن، لېكىن
ھاقارەتنى ئاڭلاشقا... — دىدى دەرھال دولوخوۋ.

— سەپتە سۆزلەشكە رۇخسەت يوق!... سۆزلىمە، سۆزلىمە!...
— ھاقارەتكە چىداشقا مەجبۇر ئەمەسمەن، — دىدى دولوخوۋ

تېخىمۇ قاتتىق ۋاقىراپ.

گېنېرال بىلەن سولداتنىڭ كۆزلىرى بىر بىرىگە توقۇنۇشتى.
گېنېرال لام-مىم دىمىدى-يۇ، غەزىۋى كېلىپ شارپىسىنى پەسكە
چىڭ تارتىپ قويدى.

— باشقا شىنپىل كىيىشىڭىزنى سورايمەن، — دىدى گېنېرال
قايتىپ كېتىۋېتىپ.

2

— كېلىۋاتىدۇ! — دەپ ۋاقىرىدى يولغا قويۇلغان خەۋەرچى
ئەسكەر.

پولك كاماندىرى قىزىرىپ ئېتىنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ باردى،
تىترەپ تۇرغان قوللىرى بىلەن ئۈزەڭگىگە ئېسىلىپ ئاتلاندى-دە،
ئۆزىنى رۇسلىۋېلىپ قىلىچىنى قىنىدىن چىقاردى ۋە خوشال، قەتئى
قىياپەتتە ئاغزىنى قىڭغايىتىپ كاماندا بېرىشكە تەييارلاندى. پولك
خۇددى قانات-قۇيرۇقلىرىنى رۇسلاۋاقتان قۇشلاردەك قىمىرلاش-
قاندىن كېيىن، مىدىر-مىدىر قىلماي تۇراتتى.

— دىققەت! — دەپ ۋاقىرىدى پولك كاماندىرى كىشىنىڭ
قەلبىنى تىترىتىدىغان ئاۋاز بىلەن؛ ئۇنىڭ بۇ ئاۋازى ئۆزىگە نىسبە-
تەن خوشاللىقنى، پولكقا نىسبەتەن ۋەھىمنى، كېلىۋاتقان باشلىققا
نىسبەتەن قارشى ئالدىغانلىقنى بىلدۈرەتتى.

ئىككى تەرىپىگە دەرەخلەر تىكىلگەن كەڭ، تاش ياتقۇزۇلمىغان
چوڭ يولدا، رېسسورلىرىنى يەڭگىلىگەن غىچىرلىتىپ، ئالتە ئات
قوشۇلغان ھاۋا رەڭ ئىگىز ۋېنا ھارۋىسى تېز كېلىۋاتاتتى. ھارۋىنىڭ

ئارقىسىدىن بىر توپ ئىشتاپ ئەھلى ۋە قۇرۇقچى كروئاتلار ① ئات چاپتۇرۇپ كېلىۋاتاتتى. كۈتۈزۈۋىنىڭ يېنىدا ئاق كىيىملىك ئاۋستىرىيە گېنېرالى ئولتۇراتتى، ئۇ ئۆزىنىڭ ئاق كىيىمى بىلەن قارا كىيىملىك رۇسلار ئارىسىدا غەلىتە كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ھارۋا پولكىنىڭ ئالدىدا توختىدى: كۈتۈزۈۋ ئاۋستىرىيە گېنېرالى بىلەن نىمىدۇ بىر نەرسە توغرىسىدا پەس ئاۋاز بىلەن سۆزلىشىۋاتاتتى، كۈتۈزۈۋ گويا ئۆزىگە ۋە پولك كاماندېرىغا تىنماستىن قاراپ تۇرغان ئىككى مىڭ كىشى مەۋجۇت بولمىغاندەك، سەل-پەل كۈلۈپ قويدى ۋە شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئېغىر قەدەم تاشلاپ، ئايىغىنى ھارۋىنىڭ باسقۇچىدىن چۈشۈردى.

كاماندا ئاۋازى جاراڭلاپ، پولك يەنە ھەركەتكە كەلدى. دە، ئەسكەرلەر قوراللىرىنى شاراخلىتىپ قوللىرىغا ئېلىپ "ھازىر ئول" ھالىتىدە تۇردى. جىمجىتلىقتا باش قومانداننىڭ پەس ئاۋازى ئاڭلاندى. پولك: "здравья желаем, ваше го-го-ство" (جانابى ئالىرى، سالامەت بولسۇنلەر) دەپ ۋاقىرىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە جىملىق باشلاندى. پولك ھەركەتلىنىشكە باشلىغاندا، دەسلەپ كۈتۈزۈۋ بىر ئورۇندا قىمىرلىماي تۇراتتى؛ كېيىن كۈتۈزۈۋ ئاق كىيىم كىيگەن گېنېرال بىلەن بىللە، ئىشتاپ ئەھلىنىڭ ھەمرا-لىغىدا، ئەسكەرلەرنىڭ سەپلىرى ئالدىدىن ئۆتۈشكە باشلىدى.

پولك كاماندېرىنىڭ قاتتىق قاتقان ھالدا قەددىنى رۇسلىۋېلىپ باش قوماندانغا سالام بېرىشى ۋە بۇ چاغدا ئۇنىڭغا تىكىلىپ قاراپ

① كروئات — ئاۋستىرىيە يېنىك ئاتلىق ئەسكەر، بۇلارنىڭ كۆپچىلىكى

كروسىيلىك بولغانلىقتىن كروئات دەپ ئاتالغان. — تەر.

تۇرغان قىياپىتىدىن، ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ بەدىنىنى ئالدىغا سوزۇپ چىقىرىپ ئېگىلىپ، سىلكىنىپ تۇرغان ھەركىتىنى باسالمايغۇدەك دەرىجىدە گېنېراللارنىڭ ئارقىسىدىن تەڭلا يۈرۈپ كېتىۋېتىشىدىن، باش قومانداننىڭ ھەر بىر ئېغىز سۆزى ۋە قولىنىڭ ھەركىتى بىلەن تەڭلا ئالدىغا يۈگۈرۈپ چىپىشىدىن، ئۇنىڭ كامانىدىر بولغانلىق سۈپىتى بىلەن ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىشىغا قارىغاندا، كامانىدىرغا خىزمەت قىلىشقا بولغان شەۋقى شۇنچە زور ئىكەنلىكى روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى. پولك ئۆز كامانىدىرىنىڭ قاتتىق تەلەپچانلىقى ۋە تىرىشچانلىقى تۈپەيلىدىن، شۇ چاغدا بىرائۇنوغا كېلىۋاتقان باشقا پولكلارغا قارىغاندا ناھايىتى ئوبدان ھالەتتە ئىدى. قاتاردىن چۈشۈپ قالغانلار ۋە كېسەللەر پەقەت ئىككى يۈز ئون يەتتە كىشى ئىدى. ئاياق كىيىمىنى ھىساپقا ئالمىغاندا، قالغان ھەممە نەرسىلەر ئۆز جايىدا ئىدى.

كۈتۈزۈۋ ئەسكەرلەرنى ئارىلاپ يۈرەتتى، بەزىدە توختاپ تۇرۇپ، تۈركلەر بىلەن بولغان سوقۇشتا تونۇشۇپ قالغان ئەپتىسەرلەرگە بىرقانچە ئېغىز يېقىملىق - دوستانە سۆزلەرنى قىلىپ قوياتتى. بەزىدە ئەسكەرلەرگەمۇ شۇنداق بىرنەچچە ئېغىز سۆز قىلىپ قوياتتى. ئۇ بىرقانچە قېتىم ئەسكەرلەرنىڭ ئاياق كىيىملىرىگە قاراپ، غەمكىنلىك بىلەن بېشىنى لىگىشتىپ قويدى ۋە ئۇنى ئاۋستىرىيە گېنېرالغا شۇنداق قىياپىتى بىلەن كۆرسەتكەن ئىدىكى، گويا بۇنىڭدا ھىچكىم ئەيىپلىك ئەمەس، ئەمما بۇ ئەھۋالنىڭ ناچارلىغىغا دىققەت قىلماي بولمايدۇ دىگەندەك قىلاتتى. پولك كامانىدىرى باش قومانداننىڭ پولكقا ئالاقىدار سۆزلىرىنى ئاڭلىماي قېلىشتىن قورقۇپ، بۇنداق ھەر بىر پەيتتە يۈگۈرۈپ ئالدى تەرەپكە ئۆتۈۋالاتتى. كۈتۈزۈۋنىڭ

ئارقىسىدا ئۇنىڭ ھەر بىر ئېغىز بوش ئېيتقان سۆزى ئاڭلانغۇدەك ئارىلىقتا يىگىرمىچە ئىشتاپ ئەھلى ئەگشىپ كەلمەكتە ئىدى. بۇلار بىر بىرلىرى بىلەن پاراڭلىشىپ ماڭاتتى ۋە بەزىدە كۈلۈشۈپ كېتەتتى. باش قوماندانغا ھەممىسىدىن يېقىن بولغان بىرسى چىرايلىق كېلىشكەن ئادىۋانت بولۇپ، بۇ كىنەز بولكونىكى ئىدى. ئۇنىڭ يېنىدا بىللە كېلىۋاتقان بىرسى ئۇنىڭ يولىدىشى نېسۋىتسىكى ئىدى، ئۇ پەۋقۇلئاددە يوغان، سېمىز، مۇلايىم تەبىئەتلىك، خۇش چىراي، چىرايلىق، ۋە كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ تۇرغان ئىشتاپ ئەپتسەرى ئىدى. نېسۋىتسىكى ئۆزىنىڭ يېنىدا بىللە كېلىۋاتقان چىرايى قاپ-قارا ئاتلىقلار ئەپتسەرى پەيدا قىلغان كۈلكىدىن ئۆزىنى ئاران تۇتۇۋالغان ئىدى. ئاتلىقلار ئەپتسەرى كۈلمەستىن، قېتىپ قالغان كۆزلىرىنىڭ قىياپىتىنىمۇ ئۆزگەرتىمەي، جىددى قىياپەتتە پولىك كاماندېرىنىڭ ئارقىسىغا قارايتتى ۋە ئۇنىڭ ھەر بىر ھەرىكىتىنى دورايتتى. پولىك كاماندېرى ھەر قېتىم سىلكىنىگەندە ۋە ئالدىغا ئېگىلىگەندە، ئاتلىقلار ئەپتسەرىمۇ خۇددى شۇنىڭغا ئوخشاش قىياپەتتە سىلكىنەتتى ۋە ئالدىغا ئېگىلەتتى. نېسۋىتسىكى كۈلەتتى ۋە باشقىلارنى تۇرتۇپ بۇ قىزىقچىنى كۆرسىتەتتى.

كۈتۈزۈۋ ئاستا ۋە بوش قەدەم تاشلاپ مىڭلىغان كۆزلەرنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى، بۇ كۆزلەر چانغىدىن چىقىپ كەت-كۈدەك دەرىجىدە تىكىلىپ، باش قوماندانغا قارايتتى. ئۈچىنچى روتىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە كۈتۈزۈۋ بىردىنلا توختاپ قالدى. بۇ توختاشنى ئالدىن مۆلچەرلىيەلمەي قالغان ئىشتاپ ئەھلى ئىختىيار-سىز ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ قالغان ئىدى.

— ۋاي، بۇ تىمۇخىنغۇ! — دېدى باش قوماندان ھېلىقى كۆك

شىنپىلىنى كىيىۋالغانلىغى ئۈچۈن ئەيىپلەنگەن بۇرنى قىزىل كاپىتاننى تونۇۋېلىپ.

تىمۇخىن پولك كاماندىرى ئۇنىڭغا تەنقىت بەرگەن چاغدا، ھېچكىممۇ ئۇنىڭغا ئوخشاش تىك تۇرالمايدىغاندەك قىياپەتتە كۆرۈنۈپ كەن ئىدى. ئەمما باش قوماندان ئۇنىڭغا سۆز قىلغان چاغدا كاپىتان شۇنچىلىك تىك تۇرغان ئىدىكى، ئەگەر باش قوماندان ئۇنىڭغا يەنە بىر ئاز ۋاقىت قاراپ تۇرغان بولسا، كاپىتان چىداشلىق بەرمىگەن بولاتتى؛ شۇنىڭ ئۈچۈن، كۈتۈزۈۋ ئۇنىڭ ئەھۋالىنى گويا چۈشەندۈرگەندەك قىياپەتتە كاپىتانغا ياخشىلىق قىلغاندەك قىلىپ، دەرھال كەينىگە ئۆرۈلۈپ كېتىپ قالدى. كۈتۈزۈۋنىڭ يارا ئىزى بىلەن بۇزۇلغان مۇلايىم يۈزىدىن ئاران دىگۈدەك سېزىلىپ تۇرىدىغان كۈلۈمسىرەش ئالامەتلىرى كۆزگە چېلىقىپ تۇراتتى.

— ئىزمايلوۋ جېڭىگە قاتناشقان يولداشلاردىن، — دېدى ئۇ. — باتۇر ئەپتەسەر! سەن ئۇنىڭدىن مەمنۇنمۇ؟ — دەپ سورىدى كۈتۈزۈۋ پولك كاماندىرىدىن.

پولك كاماندىرىمۇ، شولسى خۇددى ئۆزىگە كۆرۈنمىگەن ئات-لىقلار ئەپتەسەرى تەرىپىدىن ئەينەكتە ئەكس ئەتتۈرۈلگەندەك، سىلكىندى. — دە، ئالدىغا چىقتى ۋە:

— ناھايىتى مەمنۇن، جانابى ئالىلىرى، — دەپ جاۋاب بەردى.
— بىز ھەممىمىزمۇ كەمچىلىكسىز ئادەملەر ئەمەسمىز، — دېدى كۈتۈزۈۋ تەبەسسۇم بىلەن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ. — ئۇنىڭدا باخۇسقا^①

① باخۇس — گرېك ئەپسانىلىرىدە ۋىنو ۋە كۆڭۈل ئېچىش خۇداسى. —

مايىللىق بار ئىكەن.

پولك كاماندىرى بۇنىڭغا ئۆزەم ئەيىپلىكمۇ - يە دەپ قورقتى - دە، ھېچنىمە دەپ جاۋاپ بەرمىدى. ئاتلىقلار ئەپتىسەرى بۇ چاغدا بۇرنى قىزىل ۋە قوسىغى ئىچىگە كىرىپ كەتكەن كاپىتاننىڭ تۇرۇشى ۋە ئەپتىنى كۆرۈپ شۇنداق دورىغان ئىدىكى، نېسۋىتسىكى كۈلكىسىنى باسالماي قالغان ئىدى. كۈتۈزۈۋ قايىرىلىپ قارىدى. روشەنكى، ئەپتىسەر ئۆز چىرايىنى خالىغانچە تۈسكە كىرگۈزۈۋالالايتتى؛ كۈتۈزۈۋ ئارقىسىغا قارىغاندا ئەپتىسەر يۈزىنى پۈرۈشتۈرۈپ تۇرۇ-ۋالدى، ئۇنىڭدىن كېيىن چىرايىدا ناھايىتى جىددى، ئەدەپلىك ئەكس ئېتىپ، يۇۋاش قىياپەتكە كىرىۋالغان ئىدى.

ئۈچىنچى روتا ئاخىرقى بىر روتا ئىدى. كۈتۈزۈۋ نىمىدۇ، بىر نەرسىنى ئېسىگە ئالغاندەك چوڭقۇر ئويلىنىپ قالدى. كىنەز ئاندرې ئىشتاپ ئەھلىنىڭ ئارىسىدىن ئالدىغا چىقتى - دە، فرانسۇزچە پەس ئاۋاز بىلەن:

— سىز بۇ پولكتىكى دەرىجىسى چۈشۈرۈلگەن دولوخوۋ توغرىدا سىدا ئەسلىتىپ ئۆتۈشنى بۇيرۇغان ئىدىڭىز.

— دولوخوۋ نەدە؟ — دەپ سورىدى كۈتۈزۈۋ.

ئەسكەرلەرنىڭ كۈلرەڭ شىنپىلىنى ئالماشتۇرۇپ كىيگەن دولوخوۋ چاقىرىشنى كۈتمىدى. ئاق - سېرىق چاچلىق، كۆك كۆز، قەددى - قامىتى كېلىشكەن ئەسكەر سەپتىن ئالدىغا چىقىپ، توپ - توغرا باش قومانداننىڭ ئالدىغا كەلدى - دە، "ھازىر ئول" ھالىتىدە تۇردى.

— نىمە تەلىۋىڭ بار؟ — دېدى سەل قاپىغىنى تۈرۈپ كۈتۈزۈۋ.

— دولوخوۋ شۇ، — دېدى كىنەز ئاندرې.

— ھ... ھ! — دېدى كۈتۈزۈۋ. — مەن ئىشىنىمەنكى، بۇ ساۋاق

سېنى تۈزىتىدۇ، ئوبدان خىزمەت قىل. پادىشاھ مېھىر - شەپقەت قىلىدۇ. ئەگەر ياخشى خىزمەت قىلساڭ، مەنمۇ سېنى ئۈستۈپ قالمايمەن.

دولوخوۋنىڭ ئاچ كۆك كۆزلىرى باش قوماندانغىمۇ خۇددى پولك كاماندېرىغا قارىغاندىكىدەك شۇنداق دېدىل رەۋىشتە قاراپ تۇراتتى، بۇ قاراش گويىكى باش قوماندان بىلەن ئەسكەرنى ئايرىپ تۇرغان ئەنئەنىلىك پەردىنى يىرتىپ تاشلىماقچى بولغاندەك قىلاتتى.

— پەقەت بىر ئىش توغرىسىدا جانابى ئالىرىدىن سوراپ قالمەن، — دېدى ئۇ جاراڭلىق، قاتتىق، ۋەزىمىن ئاۋاز بىلەن. — گۇنايمىنى يۇيۇش ئۈچۈن، پادىشاھ ئالىرىغا ۋە روسسىيىگە نىسبەتەن ئۆزەمنىڭ سادىقلىغىمنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن پۇرسەت بېرىشنى ئۆتۈنۈپ سورايمەن.

كۈتۈزۈۋ ئارقىسىغا بۇرالدى. ئۇنىڭ چىرايمدا، خۇددى كاپىستان تىمۇخىندىن ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ ماڭغان چاغدىكىگە ئوخشاش كۈلۈمسىرەش ئالامەتلىرى بىلىنىپ تۇراتتى، ئۇ قاپىغىنى تۈردى - دە، ئارقىسىغا بۇرۇلۇپ كەتتى، بۇنىڭ بىلەن گويىا دولوخوۋنىڭ ئۇنىڭغا دېگەن ھەممە سۆزلىرى ۋە ئۆزىنىڭ ئۇنىڭغا ئېيتىشى مۇمكىن بولغان ھەممە سۆزلىرى ئۇنىڭغا ئاللىقاچان مەلۇم ئىكەنلىگىنى، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنى زېرىكتۈرۈۋەتكەنلىگىنى ۋە كېرەك بولغان نەرسە بۇ ئەمەسلىگىنى ئىپادىلىمەكچى بولغاندەك قىلاتتى. ئۇ ئارقىسىغا بۇرالدى - دە، ھارۋا تەرەپكە قاراپ كەتتى.

پولك روتىلارغا بۆلۈنگەن ھالدا، بىرائۇناۋدىن ئانچە يىراق بولمىغان جايدىكى بەلگىلەنگەن ئۆيلەرگە قاراپ يولغا چىققان ئىدى، ئۇلار ئۇ يەردە ئۆتۈك ۋە كىيىم - كېچەك ئېلىشنى، جاپالىق ھەربى

يۈرۈشلەردىن كېيىن دەم ئېلىشنى ئۈمىت قىلاتتى.

— سىز ماڭا خاپا بولمىغاندۇرسىز، پروخور ئىگناتىيېۋىچ، — دېدى پولك كاماندېرى؛ ئۇ بۇ چاغدا ئاتلىنىپ تۇرار جايغا قاراپ كېتىدۇ. ۋاتقان ئۈچىنچى روتىنى قوغلاپ يېتىپ، ئۇنىڭ ئالدىدا پىيادە كېتىۋاتقان كاپىتان تىموخىنغا يېقىنلاشقان ئىدى. پولك كاماندېرىنىڭ چىرايىدا كۆرەكتىن تېج — ئامان ئۆتكەنلىكى ئۈچۈن، بېسىپ بولمايدۇ. دىغان دەرىجىدە خوشاللىق ئالامەتلىرى ئىپادىلىنىپ تۇراتتى. — پادىشا ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىكەنمىز... ئىلاج يوق... بەزىدە سەپتە تۇرغان كىشىگە چېچىلىپ قالىدىكەنمىز... بىرىنچى بولۇپ ئۆزۈم كەچۈرۈم سورايمەن، سىز مېنى چۈشىنىسىز... باش قوماندان ناھايىتى خۇرسەن بولۇپ كەتتى! — دېدى — دە، قولىنى روتقا كاماندېرىغا ئۇزاتتى.

— ياقەي، گېنېرال، سىزدىن خاپا بولۇشقا ھەددىمۇ! — دەپ جاۋاب بەردى كاپىتان؛ بۇ چاغدا ئۇنىڭ بۇرنى تېخىمۇ قىزىرىپ كۈلۈمسىرەپ تۇراتتى ۋە كۈلۈمسىرەشكە باشلىغاندا، ئۇنىڭ ئاغزىدىن ئىزمايىل ئەتراپىدا مىلتىقنىڭ پايىنى تېگىپ كېتىپ چىقىپ كەتكەن ئىككى دانە چىشىنىڭ بوش قالغان كەمتۈك ئورنى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— جانابى دولوخوۋقا ئېيتىپ قويۇڭ، مەن ئۇنى ئۇنتۇپ قالمايمەن، ئۇ خاتىرجەم بولسۇن. ھە، دەرۋەقە، مەن شۇنى سوردۇم. ماقچى بولۇپ يۈرگەن ئىدىم، ئۇ ئۆزىنى قانداق تۇتۇپ يۈرىدۇ؟ سورايمەن دەيمەنۇ، ھامان ئېسىمدىن چىقىپ كېتىدۇ...

— ۋەزىپىسى جەھەتتە ناھايىتى تۈزۈك، جانابى ئالىلىرى... لېكىن مەجەزى... — دېدى تىموخىن.

— نىمە، مېجەزى دېدىڭىزما؟ — دەپ سورىدى پولك كاماندېرى.
— بەزى كۈنلىرى قارىسىڭىز، جانابى ئالىلىرى، — دېدى
كاپىتان، — ئەقىللىق، بىلىملىك ۋە مۇلايىم. يەنە بىر كۈنلىرى —
بەئەينى ياۋايى ھايۋان. پولشىدا بىر جوھۇتنى ئۆلتۈرۈۋەتكىلى
تاس — تاماس قالدى، خەۋىرىڭىز باردۇر...

— ھە، ھە، — دېدى پولك كاماندېرى، — بىتەلەي يىگىت،
ھەرقانداق بولسىمۇ ئاياش كېرەك. چوڭ ئادەملەر بىلەن ئالاقىسى
بار... سىز ئەڭ ياخشىسى....

— ئەلۋەتتە، جانابى ئالىلىرى، — دېدى تىمۇخىن ئىلجىيىپ ۋە
بۇنىڭ بىلەن باشلىغىنىڭ نىمە دېمەكچى ئىكەنلىگىنى چۈشەنگەنلە.
گىنى ئىپادىلىدى.

— ھە، ھە.

پولك كاماندېرى سەپتىن دولوخوۋنى تېپىپ، ئېتىنىڭ چۇلۇۋۇ.
رنى تارتتى.

— خىزمەت كۆرسەتسىڭىز پاگون^① بېرىلىدۇ، — دېدى ئۇنىڭغا.

دولوخوۋ ئەتراپىغا قارىدى — دە، ھېچنەمە دېمىدى ۋە مەسخىرە
قىلغان ھالدا ئىلجىيىپ كېتىۋەردى.

— ھە، ھەر ھالدا ياخشى ئۆتتى، — دېدى سۆزىنى داۋام قىلىپ
پولك كاماندېرى. — مېنىڭ نامىدىن ھەر بىر كىشىگە بىر پىيالىدىن
ھاراق بېرىلسۇن، — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ يەنە ئەسكەرلەر ئاڭلى-
غۇدەك قىلىپ. — ھەممەڭلارغا رەھمەت! خۇداغا شۈكۈر! — دېدى ۋە
ئېتىنى چاپتۇرۇپ باشقا روتىغا قاراپ كەتتى.

① بۇ يەردە دەرىجىسىنى ئۆزلىتىش دېگەن مەنىدە. — تەر.

— يامان ئادەم ئەمەس، ئەزىرايى، كىشىنى رەنجىتمەيدۇ، —
دىدى تىمۇخىن يېنىدا بىللە كېتىۋاتقان ياردەمچى ئەپتىسەرگە
قاراپ.

— بىر ئېغىز سۆز، چېرۋون^① ئىكەن — دە!... (پولك كاماندد —
رىنى چېرۋون كارولى دەپ ئاتىشاتتى)، — دىدى ياردەمچى
ئەپتىسەر كۈلۈپ تۇرۇپ.

ئەپتىسەرلەرنىڭ كۆرەكتىن كېيىنكى خوشال — خورام كەيپىياتى
ئەسكەرلەرگەمۇ تەسىر قىلغان ئىدى. روتا شادىيانە كەيپىياتتا ئالغا
ئىلگىرىلىمەكتە ئىدى. ئەسكەرلەرنىڭ سۆزلىشىۋاتقان ئاۋازلىرى
ھەممە تەرەپتىن ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

— كۈتۈزۈۋىڭىزنىڭ بىر كۆزى كۆرمەس دېيىشەمسىلەر نېمە؟

— شۇنداق! بىر كۆزى تامامەن كۆرمەيدۇ!

— ياق، بۇرادەر، كۆزى سېنىڭكىدىنمۇ ئۆتكۈررەك. ئۆتۈك —
لىرىڭدىن تارتىپ پايتىماڭغىچە ھەممىسىگە دىققەت قىلىپ قاراپ
چىقتى....

— ئايغىمغا شۇنداق بىر قارىۋىدى، بۇرادەر، نىمىسىنى
دەيسەن! خۇدا ئۇردى دىدىمۇ...

— ئۇنىڭ بىلەن بىللە كەلگەن ھېلىقى ئاۋستىرىيىلىك، خۇددى
ئۈستىگە بور سۈركەپ قويغاندەك، ئۇندەك ئاپپاقكەن! ئۇلار ئۆزلە —

① چېرۋون — 5 سوملۇق ياكى 10 سوملۇق ئالتۇن قەغەز پۇل؛ بۇ
يەردە قارتا ئويۇنىدىكى تاپان بولۇپ، "كارول" دېگەنگە تەڭ. ئەسلىدە،
"ئالتۇندەك ئادەم ئىكەن — دە!" دېمەكچى. يازغۇچىنىڭ شەكىلدىكى ئۇسلۇب —
بىنى ساقلاش ئۈچۈن، ئۆز ئەينى بېرىلدى. — تەر.

ردىنى مىلتىقىنى تازىلىغاندەك تازىلىسا كېرەك!
— ھەي، فېدېشېۋ، جەڭ قاچان باشلىنىدىغانلىغىنى ئېيتتىممۇ؟
نېقىن تۇرغان ئىدىڭغۇ، سەن؟ بوناپارتنىڭ ئۆزى بىرۇنوغا كەپتۇ دەد-
يىشكەن ئىدى.

— بوناپارت كەلگەن ئىمەش! يالغان ئېيتىدۇ، ئەخمەق! ئۇ
نىمىنى بىلسۇن! پىرۇسسىيىلىكلەر ھازىر ئىسيان كۆتىرىۋاتىدۇ.
ئاۋستىرىيىلىكلەر ئۇلارنى باستۇرماقتا. ئۇلارنى باستۇرغاندىن كېيىن،
بوناپارت بىلەن بولىدىغان ئۇرۇش باشلىنىدۇ. بوناپارت بىرۇنوغا
كەلگەن ئىمەش! سەن راسا ئەخمەققەنسەن. كۆپرەك قۇلاق سال.
— بۇ كۋارتىرتور^① نىمە دىگەن بولمىغۇر ئادەم! بەشىنچى
روتىنى قارا، يېزىغا ئاللىقاچان بۇرالدى، ئۇلار ئۆزىگە شورپا
گۈرۈچنىمۇ پىشۇرۇپ بولدى، بىز بولساق مەنزىلىگىمۇ تېخى يېتىپ
بارالمايۋاتىمىز.

— سۇخارىڭدىن^② بەرسەڭچۇ، ماۋۇ نەرسىنى قارا!
— سەن ماڭا تۇنۇگۈن تاماكا دىسەم بەرگەنمىدىڭ؟ بوپتۇ، ئال،
بۇرادەر. ئال، خۇدا ساڭا رەھىم قىلغاي.
— مەشەدە قونۇپ، دەم ئالدۇرغان بولسا بولاتتى، بولمىسا يەنە
بەش چاقىرىم ھىچنىمە يىمەستىن ماڭىمىز-دە.
— نېمىسار ئىلگىرىكىدەك بىزنى ھارۋىلار بىلەن يەتكۈزۈپ
قويغان بولسا نىمە دىگەن ياخشى بولاتتى. ئولتۇرۇپلا بېرەتتىڭ،

① كۋارتىرتور — ھەربىي يۈرۈش ۋاقتىدا ئەسكەرىي قىسىملارغا جاي،
مەنزىل تېپىش ئۈچۈن ئالدىن ئەۋەتىلىدىغان ھەربىي خىزمەتچى. — تەر.
② سۇخارى — قۇرۇتۇلغان بولكا نان. — تەر.

كېتىۋېرەتتۇق - تە!

— بۇ يەردە، بۇرادەر، ئادەملەر ناھايىتى ئەشەددى ئىكەن. ئۇ يەردىكىلەرنىڭ ھەممىسى قانداق بولسىمۇ ئۆز پادىشايمىزغا قاراشلىق پولاتلار ئىدى، بۇ يەردە بولسا، ھازىر، بۇرادەر، ھەممىسى نېمىس ئىكەن.

— ناخشىچىلار، ئالدىغا! — دەپ كاپىتاننىڭ ۋاقىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى.

روتىنىڭ ئالدىغا ھەرقايسى قاتاردىن يىگىرمىچە كىشى كەلدى. دۇمباقچى — ئۇلارنىڭ باشلامچىسى، ناخشىچىلارغا ئورۇلۇپ قارىدى. دە، قولىنى ھەركەتلەندۈرۈپ، ئۇزۇن ئەسكەرلەر ناخشىسىنى ئېيتىشقا باشلىدى، ناخشىنىڭ بېشى: “سەھەردە قۇياش كۆتىرىلدى...” بىلەن باشلىنىپ، ئايىغى: “قېنى، ئالغا، بۇرادەرلەر، كامپىنىسكى ئاتىمىزنىڭ قوماندانلىغىدا، بىزگە شان-شەرەپلەر بولسۇن...” دىگەن جۈملە بىلەن تۈگەيتتى. بۇ ناخشا تۈركىيىدە تۈزۈلگەن ئىدى، ھازىر بولسا ئاۋستىرىيىدە ئېيتىلىۋاتاتتى، پەقەت شۇنداق بىر تۈزۈم تىلش بىلەن ئېيتىلىۋاتاتتىكى، “كامپىنىسكى ئاتىمىزنىڭ” دىگەن سۆزلەر ئورنىدا “كۆتۈزۈۋ ئاتىمىزنىڭ” دىگەن سۆزلەر قويۇلغان ئىدى.

دۇمباقچى — قىرىق ياشلارغا كىرگەن بۇ ئورۇق ۋە كېلىشكەن ئەسكەر ناخشا تېكىستىدىكى بۇ ئاخىرقى سۆزلەرنى ئەسكەرلەرگە خاس قىياپەتتە، قولىنى گويا نىمىدۇ بىر نەرسىنى يەرگە تاشلىۋەت-كەندەك سىلكىپ ئېيتاتتى ۋە ناخشا ئېيتىۋاتقان ئەسكەرلەرگە جىددى قىياپەتتە قاراپ، قاشلىرىنى لىكىلدىتىپ قوياتتى. كېيىن ئۇ ھەممە كۆزلەرنىڭ ئۆزىگە تىكىلىپ قاراپ تۇرغانلىغىغا ئىشەنچ ھاسىل

قىلدى - دە، خۇددى قانداقتۇ كۆرۈنمەيدىغان قىممەت باھالىق بىر نەرسىنى ئىككى قولى بىلەن ئاۋايلاپ يەردىن ئېلىپ، بېشىنىڭ ئۈستىگە كۆتىرىپ چىقىرىپ، ئۇنى بىرنەچچە سېكۇنت ئىگىزدە تۇتۇپ تۇرغاندەك ۋە كېيىن يەنە بىردىنلا مەردانىلىق بىلەن ئۇنى يەرگە تاشلىۋەتكەندەك قىلىپ، ناخشا ئېيتىشقا باشلىدى:

ئاھ، مېنىڭ بوسۇغام، بوسۇغام!

«مېنىڭ يېڭى بوسۇغام...» دىگەن يىگىرمە ئاۋاز قوشۇلۇپ، چىقۇۋاتاتتى. چاقچۇقچى ① ئۆزىنىڭ ئۇچىسىغا ئارتىۋالغان مىلتىق - ياراقلىرىنىڭ ئېغىرلىغىغا قارىماستىن، چاققانلىق بىلەن ئالدىغا ئىرغىپ چىقىپ، روتىنىڭ ئالدىدا ئارقىسىغا مېڭىپ، ئىككى دولىسىنى مىدىر - لىتىپ، گويىكىمۇ بىرسىگە چاقچۇغى بىلەن تەھدىت سالماقچى بولغاندەك قىلاتتى. ئەسكەرلەر بولسا قوللىرىنى ناخشىنىڭ تاكتىغا ماسلاشتۇرۇپ سېلىپ، چوڭ - چوڭ قەدەم تاشلاپ كېتىۋاتاتتى. روتىنىڭ ئارقىسىدىن ھارۋا چاقلىرىنىڭ ئاۋازى، رېسسورنىڭ غىچىر - لاشلىرى ۋە ئاتنىڭ تۇياق ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. كۈتۈزۈۋمۇ ئۆزىنىڭ ھەمراھلىرى بىلەن شەھەرگە قايتىۋاتاتتى. باش قوماندان ئەسكەرلەرنىڭ ئادەتتىكىدەك ئەركىن يولىنى داۋاملاشتۇرۇشى ئۈچۈن قولى بىلەن ئىشارەت قىلىپ قويدى، ئۇنىڭ چىرايىدا ۋە ئۇنىڭغا ھەمرا بولۇپ كېتىۋاتقان ئىشتاپ ئەھلىلىرىنىڭ چىرايىدا

① چاقچۇقچى - چاقچۇق چالغۇچى. چاقچۇق - رېتىم بىلەن ئۇرۇپ ئوينىيدىغان بىر خىل مۇزىكا ئەسۋاۋى بولۇپ، ئىككى پارچە تاختاينى بىر بىرىگە باغلاپ ياسايدۇ، مۇزىكا چالغاندا ۋە ناخشا ئېيتقاندا ئاۋازغا تەڭشەپ چاقچۇق ئۇرۇپ جۆر قىلىدۇ. - تەر.

ناخشا ئاۋازغا، ئۇسۇل ئويىناپ كېتىۋاتقان ئەسكەرلەرنىڭ تۇرقىغا ۋە خوشال ھەم دادىل قەدەم تاشلاپ كېتىۋاتقان روتا ئەسكەرلىرىگە مەمنۇنلۇق ئىپادىلىنىپ تۇراتتى. ھارۋىغا قوغلاپ يەتكەن روتىنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى ئىككىنچى قاتاردىن كۆك كۆز بىر ئەسكەر ئىختە- يارسىز كۆزگە چېلىقىپ تۇراتتى، ئۇ دولوخوۋ ئىدى. ئۇ ناخشا تاكتىغا ماسلاشتۇرۇپ، ئالاھىدە كېلىشكەن قىياپەتتە تىمەن يۈرۈپ كېتىۋاتاتتى، ئۇ ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلارنىڭ چىرايىغا شۇنداق قىياپىتى بىلەن قارايتتىكى، گويا شۇ چاغدا روتا بىلەن بىللە يولغا چىقىمىغان- لارغا ئىچىنى ئاغرىتقاندەك قىلاتتى. كۈتۈزۈۋىنىڭ ئادەملىرى ئارىسى- دىكى تېخى ھىلىلا پولك كاماندېرنى زاڭلىق قىلىپ دورىغان ئاتلىقلار كورنېتى^① ھارۋىنىڭ ئارقىدا قېلىپ، دولوخوۋنىڭ ئالدىغا كەلدى.

ئاتلىقلار كورنېتى ژېركوۋ بىر چاغلاردا پېتېربۇرگدا دولوخوۋ رەھبەرلىك قىلغان بەگۋاش ئۆلپەتلەرنىڭ بىرسى ئىدى. ژېركوۋ چەتئەلدە دولوخوۋنى ئەسكەر سۈپىتىدە ئۇچرىتىپ قالغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭغا تونۇشلۇق بېرىشنى لازىم دەپ ھىساپلىمىغان ئىدى. لېكىن ھازىر كۈتۈزۈۋ ئەسكەرلىككە چۈشۈرۈلگەن بۇ ئەپپەتسەر بىلەن سۆزلەشكەندىن كېيىن، كونا دوستى سۈپىتىدە خوشاللىق بىلەن ئۇنىڭغا گەپ قىلدى.

— ئەزىز دوستۇم، قانداق، ياخشىمۇ سەن؟ — دېدى ژېركوۋ ناخشا ئاۋازغا ئارىلاش سۆزلەپ ۋە ئېتىنى روتا ئەسكەرلىرىنىڭ

① كورنېت — كونا روسىيىدە ئاتلىق قىسىملاردا ئەڭ كىچىك ھەربىي ئۇنۋان، ھازىر سوۋېت ئارمىيىسىدە مىلادىشى لېيتىنانتقا توغرا كېلىدۇ. — تەر.

مېڭىشى بىلەن تەڭلەشتۈرۈپ .

— مېنى قانداق دەمسەن؟ — دەپ سوغاققىنا جاۋاپ بەردى
دولوخوۋ . — كۆرۈپ تۇرۇپسەنغۇ .

شوخ ناخشا ئاۋازلىرى ژېركوۋنىڭ خۇشخۇيلۇق بىلەن گەپ
قىلىۋاتقان ئاھاڭغا ۋە دولوخوۋنىڭ قەستەن سوغاق پوزىتسىيە بىلەن
بەرگەن جاۋاۋىغا ئالاھىدە بىر خىل مەنە بېرەتتى .

— باشلىقلىرىڭ بىلەن قانداق كېتىۋاتىسەن؟ — دەپ سورىدى
ژېركوۋ .

— ھېچقانداق ئەمەس . ھەممىسى ئوبدان ئادەملەر . سەن قانداق
قىلىپ باش ئىشتاپقا كىرىۋالدىڭ؟

— شۇ ياققا تەيىنلىنىپ كەلگەنمەن ، نوۋەنچىلىك قىلىۋاتىمەن .

ھەر ئىككىلىسى جىم بولۇپ قېلىشتى .

”قويۇپ بەردى لاچىنى ، ئوڭ قولىدىن — يېڭىدىن“ ، — دىيىلەتتى
ناخشىدا ؛ ناخشىدىكى بۇ سۆزلەر كىشىدە ئىختىيارسىز ھالدا جانلىق
ۋە خوشال تۇيغۇ پەيدا قىلاتتى . ئەگەر بۇ ناخشىنىڭ تەسىرى
بولمىغاندا ، ئۇلارنىڭ پاراڭلىرى ، ئېھتىمال ، باشقىچە بولغان
بولاتتى .

— نىمە ، ئاۋستىرىيىلىكلەرنىڭ يېڭىلىگەنلىكى راستمۇ؟ — دەپ
سورىدى دولوخوۋ .

— كىم بىلسۇن ، شۇنداق دىيىشىدىغۇ .

— مەن ناھايىتى خۇرسەن بولدۇم ، — دەپ جاۋاپ بەردى
دولوخوۋ قىسقا ۋە ئوچۇق قىلىپ ، خۇددى ناخشا مۇشۇنداق
قىلىشنى تەلەپ قىلغاندەك .

— ھەي ، مەن ساڭا ئېيتاي ، ۋاقتىڭ بولسا كەچقۇرۇنلىرى

كەل، فاراتون^① ئوينايمىز، — دىدى ژېركوۋ.

— ھە، پۇلۇڭ جىقمۇ نىمە؟

— چوقۇم كەل.

— كېلەلمەيمەن. توۋا قىلغانمەن. ئەمىلىم ئەسلىگە كەلمىگىچە ھاراقمۇ ئىچمەيمەن، قارىتىمۇ ئوينايمەن.

— بۇلارنىڭ ھەممىسى بىرەر ئىش كۆرسەتكىچى.

— قېنى، كۆرەرمىز.

ئۇلار يەنە جىم بولۇپ قېلىشتى.

— ئەگەر بىرەر نەرسە لازىم بولغۇدەك بولسا كەل، ئىشتاپتا ياردەم بېرىشىدۇ... — دىدى ژېركوۋ.

دولوخوۋ كۈلۈمسىرەپ قويدى.

— ياخشى تەشۋىشلەنمە ياق قوي. ماڭا بىرەر نەرسە كېرەك بولسا، سوراپ ئولتۇرمايمەن، ئۆزەم ئېلىۋېرىمەن.

— شۇنداق، مەن پەقەت مۇنداقلا...

— مەنمۇ شۇنداقلا...

— خەير.

— سالامەت بول.

... ھەم يۈكسەك، ھەم يىراققا،

ئانا يۇرتۇم تەرەپكە...

ژېركوۋ ئېتىنى دىۋىتكۈچى بىلەن نىقتىدى، ئات خۇيلىنىپ قايسى ئايىغىنى ئاۋال بېسىشنى بىلمەي ئىككى-ئۈچ قېتىم

① فاراتون — فىرئەۋن، قەدىمقى مىسىر پادىشاھلىرىنىڭ ئۇنىۋانى. بۇ يەردە قارتا ئويۇنلىرىنىڭ نامى. — تەر.

سەكرىدى - دە، ئۆزىنى رۇسلىق بىلىپ، ناخشا مۇقامىغا تاقاراق -
تۇقۇرۇق قىلىپ، روتىدىن ئۆتۈپ ھارۋىغا يېتىشىۋالدى.

3

كۆرەكتىن قايتقاندىن كېيىن، كۈتۈزۈۋ ئاۋستىرىيە گېنېرالى
بىلەن بىرگە ئۆزىنىڭ خانىسىغا كىردى ۋە ئادىۋانتىنى چاقىرىپ
ئەسكەرلەر يېتىپ كەلگەن چاغدىكى ئەھۋاللارغا ئالاقىدار بەزى
ھۆججەتلەر بىلەن ئالدىنقى سەپتە ئارمىيىگە قوماندانلىق قىلىۋاتقان
بۈيۈك گېرتسوگ فېردىناندىن كەلگەن خەتلەرنى ئېلىپ كىرىشىنى
بۇيرۇدى. كىنەز ئاندرې بولكونسكى تەلەپ قىلىنغان ھۆججەتلەرنى
ئېلىپ باش قومانداننىڭ خانىسىغا كىردى. كۈتۈزۈۋ ۋە ئاۋستىرىيە
ھەربى ئىشلار كېڭىشىنىڭ ئەزاسى شىرەگە يېيىپ قويۇلغان
خەرىتىگە قاراپ ئولتۇراتتى.

— ھە... ھە! — دىدى كۈتۈزۈۋ بولكونسكىغا "توختاپ تۇر"
دىگەندەك قاراپ قويۇپ ۋە باشلانغان گېپىنى فرانسۇزچە
داۋاملاشتۇردى؛

— مەن پەقەت شۇنىلا دىمەكچىمەن، گېنېرال، — دىدى
كۈتۈزۈۋ. ئۇ شۇنداق چىرايلىق ئىبارىلەر ۋە تەلەپپۇز بىلەن گەپ
قىلاتتىكى، ۋەزىمىنلىك بىلەن ئېيتىلغان ھەر بىر ئېغىز سۆزىنى كىشى
دىققەت بىلەن قۇلاق سېلىشقا مەجبۇر بولاتتى. كۈتۈزۈۋنىڭ ئۆزىمۇ
ئۆز سۆزىگە ئۆزى ھوزۇرلىنىپ قۇلاق سالغانىدەك قىلاتتى. — مەن
پەقەت شۇنىلا دىمەكچىمەن، گېنېرال، ئەگەر مەسىلە تامامەن مېنىڭ
شەخسى خاھىشىمغا باغلىق بولغاندا ئىدى، پادىشا فرانس

ھەزرەتلىرىنىڭ خاھىشى ئاللىقاچانلا بىجا كەلتۈرۈلگەن بولاتتى. مەنمۇ ئاللىقاچانلا بۈيۈك گېرتسوگقا قوشۇلۇپ كەتكەن بولاتتىم. شۇنىڭغا ئىشىنىڭكى، شەخسەن مېنىڭ ئۈچۈن ئارمىيىنىڭ ئالى قوماندانلىغىنى ماڭا قارىغاندا تېخىمۇ بىلىملىك ۋە تېخىمۇ ماھىر گېنېرالغا — مۇنداق كىشىلەر ئاۋستىرىيىدە ناھايىتى كۆپ — بېرىپ، ئۆزەمدىن بۇ ئېغىر جاۋاپكارلىقنى ئېلىپ تاشلىغان بولسام، شەخسەن ئۆزەم ئۈچۈن ناھايىتى خوشال ئىش بولغان بولاتتى. لېكىن، بەزەن شارائىت بىزدىن كۈچلۈگرەك كېلىپ، بىزنى باش ئېگىشكە مەجبۇر قىلىدۇ، گېنېرال.

شۇنىڭ بىلەن كۈتۈزۈۋ كۈلۈپ قويدى، ئۇنىڭ بۇ چاغدىكى قىيا-پەتى گوپا: ”سىزنىڭ ماڭا ئىشەنمەسلىككە تولۇق ھەققىڭىز بار، سىز ئىشەنمەيسىز ياكى ئىشەنمەيسىز، ئۇنىڭ مەن ئۈچۈن مۇتلەق ئەھمىد-يەتى يوق، لېكىن سىز ماڭا ئۇنداق دېيىشكە بانا تاپالمايمىز. ھەممە گەپ مانا شۇنىڭدا“ دېگەندەك قىلاتتى.

ئاۋستىرىيە گېنېراللىرىنىڭ چىرايىدىن نارازىلىق بىلىنىپ تۇرسىمۇ، لېكىن كۈتۈزۈۋقا شۇنداق ئاھاڭدا جاۋاپ بېرەلمىدى.

— ئەكسىچە، — دېدى گېنېرال غودۇڭشىغان ۋە ئاچچىقلانغان ئاھاڭ بىلەن ئېيتىلىۋاتقان سۆزلىرىنىڭ خوشامەتكۈي مەنىسىگە زىت ھالدا، — ئەكسىچە، جانابىڭىزنىڭ بۇ ئومۇمى ئىشقا ئىشتىراك ئەتكەنلىگىنى بىزنىڭ ھەزرىتى ئالىلىرى يۈكسەك باھالىماقتا؛ لېكىن ئىشنى مۇنداق ئارقىغا تارتىش شائىلىق رۇس قوشۇنلىرىنى ۋە ئۇنىڭ باش قومانداننى جەڭلەردە ئىگە بولۇشقا ئادەتلەنگەن شان-شەرەپتىن مەھرۇم قىلماقتا دەپ ئويلايمىز، — دېدى. ئۇنىڭ تەييار-لىغان سۆزلىرىنى شۇنىڭ بىلەن تۈگەتكەنلىگى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

كۈتۈزۈۋ ھامان كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ تازىم قىلدى.

— بىراق، مەن شۇنداق ئىشىنىمەنكى ۋە يېقىندا جانابى ھەزرىتى بۈيۈك گېرتسوك فېردىناند ھۆرمەتكە سازاۋەر قىلىپ ئەۋەتكەن خېتىگە قاراپ تەخمىن قىلىمەنكى، ئاۋستىرىيە قوشۇنلىرى گېنېرال ماكدەك ماھىر ياردەمچىنىڭ يېتەكچىلىگىدە ھازىر ھەل قىلغۇچ غەلە-بىگە ئېرىشتى، ئەمدى يەنە بىزنىڭ ياردىمىمىزگە مۇھتاج بولمايدۇ، — دېدى كۈتۈزۈۋ.

گېنېرال قاپىغىنى تۈرۈپ قويدى. ئاۋستىرىيىلىكلەرنىڭ يېڭىلىگەن-لىكى توغرىسىدا گەرچە ئىجابى خەۋەرلەر بولمىسىمۇ، ئەمما ئومۇمىي يۈزلۈك پايدىسىز مىش-مىشلارنى تەستىقلايدىغان ناھايىتى كۆپ ئەھۋاللار بار ئىدى؛ شۇنىڭ ئۈچۈن، كۈتۈزۈۋنىڭ ئاۋستىرىيىلىك-لەرنىڭ غەلبىسى توغرىسىدىكى تەخمىنلىرى مازاق قىلىشقا ناھايىتى ئوخشاپ كېتەتتى. لېكىن كۈتۈزۈۋ يەنە شۇنداق يېقىملىققىنا كۈلۈم-سىرەپ قويدى، ئۇنىڭ بۇ ھالىتى "شۇنداق تەخمىن قىلىشقا ھەققىم بار" دېگەندەك قىلاتتى. دەرۋەقە، يېقىندا ماك ئارمىيىسىدىن كەلگەن خەتتە غەلبە توغرىسىدا ۋە ئارمىيىنىڭ ئەڭ پايدىلىق ئىستىراتېگى-يىلىك ھالىتى توغرىسىدا خەۋەر قىلىنغان ئىدى.

— قېنى، شۇ خەتنى ماڭا بەرگىنا، — دېدى كۈتۈزۈۋ كىنەز ئاندرېغا قاراپ. — مەرھەمەت، كۆرۈپ باقسىلا، — دېدى. دە، مازاق قىلغان ھالدا سەل ئىلجىيىپ بۈيۈك گېرتسوك فېردىناندتىن كەلگەن خەتنىڭ تۆۋەندىكى بىر بۆلىكىنى ئاۋستىرىيە گېنېراللىغا نېمىسچە ئوقۇپ بەردى ①:

① رۇس ھەربىي تارىخشۇناسى مىخائىلوۋسكى. دانىلوۋسكىنىڭ ئەسەرلى-رىدە بۇ خەت نەقىل تەرىقىسىدە ئىشلىتىلگەن. تولستوي بۇ خەتنىڭ بىر

“Wir haben vollkommen zusammengehaltene Kräfte, nahe an 70000 Mann, um den Feind, wenn er den Lech passierte, angreifen und schlagen zu können. Wir Können, da wir Meister von Ulm sind, den, den Vortheil, auch von beiden Ufern der Donau Meister zu bleiben, nicht verlieren; mithin auch jeden Augenblick, wenn der Feind den Lech nicht passierte, die Donau übersetzen, uns auf seine Communications-Linie werfen, die Donau unterhalb repassieren und dem Feind, wenn er sich gegen unsere treue Allirte mit ganzer Macht wenden wollte, seine Absicht alsbald vereiteln. Wir werden auf solche Weise den Zeitpunkt, wo die kaiserlich-Russische Armée ausgerüstet sein wird, muthig entgegenharren, und sodann leicht gemeinschaftlich die Möglichkeit finden, dem Feinde das Schicksal zuzubereiten, — *so er verdient*”

بۆلگىنى ئالغان. تولستوي روماننى بېشىدىن ئاخىرىغىچە تارىخىي پاكىتلارغا يېقىنلاشتۇرۇشقا تىرىشقان. ئۇ روسىيەگە دائىر مەسىلىلەردە دانىلوۋسكىنىڭ ئەسەرلىرىدىن، فرانسىيەگە دائىر مەسىلىلەردە يۇرنىڭ ئەسەرلىرىدىن كەڭ پايدىلانغان. باشقا نۇرغۇن كىشىلەرنى زىيارەت قىلغان، ئۆزىنىڭ ئۇرۇق-ئەۋلاتلىرى ۋە باشقىلارنىڭ ئۇرۇق-ئەۋلاتلىرىدىن ئەينى زاماندا ئۇرۇشقا قاتناشقان كىشىلەرنىڭ نۇرغۇنلىغان شەخسى خەت-چەكىلىرى ۋە “خاتىرىلىرى” دىن پايدىلانغان. شەخسلەرنىڭ بۇ ماتىرىياللىرى بەزىدە تارىخچىلارنىڭ يول قويغان خاتالىقلىرىنى تۈزىتىشكە ياردەم بەردى. — تەر.

لەشكەن كۈچكە ئىگىمىز، ئەگەر دۈشمەن لېخ دەرياسىدىن ئۆتكەن تەقدىردە، بىز ئاتاكا قىلىپ ئۇنى تارمار قىلالايمىز. ھازىر ئۆلىم بىزنىڭ قولىمىزدا بولغاچقا، بىز دۇنيانىڭ ھەر ئىككى ياقىسىدىمۇ كۈچىمىزنى قولاي رەۋىشتە ئىشقا سېلىش ئىمكانىيىتىنى قولىمىزدا ساقلاپ تۇرالايمىز؛ دىمەك، دۈشمەن لېختىن ئۆتمەي دۇنيادىن ئۆتكىدەك بولسا، ھەرقاچان ئۇنىڭ ئالاقە يوللىرىغا ھۇجۇم قىلىش، دۇنيانىڭ ئۇ ياقىسىدىن ئۆتۈش ۋە ئەگەر دۈشمەن پۈتۈن كۈچىنى بىزنىڭ سادىق ئىتتىپاقچىلىرىمىزغا قارشى قارىتىدىغان بولسا، ئۇنىڭ بۇ نىيىتىنى بەربات قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگىمىز. شۇنداق قىلىپ، بىز رۇس پادىشاھى قوشۇنلىرىنىڭ تامامەن تەييار بولۇپ كېلىشىنى ئىنتىزار بولۇپ كۈتۈپ تۇرىمىز ۋە كەلگەندىن كېيىن بىرلىكتە دۈشمەننىڭ تېگىشلىك جازىسىنى بېرىش ئىمكانىيىتىنى دەرھال تاپمىز.

كۈتۈزۈۋ خەتنىڭ بۇ بۆلىكىنى ئوقۇپ بولۇپ، چوڭقۇر نەپەس ئالدى. دە، ھەربى كېڭەش ئەزاسىغا دىققەت قىلغان ھالدا مۇلايىم-غىنا قاراپ قويدى.

— لېكىن، جانابى ئالىلىرى، بىرەر ئىشنى مۆلچەرلىگەندە ئۇنىڭ ئەڭ يامان تەرىپىنى نەزەردە تۇتۇش كېرەك دىگەن ئاقىلانە گەپنى ئۆزلىرى بىلىلا، — دېدى ئاۋستىرىيە گېنېراللى چاخچاقنى ئاياقلاش-تۇرۇپ ئەمىلىي ئىشقا ئۆتمەكچى بولغاندەك. ئۇ مەمنۇن بولمىغان ھالدا ئادىۋانتقا ئورۇلۇپ قاراپ قويدى.

— كەچۈرگەيسىز، گېنېرال، — دېدى كۈتۈزۈۋ ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋېتىپ ۋە كىنەز ئاندىرېغا قاراپ. — قېنى، ئەزىزىم، سەن بىزنىڭ خەۋەرچىلىرىمىزنىڭ ھەممە ئاخباراتلىرىنى كوزلوۋسكىدىن ئالغىن.

مانا گراف فوستتسادىن كەلگەن ئىككى پارچە خەت، مانا جانابى بويۇك گېرتسوگ فېردىناندىن كەلگەن خەت، مانا يەنە، — دىدى ئۇنىڭغا بىرقانچە پارچە قەغەزنى بېرىۋېتىپ. — مۇشۇلارنىڭ ھەممىسىدىن فرانسۇز تىلىدا روشەن مېمورانىدۇم، خاتىرە تۈزگىن، بۇ ئاۋستىرىيە ئارمىيىسىنىڭ ھەركەتلىرى توغرىسىدا بىز ئىگە بولغان ئەھۋاللارنى كۆرسىتىدىغان بولسۇن، كېيىن ئۇنى جانابى ئالىلىرىغا سۇنغىن.

كىنەز ئاندرې بېشىنى ئېگىپ قويدى: بۇ كۈتۈزۈۋېتىش ھازىر ئېيتقان سۆزلىرىنىلا ئەمەس، بەلكى يەنە نىمە دېمەكچى بولغانلىغىنىمۇ چۈشەنگەنلىكىنىڭ ئىشارىسى ئىدى. ئۇ ھۆججەتلەرنى يىغىشتۇرۇۋالدى. — دە، گېنېرال بىلەن كۈتۈزۈۋېتىش تازىم قىلغاندىن كېيىن، گىلەم ئۈستىدە يېنىك قەدەم تاشلاپ قوبۇلغانغا چىقىپ كەتتى.

كىنەز ئاندرې روسىيىدىن ئايرىلغىنىغا ئانچە كۆپ ۋاقىت ئۆتمەيگەن بولسىمۇ، ئەمما بۇ ۋاقىت ئىچىدە ناھايىتى كۆپ ئۆزگىرىپ كەتكەن ئىدى. ئۇنىڭ چېھرىسىدە، ھەركەتلىرىدە، يۈرۈش-تۇرۇش-لىرىدا ئىلگىرىكى مۇغەمبەرلىك، ھارغىنلىق ۋە ھورۇنلۇق قىلچە دىگۈدەك سېزىلمەيتتى؛ ئۇ ئۆزىنىڭ باشقىلاردا پەيدا قىلغان تەسىراتلىرى توغرىسىدا ئويلاشقىمۇ ۋاقتى يوق بولغان، كۆڭلىگە ياققان ۋە قىزىقارلىق ئىشىغا بېرىلگەن ئادەمدەك قىياپەتكە كىرگەن ئىدى. ئۇنىڭ چىرايىدىن ئۆزىگە ۋە ئەتراپىدىكى كىشىلەرگە تېخىمۇ مەھنۇن بولغان قىياپەت ئىپادىلىنىپ تۇراتتى؛ ئۇنىڭ كۈلۈمسىرىشى ۋە قاراشلىرى تېخىمۇ خۇشخۇي ۋە تېخىمۇ جازىبىلىك ئىدى.

ئۇ كۈتۈزۈۋېتىش پولىشىدا يېتىشىۋالغان ئىدى، كۈتۈزۈۋېتىش ناھايىتى خۇشخۇيلىق بىلەن قوبۇل قىلىپ، ئۇنتۇپ قالمايدىغانلىغىنى

ۋەدە قىلغان، باشقا ئادىۋانتلاردىن پەرقلىق مۇئامىلە قىلىپ، ۋېناغا ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ كەتكەن، خېلى مۇھىم ۋەزىپىلەرنى تاپشۇرغان ئىدى. كۈتۈزۈۋ ۋېنادىن ئۆزىنىڭ قەدىردان ئاغىنىسى بولغان كىنەز ئاندرېننىڭ دادىسىغا تۆۋەندىكىچە خەت يازغان ئىدى.

”سىزنىڭ ئوغلىڭىز، — دەپ يازغان ئىدى ئۇ، — ئىش ئىگە-لىشى، ئىرادىسى ۋە تىرىشچانلىغى بويىچە باشقىلاردىن ئالاھىدە ئايرىلىپ تۇرىدىغان ئەپتىسەر بولۇشقا مۇناسىپ ئىكەنلىگىنى ئىپادىلەمەكتە. مەن قول ئاستىمدا مۇشۇنداق ئادەمگە ئىگە بولغانلىغىم ئۈچۈن ئۆزۈمنى بەختلىك ھىساپلايمەن.“

كۈتۈزۈۋنىڭ ئىشتاۋىدا، يولداشلار-خىزمەتداشلار ئارىسىدا ۋە ئومۇمەن ئارمىيىدە ۋە شۇنىڭدەك پېتربۇرگ يۇقۇرى تەبىقىلىرى دائىرىسىدە كىنەز ئاندرې بىر بىرىگە تامامەن قارىمۇ-قارشى بولغان ئىككى خىل ئابرويفىغا ئىگە ئىدى. بىر بۆلەك ئاز ساندىكى ئادەملەر ئاندرېنى ئۆزىگە ۋە باشقا ھەممە كىشىلەرگە قارىغاندا قانداقتۇ ئالا-ھىدە دەپ ئېتىراپ قىلىشىپ، ئۇنىڭدىن مۇۋەپپەقىيەتلەرنى كۈتە-شەتتى، ئۇنىڭغا ئىتائەت قىلاتتى، ئۇنىڭدىن خۇرسەن بولاتتى ۋە ئۇنىڭغا تەقلىت قىلاتتى؛ كىنەز ئاندرېمۇ مۇشۇ كىشىلەرگە ئۆزىنى يېقىن تۇتاتتى ۋە ياخشى مۇئامىلە قىلاتتى. باشقىلىرى، كۆپ ساندى-كىلىرى بولسا كىنەز ئاندرېنى ياخشى كۆرمەيتتى، ئۇنى تەكەببۇر، سوغاق ۋە يېقىمسىز ئادەم دەپ ھىساپلايتتى. لېكىن كىنەز ئاندرې بۇ كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا ئۆزىنى شۇنداق تۇتاتتىكى، بۇ كىشىلەر ئۇنى ھۆرمەتلەشكە مەجبۇر بولاتتى ۋە ھەتتا ئۇنىڭدىن تەپ تارتاتتى.

كىنەز ئاندرې كۈتۈزۈۋىنىڭ خانىسىدىن قولىدا ھۆججەتلەرنى تۇتقان ھالدا چىقىپ قوبۇلخانغا كىردى - دە، ئۆزىنىڭ خىزمەتدەشى نوۋەتچى ئادىۋانت كوزلوۋسكىنىڭ يېنىغا كەلدى، ئۇ قولىغا كىتاپ ئېلىپ دەرىزە يېنىدا ئولتۇراتتى.

— خوش، نىمە گەپ كىنەز؟ — دەپ سورىدى كوزلوۋسكى.
— نىمە ئۈچۈن ئالغا ئىلگىرىلىمىگەنلىگىمىز توغرىسىدا خاتىرە تۈزۈپ چىقىشقا بۇيرۇق ئالدىم.
— نىمە ئۈچۈن؟

كىنەز ئاندرې دولىسىنى مىدىرلىتىپ قويدى.

— ماكتىن خەۋەر يوقمۇ؟ — دەپ سورىدى كوزلوۋسكى.
— يوق.

— ئەگەر ئۇنىڭ تارمار قىلىنغانلىغى راست بولسا، خەۋەر كەلگەن بولاتتى.

— ئېھتىمال، — دىدى كىنەز ئاندرې ۋە ئىشىككە قاراپ ماڭغان ئىدى؛ لېكىن دەل شۇ چاغدا ئۇنىڭ قارشىسىغا ئىشىكنى شارقتىدا ئېچىپ، قوبۇلخانغا ناھايىتى تېزلىك بىلەن ئىگىز بويلۇق، ئۇچىسىغا ھەربى پەلتو كىيگەن ئاۋستىرىيە گېنېرالى كىرىپ كەلدى، بۇ كىشىنىڭ بويىنىدا ماريە - تېرىزى ئوردىنى ئىسقىلىق ئىدى، بېشىغا قارا ياغلىق ئورالغان ئىدى، ئۇنىڭ ئەمدىلا يېتىپ كەلگەنلىكى روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— گېنېرال ئانىشى كۈتۈزۈۋ بارمۇ؟ — دىدى ئەمدىلا يېتىپ كەلگەن بۇ گېنېرال قۇلاقنى يارغۇدەك قاتتىق نېمىس لەھجىسى بىلەن تېز سۆزلەپ ۋە ئىككى تەرىپىگە قاراپ قويدى - دە، توختى - ماستىن ئىچكىرىكى ئۆيىنىڭ ئىشىكىگە قاراپ ماڭدى.

— گېنېرال ئانفېف ئىش ئۈستىدە، — دىدى كوزلوۋسكى ۋە دەرھال بۇ نامەلۇم گېنېرالنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇنىڭ ئۆيگە كىرىش يولىنى توسىۋالدى. — خەۋەر قىلسام بولامدۇ؟
بۇ نامەلۇم گېنېرال بويى ئانچە ئىگىز بولمىغان كوزلوۋسكىغا، خۇددى ”مېنى تونۇمايدىغان ئادەممۇ بار ئىكەن-ھە“ دىگەندەك ئەجەپلەنگەن ھالدا، بېشىدىن ئايغىغىچە مەنسىتمىگەن ھالدا قاراپ قويدى.

— گېنېرال ئانفېف ئىش ئۈستىدە، — دىدى يەنە كوزلوۋسكى سوغاققانلىق بىلەن تەكرارلاپ.

گېنېرالنىڭ تەرى تۈرۈلدى، لەۋلىرى تىترەپ كەتتى. ئۇ خاتىرە دەپتىرىنى چىقاردى. دە، قېرىنداش بىلەن نىمىدۇ بىر نەرسىنى چاپسان يېزىپ، بىر ۋارىغىنى يىرتىپ ئېلىپ دەرھال كوزلوۋسكىغا ئۇزاتتى ۋە تېز-تېز قەدەم تاشلاپ دەرۋازىنىڭ ئالدىغا كەلدى. دە، ئۆزىنى ئورۇندۇققا تاشلىدى ۋە ”بۇ ئادەملەر نىمە ئۈچۈن ماڭا بۇنچىۋالا قارايدىغاندۇ“ دەپ سورىغاندەك ئۆيدىكى كىشىلەرگە قاراپ چىقتى: كېيىن بېشىنى كۆتىرىپ، بىرەر سۆز ئېيتماقچى بولۇۋاتقاندەك، بويىنىنى سوزدى، ئەمما يەنە دەرھال ئىچىدە ئۆزىچە كەلسە-كەلمەس غىگىشىپ بىرەر ناخشا ئېيتىشقا باشلىغاندەك غەلىتە ئاۋاز چىقاردى. يۇ، كېيىن يەنە دەرھال توختاپ قالدى. خانىنىڭ ئىشىكى ئېچىلدى، كۆتۈزۈۋ بوسۇغىدا كۆرۈندى. بېشىغا قارا ياغلىق ئوربۇۋالغان گېنېرال، خۇددى خەۋپتىن ئۆزىنى ئېلىپ قېچىۋاتقاندەك ئېگىلىپ، ياداڭغۇ پۇتلىرى بىلەن چوڭ ۋە تېز قەدەم تاشلاپ، كۆتۈزۈۋنىڭ ئالدىغا كەلدى.

— vous voyez le malheureux Mack (كەمسەنە بەختسىز

ماك ①) — دىدى ئۇ ئىندىكىپ.

خاننىڭ بوسۇغىسىدا تۇرغان كۈتۈزۈۋىنىڭ چىرايى بىر مەھەل قېتىپ قالدى. كېيىن يۈزىدىكى قورۇقلار، خۇددى سۇنىڭ دولقۇن-لىرىغا ئوخشاش، يۈزىدە يۈگۈردى-دە، پىشانىسى يەنە سىلىق بولۇپ قالدى؛ ئۇ ھۆرمەت بىلەن باش ئېگىپ، كۆزلىرىنى يۇمدى ۋە لام-مىم دىمەستىن ماكنى ئىچكىرىگە كىرگۈزدى-دە، ئىشىكىنى يېپىۋالدى.

ئاۋستىرىيىلىكلەرنىڭ تارمار قىلىنغانلىغى ۋە پۈتۈن ئارمىيىنىڭ ئۆلىمىدا تەسلىم بولغانلىغى توغرىسىدا بۇندىن ئاۋال تارقالغان گەپ-سۆزلەر راست بولۇپ چىقتى. يېرىم سائەت ئىچىدە ئادىۋانتلار شۇ ۋاقىتقا قەدەر ئۇرۇش قىلماي تۇرغان رۇس قوشۇنلىرىنىڭمۇ ئەمدى تېزدىن دۈشمەن بىلەن ئۇچرىشىدىغانلىغىنى ئىسپاتلايدىغان بۇيرۇق بىلەن تەرەپ-تەرەپكە ئەۋەتىلگەن ئىدى.

كىنەز ئاندرې ئۆزىنىڭ ئاساسلىق پىكىر-دىققىتىنى ئۇرۇش ئىشلىرىنىڭ ئومۇمى تەرەققىياتىغا قاراتقان ۋە ئىشتاپتا كەمدىن-كەم ئۇچرايدىغان ئەپىتسەرلەرنىڭ بىرى ئىدى. ئۇ ماكنى كۆرۈپ ۋە ئۇنىڭ مەغلۇبىيىتىنىڭ تەپسىلاتلىرىنى ئاڭلاپ، ئۇرۇش ھەركەتلىرى-نىڭ يېرىم مەغلۇپ بولغانلىغىنى، رۇس قوشۇنلىرى ھالىتىنىڭ ھەممە قىيىنچىلىقلىرىنى چۈشەندى، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئارمىيىنىڭ كەلگۈسى تەقدىرىنى ۋە بۇنىڭدا ئۆزىنىڭ ئوينايدىغان رولىنى دەر-ھال تەسەۋۋۇر قىلدى. ئۆزىگە تەمەننا قويدىغان ئاۋستىرىيىنىڭ

① گىرافى كارل. ماك (1828 — 1752) ئۆلىمىدا ئاۋستىرىيە ئارمىيىسىگە

قوماندانلىق قىلغان. — تەر.

شەرمەندە بولىدىغانلىغىنى ئويلىغاندا، شۇنىڭدەك بىر ھەپتە ئىچىدە، ئېھتىمال، ئۆزىنىڭ سۇۋوروۋتىن كېيىن بىرىنچى مەرتىۋە رۇسلارنىڭ فرانسۇزلار بىلەن بولىدىغان توقۇنۇشىنى كۆرىدىغانلىغىنى ۋە ئۇنىڭغا قاتنىشىپ قېلىش ئىمكانىيىتىنى ئويلىغاندا، ئۇ ھاياجانلاندىرغۇچى خوشال تۇيغۇنى ئىختىيارسىز ھىس قىلاتتى. لېكىن ئۇ بوناپارت دانىشمەنلىگىنىڭ رۇس قوشۇنلىرىنىڭ بارلىق قەھرىمانلىرىدىن ئېشىپ كېتىش مۇمكىنلىگىدىن قورقاتتى، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆز قەھرىمانلىقىنىڭ شەرمەندە بولۇشىغىمۇ يول قويايلىتى.

بۇ ئوي-پىكىرلەر بىلەن ھاياجانلانغان ۋە غەزەپلەنگەن كىنەز ئاندرې ئاتىسىغا خەت يېزىش ئۈچۈن (ئۇ ئاتىسىغا ھەر كۈنى خەت يېزىپ تۇراتتى) ھوجرىسىغا كەتتى. ئۇ ئارىلىقتا ئۆزىنىڭ ھوجرىدا داڭلىرىدىن نېسۋىتسكى ۋە يەنە قىزىقچى ژېركوۋ بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى؛ ئۇلار ئادەتتىكىدەك نىمىدۇ بىر نەرسىگە كۈلۈشمەكتە ئىدى. — ھە، نىمانچىۋالا خاپىسەن؟ — دەپ سورىدى نېسۋىتسكى كىنەز ئاندرېنىڭ تاتىرىپ كەتكەن چىرايى ۋە پارقىراپ تۇرغان كۆزلىرىنى كۆرۈپ.

— خوشال بولىدىغان ھېچقانداق ئىش يوق، — دەپ جاۋاب بەردى بولكونسكى.

كىنەز ئاندرې نېسۋىتسكى ۋە ژېركوۋ بىلەن ئۇچراشقان چاغدا، ئارىلىقنىڭ نېرىقى تەرىپىدىن كۆتۈزۈۋ ئىشتاۋىدا رۇس ئارمىيىسىنىڭ تەمىناتىغا مەسئۇل بولغان ئاۋستىرىيە گېنېرالى شترائوخ ۋە ھەربىي كېڭەشنىڭ تۈنۈگۈن يېتىپ كەلگەن ھىلىقى ئەزاسى بىلەن ئۇنىڭ قارشىسىغا كېلىۋاتاتتى. كەڭ ئارىلىقتا ئىككى گېنېرالنىڭ بۇ ئۈچ ئەپتەسەر يېنىدىن ئازادە ئۆتۈپ كېتىشى ئۈچۈن جاي يېتەرلىك

بولسىمۇ، ئەمما ژېركوۋ قولى بىلەن نېسۋىتسكىنى ئىتتىرىپ، ھۆمە-
دىگەن ئاۋاز بىلەن:

— ئۇلار كېلىۋاتىدۇ!... كېلىۋاتىدۇ!... بۇياققا تۇر، يول بېرىڭ-
لار! يول بېرىڭلار! — دىدى.

گېنېراللار مالال كەلتۈرىدىغان ئىززەت-ھۆرمەتتىن تېزرەك
قۇتۇلۇشنى ئىزلىگەن بىر خىل قىياپەتتە ئۆتۈپ كەتمەكتە ئىدى.
قىزىقچى ژېركوۋنىڭ يۈزىدە بىردىنلا گويىكى ئۆزىنى باسالمايغۇدەك
دەرىجىدە ئورۇنسىز تەبەسسۇم پەيدا بولدى ۋە بىر قەدەم ئالدىغا
چىقىپ ئاۋستىرىيە گېنېرالغا:

— جانابى ئالىلىرى، — دىدى نېمىس تىلىدا. — تەبرىكلەشكىمگە
رۇخسەت قىلىڭ.

ئۇ بېشىنى ئېگىپ قويدى ۋە خۇددى تانسا ئويناشنى ئۈگىنىۋات-
قان بالىلاردەك ئوڭايسىزلىنىپ، بىردەم بۇ پۈتتىنى، بىردەم ئۇ پۈتتىنى
يەرگە ئۇرۇشقا باشلىدى.

گېنېرال، ھەربى كېڭەشنىڭ ئەزاسى ئۇنىڭغا ھومىيىپ قاراپ
قويدى؛ لېكىن ئورۇنسىز تەبەسسۇمنىڭ جىددىلىگىنى سېزىپ، سەل
دىققەت قىلماي تۇرالمىدى ۋە خۇددى قۇلاق سېلىۋاتقان دەك كۆزىنى
قىسىپ قويدى.

— تەبرىكلەشكە رۇخسەت قىلىڭ، گېنېرال ماك سالامەت يېتىپ
كەلدى، پەقەت مۇشۇ يېرى سەل-پەل لىت يەپتۇ، — دەپ قوشۇپ
قويدى ئۇ ئوچۇق چىراي كۈلۈمسىرىگەن ھالدا بېشىنى كۆرسىتىپ.
گېنېرال قاپىغىنى تۈردى-دە، بۇرۇلۇپ كېتىپ قالدى.

— Gott, Wie naiv (خۇدايا، نىمە دىگەن پەمى يوق!) —
دىدى ئۇ ئاچچىقلىنىپ ۋە بىرقانچە قەدەم نېرى كەتكەندىن كېيىن.

نېسۋىتسىكى قاققلاپ كۈلۈپ كىنەز ئاندرېنى قۇچاقلدى، لېكىن بولكونىكى تېخىمۇ تاتىرىپ كەتتى - دە، غەزەپلىنىپ ئۇنى ئىتتىرد - ۋەتتى - يۇ، ژېركوۋقا ئۇرۇلۇپ قارىدى. ماكنىڭ ھالىتى، ئۇنىڭ مەغلۇپ بولغانلىغى توغرىسىدىكى خەۋەر ۋە رۇس ئارمىيىسىنىڭ كەلگۈسى تەقدىرى توغرىسىدىكى ئوي - پىكىرلەر بىلەن ئەسەبلەش - كەن بولكونىكىغا ژېركوۋنىڭ ئورۇنسىز چاخچىغى بىر بانا بولدى - دە، پۈتۈن ئەلىمىنى ئۇنىڭدىن ئالدى.

— ئەگەر سىز، مۇھتەرەم جاناپلىرى، — دىدى ئىگىگىنى قىتىرد - تىپ جاراڭلىق ئاۋاز بىلەن، — قىزىقچى بولماقچى ئىكەنسىز، مەن سىزگە بۇ جەھەتتە توسقۇنلۇق قىلالمايمەن؛ ئەمما سىزگە ئاگاھلاند - دۇرۇش بېرىمەنكى، ئەگەر سىز يەنە بىر قېتىم مېنىڭ ئالدىمدا مۇشۇنداق كېلىشىمگەن قىلىقلارنى قىلىدىغان بولسىڭىز، سىزگە ئۆزىنى قانداق تۇتۇش لازىملىغىنى ئۈگىتىپ قويمەن.

نېسۋىتسىكى بىلەن ژېركوۋ بۇ قىلىقتىن شۇنچىلىك چۆچۈپ كەتتىكى، لام - مەم دىمەستىن ھاڭ - تاڭ بولۇپ، بولكونىكىغا قاراپلا قالدى.

— نىمە بوپتۇ، مەن پەقەت تەبرىكلەپلا قويدۇم، — دىدى ژېركوۋ.

— مەن سىز بىلەن چاخچاق قىلىۋاتمايمەن، جەم بولغايسىز! — دەپ ۋاقىرىدى بولكونىكى ۋە نېسۋىتسىكىنى قولىدىن يېتەكلەپ، نىمە دەپ جاۋاپ بېرىشنى بىلمەيۋاتقان ژېركوۋتىن نېرى كېتىپ قالدى.

— بولدى، نىمە بولدۇڭ، بۇرادەر، — دىدى نېسۋىتسىكى ئۇنى تىنچلاندۇرۇپ.

— نىمە بولماقچى؟ — دىدى كىنەز ئاندرې ھاياجانلىنىشتىن توختاپ. — ئۆزەڭ ئويلاپ باق: بىز پادىشايمىزغا ھەم ۋەتىنىمىزگە خىزمەت قىلىدىغان، ئومۇمى مۇۋەپپەقىيەتتىمىزگە خوشال بولۇپ، ئومۇمى مۇۋەپپەقىيەتسىزلىرىمىزگە خاپا بولىدىغان ئەپتسەرلەر مۇ ياكى خوجايمىنىڭ ئىشى بىلەن كارى بولمايدىغان مالايىلارمۇ؟... — Quar- ante milles hommes massa crés et l'armée de nos a liés (قىردىق) détuite, et vous trouvez là le mot pour nire, مىڭ كىشى ھالاك بولۇپ، ئىتتىپاقچىلىرىمىزنىڭ ئارمىيىسى نابۇت قىلىنسا-يۇ، سىز بۇنى مازاق قىلىپ ئولتۇرسىڭىز، — دىدى بۇنى فرانسۇزچە ئېيتىش بىلەن پىكرىنى مۇستەھكەملىمەكچى بولغان- دەك، — C'est bien pour un garçon de rie , comme cet individu dont vous avez fait un ami, mais pas pour vous, pas pour vous. (بۇنداق قىلىش، ئۆزىڭىز دوست تۇتقان بۇ جاناپنىڭ ھېچنىمىگە ئەرزىمەيدىغان، كىچىك بالدەك ئادەم ئۈچۈن كەچۈرۈشكە بولىدىغان ئىش، بىراق سىزگە ياراشمايدۇ، ياراشمايدۇ)، — دىدى يەنە كىنەز ئاندرې ژېركوۋقا ئاڭلىتىپ، رۇس تىلىدا فرانسۇز تەلەپپۇزى بىلەن.

ئۇ كورنېت^① بىرەر سۆز قىلارمىكەن دەپ كۈتتى. لېكىن كورنېت بۇرۇلۇپ ئارىلىقتىن چىقىپ كەتتى.

① كورنېت — چار روسىيە ئاتلىق ئەسكەرلىرىدە تۆۋەن دەرىجىدىكى

ئەپتسەر ئۇنۋانى. — تەر.

4

پاۋلوگراد قران ئاتلىقلار پولكى بىر ئۇناۋدىن ئىككى مىل نېرىدا تۇراتتى. ئۆگەنچى ئەپتسەر ① نىكولاي روستوۋ خىزمەت قىلىپ تۇرغان ئېسكادرون ② نېمىسلارنىڭ زالىسېنك دىگەن يېزىسىغا جايلاشقان ئىدى. پۈتۈن ئاتلىق دىۋىزىيىسىدە ۋاسكادېنسوۋ دىگەن نام بىلەن مەشھۇر بولغان ئېسكادرون كاماندېرى روتمىستېر ③ دېنىد-سوۋغا يېزا بويىچە ئەڭ ياخشى ئۆي ئاجرىتىلغان ئىدى. ئۆگەنچى ئەپتسەر روستوۋ پولكا پولشېدا يېتىشىۋالغاندىن تارتىپ ئېسكادرون كاماندېرى بىلەن بىللە تۇراتتى.

11- ئۆكتەبىر ماكنىڭ مەغلۇپ بولغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەر باش ئىشتاپتا ھەممىنى ھاياجانغا كەلتۈرگەن كۈنى ئېسكادرون ئىشتاۋىدا ئەپتسەرلەرنىڭ ھەربى يۈرۈش ھالىتىدىكى تۇرمۇشى ئىلگىرىكىدە كىلا تىپ-تىنچ كېتىۋاتاتتى. روستوۋ يەم-خەشەك تەييار-لاش ۋەزىپىسىنى تۈگىتىپ، ئاتقا مىنىپ سەھەردە قايتىپ كەلگەن

① ئۆگەنچى ئەپتسەر - پادىشا روسىيىسىنىڭ ئارمىيىسىدە ئاددى ئەسكەر ياكى ئوتتۇرا ئەپتسەرلىك ۋەزىپىسىنى ئۆتەۋاتقان ئاق سۆڭەكلەر بالىسى. - تەر.

② ئېسكادرون - ئاتلىق قىسىملاردا پىيادە قىسىملاردىكى روتىغا باراۋەر كېلىدىغان تەشكىلىي - تاكتىكىلىق بىرلىك. - تەر.

③ روتمىستېر - ئىنقىلاپتىن ئىلگىرىكى رۇس ئاتلىق قىسىملىرىدا ۋە ژاندارما قىسىملىرىدا ئەپتسەرلىك ئۇنۋان، كاپىتانغا توغرا كېلىدۇ. - تەر.

چاغدا، تۈن بويى قارتا ئويىناپ ئۇتتۇرۇپ قويغان دېنسسوۋ تېخى قايتىمىغان ئىدى. يۇنكېرلارنىڭ ھەربى كىيىمىنى كىيگەن روستوۋ ئېتىنى بىرلا ئىرغىتىپ دەرۋازا ئالدىغا يېتىپ كېلىپ، ياشلارغا خاس چاقتان ھەركىتى بىلەن پۇتىنى ئىگەردىن ئارتىلدۇرۇۋېلىپ، خۇددى ئېتىدىن ئايرىلغۇسى كەلمىگەندەك، ئۈزەڭگىگە دەسسەپ سەل-پەل تۇردى-دە، ئاخىر ئاتتىن سەكرەپ چۈشتى ۋە چاپارمىنىنى چاقىردى.

— قېنى، ئەزىز دوستۇم بوندارېنكو! — دىدى ئېتىنى ئېلىشقا ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان ئاتلىق ئەسكەرگە. — قېنى، يېتىلەپ سوۋۇتقىن، — دىدى ياخشى كۆڭۈللۈك ھەممە ياش كىشىلەر خوشال چاغلىرىدا كۆرسىتىدىغان خوشال-خورام قېرىنداشلارچە مېھرىۋانلىق بىلەن.

— خوپ، جانابى ئاللىسىرى، — دەپ جاۋاپ بەردى خوشول^① خوشال قىياپەتتە بېشىنى لىڭشىتىپ.

— دىققەت قىل، ئوبدانراق سوۋۇتقىن!

يەنە بىر ئاتلىق ئەسكەرمۇ ئاتنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ كېلىۋاتاتتى، لېكىن بوندارېنكو تۆمۈر قارماقلىق^② تىزگىنىنى ئاتنىڭ بېشىدىن ئارتىلدۇرۇپ تاشلىۋەتكەن ئىدى. روشەنكى، يۇنكېر ئۇنىڭغا خېلى

① خوشول — ئوكرائىنلىق دىگەن مەنىدە. كونا روسىيىدە ۋېلىكورۇسلار

يەنى رۇسلارنىڭ ئوكرائىنلارغا نىسبەتەن ئېيتىدىغان سۆزى. — تەر.

② تۆمۈر قارماق — ئاتنىڭ يۈگىنىنىڭ ئېغىزلىغىغا بېكىتىلەدىغان تۆمۈر

بولۇپ، ئادەتتە ئېلىپ قاچىدىغان ئاغزى قاتتىق ئاتلارغا سېلىپ قويىدۇ. —

تەر.

ئوبدان ھاراق پۇلى بېرىپ تۇرسا كېرەك، ئۇنىڭ خىزمىتىنى بىجا-
ئىددىل قىلاتتى. روستوۋ ئاتنىڭ بوينىنى ۋە كېيىن ساغرىسىنى
سىلاپ، ئىشىك ئالدىدا بىر ئاز تۇرۇپ قالدى.

“يارايدۇ! ياخشى ئات بولىدۇ-دە!” — دىدى ئۆزىچە كۈلۈپ
قويۇپ ۋە قىلىچىنى تۇتقان پېتى، دىۋىتكۈچىنى چىرىڭلىتىپ، پەلەم-
پەيدىن يۈگۈرۈپ چىقىپ كەتتى. پوپايكا كىيگەن ۋە بېشىدا قالىڭى
بار نېمىس خوجايىن قولىدا تۆمۈر ئارا بىلەن قىغ چىقىرىۋېتىپ،
ئېغىلدىن بېشىنى چىقىرىپ قارىدى. روستوۋنى كۆرۈش بىلەن
تەڭ، نېمىسنىڭ چىرايى بىردىنلا ئېچىلىپ كەتتى-دە، خوشال
قىياپەت بىلەن كۈلۈپ تۇرۇپ ۋە كۆزىنى قىسىپ:

Schön, gut Morgen! Schön, gut Morgen! (سالام!)

— دەپ تەكرارلىدى بۇ ياش ئادەمگە سالام بېرىشتىن ئۆزى
ئۈچۈن لەززەت تاپىدىغاندەك.

Schon fleissig! (نىمانچە بالدۇر!) — دىدى روستوۋ

قىزغىن چىرايىدىن زادىلا كەتمەيدىغان يەنە شۇنداق خوشال،
قېرىنداشلارچە كۈلۈمسىرەش قىياپىتى بىلەن. — Hoch Oestreicher!
Hoch Russen! Kaiser Alexander hoch! (ياشمۇن ئاۋستىر-
يىلىكلەر! ياشمۇن رۇسلار! پادىشا ئالېكساندرغا، ئۇررا!) —
دىدى نېمىسقا، كۆپىنچە شۇ نېمىس خوجايىن ئېيتىپ يۈرىدىغان
سۆزلىرىنى تەكرارلاپ.

نېمىس كۈلۈپ ئېغىلدىن چىقتى ۋە قالىڭىنى ئېلىپ بېشى
ئۈستىدە ئايلاندۇرۇپ ۋاقرىدى:

Und die ganze Welt hoch! (پۈتۈن دۇنيا ياشمۇن!)

روستوۋمۇ نېمىسقا ئوخشاشلا شەپكىسىنى بېشىنىڭ ئۈستىدە

ئايلاندىرۇپ كۈلۈپ تۇرۇپ ۋاقرىدى: “Und vivat die ganze Welt!” (پۈتۈن دۇنيا ياشىسۇن!) گەرچە ئېغىلنى تازىلاۋاتقان نېمىسقىمۇ، ۋزوۋدى بىلەن يەم-خەشەك تەييارلاپ قايتقان روستوۋ-غمۇ مۇنداق ئالاھىدە خوشال بولۇپ كېتىش ئۈچۈن ھىچقانداق سەۋەپ بولمىسىمۇ، ئەمما بۇ ئىككىيلەن ئۆزئارا بەختلىك سۈيۈنۈش ۋە قېرىنداشلارچە مۇھەببەت بىلەن بىر بىرىگە قارىشىپ قويدى، ئۆز ئارا مۇھەببىتىنى ئىپادىلەپ بېشىنى لىگىشىپ قويۇشتى-دە، ئۇنىڭدىن كېيىن نېمىس كالىسىنىڭ قوتىنىغا، روستوۋ بولسا دېنيسوۋ بىلەن بىللە تۇرىدىغان ھوجرىسىغا كىرىپ كەتتى.

— خوجايىنىڭ قېنى؟ — دەپ سورىدى روستوۋ دېنيسوۋنىڭ پۈتۈن پولىك بويىچە مۇغەمبەرلىكتە نام چىقارغان چاكىرى لاۋرۇشكىدىن.

— تۈنۈگۈن كەچقۇرۇندىن بۇيان يوق. دىمەك، ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ، — دەپ جاۋاپ بەردى لاۋرۇشكا. — مەن ئەزەلدىنلا بىلىمەن، ئەگەر ئۆتۈۋالسا، بۇرۇنراق قايتىپ كېلىدۇ-دە، ماختىنىپ كېتىدۇ، ئەمما، ئەگەر ئۇ تاڭ ئاتقىچە قايتىپ كەلمىدىمى، دىمەك، ئۇنىڭ ئۆلتۈرۈۋەتكىنى شۇ، قاپىغىنى سېلىپ قايتىپ كېلىدۇ. قانداق، كافي ئىچەمسىز؟

— ئەپكەل، ئەپكەل.

لاۋرۇشكا ئون مىنۇتتىلا كافي ئېلىپ كەلدى.

— كېلىۋاتىدۇ، خۇدا ئۇردى، — دىدى ئۇ.

روستوۋ دەرىزىدىن قارىدى-دە، دىگەندەك، قايتىپ كېلىۋاتقان دېنيسوۋنى كۆردى. دېنيسوۋ يۈزى قىپ-قىزىل، چاقناپ تۇرىدىغان قارا كۆزلۈك، بۇرۇتلىرى ۋە چاچلىرى پاخپىيىپ تۇرىدىغان، بويى

كىچىك ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ ئۇچىسىدا تۈگمىلىرى ئېتىلىمىگەن مىنتىك (پىلاش) ۋە ئاتلىق ئەسكەرلەر كىيىدىغان كەڭ شالۋۇر بولۇپ، پۇرۇلۇپ تۆۋەنگە چۈشۈپ تۇراتتى، پۇرلىشىپ كەتكەن ھەربى شەپكىسىنى گەجگىسىگە چۈشۈرۈپ كىيىۋالغان ئىدى. ئۇ بېشىنى تۆۋەن سېلىپ، غەمكىن ھالدا ئىشىك ئالدىغا كەلدى.

— لاۋرۇشكا، — دەپ توۋلىدى ئۇ، ”ر“ ھەرىپىنى توغرا تەلەپپۇز قىلالماي ۋاقىراپ ۋە ئاچچىقلىنىپ. — بول، ئېلىۋەت، كالۋارەي!

— ئېلىۋاتىمەنغۇ، — دېدى لاۋرۇشكا.

— ھ...ە! سەن ئورنۇڭدىن تۇرغان ئىكەنسىن. — دە، — دېدى دېنسوۋ ئۆيگە كىرىپ.

— خېلى ۋاقىت بولدى، — دېدى روستوۋ، — يەم. — خەشەك تەييارلاپ كەلگىنىمگىمۇ خېلى چاغ بولدى، مېتىلدا خېنىمىمۇ كۆردۈم.

— مانا قارا! بۇرادەر، تۈنۈگۈن، خۇددى ساراڭدەك، ئوتتۇرۇپ قويدۇم! — دەپ ۋاقىردى دېنسوۋ. — نىمە دېگەن بىتەلەي! نىمە دېگەن بىتەلەي!... سەنمۇ كېتىپ قالدىڭ، مانا شۇنىڭدىن باشلاندى، تەلەيسىزلىك. ھەي! چاي!

دېنسوۋ خۇددى ئىرجايغاندەك قېشىنى لىكىلدىتىپ، قىسقا ھەم مۇستەھكەم چىشلىرىنى كۆرسىتىپ، ئىككى قولىنىڭ قىسقا، توم بارماقلىرى بىلەن خۇددى ئورماندەك قويۇق قاپ. — قارا چاچلىرىنى پاختايتىشقا باشلىدى.

— مېنى بۇ كالامۇشنىڭ قېشىغا شەيىتان سۆرەپ باردى (”كالا-مۇش“ بىر ئەپتسەرنىڭ لەقىمى)، — دېدى ئۇ ئىككى قولى بىلەن

پمشانسى ۋە يۈزىنى ئېرتىپ تۇرۇپ — ئويلاپ كۆرچۈ، بىر قەغەزمۇ —
بىر قەغەز، بىر قەغەزمۇ ئۇتقۇزمدى!

دېنسوۋ روستوۋ ياندۇرۇپ بەرگەن مۇشتەكنى ئالدى ۋە قولىدا
چىڭ سىقىپ مېخىقلاپ يەرگە شۇنداق ئۇردىكى، تاماكنىڭ ئوتى
چېچىلىپ كەتتى، ئۇ يەنە سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ ۋاقىرىدى:
— بىرنى ئۇتقۇزىدۇ، جۈپ قىلىپ ئالىدۇ؛ بىرنى بېرىدۇ،
ئىككىنى ئالىدۇ!

ئۇ تاماكنىڭ يېنىدا تۇرغان ئوتىنى چېچىۋەتتى ۋە مۇشتەكنى
چاقتى — دە، تاشلىۋەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن بىر پەس جىم بولدى ۋە
بىردىنلا چاقناپ تۇرغان قارا كۆزلىرى بىلەن خوشال ھالدا روستوۋغا
قارىدى.

— كاشكى بىر خوتۇن بولسىدى. بۇ يەردە ھاراق ئىچىشتىن
باشقا قىلىدىغان ھېچ ئىش يوق. تېزىرەك ئۇرۇشقان بولساقمۇ
كاشكى...

— ھەي، كىم ئۇ؟ — دەپ ۋاقىرىدى ئۇ ئىشىككە قاراپ،
دېۋىتكۈچى جالاقلاپ تۇرغان ئېغىر ئۆتۈك ئاۋازىنى ۋە ئۇنىڭدىن
كېيىن ھۆرمەت بىلەن يۆتەلگەن ئاۋازنى ئاڭلاپ.
— ۋاخمىستىر^①! — دېدى لاۋرۇشكا.

دېنسوۋنىڭ چىرايى تېخىمۇ تۈرۈلۈپ كەتتى.
— ناھايىتى يامان بولدى — دە، — دېدى بىرقانچە تىللا قالغان
خالتىسىنى چۆرۈپ تاشلىۋېتىپ. — روستوۋ، ھىساپلاپ باققىنا،

① ۋاخمىستىر — پادىشا ئارمىيىسىنىڭ ئاتلىق قىسىملىرىدا كىچىك ئەپەندە.

سەرلىك ئۇنۋان. — تەر.

ئەزىزىم، يەنە قانچە پۇل ئېشىپ قالدىكىن، ئۇنىڭدىن كېيىن خالتىنى ياستۇقنىڭ تېگىگە تىقىۋەت، — دىدى — دە، دەرھال ۋاخىمىسترنىڭ ئالدىغا چىقىپ كەتتى.

روستوۋ پۇلنى ئالدى — يۇ، ماشىنىدەك تېزلىك بىلەن كونا — يېڭى ئالتۇن پۇللارنى ئايرىپ ساناشقا كىرىشتى.

— ھە! تېلەنسىن — غۇ! بارمۇ سەن! ئاخشام ئۇلار مېنى راسا باپلىدى، — باشقا ئۆيىدىن دېنىسوۋنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

— كىمىنىڭكىدە؟ بىكوۋ كالامۇشنىڭكىدەمۇ؟... خەۋىرىم بار، — دىدى باشقا بىر ئىنچىكە ئاۋاز، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆيگە شۇ ئېسكاد — روننىڭ كىچىك ئەپتسەرى پورۇچىك تېلەنسىن كىرىپ كەلدى. روستوۋ خالتىنى ياستۇق تېگىگە سۇقۇپ قويدى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆزىگە ئۈزىتىلغان كىچىككەنە ھۆل قولىنى سىقىپ قويدى. تېلەنسىن ھەربىي يۈرۈش ئالدىدا قانداقتۇ بىر سەۋەپ بىلەن گۋاردىيىدىن يۆتكەلگەن ئىدى. ئۇ پولىكتا ئۆزىنى ناھايىتى ياخشى تۇتاتتى؛ لېكىن ئۇنى كىشىلەر ياخشى كۆرمەيتتى، خۇسۇسەن روستوۋ بۇ ئەپتسەرگە نىسبەتەن ئۆزىنىڭ سەۋەپسىز يىرگىنىشىنى يېڭەلمەيتتى ۋە يوشۇرالمىتتى.

— خوش، كاۋالېر يىگىت^①، مېنىڭ گىراچىگىم سىزگە ياقامدۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ (گىراچىك — تېلەنسىن روستوۋغا سېتىپ بەرگەن مىنىلىدىغان ئاتنىڭ نامى).

پورۇچىك ئۆزى بىلەن سۆزلىشىۋاتقان كىشىنىڭ كۆزىگە زادىلا

① كاۋالېر — ئاتلىق ئەسكەر. — تەر.

قارمايتتى، ئۇنىڭ كۆزى ھامان بىر نەرسىنى ئىزلەۋاتقاندەك تۆت تەرەپتە بولاتتى.

— مەن ھىلى سىزنىڭ مېنى ئۆتۈپ كېتىۋاتقىنىڭىزنى كۆردۈم ...

— شۇنداق، يامان ئەمەس، ياخشى ئات، — دەپ جاۋاپ بەردى روستوۋ گەرچە يەتتە يۈز سومغا سېتىۋالغان بۇ ئات مۇشۇ باھانىڭ يېرىمىغا تەڭ كەلمىگەن بولسىمۇ. — ئالدىنقى سول ئايىغى سەل ئاقسايىدىغان بولۇپ قالدى... — دەپ قوشۇپ قويدى.

— تۇيىغى يېرىلىپ كەتكەندۇ. ھېچقىسى يوق. قانداق مىخ قېقىش لازىملىغىنى ئۈگىتىپ ۋە كۆرسىتىپ قوياي.

— ھە، شۇنداق قىلسىڭىز-ئا، — دېدى روستوۋ.

— كۆرسىتىپ قويمەن، كۆرسىتىپ قويمەن، بۇ ھېچقانداق سىر ئەمەس. بۇ ئاتتىن مىننەتدار بولمىسىز.

— مەن ئېيتاي بولمىسا، ئاتنى ئېلىپ كەلسۇن، — دېدى روستوۋ تېلەننىدىن قۇتۇلماقچى بولۇپ ۋە ئاتنى ئېلىپ كېلىشكە بۇيرۇش ئۈچۈن تاشقىرى چىقىپ كەتتى.

ئاغزىدا مۇشتىگىنى چىشىلەپ تۇرغان دېنېسسوۋ ئېغىز ئۆيىدە ۋاخمىستىر ئالدىدا بوسۇغىدا زۇڭزىيىپ ئولتۇراتتى، ئۇ دېنېسسوۋغا نىمىدۇ بىرنەرسە توغرىسىدا دوكلات قىلىۋاتاتتى. دېنېسسوۋ روستوۋنى كۆرۈش بىلەن تەڭ پىشانىسىنى تۈرۈپ قويدى ۋە تېلەننى ئولتۇرغان ئۆيىنى بارمىغى بىلەن كۆرسىتىپ قاپىغىنى تۈرۈپ قويدى. — دە، يىرگىنگەن قىياپەتتە سىلكنىپ كەتتى.

— ھ... ھ! شۇ يىگىتنى زادىلا ياخشى كۆرمەيمەن. — دە، — دېدى

روستوۋ ۋاخمىستىر تۇرسىمۇ تارتىنماي.

روستوۋمۇ خۇددى "مەنمۇ شۇنداق ياخشى كۆرمەيمەن، ئەمما نىمە ئىلاج بار!" دىگەندەك قىلىپ، دولىسىنى قىسىپ قويدى ۋە بۇيرۇق بەرگەندىن كېيىن، تېلەنن بار ئۆيگە قايتىپ كەلدى.

تېلەنن روستوۋ چىقىپ كەتكەن چاغدا قانداق ئولتۇرغان بولسا يەنە شۇنداق بوشىشىپ، كىچىككىنە ئاپپاق قوللىرىنى بىر بىرىگە سۈركەپ ئولتۇراتتى.

"دۇنيادا مۇشۇنداق يىرگىنىشلىك ئادەملەرمۇ بولىدۇ-دە"، — دەپ ئويلايتتى روستوۋ ئۆيگە كىرىپ كېلىۋېتىپ.

— ھە، ئاتنى ئەپكېلىشكە بۇيرۇدىڭىزمۇ؟ — دەپ سورىدى تېلەنن ئورنىدىن تۇرۇپ ۋە بىپەرۋالىق بىلەن ئەتراپقا قاراپ قويۇپ.

— بۇيرۇدۇم.

— يۈرۈڭ، ئۆزىمىز بارايلۇق. مەن پەقەت دېنسسوۋدىن تۈنۈگۈنكى بۇيرۇقنى سوراپ بېقىش ئۈچۈنلا كەلگەن ئىدىم. ئالدىڭىزمۇ دېنسسوۋ؟

— ياق تېخى. ھە، سىز قاياققا؟

— بۇ يىگىتكە ئاتنى قانداق تاقلاشنى ئۈگىتىپ قويماقچىمەن، — دىدى تېلەنن.

ئۇلار تاشقىرىغا چىقىپ ئاتقۇتانغا كىردى. پورۇچىك ئاتنى قانداق تاقلاشنى كۆرسىتىپ قويدى. — دە، ئۆيگە كېتىپ قالدى. روستوۋ قايتىپ كەلگەن چاغدا شىرەدە بىر بوتۇلكا ۋودكا ۋە كولباسا تۇراتتى. دېنسسوۋ شىرەدە ئولتۇردى. — دە، قەلىمىنى چىرتىلدىتىپ خەت يېزىشقا باشلىدى. ئۇ روستوۋنىڭ يۈزىگە مەپۈسلەنگەن ھالدا قارايتتى.

— شۇ قىزغا يېزىۋاتمەن، — دېدى .

ئۇ قولىدا قەلەم تۇتقان ھالدا شىرەگە جەينىگىنى تىرەپ ئولتۇراتتى، يازماقچى بولغان سۆزلىرىنى تېزىرەك ئېيتىپ كۆڭلىنى بوشتىشقا خۇرسەن بولغاندەك، خېتىنىڭ مەزمۇنىنى روستوۋغا ئېيتىپ بەردى .

— بىلەمسەن، دوستۇم، — دېدى ئۇ، — بىز بىراۋغا مۇھەببەت قويمىغىچە غەپلەتتە قېلىۋېرىمىز. بىز تۇپراق بالىلىرىمىز... مۇھەببەت قويدۇڭمۇ — پەرىشتە سەن، ئانىدىن يېڭى تۇغۇلغاندەك پاك بولسەن... يەنە كىم كەلدى؟ يولغا سېلىۋەت. ھازىر چولام تەگمەيدۇ! — دېدى قىلچە ئەيمەنمەي ئالدىغا كېلىۋاتقان لاۋرۇشكىغا ۋاقىراپ .

— كىم بولماقچى؟ ئۆزىڭىز ئېيتىپسىزغۇ. ۋاخىمىستىر پۇلغا كەپتۇ .

دېنسوۋ قاپىغىنى تۈردى، نىمىدۇ بىر نەرسىگە ۋاقىردىماقچى بولدى — يۇ، يەنە جىم بولۇپ قالدى .

— يامان ئىش بولدى — دە، — دېدى ئۆزىچە . — خالىتىدا قانچە پۇل قاپتۇ؟ — دەپ سورىدى روستوۋدىن .

— يېڭىسىدىن يەتتە، كونسىدىن ئۈچ .

— ئاپلا، يامان بولدى — دە! ھە، نىمىگە بۇتتەك قاراپ تۇرسەن، ماڭ، چاقىر ۋاخىمىستىرنى! — دېدى دېنسوۋ لاۋرۇشكىغا ۋاقىراپ .

— مەرھەمەت، دېنسوۋ، مەن ساڭا بىرئاز پۇل قەرزگە بېرەي، مەندە پۇل بار ئەمەسمۇ، — دېدى روستوۋ قىزىرىپ .

— ياق، ئۆز كىشىلىرىدىن قەرز ئېلىشنى ياقتۇرمايمەن، —

دەپ غۇدۇڭشىدى دېنىسوۋ.
— ئەگەر سەن مېنىڭدىن يولداشلارچە پۇل ئېلىشنى ياقتۇرما-
ساڭ، سەن مېنى رەنجىتىپ قويمىسەن. راست، مېنىڭدە پۇل بار، —
دېدى روستوۋ تەكرارلاپ.
— ياق، دېدىمغۇ ساڭا.
دېنىسوۋ ياستۇق تېگىدىن پۇل ئېلىش ئۈچۈن كارۋات يېنىغا
كەلدى.

— نەگە قويغان ئىدىڭ، روستوۋ؟

— ياستۇقنىڭ تېگىدە.

— يوق - قۇ.

دېنىسوۋ ھەر ئىككى ياستۇقنى يەرگە چۆرۈپ تاشلىۋەتتى. خالتا
يوق ئىدى.

— مانا، قىزىق ئىش - تە!

— توختاپ تۇر، سەن چۈشۈرۈپ قويمىغاندۇرسەن، — دېدى
روستوۋ ياستۇقلارنى بىر - بىرلەپ كۆتىرىپ ۋە سىلكىشتۈرۈپ.
ئۇ ئەدىيالىنىمۇ ئېلىپ سىلكىپ باقتى. خالتا يوق ئىدى.

— باشقا جايغا قويمىدىڭمىكىن؟ يوقەي، مەن تېخى، خالتىنى
بېشىڭنىڭ ئاستىغا قويۇپ گۆھەردەك ساقلىغاندۇ دەپ ئويلاپتە-
مەن، — دېدى روستوۋ. — مەن خالتىنى مەشەدە قويغانىتىم. نەگە
كېتىدۇ؟ — دېدى لاۋرۇشكىغا قاراپ.

— مەن ئۆيگە كىرمىدىم. قەيەرگە قويغان بولسىڭىز شۇ يەردە -

دۇ.

— ئۇ يەردە يوق - قۇ!

— سىز ھەمىشە شۇنداق، ئۇدۇل كەلگەن يەرگە تاشلاپ

قويۇسىز - دە، ئۇنتۇپ قالسىز. يانچۇغىڭىزغا قاراپ بېقىڭا.
— يوق، ئەگەر مەن بۇنى گۆھەر دەپ ئويلىمىغان بولسام
ئىدىم، شۇنداق بولۇشىمۇ مۇمكىن ئىدى، — دېدى روستوۋ، — ئەمما
شۇ يەردە قويغانلىغىم ئېسىمدە.

لاۋرۇشكا ھەممە ئورۇن - كۆرپىنى ئوڭتەي - توڭتەي قىلىۋەتتى،
كارۋات بىلەن شىرنىنىڭ ئاستىغا قاراپ چىقتى، ھەممە يەرنى
ئوڭتەي - توڭتەي قىلىپ ئاخشۇرۇپ چىقتى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئۆيىنىڭ
قاق ئوتتۇرىسىدا قىمىرلىماي قېتىپ قالغان ئىدى. دېنسسوۋ گەپ
قىلماستىن لاۋرۇشكىنىڭ ھەرىكىتىگە سەپسالاتتى ۋە لاۋرۇشكا
ئەجەپلەنگەن ھالدا ئىككى قولىنى كۆتىرىپ، ھىچنەدە يوق دېگەندە،
ئۇ روستوۋغا قارىدى.

— روستوۋ، سەن بالىلىق قىلمايۋاتىدىغانسەن؟...

روستوۋ دېنسسوۋنىڭ قاراپ تۇرغانلىغىنى سېزىپ، ئۇنىڭغا بىر
قاراپ قويدى - دە، يەنە دەرھال يەرگە قارىدى، ئۇنىڭ پۈتۈن
قېنى يۈزى ۋە كۆزلىرىگە ئېقىپ كەلگەن ئىدى. ئۇ دەم ئالالماي
قالدى.

— ئۆيدە پورۇچىك ۋە سىزلەردىن باشقا ھېچكىمىمغۇ يوق
ئىدى. بىرەر جايدا تۇرغاندۇر، — دېدى لاۋرۇشكا.

— ھە، قېنى بول، كالۋا، مىدىراپ باقساڭچۇ، — دەپ ۋاقىردى
دېنسسوۋ بىردىنلا؛ ئۇ قىزىرىپ - كۆكسىپ، تەھدىت سالغۇچى
ھەيۋىسى بىلەن چاكىرىغا ئېتىلماقچى بولاتتى. — ناۋادا خالتا
چىقىمسا، سېنى ساۋىدايمەن. ھەممەڭنى ساۋىدايمەن!

روستوۋ كۆزلىرىنى دېنسسوۋدىن قاچۇرۇپ، كىيىمنىڭ تۈگمىلىرىنى
ئەتتى، قىلىچىنى ئاستى ۋە شەپكىسىنى كىيدى.

— مەن ساڭا ئېيتاي، خالتىنى چوقۇم تېپىش كېرەك، — دەپ
ۋاقىردى دېنسوۋ خىزمەتكارنىڭ يەلكىنى سىلكىپ تامغا نىقتاپ.
— دېنسوۋ، ئۇنى قويۇپ بەر؛ كىم ئالغانلىغىنى بىلىمەن، —
دىدى روستوۋ ئىشىك ئالدىغا بېرىپ دېنسوۋقا قارىماي.
دېنسوۋ توختاپ بىر پەس ئويلاندى ۋە روستوۋنىڭ نىمىنى
ئىشارەت قىلغانلىغىنى چۈشەنگەندەك، ئۇنىڭ بىلىگىگە ئېسىلدى.
— بىمەنىلىك! — دەپ شۇنداق ۋاقىرىغان ئىدىكى، قان تومۇر-
لىرى خۇددى ئاغامچىدەك، ئۇنىڭ بويىنى ۋە پىشانىسىدا كۆپۈپ
چىقتى. — مەن ساڭا ئېيتاي، سەن ئەقلىڭدىن ئېزىپسەن، بۇنىڭغا
يول قويمايمەن. خالتا مەشەدە، مەن بۇ ئىپلاسنىڭ تېرىسىنى تەتۈر
سويۇۋالمەن، ئاندىن تېپىلىدۇ — مەشەددىن چىقىدۇ.
— كىم ئالغانلىغىنى بىلىمەن، — دىدى روستوۋ ئاۋازىنى تىترىتىپ
يەنە ۋە ئىشىككە قاراپ ماڭدى.
— مەن ساڭا ئېيتىپ قوياي، سەن مۇنداق قىلىشقا جۈرئەت
قىلما، — دىدى دېنسوۋ ئۇنى تۇتۇۋېلىش ئۈچۈن، ئۆگەنچى
ئەپتسەرگە قاراپ ئېتىلىپ.
لېكىن روستوۋ قولىنى تارتىۋالدى ۋە دېنسوۋغا خۇددى ناھايىتى
چوڭ دۈشمىنىدەك، دەر غەزەپ بولۇپ قەتئىلىك بىلەن تىكىلىپ
قارايتتى.
— سەن نىمە دەۋاتقىنىڭنى چۈشەنمەسەن؟ — دىدى روستوۋ
ئاۋازىنى تىترىتىپ، — ئۆيدە مېنىڭدىن باشقا ھېچكىم يوق ئىدى،
دىمەك، ئەگەر ئۇ ئالمىغان بولسا، ئۇ ھالدا...
ئۇ گېپىنى تۈگىتەلمەي ئۆيدىن چىقىپ كەتتى.
— ئېست، قۇرۇپ كەت سەن، ھەممىڭلار قۇرۇپ كېتىڭلار، —

روستوۋ ئاڭلىغان ئاخىرقى سۆزلەر مۇشۇ ئىدى.
 روستوۋ توپ- توغرا تېلەننىڭ ئۆيىگە كەلدى.
 — خوجايىن ئۆيدە يوق، ئىشتاپقا كەتتى، — دېدى ئۇنىڭغا
 تېلەننىڭ خىزمەتكارى. — نىمە، بىرەر ۋەقە بولدى-ما؟ — دېدى
 يۇنكېرنىڭ پەرىشان چىرايىغا قاراپ چۆچۈپ كەتكەن خىزمەتكار.
 — ياق، ھېچنەمە بولغىنى يوق.
 — تېخى ھىلا چىقىپ كەتكەن ئىدى، — دېدى خىزمەتكار.
 ئىشتاپ زالىسىنىڭ يېزىسىدىن ئۈچ چاقىردىم يىراقلىقتا ئىدى.
 روستوۋ ئۆيىگە قايتمايلا بىر ئاتنى ئېلىپ مىنگەن پېتى ئىشتاپقا
 بارغان ئىدى. ئىشتاپ تۇرغان يېزىدا ئەپتسەرلەر دائىم بېرىپ
 تۇرىدىغا بىر قاۋاقخانا بار ئىدى. روستوۋ قاۋاقخانغا كەلدى-دە،
 ئىشك ئالدىدا تېلەننىڭ ئېتىنى كۆرۈپ قالدى.
 قاۋاقخاننىڭ ئىككىنچى ئۆيىدە پورۇچىك ئالدىغا بىر تەخسە
 كولىباسا ۋە بىر بوتۇلكا ھاراقنى قويۇپ ئولتۇراتتى.
 — بەللى، سىزمۇ كەپسىز، يىگىت، — دېدى ئۇ، كۈلۈمسىرەپ
 ۋە قاشلىرىنى ئىگىز كۆتىرىپ قويۇپ.
 — شۇنداق، — دېدى روستوۋ، گويا بۇ بىر ئېغىز سۆزنى
 ئېيتىش ناھايىتى تەس كەلگەندەك؛ شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ يېنىدىكى
 بىر شىرە ئالدىدا ئولتۇردى.
 ھەر ئىككىلەن گەپ قىلمايتتى؛ بۇ ئۆيىدە ئىككى نېمىس ۋە
 يەنە بىر رۇس ئەپتسەر ئولتۇرۇشاتتى. ھەممەيلەن جىم ئىدى،
 پەقەت پىچاقلارنىڭ تەخسىگە تەككەن ئاۋازلىرى ۋە پورۇچىكنىڭ
 چاپلىدىغان ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. تېلەننى ناشتا قىلىپ بولغاندىن
 كېيىن يانچۇغەدىن ئىككى خانىلىق پۇل خالتىسىنى چىقاردى-دە،

يۇقۇرغا ئېگىلگەن كىچىككىنە ئاپپاق بارماقلىرى بىلەن خالتىنىڭ ھالقىسىنى تارتىپ ئېچىپ بىر ئالتۇن پۇلنى ئېلىپ، قاشلىرىنى كۆتۈرۈپ قويۇپ، خىزمەتكارغا ئۇزاتتى.

— مەرھەمەت، تېز رەك، — دېدى ئۇ.

ئالتۇن پۇل يېڭى ئىدى. روستوۋ ئورنىدىن تۇردى — دە، تېلەننىڭ ئالدىغا كەلدى.

— خالتىڭىزنى ماڭا كۆرسەتسىڭىز، — دېدى روستوۋ ئاران ئاڭلانغۇدەك پەس ئاۋاز بىلەن.

تېلەننىڭ كۆزلىرىنى تېز يۈگۈرتۈپ، ئەمما قاشلىرىنى ئېگىز كۆتەرگەن پېتى خالتىنى ئۇزاتتى.

— ھە، ناھايىتى ئوبدان خالتا... ھە... ھە... — دېدى ئۇ ۋە بىردىنلا تاتىرىپ كەتتى. — قاراپ بېقىڭ، يىگىت، — دەپ قوشۇپ قويدى يەنە.

روستوۋ خالتىنى قولغا ئالدى — يۇ، خالتىغا ۋە ئۇنىڭ ئىچىدىكى پۇلغا ئوبدان قاراپ چىقتى، كېيىن يەنە تېلەننىڭ قاراپ قويدى. پورۇچىك ئادىتى بويىچە ئەتراپقا قارىدى، ئۇنىڭدىن كېيىن بىردىنلا ناھايىتى خوشال بولۇپ كەتكەندەك كۆرۈندى.

— ئەگەر ۋېپىنادا بولىدىغان بولساق، ھەممىسىنى شۇ يەردە خەجلەپ بولغان بولاتتىم، ئەمما بۇ ھېچنىمىگە ئەرزىمەيدىغان كىچىك شەھەردە ئىشلىتىدىغان ئورۇن يوق، — دېدى. — قېنى، ئەپكېلىڭ، يىگىت، مەن كېتىمەن.

روستوۋ سۆز قىلمايتتى.

— ھە، سىزچۇ؟ سىزمۇ ناشتىغا كەلگەندۇرسىز؟ تامىغى يامان ئەمەسكەن، — دېدى سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ تېلەننى. — قېنى

بېرىك.

ئۇ قولنى ئۇزىتىپ خالتىنى ئالدى، روستوۋمۇ ئۇنى گەپ قىلماي بەردى، تېلەننى خالتىنى ئېلىپ، شالۋۇرىنىڭ يانچۇغىغا سېلىشقا باشلىدى ۋە گويا "شۇنداق، شۇنداق، ئۆز خالتامنى ئۆز يانچۇغۇمغا سالسىمەن، بۇ ناھايىتى ئاددى، ھىچكىم بۇنىڭغا ھىچنىمە دىيەلمەيدۇ" دىگەندەك قىلىپ، قاشلىرىنى بىپەرۋالىق بىلەن كۆتىرىپ قويدى، ئاغزى بولسا سەل-پەل ئېچىلىپ تۇراتتى.

— خوش، يىگىت؟ — دىدى ئۇ ئۇھ تارتىپ ۋە يۇقۇرى كۆتىرىلگەن قاشلىرىنىڭ تېگىدىن روستوۋنىڭ كۆزلىرىگە قارايتتى. كۆزىنىڭ چاقناپ تۇرغان نۇرلىرى قانداقتۇ ئېلىپكىتىر ئۇچقۇنلىرىدەك، تېلەننىڭ كۆزلىرىدىن روستوۋنىڭ كۆزلىرىگە چۈشەتتى، ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە قايتىپ كېلىپ يەنە قايتىپ باراتتى — دە، ھەش-پەش دىگۈچە مۇشۇنداق قايتىپ بېرىپ قايتىپ كېلەتتى.

— بۇياققا كېلىڭ، — دىدى روستوۋ تېلەننىڭ بىلىگىدىن تۇتۇپ. ئۇ تېلەننى دەرىزە ئالدىغا سۆرەپ ئېلىپ باردى. — بۇ پۇل دېنسوۋنىڭ، سىز بۇ پۇلنى... — دىدى تېلەننىڭ قولىغا پىچىرلاپ.

— نىمە؟ نىمە؟... سىز نىمە دەۋاتىسىز؟ نىمە؟... — دىدى تېلەن.

لېكىن بۇ سۆزلەر كىشىنىڭ رەھىمىنى كەلتۈرىدىغان ئۈمىتسىز ۋاقىراش ۋە كەچۈرۈم سورىغاندەك يالۋۇرۇش ئاۋازلىرى ئىدى. روستوۋ بۇ ئاۋازنى ئاڭلاش بىلەن تەڭ گۇمانى كۆڭلىدىن يوقالدى. ئۇ خوشاللىق ھىس قىلاتتى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۆزىنىڭ

ئالدىدا تۇرغان بۇ بەختسىز ئادەمگە ئىچى ئاغرىتتى؛ ئەمما باشلىغان ئىشنى ئاخىرغىچە ئېلىپ بېرىش كېرەك ئىدى.

— بۇ يەردە كىشىلەر ئاڭلاپ قالسا نىمە دەپ ئويلاپ قېلىشىنى خۇدا بىلىدۇ، يۈرۈڭ، — دەپ غۇدۇڭشىدى تېلەنن ۋە شەپكىسىنى قولغا ئېلىپ، بوش بىر ئۆيگە قاراپ ماڭدى، — شۇ يەردە سۆزلىشەيلى...

— مەن بۇنى ئۇقمەن ۋە ئىسپاتمۇ قىلىمەن، — دېدى روستوۋ. — مەن....

تېلەنننىڭ قورقۇپ ۋە تاتىرىپ كەتكەن چىرايى پۈتۈن مۇسكۇللىرى بىلەن قوشۇلۇپ تىترەشكە باشلىدى، كۆزلىرى ھامان بىسەرەمجان، ئەمما پەسكە قارايتتى، روستوۋنىڭ چىرايىغا قارىيالمايتتى، پىخىلداپ يىغلىغان ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

— گراف!... بىر ياش ئادەمنى ھالاك قىلمىسىڭىز... بۇ پالاكەت پۇللار مانا، ئېلىڭ... — ئۇ پۇللىرىنى شىرەگە تاشلىدى. — قېرىپ قالغان دادام ۋە ئاپام بار ئىدى!...

روستوۋ پۇلنى ئالدى، تېلەنننىڭ كۆزىگە قارىمايتتى، شۇنىڭ بىلەن بىر سۆزمۇ قىلماي ئۆيىدىن چىقىپ كەتتى. لېكىن ئۇ ئىشىك-نىڭ ئالدىدا توختاپ قالدى. دە، يەنە قايتىپ كەردى.

— خۇدايا توۋا، — دېدى ئۇ كۆزىگە لىق ياش ئېلىپ، — سىز قانداقسىغا مۇشۇنداق ئىشنى قىلىپ قويدىڭىز؟

گراف، — دېدى تېلەنن ئۆگەنچى ئەپتسەرنىڭ ئالدىغا كېلىپ. — ماڭا تەگمەڭ، — دېدى روستوۋ ئۆزىنى چەتكە تارتىپ. —

ئەگەرسىز پۇلغا ھاجەتمەن بولسىڭىز، ئېلىڭ، مانا پۇل. — ئۇ خالىنى ئۇنىڭغا تاشلاپ بەردى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن قاۋاقخانىدىن

تېز چىقىپ كەتتى.

5

شۇ كۈنى كەچقۇرۇن دېنيسوۋنىڭ تۇرغان ئۆيىدە ئېسىكادرون ئەپتسەرلىرى قىزغىن سۆھبەتلەشمەكتە ئىدى.

— مەن سىزگە ئېيتاي، روستوۋ، پولك كاماندېرى ئالدىدا كەچۈرۈم سورىشىڭىز كېرەك، — دېدى ئىگىز بويلۇق، ئاق چاچلىق، قويۇق بۇرۇتلۇق، قورۇق باسقان چوڭ يۈزلۈك ئىشتاپ روتمىستېر^①، ھاياجانلانغىنىدىن يۈزى لالرەڭ قىزىرىپ كەتكەن روستوۋغا قاراپ. ئىشتاپ روتمىستېر كىرىستېن دۇئېلغا قاتناشقانلىقى ئۈچۈن ئىككى قېتىم ئەسكەرلىك دەرىجىسىگە چۈشۈرۈلگەن ۋە يەنە ئىككى قېتىم ئەمىلى ئەسلىگە كەلتۈرۈلگەن ئىدى.

— مەن ھەرقانداق كىشىنىڭ مېنى يالغانچى دېيىشىگە يول قويمايمەن! — دەپ ۋاقىرىدى روستوۋ. — ئۇ مېنى سەن يالغان ئېيتسەن دېدى، مەن ئۇنى سەن يالغان ئېيتىۋاتىسەن دېدىم. مەسلە مانا شۇنداق. ئۇ مەيلى مېنى ھەركۈنى ئوۋەتچىلىككە تەيىنلەۋەرسۇن، ھەتتا قامسۇن، ئەمما ھېچكىم مېنى كەچۈرۈم سوراشقا مەجبۇر قىلالمايدۇ، چۈنكى، ئەگەر ئۇ پولك كاماندېرى سۈپىتىدە تەلۋىمنى قانائەتلەندۈرۈشنى ئۆزى ئۈچۈن ئالايىق دەپ ھىساپلىسا،

① ئىشتاپ روتمىستېر — ئىنقىلاپتىن ئىلگىرىكى پادىشا ئارمىيىسىدە ئاتلىق قىسىملاردا ئەپتسەرلىك ئۇنىۋان؛ سوۋېت ئارمىيىسىدە ستارشى لېيىتېنانتقا توغرا كېلىدۇ. — تەر.

ئۇ ھالدا....

— ئالدىرىماڭ، ئەزىزىم، گېپىمگە قۇلاق سېلىڭ، — دىدى
ئىشتاپ روتىمىستىر ئۇزۇن بۇرۇتلىرىنى خاتىرجەم سىلاپ تۇرۇپ ۋە
توم ئاۋازى بىلەن ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ تاشلاپ. — سىز باشقا
ئەپتىسەرلەرنىڭ ئالدىدا پولىك كاماندېرىغا بىر ئەپتىسەر ئوغرىلىغان
دىدىڭىز...

— باشقا ئەپتىسەرلەرنىڭ ئالدىدا دىگەنلىگىم مەن ئۈچۈن
گۇنا ئەمەس. ئېھتىمال، باشقىلارنىڭ ئالدىدا ئېيتىمىسىم كېرەك
ئىدى، ئەمما مەن دىپلومات ئەمەس. مەن شۇنىڭ ئۈچۈن قىران
ئاتلىقلار قوشۇنىغا كەلدىمكى، بۇ يەردە ئانچىۋالا ئىنچىكىلەپ كېتىش-
نىڭ ھاجىتى يوق دەپ ئويلاپتىكەنمەن؛ ئۇ بولسا ماڭا سەن
يالغان ئېيتىۋاتىسەن دەيدۇ... شۇڭا ئۇ مېنىڭ تەلۋىمنى قانا-
ئەتلەندۈرسۇن....

— بۇ ناھايىتى ياخشى، ھېچكىم سىزنى توخۇ يۈرەك دەپ
ئويلىمايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە گەپ بۇنىڭدا ئەمەس. دېنېسوۋدىن
سوراپ بېقىڭ، بىر ئۆگەنچى ئەپتىسەر ئۆزىنىڭ پولىك كاماندېرىدىن
كەچۈرۈم سوراشىنى تەلەپ قىلىدۇ دەيلى، بۇنى قىلغىلى
بولامدۇ؟

دېنېسوۋ بۇ سۆزلەرگە ئارىلىشىشنى خالىمايۋاتقان بولسا كېرەك،
بۇرۇتلىرىنى چىشلەپ تۇرۇپ، سۆزلەرنى غەمكىن قىياپەتتە ئاڭلايتتى.
ئۇ ئىشتاپ روتىمىستىرنىڭ سوئالىغا ئىنكار قىلغان ھالدا باش
چايقاپ قويدى.

— سىز باشقا ئەپتىسەرلەرنىڭ ئالدىدا پولىك كاماندېرىغا بۇ
قەبىھ ئىشنى ئېيتىپ ئولتۇرسىڭىز، — دەپ تەكرارلىدى ئىشتاپ

روتىمىستىر. — بوگدانىچ (پولك كاماندېرى بوگدانىچ دەپ ئاتىلاتتى) سىزنى توساپ قويدى.

— توساپ قويمىدى، بەلكى مېنى سەن يالغان ئېيتىۋاتسەن، دىدى.

— شۇنداق بولسىمۇ، سىز ئۇنىڭغا بىرمۇنچە بىمەنە گەپلەرنى قىلىدىڭىز، ئەلۋەتتە كەچۈرۈم سوراڭ كېرەك. — سورىمايمەن! — دەپ ۋاقىردى روستوۋ.

— مەن سىزنى مۇشۇنداق قىلىدۇ دەپ ئويلىماپتىكەنمەن، — دىدى ئىشتاپ روتىمىستىر جىددى ۋە قاتتىقلىق بىلەن. — سىز كەچۈرۈم سوراڭنى خالىمايدىكەنسىز. — دە، بىراق سىز، تەقسىر، يالغۇز ئۇنىڭ ئالدىدا ئەمەس، بەلكى پۈتۈن پولك ئالدىدا، بىزنىڭ ھەممە-مىزنىڭ ئالدىمىزدا، ھەممەيلەننىڭ ئالدىدا ئەيمىپدارسىز. ئەھۋال مانا مۇنداق: كاشكى سىز بۇ ئىشنى قانداق قىلىش توغرىسىدا ئويلاپ باققان بولسىڭىز، باشقىلارنىڭ پىكىرىنى ئېلىپ باققان بولسىڭىز ئۇ بىر گەپ ئىدى، ئەمما سىز توپ-توغرا، باشقا ئەپتسەرلەرنىڭ ئالدىدا ھەممىنى تۆكۈۋەتتىڭىز. ئەمدى پولك كاماندېرى قانداق قىلىدۇ؟ ئەپتسەرنى سوتقا بېرىپ پۈتۈن پولكنى بۇلغاش كېرەكمۇ؟ بىر يارىماس ئەسكىنى دەپ پۈتۈن پولكنى يەرگە قارىتىش كېرەكمۇ؟ سىزنىڭ ئويىڭىزچە، شۇنداق قىلسا بولامدۇ؟ بىزنىڭ ئويىمىزچە ئۇنداق قىلىشقا بولمايدۇ. بوگدانىچ يىگىت ئىكەن، ئۇ سىزگە، سىز يالغان ئېيتىۋاتسىز دىدى. بۇ، ئەلۋەتتە، كۆڭۈلسىزلىك، ئەمما نىمە چارە بار، ئەزىزىم، سىز ئۆزىڭىز تاپقان بالا. ھازىر بىز ئىشنى يۇمشاتماقچى بولۇۋاتىمىز، سىز بولسىڭىز قانداقتۇ مەنمەنلىگىڭىزدىن كەچۈرۈم سوراڭقا ئۇنىمايۋاتىمىز، بەلكى ھەممىنى ئاشكارىلىماقچى

بولۇۋاتسىز. سىز كۆپرەك نۆۋەتچىلىكتە تۇرغانلىغىڭىز ئۈچۈن خاپا بولىسىز، نىمە ئۈچۈن بىر پىشقەدەم، ھۆرمەتلىك ئەپتسەر ئالدىدا كەچۈرۈم سورىمايسىز؟ مەيلى، بوگدانىچ قانداق بولسا بولسۇن، ئۇھامان ۋىجدانلىق ۋە باتۇر پىشقەدەم پولكاۋنىك، سىز خاپا بولىسىز ئەمما پولكىنى بۇلغاش سىز ئۈچۈن ھېچنىمە ئەمەسمىكەن؟ — ئىشتاپ روتمىسترنىڭ ئاۋازى تىترەشكە باشلىدى. — سىز، تەقسىر، پولكىغا تېخى ئەمدىلا كەلدىڭىز؛ بۈگۈن بۇ يەردە، ئەتە قاياققىدۇ بىر يەرگە ئادىوتانلىققا كېتىسىز؟ سىز: ”پاۋلوگراد ئەپتسەرلىرىنىڭ ئارىسىدا ئوغرى بار ئىكەن!“ دەپ تۈكۈرۈپ قويۇپ كېتىۋېرىسىز. لېكىن، بىز ئۈچۈن بەربىر ئەمەس. شۇنداق ئەمەسمۇ، دېنيسوۋ؟ بەربىر ئەمەس، شۇنداقمۇ؟

دېنيسوۋ يەنە گەپ قىلمايتتى ۋە قىمىرلىمايتتى، بەزىدە ئارىلاپ-ئارىلاپ، چاقناپ تۇرىدىغان قارا كۆزلىرى بىلەن روستوۋغا قاراپ قوياتتى.

— سىز ئۈچۈن ئۆزىڭىزنىڭ مەنمەنلىگىڭىز قىممەتلىك، كەچۈرۈم سوراشنى خالىمايسىز، — دېدى سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ ئىشتاپ روتمىستىر، — بىز بولساق، قېرىلار، پولكىتا ئۆسكەن ئىكەنمىز، خۇدا بۇيرۇسا، پولكىتا ئۆلىمىز، بىز ئۈچۈن پولكىنىڭ شان-شەرىپى قىممەتلىك، بوگدانىچمۇ بۇنى بىلىدۇ. پولكىنىڭ شان-شەرىپىگە نىمە توغرا كېلىدۇ، تەقسىر! ياخشى ئەمەس، ياخشى ئەمەس! مەيلى خاپا بولۇڭ-بولماڭ، راستىنى ئېيتىۋاتىمەن. ياخشى ئەمەس! شۇنىڭ بىلەن ئىشتاپ روتمىستىر ئورنىدىن تۇردى-دە، روستوۋ-نىڭ ئالدىدىن كېتىپ قالدى.

— راست گەپ بۇ! — دەپ ۋاقىرىدى دېنيسوۋ سەكرەپ ئورنىدىن.

دىن تۇرۇپ. — قېنى، روستوۋ، قېنى نىمە دەيسەن!
روستوۋ قىزىرىپ ۋە تاتىرىپ، بىر دەم بۇ ئەپتەسەرگە، بىر دەم
ئۇ ئەپتەسەرگە قارايتتى.

— ياق، جاناپلار، ياق،... سىلەر ھەرگىز ئويلماڭلاركى...
مەن ناھايىتى ئوبدان بىلىمەن، سىلەر مېنى بىكاردىن... مەن... مې...
نىڭ ئۈچۈن... مەن پولكىنىڭ شان-شەرىپى ئۈچۈن... نىمە دەيسىلەر
ئۆزەڭلار؟ بۇنى مەن ئەمەلدە كۆرسىتىمەن، مېنىڭ شان-شەرىپ...
ھە، بولدى، راست، مەن ئەيىپلىك!... — دىدى كۆزىگە لىق ياش
ئېلىپ. — مەن ئەيىپلىك، ھەممەيلەننىڭ ئالدىدا گۇناكارمەن!...
قېنى، سىلەر يەنە نىمە دەيسىلەر؟...

— مانا بۇ دۇرۇس، گراف، — دىدى ئىشتاپ روتمىستىر
بۇرۇلۇپ ۋە چوڭ قولى بىلەن ئۇنىڭ دولىسىغا ئۇرۇپ قويدى.
— مەن ساڭا ئېيتىمىدىممۇ، — دەپ ۋاقىرىدى دېنسوۋ، — روستوۋ
ياخشى ئادەم دەپ.

— شۇنداق بولغىنى ياخشى، گراف، — دەپ تەكرارلىدى
ئىشتاپ روتمىستىر ئەيىۋىنى ئىقرار قىلغانلىغى ئۈچۈن ھۆرمەت
قىلىشقا باشلىغاندەك ئۇنۋانىنى ئاتا. — بېرىڭ، كەچۈرۈم سوراڭ،
تەقسىر.

— جاناپلار، ھەممىنى قىلىمەن، ھىچكىمگە قىنمايمەن، — دىدى
روستوۋ يالۋۇرغاندەك، — لېكىن كەچۈرۈم سورالمايمەن، ئەسلا،
نىمە قىلساڭلار قىلىڭلار! مەن قانداق قىلىپ، كىچىك بالا كەچۈرۈم
سورىغاندەك، ئۇنىڭغا يالۋۇرىمەن؟
دېنسوۋ كۈلۈپ كەتتى.

— ئۆزىڭىزگە قىيىن... بوگدانىچ ئاداۋەت ساقلايدىغان ئادەم،

تەتۈرلۈك قىلغانلىغىڭىزنىڭ ئازاۋىنى تارتىسىز، — دېدى كىرىستېن.
— خۇدا ھەقىقى، تەتۈرلۈك ئەمەس! مەن قانداق تۇيغۇ ئىكەنلىم.
گىنى سىلەرگە تەسۋىرلەپ بېرەلمەيمەن، تەسۋىرلەپ بېرەلمەيمەن...
— مەيلى، ئىختىيارىڭىز، — دېدى ئىشتاپ روتمىستىر. —
قېنى، ھىلىقى ئەبلەخ نەگە كېتىپتۇ؟ — دەپ سورىدى دېنسىۋودىن.
— كېسەل بولۇۋالغان، ئەتە پولىكتىن ھەيدەپ چىقىرىۋېتىلىدىغان
بولدى، — دېدى دېنسىۋود.

— بۇ بىر دەرت، باشقا نىمە دىگىلى بولىدۇ، — دېدى ئىشتاپ
روتمىستىر.

— دەرتمۇ، باشقىمۇ، ياخشىسى كۆزۈمگە كۆرۈنمىسۇن. ئۆلتۈرۈۋې-
تىمەن! — دەپ ۋاقرىدى دېنسىۋود ئۇنىڭ قېنىغا تەشنا بولغاندەك.
ئۆيگە ژېركوۋ كىرىپ كەلدى.

— ھە، سەن نىمە قىلىپ يۈرىسەن، — دېيىشتى ئەپتسەرلەر
كىرىپ كەلگەن بۇ كىشىگە قاراپ بىردىنلا.
— يۈرۈشنى باشلايمىز، جاناپلار! ماك پۈتۈن ئارمىيىسى بىلەن
تەسلىم بوپتۇ.

— يالغان ئېيتسەن!

— ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم.

— قانداق؟ تىرىك ماكنى. ھە؟ قولى بار، پۇتلىرى بار ماكنى.

ھە؟

— يۈرۈش! يۈرۈش! تېپىپ كەلگەن مۇشۇ خەۋىرى ئۈچۈن
ئۇنىڭغا بىر بوتۇلكا ھاراق بېرىلسۇن، نىمە بولدى، سەن قانداق
قىلىپ يەنە بۇ يەرگە كەپقالدىڭ؟

— شۇ لەنتى ماك تۈپەيلى يەنە پولىكقا ئەۋەتتى. بىر ئاۋستىرىيە

گېنېرالى مېنى چىقىپتۇ. مەن ئۇنى ماكنىڭ كېلىشى مۇناسىۋىتى بىلەن تەبرىكلىگەن ئىدىم... ھە، سەن نىمە، روستوۋ، خۇددى ھازىرلا مونچىدىن چىققاندىكى قىزىپ كېتىپسەن؟

— سورىما، نىمىسىنى دەيسەن، بۇرادەر، ئىككى كۈن بولدى، مەشەدە باش ئاغرىغى تېپىۋالدۇق.

شۇ چاغدا پولك ئادىۋانتى كىرىپ كەلدى، ژېركوۋ تېپىپ كەلگەن خەۋەر ئىسپاتلاندى. ئەتە يولغا چىقىش توغرىسىدا بۇيرۇق بېرىلگەن ئىدى.

— يۈرۈشنى باشلايمىز، جاناپلار!

— غۇداغا شۈكۈر، بۇ يەردە ئۇزاقمۇ تۇرۇپ كەتكەن ئىدۇق.

6

كۈتۈزۈۋ يول ئۈستىدە ئىنا (بىرائۇناۋدا) ۋە ترائۇن (لىستا) دەريالىرىدىكى كۆۋرۈكلەرنى بۇزۇپ تاشلاپ ۋېناغا چېكىنمەكتە ئىدى. 23- ئۆكتەبىر كۈنى رۇس قوشۇنلىرى ئېنىس دەرياسىدىن ئۆتتى. رۇس قوشۇنلىرىنىڭ يۈك كارۋانلىرى، توپ-زەمبەرە كىچىلىرى ۋە ئەسكەرلەرنىڭ سەپلىرى دەل چۈش ۋاقتىدا كۆۋرۈكنىڭ ئىككى تەرىپىنى بويلاپ قاتار-قاتار تىزىلىشىپ، ئىنىس شەھىرىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى.

بۇ ئىسسىق ۋە كۆپ يامغۇرلۇق كۈز كۈنلىرىنىڭ بىرى ئىدى. كۆۋرۈكنى قوغداپ تۇرغان رۇس توپچىلىرى تۇرغان يەردىكى دۆڭلۈك ئالدىدا كۆرۈنۈپ تۇرغان كەڭ دالا، بەزىدە بىردىنلا يانتۇ چۈشۈۋاتقان يامغۇرنىڭ خۇددى داكىدەك نېپىز پەردىسى ئارقىسىدا

توسىلىپ قالاتتى، بەزىدە بىردىنلا كۈن نۇرىدا ئېچىلىپ كېتەتتى - دە، يىراقتىكى نەرسىلەر خۇددى ئۈستىگە لاک بېرىلگەندەك، ئوچۇق، روشەن كۆرۈنۈپ پارقىراپ تۇراتتى. دۆڭلۈكتىن پەستە ئۆگزىلىرىگە قىزىل تۈنكە قاپلانغان ئاق ئۆيلىرى، چوڭ بۇتخانىسى ۋە كۆۋرۈكلىرى بار كىچىك شەھەر كۆرۈنۈپ تۇراتتى، كۆۋرۈكنىڭ ئىككى قاسنىغىنى بويلاپ ناھايىتى نۇرغۇن رۇس ئەسكەرلىرى ئاقماقتا ئىدى. دوناي دەرياسىنىڭ بۇرۇلىدىغان جايىدا كېمىلەر، ئارال ۋە ئېنىس دەرياسىنىڭ دوناي دەرياسىغا قۇيۇلىدىغان ئويمانلىغىدىكى سۇ بىلەن قوشۇلۇپ تۇرغان بېغى بار قەسىر (قەلئە) كۆرۈنۈپ تۇراتتى؛ دونايىنىڭ قارىغايزار، قىيا سول قىرغىقى ۋە ئۇندىن ئېرى كۆپ - كۆك دۆڭلۈكلەر، ھاۋارەڭ جىلغىلىرىمۇ كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئىنسان قەدىمى يەتمىگەندەك كۆرۈنگەن قويۇق قارىغايزار - نىڭ ئېرىقى تەرىپىدىن مۇناستىرنىڭ مۇنارىسى مارىلاپ كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئېنىس دەرياسىنىڭ بۇ قىرغىقىدىن خېلى يىراق تەرەپتە تاغدا دۈشمەننىڭ ئاتلىق چارلامچىلىرىمۇ كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

ئىگىزلىكتىكى توپ - زەمبىرەكلەر ئارىسىدا، ئارقا سەپ مۇداپىئە قىسمىنىڭ كاماندىرى بولغان گېنېرال بىلەن باش ئىشتاپ ئەپتسەرى دۇربۇندىن جايلارنى كۈزىتىپ ئالدىدا تۇراتتى. ئۇنىڭدىن سەل ئارقىدىراق بىر جايدا باش قوماندانلىقتىن ئارقا سەپ مۇداپىئە قىسمىغا ئەۋەتىلگەن نېسۋىتسكى زەمبىرەك ھارۋىسىنىڭ قۇيرۇغىدا ئولتۇراتتى، نېسۋىتسكىگە ئەگىشىپ كەلگەن كازاك ئۇنىڭغا سۇمكا بىلەن سۇدانى بەردى، نېسۋىتسكى ئەپتسەرلەرنى سامسا ۋە نەق دوپپىلىكۇ - مېل ① بىلەن مېھمان قىلىشقا باشلىدى. ئەپتسەرلەر ناھايىتى خۇرسەن

① دوپپىلىكۇمېل - ئارپا بىدىيان تەمى بار بىر خىل تاتلىق ھاراق. - تەر.

بولۇشۇپ ئۇنىڭ چۆرىسىگە يىغىلىشتى، بەزىلىرى يۈكۈنۈپ، يەنە بەزىلىرى تۈركلەرگە ئوخشاش ھۆل ئوت - چۆپلەرنىڭ ئۈستىدە چازا قۇرۇشۇپ ئولتۇرۇشاتتى.

— ئاۋستىرىيە كىنەزى ئەخمەق بولمىغان ئىكەن - دە، قەسىر سالغان جايىنى قاراڭ، نىمە دىگەن ئوبدان ئورۇن! نىمىشقا يەمەيدىسىلەر، جاناپلار؟ — دېدى نېپسۇتسكى.

— سىزگە كۆپ رەھمەت، كىنەز، — دەپ جاۋاپ بەردى ئەپتىسەرلەرنىڭ بىرى، ئىشتاپتىن كەلگەن بۇ مۇھىم ئەمەلدار بىلەن گەپلەشكەنلىكى ئۈچۈن مەمنۇن بولۇپ. ئاجايىپ ئوبدان جاي ئىكەن. بىز باغنىڭ يېنىدىن ئۆتۈۋېتىپ، ئىككى بۇغىنى كۆردۈك، نىمە دىگەن ئاجايىپ ئىمارەت!

— ئۇنى قاراڭ، كىنەز، — دېدى يەنە بىر ئەپتىسەر سامسىدىن يەنە بىرىنى ئالغۇسى كېلىپ، ئەمما تارتىنغان بولسا كېرەك، ئەتراپنى كۈزىتىۋاتقان كىشى قىياپىتىگە كىرىۋالدى، — قاراڭ كىنەز، بىزنىڭ پىيادە قىسىملىرىمىز ئۇ يەرگە كەپ بوپتۇ. مانا، ئاۋۇ يەردە، يېزىنىڭ ئارقىسىدىكى چىمەنلىكتە، ئۈچەيلەن نىمىدۇ بىر نەرسىنى سۆرەپ كېتىۋېتىپتۇ. ئۇلار بۇ ساراينغا كىرىدۇ، — دېدى ماقۇللىغاندەك. — ھە، ھە، — دېدى نېپسۇتسكى، — ياق، مەن شۇنى خالايتتىم، — دېدى يەنە چىرايلىق ئاغزىدا سامسىنى چايناپ تۇرۇپ، — ھە، ئەنە شۇ يەرگە كىرىشىنى خالايتتىم.

ئۇ تۆپىلىكتىن كۆرۈنۈپ تۇرغان مۇنارىسى بار ئاياللار مۇناستىرىنى كۆرسەتتى، كۈلۈپ قويدى، كۆزلىرى پۈرۈلۈپ چاقناپ كەتتى.

ئەپتىسەرلەر كۈلۈشۈپ كەتتى.

— كاشكى، ئايال موناخلارنى ھىچ بولمىغاندا ھۆركۈتۈپ قويغان بولساقمۇ مەيلىدى. ياش-ياش ئىتالىيە قىزلىرىمۇ بار دىيىشىدۇ. راستىنى ئېيتقاندا، مەن بۇنىڭ ئۈچۈن بەش يىللىق ئۆمرۈمدىن كەچكەن بولاتتىم-دە!

— ئۇلارمۇ زېرىكىپ ئىچى پۇشۇپ تۇرغاندا، — دىدى كۈلۈپ تۇرۇپ، يۈرەكلىكەرەك بىر ئەپتسەر.
بۇ چاغدا ئالدىدا تۇرغان باش ئىشتاپ ئەپتسەرى گېنېرالغا نىمىدۇ بىر نەرسىنى كۆرسەتتى؛ گېنېرال دۇربۇندىن قاراشقا باشلىدى.

— ھە، دىمىدىممۇ، دىمىدىممۇ، — دىدى گېنېرال ئاچچىقلىنىپ دۇربۇننى كۆزىدىن ئېلىپ ۋە دولىسىنى قىسىپ قويۇپ، — دىمىدىممۇ، كۆۋرۈكنى توپقا تۇتىدۇ دەپ. ئۇلار ئۇ يەردە نىمىشقا سۆرۈلۈپ يۈرۈشىدىكىن-ھە؟

ئۇ تەرەپتە دۈشمەننى ئاددى كۆز بىلەن كۆرگىلى بولاتتى، ئۇلارنىڭ توپ-زەمبىرەكلىرى تۇرغان يەردىن كۆتىرىلىپ چىقىۋاتقان سۈت رەڭلىك ئاق ئىس كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئىسنىڭ ئارقىسىدىن ئۇزاقتىن ئېتىلغان توپ-زەمبىرەك ئاۋازى يېتىپ كەلدى، بىزنىڭ ئەسكەرلىرىمىزنىڭ كۆۋرۈكتىن ئۆتۈشكە قانداق ئالدىراۋاتقانلىغىمۇ كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

نېسۋىتسكى پۇشۇلداپ ئورنىدىن تۇردى-دە، ئىلجىيىپ گېنېرال-نىڭ ئالدىغا كەلدى.

— بىر نەرسە يەۋېلىشقا مەيلىلىرى يوقمۇ، جانابى ئالىلىرى؟ — دىدى نېسۋىتسكى.

— ياخشى ئەمەس، — دىدى گېنېرال ئۇنىڭغا جاۋاب بەرمەس-

تىن، — بىزنىڭ ئەسكەرلىرىمىز ۋاقتىنى ئۆتكۈزۈۋەتتى.
— بېرىپ كەلسەم قانداق، جانابى ئالىلىرى، — دېدى
نېسۋىتسكى.

— بېرىپ كېلىڭ، مەرھەمەت، — دېدى گېنېرال، ئىلگىرى
تەپسىلى بېرىلگەن بۇيرۇقنى يەنە بىر قېتىم تەكرارلاپ، — قران
ئاتلىقلارغا ئېيتىڭ، ئۇلار ئەڭ ئاخىرىدا ئۆتسۈن ۋە ئىلگىرى مەن
بەرگەن بۇيرۇقتا دېيىلگەندەك، كۆۋرۈكنى ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈپ
تاشلىسۇن، يەنە كۆۋرۈكتىكى يېقىلغۇ ماتېرىياللىرىغا يەنە بىر قېتىم
قاراپ تەكشۈرۈپ چىقسۇن.

— خوپ، — دەپ جاۋاپ بەردى نېسۋىتسكى.
ئۇ ئاتنى تۇتۇپ تۇرغان كازاكنى چاقىرىپ، ئۇنىڭغا سومكا ۋە
سۇدانى يىغىشتۇرۇۋېلىشىنى تاپىلدى — دە، ئۇنىڭدىن كېيىن
ئېغىر بەدىنىنى ئىگەرگە يېنىككەنە ئارتىلدۇرۇۋالدى.

— مەن، راستىنلا ئايال مۇناخلارنىڭ قېشىغا كىرىپ چىقمەن، —
دېدى ئۇ ئۆزىگە قاراپ كۈلۈپ تۇرغان ئەپتسەرلەرگە، ئۇنىڭدىن
كېيىن دۆڭلۈكتىن پەسكە چۈشىدىغان ئەگرى چىغىر يولىنى بويلاپ
ئاتلىق يۈرۈپ كەتتى.

— قېنى، قانچىلىك يىراقلىققا بېرىپ چۈشىدىكەن، ئېيتىپ
بېقىڭا، كاپىتان! — دېدى گېنېرال توپچى ئەپتسەرگە قاراپ. —
زېرىككەن بولساڭلار كۆڭۈل ئېچىڭلار.

— توپچىلار تەييارلىنىڭلار! — دەپ كاماندا بەردى ئەپتسەر.
شۇنىڭ بىلەن بىر دەمدىلا توپچىلار گۈلخان يېنىدىن يۈگۈرۈشۈپ
چىقىپ توپلارغا ئوق سېلىشقا باشلىدى.

— بىرىنچى، ئات! — دېگەن كاماندا ئاۋازى ئاڭلاندى.

بىرىنچى توپ سىلكىندى، قولاقنى يارغۇدەك گۈلدۈرلىگەن ئوق
ئاۋازلىرى يەر-جاھاننى تىترىتەتتى، تاغنىڭ ئاستىدىكى بىزنىڭ
ئادەملىرىمىزنىڭ بېشىدىن چىقىراپ ئۇچۇپ ئۆتكەن ئوق، دۈشمەن
تۇرغان يەرگە يېتىپ بارمايلا يەرگە چۈشتى، ئۇنىڭدىن كۆتىرىلىپ
چىققان ئىس ئوق پارتلىغان يەرنى كۆرسىتىپ تۇراتتى.
ئەسكەرلەر بىلەن ئەپىتسەرلەر بۇ ئاۋازنى ئاڭلاپ خۇرسەن بولدى؛
ھەممەيلەن ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ، تۆۋەندە بىزنىڭ ئەسكەرلىرىمىز-
مىزنىڭ، يىراقتا بولسا يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان دۈشمەنلەرنىڭ خۇددى
ئالغاندىكىدەك روشەن كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان ھەركەتلىرىنى كۈزىتىشكە
باشلىدى. بۇ چاغدا قۇياشمۇ بۇلۇتلارنىڭ ئارقىسىدىن تامامەن
چىققان ئىدى ۋە يەككە ئېتىلغان توپ ئوقىنىڭ بۇ چىرايلىق ئاۋازى
كۆزنى قاماشتۇرىدىغان قۇياش نۇرى بىلەن قوشۇلۇپ بىر پۈتۈن
جانلىق ۋە خوشال تەسىرات پەيدا قىلغان ئىدى.

7

دۈشمەن زەمبىرەكلىرىدىن ئېتىلغان ئىككى پاي ئوق كۆۋرۈك
ئۈستىدىن ئۇچۇپ ئۆتۈپ، كۆۋرۈكتە تىقىلىش بولۇپ كەتكەن ئىدى.
كىنەز نېسۋىتسىكى كۆۋرۈكنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئاتتىن چۈشۈپ، چوڭ
گەۋدىسىنى كۆۋرۈكنىڭ شادىسىغا چىڭ چاپلاشتۇرغان ھالدا تۇراتتى.
ئۆكۈلۈپ تۇرۇپ، ئارقىسىدىكى كازاكا ئۆرۈلۈپ قارىدى، كازاك
بولسا قولىدا ئىككى ئاتنىڭ چۆلۈۋىرىنى تۇتۇپ ئۇنىڭدىن بىرنەچچە
قەدەم نېرىدا تۇراتتى. كىنەز ئەمدىلا ئالدىغا ماڭماقچى بولۇۋاتقاندا،
ئەسكەرلەر ۋە ھارۋىلار ئۇنى يەنە ئارقىسىغا ئىتتىرىپ كېلىپ، يەنە

كۆۋرۈكنىڭ شادىسىغا قىستاپ قويدى، شۇڭا ئۇنىڭغا كۈلۈپ قويۇشتىن باشقا ھېچقانداق ئامال يوق ئىدى.

— ھەي، بۇرادەر! — دېدى كازاك ئادەملەر ۋە ئاتلار تىقىلىپ كەتكەنلىكىگە قارىماي ھارۋىسىنى ھەيدىمەكچى بولغان ھارۋىكەش ئەسكەرگە قاراپ. — قانداق ئادەمسەن ئۆزەڭ! بىر پەس توختاپ تۇرساڭچۇ، گېنېرال ئۆتۈپ كەتسۇن.

ئەمما ھارۋىكەش ئەسكەر "گېنېرال" دېگەن نامغىمۇ پەرۋا قىلماس. — تىن، يولنى توسىۋالغان ئەسكەرلەرگە:

— ھەي! يۇرتداشلار، سول تەرەپكە ماڭساڭلارچۇ، توختاپ تۇرۇڭلار! — دەپ ۋاقىردى.

لېكىن يۇرتداشلار مۇرىنى مۇرىگە تىرەپ تىقىلىشىپ، نەيزىلىرى بىر بىرىگە ئېلىنىپ، ئۈزۈلمەستىن، كۆۋرۈك بويلاپ زىچ ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى. كىنەز نېسۋىتسىكى كۆۋرۈك شادىسىدىن پەسكە قاردىغاندا، ئېنىس دەرياسىدىكى سۇنىڭ تېز، شالدىرلاپ ئېقىۋاتقان كىچىك دولقۇنلىرىنىڭ بىر بىرىگە قوشۇلۇپ مەۋج ئۇرۇپ (جىمىر-لاپ) ئېقىۋاتقانلىقى ۋە كۆۋرۈكنىڭ قوزۇقلىرى ئەتراپىدا ئېگىلىپ بىر بىرىنى قوغلىشىۋاتقانلىقى ۋە بىر بىرىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇ كۆۋرۈككە قاراپ ئەسكەرلەر، پاگونلار، تەلپەكلەر، سەپەر خالىتلىرى، نەيزىلەر، ئۇزۇن دەستىلىك قوراللار، شەپكىلەرنىڭ چىكىلىكى تېگىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان كەڭ ياڭاقلار، مەڭزىلىرى ئىچىگە ئولتۇرۇشۇپ كىرىپ كەتكەن ۋە غەمىسىز-ھارغىن قىياپەتلىك يۈزلەر، كۆۋرۈك تاخىمىدىكى يېپىشقاق لايىلاردىن دەسسەپ ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئاياقلاردىن ئىبارەت بولغان ئەسكەر-لەرنىڭ بىر قېلىپتىكى جانلىق دولقۇنلىرىنى كۆرەتتى. بەزىدە

ئەسكەرلەرنىڭ بىر قېلىپتىكى دولقۇنلىرى ئارىسىدىن، خۇددى ئېنىس دەرياسىنىڭ دولقۇنلىرىدىن چاچراپ تۇرغان ئاق كۆپۈكتەك، چىرايى ئەسكەرلەردىن ئايرىلىپ تۇرغان پىلاش كىيگەن ئەپتسەر قىستىلىپ ئۆتۈپ كېتەتتى؛ بەزىدە خۇددى دەريادىكى سۇدا پىقىراپ چۆگىلەپ تۇرغان تارشىدەك، كۆۋرۈك ئۈستىدىكى پىيادە ئەسكەرلەر دولقۇنى ئارىسىدا پىيادە كېتىۋاتقان ئاتلىق خىزمەتچى ئەسكەرلەر ياكى ئاھالە كۆرۈنۈپ قالاتتى؛ بەزىدە خۇددى دەريادا ئۈزۈپ كېتىۋاتقان خادا ياغاچتەك، ھەممە تەرەپتىن قورشالغان ھالدا، روتىنىڭ ياكى ئەپتسەرلەرنىڭ لىق يۈك بېسىلغان ۋە ئۈستى تېرە بىلەن چۈمكەلگەن يۈك ھارۋىلىرى كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ كېتەتتى.

— مانا قارا، توغاننى بۇزۇپ كەتكەن كەلكۈندەك، — دىدى كازاك ئۈمىتسىزلىك بىلەن توختاپ قېلىپ. — يەنە كۆپمۇ؟
— بىرى كەم مىليون! — دىدى يېنىدىن ئۆتۈپ كەتكەن ۋە يىرتىق شىنپىل كىيگەن قىزىقچى ئەسكەر كۆزىنى قىسىپ قويۇپ، كېيىن يەنە دەرھال غايىپ بولدى؛ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يەنە بىر قېرى بىر ئەسكەر ئۆتۈپ كەتتى.

— ئەگەر ئۇ (دۈشمەن) كۆۋرۈكنى توپقا تۇتىدىغان بولسا، — دىدى قېرى ئەسكەر چىرايىنى تۈرۈپ ھەمىرىيىغا قاراپ، — باش قاشلاشقىمۇ پۇرسەت بولماي قالار.

بۇ ئەسكەرمۇ ئۆتۈپ كەتتى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يەنە بىر ئەسكەر يۈك-تاق ھارۋىسىدا ئولتۇرۇپ كېلىۋاتاتتى.

— پايتىمىنى نەگە تىقىشتۇرۇۋەتتىڭ؟ — دىدى خىزمەتچى ئەسكەر ھارۋىسىنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈرگىنىچە ئۇنىڭ ئارقىسىنى

ئاختۇرۇپ.

بۇمۇ ھارۋا بىلەن بىللە ئۆتۈپ كەتتى.
بۇنىڭ ئارقىسىدىن كېلىۋاتقان ئەسكەرلەر خوشال بولۇپ، شىر
كەيپتەك كۆرۈنەتتى.

— ئۇ ئۇنى، بۇرادەر، مىلىتىغىنىڭ پايىنگى بىلەن راسا كەل-
تۈرۈپ چىشىغا بىر سالدىكى... — دېدى شىنپىلنىڭ ئېتىگىنى ئىگىز
كۆتىرىۋالغان بىر ئەسكەر خوشال قول سېلىپ كېتىۋېتىپ.
— ھە، سۈرە پاچاق ① مەزىلىك-تە، — دەپ جاۋاپ بەردى
باشقا بىرسى قاقلاپ كۈلۈپ تۇرۇپ.

بۇلارمۇ ئۆتۈپ كەتتى، ئەمما نېسۋىتسىكى كىم كىمنىڭ چىشىغا
ئۇرغانلىغىنى ۋە سۈرە پاچاقنىڭ بۇنىڭ بىلەن نىمە ئالاقىسى بارلىغىنى
ئۇقماي قالدى.

— ئوھو! ئۇلارنىڭ ئالاقىزادە بولۇپ كەتكەنلىگىنى. بىر پايلا
ئېتىۋىدى، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆلىدىغاندەك قورقۇشۇپ كېتىپتۇ، —
دېدى ئۇنتېر ئەپتسەر ② ئاچچىقلىنىپ ۋە تەنە قىلىپ.

— زەمبىرەك ئوقى يېنىمدىن ئۇچۇپ ئۆتۈپ كەتتى، تاغا، مېنىڭ
دەۋاتقىنىم زەمبىرەك ئوقى-دە، — دېدى ئاغزى يوغان ۋە كۈلكە-
سىنى باسالماي تۇرغان بىر ئەسكەر، — مەن قېتىپلا قاپتىمەن. ۋاي
خۇدايىمەي، راستىنى ئېيتسام، قورقۇپ جېنىم چىقىپ كېتەي

① سۈرە پاچاق — تۈزلىغان ياكى سۈرلىگەن چوشقىنىڭ سان گۆشى —

تەر.

② ئۇنتېر ئەپتسەر — پادىشا ئارمىيىسىدە كىچىك ئەپتسەرلەر ئۇنۋانى. —

تەر.

دەپ قالدى! — دىدى ئەسكەر قورقۇپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن ماختان-
غاندەك.

ئۇمۇ ئۆتۈپ كەتتى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئىلگىرى ئۆتۈپ كەتكەن-
لەرنىڭ ھىچبىرىگە ئوخشىمايدىغان ھارۋا كېلىۋاتاتتى، بۇ ئىككى
ئات قوشۇلغان نېمىس ھارۋىسى بولۇپ، ئۇنىڭغا پۈتۈن ئۆي بېسىل-
غاندەك كۆرۈنەتتى. نېمىس ھەيدەپ كېتىۋاتقان بۇ ھارۋىنىڭ
ئارقىسىغا چىرايلىق، ئالا-چىپار، يېلىنى ناھايىتى چوڭ بىر سىيىر
باغلاپ قويۇلغان ئىدى. پەر ئورۇن-كۆرپىدە كۆكرەك سۈتىدىن
ئاجرىتىلمىغان بالىسى بار بىر ئايال، بىر موماي ۋە يەنە مەڭزىلىرى
قىپ-قىزىل، ساغلام نېمىس قىزى ئولتۇراتتى. روشەنكى، كۆچۈۋات-
قان بۇ ئاھالىلەر ئالاھىدە رۇخسەت بويىچە قويۇپ بېرىلگەن ئىدى.
ھەممە ئەسكەرلەرنىڭ كۆزى ئاياللارغا چۈشكەن ئىدى، ھارۋا
پىيادە ئادەملەرنىڭ تېزلىكى بىلەن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، ئەسكەرلەر-
نىڭ ھەممە گەپ-سۆزلىرى پەقەت مۇشۇ ئىككى ئايالغا مۇناسىۋەتلىك
بولۇپ قالغان ئىدى. ھەممەيلەننىڭ چىرايىدا پۈتۈنلەي دىگۈدەك
مۇشۇ ئىككى ئايال توغرىسىدىكى ئەدەپسىز ئوي-پىكىرلەر بىلەن
مۇناسىۋەتلىك بولغان كۈلۈمسىرەش ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

— ئوھو! مانا قارا، قېزىلارمۇ قېچىپ كېتىۋېتىپتۇ!

— ئاناڭنى سېتىپ بەرسەڭچۇ، — دىدى باشقا بىر ئەسكەر
نېمىسقا قاراپ؛ ئۇ سۆزنىڭ ئاخىرقى بوغۇمىغا ئۇرغۇنى چۈشۈرۈپ
سۆزلەيتتى؛ نېمىس بولسا يەرگە قارىغان پېتى غەزەپلىنىپ ۋە
قورققان ھالدا چوڭ قەدەم تاشلاپ كېتىۋاتاتتى.

— پاھ، نىمە دىگەن چىرايلىق ياسانغان! چېھرىسىنى قارا!

— سېنىڭ كۆڭلۈڭدىكىدەك ئىكەن، ھە، فېدوتوۋ!

— بۇنداقلارنىمۇ كۆرگەن بىز، ئۇكا!

— نەگە كېتىۋاتسىلەر؟ — دەپ سورىدى ئالما يەپ كېتىۋاتقان پىيادە ئەپتسەرەمۇ چىرايلىق قىزغا قاراپ ۋە يېرىم — ياتا كۈلۈمسىرەپ. نېمىس بولسا كۆزلىرىنى يۇمۇۋېلىپ، رۇسچە بىلمەيدىغانلىغىنى ئىشارە قىلدى.

— يىگۈك بولسا ئالغىن، — دېدى ئەپتسەر قىزغا ئالىمنى

سۇنۇپ.

قىز كۈلۈمسىرەپ ئالىمنى ئالدى. نېپىۋىتسكىمۇ كۆۋرۈكتە تۇرغان باشقا كىشىلەرگە ئوخشاشلا، ئاياللار ئۆتۈپ كەتكىچە ئاياللاردىن كۆزىنى ئۈزۈمەي قارايتتى. ئۇلار ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن يەنە بايىقىدەك ئەسكەرلەر ئۆتۈپ، يەنە شۇنداق سۆزلەر داۋام قىلدى. ئاخىر ھەممەيلەن توختاپ قالدى. خۇددى ئادەتتە بولىدىغان ئەھۋاللاردەك، كۆۋرۈكتىن چىقىپ بولغان جايدا روتا ھارۋىلىرىنىڭ ئاتلىرى ماڭغۇسى كەلمەي تۇرۇۋالدى — دە، ھەممە كىشى كۈتۈپ تۇرۇشقا مەجبۇر بولدى.

— نېمىشقا تۇرۇۋالدىدۇ؟ تەرتىپ يوق ئىكەن — دە! — دېيىشتى

ئەسكەرلەر. — نەگە قىستايىسەن؟ پالاكەت! جىندەك توختاپ تۇرساڭ بولمامدۇ؟ ئەگەر ئۇ (دۈشمەن) كۆۋرۈكنى ئۆرتەيدىغان بولسا، تېخىمۇ يامان بولىدۇ. مانا قارا، ئەپتسەرنىمۇ چاپلاشتۇرۇپ قويۇپتۇ، — دەپ تۇرۇپ قالغان كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا تەرەپ — تەرەپتىن ھەرخىل سۆزلەر ئاڭلىناتتى، كىشىلەر بىر بىرىگە قارىشاتتى، كۆۋرۈكتىكى كىشىلەرنىڭ ھەممىسى بارغانسېرى كۆۋرۈكنىڭ ئاغزىغا قاراپ قىستاپ كېلەتتى.

نېپىۋىتسكى كۆۋرۈكنىڭ ئاستىدىكى ئېنىس دەرياسىنىڭ سۈيىگە

قاراپ، بىردىنلا ئۆزى ئۈچۈن يېڭى بولغان باشقىچە بىر ئاۋازنى، تېز يېقىنلاپ كېلىۋاتقان قانداقتۇ چوڭ... نەرسىنىڭ ئاۋازىنى، سۇدا شالاپشىغان قانداقتۇ بىر نەرسىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالدى.

— ھەي، قارا، نەگە ئېتىۋاتىدۇ! — دېدى نېسۋىتسىكىگە يېقىن تۇرغان بىر ئەسكەر ئاۋاز كەلگەن تەرەپنى كۆرسىتىپ چىددى بىر قىياپەتتە.

— ئىتتىكرەك ئۆتۈپ كەتسۇن دەپ روھلاندۇرۇۋاتىدۇ، — دېدى باشقا بىرسى ئەنسىرەپ.

كىشىلەر يەنە قوزغىلىشتى. نېسۋىتسىكى بۇنىڭ زەمبىرەك ئاۋازى ئىكەنلىكىنى ئۇققان ئىدى.

— ھەي، كازاك، ئاتنى ئەپكەل! — دېدى ئۇ. — سىلەر نېرىدراق تۇرۇڭلار، نېرى! يول بېرىڭلار!

ئۇ ناھايىتى تەسلىكتە ئېتىمنىڭ قېشىغا كېلىۋالدى ۋە توختىماي ۋاقىراپ ئالغا ئىلگىرىلەيتتى. ئۇنىڭغا يول بېرىش ئۈچۈن ئەسكەرلەر تىقىلىشىپ كەتتى، لېكىن يەنە قىستاپ كەلگەنلىكتىن ئۇنىڭ پۈتىنى دەسسۈپلىشەتتى، ئۇنىڭغا ناھايىتى يېقىن تۇرغان كىشىلەر بۇنىڭ ئۈچۈن ئەيىپلىك ئەمەس ئىدى، چۈنكى ئۇلارنى ئارقىسىدىكىلەر تېخىمۇ قىستاپ كېلەتتى.

— نېسۋىتسىكى! ھەي نېسۋىتسىكى! ساڭا دەۋاتىمەن ئۆلۈكمۇ سەن! — دېگەن بوغۇق ئاۋاز ئاڭلاندى.

نېسۋىتسىكى ئارقىسىغا قايرىلىپ قاراپ، ئۆزىنى قىمىرلاۋاتقان ئالىمان تەرىقىسىدە ھەركەتلىنىپ تۇرغان پىيادە قىسىملار تەرىپىدىن ئۇن بەش قەدەم چامىسىدا نېرىدا ئاجرىتىپ تۇرغان يەردە چەرايى قىزىرىپ كەتكەن، شەپكىسىنى قاپ-قارا ۋە پاخپىيىپ كەتكەن

چاچلىق بېشىنىڭ ئارقىسىغا گەجگىسىگە چۈشۈرۈپ كىيىۋالغان،
يېپىنچىغىنى ① يەلكىسىگە ياشلاردەك روھلۇق ئارتىۋالغان ۋاسكا
دېنىسوۋنى كۆردى.

دېنىسوۋ جان-يېنى چىقىپ كەتكۈدەك غەزەپلەنگەن بولسا
كېرەك، قارچۇغى كۆمۈرگە ئوخشاش قاپ-قارا كۆزلىرىنىڭ
قىزىرىپ كەتكەن ئېقىنى ئويىنىتىپ، كىچىككىنە ۋە يۈزىگە ئوخشاش
قىپ-قىزىل يالىڭاچ قولىدىكى غىلپىدىن تېخى چىقىرىلمىغان
قىلىچىنى سىلكىپ:

— ئېيتقىنا، ماۋۇ پالاكەتلەرگە، يول بەرسۇن! — دەپ
ۋاقرىدى.

— ۋاسكاغۇ! — دەپ جاۋاپ بەردى خوشال بولۇپ نېس—
ۋىتسكى. — سەن نىمە قىلىپ يۈرسەن؟

— ئېسكادرون ئۆتەلمەيۋاتىدۇ، — دەپ ۋاقرىدى ۋاسكا دېن—
سوۋ ئاپپاق چىشلىرىنى دەھشەتلىك رەۋىشتە پارقىرىتىپ، شۇنىڭ
بىلەن بىللە ئۆزىنىڭ قارا تورۇق ئېتى بېدۇيېنى دىۋىتكۈچى بىلەن
تېپىپ قويۇپ؛ ئۇنىڭ ئېتى بولسا قۇلغىغا تېگىپ كەتكەن نەيزىدىن
قۇلغىنى قاچۇرۇپ، بۇرنىدىن پۇرقۇرىتىپ ئەتراپقا كۆپۈكلىرىنى
چاچرىتىپ، تۇياقلىرىنى كۆۋرۈكنىڭ تاختىسىغا تاقىلىدىتىپ ئۇراتتى
ۋە ئەگەر ئۆزىنىڭ ئۈستىدىكى خوجايىنى يول قويدىغان بولسا،
كۆۋرۈكنىڭ شادىسىدىن سەكرەپ ئۆتۈپ كېتىشكە تەييار تۇرغاندەك
كۆرۈنەتتى.

① يېپىنچاق — ئاتلىقلاردا ئۇچىسىغا ئارتىۋالدىغان يېڭى يوق ئۇزۇن

خالات. — تەر.

— بۇ قانداق گەپ؟ خۇددى پادا-دە! بەئەينى پادىنىڭ ئۆزى!
نېرى تۇر! — ئۆتۈۋالايلى، يول بەر!... توختا، شۇ يەردە! ھۇ
سەندەك ھارۋىكەشنى! قىلىچ بىلەن چېپىۋېتىمەن جۇمۇ! — دەپ
ۋاقىردى ئۇ راستىنلا قىندىن قىلىچنى چىقىرىپ قولىدا ئوينىتىپ.
ئەسكەرلەر قورقۇپ بىر بىرىنى قىستاپ يول بەردى. دېنسوۋ
نېسۋىتسكىنىڭ ئالدىغا كەلدى.

— نىمە سەن، ھازىر مەس ئەمەسدۇرسەن؟ — دېدى نېسۋىتسكى
دېنسوۋ ئالدىغا كەلگەندە.

— ئۇلار ھاراق ئىچىشكىمۇ ۋاقىت بېرىشمەيدۇ! — دەپ جاۋاپ
بەردى ۋاسكا دېنسوۋ. — پولىكىنى كۈن بويى بىر دەم ئۇ ياققا،
بىر دەم بۇ ياققا يۆتكەپ يۈرىدۇ. ئۇرۇشىدىغان بولغاندىن كېيىن
راسا ئۇرۇشقان بولساق بولاتتى. نىمە ئۈچۈن مۇنداق قىلىۋاتقانلار.
غىنى ھىچكىمۇ بىلمەيدۇ!

— بۈگۈن سەن نىمانچىۋالا ئالىپتە بولۇپ كەتتىڭ! — دېدى
نېسۋىتسكى ئۇنىڭ ئۈچىسىغا ئارتىۋالغان يېپىنچىغى ۋە يېڭى ئىگەر
يوپۇغىغا قاراپ چىقىپ.

دېنسوۋ كۈلۈپ قويدى. — دە، سومكىسىنىڭ خالتىسىدىن ئەتىر
پۇرىغىنى چېچىپ تۇرغان قولىغاغىنى چىقىرىپ، ئۇنى نېسۋىتسكى-
نىڭ بۇرىغا تەككۈزۈپ قويدى.

— ياق، مەن شۇن ئىشىمغا ماڭمەن! ساقال-بۇرۇتلىرىمنى
ئالدىم، چىشلىرىمنى چوتكىلىدىم ۋە ئەتىرلەرنى سەپتىم.

كازاك ھەمرا بولۇپ كېتىۋاتقان نېسۋىتسكىنىڭ ناھايىتى چوڭ
گەۋدىسى، قىلىچنى ئوينىتىپ تۇرغان ۋە غەزەپ بىلەن ۋاقىراپ
تۇرغان دېنسوۋنىڭ قەتئىلىكى شۇنداق تەسىر كۆرسەتكەن ئىدىكى،

ئۇلار ئاخىر كۆۋرۈكنىڭ ئۇ تەرىپىگە ئىلاج قىلىپ ئۆتۈۋالدى - دە،
پىيادىلەرنى توختاتتى. نېسۋىتسىكى كۆۋرۈكنىڭ نېرىقى تەرىپىدە
ئۆزى ئىزلىگەن پولكاۋنىڭنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا بۇيرۇقنى يەتكۈزدى -
يۇ، ۋەزىپىسىنى ئادا قىلىپ قايتىپ كەتتى.

دېنىسوۋ يولنى بوشاتقاندىن كېيىن كۆۋرۈكنىڭ كىرىش ئاغزىدا
توختاپ قالدى. ئۇ باشقا ئاتقا قاراپ ئېتىلىۋاتقان ۋە تۇياقلىرىنى
يەرگە تېپىپ تۇرغان ئۆزىنىڭ ئايغىرىنى بىپەرۋالىق بىلەن تارتىپ
تۇرۇپ، قارشىسىغا كېلىۋاتقان ئېسكادرونغا قاراپ تۇراتتى. كۆۋرۈك-
نىڭ تاختىدىن خۇددى بىرقانچە ئات چېپىشىپ ئۆتكەندەك تاراق-
لىغان تۇياق ئاۋازلىرى ئېنىق ئاڭلىنىپ تۇراتتى، ئېسكادرون ئۆز
ئەپتىسەزلىرى بىلەن ئالدىدا يۈرۈپ، تۆت كىشى بىر قاتار بولۇپ
كۆۋرۈكتە سوزۇلۇشقا ۋە كۆۋرۈكنىڭ ئۇ تەرىپىگە چىقىشقا باشلىدى.
توختىتىپ قويۇلغان پىيادە ئەسكەرلەر كۆۋرۈك بېشىدىكى دەسسلىپ
چەيلەنگەن پاسكىنا لاي يەردە توپلىنىپ، ئۆزلىرىنىڭ يېنىدىن رەتلىك
ئۆتۈپ كېتىۋاتقان پاكىز ۋە ئالسىپتە كىيىنگەن قىران ئاتلىقلارغا،
خۇددى يات قوشۇنلار بىر بىرلىرى بىلەن ئۇچراشقاندا ئادەتتە بولدى -
دىغاندەك ئالاھىدە بىر خىل ياتسىراش ۋە مازاق قىلىشتەك يىرگە-
نىشلىك تۇيغۇسى بىلەن قارايتتى.

— زەپ ياسىنىشىپتۇ - دە بۇ يىگىتلەر! بۇلارنى پەقەت پورنو -

ۋىنىسكويدا كۆرسەڭ؟

— ئۇلاردىن نىمە پايدا كېلىدۇ! پەقەت غوجام كۆرسۈن

ئوچۇنلا ئېلىپ يۈرۈشىدۇ! - دېدى يەنە بىرسى،

— سەن دىگەن پىيادە - دە! - دەپ چاخچاق قىلىدى بىر قىران

ئاتلىق ئېتى سەكرەپ پىيادە ئەسكەرلەرگە لاي چاچراتقاندا.

— ئۆشەنگە خالتىنى ئارتىپ بىر-ئىككى مەنزىل يۈگۈرتكەن بولسام، چىرايلىق ئىشتانلىرىڭمۇ تۈگەپ كەتكەن بولاتتى، — دېدى پىيادە ئەسكەر يۈزىدىكى لايىنى يېڭى بىلەن ئېرتىپ تۇرۇپ، — ئاتقا مىندۈرۈپ قويسا ئادەمگە ئوخشىمايسەن، قۇشقا ئوخشاپ قالسەن!
— قارا، زىكىن، سېنى ئاتقا مىندۈرۈپ قويغان بولسا، ئۇنىڭدىن قېلىشىغان بولاتتىڭ، — دېدى يۇقۇرى دەرىجىلىك ئەسكەر خالتى-سىنىڭ ئېغىرلىغىدىن بېلى ئېگىلىپ مۆكچىيىپ قالغان ئورۇق ئەس-كەرگە چاخچاق قىلىپ.
— ياغاچنى مىنۋال، ئات بولىدۇ، — دېدى قىران ئاتلىق .

8

قالغان پىيادە ئەسكەرلەر كۆۋرۈك بېشىدا خۇددى پەركال شەكىلدە قىستىلىشىپ كۆۋرۈكتىن ئالدىراپ ئۆتمەكتە ئىدى. ئەڭ ئاخىرىدا ھارۋىلارنىڭ ھەممىسى ئۆتۈپ كەتتى، قىستاقچىلىق سەل ئازايدى، ئاخىرقى باتالىيونمۇ كۆۋرۈككە كىرىشكە باشلىغان ئىدى. پەقەت دېنسسوۋ ئېسكادرونىنىڭ قىران ئاتلىقلىرى كۆۋرۈكنىڭ ئېرىقى تەرىپىدە دۈشمەنكە قاراپ تۇراتتى. دۈشمەنلەر تاغنىڭ قارشى تەرىپىدە يىراقتىن كۆرۈنۈپ تۇراتتى، كۆۋرۈكتە پەس تەرەپتىن كۆرگىلى بولمايتتى، چۈنكى دەريا ئېقىپ ئۆتمىدىغان جىلغىدىن يېرىم چاقىرىمغا يەتمەيدىغان يەردە ئۇپۇق سىزىقى قارىمۇ-قارشى دۆڭلۈك بىلەن ئاياقلىشىپ قالاتتى. ئالدىدا چۆللۈك بار ئىدى، ئۇنىڭ ئۇ يەر-بۇ يېرىدە بىزنىڭ بىرقانچە توپ كازاك چارلامچىلىرىمىز ھەركەتلىنىپ تۇرماقتا ئىدى. يولنىڭ قارىمۇ-قارشى

دۆڭلۈگىدە بىردىنلا كۆك رەڭلىك ھەربى كىيىم كىيگەن ئەسكەرلەر ۋە توپ-زەمبىرە كىچىلەر پەيدا بولۇپ قالدى. بۇ فراند-سۇزلار ئىدى. كازاك چارلامچىلار ئاتلىرىنى چېپىشىپ تاغدىن پەسكە چۈشۈپ كېتىشتى. دېنسوۋ ئېسكادرونىدىكى بارلىق ئەپتسەرلەر ۋە ئەسكەرلەر گەرچە باشقا ئىشلار توغرىسىدا سۆزلىشىشكە ۋە باشقا تەرەپ-لەرگە قاراشقا تىرىشىۋاتقان بولسىمۇ، ئەمما، پەقەت تاغدا نىمە بولۇۋاتقانلىغى توغرىسىدا توختىماستىن ئويلايتتى، شۇنىڭدەك ئۇپۇقتا پەيدا بولغان داغلارغىمۇ توختىماستىن نەزەر سالاتتى. بۇ داغ-لارنى ئۇلار دۈشمەن ئەسكەرلىرى دەپ ھىساپلايتتى. چۈشتىن كېيىن ھاۋا يەنە ئېچىلىپ كەتتى، قۇياش دوناي دەرياسىنىڭ ئۈستىگە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى قارا تاغلارغا ئۆزىنىڭ نۇرىنى چاچماقتا ئىدى. ئەتراپ جىمجىت ئىدى ۋە تاغدىن ئارىلاپ-ئارىلاپ دۈشمەنلەرنىڭ كاناي ئاۋازلىرى بىلەن ۋاقىرىغان ئاۋازلار يېتىپ كېلەتتى. ئېسكادرون بىلەن دۈشمەنلەر ئوتتۇرىسىدا ئاز سانلىق چېچىلاڭغۇ چارلامچىلاردىن باشقا ھېچكىم يوق ئىدى. ئىككى تەرەپنى پەقەت ئۈچ يۈز ساژېن^① ئەتراپىدا بوشلۇق ئاجرىتىپ تۇراتتى. دۈشمەنلەر ئېتىشىنى توختاتقان ئىدى، بىر بىرىگە دۈشمەن ئىككى ئارمىيىنى ئاجرىتىپ تۇرغان دەھشەتلىك، خەۋپلىك، يېقىنلاشقان بولمايدىغان ۋە تۇتقۇن بولمايدىغان چەك-چېگرا بارغانسېرى روشەن بولۇپ قالماقتا ئىدى.

”ھايات بىلەن ماماتنى بىر بىرىدىن ئاجرىتىپ تۇرىدىغان چېگرىنى ئەسلەتكۈچى بۇ چېگرىدىن بىر قەدەم نېرى ئۆتۈلسە، نامەلۇم

① ساژېن — ئۇزۇنلۇق ئۆلچىمى، 1 ساژېن = 2.13 مېتىر. — تەر.

ئازاپ-ئوقۇبەت ۋە ئۆلۈمگە ئېلىپ بېرىلىدۇ. ئۇ يەردە نىمە بار؟
ئۇ يەردە كىم بار؟ ئۇ يەردە، دالىنىڭ، دەرەخلەرنىڭ ۋە قۇياش
يورۇتۇپ تۇرغان ئۆگزىلەرنىڭ ئۇ تەرىپىدە نىمە بولۇۋاتىدۇ؟ بۇنى
ھىچكىم بىلمەيدۇ، لېكىن بىلگۈڭ كېلىدۇ؛ بۇ چېگرىدىن ئۆتۈش
قورقۇنچلۇق، لېكىن ئۆتكۈڭ كېلىدۇ؛ بىلسەنكى، بالدۇر ياكى كېيىن
بۇ چېگرىدىن بەربىر ئۆتمەي بولمايدىغانلىغىنى ۋە چېگرىنىڭ ئۇ
تەرىپىدە، ئۆلۈم تەرىپىدە نىمىلەر بارلىغىنى بىلىشىڭ كېرەك بولىدۇ.
بىراق، ئۆزەڭ قۇۋۋەتلىك، ساغلام، خۇرسەن ۋە جىددىلەشكەن،
ئەتراپىڭدىكى ئادەملەرمۇ ئۆزەڭدەك شۇنداق ساغلام، جىددى ۋە
ھاياجانلانغان. دۈشمەننىڭ قارشىسىدا تۇرغان ھەر بىر ئادەم گەرچە
شۇنداق دەپ ئويلىمىسىمۇ، لېكىن شۇنى ھىس قىلىدۇ، بۇ ھىس
شۇ مىنۇتلاردا يۈز بېرىۋاتقان ھەممە ھادىسىلەرگە بىر خىل ئالاھىدە
جىلۋە بېرىدۇ ۋە يارقىن شاتلىق پەيدا قىلىدۇ.

دۈشمەن تۇرغان تەرەپتە دۆڭلۈكتىن ئاۋال ئىس كۆرۈندى-دە،
كېيىن زەمبىرەك ئوقلىرى ھۇشقۇيتۇپ قىران ئاتلىقلار ئېسكادرون-
نىڭ بېشىدىن ئۇچۇپ ئۆتتى. توپلىشىپ تۇرغان ئەپتسەرلەر
جاي-جايغا تارىلىپ كەتتى. قىران ئاتلىقلار ئاتلىرىنىڭ سېپىنى
تەكشۈرۈشتى، ئېسكادروندا ھەممە جىملىققا چۆكتى. ھەممە ئالدىغا،
دۈشمەن تەرەپكە قاراپ تۇراتتى ۋە ئېسكادرون كاماندېرىنىڭ بۇي-
رۇغىنى كۈتەتتى، زەمبىرەك ئوقلىرى بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرىنى
غۇيۇلداپ ئۇچۇپ ئۆتتى. دۈشمەنلەر قىران ئاتلىقلارغا قارىتىپ
ئېتىۋاتقاندا كۆرۈنەتتى؛ ئەمما زەمبىرەك ئوقلىرى تەكشى ۋە
تېز ھۇشقۇيتۇپ ئاتلىقلارنىڭ بېشىدىن ئۇچۇپ ئۆتۈپ كېتەتتى-دە،
ئۇلارنىڭ ئارقىسىدا بىر يەردە پارتلايتتى. قىران ئاتلىقلار ئورۇلۇپ

قاراپمۇ قويمايتتى، ئەمما ھەر بىر ئوق غۇيۇلداپ ئۇچۇپ ئۆتكەندە، خۇددى كاماندېغا قۇلاق سېلىۋاتقانداك، ئوق ئۆتۈپ كەتكىچە تىنىپمۇ قويماي، ئاياقلىرىنى ئۈزەڭگىگە تىرەپ تىك تۇرۇشاتتى، كېيىن يەنە ئىگەردە ئولتۇرۇشاتتى. ئەسكەرلەر باشلىرىنى مىدىرلاتماستىن بىر بىرىگە كۆز قىردىنى تاشلاپ، ھەرقايسى يېنىدىكى يولدىشىنىڭ تەسىراتىنى بىلىمەكچى بولۇپ ھەۋەس بىلەن دىققەت قىلاتتى. دېنسوۋدىن تارتىپ تا مىزگانچىغىچە ھەر بىر كىشىنىڭ چىرايىدا، لەۋلىرى ۋە ئىگىگىنىڭ ئەتراپىدا كۈرەش، غەزەپ ۋە ھاياجانلىنىش-تىن ئىبارەت بىرگىنە ئومۇمى كەيپىيات ئىپادىلىنىپ تۇراتتى. ۋاخىم-سىتىر خۇددى "ھىلى سېنى قاراپ تۇر" دىگەندەك، قاپىغىنى تۈرۈپ ئەسكەرلەرگە قارايتتى. ئۆگەنچى ئەپتسەر مىرونوۋ زەمبىرەك ئوقى ئۇچۇپ ئۆتۈۋاتقان ھەر بىر پەيتتە ئىكشىپ قوياتتى. روستوۋ ئۆزىنىڭ ئاقساق ئەمما چىرايلىق گىراچىك ناملىق ئېتىغا مىنگەن ھالدا سول تەرەپتە، خۇددى كەڭ زالدا ئامما ئالدىدا ئىمتىھان بېرىشكە چاقىرىلغان ۋە ئىمتىھاندا ئەلاچى بولۇپ چىقىشقا ئىشەنگەنلىكى ئۈچۈن ئۆزىنى بەختلىك ھىس قىلغان ئوقۇغۇچىدەك تۇراتتى. ئۇ ھەممەي-لەنكە خۇددى: "ماڭا قاراڭلار، مەن زەمبىرەك ئوقى ئۇچۇپ ئۆتۈ-ۋاتقاندا قانداق خاتىرجەم تۇرىمەن" دىگەندەك قىياپەتتە، ئوچۇق چىراي ۋە خوشاللىق بىلەن قارايتتى. لېكىن ئۇنىڭ چىرايىدا ئاغ-زىنىڭ چۆرىسىدە قانداقتۇ يېڭى، جىددى ھالەت غەيرى تەبىئى ھالدا ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

— كىم ئۇ تازىم قىلىۋاتقان؟ ئۆگەنچى ئەپتسەر مىرونوۋ! ئۇنداق قىلىش يارىمايدۇ! ماڭا قاراڭ! — دەپ ۋاقىرىدى بىر جايدا تۇرالماي ئېتىنى ئېسكادىرون ئالدىدا ئۇ ياقىتىن-بۇ ياققا ماڭدۇرۇپ تۇرغان

دېنسوۋ.

ۋاسكا دېنسوۋنىڭ پاناق بۇرۇنلۇق، قاپقارا چاچلىق يۈزى، كىچىك ۋە چاققان گەۋدىسى، قىنىدىن چىقىرىپ قىلىچىنىڭ سېپىنى تۇتۇپ تۇرغان كۈچلۈك كەپتىلىك (بارماقلىرى قىسقا ۋە تۈك باسقان) قوللىرى، ئادەتتە قانداق بولغان بولسا شۇنداق ئىدى، بولۇپمۇ كەچقۇرۇن ئىككى بوتۇلكىنى ئىچىپ قۇرۇتقاندىن كېيىن شۇنداق ئىدى. ئۇ پەقەت ئادەتتىكىگە قارىغاندا تېخىمۇ قىزىرىپ كەتكەن ئىدى، چاچلىرى ياخىيىپ كەتكەن بېشىنى خۇددى سۇ ئىچىۋاتقاندا ئارقىسىغا قاڭتايىتۋالغان قۇشلاردەك ئىگىز كۆتىرىۋېلىپ، كىچىك چاققان پۇتلىرىدىكى ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان ئېتى بېدۇيېننىڭ قوسىغىغا رەھىمسىزلىك بىلەن نىختاپ قويۇپ، خۇددى ئارقىسىغا ئۆگتۈرۈلۈپ كېتىدىغاندەك ھالەتتە، ئېسكادرونىڭ باشقا تەرىپىگە چېپىپ كەتتى ۋە ئەسكەرلەرگە يېنىدىكى تاپانچىلىرىنى قاراپ چىقىشنى تاپىلاپ، بوغۇق ئاۋاز بىلەن ۋاقدرايتتى. ئۇ كىرىس-تېنىنىڭ ئالدىغا كەلدى. ئىشتاپ روتمىستىر ئۆزىنىڭ بېلى كەڭ ۋە مەزمۇت بايتىلىنى مېنىپ سالماق قەدەم بىلەن دېنسوۋنىڭ قارشىسىغا كېلىۋاتاتتى. ئۇزۇن بۇرۇتلۇق ئىشتاپ روتمىستىر ئۆزىنى ئادەتتىكىدەك جىددى تۇتاتتى، پەقەت كۆزلىرى ئادەتتىكىگە قارىغاندا تېخىمۇ چاقناپ تۇراتتى.

— ھە، نىمە بولار ئەمدى؟ — دېدى ئۇ دېنسوۋغا. — ئىش تېخى ئۇرۇش قىلىش دەرىجىسىگە بېرىپ يەتمەس. كۆرسەن، ئارقىمىزغا قايتىمىز.

— كىم بىلسۇن ئۇلارنىڭ نىمە قىلىۋاتقانلىغىنى! — دەپ غۇدۇ-راپ قويدى دېنسوۋ. — ھە، روستوۋ! — دېدى ئۆگەنچى ئەپتسەرنىڭ

كەيپى چاغلىغىنى بايقاپ، — ھە، ئۇرۇشنىمۇ كۆردۈڭ.
ئۇ ئۆگەنچى ئەپتسەردىن خۇرسەن بولسا كېرەك، “يارايسەن”
دېگەندەك كۈلۈمسىرەپ قويدى. روستوۋ ئۆزىنى ناھايىتى بەختلىك
ھىس قىلاتتى. شۇ چاغدا كۆۋرۈكتە پولك كاماندېرى كۆرۈندى.
دېنسوۋ ئېتىنى چاپتۇرۇپ ئالدىغا باردى.

— جانابى ئاللىرى! ھۇجۇمغا ئۆتۈشكە رۇخسەت قىلىشىڭىز،
ئۇجۇقتۇرۇپ تاشلايمەن ئۇلارنى.

— بۇ يەردە قانداق ھۇجۇم بولۇشى مۇمكىن! — دېدى پولك
كاماندېرى خۇددى بىزار قىلىۋاتقان چىۋىنىدىن تويۇپ كەتكەندەك
چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ، — نىمە قىلىپ بۇ يەردە قاراپ تۇرىسىلەر؟
ئالدىدىكىلەرنىڭ چېكىنىۋاتقانلىغىنى كۆرمەيۋاتامسىز؟ ئېسكادرونى
چېكىندۈرۈڭ.

ئېسكادرون كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ كەتتى ۋە بىر كىشىنىمۇ يوقاتماي
ئوق يېغىش دائىرىسىدىن ئامان — ئېسەن چىقىپ كەتتى. ئۇنىڭ
ئارقىسىدىن ئالدىنقى سەپتە بولغان ئىككىنچى ئېسكادرونمۇ كۆۋرۈك-
تىن ئۆتۈپ كەتتى، ئەڭ ئاخىردا كازاكلار بۇ تەرەپنى بوشاتقان
ئىدى.

پاۋلوگ-رادچىلارنىڭ ئىككى ئېسكادرونى كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ
بولغاندىن كېيىن، بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرى تاغ تەرەپكە چېكىنگەن
ئىدى. پولك كاماندېرى كارل بوگدانوۋىچ شۇبېرت^① دېنسوۋ

① كارل بوگدانوۋىچ شۇبېرت — روسىيگە گراژدان بولغان نېمىس،
روسىيە ئارمىيىسىدە مۇنداق ئادەملەر كۆپ بولغان. تولستوي ئۇنى رۇسچە
ناھايىتى ناچار سۆزلەيدىغان كىشى سۈپىتىدە تەسۋىرلەيدۇ. — تەر.

ئېسكادرونغا كەلگەن ئىدى ۋە روستوۋدىن ئانچە يىراق بولمىغان يەردە ئاستا كېلىۋاتاتتى، تېلپەننى مەسلىسى بىلەن قوزغالغان توقۇنۇشتىن كېيىن ھازىر بىرىنچى قېتىم يولۇقۇشلىرىغا قارىماي، ئۇ روستوۋغا قىلچە دىققەت نەزىرىنى سالمايتتى. فۇرونت شارائىتىدا ئۆزىنى ئۇنىڭ قولى ئاستىدا دەپ ھېس قىلىپ، ئەمدى ئۆزىنى ئۇنىڭ ئالدىدا گۇناكار ھېساپلىغان روستوۋ، پولك كاماندېرىنىڭ تەنھەركەتچىدەك دۈمبىسىدىن، مەللەرەك گەجگىسىدىن ۋە قىپ-قىزىل بويىدىن كۆزىنى ئۈزۈپ قارايتتى. روستوۋغا بولسا بۇ ئەھۋال گوپا بوگدانىچ پەقەت يالغاندىن دىققەت نەزىرىنى سالمىغاندەك ۋە ئۇنىڭ پۈتۈن مەقسىدى ھازىر ئۆگەنچى ئەپتىسەرنىڭ باتۇرلۇغىنى سىناپ كۆرمەكى بولۇۋاتقاندەك بىلىنەتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن روستوۋ ئۆزىنى ئوبدان رۇسلاپ ئېلىپ ۋە خوشال قىياپەتتە ئەتراپقا قاراپ قويايتتى؛ بەزىدە ئۇ بوگدانىچ ئۆزىنىڭ باتۇرلۇغىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن، قەستەن ماڭا يېقىنلاپ كېلىۋاتىدۇ، دەپ ئويلايتتى، بەزىدە دۈشمەننىم بوگدانىچ ماڭا جازا بېرىش ئۈچۈن، ئېسكادروننى قەستەن ھالاكەتلىك ھۇجۇمغا ئەۋەتمەكچى بولۇۋاتسا كېرەك دەپ ئويلايتتى؛ بەزىدە ئۇ ھۇجۇمدىن كېيىن يارىدار بولۇپ ياتقان چېغىمدا بوگدانىچ ئالدىغا كېلىپ "كەل، يارىشىپ قالدۇق" دەپ ئالجاناپلىق بىلەن قولىنى سوزىدىغانلىغىنى تەسەۋۋۇر قىلاتتى.

پاۋلوگرادلىقلارغا تونۇش بولۇپ قالغان ئىگىز يەلكىلىك ژېركوۋ (ئۇ يېقىندىلا پولكتىن كەتكەن ئىدى) پولك كاماندېرىنىڭ ئالدىغا كەلدى. ژېركوۋ باش ئىشتاپتىن قوغلانغاندىن كېيىن "مەن پولكتا مۇشەققەت تارتىپ يۈرىدىغان ئەخمەق ئەمەس، ھالبۇكى ئىشتاپتا ھېچ ئىش قىلماي كۆپرەك مۇكاپات ئالىمەن" دەپ ئويلاپ پولكتا

قالماي، بىر ئىلاج قىلىپ كىنەز باگراتيونغا ئوردىنارىپتس ① بولۇ-
ۋالغان ئىدى. ئۇ بۇ قېتىم ئۆزىنىڭ سابىق كاماندىرىغا ئارىپەرگارد
كاماندىرىدىن بۇيرۇق ئېلىپ كەلگەن ئىدى.

— پولكوۋنىڭ، — دىدى ئۇ ئۆزىگە خاس توك جىددىلىك بىلەن
روستوۋنىڭ دۈشمىنىگە مۇراجىئەت قىلىپ ۋە ئەتراپتىكى يولداشلىرىغا
نەزەر تاشلاپ، — توختالسۇن ۋە كۆۋرۈك كۆيدۈرۈپ تاشلانسۇن
دەپ بۇيرۇدى.

— كىم بۇيرۇدى؟ — دەپ سورىدى پولكوۋنىڭ چىرايىنى
ئاچماي.

— ئۆزەممۇ بىلمەيمەن، پولكوۋنىڭ، كىم بۇيرۇغانلىغىنى، —
دىدى جىددىلىك بىلەن جاۋاپ بېرىپ كورنېت، — لېكىن، كىنەز
ماڭا پەقەت: ”بار، پولكوۋنىڭقا ئېيت، قىران ئاتلىقلار تېز قايتسۇن
ۋە كۆۋرۈككە ئوت قويۇۋەتسۇن“ دەپ بۇيرۇدى.

ژېركوۋدىن كېيىن قىران ئاتلىقلار پولكوۋنىڭ ئالدىغا خۇددى
شۇنداق بۇيرۇق بىلەن باش ئىشتاپ ئەپتسەرى كەلدى. باش
ئىشتاپ ئەپتسەردىن كېيىن كازاك ئېتى ئېغىر گەۋدىسىنى زورغا
كۆتىرىپ لوكۇلداپ كېلىۋاتقان سېمىز نېشۋىتسكى كۆرۈندى.

— بۇ قانداق بولغىنى، پولكوۋنىڭ؟ — دەپ ۋاقىرىدى ئۇ ئات
ئۈستىدە كېلىۋېتىپ، — مەن سىزگە كۆۋرۈكنى كۆيدۈرۈپ تاشلاش
لازىملىغىنى ئېيتقان ئىدىم، ھازىر كىمدۇ بىرسى يالغان ئېيتىپتۇ؛ ئۇ
يەردە ھەممە ئەقىلدىن ئازغاندەك، ھىچنىمنى ئۇقۇپ بولمايدۇ.

① ئوردىنارىپتس — كاماندىر ھوزۇرىدا خىلمۇ — خىل تاپشۇرۇقلارنى بې-

جىرگۈچى ھەربى خىزمەتچى. — تەر.

پولكوۋنىك ئالدىرىماستىن پولكىنى توختاتتى ۋە نېسۋىتسكىگە بۇرۇلۇپ قارىدى:

— سىز ماڭا يېقىلغۇ تۇترۇق توغرىسىدىلا ئېيتقان ئىدىڭىز، ئوت قويۇش توغرىسىدا بولسا ھېچنىمە دېمىگەن ئىدىڭىزغۇ، — دېدى ئۇ.
— قانداقسىگە، تەقسىر، — دېدى نېسۋىتسكى توختاپ شەپكىسىنى بېشىدىن ئېلىپ، قىسقا قوللىرى بىلەن تەرلەپ ھۆل بولۇپ كەتكەن چاچلىرىنى ئېرتىپ، — كۆۋرۈككە تۇترۇق قويۇپ بولغاندا كۆۋرۈك كۆيدۈرۈپ تاشلانغۇن دېمىگەنمىدىم؟

— مەن سىزنىڭ "تەقسىرىڭىز" ئەمەس، جانابى ئىشتاپ پىئەپتە-سەر، سىز ماڭا كۆۋرۈككە ئوت قويۇش توغرىسىدا، ھېچنىمە دېمىگەن ئىدىڭىز. مەن ۋەزىپەمنى بىلىمەن، بۇيرۇقنى قەتئى ئورۇنلاش مېنىڭ ئادىتىم. سىز كۆۋرۈك كۆيدۈرۈپ تاشلانغۇن دېدىڭىز، مەن ئەۋلىيا ئەمەس، كىم ئوت قويۇشنى بىلىدىغان.

— ھە، ھەمىشە شۇنداق بولىدۇ-دە، — دېدى نېسۋىتسكى قول شىلتىپ ۋە ژېركوۋغا قارىدى-يۇ: — سەن بۇ يەردە نىمە قىلىپ يۈرسەن؟ — دېدى.

— مەنمۇ شۇ ئىش بىلەن. ئەمما سەن ھۆل بوپ كېتىپسەن، كەل، كىيىملىرىڭنى سىقىپ قويماي.

— سىز ئاۋال دېگەن ئىدىڭىز، جانابى ئىشتاپ ئەپتەسەرى... — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى پولكوۋنىك رەنجىگەن ئاھاڭدا.

— پولكوۋنىك، — دېدى باش ئىشتاپ ئەپتەسەرى ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋېتىپ، — تېزىرەك بولۇش كېرەك، بولمىسا دۈشمەنلەر توپ-زەمبىرەكلىرىنى توغرىلاپ ئوق ياغدۇرۇشقا باشلايدۇ.

پولكوۋنىك گەپ قىلماستىن باش ئىشتاپ ئەپتەسەرىگە، سېمىز ئىش-

تاپ ئەپتسەرى نېشۋىتسكىغا ۋە ژېرکوۋغا قارىدى - دە، ئۇنىڭدىن كېيىن قاپىغىنى تۈرۈپ قويدى.

— كۆۋرۈككە ئوت قويسەن، — دېدى ئۇ تەنتەنلىك ئاھاڭ بىلەن؛ ئۇ گويا جۇنىڭ بىلەن ئۆزىگە قىلىنىۋاتقان بۇ ھەممە كۆڭۈل-سىزلىكلەرگە قارىماستىن، بۇ ئىشنى يەنىلا ئۆزى ئورۇنلاشقا تېگىش-لىك ئىكەنلىگىنى ئىپادىلىمەكچى بولغاندەك قىلاتتى.

خۇددى ھەممىدە ئېتى ئەيىپلىك بولغاندەك، ئۆزىنىڭ ئۇزۇن كۈچلۈك پۇتلىرى بىلەن ئاتنى تېپىپ قويۇپ، پولكوۋنىڭ ئالدىغا چىقتى - دە، ئىككىنچى ئېسكادرونغا، يەنى دېنسوۋ قوماندانلىغىدىكى روستوۋ خىزمەت قىلىپ تۇرغان ئېسكادرونغا كۆۋرۈككە قايتىپ كېلىشىنى بۇيرۇدى.

”ئەنە، دېمىگەنمىدىم، — دەپ ئويلىدى روستوۋ، — مېنى سىناپ باقماقچى بولۇۋاتىدۇ.“ ئۇنىڭ يۈزىگى سىقىلاتتى، يۈزىگە قان يۈگۈر-گەن ئىدى. ”مەيلى، كۆرۈپ باقسۇن، مەن قورقۇنچاقمۇ ياكى قورقۇنچاق ئەمەسمۇ“ — دېدى روستوۋ ئىچىدە.

ئېسكادروندىكى ئەسكەرلەرنىڭ چىرايىدا خۇددى ئوق ئاستىدا تۇرغان چاغدىكىگە ئوخشاشلا جىددى ھالەت ئىپادىلىنىپ تۇراتتى. روستوۋ ئۆزىنىڭ رەقىبىگە، پولك كاماندېرىغا كۆزىنى ئۈزۈمەستىن قارايتتى. ئۇ ئۇنىڭ چىرايىدىن ئۆزىنىڭ ئويلىغان پىكىرلىرىنى تەس-تىقلايدىغان ئالامەتلەرنى تاپماقچى بولاتتى؛ لېكىن پولكوۋنىڭ روس-توۋغا زادىلا قارىمايتتى، بەلكى ھەمىشە فۇروننتىكىگە ئوخشاشلا جىددى ۋە تەنتەنلىك ھالەتتە قاراپ تۇراتتى. كوماندا ئاۋازى ئاڭلاندى.

— تېزرەك! تېزرەك! — ئۇنىڭ ئەتراپىدا بىرقانچە كىشىلەرنىڭ

ئاۋازى تەكرارلىنىپ تۇراتتى.

قىران ئاتلىقلار قىلىچلىرىنى ئاتلىرىنىڭ چولپۇرلىرى بىلەن چىرماشتۇرۇپ، دىۋىتكۈچلىرىنى جالاقلىتىپ، نىمە قىلىدىغانلىغىنى ئۆز-لىرىمۇ بىلمەي ئالدىراپ-تېنەپ ئاتلىرىدىن چۈشتى، قىران ئاتلىقلار چوقۇنۇشتى. روستوۋ بولسا پولك كاماندېرىغا قارىمايتتى، — ئۇنىڭ ۋاقتىمۇ يوق ئىدى. ئۇ قىران ئاتلىقلارنىڭ ئارقىسىدا قېلىشتىن ئەنە-سەرەيتتى، يۈرىكى توختاپ قالغۇدەك دەرىجىدە قورقاتتى. ئۇ ئاتنى ئات باققۇچىغا تاپشۇرۇپ بېرىۋاتقاندا قولى تىترەيتتى ۋە خۇددى قان يۈرەككە شارىلداپ ئېقىپ كېلىۋاتقانداك ھىس قىلاتتى. دېند-سوۋ ئارقىسىغا قاڭتىرىلىپ ۋە قانداقتۇ بىرنەرسە دەپ ۋاقىرىغان پېتى ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى. روستوۋ بولسا ئۆزىنىڭ ئەتراپ-پىدا دىۋىتكۈچلىرىنى جىرىڭلىتىپ ۋە قىلىچلىرىنى جالاقلىتىپ يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقان قىران ئاتلىقلاردىن باشقا ھېچنىمىنى كۆرمەيتتى.

— شىرغا! — دەپ ۋاقىرىدى كىمدۇ بىرسى ئۇنىڭ ئارقىسىدا. روستوۋ شىرغا توغرىسىدىكى تەلەپنىڭ نىمە ئىكەنلىگىنى ئويلىمايتتى؛ ئۇ پەقەت ھەممىنىڭ ئالدىدا بولۇشقا تىرىشىپ يۈگۈرەيتتى؛ ئەمما ئۇ كۆۋرۈكنىڭ بېشىدىلا، يەرگە ئوبدان قارىماي، پۈتلىشىپ كېتىپ، پاسكىنا ۋە دەسسەپ-چەيلەنگەن لايغا يىقىلىپ چۈشتى. دە، ئىككى قولى يەرگە تېگىپ قالدى. باشقىلار ئۇنى ئاتلاپ ئۆتۈپ كەتتى.

پولك كاماندېرىنىڭ روستوۋغا:

— ئادەملەرنى كۆۋرۈكنىڭ ھەر ئىككى تەرىپىگە ئۆتكۈزۈڭ، روتمىستىر، — دېگەن ئاۋازى ئاڭلاندى، پولك كاماندېرى بولسا ئېتىنى مىنىپ ئالدىغا ئۆتۈپ، كۆۋرۈككە يېقىنلا بىر يەردە تەنتە-

نىلىك ۋە خوشال قىياپەتتە تۇراتتى.

روستوۋ بولسا لاي بويكەتكەن قوللىرىنى شىمىنىڭ پۇشقىغىغا ئېرتىپ، رەقىبىگە ئۆرۈلۈپ قارىدى ۋە ئۇنىڭدىن قانچىكى يىراق بولسا، شۇنچە ياخشى بولىدۇ دەپ ئويلاپ، نېرى يۈگۈرۈپ كەت-مەكچى بولاتتى. لېكىن، بوگدانىچ روستوۋغا قارىمىغان ۋە ئۇنى تونۇۋالمىغان بولسىمۇ، ئۇنىڭغا:

— كۆۋرۈكنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدا يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقان كىم؟
ئوڭغا! ئۆگەنچى ئەپتسەر، قايت! — دەپ ناھايىتى غەزەپلىنىپ
ۋاقىرىدى ۋە شۇ چاغدا ئۆزىنىڭ باتۇرلۇغىنى كۆرسىتىپ، كۆۋرۈك-
نىڭ قاپ ئوتتۇرىسىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان دېنىسوۋغا قاراپ:
— نىمىشقا تەۋەككۈلچىلىك قىلىسىز، روتىمىستەر! ئاقتىن چۈشسە-
ئىز ياخشى بولاتتى، — دېدى.

— ھەي! ھەر بىر ئوقنىڭ كۆزى بار، ئەيىپدارنى تاپىدۇ! —
دەپ جاۋاپ بەردى ۋاسكا دېنىسوۋ ئات ئۈستىدە ئۆرۈلۈپ
قاراپ.

* * *

شۇ چاغدا نېسۋىتسكى، ژېركوۋ ۋە باش ئىشتاپ ئەپتسەرى
بىللە، ئوق كېلىدىغان يولنىڭ سىرتىدا تۇراتتى ۋە ئۇلار بىر دەم
كۆۋرۈكنىڭ بىر تەرىپىدە توپلىشىپ تۇرغان سېرىق ھەربى شەپكە-
لىك، توق يېشىل جىيەك تىكىلگەن كالتا كەمزۇل ۋە كۆك شىم
كېيگەن بىر توپ ئادەمگە قاراپ قوياتتى، بىر دەم بولسا يىراقتىن
شۇ تەرەپكە قاراپ يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان، كۆك شىنپىل كېيگەن ۋە
ئات يېتىلەپ كېلىۋاتقان كىشىلەرگە قارايتتى، ئۇلارنىڭ توپ-زەم-
بەرەكچىلەر ئىكەنلىگىنى بىلىۋېلىش تەس ئەمەس ئىدى.

”ئۇلار كۆۋرۈكنى كۆيدۈرۈپ تاشلىيالامدۇ- يوق؟ كىم ئاۋال بارىدۇ؟ ئۇلار شۇ يەرگە يۈگۈرۈپ يېتىپ بېرىپ كۆۋرۈكنى كۆي- دۈرۈۋېتەمدۇ ياكى فرانسۇزلار يېتىپ كېلىپ ئوت ئېچىپ ئۇلارنى يوقىتىۋېتەمدۇ؟“ كۆۋرۈكنىڭ بېرى يېقىدا تۇرغان شۇنچە كۆپ ئەسكەرنىڭ ھەر بىرى ئېغىر كەيپىيات ئىچىدە، ئىختىيارسىز رەۋىشتە، ئۆزىگە مانا شۇنداق سوئاللارنى بېرەتتى، ئۇلار يېتىپ كېتىۋاتقان قۇياش يورۇغىدا كۆۋرۈككە، قىران ئاتلىقلارغا قارشى تەرەپتىن نەيزىلىرى ھەم قورال- ياراقلرى بىلەن ئالغا ئىلگىرىلەپ كېلە- ۋاتقان كۆك شىنپىل كىيگەن كىشىلەرگە قاراپ تۇراتتى.

— ئوھو! قىران ئاتلىقلارنى خۇدا ئۇردى! — دېدى نېس- ۋىتسكى. — ئۇلارنى ھازىر چاچما ئوققا تۇتىدۇ.
— بىكاردىن- بىكار شۇنچە كۆپ ئادەمنى ئېلىپ بارغان، — دېدى باش ئىشتاپ ئەپتسەرى.

— دەرۋەقە، — دېدى نېسۋىتسكى. — بۇ يەرگە ئىككى يىگىتنى ئەۋەتكەن بولسىمۇ، ئوخشاشلا ۋەزىپە ئورۇنلانغان بولاتتى.

— بەللى، جانابى ئالىلىرى، — دېدى ژېركوۋ سۆزگە ئارىلە- شىپ؛ ئۇ قىران ئاتلىقلاردىن كۆزلىرىنى ئۈزۈپ قاراپ تۇراتتى، لېكىن، يەنىلا ئۆزىنىڭ شۇنداق ساددا قىياپىتى بىلەن قاراپ تۇرغان- لىغى ئۈچۈن، ئۇنىڭ راستىنلا شۇنداق دەۋاتقانلىغىنى ياكى ئوينى- شىپ دەۋاتقانلىغىنى بىلىپ بولمايتتى. — بەللى، جانابى ئالى! سىز قانداقچە ئويلاۋاتسىز! ئىككى كىشىنى ئەۋەتمەس دەمسىز؟ بىزگە ۋلا- دىمىر بانىتىگى ۋە ئوردېننى كىم بېرىدۇ؟ ھازىر ئۇلارنى زەربىگە ئۇچرىسۇنمۇ دەيلى، ئەمما ئېسكادرون ساق قالىدۇ- دە، ئۇنىڭ

ئۆزىمۇ باننىك ① ئاللايدۇ. بىزنىڭ بوگدانچىمىز ئىشنىڭ يولىنى بىلىدۇ.

— ئەنە! — دىدى باش ئىشتاپ ئەپتسەرى، — چاچما ئوق!
ئۇ فرانسۇز زەمبىرەكلىرىنى كۆرسەتتى، زەمبىرەكلەر ئالدىدىكى ھارۋىلاردىن چۈشۈرۈلۈۋاتاتتى ۋە ئۇلارنى ئالدىراشلىق بىلەن نېرىگە يۆتكەۋاتاتتى.

فرانسۇزلار تەرەپتە، زەمبىرەكلەر تۇرغان يەردىكى كىشىلەر ئارىسىدا ئىس كۆرۈندى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئىككىنچى ۋە ئۈچىنچى تامامەن دىگۈدەك بىر ۋاقىتتا كۆرۈندى، بىرىنچى زەمبىرەك ئاۋازى يېتىپ كېلىش بىلەن تەڭ، تۆتىنچىسىدىنمۇ ئىس كۆرۈندى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئىككى ئاۋاز بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرى يېتىپ كەلدى، ئارقىسىدىنلا ئۈچىنچىسى يېتىپ كەلدى.

— ۋاي! ۋاي! — خۇددى قاتتىق ئاغرىتتۇراتقاندا، باش ئىشتاپ ئەپتسەرنىڭ بىلىگىگە ئېسىلىپ تۇرۇپ، ئۇھ تارتىپ قويدى نېسۋىتسكى. — قاراڭ، بىرى يىقىلدى! يىقىلدى، يىقىلدى!
— ئىككىمۇ، نىمە؟

— ئەگەر مەن پادىشا بولغان بولسام، ھىچقاچان ئۇرۇشمىغان بولاتتىم، — دىدى نېسۋىتسكى ئارقىسىغا ئورۇلۇپ.

فرانسۇزلار زەمبىرەكلىرىگە يەنە ئالدىراشلىق بىلەن ئوقلارنى قاچىلىدى. كۆك شىنپىل كىيگەن پىيادە ئەسكەرلەر يۈگۈرگەن پېتى كۆۋرۈككە قاراپ سىلجىۋاتاتتى. ئىس يەنە ئەمما ھەر خىل پەيتلەردە كۆرۈنۈشكە باشلىدى، چاچما ئوقلارنىڭ كۆۋرۈككە ۋىڭىلىداپ تېگىپ

① باننىك — بۇ يەردە "ئوردېن"، "مۇكاپات" مەنىسىدە. — تەر.

تۇرغان ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. لېكىن بۇ قېتىم نېسۋىتسكى كۆۋرۈكتە قانداق ئەھۋاللار بولۇۋاتقانلىغىنى كۆرەلمەيتتى — كۆۋرۈك-تىن قويۇق ئىس كۆتىرىلگەن ئىدى. قىران ئاتلىقلار كۆۋرۈككە ئوت قويغان ئىدى، شۇڭا فرانسۇز زەمبىرەكچىلىرىنىڭ ئۇلارغا ئوق ياغ-دۇرۇشى ئۇلارغا توسقۇنلۇق قىلىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى زەمبىرەكلىرىنى ئوقلاپ تەييارلاپ قويغانلىغى ئۈچۈن، كىم توغرا كەلسە شۇنىڭغا قارىتىپ ئېتىشتىنلا ئىبارەت ئىدى، خالاس.

قىران ئاتلىقلار ئاتلىرىنىڭ قېشىغا بېرىۋېلىشتىن ئاۋال فرانسۇزلار ئۈچ قېتىم چاچما ئوق ياغدۇرۇشقا ئۈلگۈرگەن ئىدى. ئىككى قېتىم-قىسى ناتوغرا قارىغا ئېلىنغانلىقتىن تەگمەي قېلىپ، ئوقلار ئىگىز ئۆرلەپ ئۆتۈپ كەتتى، ئەمما، ئەڭ ئاخىرقى بىر پېيى توپلىشىپ تۇرغان ئاتلىقلارنىڭ ئوتتۇرىسىغا چۈشۈپ، ئۈچەيلەننى يىقىتقان ئىدى.

بوگدانىچ بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىدىن ئەنسىرەپ يۈرگەن روستوۋ نىمە قىلىشنى بىلمەي كۆۋرۈكتە توختاپ قالغان ئىدى. ئۇ ھەرۋاقىت قىياس قىلىپ يۈرگەن ئۇرۇش ۋاقتىدىكى ئەھۋاللار-دەك، قىرىپ تاشلايدىغان ئادەممۇ يوق ئىدى، كۆۋرۈكتە ئوت قويۇشقا ياردەممۇ بېرەلمەيتتى، چۈنكى، باشقا ئەسكەرگە ئوخشاش، كۆۋرۈككە ئوت قويۇشقا كېرەكلىك ئوت تۇتاشتۇرغۇچى پاخالسىنىمۇ ئېلىپ كەلمىگەن ئىدى. ئۇ ئۆزى تۇرغان يېرىدە ئەتراپقا قاراۋاتقان چاغدا، بىردىنلا خۇددى چېچىلىپ كەتكەن ياڭاق تەك، كۆۋرۈك تەرەپتىن قاراسلىغان ئاۋاز ئاڭلاندى — ئۇنىڭغا ھەممىدىن يېقىن تۇرغان ئاتلىقلارنىڭ بىرسى نالە قىلىپ، كۆۋرۈكنىڭ شادىسىغا يە-قىلدى. روستوۋ باشقىلار بىلەن بىللە ئونىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ

كەلدى. كەمدۇ بىرسى يەنە: "شىرغا!" دەپ ۋاقرىدى. ئاتلىقنى تۆت كىشى يۆلەپ كۆتىرىشكە باشلىدى.

— ۋاي-ۋاي-ۋاي!..... تەگمەڭلا، خۇدا ھەققىدە، — دەپ يارىدار بولغۇچى ۋاقرىتتى، لېكىن بۇنىڭغا قارىماي يەنىلا يارىدارنى كۆتىرىپ شىرغا سېلىشتى.

نىكولاي روستوۋ ئارقىسىغا بۇرۇلدى ۋە گوياكى بىرنەرسىنى ئىزلىگەندەك، يىراققا، دوناي دەرياسىنىڭ سۈيىگە، ئاسمانغا، قۇياشقا قارايتتى. ئاسمان بوشلۇغى نىمە دىگەن گۈزەل، نىمە دىگەن كۆپ-كۆك، نىمە دىگەن تېپچ، نىمە دىگەن بىپايان! ئولتۇرۇۋاتقان قۇياش نىمە دىگەن يارقىن، نىمە دىگەن پارلاق! ئۇزاق دوناي دەرياسىنىڭ سۇلىرى نىمە دىگەن يېقىملىق يالتىراپ ۋە جىلۋە قىلىپ تۇرىدۇ! بۇنىڭدىنمۇ كۆرە، دونايىنىڭ ئۇ تەرىپىدە كۆپ-كۆك بولۇپ كۆرۈنگەن تاغلار، مۇناستىرلار، سىرلىق جىلغىلار، تۇمان بىلەن قاپلانغان قارىغايزارلار... ئۇ تەرەپلەر جىمجىت، تېپ-تېپ...

"ئەگەر مەن شۇ يەردىلا بولسام ئىدى، ھېچنىمىنى، ھېچنىمىنى ئۈمىت قىلمىغان بولاتتىم، ھېچنىمىنى ئۈمىت قىلمىغان بولاتتىم، — دەپ ئويلىدى روستوۋ. — شۇ يەردە بولسام قانچىلىك بەختسىز بولاتتىم ۋە بۇ ئاپتاپ قانچىلىك بەخت بېغىشلىغان بولاتتى، بۇ يەردە بولسا... نالە قىلىشلار، ئازاپ-ئوقۇبەت، قورقۇش-ۋەھىم، مۇشۇنداق ئەندىشە، ئالدىراش-تېنەشلىك... ئەنە، ئۇلار يەنە نىمىدۇ بىرنەرسە دەپ ۋاقرىماقتا، يەنە قايىقىدۇ بىر ياققا، ئارقىسىغا قاراپ يۈگۈرۈشمەكتە، مەنمۇ شۇلار بىلەن بىللە يۈگۈرۈۋاتىمەن، ئەنە، يېنىمدا، ئەتراپىمدا، ئۈستۈمدە ئەجەل... يەنە بىر دەقىقە ئۆتسۇن، ئۆلۈشۈم مۈمكىن، ھېچقاچان بۇ قۇياشنىمۇ، بۇ سۇلارنىمۇ، بۇ جىل-

غىلارنىمۇ كۆرەلمەيمەن...”

دەل شۇ پەيتتە، قۇياش بۇلۇتلارنىڭ ئارقىسىغا يوشۇرۇنۇشقا باشلىغان ئىدى؛ روستوۋنىڭ ئالدىدا باشقا شىرغىلار كۆرۈنىدى. ئۆلۈم ۋە شىرغىلار بىلەن باغلىنىشلىق بولغان قورقۇش تۇيغۇلىرى، قۇياش ۋە ھاياتلىققا بولغان مۇھەببەت — مانا بۇلارنىڭ ھەممىسى بىرگە قوشۇلۇپ ۋەھىملىك بىر خىل تەسىراتقا ئايلاندى.

“ئۇلۇغ خۇدا! ھەي، خۇدايى ئالەم، ئۆزەڭ رەھىم قىل، مېنى ئۆزەڭ كەچۈر، ئۆز پاناھىڭدا ساقلىغايسەن!” — دەپ پىچىرلايتتى روستوۋ كۆڭلىدە.

قىران ئاتلىقلار ئاتلىرىنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ كېلىشتى، ئادەملەرنىڭ ئاۋازلىرى بارغانسېرى يۈكسەك، شۇنىڭ بىلەن بىللە بارغانسېرى خاتىرجەم بولۇشقا باشلىدى، شىرغىلار كۆزدىن غايىپ بولدى.

— ھە، بۇرادەر، پوروخنى پۇراپ باققاندۇرسەن؟... — دىدى ۋاسكا دېنسوۋ ئۇنىڭ قۇلىغىغا.

“ھەممە ئىش ئۆتۈپ كەتتى؛ ئەمما مەن توخۇ يۈرەك ئىكەنمەن، شۇنداق، توخۇ يۈرەك ئىكەنمەن”، — دىدى روستوۋ ئىچىدە ۋە ئېغىر بىر تىنىپ قويۇپ، بىر ئايىغىنى كۆتىرىپ تۇرغان گراچىگىنى ئات باققۇچىنىڭ قولىدىن ئالدى — دە، ئېتىغا مىنىۋېتىپ دېنسوۋدىن: — چاچما ئوق دېگەن مانا شۇما؟ — دەپ سورىدى.

— ھە، تېخى قاندىغى دەك! — دەپ ۋاقىرىدى دېنسوۋ. — يە-گىتتەك ئىشلىدىڭىز! ناھايىتى خەتەرلىك ئىش ئىدى! ياخشىسى ئاتاكا — كاللىسىنى ئېلىۋېرسەن! ئۇ بولسا ئۇدۇلۇڭدىن قارىغا ئېلىپ ئېتىۋېرىدۇ، نىمە قىلىشىنىمۇ بىلمەيسەن.

دېنسوۋ روستوۋدىن نېرىدا توختاپ تۇرغان پولك كاماندېرى،
فېسۋېتسكى، باش ئىشتاپ ئەپتسەرى ۋە ژېركوۋلارنىڭ ئالدىغا
كەلدى.

“ھەر ھالدا ھېچكىم سەزمىگەن ئوخشايدۇ”، — دېدى روستوۋ
ئۆزىچە. دەرۋەقە، ھېچكىم ئۇنىڭغا ئېتىۋار قىلمىغان ئىدى، چۈنكى
جەڭگە كىرىپ باقمىغان ئۆگەنچى ئەپتسەرنىڭ بېشىدىن كەچۈرىدۇ.
غان تۇيغۇسى ھەر بىر كىشىگە تونۇش ئىدى.

— مانا سىزگە مەلۇم قىلىمەن، مۇكاپاتقا لايىق ئىشمۇ بولدى، —
دېدى ژېركوۋ، — قارايسەنكى، مېنىمۇ پودپورۇچىك دەرىجىسىگە
كۆتۈرەر.

— كۆۋرۈكنى كۆيدۈرۈپ تاشلىدىم دەپ، كىنەزگە مەلۇم
قىلىڭ، — دېدى پولكوۋنىڭ مەغرۇر ۋە خوشال ھالدا.
— ئەگەر ئۇ زىيانلار توغرىسىدا سورىسىچۇ؟

— ئەرزىمەيدىغان ئىش، — دېدى يوغان ئاۋاز بىلەن پولكوۋ.
نىڭ، — ئىككى ئاتلىق يارىلاندى، بىرى يىقىلدى، — دېدى خېلى
روشەن شاتلىنىپ ۋە بەختىيار تەبەسسۇمدىن ئۆزىنى تۇتۇۋالماي،
“يىقىلدى” دېگەن سۆزنى جاراڭلىق ئاۋاز بىلەن تەكرارلىدى.

9

بوناپارت قوماندانلىق قىلىۋاتقان يۈزمىڭ كىشىلىك فرانسۇز
ئارمىيىسىنىڭ قىستىغى ئاستىدا، بارغانلا يېرىدە دۈشمەنلىك كەيپىدە.
ياتىدىكى ئاھالىگە دۇچكەلگەن، ئۆزىنىڭ ئىتتىپاقچىلىرىغا بولغان
ئىشەنچنى يوقاتقان، تەمىنات قىلىغىنى ھېس قىلىپ ۋە تامامەن

ئالدىنقى ئويلاپ كۆرمىگەن ئۇرۇش شارائىتىدا ھەركەت قىلىشقا مەجبۇر بولغان ئۇچيۈز ئەللىك مىڭ كىشىلىك رۇس ئارمىيىسى كۈتۈزۈۋ قوماندانلىغىدا دوناي دەرياسىنىڭ ئېقىمىنى بويلاپ ئالدى-راش ھالدا چېكىنمەكتە ئىدى، ئۇ دۈشمەن قوغلاپ يەتكەن يەردىلا ئاندىن توختايتتى ۋە ئارقا سەپ قىسىملىرى بىلەن دۈش-مەننى چېكىندۈرۈپ تۇراتتى، مۇنداق قىلىشىمۇ پەقەت چېكىنىش داۋامىدا ئىمكان قەدەر ئۆزىنىڭ ئېغىر قورال-ياراقلارنى يوقاتماس-لىق ئۈچۈن ئىدى. لامپاخ، ئامشتېتېن ۋە مېلك دېگەن يەرلەردە ئۇرۇش ھەركەتلىرى ئۆتكەن ئىدى؛ لېكىن رۇسلارنىڭ ئۇرۇش داۋامىدا كۆرسەتكەن باتۇرلۇقى ۋە قەتئىلىكىگە قارىماي (بۇنى ھەتتا دۈشمەنلەرنىڭ ئۆزىمۇ ئېتىراپ قىلغان ئىدى)، بۇ ئۇرۇش ھەركەت-لىرىنىڭ بىردىن-بىر ئاقىۋىتى پەقەت تېخىمۇ تېزىرەك چېكىنىش بولغان ئىدى. ئۆلىمدا ئەسىرگە چۈشۈشتىن قۇتۇلۇپ قالغان ۋە برا-ئۇناۋدا كۈتۈزۈۋ قوشۇلغان، ئاۋستىرىيە ئەسكەرلىرى بۇ چاغدا رۇس ئارمىيىسىدىن ئاجرالغان ئىدى، كۈتۈزۈۋ بولسا پەقەت ئۆزىنىڭ ئاجىز ۋە ھېرىپ كەتكەن ئەسكەرلىرى بىلەن قالغان ئىدى. ۋېنانى قوغداپ قېلىشنى ئويلاشنىڭ ئەمدى ھاجىتىمۇ قالمىغان ئىدى. كۈتۈزۈۋ تېخى ۋېنادىكى چېغىدىلا، ئاۋستىرىيە ھەربى ئىشلار كېڭىشى يېڭى پەن-ئىستراتېگىيە قانۇنلىرى بويىچە چوڭقۇر ۋە ئەتراپلىق ئويلاپ ئىشلەپچىققان ھۇجۇم قىلىش پىلانىنى كۈتۈزۈۋ قاپشۇرۇپ بەرگەن ئىدى، بۇ چاغدا ھۇجۇمغا ئۆتۈش ئورنىغا كۈتۈ-زۈۋنىڭ ئۆز ئالدىغا قويغان بىردىن-بىر ۋە يېتىش مۇمكىن ئەمەس دېگۈدەك مەقسىدى - ماكنىڭ ئۆلىمدا ئۆز ئارمىيىسىنى ھالاكەتكە يولۇقتۇرغانغا ئوخشاش ئەھۋالدىن ساقلىنىپ، روسىيىدىن كېلىۋاتقان

ئەسكەرلەر بىلەن قوشۇلۇش ئىدى.

28- ئۆكتەبىردە كۇتۇزۇۋ ئۆز ئارمىيىسىنى باشلاپ دوناي دەريا-
سىنىڭ سول قىرغىغىغا ئۆتتى ۋە دونايىنى ئۆزى بىلەن فرانسۇزلار-
نىڭ ئاساسىي كۈچلىرى ئوتتۇرىسىدا قالدۇرۇپ، بىرىنچى مەرتىۋە
توختىدى. ئوتتۇزىنچى كۈنى ئۇ دونايىنىڭ سول قىرغىغىدا تۇرغان
مورتىيو دىۋىزىيىسىگە ھۇجۇم قىلىپ، ئۇنى تارمار قىلدى. بۇ قېتىمقى
ئۇرۇشتا بىرىنچى قېتىم مۇنۇلار غەنىمەت ئېلىندى: ھەربى بايراق،
زەمبىرەك، يەنە دۈشمەننىڭ ئىككى گېنېراللىرى. رۇس ئەسكەرلىرى
ئىككى ھەپتىلىك چېكىنىشتىن كېيىن بىرىنچى مەرتىۋە توختىدى ۋە
جەڭدىن كېيىن جەڭ مەيدانىنى ساقلاپلا قالماستىن، بەلكى يەنە
فرانسۇزلارنى قوغلىۋەتكەن ئىدى. گەرچە ئەسكەرلەر كىيىم-كېچەك-
سىز قالغان، ھېرىپ-ئېچىپ كۈچتىن كەتكەن ۋە ئارقىدا قالغانلار،
يارىدار بولغانلار، ئۆلگەنلەر ھەم كېسەل بولغانلار بولۇپ ئەسكەرلەر-
نىڭ پۈتۈن سانىنىڭ ئۈچتىن بىرى زىيان بولغان بولسىمۇ؛ گەرچە
بىر قىسىم كېسەللەر ۋە يارىدار بولغانلار كۇتۇزۇۋنىڭ خېتى بىلەن
دۈشمەننىڭ ئىنسانپەرۋەرلىكىگە تاپشۇرۇلۇپ، دونايىنىڭ نېرىقى
تەرىپىدە قالدۇرۇلغان بولسىمۇ؛ گەرچە كرىمستىكى كاتتا دوختۇر-
خانا ۋە ھەربى دوختۇرخانىغا ئايلاندۇرۇلغان چوڭ ئۆيىلەر ھەممە
كېسەللەر ۋە يارىدارلارنى ئەمدى يەنە ئۆزىگە سىغدۇرالمىسىمۇ، —
مۇشۇلارنىڭ ھېچ قايسىسىغا قارىماستىن، كرىمستا توختاپ قارشىلىق
كۆرسىتىش ۋە مورتىيو ئۈستىدىن غەلبە قىلىش ئەسكەرلەرنىڭ
روھىنى زور دەرىجىدە ئۆستۈرگەن ئىدى. پۈتۈن ئارمىيىدە ۋە
باش ئىشتاپتا گەرچە ناتوغرا بولسىمۇ، روسىيىدىن غايەت زور
قوشۇننىڭ پات ئارىدا يېتىپ كېلىدىغانلىغى، ئاۋستىرىيىلىكلەرنىڭ

قانداقتۇ غەلبىسى ۋە قورقۇپ كەتكەن بوناپارتنىڭ چېكىنىۋاتقانلىغى توغرىسىدا خوش خەۋەرلەر تارقالغان ئىدى.

كىنەز ئاندرې جەڭ ۋاقتىدا مۇشۇ جەڭدە ئۆلگەن ئاۋستىرىيە گېنېرالى شىمتنىڭ يېنىدا خىزمەتتە بولغان ئىدى، ئۇنىڭ مىنگەن ئېتى يارىسدار قىلىنغان ۋە ئۆزىنىڭ قولىغىمۇ سەل ئوق تەككەن ئىدى. باش قوماندان ئالاھىدە ئىلتىپات قىلىپ ئۇنى شۇ غەلبە توغرىسىدىكى خەۋەر بىلەن ئاۋستىرىيە پادىشاھىنىڭ سارىيىغا ئەۋەتتى، پادىشاھ سارىيى بۇ چاغدا فرانسۇز ئەسكەرلىرى تەھلىكە سېلىۋاتقان ۋېنادا بولماستىن، بەلكى برۇننىدا ئىدى. جەڭ بولغان كېچىسى ھاياجانلانغان بولسىمۇ، لېكىن ھارمىغان كىنەز ئاندرې (تەن تۈزۈلۈشىنىڭ زەئىپتەك كۆرۈنۈشىگە قارىماي، كىنەز ئاندرې جىسمانى جەھەتتىكى چارچاشقا باشقا كۈچلۈك كىشىلەرگە قارىغاندا تېخىمۇ ئوبدان بەرداشلىق بېرەتتى)، دوختۇروۋ^① تاپشۇرغان مەلۇماتىنى ئېلىپ كرىمىستا تۇرغان كۈتۈزۈۋ ھوزۇرغا كەلدى ۋە شۇ كېچىسى يەنە خەت - ئالاقىچى قىلىپ برۇننىغا ئەۋەتتى. ئۇنىڭ خەت - ئالاقىچى قىلىپ ئەۋەتىلىشى مۇكاپاتتىن تاشقىرى يەنە دەرىجىسىنى ئۆرلىتىش يولىدىكى مۇھىم قەدەم ئىكەنلىكىنى بىلدۈرەتتى.

تۇن قاراڭغۇ، يۇلتۇزلۇق ئىدى؛ يول جەڭ بولغان كېچىسىدىن بىر كۈن ئىلگىرى ياققان ئاپپاق قاردا قارىيىپ كۆرۈنۈپ تۇراتتى. كىنەز ئاندرې پوچتا ھارۋىسىدا گايىدا ئۆتكەن جەڭ توغرىسىدىكى تەسىراتلارنى ئەسلەپ، گايىدا بولسا غەلبە توغرىسىدا ئۆزى ئېلىپ

① دوختۇروۋ - روسىيە گېنېراللىرىنىڭ بىرى. - تەر.

بېرىۋاتقان خەۋەرنىڭ ئادەملەرگە قانداق تەسىر قىلىدىغانلىغىنى خۇرسەنلىك بىلەن تەسەۋۋۇر قىلىپ، گايىدا باش قوماندان ۋە يولداشلارنىڭ ئۈزىتىپ قويغانلىغى توغرىسىدىكى مەنزىرىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، ئۇزۇندىن بۇيان كۈتۈپ كەلگەن بەختكە ئەمدى ئېرىشىشكە باشلىغان ئادەملەرنىڭ ھىسسىياتىغا ئوخشاش، ھىسسىياتقا چۆمۈپ ئۇچقاندەك كېتىۋاتاتتى. ئۇ كۆزىنى يۇمۇش بىلەن تەڭ، قۇلاقلىرى ھارۋا چاقىلىرىنىڭ تاراقلىغان ئاۋازى ۋە غەلىبە توغرىسىدىكى ھىسسىياتلار ئارىلاشقان توپ-زەمبىرەك ۋە مېلىق ئاۋازلىرى بىلەن تولۇپ كېتەتتى؛ تۇرۇپلا رۇسلار قېچىپ كېتىۋاتقاندەك، ئۆزىنى بولسا ئۆلگەندەك تەسەۋۋۇر قىلىشقا باشلايتتى؛ لېكىن دەرھال يەنە مۇنداق ۋەقەنىڭ ھېچقاچان بولمىغانلىغىنى، ئەكسىچە، فرانسۇزلارنىڭ قېچىپ كېتىۋاتقانلىغىنى باشقىدىن ئۇققان كىشىدەك خۇرسەن بولۇپ ئويغىنىپ كېتەتتى. ئۇ غەلىبىنىڭ ھەممە تەپسىلاتلىرىنى، جەڭ ۋاقتىدىكى ۋەزىمىن باتۇرلۇغىنى باشقىدىن ئەسلىدى-دە، شۇنىڭ بىلەن كۆڭلى تىنىپ ئۈگدەشكە باشلىدى.... قاپ-قاراڭغۇ يۇلتۇزلۇق تۈندىن كېيىن يوپ-يورۇق، كىشىنىڭ كۆڭلىنى ئاچىدىغان كۈن باشلاندى. قارلار قۇياش نۇرىدا ئېرىمەكتە ئىدى، ئاتلار ئۇچقاندەك چېپىپ كېتىۋاتاتتى، گاھ ئوڭغا، گاھ سولغا بۇرۇلۇپ قاراپ، يېڭى، خىلمۇ-خىل ئورمانلىقلار، دالدار ۋە يېزىلاردىن ئۆتەتتى.

بىكەتلەرنىڭ بىرىدە ئۇ يارىدار رۇس ئەسكەرلىرىنى ئېلىپ كېتە-ۋاتقان ھارۋىلارغا يېتىشىۋالدى. بۇلارنى ئېلىپ كېتىۋاتقان رۇس ئەپتسەرى ئالدىدىكى بىر ھارۋىدا يانپاشلاپ يېتىۋالغان يېتى قوپال، ئەدەپسىز سۆزلەر بىلەن بىر ئەسكەرنى تىللاپ ۋاقىرىماقتا

ئىدى. ئۇزۇن نېمىس يۈك ھارۋىلىرىنىڭ ھەربىرىدە بەش-ئالتىدىن ياكى ئونىڭدىنمۇ كۆپرەك تاتىرىپ كەتكەن، كىرلەنگەن ۋە بىنتلار بىلەن باش-كۆزلىرىنى تېڭىۋالغان يارىدارلار تاشيولدا چايقىلىپ كېتىۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى سۆزلىشىپ كېتىۋاتاتتى (كىنەز ئاندرېغا رۇسچە سۆزلەر ئاڭلىنىپ تۇراتتى)، بەزىلىرى نان يەپ ئولتۇراتتى، ئەڭ ئېغىر يارىدار بولغانلىرى ئاجىز، كېسەلمەن كىچىك بالىلارغا ئوخشاش گەپ قىلماستىن، يېنىدىن چېپىپ ئۆتۈپ كېتىۋاتقان خەت-ئالاقىچىگە قارايتتى.

كىنەز ئاندرې ھارۋىكەشكە ئېيتىپ ھارۋىنى توختاتتى ۋە ئەس-كەردىن قايسى ئۇرۇشتا يارىدار بولغانلىغىنى سورىدى.
— تونۇگۈن دونايىدا بولغان جەڭدە، — دەپ جاۋاب بەردى ئەسكەر. كىنەز ئاندرې خالتىسىنى چىقىرىپ ئەسكەرگە ئۈچ ئالتۇن پۇل بەردى.

— ھەممەيلەنگە، — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ يېقىن كەلگەن ئەپتسەرگە قاراپ. — تېزرەك ساقىيىپ قالغايىسلەر، بۇرادەرلەر، — دېدى ئەسكەرلەرگە قاراپ، — ئالدىمىزدا تېخى نۇرغۇن ئىشلار بار. ئەپتسەرنىڭ گەپلەشكۈسى كەلگەن بولسا كېرەك :
— قانداق خەۋەرلەر بار، جانابى ئادىۋتانت؟ — دەپ سورىدى.
— ياخشى خەۋەرلەر كۆپ، ھەيدە! — دەپ ۋاقىرىدى ھارۋىكەشكە ۋە ئېتىنى چاپتۇرۇپ كەتتى.

كىنەز ئاندرې بىرۈنغا يېتىپ كەلگەندە، ئاللىقاچان قاراڭغۇ چۈشكەن ئىدى ۋە بۇ يەردە ئۇ ئۆزىنى ئىگىز-ئىگىز ئىمارەتلىرى، دۇكانلىرى بار، ئۆيلەرنىڭ دەرىزىلىرىدىن چىراقلىرى چاراقلاپ يېنىپ تۇرغان، چىرايلىق پەيتون ھارۋىلار تاشيوللاردا تېز-تېز

قاتناپ تۇرغان، لاگېردىن كەلگەن ھەربى كىشىنى ھەمىشە ئۆزىگە جەلپ قىلىدىغان چوڭ ئاۋات شەھەرنىڭ ھاۋاسى بىلەن قورشالغانلىق-غىنى ھىس قىلدى. ئۇ شۇنچە يولنى تېز بېسىپ ئۆتكەنلىكىگە ۋە كېچىنى ئۇيقۇسىز ئۆتكۈزگەنلىكىگە قارىماي، ساراينغا يېقىنلىشىپ كەلگەندە، ئۆزىنى تۈنۈگۈنكىگە قارىغاندا تېخىمۇ تېتىك ھىس قىلاتتى. پەقەت ھاياجاندىن كۆزلىرى چاقنايتتى ۋە ئۇنىڭ ئوي-پىكىرلىرى پەۋقۇلئاددە تېز ھەم روشەنلىك بىلەن ئالمىشىپ تۇراتتى. ئۇ جەڭنىڭ ھەممە تەپسىلاتلىرىنى ئەمدى غۇۋا ئەمەس، بەلكى ناھايىتى روشەن، ئىخچام ھالدا پادىشا فرانسقا قىياسەن بايان قىلىپ بەرمەكچى بولغاندەك جانلىق تەسەۋۋۇر قىلاتتى. ئۇ ئۆزىگە ئۇشتۇمتۇت بېرىلىش ئىمكانىيىتى بولغان سوئاللارنى ۋە بۇ سوئال-لارغا بېرىدىغان جاۋاپلىرىنى جانلىق ھالدا تەسەۋۋۇر قىلاتتى. ئۇ مېنى دەرھال پادىشاغا ئېلىپ كىرىدۇ، دەپ ئويلايتتى. لېكىن ساراينىڭ چوڭ دەرۋازىسى ئالدىغا كېلىش بىلەن تەڭ بىر ئەمەلدار يۈگۈرۈپ چىقتى ۋە ئۇنىڭ خەت-ئالاقىچى ئىكەنلىكىنى ئۇقۇپ، باشقا بىر دەرۋازىغا باشلاپ ماڭدى.

— ئارىلىقتىن ئوڭغا قاراپ ماڭغاندا، ئۇ يەردە Euer Hochgeboren (ئالى ھەزرەتلىرى)، سىز نۆۋەتچى فىلگېل-ئادىۋانتنى^① تاپسىز، — دېدى ئۇنىڭغا ئەمەلدار. — ئۇ سىزنى ھەربى مىنىستىر ئالدىغا ئېلىپ كىرىدۇ.

نۆۋەتچى فىلگېل-ئادىۋانت كىنەز ئاندرېسنى كۆرۈپ، ئۇنىڭدىن

① فىلگېل-ئادىۋانت — پادىشا ھوزۇرىدا خىزمەت قىلىدىغان

ئەپتەسەر. — تەر.

سەل كۈتۈپ تۇرۇشنى ئۆتۈندى ۋە ئۆزى بولسا ھەربى مىنىستىر ھوزۇرىغا كىرىپ كەتتى. بەش مىنۇتتىن كېيىن فىلگېل-ئادىۋانت يېنىپ چىقتى ۋە ئالاھىدە ھۆرمەت بىلەن تازىم قىلدى، شۇنىڭ بىلەن كىنەز ئاندرېغا ئالدىدا يول بېرىپ، ئارىلىقتىن ئۇنى ھەربى مىنىستىر ئىشخانىسىغا ئېلىپ كىردى. فىلگېل-ئادىۋانت ئۆزىنىڭ نازا كەتلىك ئېھتىرامى بىلەن بۇ رۇس ئادىۋانتىنىڭ ئۆزىگە قارىتا تەكەللۈپسىز مۇئامىلە قىلىشىنىڭ ئالدىنى ئالغاندەك كۆرۈنەتتى. ھەربى مىنىستىر ئىشخانىسىنىڭ ئىشىگىگە يېقىنلىشىپ كەلگەندە، كىنەز ئاندرېنىڭ روھى خېلى چۈشتى. ئۇلارنىڭ بۇ ئىشى كىنەز ئاندرېغا ھاقارەت بولۇپ تۇيۇلدى ۋە بۇ ھاقارەت تۇيغۇسى شۇ ئەسنادا ئۆزى ئۈچۈن سېزىلمىگەن ۋە ھېچنىمىگە ئاساسلانمىغان نەپرەت تۇيغۇسىغا ئايلاندى. ئۇنىڭ ئۆتكۈر ئەقلى خۇددى شۇ پەيتتە ئۇنىڭغا مۇنداق بىر قاراشنى ئېيتىپ بەرگەن ئىدىكى، بۇنىڭغا ئاساسەن ئۇ ئادىۋانتقىمۇ، ھەربى مىنىستىرغىمۇ نەپرەت بىلەن قاراشقا ھەقلىق ئىدى.

”پۇرۇخنى پۇراپ باقمىغان بۇ كىشىلەر ئۈچۈن، غەلبىنى قولغا كەلتۈرۈش ناھايىتى ئاسان تۇيۇلغان بولۇشى مۇمكىن!“ — دەپ ئويلايتتى كىنەز ئاندرې، ئۇ كۆزلىرىنى نەپرەتلەنگەن ھالدا قىسىپ قويدى. ئۇ ھەربى مىنىستىرنىڭ ئىشخانىسىغا ناھايىتى ئاستا قەدەم تاشلاپ كىردى. بۇ تۇيغۇ ئۇ يوغان شىرە ئالدىدا ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭغا دەرھال دىققەت-نەزىرىنى سالمايغان ھەربى مىنىستىرنى كۆرگەن چاغدا تېخىمۇ كۈچىيىپ كەتتى. ھەربى مىنىستىر چېچى يوق ئايپاڭ بېشىنى تۆۋەن سېلىپ، ئىككى چېكىسى ئاقارغان بېشىنى ئىككى موم شامنىڭ ئارىلىغىغا كىرگۈزگەن پېتى قېرىنداش

بىلەن بەلگىلەرنى قويۇپ قەغەزلەرنى ئوقۇۋاتاتتى. مىنىستىر ئىشىك ئېچىلىپ قەدەم ئاۋازى ئاڭلانغان چاغدىمۇ قەغەزلەرنى ئوقۇپ بولمىدى. غىچە باش كۆتەرمىدى.

— مانا بۇنى ئېلىپ بېرىڭ، — دېدى ھەربى مىنىستىر ئۆز ئادەمى. يۇتانتىغا قەغەزلەرنى ئۆزىتىپ بېرىۋېتىپ، شۇنىڭ بىلەن بىرگە كىنەز ئاندرېغا قارايمۇ قويماي.

كىنەز ئاندرې: ياكى ھەربى مىنىستىرنى بەخت قىلغان ھەممە ئىشلارنىڭ ئىچىدە كۈتۈزۈۋ ئارمىيىسىنىڭ ھەرىكەتلىرى ئۇنى ھەممەدىن ئاز قىزىقتۇرۇشى مۇمكىن ياكى رۇسلار ئەۋەتكەن خەت-ئالاقىچى شۇنداق دەپ بىلسۇن دىگەن مۇددىئادا ئۆزىنى شۇنداق تۇتقان بولۇشى مۇمكىن، دەپ ھېس قىلاتتى. ”بىراق، بۇ مەن مۇتلەق پەرۋا قىلمايدىغان مەسىلە“، — دېدى كىنەز ئاندرې ئىچىدە. ھەربى مىنىستىر قالغان قەغەزلەرنى يىغىشتۇرۇپ، ئۇلارنىڭ چەت-گىرۋەكلىرىنى بىر بىرىگە تەڭلەشتۈردى. دە، ئاندىن بېشىنى كۆتەردى. ئۇ ئەقىللىق ۋە خاراكتىرلىق كالىسى بار ئادەم ئىدى. لېكىن ئۇ كىنەز ئاندرېغا قاراش بىلەن تەڭ يۈزىدىكى جىددى ۋە مەنىلىك ئىپادىنى، ئادىتىچە، بىلىپ تۇرۇپ ئۆزگەرتكەندەك قىلدى: يۈزىدە بىمەنە، ساختا ۋە ساختىلىغىنى يوشۇرالمىدىغان، بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرى بولۇپ نۇرغۇن كىشىلەرنى قوبۇل قىلىپ يولغا سېلىۋاتقان ئادەمنىڭ تەبەسسۇمىغا ئوخشاش تەبەسسۇم پەيدا بولدى.

— سىزنى گېنېرال-فېلد مارشال كۈتۈزۈۋ ئەۋەتتىمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ. — ئىشىنىمەنكى، ئوبدان خەۋەر ئېلىپ كەلگەنسىز؟ مورتىيە بىلەن توقۇنۇش بولدىمۇ؟ غەلبە قىلغانىسىلە؟ ۋاقتى كەلگەن

ئىدى!

ئۇ ئۆز نامىغا ئەۋەتىلگەن مەكتۇبىنى قولىغا ئالدى - دە، ئۇنى غەمكىن بىر قىياپەتتە ئوقۇشقا باشلىدى.

— ئاھ، يارەببىم! ۋاي خۇدا! شىت! — دىدى ئۇ نېمىسچە. — ھەي، نىمە دىگەن بەختسىزلىك، ھەي، نىمە دىگەن بەختسىزلىك! ئۇ مەكتۇپقا كۆزىنى يۈگۈرتۈپ چىقتى - دە، ئۇنى شىرەگە قويدى، كېيىن خۇددى بىر نەرسە ئېسىگە كەلگەندەك، كىنەز ئاندرېغا قارىدى.

— ئاھ، نىمە دىگەن بەختسىزلىك! چوڭ جەڭ بولدى دەڭ؟ لېكىن مورتىو ئەسىر ئېلىنماپتۇ - دە. (ئۇ ئويلىنىپ قالدى). مەن ناھايىتى خۇرسەن بولدۇم، گەرچە شىتتىن ئۆلۈمى غەلبىنى قولغا كەلتۈرۈش يولىدا زور يوقىتىش بولسىمۇ، ئەمما سىز ئوبدان خەۋەرنى ئېلىپ كەپسىز. ئالى ھەزرەتلىرى، چوقۇم، سىزنى قوبۇل قىلىشنى ئارزۇ قىلىدۇ، ئەمما ھازىر ئەمەس. سىزگە رەھمەت ئېيتىمەن، دەم ئېلىڭ. ئەتە پاراقتىن كېيىن قوبۇلغا قاتنىشىسىز. بۇ ھەقتە مەن سىزگە ئۇقتۇرىمەن.

سۆزلىشىۋاتقان چاغدا يوقىلىپ كەتكەن بىمەنە كۈلۈمسىرەش ھەربى مىنىستىرنىڭ چىرايىدا يەنە پەيدا بولدى.

— خەيىر، سىزگە كۆپ رەھمەت. پادىشا ھەزرەتلىرى ئېھتىمال، سىزنى كۆرۈشنى ئارزۇ قىلار، — دىدى يەنە ۋە بېشىنى ئېگىپ قويدى.

كىنەز ئاندرې سارايدىن يېنىپ چىققاندا، غەلبىدىن پەيدا بولغان پۈتۈن خۇرسەنلىكى ۋە زەۋق - شەۋقىنى بىسپەرۋا ھەربى مىنىستىرگە ۋە ئۇنىڭ خۇش مۇلازىمەتلىك ئادىۋانتىنىڭ قولىغا

بېرىپ چىققاندا بولدى. ئۇنىڭ پىكىرلىرى بىردىنلا ئۆزگەردى،
جەڭ ئەمدى ئۇنىڭ نەزىرىدە ئاللىقاچان ئۆتۈپ كەتكەن ئۇزاق
ئۆتمۈشتىكى خاتىرە بولۇپ قالغاندا تۇيۇلاتتى.

10

كىنەز ئاندرې برۇنندا ئۆزىنىڭ تونۇشى رۇس دىپلوماتى بىلەن
بىننىڭكىگە چۈشتى.

— بەللى، سۆيۈملۈك كىنەز، مېنىڭ سىزدىنمۇ ئارتۇق يېقىملىق
مېھمىنىم يوق، — دېدى بىلىپ كىنەز ئاندرېنى قارشى ئالغىلى
چىقىپ. — فرانس، كىنەزنىڭ نەرسىلىرىنى مېنىڭ ياتىغىغا ئېلىپ
كىرگىن، — دېدى ئۇ بولكونسكىنىڭ نەرسىلىرىنى كۆتىرىپ كىرۋات-
قان خىزمەتكارىغا. — نىمە، غەلبە خەۋەرچىسى بولۇپ كەلدىڭىزمۇ؟
ناھايتى ياخشى. مەن بولسام، سىز كۆرۈپ تۇرغاندا، كېسەل
بولۇپ ئولتۇرۇپتىمەن.

كىنەز ئاندرې يۇيۇنۇپ ۋە كىيىم-كېچەكلىرىنى يەڭگۈشلەپ
بولغاندىن كېيىن، دىپلوماتىنىڭ ھەشەمەتلىك كۈتۈپخانىسىغا چىقتى ۋە
ئۇنىڭ ئۈچۈن تەييارلانغان تاماققا ئولتۇردى. بىلىپ بولسا مەشنىڭ
يېنىدا يېيىلىپ ئولتۇراتتى.

كىنەز ئاندرې ساياھەت سەپىرىدىن كېيىنلا ئەمەس، بەلكى
ھاياتتىكى ھەممە راھەتلەردىن مەھرۇم قىلغان پۈتۈن ھەربى يۈرۈش-
لەردىن كېيىنمۇ، بالىلىق چاغلىرىدىن تارتىپ ئادەتلەنگەن، راھەت-
پاراغەتلىك تۇرمۇش مۇھىتىدا دەم ئېلىۋاتقاندا بىر خىل
راھەتلىكنى ھىس قىلاتتى. ئۇنىڭدىن تاشقىرى، ئاۋستىرىيىلىكلەر

قوبۇلىدىن كېيىن، گەرچە رۇس تىلىدا سۆزلەشمىسىمۇ (ئۇلار فراز-
سۆز تىلىدا سۆزلىشەتتى)، ئەمما رۇس كىشىسى بىلەن سۆزلەشكەن-
لىكى ئۈچۈنمۇ خوشال بولاتتى، چۈنكى ئۆز نەزىرىدە بۇ ئادەمنى
ئاۋستىرىيىلىكلەرگە ئادەتتىكى رۇسلاردەك يىرگىنىش (بولۇپمۇ ھازىر
شۇنداق كۈچلۈك ھىس قىلىۋاتقاندەك) بىلەن قارايدۇ دەپ
ئويلايتتى.

بىلىپ ئوتتۇز بەش ياشلارغا كىرگەن بويىتاق ئادەم بولۇپ،
كىنەز ئاندرې بىلەن ئوخشاش بىر مۇھىتقا مەنسۇپ ئىدى. ئۇلار
پېتربۇرگدىكى چېغدىلا تونۇشۇپ قالغان، لېكىن كىنەز ئاندرې
كۈتۈزۈۋەتسەن ئاخىرقى قېتىم ۋېناغا كەلگەندىن كېيىن تېخىمۇ
يېقىنلىشىپ كەتكەن ئىدى. كىنەز ئاندرې ھەربى ساھەدە كېلىچەك
ئىستىقبالى چوڭ بىر ياش ئادەم بولغاندەك، بىلىپ دىپلوماتىيە
ساھەسىدە تېخىمۇ چوڭ ئىستىقبالغا ئىگە ئىدى. ئۇ ھازىر ياش
ئادەم بولسىمۇ، لېكىن ياش دىپلومات ئەمەس ئىدى، چۈنكى، ئۇ
ئون ئالتە يېشىدىن تارتىپ دىپلوماتىيە ساھەسىدە خىزمەت قىلىپ،
پارىژدا ۋە كوپېنگاگېندا تۇرغان، ھازىر بولسا ۋېنادا چوڭ مەنسەپ
بىلەن تۇراتتى. تاشقى ئىشلار ۋەزىرى ۋە بىزنىڭ ۋېنادىكى باش
ئەلچىمىز ئۇنى بىلەتتى ۋە قەدىرلەيتتى. ئۇ ناھايىتى ياخشى دىپلو-
مات بولمەن دەپ، پەقەت سەلبى خىسەتلەرنى ئۆزىدە ساقلاشقا
مەجبۇر بولىدىغان، بەزى ئىشلاردىن ئۆزىنى تارتىدىغان ۋە فراز-
سۆزچە سۆزلەيدىغان كۆپ سانلىق دىپلوماتلاردىن ئەمەس ئىدى؛
ئۇ ئىشلەشنى ياخشى كۆرىدىغان ۋە قانداق ئىشلەشنى بىلىدىغان
دىپلوماتلارنىڭ بىرى بولۇپ، ھەپسىلىسىنىڭ كەملىگىگە قارىماي،
پۈتۈن تۈننى بەزىدە يېزىق شىرەسىنىڭ ئالدىدا ئۆتكۈزەتتى. ئۇ

قانداق ئىش بولمىسۇن جان - دىلى بىلەن ياخشى ئىشلەيتتى. ئۇنى "نمە ئۈچۈن؟" دىگەن مەسىلە قىزىقتۇرماي، بەلكى "قانداق ئىشلەش كېرەك؟" دىگەن مەسىلە قىزىقتۇراتتى. دىپلوماتىك ئىشنىڭ نىمىدىن ئىبارەت ئىكەنلىكى ئۇنىڭ ئۈچۈن پەرقسىز ئىدى؛ لېكىن پەرمان - يىش، مېموراندىم ياكى مەلۇماتلارنى ماھارەت بىلەن، دەل جايدا ۋە كېلىشتۈرۈپ تۈزۈپ چىقاتتى - ئۇ بۇنىڭدىن ناھايىتى ھوزۇرلەناتتى. بىلىپىننىڭ خىزمەتلىرى قەدىرلىنەتتى، يېزىق ئىشلىرىدىن تاشقىرى، ئۇنىڭ يەنە يۇقۇرى تەبىقە كىشىلىرى مۇھىتىدا ئالاقە قىلىش ۋە سۆزلىشىش قابىلىيىتىمۇ بار ئىدى.

بىلىپىن ئىشلەشنى قانداق ياخشى كۆرگەن بولسا، چىرايلىق ۋە قىزىقارلىق سۆزلەرنى قىلىش ئېپى كەلگەندە سۆھبەت قىلىشنى شۇنداق ياخشى كۆرەتتى. ئۆلپەتلەر سۆھبىتىدە ئۇ ھەمىشە ھەيران قالارلىق سۆزلەرنىڭ ئورنى كېلىشىنى كۈتەتتى ۋە پەقەت شۇ چاغدىلا سۆزگە ئارىلىشاتتى. بىلىپىننىڭ گەپ - سۆزلىرى دائىم قىزىقارلىق، ئۆتكۈر پىكىرلىك، مۇكەممەل جۈملىلىك، ھەممىنى قىزىقتۇراالايدىغان سۆزلەر بىلەن لىق تولاتتى. بۇ گەپلەر گويىكى ئەرزىمىگەن يۇقۇرى تەبىقە كىشىلىرىنىڭ ئېسىدە ساقلىشىغا ۋە بىر مېھمانخانىدىن يەنە بىر مېھمانخانىغا توشۇپ يۈرۈشىگە ئاسان بولسۇن ئۈچۈن، ئەتەي ئىخچام خۇسۇسىيەتكە ئىگە قىلىش مەقسىدىدە بىلىپىننىڭ ئىچكى سىناق بۆلىمىسىدە تەييارلانغاندەك كۆرۈنەتتى. *les mots de Bilibine se colportaient dans les salons de Vinne* (بىلىپىننىڭ پىكىرلىرى ۋېنا مېھمانخانىلىرىدا تارقىلىپ يۈرەتتى) ۋە مۇھىم دەپ ئاتالغان ئىشلارغا دائىم ئۆز تەسىرىنى كۆرسىتەتتى.

ئۇنىڭ ياداڭغۇ، ھارغىن، سارغىيىپ كەتكەن چىرايى پۈتۈنلەي

چوڭ قورۇقلار بىلەن تولغان؛ بۇ قورۇقلار خۇددى ناھايىتى پاكىز يۇيۇنۇپ مونچىدىن چىققان چاغدىكى بارماق ئۇچلىرىغا ئوخشاش ئاپپاق ئويما بولۇپ كۆرۈنەتتى. بۇ قورۇقلارنىڭ ھەركىتى ئۇنىڭ چىرايىنىڭ ئاساسىي ئىپادىسى ئىدى. گايىدا ئۇنىڭ كەڭ قاتلاقلق پىشانىسى قورۇلۇپ، قاشلىرى يۇقۇرى كۆتىرىلەتتى، گايىدا قاشلىرى پەسكە چۈشۈپ، ئىككى مەڭزىدە چوڭ قورۇقلار ھاسىل بولاتتى. ئىچىگە چوڭقۇر ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن كىچىك كۆزلىرى ھەمىشە ئۇدۇل ۋە خوشال قاراپ تۇراتتى.

— قېنى، ئەمدى كۆرسەتكەن ئىشلىرىڭىزنى ئېيتىپ بېرىڭچۇ، — دىدى بىلىپىن.

بولكونىكى ئىنتايىن كەمتەرلىك بىلەن، ئۆزى توغرىسىدا بىر قېتىمۇ ئەسلەتمەي، بۇ قېتىمقى ئۇرۇشتا بولغان ئىشلارنى ۋە ھەربى مىنىستىرنىڭ قانداق قوبۇل قىلغانلىغىنى سۆزلەپ بەردى.

— Ils m'ont reçu avec ma nouvelle, comme un chien dans un jeu de quilles (شۇنداق خەۋەرنى ئېلىپ كەلسەم ئۇلار مېنى ئويۇنغا دەخىل قىلىۋاتقان ئىست ئورنىدا كۆرۈپ قارشى ئېلىشتى)، — دىدى كىنەز ئاندرې گېپىننىڭ ئاخىرىدا.

بىلىپىن كۈلۈپ قويدى ۋە يۈزىدىكى قورۇقلىرى يوقىلىپ كەتتى.

— Cependant, mon cher, (بىراق، ئەزىزىم)، — دىدى ئۇ يىراقتىن تىرناقلىرىغا قاراپ ۋە سول قېشىنىڭ ئۈستىنى پۈرۈشتۈرۈپ، — malgré la haute — estime que je professe pour le "пра Вославнос россіюское Вовхетво", j'avoue que votre victoire n'est pas des plus victorieuse.

(”پراۋوسلاۋ رۇس ئەسكەرلىرى“نى نەقەدەر ھۆرمەتلىسەممۇ، مەن، سىلەرنىڭ بۇ غەلبەڭلار پارلاق غەلبىلەردىن ئەمەس دەپ ئويلاي- مەن).

ئۇ سۆزنى يەنە شۇنداقلا فرانسۇز تىلىدا سۆزلەيتتى ۋە پەقەت ئۆزى نەپرەتلىنىدىغان سۆزلەرنى تەكىتلىمەكچى بولغاندىلا رۇسچە ئېيتىپ قوياتتى.

— بۇ قانداق بولغىنى؟ سىلەر ئۆزەڭلارنىڭ پۈتۈن ئارمىيسى بىلەن بۇ بەختسىز مورتىيو ۋە ئۇنىڭ بىر دىۋىزىيىسىگە ھۇجۇم قىلىپسىلەر، شۇنىڭغا قارىماستىن، مورتىيو يەنىلا سىلەرنىڭ قولۇڭلار- دىن قېچىپ قۇتۇلۇپتۇغۇ؟ غەلبە نەدە قالدى؟

— بىراق، راستىنى دىگەندە، — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز ئاندرې، — ماختانماستىن يەنە شۇنى ئېيتىشىمىز مۇمكىنكى، بۇ ئۆلۈمدىكىدىن ياخشىراق...

— نىمە ئۈچۈن سىلەر بىز ئۈچۈن بىرىنى، ھىچ بولمىغاندا بىر مارشالنى تۇتۇپ كەلمىدىڭلار؟

— شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ھەممە ئىش بىز ئالدىن مۆلچەرلىگەندەك بولۇپ چىقمايدۇ ياكى كۆرەكتىكىگە ئوخشاش تەرتىپلىك بولمايدۇ. بىز، مەن ھازىر سىزگە دىگەندەك، سەھەر سائەت يەتتىدە دۈشمەن ئارقا سېپىگە ئايلىنىپ ئۆتىمىز دەپ ئويلىغان ئىدۇق، ئەمما كەچ- قۇرۇن بەشتىمۇ ئۇ يەرگە يېتىپ بارالمىدۇق.

— نىمە ئۈچۈن ئەتىگەن سائەت يەتتىدە ئۇ يەرگە يېتىپ بارمىدىڭلار؟ سىلەرگە ئەتىگەن سائەت يەتتىدە ئۇ يەرگە يېتىپ بېرىشىڭلار كېرەك ئەمەسمۇ؟ — دىدى كۈلۈپ تۇرۇپ بىلىپتىن. — ئەتىگەن سائەت يەتتىدە يېتىپ بېرىش كېرەك ئىدىغۇ؟

— نىمە ئۈچۈن سىز بوناپارتقا رېنويادىن ئايرىلىپ كېتىش ياخشىراق ئىكەنلىكىنى دىپلوماتىيە يولى بىلەن چۈشەندۈرمىدىڭىز؟ — دېدى كىنەز ئاندرې خۇددى شۇنداق ئاھاڭدا.

— بىلىپ تۇرۇۋاتىمەن، — دېدى ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋېتىپ بىلىپ، — سىز مەشىنىڭ يېنىدا دېۋاندا ئولتۇرۇپ مارشاللارنى تۇتۇۋېلىش ناھايىتى ئاسان دېمەكچىسىز. بۇ گېپىڭىز راست، بىراق، شۇنداقمۇ بولسۇن، سىلەر نىمە ئۈچۈن ئۇنى قولدىن چىقىرىپ قويدۇڭلار؟ سىز ئەجەپلەنمەڭ، بۇ غەلبىلىرىڭىزدىن ھەربى مىنىس-تىرلا ئەمەس، بەلكى ھەتتا ئالى ھەزرەت پادىشا، كارول فرانسىمۇ ئۆزىنى ئانچە بەختلىك ھېساپلىمايدۇ، ھەتتا روسىيە ئەلچىغا-نىسىنىڭ بەختسىز سېكرىتارى بولغان مەنىمۇ ھېچقانداق ئالاھىدە خوشاللىق ھىس قىلمايمەن، مېنىڭ فرانتسىمغا بىرەر كۈمۈش پۇل بېرىشنىڭ ئورنىغا بىر كۈنلۈك رۇخسەت ۋاختىنى بەرگەن تۈزۈك، ئۇ ئۆزىنىڭ سۆيگىنىنى ئېلىپ بېرىپ بۇراتىر كوچىسىدا كۆڭلىنى ئېچىپ كەلسۇن ۋە بۇنىڭ بىلەن مېنىڭ خوشال بولغانلىغىمنى بىلدۈرسۇن، ... بىراق، بۇ يەردە بۇراتىر كوچىسى يوقتە...

ئۇ كىنەز ئاندرېغا تىكىلىپ قارىدى ۋە پىشانىسىدىكى قورۇقلىرى بىردىنلا يوقالدى.

— سىزدىن "نىمە ئۈچۈن؟" دەپ سوراڭىز ئوۋىتى ئەمدى ماڭا كەلدى، ئەزىزىم، — دېدى بولكونىسكى. — مەن سىزگە راستىنى ئېيتسام، چۈشەنمەيۋاتىمەن، ئېھتىمال، بۇ يەردە مېنىڭ زەئىپ ئەقلىمدىن ئۈستۈن تۇرىدىغان دىپلوماتىك ئىنچىكىلىك بولۇشىمۇ مۇمكىن، بىراق، يەنىلا چۈشەنمەيۋاتىمەن: ماك پۈتكۈل ئارمىيەسىدىن ئايرىلسا، فېردىناند غوجام بىلەن

كارىل غوجام جايدىن پەقەت قىمىرلىماي، خاتالىق ئۈستىگە خاتالىق سادىر قىلىۋەرسە، ئاخىردا، پەقەت بىرگىنە كۈتۈزۈۋەتقى غەلىبىنى قولغا كەلتۈرۈپ، فرانسۇزلارنىڭ (يېڭىلىمەس دىگەن نامنى) تارمار قىلسا-يۇ، ھەربى مىنىستېر ھەتتا تەپسىلى ئەھۋال-لارنى ئاڭلاشقىمۇ قىزىقمىسا.

— خۇددى شۇ سەۋەپتىنمۇ شۇنداق-تە، ئەزىزىم! - *Voyez vous, mon cher* (سىز بىلەمسىز، ئەزىزىم)، بۇ غەلىبىلەر پادىشا ئۈچۈن، روسىيە ئۈچۈن، دىنىمىز ئۈچۈن بولغان غەلىبىلەر-*Tout ga est bel et bon* (بۇلارنىڭ ھەممىسى ناھايىتى ئوبدان)، لېكىن بىز ئۈچۈن، مەن دەيمەنكى — ئاۋستىرىيە ئوردىسى ئۈچۈن، سىلەرنىڭ غەلىبەڭلەرگە كۆڭۈل بۆلۈشنىڭ نىمە ھاجىتى بار؟ سىلەر بىزگە كارىل غوجامنىڭ ياكى فېردىنانىڭ غەلىبىسى توغرىسىدا ياخشى خەۋەر ئېلىپ كېلىڭلارچۇ! — *un archiduc vaut lautre* (بىر غوجام يەنە بىر غوجامدىن ھىچقانداق پەرقلىنمەيدۇ)، بۇ سىزگە مەلۇم — ھەتتا ناپالىئوننىڭ ئوت ئۆچۈ-رۈش كاماندېسىنىڭ بىر روتىسى ئۈستىدىن غەلىبە قازانغانمۇ بول-سۇن، بۇ باشقا بىر ئىش، بىز يەنىلا زەھىرى كىرىمىزنى گۈمبۈرلىتىپ تەبرىكلىگەن بولاتتۇق. ئەمما، مۇنداق ئىشلار خۇددى قەستەن قىلىنغاندەك، پەقەت بىزنىڭ غېشىمىزغا تېگىدۇ، خالاس. كارىل غوجام ھىچقانداق نەتىجىگە ئىگە بولالمىدى، فېردىناند غوجام شەرمەندە بولماقتا. سىلەر ۋېنانى ئارتۇقچە مۇداپىئە قىلماي تاشلاپ كەتتىڭلار. *Comme si vous nous disiez* (بىزگە خۇددى): بىزگە خۇدا مەدەتكار، سىلەرنى بولسا پايىتەختىڭىز بىلەن بىرگە قوشۇپ خۇداغا تاپشۇردۇق دىگەندەك قىلىدىڭىز. بىر

گېنېرالنى، ھەممىمىز ياخشى كۆرىدىغان گېنېرال شىمتىنى سىلەر ئوق ئاستىدا قويدۇڭلار، ئەمدى سىلەر بىزنى غەلبە بىلەن تەبرىكلە-
ۋاتىسىلەر!... سىلەر يەتكۈزگەن خەۋەردىنمۇ يامانراق كىشىنى تېرىك-
تۈرىدىغان نەرسىنى ئويلاش مۇمكىن ئەمەس دىسەم، راست شۇنداق
دەۋىرىك. C'est comme un fait exprés, comme un fait
expres. (خۇددى قەستەن قىلىنغاندەك، قەستەن قىلىنغاندەك).
ئۇندىن تاشقىرى، قېنى، پەرەز قىلايلىق، سىلەر ھەقىقەتەن پارلاق
غەلبىنى قولغا كەلتۈرگەنمۇ بولۇڭلار، ھەتتا كارىل غوجاممۇ
غەلبە قازانغان بولسۇن، بۇ غەلبە ئومۇمى ئەھۋالنىڭ تەرەققىياتىدا
قانداق ئۆزگىرىش پەيدا قىلغان بولاتتى؟ ۋېنا فرانسۇز ئەسكەر-
لىرى تەرىپىدىن ئىشغال قىلىنغان ھازىرقى پەيتتە، ئەمدى ۋاقىت
ئۆتۈپ كەتتى.

— ھە؟ ۋېنانى ئىشغال قىلدى؟

— پەقەت ئىشغال قىلىندىلا ئەمەس، بەلكى بوناپارت ئاللىقا-
چان شېنبرۇنغا^① يېتىپ كەلدى، ئەمما گراف، بىزنىڭ سۆيۈملۈك
گرافىمىز ۋرېنا (Wrbna) بولسا، بۇيرۇق ئېلىش ئۈچۈن ئۇنىڭ
ئالدىغا يۈرۈپ كەتتى.

بۆلگۈنسىكى سەپەر ئۈستىدىكى ھارغىنلىق ۋە يول ئۈستىدىكى
تەسىراتلار بىلەن ئۆزى دۇچكەلگەن قوبۇلدىن كېيىن، خۇسۇسەن
تاماقتىن كېيىن، ئاڭلىغان سۆزلەرنىڭ ھەممە ئەھمىيىتىنى چۈشەند-
مەيۋاتقانلىغىنى ھىس قىلاتتى.

— بۈگۈن ئەتىگەن گرافى لىختېنفلېس بۇ يەرگە كەلگەن

① شېنبرۇن — ئاۋستىرىيە پادىشاھىنىڭ ۋېنادىكى يازلىق سارىيى. — تەر.

ئىدى، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى بىلىپ، — ماڭا فرانسۇزلار-
نىڭ ۋېنادا ئۆتكۈزۈلگەن كۆرىكى تەپسىلى تەسۋىرلەنگەن خەتنى
كۆرسەتتى. Le prince Murat et tout le tremblement...
(كىنەز مېۋرات ۋە باشقا ھەممىسى...)، سىز كۆرۈپ تۇرۇپسىز،
سىلەرنىڭ غەلبەگەر كىشىنى ئانچە خوشال قىلغۇدەك ئىش ئەمەس،
شۇڭا سىزنىڭمۇ نىجاتچى سۈپىتىدە قوبۇل قىلىنىشىڭىز مۈمكىن
ئەمەس...

— دەر ھەقىقەت، مېنىڭ ئۈچۈن بەربىر، مۇتلەق ھەممىسى
بەربىر! — دىدى كىنەز ئاندرې، ئۇنىڭ كرىمىستا بولغان جەڭ توغ-
رىسىدىكى خەۋىرىنىڭ ئاۋستىرىيە پايتەختىنىڭ ئىشغال قىلىنغانلىغى-
دەك مۇنداق ۋەقەلەر تۈپەيلىدىن ھېچقانچە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە
ئەمەسلىكىنى چۈشىنىشكە باشلاپ. — ۋېنا قانداقسىگە ئىشغال قىل-
نىپتۇ؟ ھىلىقى كۆۋرۈك ۋە مەشھۇر tête de pont (ئىسھامچۇ) ۋە
كىنەز ئائۇ ئېرسپېرگچۇ؟ بىز، كىنەز ئائۇ ئېرسپېرگ ۋېنانى قوغدا-
ۋاتىدۇ دەپ ئاڭلىغان ئىدۇق، — دىدى ئۇ.

— كىنەز ئائۇ ئېرسپېرگ بۇ تەرەپتە، يەنى بىز تەرەپتە تۇرۇپ
بىزنى قوغداۋاتىدۇ؛ مەن ناھايىتى ناچار قوغداۋاتىدۇ دەپ ئويلاي-
مەن، بىراق يەنىلا نىمە بولسىمۇ قوغداۋاتىدۇ. ئەمما، ۋېنا بولسا
ئۇ تەرەپتە. ياق، كۆۋرۈك تېخى ئېلىنغىنى يوق، چۈنكى ئۇ مىنالاش-
تۇرۇلغان ۋە ئۇنى پارىتلىتىشقا بۇيرۇق بېرىلگەن. ئەكس ھالدا، بىز
ئاللىقاچانلا بوگېمىيە تاغلىرىدا بولغان بولاتتۇق ۋە سىزمۇ ئارمىيە-
ڭىزلار بىلەن بىللە ئىككى تەرەپتىن ئېچىلغان ئوت ئارىسىدا قېلىپ
چارەك سائەت ئېغىر ئەھۋالدا قالغان بولاتتىڭىز.

— لېكىن، بۇ يەنىلا ئۇرۇش ئەمدى تۈگىدى دىگەنلىك ئەمەس.

تە، — دېدى كىنەز ئاندرې.

— مەن، ئۇرۇش تۈگىدى دەپ ئويلايمەن. بۇ يەردىكى چوڭ قالپاقلىق كىشىلەرمۇ مۇشۇنداق ئويلايدۇ، بىراق ئۇلار بۇنى ئېيتىشقا پېتىنالمىدۇ. مەن ئۇرۇش باشلانغان چاغدىلا ئېيتقاندىكى، مەسىلىنى سىلەرنىڭ *échauffo uree de Dürenstein* (دۇرېنشتېيندىكى ئېتتىشىشكەنلەر) ① ھەل قىلمايدۇ، شۇنداقلا ئومۇمەن پوروخ ھەل قىلمايدۇ، بەلكى بۇ ئىشنى كىم ئويلاپ چىقارغان بولسا شۇ ھەل قىلىدۇ، — دېدى بىلىپ ئۆزىنىڭ *mots* (داڭلىق سۆزلىرى)دىن بىرىنى تەكرارلاپ؛ بۇ چاغدا ئۇنىڭ پىشانىسىدىكى قورۇقلىرى يوقىلىپ سەل توختىۋالدى. — بىردىن-بىر مەسىلە، پادىشا ئالىكساندرنىڭ پىرۇسسىيە كارولى بىلەن بېرلىندىكى ئۇچرىشىشنىڭ قانداق نەتىجە بېرىدىغانلىغىغا باغلىق. ئەگەر پىرۇسسىيە ئىتتىپاققا كىرسە، *on forcera la main à l'Autriche* (ئۇ ھالدا، پىرۇسسىيەنى مەجبۇر قىلىشىدۇ-دە)، ئۇرۇش بولىدۇ. ئەگەر ئۇنداق بولمىسا، مەسىلە پەقەت يېڭى *Campo Formio* (كامپو فورمىو) ② شەرتنامىسىنىڭ دەسلەپكى ماددىلىرىنى نەدە تۈزۈپ چىقىشنى شەرتلىشىۋېلىش ئىشلا قالىدۇ، خالاس.

— لېكىن، بۇ نىمە دېگەن پەۋقۇلئاددە تالانت! — دەپ بىردىنلا ۋاقىرىدى كىنەز ئاندرې كىچىككىنە قوللىرىنى قىسىپ تۇرۇپ ۋە ئۇنىڭ بىلەن شىرەگە مۇشتلاپ. — بۇ ئادەم نىمە دېگەن تەلەپلىك!

① 9 - باپتا ئېيتىلغان مورتىيو ئۈستىدىن غەلبە قىلغان ئۇرۇش. — تەر.

② ئىتالىيەدە بىر يېزىنىڭ نامى. 1797 - يىلى ئاۋستىرىيە بىلەن فرانسىيە

بۇ يەردە «كامپو فورمىو سۈلھى» نى تۈزۈشكەن. — تەر.

— Buonaparte (بۇئوناپارت؟) — دىدى بىلىشىن سوئال
 نەزىرى بىلەن پىشانىسىنى پۈرۈشتۈرۈپ ۋە بۇنىڭ بىلەن ھازىر
 un mot (داڭلىق سۆز) ئېيتىدىغانلىغىنى سەزدۈرمەكچى بولۇپ، —
 Buonaparte (بۇئوناپارت)؟ — دىدى ئۇ يەنە بىر قېتىم تەكرار-
 لاپ “u” ھەرپىگە ئۇرغۇنى ئالاھىدە چۈشۈرۈپ: — بىراق، مەن
 ئويلايمەنكى، ئۇ ھازىر ئاۋستىرىيىگە شېنبىروننىدا ئەمىر-پەرمان
 بېرىپ ئولتۇرغاندا il faut lui faire grâcedel’u (ئۇنى “u”
 ھەرپىدىن قۇتۇلدۇرۇش كېرەك)، مەن ئۇنى Bonaparte tout court
 (ئاددىغىنا بوناپارت) دەپ ئاتايمەن.

— ياق، چاخچاق قىلىماڭ، — دىدى كىنەز ئاندرې، — سىز
 راستىنلا ئۇرۇش تۈگىدى دەپ ئويلايمىز؟

— ھە، شۇنداق دەپ ئويلايمەن: ئاۋستىرىيە ئەخمەق بولۇپ
 قاپتۇ، ئۇ بۇنىڭغا ئادەتلەنمىگەن. ئىنتىقام ئالىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن
 ئەخمەق بولۇپ قالغانىكى، بىرىنچىدىن، ئۆلكىلىرى تالان-تاراج
 قىلىنغان، on dit le православное est terrible pour le pillage
 (پىراۋوسلاۋ قوشۇنلىرى ناھايىتى يامان تالان-تاراج
 قىلىدۇ، دېيىشىدۇ)، ئارمىيىسى تارمار قىلىپ تاشلانغان، پايتەختى
 ئىشغال قىلىنغان ۋە بۇلارنىڭ ھەممىسى pour les beaux yeux du
 сардинскоевельчество (ساردىنىيىلىك ئالى ھەزرەتلىرىنىڭ
 چىرايلىق كۆزلىرى ئۈچۈن بولغان) ①. شۇنىڭ ئۈچۈن entre nous

① بوستون كېڭەشمىسىدە پىرۇسسىيە ناپولېئونغا ئۆلتىماتۇم ئەۋەتىش
 پىكرىدە چىڭ تۇرغان، تەلەپلەرنىڭ بىرى ئۇنىڭدىن ساردىنىيە كىنەزىگە تۆلەم
 ئېلىشتىن ئىبارەت بولغان. ناپولېئون بۇ تەلەپنى رەت قىلغان، ئەمما پىرۇس-
 سىيە ئاۋستىرىيىنىڭ يېڭىلىشى بىلەن قورقۇپ كېتىپ قىمىرلىماي قالغان. — تەر.

— mon cher (بۇ گەپ ئارىمىزدا قالسۇن، ئەزىزىم)، — مەن پەم قىلىۋاتىمەنكى، ئۇلار بىزنى ئالداۋاتىدۇ، بىلىشىمچە، بۇلار ئاللىقا-چان فرانسىيە بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ، بىزدىن يوشۇرۇنچە ئۆزلىرى يارىشىش شەرتنامىسىنىڭ لايىھىسىنى تۈزۈشكەن^①.

— بۇ زادى مۇمكىن ئەمەس! — دىدى كىسەز ئاندرې، — بۇ ناھايىتى پەسكەشلىك بولىدۇ.

— Qui vivra verra (ئۆلۈپ كەتمىسەك كۆرىمىز)، — دىدى بىلىپىن ۋە گەپ تامام بولغانلىغىغا ئىشارەت قىلىپ پىشانىسىدىكى قورۇقلىرىنى يوقاتتى.

كىسەز ئاندرې ئۆزى ئۈچۈن تەييارلانغان ئۆيىگە كىردى ۋە پاكىز كۆينەك كىيىپ، خۇش پۇراقلىق ياستۇق قويۇلغان پەر ئورۇن كۆرپىدە ياتتى، ئۇ ئۆزى خەۋىرىنى تازىلىغان ئورۇشنىڭ ئۇنىڭدىن ناھايىتى يىراقتا، ناھايىتى يىراقتا قالغانلىغىنى ھەس قىلاتتى. پىرۇسسىيە ئىتتىپاقى، ئاۋستىرىيەنىڭ خائىنلىق قىلغانلىغى، بوناپارت-نىڭ يېڭى تەنتەنىسى، ئەتەسكى كۈندىكى كۆرۈشۈش زىيارىتى ۋە كۆرەك، پادىشا فرانسىيەنىڭ قوبۇل قىلىشى ئۇنىڭ ئوي-پىكىر-لىرىنى بەنت قىلاتتى.

ئۇ كۆزلىرىنى يۇمىدى، لېكىن خۇددى شۇ پەيتىنىڭ ئۆزىدە ئۇنىڭ قۇلاقلىرىدا زەمبىرەكلەر ۋە مىلتىقلاردىن ئېتىلغان ئوقلارنىڭ گۈمبۈرلىگەن ئاۋازلىرى، پەيتون ھارۋا چاقلىرىنىڭ تاراقلىغان

① پادىشا فرانسى ئۇ چاغدا ناپالىئوندىن سۇلھ تەلەپ قىلغان، ناپالىئون بولسا بەزى ھاقارەتلىك تەلەپلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئۇنى سۇلھ كېلىشىم-نىڭ ئالدىنقى شەرتى قىلغان، فرانسى بۇنىڭغا ئىلاجىسىز ماقۇل بولغان. —
كەر.

ئاۋازلىرى جاراڭلايتتى، مانا تاغلاردىن يەنە يىپتەك تىزىلىپ مۇش-
كېتىرلار ① چۈشمەكتە، فرانسۇزلار ئوق ئاتماقتا، ئۇ يۈرىگىنىڭ
تىترەۋاتقانلىغىنى ھېس قىلماقتا ۋە ئۇ شىمىست بىلەن بىر قاتاردا
ئاتلىق ئالدىغا چىقماقتا، ئوقلار ئۇنىڭ ئەتراپىدىن خوشال ھۇشقۇي-
تۈپ ئۆتمەكتە ۋە ئۇ بالىلىق چاغلىرىدىن تارتىپ بېشىدىن كەچۈرۈپ
باقىمىغان تۇرمۇشنىڭ ئون ھەسسىلىگەن خوشاللىق تۇيغۇسىنى بېشى-
دىن كەچۈرمەكتە ئىدى.

ئۇ ئويغىنىپ كەتتى....

“شۇنداق، بۇلارنىڭ ھەممىسى بولغان!...” — دىدى ئۇ خۇددى
بالىلاردەك بەختلىك ھالدا ئۆزىچە كۈلۈمسىرەپ ۋە ياشلىق باھارد-
نىڭ شىرىن ئۇيقۇسىغا چۆمۈپ.

11

ئەتىسى كىنەز ئاندرې خېلى كېيىنرەك ئويغاندى. ئۆتكەنكى
تەسىراتلارنى ئەسلەپ، ئۇ ھەممىدىن ئاۋال بۈگۈن پادىشا
فرانسقا كۆرۈنۈش كېرەكلىگىنى ئويلايتتى، ھەربى مىنىستىرنى،
ئاۋستىرىيىنىڭ ئەدەپلىك فىلگېل-ئادىۋانتىنى، بىلىمىنى ۋە تونۇ-
گۈنكى كەچقۇرۇنقى سۆھبەتنى ئويلايتتى. ئۇ سارايدا بېرىش ئۈچۈن
ئۇزۇندىن بېرى كىيىمەي كېلىۋاتقان كۆرەكتە كىيىلىدىغان كىيىم-
كېچەكلىرىنى كىيىدى-دە، ئۇنىڭدىن كىيىن پاكىز، تېتىك ۋە

① قەدىمكى زاماندىكى چوڭ كالىبىرلىق پىلتە مىلتىق بىلەن قوراللانغان

ئەسكەرلەر. — تەر.

چىرايلىق قىياپەتتە، قولغا بىنت يۆگەپ، بىلىپىنىڭ ھوجرىسىغا كىردى. ھوجرىدا دىپلوماتىك ساھەدىن تۆت جاناپ بار ئىدى. بولكونىكى ئەلچىخاننىڭ سېكرىتارى كىنەز ئىپپولت كۇراگىن بىلەن تونۇش ئىدى؛ ئۇنى قالغان كىشىلەر بىلەن بىلىپىن تونۇشتۇردى.

بىلىپىنىڭ ئۆيىدىكى جاناپلارنىڭ ھەممىسى ياش، باي ۋە خۇش چاخچاق يۇقۇرى قاتلام كىشىلىرى بولۇپ، ئۇلار ۋېنادىمۇ ۋە بۇ يەردىمۇ ئايرىمىچە ئۆمەكنى تەشكىل قىلاتتى، بۇ ئۆمەكنىڭ باشلىغى بولغان بىلىپىن ئۇنى بىزنىڭ les nôtres (ئۆز كىشىلىرىمىز) دەپ ئاتايتتى. تامامەن دىگۈدەك دىپلوماتلاردىن تۈزۈلگەن بۇ ئۆمەكتە، روشەنكى، ئۇرۇش ۋە سىياسەت بىلەن ھىچقانداق باغلىنىشى بولمىغان، لېكىن بەزى ئاياللار ۋە مەھكىمە ئىشلىرىنىڭ رەسمى تەرەپلىرى بىلەنلا باغلىنىشى بولغان يۇقۇرى قاتلام جەمئىيەتتىكىلەرنىڭلا ئارزۇ-ھەۋەسلىرى بار ئىدى. بۇ جاناپلار كىنەز ئاندرېنى ئۆز كىشىسى دەپ ناھايىتى قىزغىنلىق بىلەن ئۆز ئۆمىگىگە قوبۇل قىلدى (ئۇلار بۇ ئىلتىپاتنى ناھايىتى ئاز كىشىلەرگە قىلاتتى). ھۆرمەت يۈزىسىدىن ۋە سۆھبەتكە كىرىشىشنىڭ ئۇچى قىلىش ئۈچۈن، ئۇلار ئارمىيە ۋە جەڭلەر توغرىسىدا بىرقانچە سوئاللارنى بېرىشتى ۋە كېيىن سۆھبەت يەنە ئىزچىل بولمىغان خوشال چاق-چاقلار ھەم قۇرۇق گەپلەرگە ئايلىنىپ كەتتى.

— لېكىن، ھەممىدىن ياخشى بولغىنى، — دىدى دىپلومات ئاغىنىسىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتسىزلىكلىرىنى سۆزلەپ كېلىپ بىرسى، — ھەممىدىن ياخشى بولغىنى شۇكى، كانسلىر ئۇنىڭغا توپ-توغرا؛ سېنىڭ لوندونغا تەيىن قىلىنىشىڭ مەرتىۋەڭنىڭ ئۆسكەنلىكىدىن

دېرەك بېرىدۇ، ئۆزەڭمۇ بۇنىڭغا شۇنداق دەپ قارىغىن، دەپتۇ. سىز ئۇنىڭ بۇ چاغدىكى تۇرقىنى كۆز ئالدىڭىزغا كەلتۈرەلەمسىز؟... — لېكىن ھەممىدىن يامىنى، جاناپلار، مەن سىلەرگە ئېيتاي، كۇراگىنىڭ ئىشى چاتاق: ئۆزى پالاكەتكە ئۇچرىغان، بۇ دون-ژۇئان^①، بۇ يارىماس ئادەم شۇنىڭدىن پايدىلىنىۋېتىپتۇ!

كىنەز ئىپپولت بۇ چاغدا يۇمشاق كرىپسلودا ئىككى پۇتىنى ئۇنىڭ تۇتقۇچى ئۈستىگە قويغان پېتى ياتاتتى. ئۇ كۈلۈپ كەتتى. — Parlez-moi de Ga — (دەڭا، ئاڭلاپ باقاي!)، — دىدى ئۇ. — ئوھو، دون-ژۇئان! ئوھو، يىلان! — بىرقانچە كىشىنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى.

— سىز بىلمەيسىز، بولكونسكى، — دىدى بىلىپىن كىنەز ئاندرېغا قاراپ، — فىرانسۇز ئارمىيىسىنىڭ ھەممە ئەسكىلىكلىرى (روسىيە ئارمىيىسىنىڭ دېيىشكە تاس-تاماس قالدېم)، بۇ ئادەمنىڭ ئاياللار ئارىسىدا قىلغان قىلىقلىرى بىلەن سېلىشتۇرغاندا ھېچنىمىگە ئەرزىمەيدۇ.

(ئايال بولسا La femme est la compagne de l'homme — ئەرنىڭ دوستى)، — دىدى كىنەز ئىپپولت ۋە لورنېت^②تىن ئۆزىنىڭ ئىگىز كۆتىرىلگەن پۇتىغا قاراشقا باشلىدى.

بىلىپىن ۋە "ئۆز كىشىلەر" نىڭ ھەممىسى ئىپپولتنىڭ كۆزىگە قاراپ قاقاقلاپ كۈلۈپ كېتىشتى. كىنەز ئاندرې بىلدىكى، ئىپپولت (كىنەز ئاندرې بۇرۇن خوتۇنىنى ئۇنىڭدىن كۈنلەيتتى ۋە ھازىر

① دون-ژۇئان — ھەمىشە ئاياللار ئارقىسىغا كىرىۋېلىپ، ئۇلارنى

ئالداپ يۈرىدىغان ئادەملەرنىڭ ئومۇمى نامى. — تەر.

② لورنېت — سېپى ئۇزۇن كۆزەينەك. — تەر.

ئىچىدە ئۇنىڭغا ئىقرار ئىدى) بۇ كىشىلەر ئارىسىدا كۈلكە-
مەسخىرە قىلىش ئۈچۈن دەستەك بولۇپ قالغان ئىدى.

— ياق، مەن سىزنى كۇراگىن بىلەن قېلىنراق ئاشنا قىلىپ
خۇرسەن قىلىشىم كېرەك، — دېدى بىلىپىن ئاستاغىنا بولكونىسىغا. —
ئۇ سىياسەت توغرىسىدا گەپ قىلغاندا قايىل قىلىدۇ، بۇنى بىر
كۆرۈش كېرەك.

ئۇ ئىپپولتقا يېقىن كېلىپ ئولتۇردى ۋە پىشانىسىنى پۈرۈشتۈ-
رۈپ، ئۇنىڭ بىلەن سىياسەت توغرىسىدا پاراڭغا چۈشۈپ كەتتى.
كىنەز ئاندرې ۋە باشقىلار بۇ ئىككىيلەننىڭ ئەتراپىغا يىغىلىشتى.

— Le cabinet de Berlin ne peut pas exprimer un
sentiment d'alliance, sans exprimer... comme dans sa
dernière note... (بېرلىن كابىنېتى، ئۆزىنىڭ ئاخىرقى نوتىسىدا...
كىدەك... نى ئىپادىلىمەي تۇرۇپ، ئىتتىپاق توغرىسىدىكى ئۆزىنىڭ
پىكىرلىرىنى ئىپادىلىشى مۇمكىن ئەمەس)، — دەپ سۆزىنى
باشلىدى ئىپپولت ھەممەيلەنگە مەنىلىك قاراپ قويۇپ، —
vous comprenez... vous comprenez..., et puis si sa
Majesté l'Empereur ne déroge pas au principe de notre
alliance... (بىلەمسىز... بىلەمسىز... ئۇندىن تاشقىرى، ئەگەر
ھەزرىتى پادىشا بىزنىڭ ئىتتىپاقىمىزنىڭ ماھىيىتىنى (پىرىنسىپ-
پىنى) ئۆزگەرتىمىسلا...)

Attendez, je n'ai pas fini... (توختاپ تۇرۇڭ، مەن تېخى
سۆزۈمنى تۈگەتمىدىم...) — دېدى ئۇ كىنەز ئاندرېغا ئۇنىڭ قولىنى
تۇتۇپ تۇرۇپ. — je suppose que l'intervention sera
plus forte que la nonintervention. Et... (مەن ئويلايمەن-
ئۇيلايمەن)

مەنكى، مۇداخىلە قىلىش مۇداخىلە قىلمىغانغا قارىغاندا ياخشى-
راق). — ئۇ سەل جىم بولدى. — on ne pourra pas imputer à
la fin de nonrecevoir notre dérêche du 28 novembre.
Voilà comment tout cela finira. (ئەڭ ئاخىرىدا... بىزنىڭ
28-نويابىردىكى مەكتۇبىمىزنىڭ رەت قىلىنغانلىغى بىلەن ئىشنى
تۈگىگەن دەپ ھىساپلاشقا بولمايدۇ... بۇ ئىشلار مانا شۇنداق
ئاياقلىشىدۇ.)

ئۇ كىنەز بولكونسكىنىڭ قولىنى قويۇپ بەردى ۋە بۇنىڭ بىلەن
سۆزىنىڭ تاماملانغانلىغىنى ئىپادىلىدى.

— Demosthènes, je te reconnais au caillou que tu as
caché dans ta bouche d'or! (دېموسفېن^①، مەن سېنى ئۆزەڭنىڭ
ئالتۇن ئاغزىڭغا سېلىپ يوشۇرۇۋالغان شېغىل تاشقا قاراپ بىلد-
مەن)، — دېدى بەك خۇرسەن بولۇپ كەتكەن بىلىپىن.
ھەممەيلەن كۈلۈپ كەتتى. ئىپپولت ھەممە كىشىدىن قاتتىق-راق
كۈلۈپ كەتتى. ئۇ، روشەنكى، ئازاپلىناتتى، نەپىسى بوغۇلاتتى،
لېكىن ئۇنىڭ ھەمىشە ھەركەتسىز تۇرىدىغان يۈزىنى سوزۇپ تۇرد-
دىغان قاتتىق كۈلكىسىدىن ئۆزىنى توختىتالمايتتى.

— ھە، گەپ مۇنداق، جاناپلار، — دېدى بىلىپىن، — بولكونسكى
بۇ ئۆيىدە، مۇشۇ يەردە، بىرۈننىدا مېنىڭ مېھمىنىم، ئۇنى مەن
قولۇمدىن قانچىلىك كەلسە، مۇشۇ يەردىكى ھاياتىمىزنىڭ ھەممە
خۇرسەنچىلىكلىرى بىلەن كۈتۈۋالماقچىمەن. ئەگەر بىز ۋېنادا بولغان

① قەدىمقى گرىك ناتىقى (ئارا تورى)، ئىپتىتىشلارغا قارىغاندا، تىلى
بەك يوغان بولغانلىغى ئۈچۈن، نۇتۇق سۆزلىگەندە شېغىلنى ئاغزىغا سېلىپ
تىلىنى بېسىۋالدىكەن. — تەر.

بولساق، بۇ ناھايىتى ئاسان بولاتتى؛ لېكىن بۇ يەردە،
dans ce vilain trou morave (بۇ ئىپلاس موراۋىيە ئورمىسىدا)
بولسا، بۇ تەسرەك، شۇڭا مەن سىلەر ھەممەڭلارنىڭ ياردەم بېرىشىنى
سورايمەن. Il faut lui faire les honneurs de Brünn.
(ئۇنى برۇننىدىكى ئوبدان نەرسىلەر بىلەن كۈتۈۋېلىش كېرەك).
سىلەر تىياتىرنى ئۈستىڭىزلەرگە ئېلىڭىزلار، مەن — جامائەتچىلىك
بىلەن، سىز، ئىپپولت، ئەلۋەتتە، — ئاياللار بىلەن كۈتۈۋېلىشىنى
ئۈستىڭىزگە ئېلىڭ.

— ئۇنىڭغا ئامالنى كۆرسىتىش كېرەك، ئۇ ناھايىتى گۈزەل
خوتۇن! — دېدى "ئۆز كىشىلەر" دىن بىرى ئۇنىڭ بارماقلىرىنىڭ
ئۇچىنى سۆيۈپ تۇرۇپ.

— قىسقىسى، بۇ قانخور ئەسكەرنى، — دېدى بىلىپ، — بىر
قەدەر ئىنسانپەرۋەر قاراشلارغا بۇراش كېرەك.
— مەن سىلەرنىڭ مېھماندوستلۇغۇڭلاردىن بەھرىمەن بولالماي-
دىغانغا ئوخشايمەن، جاناپالار، مېنىڭ بارىدىغان ۋاقتىم توشۇپ
قالدى، — دېدى بولكونسكى سائىتىگە قاراپ.

— نەگە؟

— پادىشا ھوزۇرىغا.

— ئوھو! ئوھو! ئوھو!

— بولىدۇ، خەير، بولكونسكى! — خەير، كىنەز، تاماققا بۇرۇنراق

كەلگەيسىز، — بىرقانچە كىشىنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. — بىز
سىزنى دەپ يىغلىمىز.

— پادىشا بىلەن سۆزلەشكەندە، ئوزۇق-تۈلۈك بىلەن تەمىنلەش

تەرتىۋىنى ۋە مارش-رۇت (بېسىپ ئۆتىدىغان يول) لارنى ئىمكان

قەدەر كۆپرەك ماختاڭ، — دېدى بىلىپ ئايۋانغىچە ئۈزىتىپ چىقىپ بولكونىنى.

— ماختىسام بولاتتى، لېكىن، ئۇنداق قىلالمايمەن، چۈنكى بىلىمەن، — دەپ جاۋاپ بەردى بولكونىنى كۈلۈپ تۇرۇپ.
— بولىدۇ، ئومۇمەن ئىمكان قەدەر كۆپرەك سۆزلەڭ. ئۇ كىشىنى قوبۇل قىلىشقا ئامراق، ئەمما ئۆزى سۆزلەشنى ياخشى كۆرمەيدۇ ۋە سۆزلەشنىمۇ بىلمەيدۇ، سىز بۇنى كۆرىسىز.

12

پادىشا فرانس تاۋاپ قوبۇلىغا چىقىش مۇراسىمىدا ئاۋستىرىيە ئەپتىسەرلىرى ئارىسىدا بەلگىلەنگەن ئورۇندا تۇرغان كىنەز ئاندرېنىڭ يۈزىگە تىكىلىپ قارىدى ۋە تاج ئۇزۇن قىلىپ كۆرسەتكەن بېشىنى ئۇنىڭغا لىڭشىتىپ قويدى. لېكىن بۇ مۇراسىمدىن كېيىن، تۈنۈگۈنكى فىلگېل — ئادىۋانت بولكونىسىغا پادىشانىڭ ئۇنى قوبۇل قىلىشىنى خالايدىغانلىغىنى ھۆرمەت بىلەن يەتكۈزدى. پادىشا فرانس كىنەز ئاندرېنى ئۆيىنىڭ ئوتتۇرىسىدا قوبۇل قىلدى. گەپ باشلاش ئالدىدا كىنەز ئاندرې پادىشانىڭ خۇددى گاڭگىراپ قالغاندەك، نىمە دېيىشىنى بىلمەي ۋە قىزىرىپ كەتكەنلىگىنى كۆرۈپ ھەيران بولدى.

— خوش، جەڭ قاچان باشلانغان؟ — دەپ سورىدى پادىشا ئالدىراپ.

كىنەز ئاندرې جاۋاپ بەردى. بۇنىڭدىن كېيىن يەنە شۇنداق ئاددىي سوئاللار بېرىلدى: ”كۈتۈزۈۋ ساقىمۇ؟ ئۇنىڭ كىرىمىدىن

چىقىپ كەتكىنىگە قانچىلىك ۋاقىت بولدى؟“ ۋەھاكازا. پادىشا
خۇددى ھەممە مەقسىدى پەقەت بەلگىلىك ساندا سوئال قويۇشتىن
ئىبارەتتەك قىياپەتتە سۆزلەيتتى. بۇ سوئاللارغا بېرىلىدىغان جاۋاپلارغا
ئۇنىڭ قىزىقمايدىغانلىقى ئوچۇق بىلىنىپ تۇراتتى.
— جەڭ سائەت نەچچىدە باشلانغان؟ — دەپ سورىدى
پادىشا.

— فۇرونىتىكى جەڭنىڭ سائەت نەچچىدە باشلانغانلىقىنى مەن
ھەزرىتى ئالىلىرىغا ئېيتىپ بېرەلمەيمەن، لېكىن مەن تۇرغان دىۋ-
رېنىشتىپىندە بىز كەچقۇرۇن سائەت ئالتىدە ھۇجۇمنى باشلىغان
ئىدۇق، — دېدى بولكونىكى جانلىنىشقا باشلاپ ۋە كاللىسىدا تەييار-
لانغان ھەممە كۆرگەن-بىلگەنلىرىنىڭ ھەقىقىي تەسۋىرىنى مەلۇم
قىلىش پۇرسىتى كەلدى دەپ ئويلاپ.

لېكىن، پادىشا كۈلۈمسىرەپ ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋەتتى:
— قانچە مىل ئىكەن؟

— نەدىن نەگىچە، ھەزرىتى ئالىلىرى؟

— دىۋرېنىشتىپىندىن كىرىمىقىچە.

— ئۈچ يېرىم مىل، ھەزرىتى ئالىلىرى.

— فرانسۇزلار سول قىرغاقنى تاشلاپ كەتتىمۇ؟

— پايلاقچىلارنىڭ مەلۇماتلىرىغا قارىغاندا، ئۇلارنىڭ ئاخىرقى

بىر قىسمى تۈفدە سال ئارقىلىق دەريادىن ئۆتۈپ كېتىپتۇدەك.

— كىرىمىستا يەم-خەشەكلەر يېتەرلىكمۇ؟

— يەم-خەشەكلەر كېرەكلىك مىقداردا يەتكۈزۈلمىدى.

پادىشا ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋەتتى.

— گېنېرال شىمت سائەت نەچچىدە ھالاك قىلىندى؟

— سائەت يەتتەردە بولسا كېرەك.

— سائەت يەتتەدە؟ بەك يامان بولۇپتۇ! بەك قايغۇلۇق ئىش

بولۇپتۇ!

پادىشا رەھمەت دىدى ۋە تازىم قىلدى. كىنەز ئاندرې چىقىپ كەتتى ۋە دەرھال ساراي ئەھلىلىرى ئۇنى قورشىۋالدى. تەرەپ- تەرەپتىن خۇشخۇي كۆزلەر ئۇنىڭغا قارىشاتتى ۋە خۇشخۇي سۆزلەر ئاڭلىناتتى. تۈنۈگۈنكى فىلىگېل- ئادىۋاتت نىمە ئۈچۈن سارايدا چۈش- مەيسىز دەپ ئۇنىڭغا تەنە قىلدى ۋە ئۇنى ئۆز ئۆيىگە تەكلىپ قىلدى. ھەربى مىنىستىر كېلىپ ئۇنى پادىشا ئىنىئام قىلغان ئۈچىنچى دەرىجىلىك ماريىە- تېرېزىيە ئوردىنى بىلەن تەبرىكلىدى، خانىش ئانىنىڭ كاھ بېگى ① ئۇنى خانىش ھوزۇرىغا تەكلىپ قىلدى. ئاغىچا خېنىم ئايەمەمۇ ئۇنى كۆرۈشنى خالايدىغانلىغىنى بىلدۈردى. ئۇ كىمگە جاۋاب بېرىشنى بىلمەي بىرقانچە سېكۋنتىقىچە ئويلىنىپ قالدى. روسىيە ئەلچىسى ئۇنىڭ دولىسىنى تۇتۇپ، دەرىزە ئالدىغا ئېلىپ بېرىپ سۆزلىشىشكە باشلىدى.

بىلىپىننىڭ سۆزىگە خىلاپ ھالدا، كىنەز ئاندرې ئېلىپ كەلگەن خەۋەر خوشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىنغان ئىدى. بۇنىڭ شۇكرانىسىغا ئومۇمى ئىبادەت تەيىن قىلىندى. كۈتۈزۈۋ بولسا ماريىە- تېرېزى ناملىق چوڭ كرىست ئوردىنى بىلەن تارتۇقلاندى ۋە پۈتۈن ئارمى- يىمۇ مۇكاپاتلاندى. بولكونىكى تەرەپ- تەرەپتىن تەكلىپنامىلەر ئالغان بولۇپ، ئەتىگەندىن باشلاپ ئاۋستىرىيىنىڭ چوڭ ئەمەلدار-

① نۆكەر ياكى خىزمەتكارلار باشلىغى. — تەر.

لەردىن زىيارەت قىلىشى كېرەك ئىدى. كەچقۇرۇن سائەت بەشتە زىيارەتلىرىنى تاماملىغاندىن كېيىن، جەڭ توغرىسىدا ۋە ئۆزىنىڭ بىرۇنغا قىلغان سەپىرى توغرىسىدا ئاتىسىغا يازماقچى بولغان خېتىنى كۆڭلىدە ئويلاپ پىشۇرۇپ، كىنەز ئاندرې بىلىپىننىڭ ئۆيىگە قايتتى. بىلىپىن تۇرغان ئۆينىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا يېرىمىغىچە يۈك-تاقىلار قاچىلانغان تۆت چاقلىق ئۇزۇن ھارۋا تۇراتتى، بىلىپىننىڭ خىزمەت-كارى فرانس چامدانى ناھايىتى تەسلىكتە كۆتىرىپ ئىشىكتىن چىقىپ كېلىۋاتاتتى (بىلىپىننىڭ ئۆيىگە قايتىشتىن ئاۋال، كىنەز ئاندرې كىتاپ دۇكىنىغا بېرىپ، يول ئۈستىدە ئوقۇشقا كىتاپ ئالغان ۋە شۇنىڭ بىلەن دۇكاندا بىرئاز ۋاقىت ھايال بولغان ئىدى).

— نىمە ئىش؟ — دەپ سورىدى بولكونسكى.

— Ach, Erlaucht! (ئاھ، سورىماڭ جاناب ئالى!) — دىدى

فرانس چامدانى تەسلىكتە ھارۋىغا ئاغدۇرۇپ تاشلاپ. —

Wir ziehen noch weiter. Der Bösewicht ist schon

wiedr hinter uns her! (تېخىمۇ ئېرىگە كۆچۈۋاتىمىز. ھىلىقى

ياۋۇز يەنە بىزنىڭ پېيىمىزگە چۈشۈۋالدى!)

— نىمە ئىش؟ نىمە؟ — دەپ سورىدى كىنەز ئاندرې.

بىلىپىن شۇئان بولكونسكىنىڭ ئالدىغا چىقتى. بىلىپىننىڭ ھەمىشە

خاتىرجەم تۇرىدىغان چىرايىدا جىددىلىك كەيپىياتى بىلىنىپ

تۇراتتى.

— Non, non, avouez que c'est charmant — (ياق، ياق،

ئېتىراپ قىلىڭ، بۇ كارامەت ياخشىلىق)، — دىدى ئۇ، — cette

histoire du pont de Thabor (MocT B BeHe).

Ils l'ont passé sans coup férir (بۇ تابور كۆۋرۈكى [ۋېنادىكى كۆۋرۈك]. فرانسۇزلار بۇ كۆۋرۈكتىن قارشىلىقسىز ئۆتۈپ كېتىپتۇ).
كىنەز ئاندرې ھېچنىمىنى چۈشەنمەيتتى.

— سىز قاياقتىن كېلىۋاتىسىز، شەھەردە بولۇۋاتقان ئىشلارنى ھەممە ھارۋىكەشلەر بىلگەن يەردە، سىز نىمىشقا بىلمەيسىز؟
— مەن ئاغىچا خېنىم ئايىمنىڭكىدىن كەلدىم. ئۇ يەردە مەن ھېچنىمىنى ئاڭلىغىنىم يوق.

— كىشىلەرنىڭ ھەممە يەردە يۈك-تاقلىرىنى يىغىشتۇرۇۋاتقانلىغىنى كۆرمىدىڭىزمۇ؟

— كۆرمىدىم... ھە، نىمە ئىش؟ — دەپ تاقەتسىزلىك بىلەن سورىدى كىنەز ئاندرې.

— نىمە ئىش بولاتتى؟ ئىش شۇندىكى، فرانسۇزلار ئائۇپىر-سىپېرگ قوغداپ تۇرغان كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپتۇ، كۆۋرۈكنىمۇ پارتلاتماپتۇ، مېۋرات ھازىر يول بويلاپ بىرۈننىغا قېچىپ كېلىۋېتىپتۇ، ئۇلار بۈگۈن-ئەتە مەشەگە يېتىپ كېلىدىكەن.

— نىمە؟ مەشەگە؟ كۆۋرۈك مىنالاشتۇرۇلغان ئىدىغۇ، نىمە ئۈچۈن پارتلاتماپتۇ؟

— مەن بۇنى سىزدىن سوراۋاتىمەن. بۇنى ھېچكىم، ھەتتا بوناپارتنىڭ ئۆزىمۇ بىلمەيدۇ.

بولكونىسكى ھەيران بولۇپ دولىسىنى قىستى.

— لېكىن، ئەگەر كۆۋرۈك قولىدىن كەتكەن بولسا، دىمەك، ئارمىيە تۈگەشتى دىگەن سۆز: يولى كېسىپ تاشلىنىدۇ، — دىدى.

— ھەممە گەپ مانا شۇنىڭدا، — دىدى بىلىپىن. — قۇلاق

سېلىك. مەن سىلەرگە ئېيتقان دەك، فرانسۇزلار ۋېناغا كىرمەكتە. ھەممە ئىش جايىدا، ئىككىنچى كۈنى، يەنى تۈنۈگۈن، جانابى مارشاللار: ميورات، لانن ۋە بېلېر ئاتلىنىپ توپ- توغرا كۆۋرۈككە قاراپ بېرىپتۇ. (دېققەت قىلىڭلار. ئۈچىلىسى گاسكونىلىك^①) جاناپلار، — دەپتۇ بىرى، — سىلەر بىلىسىلەر، تابور كۆۋرۈكى مىنالاش- تۇرۇلغان ۋە ئۇنى پارتلىتىشقا قارشىمۇ چارە كۆرۈلگەن، بىزنىڭ ئالدىمىزدا دەھشەتلىك tête de pont (كۆۋرۈك ئىستېھكامى) ۋە كۆۋرۈكنى پارتلىتىشقا ھەم بىزنى ئۆتكۈزمەسلىككە بۇيرۇق قىلىنغان ئون بەش مىڭ ئەسكەر تۇرۇپتۇ. لېكىن، ئەگەر بىز كۆۋرۈكنى ئالدىغان بولساق، بىزنىڭ ھەزرىتى پادىشايمىز ناپالېون خوشال بولىدۇ. شۇڭا ئۈچەيلەن بېرىپ بۇ كۆۋرۈكنى ئالايلى. — بارايلى، — دەپتۇ باشقىلىرى؛ شۇنىڭ بىلەن ئۇلار كۆۋرۈككە قاراپ يولغا چىقىپتۇ ۋە كۆۋرۈكنى ئاپتۇ، ئۇنىڭدىن ئۆتۈپمۇ كېتىپتۇ ۋە ئەمدى ئۆزىنىڭ پۈتۈن ئارمىيىسى بىلەن دونايىنىڭ بۇ تەرىپىگە ئۆتۈپ، بىزگە، سىلەرگە ۋە سىلەرنىڭ ئالاقە لىنىيەڭلارغا قاراپ ھۇجۇم قىلىۋاتقانمىش.

— بەس، چاقچاق قىلماي قويۇڭ، — دېدى كىنەز ئاندرې جىددى ۋە مەيۇس قىياپەتتە.

بۇ خەۋەر كىنەز ئاندرېنى ئازاپلايتتى، شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە ئۇنى خوشال قىلاتتى. رۇس ئارمىيىسىنىڭ ئەنە شۇنداق ئېغىر ئەھ- ۋالغا چۈشۈپ قالغانلىغىنى ئاڭلىغان كىنەز ئاندرېنىڭ كاللىسىغا، ئارمىيىنى بۇ ئېغىر ئەھۋالدىن مەن قۇتقۇزۇشۇم كېرەك ۋە بۇ ئىش

① گاسكونىلىكلەر چوڭ سۆزلەش بىلەن داڭ چىقارغان. — تەر.

ئەنە شۇنداق تۇلون^① بولۇپ، مېنى ئاددى ئەپتسەرلەر قاتارىدىن چىقىرىدۇ ۋە شان-شەرەپكە قاراپ بىرىنچى مەرتىۋە يول ئېچىپ بېرىدۇ، دېگەن پىكىر كەلدى. بىلىمىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاۋېتىپ، ئارمىيىگە يېنىپ كەلگەندىن كېيىن ھەربى كېڭەشتە ئۆزىنىڭ ئارمىيىنى قۇتقۇزالايدىغان بىردىن-بىر پىكىرنى ئوتتۇرىغا قويدىغانلىقىنى، بۇ پىلاننىڭ ئىجراسى پەقەت ئۇنىڭ ئۆزىگە تاپشۇرۇلدىغانلىقىنى ئويلايتتى.

— بەس، چاقچاق قىلماي قويۇڭ، — دېدى ئۇ.

— چاقچاق قىلىۋاتمايمەن، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى بىلىمىن، — ئەپسۇسكى، بۇ بىر ئاچچىق ھەقىقەت. بۇ جاناپلار يالغۇز ئۆزلىرى كۆۋرۈككە كېلىشىدۇ-يۇ، ئاپپاق قولياغلىقلىرىنى چىقىرىپ پۇلاڭلىتىشىدۇ؛ سۈلھ بولدى، بىز مارشاللار كىنەز ئائۇئېرسپېرگ بىلەن سۈلھ سۆھبىتى ئۆتكۈزۈشكە كەلدۇق دەپ ئەسكەرلەرنى ئىشەندۈرىدۇ. نوۋەتچى ئەپتسەر ئۇلارنى tête de pont (كۆۋرۈك ئىستېھكامى) غا كىرگۈزۈۋېتىدۇ. ئۇلار ئۇنىڭغا گاسكونىيلىكلەرگە خىياس مىڭلىغان بىھۇدە ئەخمىقانە گەپلەرنى قىلىدۇ: ئۇرۇش تۈگىدى، پادىشا فرانس بوناپارت بىلەن كۆرۈشۈشنى قارار قىلدى، ئۇلار كىنەز ئائۇئېرسپېرگنى كۆرۈشنى ئارزۇ قىلىدۇ ۋە ھاكازا. ئەپتسەر ئائۇئېرسپېرگنى ئىزلەپ كىشى ئەۋەتىدۇ؛ بۇ جاناپلار ئەپتسەرلەرنى قۇچاقلايدۇ، چاقچاق قىلىشىدۇ، زەمبىرەك-لەرنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇشىدۇ، خۇددى شۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە بولسا فرانسۇز باتالىيونى ھىچكىم سەزمىگەن ھالدا كۆۋرۈككە

① 1793 - يىلى، رېسپوبلىكىچىلار تۇلونغا ھۇجۇم قىلغاندا، ناپالېون

بىرىنچى مەرتىۋە نام چىقارغان. — تەر.

يېقىنلىشىپ كېلىدۇ-دە، يېقىلغۇ نەرسىلەر بار قاپلارنى سۇغا تاشلايدۇ ۋە tête de pont قا كىرىۋالىدۇ. ئەڭ ئاخىردا گېنېرال- لېيتىنانتنىڭ ئۆزى، بىزنىڭ سۆيۈملۈك كىنەزىمىز ئائۇ ئېرسپېرگ فون مائۇترېن كېلىدۇ. "قەدىردان دۈشمىنىمىز! ئاۋست- رىيە ئارمىيىسىنىڭ گۈل چىچىگى، تۈرك ئۇرۇشىنىڭ قەھرىمانى! دۈشمەنلىشىش تۈگىدى، ئەمدى بىر بىرىمىزگە قوللىرىمىزنى بېرىمىز... پادىشا ناپالېون كىنەز ئائۇ ئېرسپېرگنى كۆرۈش ئۈچۈن تەشنا". قىسقىسى، بۇ جاناپلار (بىكاردىن- بىكار گاسكون- يىلىك دىمىگەن) سېپى ئۆزىدىن گاسكونىيىلىكلەر، ئائۇ ئېرسپېرگنى مۇشۇنداق چىرايلىق سۆزلەر بىلەن ئازدۇرىدۇ، ئۇ ئۆزىنىڭ فرانسۇز مارشاللىرى بىلەن بولغان سىرلىق ئالاقىسىنىڭ شۇنچە تېز ئورنىتىل- غانلىغىدىن شۇنچىلىك مەمنۇن قىلىنغانىكى، مېوراتىنىڭ كىيىمى ۋە بېشىدىكى تۆگە قۇش پەرلىرىنى كۆرۈپ شۇنچىلىك ھەيرانلىقتا قالغان ئىدىكى، qu'il n'y voit que du feu, et oublie celui qu'il devait faire, faire sur l'ennemi. (ئۇ پەقەت ئۇلارنىڭ ئوق ئېتىۋاتقانلىغىنى كۆرەتتى، ئۆزىنىڭ ئوق ئېتىشىنى، دۈشمەنگە قارشى ئېچىشقا تېگىشلىك بولغان ئوتنى بولسا ئۇنتۇپ قالماقتا ئىدى)، - بىلىپىن ناھايىتى تېز گەپ قىلىۋاتقانلىغىغا قارى- ماي، بۈگەپلىرىدىن ھوزۇرلىنىشقا ۋاقىت بېرىش ئۈچۈن، بۇ mot (كۈلكىلىك گەپ) تىن كېيىن سەل توختاشنى ئۇنتۇپ قالمىغان ئىدى، - فرانسۇز باتالىيونلىرى tête de pont (كۆۋرۈك ئىستېھ- كامى) غا يوپۇرۇلۇپ كىرىدۇ- يۇ، توپلىرىنى قىمىرلاتماي قويىدۇ، كۆۋرۈكنى ئالىدۇ! ياق، ھەممىدىن قىزىغى شۇكى، - دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى بىلىپىن ئۆز ھىكايىسىنىڭ قىزىقارلىقلىغىدىن ھاياجان-

لانغان ھالىتىنى بېسىپ، — زەمبىرەككە بېكىتىپ قويۇلغان سېرژانت، زەمبىرەك سىگنال بويىچە مىنالارغا ئوت تۇتاشتۇرۇش ۋە كۆۋرۈكنى پارىتلىتىشقا مەسئۇل بولغان سېرژانت، فرانسۇز ئەسكەرلىرىنىڭ كۆۋرۈككە يۈگۈرۈشۈپ كېلىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ زەمبىرەكتىن ئاتماقچى بوپتۇ، لېكىن لانى ئۇنىڭ قولىنى تۇتۇۋاپتۇ. سېرژانت ئۆز گېنېرالدىن ئەقىللىقراق بولسا كېرەك، ئائۇبېر سېپىرگىنىڭ ئالدىغا كېلىپ: “كىنەز، سىزنى ئالدىشىۋاتىدۇ، ئەنە قاراڭ، فرانسۇزلار! ” دەپتۇ. ميۇرات ئەگەر سېرژانتنىڭ سۆزلىشىگە يول قويۇلدىغان بولسا، ئۇنىڭ تۈگەيدىغانلىغىغا كۆزى يېتىپتۇ. ئاخىر، ئۇ يالغاندىن ئەجەپلىنىپ (ئۇ سېپى ئۆزىدىن گاسكونىيلىك-تە!) ئائۇبېر سېپىرگكە: “ئەگەر سىز قول ئاستىڭىزدىكى تۆۋەن دەرىجىلىك بىر ئادەمنىڭ سىز بىلەن مۇشۇنداق سۆزلىشىشىگە يول قويدىغان بولسىڭىز، دۇنيا بويىچە شۇنچە داڭقى كەتكەن ئاۋستىرىيە ئىستىزامى نەگە كەتتى!” دەپتۇ.

— C'est génial. Le prince d'Auersperg se pique d'honneur et fait mettre le sergent aux arrêts. Non, mais avouez que c'est charmant toute cette histoire du poutde Thabor. Ce n'est ni bêtise, ni lâcheté... (بۇ بەكمۇ ئۈستىلىق. كىنەز ئائۇبېر سېپىرگ ئۆزىنى تەھقىرلەنگەن دەپ ھىس قىلىپ سېرژانتنى قاماشقا بۇيرۇپتۇ. ياق، بۇ كۆۋرۈك ۋەقەسى ئاجايىپ بىر ۋەقە دىسەم ماقۇل بولىۋېرىڭ. بۇنى ئەخ-مەقلىق دىگىلىمۇ بولمايدۇ، رەزىللىك دىگىلى ھەم بولمايدۇ...)

C'est trahison peut-être — (بۇ خائىنلىق بولۇشى مۇمكىن)، — دىدى كىنەز ئاندرې كۈلرەڭ شىنېللار، يارىلار، پوروخ

ئىسلىرى، ئوق ئاۋازلىرى ۋە ئۇنى كۈتۈپ تۇرغان شان-شەرەپنى جانلىق ھالدا كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ.

— Non plus. Cela met la cour dans de trop mauvais draps. (ئۇنداقمۇ ئەمەس، بۇ ساراينى ناھايىتى يامان ئەھۋالدا قالدۇرغانلىق)، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى بىلىپىن. —
Ce n'est ni — trahison, ni lâcheté, ni bêtise; c'est comme à Ulm... (بۇ خائىنلىق ئەمەس، رەزىلىلىكمۇ ئەمەس، نادانلىقمۇ ئەمەس؛ بۇ گويا ئۆلىمىدىكىگە ئوخشاش، بۇ...) — ئۇ گويانى مۇۋاپىق ئىبارىلەرنى ئىزلەپ ئويلىغاندەك قىلاتتى: — C'est... c'est du Mack. Nous sommes mackés, (بۇ ماكچىلىق، بىز ماكلشپ كەتتۇق)، — دىدى ئۇ ۋە گەپنى ناھايىتى بولارلىق قىلغانلىغىغا ھەم بۇ گەپنىڭ ئەمدى ئېغىزدىن-ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرۈشىگە ئىشىنىپ سۆزىنى تۈگەتتى.

شۇ چاققىچە پىشانىسىدە يىغىلغان قورۇقلىرى مەنۇن بولغانلىقىنىڭ ئالامىتى سۈپىتىدە تېزدىن يوقالدى-دە، سەل كۈلۈمسىرەپ قويۇپ، تىرناقلىرىغا قاراشقا باشلىدى.

سىز نەگە؟ — دەپ سورىدى ئۇ بىردىنلا، ئورنىدىن تۇرۇپ ئۆز ھوجرىسىغا كەتمەكچى بولغان كىنەز ئاندرېغا قاراپ.
— مەن كېتىمەن.

— نەگە؟

— ئارمىيىگە.

— ھە، يەنە بىر-ئىككى كۈن تۇرماقچى بولغان ئىدىڭىزغۇ؟

— ئەمدى ھازىر كەتمەكچىمەن.

كىنەز ئاندرې خىزمەتكارغا يول ھازىرلىغى قىلىشنى بۇيرۇپ

ئۆز ھوجرىسىغا كەتتى.

— بىلەمسىز، دوستۇم، — دېدى بىلىپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ھوجرىغا كىرىپ. — مەن سىزنىڭ ھەققىڭىزدە ئويلانغان ئىدىم. نىمە قىلىسىز كېتىپ؟

ئېيتقان گېپىنىڭ رەت قىلىپ بولمايدىغانلىغىغا ئىشارە سۈپىتىدە قورۇقلار تامامەن يوقالدى.

كىنەز ئاندرې سۆھبەتدەشىغا سوئال نەزىرى بىلەن قارىدى. — يۇ، ھېچنىمە دەپ جاۋاپ بەرمىدى.

— نىمە ئۈچۈن كېتىسىز؟ مەن بىلىمەن، سىز ئارمىيە خەۋپ ئاستىدا تۇرغاندا ئۇنىڭغا دەرھال بېرىش — مېنىڭ بۇرچۇم دەپ ئويلايسىز. مەن بۇنى چۈشىنىمەن، *mon cher, C'est de l'héroïsme* (دوستۇم، بۇ قەھرىمانلىق).

— ئەسلا، — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز ئاندرې.

— لېكىن، سىز *philosophe* (فىلوسوف)، شۇنداق بولغاندىن كېيىن مۇكەممەل فىلوسوف بولۇڭ، نەرسىلەرگە باشقا تەرەپتىن قاراڭ، سىز بىلىسىز، سىزنىڭ بۇرچىڭىز، ئەكسىچە، ئۆزىڭىزنى قوغداش، بۇ ئىشنى باشقا ھېچقانداق ئىشقا يارىمايدىغان كىشىلەر قىلسۇن... سىزگە ھېچكىم قايتىپ كېلىڭ دەپ بۇيرۇمىغان، بۇ يەردىنمۇ سىزنى قويۇپ بېرىشكە بۇيرۇلغىنى يوق، شۇڭا سىزنىڭ قېلىشىڭىز ۋە بىز بىلەن بىللە بىزنىڭ بەختىمىز تەقدىرىمىز تارتقان يەرگە بېرىشىڭىز مۇمكىن. ئولمىيۇتسىقا بارارمىش سىز. ئولمىيۇتسى بولسا ناھايىتى ئوبدان شەھەر. ئىككىمىز مېنىڭ ھارۋامدا راھەت قىلىپ بارىمىز.

— چاخچاق قىلىشنى توختىتىڭ، بىلىپ، — دېدى بولكونسكى.

— مەن سىزگە سەھمى ۋە دوستلارچە دەۋاتىمەن. ئويلىنىپ كۆرۈڭ! بۇ يەردە قېلىشىڭىز مۇمكىن بولغان چاغدا، سىز ھازىر نەگە ۋە نىمە ئۈچۈن كېتىسىز؟ سىزنى ئىككىنىڭ بىرى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ (ئۇ سول چېكىسنىڭ ئۈستىدىكى تېرىسىنى تۇرۇپ قويدى): ياكى سىز ئارمىيىگە يېتىپ بارغىچە سۈلھ تۈزۈلسدۇ، ياكى كۈتۈزۈۋىڭىزنىڭ پۈتۈن ئارمىيىسى يېڭىلىدۇ ۋە تەڭ شەرمەندە بولىسىز.

بىلىپ چىكىسىدىكى تۈرۈكنى قويۇپ بەردى، ئۇ ئۆزىنىڭ بۇ دىلېمما^①نى ئاغدۇرۇپ بولمايدۇ دەپ ھىس قىلاتتى.

— مەن بۇنى مۇھاكىمە قىلالمايمەن، — دېدى سوغاققىنا كىنەز ئاندرې، لېكىن ئىچىدە ”ئارمىيىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن بارىمەن“ دەپ ئويلايتتى.

— Mon cher, vous êtes un héros (ئەزىزىم، سىز قەھەرمانسىز)، — دېدى بىلىپ.

13

شۇ كېچىسى ھەربى مىنىستىر بىلەن خوشلىشىپ چىقىپ، بولكونىڭ ئارمىيىگە قوشۇلۇش ئۈچۈن يولغا چىقتى، ئارمىيىنى نەدە تېپىۋېلىش-نىمۇ ئۆزى بىلىمەيتتى ۋە كىرىمىغا قاراپ يولدا كېتىۋېتىپ فرانسۇز-لار تەرىپىدىن تۇتۇلۇپ قېلىپ ئەسەرگە چۈشۈشتىن ئەندىشە قىلاتتى.

① دىلېمما (Dilemma) — مۇنازىرىدە ئۈچىنچى بىر خىل دەلىل كەل-

تۈرگىلى بولمايدىغان بىر بىرىگە زىت ئىككى دەلىل. — تەر.

برونىندا ھەممە ساراي ئەھلىلىرى ئېغىر يۈك - تاقلاردىكى يىغىش - تۇرۇپ ئۇنى ئولمىيۇتسقا يولغا سالماقتا ئىدى. كىنەز ئاندرې ئېسىپسەلدورققا يېقىن يەردە يولغا چىقتى، رۇس ئارمىيىسى بۇ يولدا ناھايىتى ئالدىراش ۋە ناھايىتى قالايمىقان ھالدا كېتىۋاتتى. يول ئۈستى ھارۋىلار بىلەن شۇنداق تىقىلىپ كەتكەن ئىدىكى، پەيتون ھارۋىدا ئولتۇرۇپ ئۆتۈپ كېتىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. كىنەز ئاندرې كازاك باشلىقتىن بىر ئات ۋە بىر كازاكنى ئېلىپ، ئاچ قوساق ۋە ھارغان ھالدا يۈك ھارۋىلىرىغا يېتىشىۋېلىپ، باش قوماندانى ۋە ئۆزىنىڭ ھارۋىسىنى ئىزلەپ كەتتى. ئارمىيىنىڭ ئەھۋالى توغرىسىدىكى ئەڭ خەۋەرلىك شۇم خەۋەرلەرنى ئۇ يول ئۈستىدە ئاڭلىغان ئىدى، قالايمىقان ھالدا يۈگۈرۈشۈپ كېتىۋاتقان ئارمىيەنىڭ كۆرۈنۈشىمۇ بۇ گەپ - سۆزلەرنى تەستىقلايتتى.

“Cette armée russe que l’or de l’Angleterre a transportée des extrémités de l’univers, nous allons lui faire éprouver le même sort (le sort de l’armée d’Ulm), (بىز دۇنيانىڭ بىر چېتىدىن ئىنگىلىز ئالتۇنى باشلاپ ئېلىپ كەلگەن رۇس ئارمىيىسىنى، خۇددى شۇنداق كۆرگۈلۈگىنى [ئۆلۈم ئارمىيەسىنىڭ كۆرگۈلۈگىنى] بېشىدىن كەچۈرۈشكە مەجبۇر قىلىمىز)“، — دىگەن ناپالېوننىڭ ئۇرۇش باشلاشتىن ئىلگىرى ئۆز ئارمىيىسىگە بەرگەن بۇيرۇغىدىكى مۇشۇ سۆزلەرنى ئەسلەيتتى ۋە بۇ سۆزلەر ئۇنىڭدا بۇ دانىشمەن قەھرىمانغا نىسبەتەن ئەجەپلىنىش تۇيغۇسىنى قوزغايتتى ۋە ئۇنىڭدەك تەھقىرلەنگەن ئىپتىخارلىق تۇيغۇسىنى ۋە شان - شەرەپكە بولغان ئىشەنچنى قوزغايتتى. ”ئەگەر ئۆلۈشتىن باشقا ھېچنەمە قالمىسچۇ؟ — دەپ ئويلايتتى ئۇ. — ئەگەر شۇنداق

قىلىش زۆرۈر بولسا! مەن بۇنى باشقىلاردىن يامان قىلمايمەن.“
 كىنەز ئاندرې ئۈزۈلمەي كېتىۋاتقان بۇ قالايمىقان قىسىملارغا،
 ھارۋىلارغا، ئېغىر ۋە يېنىك زەمبىرەكلەرگە، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن
 يەنە بىر بىرىنى قوغلىشىپ، بەزىدە ئۈچ قاتار، بەزىدە تۆت قاتار
 بولۇپ مېڭىشىپ، بۇ ئىپلاس يولنى قاپلاپ كېتىۋاتقان ھارۋىلار ۋە
 بولۇشى ئىمكانىيەتلىك ھەرخىل - ھەرىياڭزا ترانسپورت قوراللىرىغا
 مەنسىتمەسلىك بىلەن قارايتتى. تەرەپ - تەرەپتىن، ئالدىدىن ۋە
 كەينىدىن، قۇلاق ئاڭلايدىغان ھەممە تەرەپلەردىن چاقلارنىڭ
 ئاۋازلىرى، كۈرۈپلەر، ھارۋىلار ۋە لافېتلار^① نىڭ تاراقلىغان ئاۋاز -
 لىرى، ئاتلارنىڭ تۇياق تاۋۇشلىرى، قامچىلارنىڭ قارسىلداش ئاۋاز -
 لىرى، ئات - ئۇلاقلىرىنى ھەيدەش ئاۋازلىرى، ئەسكەرلەر،
 دېنشچىكلار^② ۋە ئەپتسەرلەرنىڭ تىللىغان ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ
 تۇراتتى. يولنىڭ ئىككى ياقىسىدا يىقىلغاندىن كېيىن تېرىسى سويۇل -
 غان ۋە سويۇلمىغان ئاتلار، سۇنغان ھارۋىلار ئۈزۈلمەي ئۇچراپ
 تۇراتتى، بۇ ھارۋىلاردا بىر نەرسىلەرنى كۈتۈشۈپ ئايرىم ئەسكەرلەر
 ئولتۇرۇشاتتى، بەزىدە قىسىملاردىن ئايرىلىپ قېپقالغان ئەسكەرلەر
 توپ - توپ بولۇشۇپ يېقىن ئەتراپتىكى يېزىلارغا قاراپ مېڭىشاتتى
 ياكى يېزىلاردىن توخۇلار، قويلار ۋە ئوت - چۆپلەرنى ياكى قانداقتۇ
 بىر نەرسىلەر بىلەن توشقۇزۇلغان تاغلارنى ئېلىپ كېلىشەتتى.
 ئىگىزگە چىقىدىغان ۋە پەسكە چۈشىدىغان جايلاردا كىشىلەر تېخىمۇ
 زىچ توپلىشىۋالغان بولۇپ، ۋاقىرىغان ئاۋازلار ئۈزۈلمەيتتى. ئەس -

① لافېت - زەمبىرەك ئورنىتىلغان قۇرۇلمىلار. - تەر.

② دېنشچىك - ئەپتسەر خىزمەتچىسى. - تەر.

كەرلەر تىزىغىچە پاتقاق لايىلارغا كىرىپ زەمبىرەك ۋە ئات ھارۋىدا-
 لىرىنى قوللىرى بىلەن ئىتتىرەتتى؛ قامچىلارنىڭ قارىسىدىغان ئاۋاز-
 لىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى، ئاتلارنىڭ تۇياقلىرى تېپىلىپ كېتەتتى،
 ئاتلارنىڭ جابدۇقلىرى ئۈزۈلۈپ كېرەكتىن چىقاتتى، ئادەملەر ۋاقىد-
 ىرىشقاتتى. بۇلارنى باشقۇرۇپ كېتىۋاتقان ئەپتىسەرلەر يۈك ھارۋىلىرى
 ئارىسىدا بىردەم ئالدىغا، بىردەم ئارقىغا ئات چاپتۇرۇپ يۈرەتتى،
 ئۇلارنىڭ ئاۋازلىرى بۇ قىيا-چىيالار ئارىسىدا ئاران ئاڭلىناتتى ۋە
 ئۇلارنىڭ چىرايلىرىغا قاراپ ئۇلارنىڭ بۇ تەرتىپسىزلىكلەرنى توختى-
 تىشقا ئامالسىز قالغانلىغىنى بىلگىلى بولاتتى. "voilà le cher" (مانا
 سۆيۈملۈك) پىراۋوسلاۋ ئەسكەرلىرى "، - دەپ ئويلايتتى بولكونسكى
 بىلىمىنىڭ سۆزلىرىنى ئەسلەپ.

باش قومانداننىڭ نەدىلىگىنى بۇ كىشىلەرنىڭ بىرەرسىدىن
 سورىماقچى بولۇپ، ئۇ يۈك ھارۋىلىرى كارۋىنىنىڭ ئالدىغا كەلدى.
 ئۇنىڭ قارشىسىغا توپ-توغرا، غەلىتە، بىر ئات قوشۇلغان پەيتون
 ھارۋا كەلدى، قارىغاندا ئۇنى ئەسكەرلەر قولىغا ئۇدۇل كەلگەن
 ماتىرىياللاردىن قۇراشتۇرغان بولسا كېرەك، بۇ پەيتون يۈك
 ھارۋىسى، كابىرولېت^① ۋە كولىسكە^② نىڭ ئارىسىدىراق بىر ھارۋا
 ئىدى. ھارۋىنى بىر ئەسكەر ھەيدەپ كېلىۋاتاتتى، بېشىغا ياغلىق
 ئورنىۋالغان بىر ئايال بۇ ھارۋىنىڭ تېرە سايىۋىسىدە ئولتۇراتتى.
 كىنەز ئاندرې يېقىن كېلىپ بىر ئەسكەرنى سوراي دىگەندە سايىۋەندە
 ئولتۇرغان ھىلىقى ئايالنىڭ نالە قىلىپ ۋاقىرىغان ئاۋازى ئۇنىڭ دىق-
 قىتىنى ئۆزىگە تارتتى. يۈك ھارۋىلىرى كارۋىنىغا مەسئۇل بولۇپ

① كابىرولېت - ئىككى چاقلىق يەڭگىل ھارۋا. - تەر.

② كولىسكە - ئىزۋاش، پوچتا ھارۋىسى. - تەر.

كېتىۋاتقان ئەپتسەر بۇ كولەسكىدە ھارۋىكەش بولۇپ ئولتۇرغان ئەسكەرنى ئۇرماقتا ئىدى، چۈنكى ئۇ باشقىلاردىن ئۆتۈپ كەتمەكچى بولاتتى ۋە قامچا بولسا پەيتون ھارۋىنىڭ سايۋىنىگە تېگەتتى. ھىلىقى ئايال بولسا قۇلاقنى يارغۇدەك قاتتىق ۋاقىرايتتى. بۇ ئايال كىنەز ئاندرېنى كۆرۈپ، بېشىنى سايۋىنىنىڭ تېشىغا چىقاردى ۋە گىلەم مېلەڭ-زىنىڭ تېگىدىن ئىرغىپ چىقىپ، ياداڭغۇ قوللىرىنى سىلكىپ تۇرۇپ: — ئادىۋىتانت! جانابى ئادىۋىتانت!... خۇدا ھەققىدە... ياردەم بېرىڭ... بۇ قانداق گەپ؟ مەن يەتتىنچى ئوقچىلار پولكى دوختۇردىم. نىڭ خوتۇنى بولمەن، قويۇپ بەرمەيۋاتىدۇ، بىز ئارقىدا قېلىپ ئۆز كىشىلىرىمىزنى يوقاتقان... — دەپ ۋاقىرايتتى.

— يەنچىپ خېمىر قىلىۋېتىمەن، بۇ ياققا يۈر دەيمەن! — دەپ ۋاقىردى غەزەپلەنگەن ئەپتسەر ئەسكەرگە. — بۇ ياققا يۈر دەيمەن ماۋۇ رەپرېننىڭ بىلەن!

— جانابى ئادىۋىتانت، ياردەم قىلىڭ، بۇ نىمە دىگەن ئىش؟ — دەپ ۋاقىرايتتى دوختۇرنىڭ خوتۇنى.

— ھارۋىنى قويۇپ بەرسىڭىز. سىز كۆرمەيۋاتامسىز، بۇ ئايال ئەمەسمۇ؟ — دىدى كىنەز ئاندرې ئەپتسەرگە يېقىن كېلىپ.

ئەپتسەر ئۇنىڭغا قاراپ قويدى ۋە جاۋاب بەرمەستىنلا يەنە ئەسكەرگە بۇرالدى: — توختىتامسەن، يوق... قايت دىدىم!

— مەن سىزگە قويۇپ بېرىشكە دەۋاتىمەن، — دىدى كىنەز ئاندرې لىۋىنى قىسىپ تۇرۇپ يەنە بىر قېتىم تەكرارلاپ.

— سەن ئۆزەڭ كىمىسەن؟ — دەپ مەس قۇتىرىغان ھالەتتە بىردىنلا ئۇنىڭغا ئاچچىقى بىلەن ۋاقىردى ئەپتسەر. — سەن كىم ئۆزەڭ؟ سەن (ئۇ بولۇپمۇ "سەن" دېيىشتە چىڭ تۇراتتى) باشلىقمۇ،

نېمە، بۇ يەردە؟ بۇ يەردە مەن باشلىق، سەن ئەمەس. سەن ئارقىغا قايت، — تەكرارلىدى ئۇ، — بولمىسا يەنچىپ خېمىر قىلىۋېتىمەن. بۇنداق دېيىش، ئەپتسەرگە ياققان دەك كۆرۈنەتتى.

ئادىۋانتچاقنى راسا باپلىدى — دە، — بىر كىشىنىڭ ئاۋازى ئارقىدىن ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

كىنەز ئاندرې بۇ ئەپتسەرنىڭ مەسلىگىدىن سەۋەپسىز قۇتراپ تۇتقاقلق ھالىتىدە تۇرغانلىغىنى، مۇنداق ھالەتتە كىشى ئۆزىنىڭ دىگەن سۆزلىرىنى ئۆزلىرى ئەسلىيەلمەسلىگىنى بىلەتتى. ئۇ يەنە ئۆزىنىڭ بۇ ھارۋا سايىۋىنىدە ئولتۇرغان دوختۇرنىڭ خوتۇنىنىڭ تەرىپىنى ئېلىشى، دۇنيادا ھەممىدىن يامان قورقۇنچلۇق بولىدىغانلىغىنى ۋە بۇنىڭ ridicule (كۈلكىلىك) دىيىلىدىغانلىغىنىمۇ بىلەتتى؛ ئەمما ئۇنىڭ تەبىئىتى ئۇنى مۇشۇنداق قىلىشقا ئۈندەيتتى. ئەپتسەر ئۆزىنىڭ ئاخىرقى سۆزلىرىنى سۆزلەپ تۈگىتىشكە ئۈلگۈرمەيلا، كىنەز ئاندرې غەزەپلەنگىنىدىن خۇنۇكلەشكەن چىرايى بىلەن ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى — دە، قامچىسىنى ئۇنىڭغا كۆتەردى.

— ئۇ... لارنى... قو... يۇپ... بېرىڭ!

ئەپتسەر قولىنى شىلتىدى — دە، دەرھال نېرى كېتىپ قالدى. — ھەممە تەرتىپسىزلىك مۇشۇلاردىن، ئىشتاپتسكىلەردىن كېلىدۇ، — دىدى ئۇ غودۇڭشۇپ. — قېنى، قولىڭىزدىن كەلگىنىنى قىلىڭچۇ.

كىنەز ئاندرې بېشىنىمۇ كۆتەرمەستىن ئالدىراپ — ئېنەپ، ئۆزىنى قۇتقۇزغۇچى دەپ ئاتىغان ھىلىقى دوختۇرنىڭ خوتۇنى قېشىدىن كېتىپ قالدى ۋە بۇ خورلۇق كەلتۈرىدىغان مەنزىرىنىڭ ئەڭ كىچىك تەپسىلاتلىرىنى ئەسلەپ، تېخىمۇ نېرى يېزىغا چېپىپ كەتتى، ئادەم.

لەرنىڭ ئېيتىشىچە باش قوماندان شۇ يېزىدا تۇراتتى.
ئۇ يېزىغا يېتىپ كەلگەندىن كېيىن ئاتتىن چۈشتى - دە، بىرەر
مىنۇت بولسىمۇ دەم ئېلىۋېلىش، بىرەر نەرسە يەۋېلىش ۋە كۆڭلىنى
غەش قىلىۋاتقان ھەممە ئوي - پىكىرلىرىنى ئوبدانراق ئويلاپ كۆرۈش
ئۈچۈن توغرا كەلگەن بىرىنچى ئۆيگە قاراپ ماڭدى. "بۇ قوشۇن
ئەمەس، رەزىل ئادەملەردىن تەركىپ تاپقان بىر ئالىمان"، - دەپ
ئويلايتتى ئۇ، شۇ ئۆينىڭ دەرىزىسىگە قاراپ كېتىۋېتىپ، دەل شۇ
پەيتتە تونۇش بىر ئاۋاز ئۇنىڭ ئىسمىنى ئاتاپ چاقىردى.
ئۇ ئۆرۈلۈپ قارىدى. كىچىككىنە دەرىزىدىن نېسۋىتسكىنىڭ چىرايى -
لىق يۈزى كۆرۈندى. نېسۋىتسكى شۆلگەيلىك ئاغزىدا نىمىدۇ بىر
نەرسىنى چايناپ ۋە قوللىرىنى پۇلاڭلىتىپ، ئۇنى ئۆزىگە چاقىرغان
ئىدى.

- بولكونىكى، ھەي بولكونىكى! ئاڭلىمايۋاتامسەن، نىمە؟
كەل چاپسان، - دەپ ۋاقىرىدى ئۇ.
كىنەز ئاندرې ئۆيگە كىرىپ كەلگەندە نېسۋىتسكىنى ۋە يەنە
نىمىدۇ بىر نەرسىنى چايناپ ئولتۇرغان باشقا بىر ئادىۋانتىنى
كۆردى. ئۇلار دەرھال بولكونىكىغا قاراپ، ئۇنىڭدىن قانداق يېڭى
خەۋەر بار؟ دەپ سورىدى. ئۇ ئۆزىگە شۇنچە تونۇش بولغان بۇ
كىشىلەرنىڭ چىرايىدىن ئەندىشە ۋە خاتىرجەمسىزلىك ئىپادىلىرىنى
كۆرگەن ئىدى. بۇنداق ھالەت نېسۋىتسكىنىڭ ھەمىشە كۈلۈپ تۇردى -
دىغان چىرايىدا تېخىمۇ روشەن بىلىنىپ تۇراتتى.

- باش قوماندان نەدە؟ - دەپ سورىدى بولكونىكى.
- مەشەدە، ئاۋۇ ئۆيدە، - دەپ جاۋاپ بەردى ئادىۋانت.
- ھە، نىمە، سۈلھ قىلغانلىغى ۋە تەسلىم بولغانلىغى راستما؟ -

دەپ سورىدى نېسۋىتسكى.

— مەن سىلەردىن سوراۋاتىمەن. مەن سىلەرنىڭ قېشىڭلارغا ئاران يېتىپ كەلگەندىن باشقا، ھېچنىمىنى بىلمەيمەن.
— بىزدە بولسا، بۇرادەر، مۇشۇ! خەۋپ! ماكنى زاڭلىق قىلىپ، بۇرادەر، خاتا قىپتىمەن؛ ئۆزىمىز بولساق، ئۇنىڭدىنمۇ بەتتەر ئەھۋالدا قالدۇق، — دىدى نېسۋىتسكى. — قېنى، ئولتۇرغىنا، بىرەر نەرسە يېسەڭچۇ.

— ھازىر بولسا، كىنەز، نە ھارۋىڭىزنى ۋە نە ھېچنىمىنى تاپالمايسىز، سىزنىڭ پىتىرىڭىزنىڭ نەدىلىگىنى خۇدا بىلىدۇ، — دىدى باشقا بىر ئادىۋانت.
— باش ئىشتاپ نەدە؟
— سىنايمدا يېتىپتىمىز.

— مەن بولسام ئۆزەمگە كېرەكلىك ھەممە نەرسىنى تېڭىپ ئىككى ئاتقا ئارتتىم، — دىدى نېسۋىتسكى، — يۈكلىرىمنى ماڭا ئوبدان جايلاپ بېرىشتى، بوگېمىيە تاغلىرىدىن يۈگۈرۈپ ئېلىپ ئۆتۈشكۈم ئەپلىك. ئەھۋال يامان، بۇرادەر. ئەمما سەن نىمە بولدىڭ، ئاغرىپ قالغانغۇ ئوخشايسەن، تىترەيسەنغۇ؟ — دەپ سورىدى نېسۋىتسكى، كىنەز ئاندرېنىڭ خۇددى لەيدېن بانكىسىغا تېڭىپ كەتكەن چاغدىكىگە ئوخشاش ① تىترەپ كېتىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ.
— ھېچقىسى يوق، — دىدى كىنەز ئاندرې جاۋاپ بېرىپ.

ئۇ شۇ پەيتتە ھىلىقى دوختۇرنىڭ خوتۇنى بىلەن يۈك ھارۋىدا لىرىغا مەسئۇل بولۇپ كېتىۋاتقان ئەپتسەر ئوتتۇرىسىدا تېخى ھىلىلا

① توك سوقۇۋەتكەندەك دېگەن مەنىدە. — تەر.

يۈز بەرگەن توقۇنۇشنى ئەسلەۋاتاتتى.

— باش قوماندان بۇ يەردە نىمە قىلىۋاتىدۇ؟ — دەپ سورىدى

كىنەز ئاندرې.

— ھېچنىمى ئوقمايمەن، — دېدى نېسۋىتسكى.

— مەن شۇنى ئوقىمەنكى، ھەممىلا يەردە رەسۋاچىلىق! رەسۋاچە-

لىق! — دېدى كىنەز ئاندرې، شۇنىڭ بىلەن باش قوماندان تۇرغان

ئۆيگە قاراپ كەتتى.

كىنەز ئاندرې كۈتۈزۈۋ ھارۋىسىنىڭ، مۇلازىملىرىنىڭ قارا تەرگە

پاتقان ئاتلىرىنىڭ ۋە بىر بىرلىرى بىلەن ۋاقىراپ سۆزلىشىپ تۇرغان

كازاكىلارنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ ئارىلىققا كىردى. كۈتۈزۈۋ كىنەز

ئاندرېنىڭ ئاڭلىشىچە، كىچىككىنە بىر ئۆيىدە كىنەز باگراتسىيون ۋە

ۋېپروتېر بىلەن تۇراتتى. ۋېپروتېر بولسا ئۆلگەن شىمىتنىڭ ئورنىغا

كەلگەن ئاۋستىرىيە گېنېرالى ئىدى. ئارىلىقتا كىچىككىنە كوزلوۋسكى

خەتچى ئالدىدا زوڭزىيىپ ئولتۇراتتى. خەتچى بولسا كىيىمىنىڭ

يېڭىنى تۈرۈۋېلىپ، دۈم كۆمۈتۈرۈپ قويۇلغان سوغىسىنىڭ

ئۈستىدە ئالدىراش خەت يېزىۋاتاتتى. كوزلوۋسكىمۇ كېچىسى

ئۇخلىمىغان بولسا كېرەك، ناھايىتى ھارغان كۆرۈنەتتى. ئۇ كىنەز

ئاندرېغا قارىدى. — يۇ، ئۇنىڭغا ھەتتا بېشىنىمۇ لىڭشىتىپ قويمىدى.

— ئىككىنچى قۇر... يېزىپ بولىدۇڭمۇ؟ — دېدى كوزلوۋسكى

خەتچىگە ئېيتىپ بېرىپ. — كىيپۇ بومبىچىلىرى^①، بۇدولسكى.

— مۇنداق تېز يازالمايمەن، تەقسىر، — دەپ جاۋاپ بەردى

① بۇ يەردە كىيپۇلىق بومبا ئاتقۇچىلار دېگەن مەنىدە. — تەر.

خەتچى ھۆرمەتسىزلىك بىلەن ۋە ئاچچىقلاڭغان ھالدا كوز لوۋسكىغا قاراپ.

بۇ چاغدا ئىشىكتىن كۆتۈزۈۋېتىشنىڭ نىمىدۇ بىر نەرسىگە نارازى بولۇپ قاتتىق-قاتتىق سۆزلەۋاتقانلىقى ۋە كىمدۇ بىرسىنىڭ ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋېتىۋاتقانلىقى ئاڭلىنىپ تۇراتتى، بۇ گەپ-سۆزلەرنىڭ ئاۋازىغا قاراپ، كوز لوۋسكىنىڭ ئۇنىڭغا ئېتىۋارسىزلىق بىلەن قاراپ تۇرغان قىياپىتىگە قاراپ، ھېرىپ كەتكەن خەتچىنىڭ ھۆرمەتسىز-لىكىگە قاراپ، خەتچى بىلەن كوز لوۋسكىنىڭ باش قوماندان ئولتۇرغان ئۆيىنىڭ دەھلىزىدىكى سوغىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان ھالىتىگە قاراپ، شۇنىڭدەك دەرىزىنىڭ تۈۋىدە ئاتلىرىنى تۇتۇپ قاتتىق-قاتتىق كۈلۈشۈۋاتقان كازاكلارغا قاراپ، — مانا شۇلارنىڭ ھەممىسىگە قاراپ، كىنەز ئاندرې قانداقتۇ بىر خىل زور ۋە بەختسىز ئىشنىڭ يۈز بېرىدىغانلىغىنى ھىس قىلاتتى.

كىنەز ئاندرې كوز لوۋسكىغا جىددى مۇئامىلە قىلىپ سوئاللار قويدى.

— ھازىر، كىنەز، — دېدى كوز لوۋسكى. — قانداق ھەرىكەت قىلىش توغرىسىدا باگراتىيونغا بۇيرۇق يېزىۋاتىمىز.

— تەسلىم بولۇش مەسلىسىچۇ؟

— ئەسلا ئۇنداق ئىش يوق؛ جەڭ قىلىش توغرىسىدا بۇيرۇق بېرىلدى.

كىنەز ئاندرې ئىشىك تەرەپكە قاراپ ماڭدى، ئۆيىدىن ئاۋازلار ئاڭلىنىپ تۇراتتى. لېكىن ئۇ ئىشىكنى ئاچماقچى بولۇۋاتقاندا، ئۆيىدىكى گەپ-سۆزلەرنىڭ ئاۋازلىرى جىمىپ قېلىپ ئىشىك ئېچىلدى. — دە، سېمىز يۈزلۈك، بۈركۈت بۇرۇنلۇق كۆتۈزۈۋېتىشنىڭ

بوسۇغىسىدا پەيدا بولدى. كىسەز ئاندرې كۇتۇزوۋقا ئۇدۇل كېلىپ قالدى؛ لېكىن باش قوماندانىنىڭ بىردىن-بىر كۆرىدىغان كۆزىنىڭ قىياپىتىدىن پۈتۈن ئەس-يادى نىمە بىلەندۇ بەنت بولۇپ، ھىچنەر-سنى كۆرمەيۋاتقانغا ئوخشايتتى. ئۇ ئادىۋاتقا تىكىلىپ قاراپ تۇرغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنى تونۇيالمايدى.

— ھە، تۈگەتتىڭىزمۇ؟ — دېدى ئۇ كوزلوۋسكىغا.

— مانا ھازىر، جانابى ئالىلىرى.

باش قوماندانىنىڭ ئارقىسىدىن ئوتتۇرا بويىلۇق، يۈزى شەرق ئادەملىرىگە ئوخشاش، قەتئى ۋە ھەركەتسىز چىراي، ئورۇق، تېخى ئانچە قېرىپ كەتمىگەن باگراتىيون چىقتى.

— ئەمرىڭىزگە تەييارمەن، — دېدى كىسەز ئاندرې كونۋېرتىنى

سۇنۇپ بېرىۋېتىپ خېلى يۇقۇرى ئاۋاز بىلەن.

— ھ...ە! ۋېنادىن كەلدىڭىزمۇ؟ ناھايىتى ياخشى.

توختاڭ، توختاڭ!

كۇتۇزوۋ باگراتىيون بىلەن سەيناغا چىقتى.

— ھە، كىسەز، خەير، — دېدى ئۇ باگراتىيونغا، — خۇدا بار

بولسۇن. ئىلاھىم، چوڭ جاسارەت كۆرسەت!

كۇتۇزوۋنىڭ بىردىنلا دىلى يۇمشاپ كۆزىگە ياش كەلدى. ئۇ

سول قولى بىلەن باگراتىيوننى ئۆزىگە تارتتى-يۇ، ئۈزۈك سالغان

ئوڭ قولى بىلەن ئادەتلەنگەن قىلغى بويىچە ئۇنى چوقۇندۇردى ۋە

سېمىز مەڭزىنى ئۇنىڭغا ئۇزاتتى، باگراتىيون بولسا مەڭزىنىڭ ئورنىدا

ئۇنىڭ بويىغا سۆيۈپ قويدى.

— خۇدا يار بولسۇن! — دەپ تەكرارلىدى كۇتۇزوۋ ۋە ھارۋىد-

نىڭ يېنىغا كەلدى. — مېنىڭ بىلەن بىرگە ئولتۇر، — دېدى

بولكونسكىغا.

— ئالى ھەزرەت، مەن مۇشۇ يەردە قېلىپ بۇرچۇمنى ئادا قىلسام دەيمەن. ماڭا كىنەز باگراتسيون ئەترىدىدە قېلىشقا رۇخسەت قىلىڭىز.

— ئولتۇر، — دىدى كۈتۈزۈۋ ۋە بولكونسكىنىڭ يەنە ئارقىغا تارتىشۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ: — مېنىڭ ئۆزەمگىمۇ ياخشى ئەپتسەر. لەر كېرەك، ئۆزەمگىمۇ كېرەك، — دەپ قوشۇپ قويدى. ئۇلار ھارۋىدا ئولتۇردى ۋە بىرقانچە مىنۇت گەپ قىلماي مېڭىشتى.

— بىزنىڭ ئالدىمىزدا يەنە نۇرغۇن ئىشلار بار، نۇرغۇن ئىشلارنى ئىشلەشكە توغرا كېلىدۇ، — دىدى كۈتۈزۈۋ، خۇددى بولكونسكىنىڭ كۆڭلىدە ئويلاۋاتقانلىرىنىڭ ھەممىسىنى قېرىسلارغا خاس ئۆتكۈرلۈك بىلەن ئۇقتاندەك قىياپەتتە. — ئەگەر ئۇنىڭ ئەترىدىدىكى كىشىلەر. دىن ئەتە ئوندىن بىرى قايتىپ كېلىدىغان بولسا، مەن خۇداغا تەشەككۈر ئېيتىمەن، — دەپ قوشۇپ قويدى گويا ئۆزىگە ئۆزى سۆزلەۋاتقاندەك.

كىنەز ئاندرې كۈتۈزۈۋنىڭ يۈزىگە قارىدى ۋە كۆزى ئىختىيار. سىز ئۇنىڭ ئىزمايىل جېڭىدە چېكىنىشكە تەككەن ئوقنىڭ ئىزىغا ھەم كور بولۇپ قالغان كۆزىگە چۈشتى. ”ھە، ئۇ بۇ كىشىلەرنىڭ ھالا. كىتى ھەققىدە مۇشۇنداق ئېغىر. بېسىقلىق بىلەن گەپ قىلىشقا ھەق. لىق ئىكەن!“ دەپ ئويلايتتى بولكونسكى.

— شۇ سەۋەپتىنمۇ مېنى شۇ ئەترەتكە ئەۋەتىشىڭىزنى سورايمەن، — دىدى كىنەز ئاندرې.

كۈتۈزۈۋ جاۋاپ بەرمىدى. ئۇ ئۆزى دىگەن سۆزلىرىنى ئۇقتۇپ

قالغاندەك ئىدى ۋە چوڭقۇر ئويغا چۆككەن ھالدا ئولتۇراتتى. بەش
مىنۇتتىن كېيىن ھارۋىنىڭ يۇمشاق رېسسورلىرىدا يەڭگىلىگەنە
سىلكىنىپ، كۈتۈزۈۋ كىنەز ئاندرېغا قارىدى. ھاياجانلىنىشتىن قىلچە
ئەسەرمۇ قالمىغان ئىدى. ئۇ نازۇككىنە مەسخىرىۋازلىق بىلەن كىنەز
ئاندرېدىن ئۇنىڭ پادىشا بىلەن كۆرۈشكەنلىكى توغرىدا
سىدىكى تەپسىلاتلارنى، كرىمىستا بولغان ۋەقەلەر توغرىسىدا سارايدا
ئاڭلىغان ھەر خىل گەپ-سۆزلەرنى، شۇنىڭدەك ھەممىسىگە تونۇش
بولغان خوتۇنلارنى سۈرۈشتۈردى.

14

كۈتۈزۈۋ بىرىنچى نويابىردا چارلامچىسىدىن ئۆزى قوماندانلىق
قىلىۋاتقان ئارمىيىنىڭ تامامەن دىگۈدەك ئىلاجىسىز ھالەتتە قالغان.
لىغى توغرىسىدا بىر خەۋەر ئالدى، چارلامچى فرانسۇزلارنىڭ ناھا-
يىتى زور قوشۇنى ۋېنا كۆۋرۈگىدىن ئۆتۈپ، كۈتۈزۈۋنىڭ روسىيە-
دىن كېلىۋاتقان قوشۇنلار بىلەن ئالاقە قىلىش يولىغا كېتىۋاتىدۇ دەپ
خەۋەر ئېلىپ كەلگەن ئىدى. ئەگەر كۈتۈزۈۋ كرىمىستا قالسىدىغان
بولسا، ئۇ ھالدا يۈز ئەللىك مىڭ كىشىلىك ناپالېون ئارمىيىسى
ئۇنىڭ ھەممە ئالاقە يوللىرىنى كېسىپ تاشلاپ، قىردىق مىڭ كىشىلىك
ھېرىپ ھالىدىن كەتكەن ئارمىيىسىنى قورشىۋالغان بولاتتى ۋە ئۇنىڭ
ئۆزىمۇ ماكنىڭ ئۆلۈم ئەتراپىدا چۈشكەن ئەھۋالىغا دۇچكەلگەن بولاتتى.
ئەگەر كۈتۈزۈۋ روسىيىدىن ياردەمگە كېلىۋاتقان قوشۇنلار بىلەن
ئالاقە قىلىش يولىنى ئۈزۈپ تاشلاشقا قارار قىلسا، ئۇ ھالدا ئۆزىنى
دۈشمەننىڭ ناھايىتى زور كۈچىدىن قوغداش جېڭىنى ئېلىپ ھېرىپ

چوڭ يولدىن ئاجراپ چىقىپ، بوگېمىيە تاغلىرىنىڭ نامەلۇم چەت ياقلىرىغا كىرىپ كېتىشكە، شۇنداق قىلىپ، بۇكسىگېۋدېن بىلەن بولدى. دىغان ھەرقانداق ئالاقىنى تاشلاپ قويۇشقا مەجبۇر بولاتتى. ئەگەر كۈتۈزۈۋ كىرىمىدىن ئۆلمىۋەتسە بارىدىغان يولنى بويلاپ چىكىنىپ، روسىيىدىن كېلىۋاتقان قوشۇنلار بىلەن قوشۇلۇشنى قارار قىلسا، ئۇ بۇ يولدا ۋېنا كۆۋرۈكىدىن ئۆتكەن دۈشمەنلەرنى ئالدىن خەۋەرلەن-دۈرۈپ قويۇشقا تەۋەككۈل قىلغان بولاتتى ۋە شۇنداق قىلىپ، ئۆزى-نىڭ ھەممە يۈك-تاقلىرى ۋە ھارۋىلىرى بىلەن يولدا كېتىۋېتىپ جەڭنى قوبۇل قىلىشقا، ئۆزىگە قارىغاندا ئۈچ ھەسسە ئارتۇق كۈچكە ئىگە بولغان ھەم ئۇنى ئىككى تەرەپتىن قورشىۋالغان دۈشمەن بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا مەجبۇر بولغان بولاتتى.

كۈتۈزۈۋ ئەڭ ئاخىرقى يولنى تاللىۋالدى.

چارلامچى خەۋەر قىلغاندەك، فرانسۇزلار ۋېنا كۆۋرۈكىدىن ئۆتۈپ كۈتۈزۈۋەننىڭ چىكىنىش يولىدا ئۇنىڭ ئالدىدا يۈز چاقىرىم-دىن كۆپرەك يىراقلىقتا تۇرغان سىنايمغا قاراپ ناھايىتى تېز كېت-ۋاتاتتى. سىنايمغا فرانسۇزلاردىن بۇرۇن يېتىپ بېرىش — ئارمىيىنى قۇتۇلدۇرۇشنىڭ چوڭ ئۈمىدىگە ئىگە بولۇش دىگەنلىك ئىدى؛ سىنايمدا ئۆزىنى فرانسۇزلارغا ئالدىنلا بىلىنىدۈرۈپ قويۇش — ئېھتىمال ئۆز ئارمىيىسىنى خۇددى ئۆلىمىدىكىگە ئوخشاش شەرمەندە بولۇشقا دۇچار قىلىش ياكى تامامەن ھالاك قىلىش دىگەنلىك بولاتتى. لېكىن ئۆزىنىڭ پۈتۈن ئارمىيىسى بىلەن فرانسۇزلارنىڭ ئالدىنى ئېلىشىمۇ ھۈممەت ئەمەس ئىدى. فرانسۇزلارنىڭ ۋېنادىن سىنايمغىچە بېسىپ ئۆتىدىغان يولى، رۇسلارنىڭ كىرىمىدىن سىنايمغىچە بېسىپ ئۆتىدىغان يولىغا قارىغاندا قىسقا ۋە ئوبدان

ئىدى ①.

خەۋەرنى تاپشۇرۇۋالغان كېچىسى كۈتۈزۈۋ باگراتييوننىڭ تۆت مىڭ كىشىلىك ئاۋانگارت قىسىملىرىنى ئوڭ تەرەپتىكى تاغلاردىن ئۆتۈپ، كرېمىس-سنايم يولىدىن ۋېنا-سنايم يولىغا ئەۋەتتى. باگرا-تسيون بۇ مەنزىلنى دەم ئالماستىن ئۆتۈپ كېتىشى، ئالدىنى ۋېناغا، ئارقىسىنى سنايمغا قارىتىپ توختىشى ۋە ئەگەر ئۇنىڭغا فرانسۇزلار-نىڭ ئالدىنى ئېلىش مۇمكىن بولسا، ئۇ قولىدىن كېلىشىچە فرانسۇز-لارنى ئارقىغا تارتىپ تۇتۇپ تۇرۇشى كېرەك ئىدى. كۈتۈزۈۋنىڭ ئۆزى ھەممە ئېغىر يۈكلىرى بىلەن سنايمغا ماڭاتتى.

باگراتييون ئۆزىنىڭ ئاچ قالغان، ئاياق كىيىملىرى يىرتىلىپ كەتكەن ئەسكەرلىرىنى باشلاپ، يول يوق تاغلاردىن ئۆتۈپ، بوران-يامغۇردا تۈندە قىردىق بەش چاقىرىم يول يۈرۈپ، ئۆز ئەسكەرلىرى-نىڭ ئۈچتىن بىرىنى يولدا يوقىتىپ، ۋېنادىن گوللابرۇنغا يېقىنلى-

① مېوراتىنىڭ ۋېنادىن سنايمغا يۈرۈش قىلىش يولى كۈتۈزۈۋنىڭ كرېمىستىن چېكىنىدىغان چوڭ يولىنىڭ شەرقىدە ئىدى. بۇ ئىككى يول بىر بۇرجەكتە قوشۇلاتتى. بۇ ئىككى يولنىڭ قوشۇلىدىغان جايىدا كرېمىستىكى يولدىن ۋېناغا بېرىشقا بولاتتى، ئىككى يولنىڭ تۇتىشىدىغان جايىنىڭ بىرى گوللابرۇن (باگراتييون شۇ جايغا ئەۋەتىلگەن ئىدى) دا، يەنە بىرى گرۇنت ۋە شىنگرابىن يېزىسىدا ئىدى، ئاخىرقى بىر يول تېخىمۇ ئالدىدا بولۇپ، بىر قەدەر ئەپىلىك ئىدى. باگراتييون مېوراتىن ئىلگىرى گوللابرۇنغا يېتىپ كېلىشى، كۈتۈزۈۋ بولسا گرۇنت ۋە شىنگرابىنغا يېتىپ كېلىپ ئۇنىڭ بىلەن قوشۇلۇشى، شۇنىڭ بىلەن ئۆزىنىڭ ئېغىر يۈك-تاقلىرىنى توپ-توغرا سنايمغا يولغا سېلىۋېتىشى كېرەك ئىدى. ئۇرۇش ھەرىكەتلىرى، تۆۋەندىكى بايلاردا بايان قىلىنغاندەك، شىنگرابىندا تۇغۇلدى. - تەر.

شىپ كەلگەن فرانسۇرلاردىن بىرقانچە سائەت ئىلگىرى، گوللابرۇندا
ۋېنا-سنايم چوڭ يولغا چىقتى. كۇتۇزۇۋ سىنايمغا يېتىپ بېرىش
ئۈچۈن، يۈك-تاق بېسىلغان ھارۋىلىرى بىلەن يەنە سوتكىلاپ يول
يۈرۈشكە توغرا كېلەتتى ۋە شۇ سەۋەپتىن، ئارمىيىنى قۇتقۇزۇش
ئۈچۈن، باگراتىيون ئۆزىنىڭ ئاچ قالغان، ھېرىپ ھالىدىن كەتكەن
تۆت مىڭ كىشىلىك ئەسكەرلىرىدىن پايدىلىنىپ دۈشمەننىڭ ئۇنىڭ
بىلەن گوللابرۇندا ئۇچراشقان ھەممە ئارمىيىسىنى بىرقانچە سوتكى-
غىچە تۇتۇپ تۇرۇشى كېرەك ئىدى، روشەنكى، مۇنداق قىلىش
مۇمكىن ئەمەس ئىدى. لېكىن مۇمكىن بولمىغان نەرسىنى غەلىتى بىر
تەقدىر مۇمكىن بولىدىغان قىلىپ قويدى. ۋېنا كۆۋرۈكىنى ئورۇشماي
تۇرۇپ فرانسۇزلارنىڭ قولىغا بېرىپ قويۇشتەك ئالدامچىلىقنىڭ
مۇۋەپپەقىيىتى، ميۇراتتىمۇ خۇددى شۇنداق يول بىلەن كۇتۇزۇۋنى
ئالداش ئۈچۈن ئۇرۇنۇپ كۆرۈشكە قوزغىغان ئىدى. سنايم يولىدا
باگراتىيوننىڭ ئاجىز ئەتىرىدىگە ئۇچرىغان ميۇرات كۇتۇزۇۋنىڭ
ھەممە ئارمىيىسى مۇشۇ ئىكەن دەپ ئويلايتتى. بۇ ئارمىيىنى تولۇق
يوقىتىش ئۈچۈن، ئۇ ۋېنادىن چىقىپ يولدا قېپقالغان باشقا ئەسكەر-
لەرنىڭ يېتىپ كېلىشىنى كۇتۇپ تۇراتتى ۋە شۇ مەقسەت بىلەن
ئۈچ كۈنگىچە سۈلھ قىلىشنى تەكلىپ بەردى، شۇ شەرت بىلەنكى،
ھەر ئىككى تەرەپنىڭ ئەسكەرلىرى ئۆزلىرىنىڭ ھالىتىنى ئۆزگەرت-
مەسلىكى ۋە تۇرغان يېرىدىن قوزغالماسلىغى كېرەك ئىدى. ميۇرات
سۈلھ توغرىسىدا سۆھبەت بولۇۋاتىدۇ ۋە شۇ سەۋەپتىن پايدىسىز قان
ئاققۇزماسلىق ئۈچۈن، سۈلھ قىلىشنى تەكلىپ بېرىۋاتىمەن دەپ
ئىشەندۈرمەكچى بولدى. ئالدىنقى پوسىلاردا تۇرغان ئاۋستىرىيە
گېنېرالى گراف نوستىس ميۇرات ئەلچىسىنىڭ سۆزلىرىگە ئىشەندى

ۋە باگراتيون تەرەپكە يولنى ئوچۇق قالدۇرۇپ چېكىندى. يەنە بىر ئەلچى سۈلھ سۆھبىتى توغرىسىدا خۇددى شۇنداق خەۋەرنى ئېلان قىلىش ۋە رۇس قوشۇنلىرىغا ئۈچ كۈنلۈك سۈلھىنى تەكلىپ بېرىش ئۈچۈپ، رۇسلارنىڭ ئالدىنقى سېپىگە باردى. باگراتيون سۈلھ توغرىسىدىكى تەكلىپنى قوبۇل قىلالماسلىغىنى ياكى قوبۇل قىلمايدىغانلىغىنى بىلدۈرۈپ، ئۆزىگە بېرىلگەن تەكلىپ توغرىسىدىكى خەۋەرنى ئادىۋانتى ئارقىلىق كۈتۈزۈۋەتتى.

سۈلھ كۈتۈزۈۋ ئۈچۈن ۋاقتىنى قولغا كەلتۈرۈش، شۇنىڭدىن پايدىلىنىپ باگراتيوننىڭ ھېرىپ ھالىدىن كەتكەن ئەترىدىگە دەم ئېلىش ئىمكانىيىتىنى بېرىش ۋە يۈك كارۋانلىرى بىلەن ترانسپورت قىسىملىرىنى سىنايمغىچە بىر مەنزىل ئوشۇقراق بولسىمۇ ئۆتكۈزۈۋېتىش (بۇلارنىڭ ھەركىتى فرانسۇزلاردىن يوشۇرۇنچە بولاتتى) نىڭ بىردىن-بىر ۋاستىسى ئىدى. سۈلھ توغرىسىدىكى تەكلىپ ئارمىيىنى قۇتقۇزۇشنى بىردىن-بىر ۋە كۈتۈلمىگەن ئىمكانىيەت بىلەن تەمىنلەيتتى. بۇ خەۋەرنى تاپشۇرۇۋالغان كۈتۈزۈۋ ئۆز يېنىدا تۇرغان گېنېرال-ئادىۋانت ۋىنىسېنگېرودنى دەرھال دۈشمەن لاگېرىغا ئەۋەتتى. ۋىنىسېنگېرود پەقەت سۈلھنى قوبۇل قىلىش بىلەنلا قالماستىن، بەلكى يەنە تەسلىم بولۇش شەرتلىرىنىمۇ ئېيتىشى كېرەك ئىدى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا كۈتۈزۈۋ ئۆزىنىڭ ئادىۋانتلىرىنى قايتىپ بېرىپ پۈتۈن ئارمىيىنىڭ كرىمىس-سنايم يولىدىكى يۈك كارۋانلىرىنىڭ ھەركىتىنى ئىمكان قەدەر تېزلىتىشكە ئەۋەتتى. باگراتيوننىڭ ھېرىپ ھالىدىن كەتكەن ۋە ئاچ قالغان ئەترىدى يۈك كارۋانلىرىنىڭ ۋە پۈتۈن ئارمىيىنىڭ ھەركىتىنى ئۆزى مۇستەقىل ھالدا ئۆز قانىتى ئاستىغا ئېلىپ، ئۆزىگە قارىغاندا سەككىز ھەسسە كۈچلۈك بولغان

دۈشمەن ئالدىدا قىمىرلىماستىن تۇرۇشى كېرەك ئىدى. كۈتۈزۈۋىنىڭ ھىچقانداق مەجبۇرىيەتنى ئۆز ئۈستىگە ئالمايدىغان تەسلىم بولۇش تەكلىۋى توغرىسىدىكى كۈتكەنلىرى يۈك كارۋانلىرىنىڭ مەلۇم قىسمىنىڭ ئۆتۈپ كېتىشى ئۈچۈن ۋاقىت بېرىشى مۇمكىن ئىدى، شۇنىڭدەك مېوراتنىڭ خاتالىغىمۇ ناھايىتى تېز ئاشكارىلىنىپ قالاتتى، ئۇنىڭ ھەر ئىككى جەھەتتە كۈتكەنلىرى دىگەندەك بولۇپ چىقتى. گوللابرۇندىن يىگىرمە بەش چاقىرىم نېرىدا شېنبراننىدا تۇرغان بوناپارت سۈلھ ۋە تەسلىم بولۇش لايىھىسى توغرىسىدا مېوراتنىڭ ئەۋەتكەن مەكتۇبىنى تاپشۇرۇۋېلىش بىلەن تەڭ، مېوراتنىڭ ئالدىدا ئالغانلىغىنى بىلدى-يۇ، ئۇنىڭغا تۆۋەندىكى خەتنى يازدى:

“Au prince Murat. Schoenbrunn, 25 brumaire en 1805 à huit heures du matin.

“Il m'est impossible de trouver des termes pour vous exprimer mon mécontentement. Vous ne commandez que mon avant-garde et vous n'avez pas le droit de faire d'armistice sans mon ordre. Vous me faites perdre le fruit d'une campagne. Rompez l'armistice sur-le-champ et marchez à l'ennemi. Vous lui ferez déclarer, que le général qui a signé cette capitulation, n'avait pas le droit de le faire, qu'il n'y a que l'Empereur de Russie qui ait ce droit.

“Toutes les fois cependant que l'Empereur de Russie ratifierait la dite convention, je la ratifierai; mais ce

n'est qu'une ruse. Marchez, détruisez l'armée russe... vous êtes en position de prendre son bagage et son artillerie.

"L'aide-de-camp de l'Empereur de Russie est un... Les officiers ne sont rien quand ils n'ont pas de pouvoirs: celui-ci n'en avait point... Les Autrichiens se sont laissés jouer pour le passage du pont de Vienne, vous vous laissez jouer par un aide-de-camp de l'Empereur.

Napoléon".

"شاھزادە ميۇراتقا. شېنبۇرۇن، 1805 - يىل، 25 - نويابىر،
ئەتگەن سائەت 8.

"مەن سىزگە ئۆزەمنىڭ نارازىلىغىمنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن سۆز تاپالمايمەن. سىز پەقەت مېنىڭ ئاۋانگارت قىسىملىرىمغا قوماندانلىق قىلىسىز ۋە مېنىڭ بۇيرۇغۇمىسىز سۈلھ قىلىشقا ھەقىلىق ئەمەسىز. سىز مېنى پۈتكۈل ئۇرۇش ھەرىكەتلىرىمنىڭ مۇۋاپىقىدىن قۇرۇق قىلىشقا مەجبۇر قىلىۋاتىسىز. سۈلھ كېلىشىمنى دەرھال يىرتىپ تاشلاڭ ۋە دۈشمەنگە قارشى ئاتلىنىڭ. سىز ئۇنىڭغا، بۇ تەسلىم بولۇش توختىمىغا ئىمزا قويغان گېنېرال بۇنىڭغا ھوقۇقلۇق ئەمەس، پەقەت روسىيە پادىشاھىدىن باشقا ھېچكىم مۇنداق ھوقۇققا ئىگە ئەمەس دەپ ئېلان قىلىڭ.

"بىراق، ئەگەر روسىيە پادىشاھى يۇقۇرىدا بايان قىلىنغان شەرتكە رازى بولىدىغان بولسا، مەنمۇ قوشۇلمەن، لېكىن بۇ ھىلىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. ئاتلىنىڭ، رۇس ئارمىيىسىنى يوقىتىڭ... سىز

ئۇنىڭ يۈك كارۋانلىرى ۋە ئۇنىڭ ئارتىللىرىنىڭ ① قولغا چۈشۈرۈلۈشىگە مۇمكىن.

”روسىيە پادىشاھىنىڭ گېنېرال-ئادىۋانتى ئالدامچى ۋاكالىت ھوقۇقى بېرىلمىگەن ئەپتسەرلەرنىڭ ھىچقانداق ئېتىۋارى يوق... ئۇنىڭغىمۇ ۋاكالىت ھوقۇقى بېرىلمىگەن... بىز ۋېنا كۆۋرۈكىدىن ئۆتكەن چېغىمىزدا ئاۋستىرىيىلىكلەر ئالدىنقى ئىدى، ئەمدى پادىشاھ-نىڭ ئادىۋانتى سىزنى ئالداۋاتىدۇ.

ناپالېون.

بوناپارتنىڭ ئادىۋانتى بۇ دەھشەتلىك خەتنى ئېلىپ، ئېتىنى بولۇشىغا قويۇپ بېرىپ، ميۇراتنىڭ ئالدىغا چاپتۇزۇپ كەتتى. بوناپارتنىڭ ئۆزى بولسا ئۆز گېنېراللىرىغا ئىشەنمىگەنلىكتىن، تەييار ئولجىنى قولدىن چىقىرىپ قويۇشتىن قورقۇپ، ئۆز گۋاردىيىسىنى باشلاپ جەڭ مەيدانىغا ھەركەتلەندى. باگراتيونىڭ تۆت مىڭ كىشىلىك ئەترىدى بولسا خوشال-خورام ھالدا گۈلخانلىرىنى يېقىپ؛ كىيىم-كېچەكلىرىنى قۇرۇتۇپ ۋە ئىسسىنىپ، ئۈچ كۈندىن بېرى بىرىنچى قېتىم شورپا گۈرۈچ قاينىتىپ ئولتۇرۇشاتتى، ئەترەتتىكى كىشىلەرنىڭ ھىچبىرسىمۇ بېشىغا يەنە نىمە ئىشلار كېلىدىغانلىغىنى بىلمەيتتى ۋە ئويلايمۇ قويمايتتى.

15

كىنەز ئاندرې كۇتۇزوۋغا سۇنغان ئىلتىماسدا چىڭ تۇرۇپ،

① ئارتىللىرىيە - توپ - زەمبىرەكلەر ياكى شۇنداق قىسىم. - تەر.

ئۇنىڭ رازىلىغىنى ئالغاندىن كېيىن، كەچقۇرۇن سائەت تۆتلىرىدە گرۇنتقا يېتىپ كېلىپ، باگراتىيون ھوزۇرغا كەلدى. بوناپارتنىڭ ئادىۋانتى مېۋراتنىڭ ئەترىدىگە تېخى يېتىپ كەلمىگەن، شۇنىڭ ئۈچۈن جەڭمۇ تېخى باشلانمىغان ئىدى. باگراتىيوننىڭ ئەترىتىدىكىلەر ۋەزىيەتنىڭ ئومۇمى ئەھۋالىنى ئوقمايتتى، ئۇلار سۈلھ توغرىسىدا سۆزلەشسىمۇ ئەمما ئۇنىڭ مۇمكىنلىكىگە ئىشەنمەيتتى. جەڭ توغرىسىدا سۆزلەشسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىغىمۇ ئىشەنمەيتتى.

باگراتىيون بولكونىسىنى كۈتۈزۈۋىنىڭ سۆيۈملۈك ۋە ئىشەنچلىك ئادىۋانتى دەپ بىلەتتى، شۇڭا، ئۇنى ئايرىم ئېتىۋار ۋە ئىلتىپات بىلەن قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭغا بۈگۈن-ئەرتە جەڭ بولۇش ئېھتىمالى بارلىغىنى ئېيتتى ۋە ئۇنىڭغا جەڭ ۋاقتىدا خالىسا ئۆزىنىڭ يېنىدا تۇرۇشقا ياكى ئارىيېرگاردتا قېلىپ، چېكىنىش تەرتىۋىنى كۈزىتىپ بېرىشقا تولۇق ئەركىنلىك بېرىپ، ”بۇمۇ ناھايىتى مۇھىم ئىش“ دىدى.

— لېكىن بۈگۈن ئېھتىمال جەڭ بولماس، — دىدى باگراتىيون، خۇددى كىنەز ئاندرېگە تەسەللى بەرگەندەك.

”ئەگەر بۇمۇ ئىشتاپتىن پەقەت مېدا ئېلىش ئۈچۈنلا ئېۋەتىلە... دىغان ئادەتتىكى بايۋەچچىلەردىن بىرى بولسا، ئارىيېرگاردتەمۇ مۇكاپات ئېلىشى مۇمكىن، ئەگەر مەن بىلەن بىللە بولۇشنى خالىسا، مەيلى... باتۇر ئەپتسەر بولسا، زۆرۈر بولۇپ قالار“ دەپ ئويلايتتى باگراتىيون. كىنەز ئاندرې باگراتىيوننىڭ سۆزلىرىگە ھېچنىمە دەپ جاۋاب بەرمەستىن، تاپشۇرۇق ئالغان چاغدا قايىقا بېرىشنى بىلىۋېلىش ئۈچۈن، چارلاش پوزىتسىيىسىنى، قوشۇنلار تۇرغان

جايىنى كۆرۈشكە ئۇنىڭدىن ئىجازەت سورىدى. ئەترەتنىڭ چىرايلىق ۋە ئالىپتە كىيىنگەن، كۆرسەتكۈچ بارمىغىغا ئالماس كۆزلۈك ئۈزۈك تاقىغان، فرانسۇزچىنى ياخشى بىلمىسىمۇ، ئەمما ناھايىتى ئىشتىياق بىلەن سۆزلەيدىغان نوۋەتچى ئەپتسەرى كىنەز ئاندرېنى باشلاپ بېرىش ئۈچۈن چاقىرتىلدى.

ھەممە تەرەپتىن خۇددى نىمىدۇ بىر نەرسىلەرنى ئىزدەپ يۈرگەن قاپاقلىرى تۈرۈك، ئۈستى-باشلىرى نەم ئەپتسەرلەر، يېزىدىن ئىشىك، ئورۇندۇق ۋە چېتەن تامنىڭ تاختىلىرىنى كۆتىرىپ كېلىۋاتقان ئەسكەرلەر كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— بۇلارنى ھىچ ئادەم قىلالمايۋاتىمىز، كىنەز، — دىدى ئىشتاپ ئەپتسەرى ئادەملەرنى كۆرسىتىپ، — كاماندېرلار ئەسكەرلەرنى ئۆز مەيلىگە قويۇپ بېرىپ، مانا بۇ يەرگە كىرىۋېلىپ، بەھوزۇر ئولتۇرۇشۇپتۇ، — دىدى باققال چېدىرنى كۆرسىتىپ، — ئەتىگەن ھەممىسىنى ھەيدىۋەتكەن ئىدىم، قاراڭ، يەنە يىغىلىشىپتۇ، بېرىپ بىر قورقۇتۇۋېتىش كېرەك، كىنەز. شۇ زاماتلا.

— يۈرۈڭ، بىرگە بارايلۇق، مەنمۇ پىشلاق بىلەن نان ئالماقچە. — دىدى تېخىچە ئەتىگەنلىك ناشتا قىلمىغان كىنەز ئاندرې. — سىز ھىلى نىمىشقا دىمىدىڭىز، كىنەز؟ مەن ئۆزەمنىڭ نان-چايلىرىم بىلەن كۈتكەن بولاتتىم-غۇ.

ئۇلار ئاتلىرىدىن چۈشۈپ، باققالنىڭ چېدىرىغا كىرىشتى. ھېرىپ كەتكەن، يۈزلىرى قىزارغان بىرقانچە ئەپتسەر شىرەلەردە يەپ-ئىچىپ ئولتۇراتتى.

— بۇ قانداق گەپ، ئاخىر، جاناپلار! — دىدى ئىشتاپ ئەپتسەرى، خۇددى شۇ گەپنى بىرقانچە قېتىم ئېيتىۋېرىپ چېنىغا

تەككەن ئادەمدەك. — خىزمەتنى تاشلاپ قويۇشقا بولمايدۇ. كىنەز ھىچكىمنى قالدۇرما دەپ بۇيرۇدى. بۇ قانداق بولغىنى، جانابى شتابس-كاپتان، دىدى ئۇ كىچىككىنە، باش-كۆزى كىر، ئورۇق توپچى ئەپتسەرگە قاراپ؛ ئۇ ئۆتۈكسىز، پايپاق بىلەن ئولتۇراتتى (ئۇ ئۆتۈكلىرىنى قۇرۇتۇش ئۈچۈن باققالغا بەرگەن ئىدى)، ئۇلار كىرگەندە، ئۇ غەيرى تەبىئى جىلمىيىپ ئورنىدىن تۇردى.

— ھە، كاپتان تۇشىن، سىزگە ئۇيات ئەمەسمۇ؟ — دىدى سۆزىنى داۋام قىلىپ ئىشتاپ ئەپتسەرى، — سىز بولسىڭىز توپچى ئەپتسەر، ھەممىگە نەمۇنە بولۇشىڭىز كېرەك ئىدى، ئەمما سىز ئۆتۈك-سىز ئولتۇرۇپسىز. ئۇلار سىگنال ① بەرمەكچى، سىز تېخى يالاڭ ئاياق ھوزۇر قىلىپ ئولتۇرۇپسىز-دە، (ئىشتاپ ئەپتسەرى كۈلۈمسىرەپ قويدى). قېنى، ھەممەڭلەر جاي-جايىڭلارغا كېتىڭلار، جانابىلار، ھەممەڭلار. — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ باشلىقلاردەك.

كىنەز ئاندرې شتابس-كاپتان تۇشىنغا ئىختىيارسىز كۈلۈمسىرەپ قويدى. تۇشىن لام-جىم دىمەستىن ۋە تەبەسسۇم قىلىپ تۇرۇپ، ئېغىرلىغىنى يالىڭاچ پۇتلىرىنىڭ بىردەم بىرسىگە، بىردەم ئىككىنچە-سىگە سېلىپ، چوڭ، مەنالىق ۋە مۇلايىم كۆزلىرىدىن سوئال نەزىرى بىلەن بىردەم كىنەز ئاندرېگە، بىردەم ئىشتاپ ئەپتسەرىگە قارايتتى.

— ئەسكەرلەردە: يالاڭ ئاياق بولساڭ، ئەپچىلەرەك بولسىەن،

① سىگنال — خەۋپ — خەتەرنى بىلدۈرىدىغان سىگنال، دۈشمەن ھاۋادىن ياكى باشقا تەرەپلەردىن ھۇجۇم قىلماقچى بولغاندا بېرىلىدۇ، بۇنىڭ ئۈچۈن داڭ ئۈرۈلىدۇ ياكى زاۋۇت-فابرىكىلارنىڭ گۈدۈكلىرى ۋاقىرايدۇ. — تەر.

دېگەن گەپ بار، — دېدى كاپىتان تۇشىن كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ ۋە قىزىرىپ، ئۆزىنىڭ ئاقۇلاي ھالىتىدىن چاقچاق قىلىش ھالىتىگە ئۆتمەكچى بولغاندەك قىلىپ.

بىراق، ئۇ سۆزىنى تۈگەتمەي تۇرۇپلا، بۇ چاقچىغىنىڭ ئۆتمە-گىنىنى ۋە دېگەن يېرىدىن چىقىمىغىنىنى سېزىپ خىجالەت بولۇپ قالدى.

— قېنى، كېتىپ قېلىڭ، — دېدى ئىشتاپ ئەپتسەرى ئۆزىنىڭ جىددىلىگىنى ساقلاپ قېلىشقا تىرىشىپ.

كىنەز ئاندرې توپچى ئەپتسەرىنىڭ تۇرقىغا يەنە بىر قېتىم قاراپ قويدى. ئۇنىڭ قىياپىتىدە قانداقتۇ غەلىتى، ھەربى ئادەمگە مۇتلەق ئوخشەمايدىغان، كىشىنىڭ كۈلكىسىنى قىستايدىغان، لېكىن كىشىنى ئۆزىگە جەلىپ قىلىدىغان ئالاھىدىلىك بار ئىدى.

ئىشتاپ ئەپتسەرى بىلەن كىنەز ئاندرې ئاتلىرىغا مىنىشىپ كېتىپ قالدى.

ئۇلار يېزىدىن چىقىپ، يوللاردا ئۈزۈلمەي كېلىۋاتقان — كېتىۋاتقان ئەسكەرلەر ۋە ھەر خىل كاماندا ئەپتسەرىلىرىنى قوغلاپ ئۆتۈپ كېتىپ ھەم ئۇچرىتىپ، سول تەرەپتە قىزىرىپ تۇرغان توپىسى تېخى ئەمدىلا كولاپ چىقىرىپ تاشلانغان يېڭى قۇرۇلغان ئىستېھكاملارنى كولاپ كۆردى. بىرقانچە باتالىيون ئەسكەر كۆينەكچان ھالدا، ئىزغىرىن سوغاققا قارىماستىن، خۇددى ئاق چۈمۈلىلەردەك، شۇ ئىستېھكاملاردا مېزىلدىماقتا ئىدى؛ توپا دۆڭلىرىنىڭ نېرىقى تەرىپىدە كىملىرىدۇ گۈرجەك بىلەن قىزىل توپىنى توختىماستىن ئاتماقتا ئىدى. ئۇلار ئىستېھكامنىڭ ئارقىسىدا ئىستېھكامدىن يۈگۈرۈشۈپ كېلىپ، توختىماستىن ئالمىشىپ دەم ئېلىۋاتقان بىرقانچە ئون ئەسكەرگە

يولۇقتى. ئۇلار بۇ سېسقى ھاۋادىن تېزرەك چىقىپ كېتىش ئۈچۈن،
بۇرۇنلىرىنى ئېتىپ ئاتلىرىنى چاپتۇرۇپ ئۆتۈپ كېتىشى كېرەك
ئىدى.

— Voilà l'agrément des camps, mosieur le prince
(لاگېرنىڭ يېقىملىغى مانا شۇ-دە، كىنەز)، — دىدى نوۋەتچى
ئىشتاپ ئەپتسەرى.

ئۇلار نېرىقى تەرەپتىكى تاققا چىقتى. بۇ يەردىن فرانسۇزلار
كۆرۈنۈپ تۇراتتى. كىنەز ئاندرې توختاپ سىنچىلاپ قاراشقا
باشلىدى.

بىزنىڭ باتارېيىمىز^① مانا شۇ يەردە تۇرىدۇ، — دىدى ئىشتاپ
ئەپتسەرى ئەڭ ئىگىز بىر يەرنى كۆرسىتىپ، — ھىلىقى ئۆتۈكسىز
ئولتۇرغال تەننىڭ باتارېيىسى، ئۇ يەردىن ھەممە تەرەپنى
كۆرگىلى بولىدۇ. بارايلىچۇ، كىنەز.

— رەھمەت، ئەندى ئۆزەم بارىۋېرىمەن، — دىدى كىنەز ئاندرې
ئىشتاپ ئەپتسەرىدىن تېزرەك قۇتۇلماقچى بولۇپ، —
سىز تەشۋىشلەنمەڭ.

ئىشتاپ ئەپتسەرى قېلىپ، كىنەز ئاندرې ئۆزى ئاتلىق كېتىپ
قالدى.

ئۇ ئالدىغا يۈرگەنسىپىرى، يەنى دۈشمەنگە يېقىنلاشقانسىپىرى،
ئەسكەرلەر شۇنچە تەرتىپلىك ۋە روھى شۇنچە ئۈستۈن كۆرۈنەتتى.
ئەڭ تەرتىپسىز ۋە روھى چۈشكەن قوشۇننى ئۇ ئەتىگەن سىنايمىغا
يېقىن، فرانسۇزلاردىن ئون چاقىردىم بۇ ياققا كۆرگەن ئىدى.

① باتارېيە — بۇ يەردە: توپ — زەمبىرەكچى قىسىم. — تەر.

گرۇنتتسمۇ بىرئاز تەشۋىش ۋە بىرقەدەر ۋەھىمە بار ئىدى. ئەمما كىنەز ئاندرې فرانسۇزلارغا يېقىنلاشقانسىرى قوشۇنلىرىمىزنىڭ ئوز كۈچىگە بولغان ئىشەنچى ۋە روھى شۇنچە روشەن كۆرۈنەتتى. شىنپىل كىيگەن ئەسكەرلەر سەپ تارتىپ تۇراتتى، فېلد فېبېل ① ۋە روتا كاماندىرلىرى ئادەملەرنى بۆلۈملەرگە ئاجرىتىپ سافايىتى ۋە بۆلۈملەرنىڭ ئاخىرىدا تۇرغان ئەسكەرلەرنىڭ كۆكرىگىگە بارمىقى بىلەن نوقۇپ نىقتاپ قولىنى كۆتىرىشكە بۇيرۇق قىلاتتى؛ ھەممە ئەتراپقا تارقالغان ئەسكەرلەر ياغاچ ۋە شاخلارنى توشۇپ، خوشال-خورام كۈلۈشۈپ ۋە بىر بىرى بىلەن پاراڭ سېلىشىپ، لاپاسلارنى قۇرۇشاتتى؛ گۈلخان ئەتراپىدا كىيىملىك ۋە يالىڭاچ ئەسكەرلەر كۆينەكلىرىنى، پايتمىلىرىنى قۇرۇتۇپ ياكى ئۆتۈك ۋە شىنپىللىرىنى ياماپ ئولتۇرۇشاتتى، قازان ۋە ئاشپەزلەرنىڭ ئەتراپىغا توپلىشىۋالاتتى. بىر روتىدا غىزا تەييار بولسا، ئەسكەرلەر ھور چىقىپ تۇرغان قازانغا شۆلگەيلىرىنى يۈتۈپ قارايتتى ۋە ئۆز لاپاس-لىرىنىڭ ئالدىدىكى كۆتەك ياغاچتا ئولتۇرغان كاپتېنارمۇس ② ياغاچ تاۋاقتا ئەكىلىپ بەرگەن غىزانى تېتىپ كۆرۈشنى كۈتەتتى.

تەلەپلىگرەك باشقا بىر روتىدا (چۈنكى ھاراق ھەممىلا روتىلاردا بولمايتتى) ئەسكەرلەر كىچىككىنە سوغىنى ئېگىشتۈرۈپ نۆۋەت بىلەن تۇتۇلۇۋاتقان سۇدانلارنىڭ قاپقىغىغا ھاراق قۇيۇۋاتقان چوقۇر

① فېلد فېبېل — پادىشا ئارمىيىسىدە روتا كاماندىرنىڭ ياردەمچىسى. —

تەر.

② ئارمىيىدە ئوزۇق — تۈلۈك ۋە كىيىم — كېچەكلەرنى ساقلاش ۋە بېرىشكە

مەسئۇل بولغان ئادەم. — تەر.

ۋە كەڭ يەلكىلىك فېلد فېبېل ئەتراپىدا توپلىشىپ تۇراتتى. ئەسكەرلەر سۇدان قاپقىغىنى لېۋىگە خۇددى "بىسىللا" دىگەندەك تەقۋادار قىياپەتتە يېقىن ئەپكىلىپ، ھاراقنى ئاغزىغا تۆكۈپ غۇپپىدە ئىچىۋېتەتتى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن لەۋلىرىنى يالىشىپ ھەم شىنپىللىردىن نىڭ يەڭلىرى بىلەن ئاغزىنى ئېرتىشىپ، خۇرسەن قىياپەتتە فېلد فېبېلنىڭ ئەتراپىدىن كېتىشەتتى. بۇ ئادەملەرنىڭ رەڭگى-رۇخسارىدىن قارىغاندا، بۇ ئىش خۇددى دۈشمەننىڭ ئۇدۇلىدا، ئاز دىگەندە يېرىمى قايتىپ چىقمايدىغان جەڭ ئالدىدا ئەمەس، بەلكى خۇددى مەملىكەتنىڭ ئىچكىرىسىدە تىچ-بىخارامان دەم ئېلىشنى كۈتۈپ تۇرغان جايدا بولۇۋاتقانغا ئوخشايتتى. كىنەز ئاندرې مەرگەنلەر پولكىدىن ئۆتۈپ، خۇددى شۇ خىلدا خۇشچاقچاق-لىق بىلەن بەنت بولغان ياش يىگىتلەردىن ئىبارەت كىيىۋ بومبىچىلىرى پولكىغا قاراشلىق بىر بومبىچى ۋزۇود ئالدىدىن چىقىپ قالدى، بۇ ۋزۇود باشقا لاپاسلاردىن ئىگىزرەك بولغان پولك كاماندىرى لاپىسىغا يېقىن يەردە بولۇپ، سەپ تارتقان ۋزۇود ئەسكەرلىرىنىڭ ئالدىدا يالىڭاچ بىر كىشى ياتاتتى. ئۇنى ئىككى ئەسكەر كۈتۈپ تۇراتتى، ئىككىسى بولسا چىۋىق بىلەن يالىڭاچ بېلىگە غۇلاچلاپ راسا ساۋدماقتا ئىدى. سېمىز مايور ئەسكەرلەر سېپى ئالدىدا ئۇ ياق-بۇ ياققا مېڭىپ يۈرۈپ، ئۇنىڭ دات-پەريات دېيىشىگە قۇلاق سالماستىن:

— ئەسكەرگە ئوغرىلىق قىلىش نومۇس، — دەپتتى، — ئەسكەر دىگەن ھالال، ئالسىجاناپ ۋە جەسۇر بولۇش كېرەك؛ ئەگەر ئۆز ئاغىنىسىنىڭ نەرسىنى ئوغرىلىغان بولسا، دىمەك، نومۇسى يوق؛ بۇ ئەبلەخ: ئۇر، ئۇر!

چىۋىقنىڭ شارتىداپ تەككەنلىكى ۋە ساۋىلىۋاتقان ئەسكەرنىڭ پۈتۈن دالانى بېشىغا كىيگەندەك دات - پەريات كۆتىرىپ ۋاقىراۋاتقان، ئەمما يالغان ئاۋازلىرى ھامان ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

— ئۇر! ئۇر! — دەيتتى مايور.

چىرايىدىن ھەيران بولغانلىقى ۋە ئازاپ چېكىۋاتقانلىقى كۆرۈنۈپ تۇرغان ياش بىر ئەپتسەر ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئاتلىق ئادىۋاتقا سوئال نەزىرى بىلەن ئۆرۈلۈپ قاراپ، جازالىنىۋاتقان ئادەمنىڭ ئالدىدىن ئېرى كېتىپ قالدى.

كىنەز ئاندرې ئالدىنقى لىنىيىگە چىقىپ فرونت بويلاپ كەتتى. ئوڭ ۋە سول قاناتتا تۇرغان بىزنىڭ ۋە دۈشمەننىڭ ئەسكەرلىرى بىر بىرىدىن خېلى يىراقلىقتا تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن ئەتىگەن ئەلچىلەر ئۆتۈپ يۈرگەن ئوتتۇرىدىكى بىر جاي شۇنچىلىك يېقىن ئىدىكى، ئىككى تەرەپتىكى ئەسكەرلەر بىر بىرىنى بەھوزۇر كۆرۈپ ۋە بەھوزۇر سۆزلىشىپ تۇرالايتتى. ھەر ئىككى تەرەپتىمۇ بۇ يەردە ساقچىلىقتا تۇرغان ئەسكەرلەردىن تاشقىرى، يەنە كۆپ تاماشىچىلار كۆزلىرىگە يات ۋە غەلىتى كۆرۈنگەن دۈشمەننى تاماشا قىلىپ تۇرۇشاتتى.

گەرچە ساقچى ئەسكەرلەرگە يېقىن كېلىش مەنىسى قىلىنغان بولسىمۇ، كاماندىرلار ئەتىگەندىن بېرى بۇ تاماشىچىلارنى ھەيدەپ قوغلىۋېتەلمەيتتى. خۇددى تاڭسۇق بىر نەرسىلەرنى كۆرسىتىۋاتقاندەك ساقچى ئەسكەرلەر فرانسۇزلارغا قارىمايتتى، بەلكى كېلىۋاتقان تاماشىچىلارنى كۆزىتىپ زېرىكىپ، نۆۋەتچىنى كۈتۈپ تۇراتتى. كىنەز ئاندرې فرانسۇزلارنى سىنجىلاپ كۆرۈش ئۈچۈن توختىدى.

— قارىغىنىچۇ، قارا، — دېدى بىر ئەسكەر ئۆزىنىڭ يولدىشىغا

رۇس ئوقچى ئەسكەرنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ: ئۇ ئەپتسەر بىلەن ئالدىدىكى ساقچى ئەسكەرگە يېقىنلىشىپ كەلدى ۋە فرانسۇز گېرېنادىيورى بىلەن نەمىدۇ بىر نەرسىلەرنى تېز-تېز ۋە قىزىپ سۆزلەيتتى. — ئۇنى قارا، فرانسۇزچىنىمۇ قاتۇرىدىكەنغۇ، تېخى! ئاۋۇ فرانسۇزمۇ ئۇنىڭغا يېتىشەلمەيۋاتىدۇ. قېنى، سەنمۇ سۆزلەپ باققىنا، سىدوروۋ!

— ئالدىرماي تۇر، قۇلاق سال. قارا، قاتۇرىدىكەن-دە! — دەپ جاۋاپ بەردى فرانسۇزچە سۆزلەشكە ئۇستا دەپ ھىساپلانغان سىدوروۋ.

ئەسكەرلەر كۈلۈشۈپ كۆرسەتكەن ئادەم دولوخوۋ ئىدى. كىنەز ئاندرې ئۇنى تونۇپ، گېپىگە قۇلاق سېلىشقا باشلىدى. دولوخوۋ سول قاناتتا تۇرغان ئۆز پولىكىدىن بۇ يەرگە روتا كاماندىرى بىلەن بىرگە كەلگەن ئىدى.

— قېنى، سۆزلە، سۆزلە! — دىدى روتا كاماندىرى ئالدىغا ئېگىشىپ ئۆزى ئۈچۈن چۈشىنىكسىز بولغان بىرەر ئېغىز سۆزنىمۇ چۈشۈرۈپ قويماسلىق ئۈچۈن سۆزلەشكە قىزىقتۇرۇپ. — مەرھەمەت، تېزرەك سۆزلە! ئۇ نىمە دەۋاتىدۇ؟

دولوخوۋ روتا كاماندىرىغا جاۋاپ بەرمىدى: ئۇ فرانسۇز گېرېنادىيورى بىلەن بولۇۋاتقان مۇنازىرىگە بېرىلىپ كەتكەن ئىدى. ئۇلار، شۇنداق بولۇشقا تېگىشلىك بولغاندەك، ئۇرۇش ھەركەتلىرى توغرىسىدا سۆزلەشمەكتە ئىدى. فرانسۇز بولسا ئاۋستىرىيىلىكلەرنى رۇسلار بىلەن ئارىلاشتۇرۇۋېتىپ، رۇسلار قۇشقۇنغا ئولتۇردى ۋە ئۇلىدىن تىكىۋەتنى دەپ ئىسپاتلىماقچى بولاتتى؛ دولوخوۋ بولسا، رۇسلار قۇشقۇنغا ئولتۇرغىنى يوق، بەلكى فرانسۇزلارنى يەڭدى دەپ

ئىسپاتلايتتى.

— بۇ يەردىن سىلەرنى قوغلىۋېتىڭلار دەپ بۇيرۇق بەرسىلا،
قوغلىۋېتىمىز، — دېدى دولوخوۋ.

— ھۇشيار بولۇڭلار، تېخى سىلەرنى كازاك — پازاكلرېڭلار
بىلەن بىرگە ئەسىر ئالمايلىق يەنە! — دېدى بومبېچى فرانسۇز.
فرانسۇز تاماشىچىلىرى بىلەن ساقچى فرانسۇزلار كۈلۈشۈپ
كەتتى.

— سىلەرنى خۇددى سۇۋوروۋ ۋاقتىدا ئۇسۇل ئويناتقاندا
ئوينىتىمىز، — دېدى دولوخوۋ.
— Qu'est-ce qu'il chante (ئۇنىڭ كاپىشۋاتقىنى نىمە؟)، —
دېدى بىر فرانسۇز.

— De l'histoire ancienne (كونا تارىخ)، — دېدى باشقا
بىرسى، گەپنىڭ ئىلگىرى بولغان ئۇرۇشلار توغرىسىدا كېتىۋاتقاندا —
L'Empereur va lui faire voir à votre Souvara, comme aux autres...
باشقىلرىڭىمۇ كۆرسىتىپ قويدۇ...)

— بوناپارت... — دېگەن ئىدى دولوخوۋ گەپ باشلىماقچى
بولۇپ، ئەمما فرانسۇز ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈۋەتتى — دە، ئاچچىقلىنىپ:
— بوناپارت ئەمەس. پادىشا دېگىن! Sacré nom... (لەندە —
تى...)

— شەيتان سويسۇن پادىشاينىڭ تېرىسىنى!
شۇنىڭ بىلەن دولوخوۋ رۇسچىسىغا ئەسكەرلەرگە خاس قوپال
ئىل بىلەن تىلدى — دە، مىلتىغىنى ئۆشنىسىگە ئېلىپ:
— يۈرۈڭ، ئىۋان لۇكىچ، — دېدى روتا كاماندىرىغا.

— مانا، فرانسۇزچىسىغا سۆزلەش دىگەن مۇنداق بولىدۇ، —
دىدى پوستا تۇرغان ئەسكەرلەر. — قېنى، سىدوروۋ، سەنمۇ بىر
بايلاپ قويغىنچۇ!

سىدوروۋ كۆزلىرىنى قىسىپ قويدى. — دە، فرانسۇزلارغا قاراپ،
چۈشىنىكسىز سۆزلەرنى تېز-تېز تەكرارلاشقا باشلىدى:
— كارى، مالا، تافا سافى، مۇتېر، كاسكا، — دىدى ئۇ خۇددى
فرانسۇزچە سۆزلەۋاتقاندەك، ئۆزىنىڭ ئاۋازىغا روشەن ئاھاڭ
بېرىشكە تىرىشىپ.

— ھو، ھو، ھو! خا، خا، خا، خا! ئۇھ! ئۇھ! — ئەسكەرلەر
شۇنداق قاقاخلاپ ئۈچىيى ئۈزۈلۈپ كەتكەندەك كۈلۈپ كېتىشتىكى،
ئۇلارنى كۆرۈپ فرانسۇزلارمۇ ئىختىيارسىز كۈلۈشۈپ كەتتى.
مۇشۇنداق كۈلكىدىن كېيىن مىلتىقلىرىنىڭ ئوقىنى ئېلىپ تاشلاپ،
ئوق-دورىلارغا ئوت قويۇپ ھەممەيىلەن ئۆزلىرىنىڭ ئۆيلىرىگە
كېتىۋەرسىمۇ بولىدىغاندەك تۇيۇلاتتى.

بىراق، ئوقلانغان مىلتىقلار، ئۆيلەر ۋە ئىستېھكاملاردىكى ئوق
ئېتىلىدىغان ۋەھىملىك تۆشۈكلەر، بىر بىرىگە قارىتىپ ئورنىتىپ
قويۇلغان زەمبىرەكلەر يەنە ئىلگىرىدىكىدەكلا تۇراتتى.

16

كىسەز ئاندىرى ئوڭ قاناتتىن سول قاناتقىچە ئەسكەرلەرنىڭ
ھەممە لىنىيىسىنى ئايلىنىپ چىقىپ، ئىشتاپ ئەپتەسەرنىڭ
ئېيتىشىچە، پۈتۈن جەڭ مەيدانى كۆرۈنىدىغان توپچىلار تۇرغان
ئىگىزلىككە چىقتى. ئۇ بۇ يەردە ئاتتىن چۈشنى ۋە ھارۋىدىن

چۈشۈرۈپ قاتار ئورنىتىلغان تۆت زەمبىرەكنىڭ ئەڭ چەتتىكى بىرىنىڭ يېنىدا تۇردى. زەمبىرەكلەرنىڭ ئالدىدا يۈرۈپ تۇرغان چاسوۋۇي^① توپچى ئەپتسەرنى كۆرۈپ "ھازىر ئول" ھالىتىدە تۇرغان ئىدى، لېكىن ئەپتسەرنىڭ قول ئىشارىسىنى كۆرۈپ يەنە بايقىدەك ئۆزىنىڭ تەكشى ۋە زېرىكتۈرىدىغان يۈرۈشىنى داۋاملاش- تۇردى. زەمبىرەكلەرنىڭ ئارقىسىدا زەمبىرەك ھارۋىلىرى، ئۇنىڭ نېرىسىدا ئات باغلايدىغان قوزۇق ۋە توپچىلارنىڭ گۈلخانلىرى كۆزگە چۈشەتتى. سول تەرەپتە ئەڭ چەتتىكى زەمبىرەكتىن ئانچە يىراق بولمىغان يەردە دەرەخ شاخلىرىدىن يېڭىدىن توقۇلغان كەپە تۇراتتى، ئۇنىڭدىن ئەپتسەرلەرنىڭ قىزىق پاراڭلىرىنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

دەرۋەقە، توپچىلار تۇرغان بۇ دۆڭلۈكتىن رۇس قوشۇنلىرىنىڭ جايلاشقان ئورۇنلىرى پۈتۈنلەي دىگۈدەك ۋە دۈشمەن قوشۇنلىرى- نىڭ كۆپ قىسمى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. توپچىلار دەل ئۇدۇلىسىدىكى نېرىقى ئىگىزلىكنىڭ چوققىسىدا شېنىسگىراپىن يېزىسى كۆرۈنۈپ تۇراتتى؛ سول ۋە ئوڭ تەرەپتە ئۈچ ئورۇندا يىقىلغان گۈلخانلارنىڭ تۈتۈنلىرى ئارىسىدىن فرانسۇز ئەسكەرلىرى توپىنى پەرق ئەتكىلى بولاتتى ۋە ئەسكەرلەرنىڭ كۆپ قىسمى يېزىنىڭ ئۆزىدە ۋە دۆڭلۈك- نىڭ ئارقىسىدا جايلاشقاندا كۆرۈنەتتى. يېزىنىڭ سول تەرىپىدە تۈتۈن ئارىسىدا قانداقتۇ توپچىلارغا ئوخشىغان نەرسە كۆرۈنەتتى، لېكىن ئاددى كۆز بىلەن ئوبدان كۆرگىلى بولمايتتى. قوشۇنلىرى- مىزنىڭ ئوڭ قانىتى فرانسۇزلارنىڭ سەپلىرى ناھايىتى روشەن

① پۈستاتۇرغان ئەسكەر. — تەر.

كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان تىك دۆڭلۈككە جايلاشقان ئىدى. بۇ دۆڭلۈكنى بويلاپ بىزنىڭ پىيادە ئەسكەرلىرىمىز جايلاشقان ئىدى ۋە ئەڭ چېتىدىن ئاتلىق ئەسكەرلەر كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئوتتۇرىسىدا، تۇشىن توپچىلىرى تۇرغان يەردە، يەنى كىنەز ئاندرې سېپى كۈزەتكەن يەردە، بىزنى شېنگرابېن يېزىسىدىن ئاجرىتىپ تۇرىدىغان سۈيى ئېقىپ تۇرغان سايغا توپ-توغرا چىقىدىغان ۋە چۈشىدىغان قىيالىق بار ئىدى. سول تەرەپتە بىزنىڭ ئەسكەرلىرىمىز ئورمانغا يېقىنلىشاتتى، ئۇ يەردە بىزنىڭ ئوتۇن يېرىۋاتقان پىيادە قىسىملىرىمىزنىڭ گۈلخانلىرى بار ئىدى. فرانسۇزلارنىڭ لىنىيىسى بىزنىڭ لىنىيىمىز-دىن كەڭرەك ئىدى، شۇ سەۋەپتىن فرانسۇزلارنىڭ بىزنى ئىككى تەرەپتىن ئاسانلا قورشاپ ئېلىشى تۇرغان گەپ ئىدى. بىزنىڭ سېپى-مىزنىڭ ئارقىسى ھەم تىك ۋە چوڭقۇر يارلىق بولۇپ، ئۇنىڭدىن توپچىلار ۋە ئاتلىقلىرىمىزنىڭ چېكىنىشى تەس ئىدى. كىنەز ئاندرې زەمبىرەككە جەينىڭنى تىرەپ تۇرۇپ ۋە دەپتىرىنى چىقىرىپ، ئەسكەرلەرنى جايلاشتۇرۇش پىلانىنى يازدى. ئۇ ئىككى يەرگە قېرىنداش بىلەن بەلگە سېلىپ قويۇپ، ئۇنى باگراتىيونغا خەۋەر قىلماقچى بولدى. ئۇ، بىرىنچىدىن، پۈتۈن توپچىلارنى ئوت-تۇرغا توپلاشنى، ئىككىنچىدىن، ئاتلىق قىسىملارنى ئارقىغا، يارنىڭ ئۇ تەرىپىگە ئۆتكۈزۈۋېتىشنى مۆلچەرلەيتتى. كىنەز ئاندرې ھەمىشە باش قوماندان بىلەن بىللە بولۇپ، ئەسكەرلەرنىڭ ھەرىكىتىنى ۋە ئومۇمى ئەمىر-پەرمانلارنى كۈزىتىپ بارغانلىغى، جەڭلەرنىڭ تارىخى تەسۋىرى بىلەن ئۈزلۈكسىز مەشىغۇل بولۇپ ئۆگەنگەنلىكى ئۈچۈن، ئالدىدىكى جەڭ ھەرىكەتلىرى قانداق بولۇشىنى تەخمىنى تەرزىدە دەررۇ كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. پەقەت

تۆۋەندىكىدەك چوڭ توساتلىقلارنىڭ تۇغۇلۇش ئىمكانىيىتى ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا كەلدى: "مۇبادا دۈشمەن ئوڭ قاناتقا ھۇجۇم قىلىپ قالسا، — دەيتتى ئۆزىچە، — كىيىۋ بومبىچىلىرى پولكى ۋە پودولىسكى مەرگەنلەر پولكى مەركەزدىن ياردەمگە قوشۇن يېتىپ كەلگىچە ئۆز سەپلىرىنى ساقلاپ تۇرۇشلىرى كېرەك بولىدۇ. بۇنىڭ بولغان تەقدىردە، دراگۇنلار^① دۈشمەن قانتىغا زەربە بېرىپ، ئۇلارنى ئۇلاقتۇرۇپ تاشلايدۇ. ئەگەر دۈشمەن ئوتتۇرىغا ھۇجۇم قىلسا، بىز ئوتتۇرىدىكى توپچىلارنى شۇ دۆڭلۈككە ئورنىتىپ، ئۇنىڭ ھىمايىسى ئاستىدا سول قاناتتىكى ئەسكەرلىرىمىزنى ئېلىپ كېلىمىز — دە، يارلىققا قاراپ يانمۇ — يان تۇرۇپ چېكىنىمىز" — دەپ ئۆزىچە مۇھاكىمە قىلاتتى...

ئۇ توپچىلار روتىسىدا زەمبىرەك يېنىدا بولغان ھەممە ۋاقىت ئىچىدە، خۇددى ئادەتتە بولىدىغان ئەھۋالدىكى، لاپاستا سۆزلەشۋاتقان ئەپنىسەرلەرنىڭ سۆزلىرىنىڭ ئاۋازلىرىنى توختىماستىن ئاڭلاپ تۇردى، ئەمما ئۇلار قىلغان سۆزلەرنىڭ بىر ئېغىزىنىمۇ چۈشەنمىدى. لېكىن، لاپاستىن ئاڭلانغان تاۋۇشلار بىردىنلا شۇنداق بىر سەمىمى ئاھاڭ بىلەن ئۇنى ھەيران قالدۇرغان ئىدىكى، نەتىجىدە ئىختىيارسىز ئاڭلاشقا باشلىغان ئىدى.

— ياق، ئەزىزىم، — دېدى يېقىملىق ۋە كىنەز ئاندرېگە تونۇش بولغاندەك بىر ئاۋاز، — مەن شۇنى ئېيتماقچى بولمەنكى، ئەگەر ئادەم ئۆلگەندىن كېيىن نىمە بولۇشىنى بىلسە ئىدى، ھىچكىم ئۆلۈمدىن قورقمىغان بولاتتى... شۇنداق ئەزىزىم.

① ئۇرۇش ۋاقتىدا ئاتتىن چۈشۈپ جەڭ قىلىدىغان ئەسكەرلەر. — تەر.

ئۇنىڭغا قارىغاندا ياشراق باشقا بىر ئاۋاز ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈۋەتتى:

— قورقساڭ، قورقمىساڭ بەربىر ئۆلسەن — بۇنىڭدىن قېچىپ قۇتۇلا لىمايسەن.

— نىمە ئۈنچەۋالا قورقسىلەر! ھەر ئالىملار — دە، — دىدى ئۈچىنچى بىر يوغان ئاۋاز ھەر ئىككىلىسىنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋېتىپ، — سىلەر توپچىلار شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئالىم ئادەملەر ئىكەنلىرىكى، ھاراقۇ — زاكۇسكاڭلارنى بىللە ئېلىپ يۈرەلەيسىلەر. يوغان تاۋۇشلۇق كىشى پىيادە ئەسكەرلەر ئەپتسەرى بولسا كېرەك، كۈلۈپ كەتتى.

— ھەرقانداق بولسىمۇ قورقىدۇ كىشى، — دىدى بىرىنچى تونۇش ئاۋاز، — نىمە بولۇشۇڭنى بىلىمگەنلىڭنىڭ ئۈچۈن قورقسەن. ئۆلگەن — دىن كېيىن روھىڭ ئاسمانغا چىقىپ كېتىدۇ دىسەڭمۇ.... بىز ئاخىر ئاسماننىڭ يوقلىغىنى، بۇ بىر ئاتموسفېرا ئىكەنلىگىنى بىلىمىز — غۇ... يوغان ئاۋاز توپچى ئەپتسەرنىڭ سۆزىنى يەنە بۆلۈۋەتتى.

— قېنى، سىزنىڭ دورا چىلىغان ھاراقىڭىز بىلەن بىزنى مېھمان قىلىشىڭىزچۇ، تۇشىن، — دىدى ئۇ.

”ھە، بۇ ھىلىقى باققالنىڭ چېدىرىدا ئۆتۈكىسىز ئولتۇرغان كاپىتانغۇ“ دىدى مەمنۇنىيەت بىلەن كىنەز ئاندرې پەلسەپە سېستى — ۋاتقان يېقىملىق ئاۋازنى تونۇپ.

— ھاراقىڭىز بېرىمەن، — دىدى تۇشىن، — لېكىن قانداق بولسىمۇ كەلگۈسى ھاياتىنى بىلىشى... — ئۇنىڭ سۆزى ئاغزىدا قالدى.

دەل شۇ چاغدا ئاسماندا ئىسقىرتقان ئاۋاز ئاڭلاندى: بارغانسېرى

يېقىنلىشىپ، بارغانسېرى تېز ئىسقىرىتىپ، ئىسقىرتقانسىرى تېزلىشىپ،
بىر زەمبىرەك ئوقى، خۇددى بىردىنلا دېمى ئىچىگە چۈشۈپ
كەتكەندەك تىندى-يۇ، پەۋقۇلئاددە كۈچ بىلەن لاپاس ئەتراپىدىكى
يەرگە كىرىپ كېتىپ گۈمبۈرلەپ، لاي-توپىلارنى كۆتۈرۈپ چىقار-
دى. يەر خۇددى قورقۇنچلۇق زەربىدىن دات-پەريات كۆتەرگەن-
دەك ئىدى.

خۇددى شۇ ئاندا لاپاستىن ھەممىدىن بۇرۇن مۇشتىگىنى قېيىسىق
چىشلەپ ئالغان پاكارغىنە تۇشىن چىقتى؛ ئۇنىڭ مۇلايىم ۋە ئېقىللىق
يۈزى بىر ئاز تاتىرىپ كەتكەن ئىدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ھىلىقى
يوغان ئاۋازنىڭ ئىگىسى، پىيادە ئەسكەرلەرنىڭ ئەزەمەت ئەپتسەرى
چىقتى-دە، يۈگۈرگەن پېتى تۈگمىلىرىنى ئېتىپ ئۆز روتىسى
تەرەپكە چېپىپ كەتتى.

17

كىنەز ئاندرې توپچىلار روتىسىنىڭ ئالدىدا ئېتىنى توختىتىپ ئېتىلغان
توپنىڭ ئاغزىدىن چىققان ئىسقا قارىدى. ئۇ كەڭ ئەتراپقا باشتىن-
ئاياق كۆز يۈگۈرتۈپ چىقتى. ئۇ پەقەت شۇنى كۆرگەن ئىدىكى،
بۇرۇن توپلىنىپ قىمىرلىماي تۇرغان فرانسۇزلار ھەركەتكە كەلگەن
ئىدى، سول تەرەپتە دەرۋەقە فرانسۇزلارنىڭ توپچىلىرىمۇ بار
ئىكەن. ئۇنىڭ ئۈستىدىكى ئىس تېخى تارقىلىپ كەتمىگەن ئىدى.
ئاتلىق ئىككى فرانسۇز، ئېھتىمال ئادىۋانت بولسا كېرەك، دۆڭگە
قاراپ ئاتلىرىنى چېپىپ كېتىۋاتاتتى. دۆڭلۈكنىڭ ئېتىگىدە، ئېھتىمال
ئالدىنقى قاتارنى كۈچەيتىش ئۈچۈن بولسا كېرەك، دۈشمەننىڭ

روشن كۆرۈنۈپ تۇرغان كىچىك بىر كولونناسى ھەركەتلەنمەكتە ئىدى. بىرىنچى قېتىم ئېتىلغان زەمبىرەك ئوقىدىن چىققان ئىس تېخى تارقىلىپ كەتمەي تۇرۇپلا، يەنە بىر ئىس كۆرۈندى-دە، گۈمبۈرلىگەن ئاۋاز ئاڭلاندى. جەڭنىڭ باشلىنىشى شۇ ئىدى. كىنەز ئاندرې ئاتنىڭ بېشىنى بۇردى ۋە كىنەز باگراتسىوننى ئىزدەپ تېپىش ئۈچۈن ئارقىغا يېنىپ گرۇنت تەرەپكە قاراپ ئېتىنى چاپتۇ-رۇپ كەتتى. ئۇ ئېتىنى چاپتۇرۇپ كېتىۋېتىپ ئۆزىنىڭ ئارقىسىدا بىردىن كەينىدىن بىرى ئېتىلىۋاتقان ۋە بارغانسېرى ئەۋج ئېلىۋاتقان توپ ئاۋازلىرىنى ئاڭلايتتى. روشەنكى، بىزنىڭ توپچىلىرىمىز-مۇ دۈشمەنگە جاۋابەن ئوق ئاتماقتا ئىدى. پەستە، ئەلچىلەر ئۆتكەن يەردە مىلتىق ئاۋازلىرى ئاڭلىناتتى.

لېمارروئا (Lemarrois) بوناپارتنىڭ دەھشەتلىك مەكتۇبىنى مېۋراتقا تېخى ئەمدىلا ئېلىپ كەلگەن ئىكەن، نومۇس قىلىپ قالغان مېۋرات ئۆز خاتاسىنى تۈزىتىش ئۈچۈن قارشىسىدىكى ئازغىنە ئەترەتنى كەچ كىرگىچە، يەنى پادىشا كەلگىچە تارمار قىلىش مەقسىدىدە دەرھال قوشۇنلىرىنى مەركەزگە ۋە ئوراپ ئېلىش ئۈچۈن ئەككى قاناتقا سۈردى.

”باشلاندى! ئەنە!“ — دەپ ئويلىدى كىنەز ئاندرې بارغانسېرى غەزىۋى كېلىشكە باشلىغانلىغىنى سېزىپ. ”لېكىن، قېنى؟ مېنىڭ تۈلۈنم قانداق نامايەن بولىدۇ؟“ — دېدى ئىچىدە.

ئۇ، چارەك سائەت ئىلگىرى شورپا گۈرۈچ ئىچىپ ۋە ھاراق ئىچىپ ئولتۇرغان روتىلار ئارىسىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ھەممە يەردە ئالدىراپ-تېنەپ سەپ تارتىۋاتقان ۋە مىلتىقلىرىنى ئېلىۋاتقان ئەسكەرلەرنى ھەم ھەر بىر ئەسكەرنىڭمۇ ئۆزىگە ئوخشاشلا

غەزەپلىنىپ غەيرەتكە كېلىۋاتقانلىغىنى سېزەتتى. ھەر بىر ئەسكەر ۋە ئەپتسەرنىڭ يۈزىدە "ئەنە باشلاندى! ھەم دەھشەتلىك، ھەم كۆڭۈللۈك!" دىگەن ئىپادە بار ئىدى.

ئۇ قۇرۇلۇپ بولمىغان ئىستىھكامغا يېتىپ كەلمەي تۇرۇپلا، كۈزنىڭ بۇلۇتلۇق كەچقۇرۇنقى يورۇغىدا ئۆزى تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقان ئاتلىقلارنى كۆرۈپ قالدى. ئالدىدىكىسى بوركا^① ۋە قوزا تېرىسىدىن تىكىلگەن تەلپەك كىيىۋالغان بولۇپ، ئاق ئات مىنىپ كېلىۋاتاتتى. بۇ كىنەز باگراتىيون ئىدى. كىنەز ئاندرې ئۇنى كۈتۈپ توختىدى. كىنەز باگراتىيون ئېتىنى توختاتتى ۋە كىنەز ئاندرېنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا بېشىنى لىگىشتىپ قويدى. كىنەز ئاندرې ئۆزىنىڭ كۆرگەنلىرىنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بېرىۋاتقاندا، كىنەز باگرا-تىيون ھامان ئالغا قاراپ تۇراتتى.

"باشلاندى! ئەنە!" دىگەن ئىپادە ھەتتا باگراتىيوننىڭ ئۇنچە-مۇنچە نەرسىدىن ئۆزگەرمەيدىغان بۇغداي ئوڭلۇك يۈزىدە ۋە ئۇيىقىسىز قالغاندەك كۆرۈنگەن سۈزۈلۈپ تۇرغان كۆزلىرىدىمۇ كۆرۈ-نۈپ تۇراتتى. كىنەز ئاندرې ئۇنىڭ ھەركەتسىز-بىپەرۋا يۈزىگە تەشۋىشلەنگەن ھالدا قىزىقىشىنىپ قارايتتى ۋە شۇ تاپتا بۇ ئادەم ئويلاۋاتامدۇ، سېزىۋاتامدۇ، نىمىنى ئويلاۋاتىدۇ ۋە نىمىنى سېزىۋا-تىدۇ؟ دىگەننى ناھايىتى بىلگۈسى كېلەتتى. كىنەز ئاندرې ئۇنىڭغا قاراپ: "بۇ ھەركەتسىز-بىپەرۋا يۈزىنىڭ ئارقىسىدا زادى بىرەر نەرسە بارمۇ-يوق؟" - دەپ ئۆزىگە سوئال بېرەتتى. كىنەز باگرا-

① كاپكازلىقلارنىڭ يېڭى يوق ئۇزۇن كىگىز چەكمەن چاپىنى، كۆپىنچە

يەلكىسىگە ئارتىۋالىدۇ. - تەر.

تيون كىنەز ئاندرېنىڭ سۆزىنى ماقۇللىغىنىغا ئىشارەت قىلىپ بېشىنى لىڭشىتىپ قويدى - دە، خۇددى ھازىر يۈز بېرىۋاتقان ۋە ھازىر ئۇنىڭغا دىگەن ھادىسىلەرنى ئۆزى ئالدىنلا بىلگەندەك، "ياخشى" دەپ قويدى. كىنەز ئاندرې ئېتىنى تېز چاپتۇرۇپ ھاسىراپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن تېز سۆزلەيتتى. كىنەز باگراتسيون خۇددى ئالدىراشقا ھاجەت يوق دىگەندەك قىلىپ، ئۆزىنىڭ شەرق لەھجىسى بىلەن ئالاھىدە سالماقلاپ سۆزلەيتتى. بىراق ئۇ، تۇشۇن توپچىلىرىغا قاراپ كېتىۋاتقىنىدا ئېتىنى چاپتۇردى. كىنەز ئاندرې ئىشتاپ ئەھلىگە قوشۇلۇپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن كەتتى. كىنەز باگراتسيون ئارقىسىدىن باش ئىشتاپ ئەپتسەرى كىنەزنىڭ شەخسى ئادىۋتانتى، ژېركوۋ، ئوردىنارىتسى، چىرايلىق ئىنگىلىزچە جابدۇقلانغان ئات مىنگەن نۆۋەتچى ئىشتاپ ئەپتسەرى، جەڭنى تاماشا قىلىشقا ئىجازەت ئالغان گراژدان ئەمەلدار ھىساپچى ماڭغان ئىدى. بەستلىك، يۈزى ھۆپپىدىغىنا، ئاتنىڭ ئۈستىدە سىلكىنىپ ۋە خوشال بولغىنىدىن ئۆزىچە ھىجىيىپ ئەتراپقا نەزەر سېلىپ كېتىۋاتقان ھىساپچى ئاتلىق - لار، كازاكلار ۋە ئادىۋتانتلار ئارىسىدا ئۆزىنىڭ كىگىزگە ئوخشايدىغان شىنپىلى ۋە تېگىدىكى نېمىسچە ئىگىرى بىلەن غەلىتە كۆرۈنەتتى.

— بۇ كىشى جەڭنى تاماشا قىلماقچى، — دىدى ژېركوۋ بولكونىسىغا ھىساپچىنى كۆرسىتىپ. — بىراق، ئۇنىڭ يۈرىكى ھىلىتىنلا پوكۇلداپ كېتىپتۇ.

— بولدى، قويۇڭ! — دىدى ھىساپچى ژېركوۋنىڭ ئۇنى چاقچاق نىشانىسى قىلغانلىغى ئۆزىگە يېقىپ كېتىپ قەستەن ئۆزىنى گولراق كۆرسەتمەكچى بولغاندەك ئوچۇق چىراي - ساددە، مۇغەمبىرانە جىلمىيىپ.

— Très drôle, mon monsieur prince (ناھايىتى قىزىق،

جانابى كىنەزىم)، — دىدى نوۋەتچى ئىشتاپ ئەپتسەرى (ئۇ، كىنەز دىگەن ئۇنۋان فرانسۇزچە غەلىتى تەلەپپۇز قىلىنىشىنى بىلىسەمۇ، ئەمما زادىلا ئېيتالمايتتى).

شۇ پەيت ئۇلار تۇشىن توپچىلىرىنىڭ ئالدىغا كەلدى. دە، ئالدىدا زەمبىرەك ئوقى پارتلاپ كەتتى.

— نىمە ئۇ چۈشكىنى؟ — دەپ سورىدى ھىساپچى گالۋاڭ بىر قىياپەتتە ھىجىيىپ.

— فرانسۇز توقىچى، — دىدى ژېركوۋ.

— دىمەك ئۇلار توقاچ ئاتىدىكەن. دە؟ — دىدى ھىساپچى. —

بۇنى قاراڭ!

ھىساپچى بۇ سۆزلەردىن ناھايىتى مەززە قىلغاندەك ئېچىلىپ كەتتى. ئۇ سۆزىنى تۈگىتە-تۈگەتمەيلا، يەنە بىر ئوق ھۇشقۇيتقان پېتى كېلىپ، خۇددى سۈيۈك بىر نەرسىگە چۈشكەندەك شالاقلاپ كەتتى. ھىساپچىنىڭ كەينىدە، ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدە كېتىۋاتقان كازاك ئات-پېتى بىلەن يەرگە دومۇلاپ چۈشتى. ژېركوۋ بىلەن ئىشتاپ ئەپتسەرى ئىگەر ئۈستىدە ئېڭىشىپ ئاتنىڭ بېشىنى بۇراشتى. ھىساپچى كازاكنىڭ قارشىسىدا توختاپ، ئۇنىڭغا تىكىلىپ قاراپ قالدى. كازاك ئۆلگەن، ئات يەنە جان تالاشماقتا ئىدى.

كىنەز باگراتىيون كۆزىنى قىسىپ قويۇپ ئارقىسىغا قارىدى. دە، يۈز بەرگەن پاراكەندىچىلىكنىڭ سەۋىۋىنى كۆرۈپ، خۇددى: ”شۇن-داق ئەرزىمەيدىغان نەرسىلەر بىلەنمۇ ئاۋارە بولامدۇ كىشى“ دىگەن-دەك ئارقىسىغا بۇرۇلدى. ئۇ ئۆتكۈر چەۋەندازلارغا خاس بىر ھەركەت بىلەن ئېتىنى توختاتتى. دە، سەلگىنە ئېڭىشىپ، بۇركىسىغا

ئىلىنىپ قالغان قىلىچىنى تۈزەتتى. ئۇنىڭ قىلىچى قەدىمى قىلىچىلار-
دىن بولۇپ، ھازىرقى قىلىچىلارغا ھىچ ئوخشىمايتتى. كىنەز ئالدىرى
ئىتالىيىدە سۇۋوروۋ باگراتىيونغا ئۆزىنىڭ قىلىچىنى قانداق تەقدىم
قىلغانلىغى توغرىسىدىكى ھىكايىنى ئەسلىدى ۋە بۇ خاتىرىلەر شۇ
پەيتتە ئۇنىڭغىمۇ ناھايىتى ئوبدان تۇيۇلدى. ئۇلار بولكونىسكى جەڭ
مەيدانىنى كۈزىتىۋاتقان دۆڭلۈكتىكى ھىلىقى توپچىلار روتىسىنىڭ
ئالدىغا باردى.

— بۇ كىمنىڭ روتىسى؟ — دېدى كىنەز باگراتىيون ئوق-دورا
يەشىكلىرى يېنىدا تۇرغان توپچى ئەسكەردىن.
ئۇ: “كىمنىڭ روتىسى؟” دەپ سورىدى، ئەمما ماھىيەتتە ئۇ:
“ھىلىتىنلا يۈرەكلىرىڭ پوكۇلداۋاتامدۇ-نەمە؟” دېمەكچى ئىدى.
توپچى ئەسكەرمۇ بۇنى ئوقۇۋالدى.

— كاپىتان تۇشىنىڭ، ھەزرىتى ئالىلىرى، — دەپ يۈكسەك
خوشال-خورام ئاۋاز بىلەن جاۋاب بەردى، ساپ-سېرىق، يۈزىنى
سەپكىل باسقان توپچى ئەسكەر “ھازىر ئول!” ھالىتىدە تۇرۇپ.
— ھە، ھە، — دەپ قويدى باگراتىيون نىمىنىدۇ ئويلاپ،
ئۇنىڭدىن كېيىن زەمبىرىك ھارۋىلىرى ئالدىدىن ئۆتۈپ ئەڭ
چەتتىكى زەمبىرەكنىڭ ئالدىغا كەلدى.

ئۇ كېلىشى بىلەن تەڭ بۇ توپ-زەمبىرەكتىن ئۇنىڭ ۋە ئىشتاپ
ئەھلىنىڭ قۇلىغىنى يارغۇدەك گۈمبۈرلەش ئاۋازى چىقتى-دە، بىر-
دىنلا زەمبىرەكنى قورشاشقا ئىس ئىچىدە، زەمبىرەكنى تۇتۇپ
ۋە ئالدىراپ-تېنەپ زور بېرىپ ئۇنى ئۆزىنىڭ ئىلگىرىسىكى جايىغا
ئىتتىرىۋاتقان توپچىلار كۆرۈندى. كەڭ يەلكىلىك، بەستىلىك،
زەمبىرەكنى تازىلايدىغان چوتكا كۆتەرگەن بىرىنچى نومۇرلۇق

ئەسكەر ئىككى پۇتىنى كېرىپ تۇرۇپ چاققا سەكسەپ چىقتى. ئىككى-
كىنچى نومۇرلۇق ئەسكەر بولسا قوللىرىنى تىترىتىپ توپىنىڭ ئاغزىغا
ئوق سالاتتى. سەل مۆكچەيگەن پاكىرراق ئەپتسەر تۇشىن زەمبىرەك-
نىڭ پىشىڭغا پۇتلىشىپ كېتىپ، گېنىرالنى كۆرمەي، كۆزلىرىنى
كىچىككەنە قوللىرى بىلەن توساپ ئالدىغا يۈگۈرۈپ چىقتى.
— يەنە ئىككى سىزدىن يۇقۇرى كوتىرىڭ، دەل تېگىدۇ، — دەپ
ۋاقىردى ئۇ ئىنچىكە ئاۋازى بىلەن. گەرچە بۇ ئاۋاز ئۇنىڭ كىچىك-
كىنە گەۋدىسىگە ياراشمىغىنىغا قارىماي تىرىشىپ. — تىتىپ تاشلا،
مېدىۋېدېۋ!

باگراتيون ئۇنى ئالدىغا چاقىردى، شۇنىڭ بىلەن تۇشىن ھەر-
بىلەر سالام بەرگەندەك ئەمەس، بەلكى دۇئا ئوقۇۋاتقان روھانىلەر-
دەك، ئۈچ بارمىغىنى شەپكىسىنىڭ چېكىلىگىگە قويۇپ گېنىرالنىڭ
ئالدىغا كەلدى. تۇشىننىڭ زەمبىرەكلىرى گەرچە سايلىقنى توپقا
تۇتۇشقا بەلگىلەنگەن بولسىمۇ، ئۇ دۆڭلۈكتىن كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان
شېنگىراپىن يېزىسىغا قارىتىپ ياندۇرغۇچى ئوقلارنى ئاتماقتا ئىدى،
چۈنكى بۇ يېزىدىن سەل پەسرەكتە نۇرغۇنلىغان فرانسۇز ئەسكەرلىرى
ھەركەتلەنمەكتە ئىدى.

تۇشىنغا ھىچكىم قەيەرگە ۋە قانداق ئوقلارنى ئېتىشىنى بۇيرۇمىغان
بولسىمۇ، لېكىن ئۇ يېقىن كۆرىدىغان فىلدى فېيىل زاخارچىنىكو
بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، مۇشۇ يېزىنى كۆيدۈرۈپ تاشلىساق ياخشى
بولاتتى، دىگەن قارارغا كەلگەن ئىدى. ”ياخشى!“ — دېدى باگرا-
تيون ئەپتسەرنىڭ دوكلاتىنى ئاڭلاپ ۋە قانداقتۇ بىر نەرسىنى
ئويلاپ كۆرۈۋاتقاندا، ئۆزىنىڭ ئالدىدا بارغانسېرى روشەن كۆرۈ-
نۈۋاتقان جەڭ مەيدانىنى كۆزدىن كەچۈرۈشكە باشلىدى. فرانسۇزلار

ئوڭ تەرەپتىن خېلى يېقىنلىشىپ قالغان ئىدى. كىيىپۇ پولكى تۇرغان دۆڭلۈكنىڭ توۋەن يىنىدىكى سايلىقتىن يۈرەكنى ۋەھىمگە سالدى. غان قاسۇر - قۇسۇر مىلتىق ئاۋازلىرى ئاڭلاندى ۋە باش ئىشتاپ ئەپتسەرى تېخىمۇ ئوڭ تەرەپتىن، دراگۇن پولكىنىڭ ئارقىسىدىن بىزنىڭ قانتىمىزنى ئايلىنىپ ئۆتۈۋاتقان فرانسۇز كولوننىسىنى كۆرسەتتى. سول تەرەپ ئورمانلىق ئىدى. كىنەز باگراتىيون ئوتتۇرىدىكى ئىككى باتالىيوننى ياردەم بېرىش ئۈچۈن ئوڭ تەرەپكە ئەۋەتمىشى بۇيرۇدى. باش ئىشتاپ ئەپتسەرى، ئەگەر بۇ ئىككى باتالىيون بۇ يەردىن كەتسە، زەھىرەكلەر ھىمايىسىز قالدۇغانلىغىنى ئېيتقان ئىدى، كىنەز باگراتىيون ئۇنىڭغا ھومىيىپ قارىدى - دە، گەپ قىلمىدى. كىنەز ئاندرېننىڭ نەزىرىدە باش ئىشتاپ ئەپتسەرىنىڭ گېپى توغرا بولۇپ، دەرۋەقە بۇنىڭغا قارشى بىر نىمە دېيىشىنىڭ ئورنى يوق ئىدى. لېكىن شۇ پەيتتە سايلىقتا تۇرغان پولك كاماندىرىنىڭ ئادىۋانتى فرانسۇزلارنىڭ ناھايىتى زور كۈچ بىلەن پەستىن كېلىۋاتقانلىغىنى، پولكىنىڭ جەڭگىۋار سېپى بۇزۇلۇپ كىيىپۇ گرېناد - يورلار پولكىغا قاراپ چېكىنىۋاتقانلىغىنى خەۋەر قىلدى. كىنەز باگراتىيون پولكىنىڭ شۇ تەرەپكە چېكىنگەنلىگىنى ماقۇللىغانلىغىغا ئىشارەت قىلىپ بېشىنى لىڭشىتىپ قويدى. ئۇ ئېتىنى سالىماقلىق بىلەن يۈرگۈزۈپ، ئوڭ تەرەپكە باردى - دە، فرانسۇزلارغا ھۇجۇم قىلىش توغرىسىدا بۇيرۇق بېرىپ، ئادىۋانتىنى دراگۇن پولكىغا ئەۋەتتى. بىراق، ئەۋەتىلگەن ئادىۋانت يېرىم سائەتتىن كېيىن دراگۇن پولكىنىڭ ئاللىقاچان يارلىقنىڭ ئۇ تەرەپىگە چېكىنگەنلىگى توغرىسىدا خەۋەر ئېلىپ كەلدى، چۈنكى، فرانسۇزلار ئۇنىڭ پولكىنى قاتتىق ئوققا تۇتقان ئىكەن، پولك كاماندىرى ئادەملىرىمىز

بىكار نابۇت بولمىسۇن دەپ، ئەسكەرلىرىنى ئورمانغا كىرگۈزۈۋېتىپتۇ.
— ياخشى! — دېدى باگراتيون.

ئۇ باتارپىدىن كېتىش بىلەن تەڭ، سول تەرەپتىكى ئورماندىنمۇ زەمبىرەك ئاۋازلىرى ئاڭلاندى؛ كىنەز باگراتيون ئۆز ۋاقتىدا ئۈلگۈرۈپ يېتىپ باراي دىسە سول قاناتقىچە بەك ئۇزاق بولغاچقا، ئۇ ياققا ژېركوۋنى ئەۋەتىپ، بىرائۇناۋدا پولكىنى كۈتۈزۈۋېتىشنى كۆرىگىدىن ئۆتكۈزگەن ھىلىقى پىشقەدەم گېنېرالغا ئوڭ قانتىمىز دۈشمەننى ئۇزاق تۇتۇپ تۇرالماسلىق ئېھتىمالى بارلىغى ئۈچۈن، ئىمكان قەدەر تېزىرەك يارلىقنىڭ ئېرىقى تەرىپىگە چېكىنىشنى بۇيرۇدى. تۇشىن توپچىلىرى ۋە ئۇنى ھىمايە قىلىپ تۇرغان باتالىيون ئېسىدىن چىقىپ قالغان ئىدى. كىنەز ئاندرې كىنەز باگراتيوننىڭ كاماندىرلار بىلەن قىلىشۋاتقان گەپلىرىگە ۋە ئۇلارغا بېرىۋاتقان بۇيرۇقلارغا دىققەت بىلەن قۇلاق سالاتتى، شۇنى ھەيرانلىق بىلەن بايقىغان ئىدىكى، كىنەز باگراتيون ھىچقانداق بۇيرۇق بەرمەي، پەقەت زۆرۈرىيەت ۋە تاسادىپلىق تۈپەيلىدىن ۋە ئۇنىڭ بۇيرۇغىسىز ئايرىم كاماندىرلارنىڭ خاھىشى بىلەنلا قىلىنغان ئىشلارنىڭ گويا ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ ئوي-پىكىرلىرىگە مۇۋاپىق بولغاندەك ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىشكە تىرىشاتتى. كىنەز باگراتيون ئىپادىلىگەن خۇش مۇئامىلەگە قاراپ، كىنەز ئاندرې يەنە شۇنى بايقىغان ئىدىكى، ۋەقەلەر-دىكى بۇ تاسادىپلىق ۋە بۇ ۋەقەلەرنىڭ باشلىقنىڭ ئىختىيارىدىن تاشقىرى قىلىنىۋاتقانلىغىغا قارىماي، باگراتيوننىڭ شۇ يەردە ھازىر بولۇشىنىڭ ئۆزى غايەت زور ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى. كىنەز باگرا-تيوننىڭ ئالدىغا ئەسەبىلەشكەن قىياپەتتە كەلگەن ئەپتسەرلەر ئەمدى تىچىلىنىپ قالدى، ئەسكەرلەر بىلەن ئەپتسەرلەر ئۇنى

خوشال - خورام تەبرىكلەشەتتى، ئۇ ھازىر بولغان جايدا ئەسكەرلەرنىڭ روھى تېخىمۇ كۆتىرىلىپ كېستەتتى ۋە ئۇنىڭ ئالدىدا ئۆزىنىڭ جەسۇرلىغىنى كۆرسىتىشكە ئالدىرىغاندەك كۆرۈنەتتى.

18

كىنەز باگراتيون بىزنىڭ ئوڭ قانتىمىزنىڭ ئەڭ ئىگىز يېرىمگە چىقتى - دە، ئۇنىڭدىن كېيىن، قاراس - قۇرۇس ئوق ئاۋازلىرى ئاڭ-لىنىپ تۇرغان يارغا قاراپ تۆۋەن چۈشۈشكە باشلىدى ۋە بۇ يەردە پورۇخ ئىسلىرىدىن ھىچنەرسە كۆرۈنمەيتتى. ئۇلار يارغا چۈشۈپ يېقىنلاشقانسىمۇ، ئىس قويۇقلىشىپ ھىچنەرسە كۆرۈنمىسىمۇ، لېكىن ھەقىقى جەڭ مەيدانى يېقىنلاشقانلىغى كۆپرەك سېزىلەتتى. يولدا يارىدارلار كۆرۈنۈشكە باشلىدى. بېشىغا ئوق تېگىپ قانغا بويالغان، شەپكىسى يوق بىر ئەسكەرنى ئىككى ئەسكەر قولتۇغىدىن يۆلەپ سۆرەپ چۈشۈۋاتاتتى. ئۇ خىقىرايتتى ۋە تۈكۈرەتتى. ئوق ئاغزىغا ياكى تامىغىغا تەككەندەك كۆرۈنەتتى. يەنە بىر يارىدار قورالسىز، ئۆزى يەككە ھالدا، تېتىك قەدەم تاشلاپ تېخى ھازىرلا ئوق تەككەن ۋە شىنپىلىگە قان خۇددى ئەينەك نەيچىدىن چۈشكەندەك تامچىپ چۈشۈۋاتقان قولىنى سىلىكىپ - سىلىكىپ، ۋاي - ۋايلاپ كەلمەكتە ئىدى. ئۇنىڭ چىرايى ئازاپ چېكىۋاتقانغا قارىغاندا، كۆپرەك قورقۇپ كەتكەندەك كۆرۈنەتتى. ئۇ تېخى ھازىرلا يارىدار بولغان ئىدى. كىنەز باگراتيون ئىشتاپ ئەھلىلىرى بىلەن يولنى كېسىپ ئۆتۈپ تىك سايلىقتىن پەسكە چۈشۈشكە باشلىغاندا يانېغىردا بىرقانچە يارىدارنىڭ ياتقانلىغىنى كۆردى؛ ئۇلار يەنە بىر توپ

ئەسكەرلەرنى ئۇچراتتى، بۇلارنىڭ ئىچىدە يارىدار بولمىغانلىرىمۇ بار ئىدى. ئەسكەرلەر قاتتىق ھاسىراپ ئىگىز دۆڭلۈككە قاراپ كېتىۋاتاتتى ۋە گېنېرالنى كۆرۈپ تۇرغانلىغىغا قارىماستىن، بىر-بىرلىرى بىلەن ۋاقىراپ سۆزلىشەتتى ھەم قوللىرىنى سىلكىشەتتى، ئۇلارنىڭ ئالدىدا، تۈتۈن ئىچىدە، كۈلرەك شىنپىللىق ئەسكەرلەرنىڭ سەپلىرى كۆرۈنۈپ تۇراتتى ۋە بىر ئەپىستىسەر باگراتىيوننى كۆرۈپ، توپلىشىپ كېتىۋاتقان ئەسكەرلەرنى قايتۇرماقچى بولۇپ، ۋاقىراپ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يۈگۈرۈپ كەتتى. باگراتىيون ئۇيەر-بۇيەردە قاراسلاپ ئوق ئېتىلىپ، سۆزلەرنى ۋە كاماندا ئاۋاز-لىرىنى بېسىپ كېتىۋاتقان ئەسكەرلەر سېپىگە قاراپ ماڭدى. ھەممە تەرەپنى پورۇخ ئىسلىرى قاپلاپ كەتكەن ئىدى. ئەسكەرلەرنىڭ يۈز-كۆزلىرى پورۇخ ئىسىدىن قارىداپ كەتكەن، ئۆزلىرى بولسا غەيرەتكە كىرگەن ئىدى. بەزىلىرى سۈمبىنى ئۇراتتى، ئىككىنچىسى مىلتىقىغا دورا قاچىلايتتى ۋە سومكىسىدىن ئوقلارنى ئالدى، ئۈچىنچىسى چىسى مىلتىق ئاتاتتى. لېكىن يەر-جاھاننى قاپلاپ كەتكەن ئىسنى شامال ئۇچۇرۇپ كەتمىگەنلىكى ئۈچۈن، كىمگە قارىتىپ ئېتىۋاتقان-لىغىنى بىلگىلى بولمايتتى. يېقىملىق غۇۋۇلداش ۋە ھۇشقۇيتۇش ئاۋازلىرى تېز-تېز ئاڭلىنىپ تۇراتتى. ”بۇ نىمە؟ — دەپ ئويلايتتى كىنەز ئاندرې توپلىشىپ تۇرغان ئەسكەرلەرگە يېقىنلاپ كېلىپ، — ئالدىنقى قاتىرى دىسەم، توپلىنىپ تۇرۇشۇپتۇ! ھۇجۇم قىلىۋاتىدۇ دىسەم، قىمىرلىماي تۇرۇشۇپتۇ؛ ئۆزىنى مۇداپىئە قىلىشقا توپلانغان دىسەم، تۇرۇشلىرى ناتوغرا“.

پولك كاماندىرى بولغان ياداڭغۇ، كۆرۈنۈشى ئاجىزغىنا، قايىغى قېرى كۆزلىرىنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەگىنى يېپىۋېلىپ، ئۇنى تەقۋادار

قىياپەتكە كىرگۈزگەن قېرى ئادەم مۇلايىم كۈلۈمسىرىگەن قىياپەتتە كىنەز باگراتىيوننىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە ئۇنى خۇددى ئەزىز مېھمان سۈپىتىدە قارشى ئالدى. ئۇ كىنەز باگراتىيونغا ئۆز پولىكىغا قارشى فرانسۇزلارنىڭ ئاتلىق ئەسكەرلىرى ھۇجۇم قىلغانلىغىنى، بۇ ھۇجۇم قايتۇرۇلغان بولسىمۇ، ئەمما پولىك ئەسكەرلىرىنىڭ يېرىمىدىن كۆپ-رەگى نابۇت بولغانلىغىنى خەۋەر قىلدى. پولىك كاماندىرى پولىكىدا يۈز بەرگەن ھادىسىگە ئۆزىچە نام بېرىپ، ھۇجۇم قايتۇرۇلدى دېدى، لېكىن شۇ يېرىم سائەت ئىچىدە ئۆزىگە تاپشۇرۇلۇپ قوماندا-دانلىق قىلىۋاتقان ئەسكەرلەر ئارىسىدا قانداق ھادىسىلەرنىڭ يۈز بەرگەنلىگىنى ھەقىقەتەن ئۆزى ئۇقمايتتى، شۇنىڭدەك فرانسۇزلار-نىڭ ھۇجۇمى قايتۇرۇلغانلىغى ياكى ئۆزىنىڭ پولىكى فرانسۇزلارنىڭ ھۇجۇمى بىلەن تارمار قىلىنغانلىغىنىمۇ ئىشەنچ بىلەن ئېيتالمايتتى. ئۇ پەقەت جەڭنىڭ باشلىنىشىدىلا ئۆزىنىڭ پۈتۈن پولىكىغا زەمبىرەك ئوقلىرى ۋە گراناتلار ياغدۇرۇلۇپ، كىشىلەرگە تېگىشكە باشلىغانلىغىنى، كېيىن كىمدۇر بىرسى: "ئاتلىقلار!" دەپ ۋاقتىدا ئېيتقانلىغىنى، بىزنىڭ ئەسكەرلىرىمىزنىڭ ئوق ئېتىشقا باشلىغانلىغىنىلا بىلەتتى. ئۇلار شۇ ۋاقىتقىچە ئاللىقاچان كېتىپ قېلىپ يوشۇرۇنغان ئاتلىقلارغا ئەمەس، بەلكى سايلىقتا پەيدا بولۇپ بىزنىڭ ئەسكەرلىرىمىزنى ئوققا تۇتۇۋاتقان فرانسۇز پىيادە ئەسكەرلىرىگە قارىتىپ ئاتماقتا ئىدى. كىنەز باگراتىيون بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى تامامەن ئۆزى كۈتكەندەك ۋە ئويلىغاندەك بولدى دېگەندەك ئىشارەت قىلىپ بېشىنى ئېگىپ قويدى. ئۇ ئادىۋۇتتۇرغا قاراپ، ئۇنىڭغا تېخى ھىلىلا ئۆزلىرى يېنىدىن ئۆتۈپ كەتكەن 6-مەرگەنلەر پولىكىنىڭ ئىككى باتالىيونىنى دۆڭلۈكتىن كەلتۈرۈشنى بۇيرۇدى. كىنەز باگراتىيوننىڭ

چىرايىدا شۇ تاپتا يۈز بەرگەن ئۆزگىرىشلەر كىنەز ئاندرېنى ھەيران قالدۇردى. ئۇنىڭ چىرايىدا خۇددى يازنىڭ ئىسسىق كۈنلىرى ئۆزىنى سۇغا ئېتىشقا تەييارلانغان ۋە بۇنىڭ ئۈچۈن يۈگۈرۈشكە ئاخىرقى قەدىمىنى بېسىۋاتقان كىشىدە بولىدىغاندەك پىكىر ۋە خوشال-خورام قەتئىلىك ئىپادىلىنىپ تۇراتتى. چىرايىدا ئۇيقۇسىز قالغان كىشىدە بولىدىغان كۆزلىرىدىكى نۇرسىزلىقمۇ يوق ۋە ئۆزىنى چوڭقۇر پىكىر قىلىۋاتقاندا كۆرسىتىدىغان ھالەتمۇ يوق ئىدى؛ گەرچە ئۇنىڭ ھەركەتلىرىدە بايقىدىغان سۇسلۇق ۋە سالماقلىق بولسىمۇ، ئەمما يۇپ-يۇمۇلاق، قەتئى قىياپەتلىك، قارچۇغىنىڭكىدەك ئۆتكۈر كۆزلىرى ھامان ھايانلانغان ۋە نەپرەتلىنەن ھالدا، ھىچنەرسىدە توختاپ قالماي توپ-توغرا ئالدىغا قارايتتى.

پولك كاماندىرى كىنەز باگراتسىيوننىڭ بۇ يەردىن كېتىشىنى سوراپ يالۋۇردى، چۈنكى بۇ يەر ناھايىتى خەۋپلىك ئىدى. "شۇنداق قىلىڭ، جانابى ئالىملىرى، خۇدا ھەققى! — دىدى ئۇ باشقا تەرەپكە ئورۇلۇۋالغان باش ئىشتاپ ئەپتسەرىگە سۆزۈمنى قۇۋۋەتلىدىگەندەك قىلىپ. — مانا، قاراپ بېقىڭ!" ئۇ ئەتراپىدا توختىماستىن ۋىڭىلا-داپ، غۇڭۇلداپ ۋە چىقىراپ ئۇچۇپ كېتىۋاتقان ئوقلارغا ئىشارەت قىلدى. ئۇ خۇددى قولغا پالتىنى ئالغان خوجاينىغا: "بىز بۇ ئىشقا كۆنۈپ قالغان، قويۇڭ، سىزنىڭ قولىڭىز قاپىرىپ كېتىدۇ" دەۋاتقان خىزمەتكار دەك يالۋۇرۇپ ۋە زارلىنىپ سۆزلەيتتى. ئۇ خۇددى بۇ ئوقلار ئۇنىڭ ئۆزىگە تەگمەيدىغاندەك سۆزلەيتتى ۋە ئۇنىڭ يېرىم يېپىق كۆزلىرى ئۇنىڭ سۆزلىرىگە تېخىمۇ قايىل قىلارلىق تۈس بېرەتتى. ئىشتاپ ئەپتسەرىلىرى پولك كاماندىرىنىڭ سۆزىگە قوشۇلدى؛ ئەمما كىنەز باگراتسىيون ئۇلارغا جاۋاب بەرمىدى ۋە

پەقەت ئېتىشىنى توختىتىشنى ھەم كېلىۋاتقان ئىككى باتالىيونغا ئورۇننى بوشىتىپ بېرىشنى بۇيرۇدى. ئۇ سۆزلەۋاتقان چاغدا بىردىن پەيدا بولغان شامال يارلىقىنى قاپلاپ تۇرغان ئىس پەردىسىنى، خۇددى شەكىلسىز بىر قول تارتقاندا، ئوڭدىن سولغا سىلجىتتى. دە، قارشى تەرەپتىكى دۆڭلۈكتىن ئۇنى بويلاپ شۇ تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقان فرانسۇزلار ئۇلارنىڭ ئالدىدا كۆرۈنۈشكە باشلىدى. ھەممەيلەننىڭ كۆزى بۇ ئىگىز-پەس جايلاردىن ئۆزلىرىگە قاراپ يىلانداك تولغىنىپ كېلىۋاتقان فرانسۇز كولوننىسىغا ئىختىيارسىز تىكىلدى. ئەسكەرلەرنىڭ پاخماق شەپكىلىرى ئوچۇق كۆرۈنۈپ تۇراتتى؛ ئەپتسەرلەرنى ئەسكەرلەردىن پەرق ئەتكىلى بولاتتى؛ بايراقلىرىنىڭ دەستىسىگە پىرىلداپ تېگىپ تۇرۇشنى كۆرگىلى بولاتتى.

— كېلىشىنى قارا! — دېدى باگراتىيوننىڭ ئىشتاپ ئەھلىلىرىدىن

بىرسى.

كولوننىنىڭ بېشى يارلىققا چۈشكەن ئىدى. توقۇنۇش يانېغىرىنىڭ شۇ تەرىپىدە بولۇشى كېرەك ئىدى...
بىزنىڭ جەڭ قىلىۋاتقان پولكىمىزنىڭ قالغان-قۇتقانلىرى ئالدى-راش سەپكە تىزىلدى. دە، ئوڭ تەرەپكە قاراپ كەتتى؛ بۇلارنىڭ ئارقىسىدىن، قاتاردىن قېپقالغانلارنى قوغلاپ، 6-مەرگەنلەر پولكى-نىڭ ئىككى باتالىيونى رەتلىك كېلىپ ئورناشتى. ئۇلار تېخى باگرا-تىيونغا يېقىنلاشماي تۇرۇپ، باراۋەر تاشلاۋاتقان ئېغىر قەدەملىرىنىڭ ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. يۇمۇلاق يۈزلۈك، بەستلىك، تۇشىن توپچىلىرى تۇرغان دۆڭلۈكتىكى ھىلىقى لاپاستىن يۈگۈرۈپ چىققان روتا كوماندىرى سەپنىڭ سول تەرىپىدىن، باگراتىيونغا ھەممىدىن

يېقىنراق ئۆتۈپ كەتمەكتە ئىدى. ئۇ شۇ تاپتا باشلىقلارنىڭ ئالدىدىن يىگىتتەك قەدەم تاشلاپ ئۆتۈپ كېتىشتىن باشقا ھېچنەرسىنى بىلمىگەندەك كۆرۈنەتتى.

ئۇ يوغان ئاياقلىرىنى، خۇددى يەرگە تەككۈزمەي سۇدا ئۈزۈپ كېتىۋاتقاندەك يەڭگىل تاشلاپ، بەدىنىنى تۈپ-تۈز قىلىپ رۇسلاشتىن قىلچە كۈچەنمەي، ئارقىسىدىن ئېغىر قەدەم تاشلاپ كېتىۋاتقان ئەسكەرلەردىن ئەنە شۇ يەڭگىل ھەرىكىتى بىلەن پەرقلىنىپ، كۆرەك-تىن ئۆتۈۋاتقاندەك ئۆز ئۆزىدىن مەغرۇرلانغان ھالدا يۈرەتتى. ئۇ يېنىغا يالڭاچ ئىنچىكىنە قىلىچ (قورالغىمۇ ئوخشىمايدىغان ئەگرى بىر كىچىك قىلىچ) ئېسىۋالغان بولۇپ، گايمدا باشلىقلار تەرەپكە ۋە گايمدا ئۆزىنىڭ پۈتۈن كۈچلۈك گەۋدىسىنى ئەپچىللىك بىلەن ئۆرۈپ تۇرۇپ، لېكىن قەدىمىنى خاتا دەسسەمەستىن ئارقىسىغا قاراپ قويۇپ ماڭاتتى. ئۇنىڭ پۈتۈن مەنىۋى كۈچى خۇددى باشلىقنىڭ ئالدىدىن ئەڭ ياخشى تەرىزىدە ئۆتۈپ كېتىشكە قارىتىلغاندەك ئىدى ۋە ئۇ بۇ ئىشنى ئوبدان ئورۇنلاۋاتقانلىغىنى ھىس قىلغانلىغى ئۈچۈن، ئۆزىنى بەختلىك ھىساپلايتتى. ئۇ ھەر قەدەمدە ئۆزىچە “سول-سول، سولسە-سول... سول-سول، سولسە-سول...” دىگەندەك قىلاتتى؛ لازىمەتلىكلەر خالىتىسى ۋە قورال-ياراقللىرى ئېغىرلىشىپ قاتار كېتىۋاتقان ۋە بىر بىرىگە ئوخشىمايدىغان، لېكىن ھەممىسىنىڭ چىرايىدىمۇ جىددىلىك بولغان يۈزلىگەن بۇ ئەسكەرلەرنىڭ ھەر بىرىسىمۇ خۇددى شۇ مۇقامدا قەدەم تاشلاپ، ئىچىدە “سول-سول، سولسە-سول...” دەپ كېتىۋاتقاندەك تۇيۇلاتتى. سېمىز مايۇر ھاسىراپ ۋە ئايرىپ-ئايرىپ قەدەم تاشلاپ يول بويىدىكى دەرەخنى ئايلىنىپ ئۆتتى؛ كەينىدە قالغان ئەسكەر ئىندىكىپ،

بوشاڭلىغى ئۈچۈن ئارقىدا قالغانلىغىدىن قورقۇپ، ھاسىرىغان پېتى يۈگۈرۈپ روتىغا يېتىشىۋالاتتى؛ زەمبىرەك ئوقى ھاۋانى سىقىپ، كىنەز باگراتيون بىلەن ئىشتاپ ئەھلىلىرىنىڭ بېشىدىن غۇيۇلىداپ ئۆتتى-دە، يەنە شۇ تەرىزدە: ”سول-سول، سولسە-سول...“ دەپ باراۋەر قەدەم تاشلاپ كېتىۋاتقان ئەسكەرلەر كولوننىسىنىڭ ئۈستىگە چۈشتى. روتا كاماندىرىنىڭ ”زىچلىشىڭلار!“ دىگەن مەغرۇر كاماندىسى ئاڭلاندى. ئەسكەرلەر زەمبىرەك ئوقى چۈشكەن جايدىن نىمىنىدۇ بىر نەرسىنى ئايلىنىپ ئۆتتى، ئۆلگەنلەرگە قاراپ كەينىدە قېپقالغان پىشقەدەم ئاتلىق، بىر قاناتنىڭ ئۈنۈپى-ئەپتەسى بىر سەكرەپلا سېپىگە يېتىشىۋالدى-دە، بىر ئىرغىپلا ئايىغىنى باشقىلارغا توغرىلاپ، ئاچچىغى بىلەن ئارقىسىغا قاراپ قويدى. تەھلىكە سېلىۋاتقان جىمجىتلىق ۋە بىر ۋاقىتنىڭ ئىچىدە تەڭلا يەرگە تېگىۋاتقان بىر تەرىزدىكى ئاياق تاۋۇشلىرى ئىچىدىن: ”سول-سول، سولسە-سول...“ دىگەن سادا ئاڭلىنىپ تۇرغاندەك قىلاتتى.

— بەللى، يىگىتلەر! — دىدى كىنەز باگراتيون.

سەپلەردىن ”خىزمەتكە تەييارمىز،... جانابى...!“ دىگەن ئاۋازلار ئاڭلاندى. سولدا كېتىۋاتقان قاپىغى تۈرۈك ئەسكەر ۋاقىراپ خۇددى: ”ئۆزىمىز بىلىمىز“ دىگەندەك قىياپەتتە باگراتيونغا ئۆرۈلۈپ قارىدى؛ باشقا بىر ئەسكەر، قارىسام ئارقىدا قالىمەن دەپ قورققان-دەك، قارىماستىن، ئاغزىنى يوغان ئېچىپ ۋاقىراپ ئۆتتى.

توختاش ۋە لازىمەتلىكلەر سېلىنىدىغان خالىتىلىرىنى ئېلىش توغرىسىدا بۇيرۇق بېرىلدى.

باگراتيون ئۆز يېنىدىن ئۆتۈپ كەتكەن ئەسكەر سەپلىرىنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ ئاتتىن چۈشتى. ئۇ ئېتىسىنىڭ چۈلۈۋىرىنى كازاكا

تۇتقۇزۇپ قويۇپ، بۇركىسىنى يېشىپ بەردى ۋە كېيىن ئاياقلىرىنى رۇسلىق بېلىپ، بېشىدىكى تەلپىگىنى تۈزەتتى. ئالدىدا ئەپتەسەرلىرى كېلىۋاتقان فرانسۇزلار كولىنىسىنىڭ بېشى دۆڭلۈكنىڭ ئېتىگىدىن كۆرۈندى.

— خۇدا يار بولسۇن! — دېدى باگراتيون قاتتىق ۋە يۈكسەك ئاۋاز بىلەن. كېيىن بىر پەس فرونتقا قايرىلىپ قارىدى. — دە، قول-لىرىنى يېنىكىگە سېلىپ، خۇددى پىيادە يۈرۈشكە قىيىلىۋاتقان كاۋالېرىستەك، ئىگىز-پەس يەرلەرنى بويلاپ ئالدىغا قاراپ كەتتى. كىنەز ئاندرې باگراتيوننى قانداقتۇ يېڭىلىمەس بىر كۈچ ئالغا يېتەكلەپ كېتىۋاتقانلىغىنى سېزىپ، خوشاللىغى ئىچ-ئىچىگە سىغماي كەتتى ①.

فرانسۇزلار يېقىنلىشىپ قالغان ئىدى؛ باگراتيوننىڭ يېنىدا كېتىۋاتقان كىنەز ئاندرې فرانسۇزلارنىڭ يەلكىلىرىدىن تارتىپ باغلانغان ئوقدانلىرىنى، قىزىل پاگونلىرىنى، ھەتتا ئۇلارنىڭ

① تىيىر بۇ قېتىمقى ھۇجۇم توغرىسىدا مۇنداق دەپ يازىدۇ:
“Les russes se conduisirent, vaillamment, et chose rare la guerre, on vit deux masses d'infanterie marcher résolument l'une contre l'autre sans qu'aucune des deux ce'da auant d'être aborde”
(رۇسلار ناھايىتى زور جەسۇرلۇق كۆرسەتتى؛ ئۇرۇشتا ناھايىتى كەم ئۇچرايدىغان ھادىسە بولدى؛ ئىككى پىيادىلەر قوشۇنى بىر بىرىگە قارشى يۈردى. — يۇ، تاكى توقۇنۇشۇپ قالغىچە بىرەرسىمۇ يان بەرمىدى.) بۇ ھۇجۇم توغرىسىدا ناپالىيون بولسا مۇقەددەس ئېلېنا ئارىلىدا بۇنداق دېگەن ئىدى:
“ Quelques baailons rosses montrèrent de l'intr . pidit”
(بىرنەچچە رۇس باتالىيونى چوڭ جاسارەت كۆرسەتتى.)

چىرايلىرىنى پەرق ئېتىپ تۇراتتى. (ئۇ قېرى بىر فرانسۇز ئەپتە-
سەرى مېيىپ بولغان ئايىغىنى سۆرەپ، چاتقاللارغا ئېسىلىپ، دۆڭ-
لۈككە ئاران چىقىۋاتقانلىغىنى روشەن كۆرۈپ تۇرغان ئىدى).
كىنەز باگراتيون يېڭىدىن بۇيرۇق بەرمەي، يەنىلا ئىندىمەستىن
سەپنىڭ ئالدىدا كېتىۋاتاتتى. بىردىنلا فرانسۇز قوشۇنلىرى ئارىسى-
دىن بىر ئوق چىقتى، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن يەنە بىرى، ئۈچىنچىسى...
ۋە ئۇلارنىڭ بۇزۇلغان سېپىدىن ئىسار كۆتىرىلىپ قاراس-قۇرۇس
باشلىنىپ كەتتى. بىزنىڭ ئارىمىزدىن بىرقانچە كىشى يىقىلدى،
بۇلارنىڭ ئىچىدە خوشال-خورام ۋە غەيرەت بىلەن قەدەم تاشلاپ
كېتىۋاتقان يۇمۇلاق يۈزلۈك ئەپتەسەرمۇ بار ئىدى. لېكىن، خۇددى
شۇ پەيتنىڭ ئۆزىدە بىرىنچى ئوق ئېتىلىش بىلەن تەڭلا، باگرا-
تيون قايرىلىپ قارىدى-دە، "ئۇرا!" دەپ ۋاقىرىدى.

"ئۇرا...!" دەپ ئۇزاققا سوزۇلغان ۋاقتىدا ئاۋازى بىزنىڭ
سېپىمىزنى بويلاپ تارقالدى-دە، ئەسكەرلىرىمىز كىنەز باگراتيون-
دىن ۋە بىر بىرىدىن ئۆتۈپ كېتىپ، يوپۇرۇلۇپ، سېپى بۇزۇلغان
فرانسۇزلارنىڭ ئارقىسىدىن گۈرۈلدەشپ خوشال ۋە جانلانغان ھالدا
دۆڭلۈككە قاراپ يۈگۈرۈشتى.

19

6- مەرگەنلەر پولكىنىڭ ھۇجۇمى ئوڭ قانتىمىزنىڭ چېكىنىشىنى
تەمىن ئەتتى. شېنگىراپىن يېزىسىنى ئۆرتەپ تاشلاشقا ئۈلگۈرگەن
تۇشىنىڭ ئۇنتۇلغان توپچىلىرى مەركەزگە قاراپ كېلىۋاتقان
فرانسۇزلارنى توختاتتى. فرانسۇزلار شامال ئۇلغايتىۋاتقان يانغىنى

ئۆچۈرۈش بىلەن ئاۋارە بولۇۋاتقاندا، بىزنىڭ ئەسكەرلىرىمىز بۇنىڭدىن پايدىلىنىپ چېكىندى. مەركەزدىكى ئەسكەرلىرىمىزنىڭ چېكىنىشى ئالدىراش ۋە ئالا-توپىلاڭ بولغان ھالدا ئورۇنلاندى؛ بىراق ئەسكەرلىرىمىز چېكىنىۋاتقاندا كاماندىلار بىر بىرىگە ئارىلىشىپ كەتمىدى. لېكىن لائىن باشچىلىقىدىكى فرانسۇزلارنىڭ زور كۈچى تەرىپىدىن بىر ۋاقىت ئىچىدە ھۇجۇم قىلىنغان ۋە قورشىۋېلىنغان ۋە ئازوۋ ھەم پودولىسكى پىيادە ئەسكەرلەر پولكى بىلەن پاۋلوگراد ئاتلىقلار پولكىدىن تۈزۈلگەن بىزنىڭ سول قانىتىمىز تەرتىپسىز ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدى. باگراتىيون سول قانىتىمىزنىڭ گېنېرالغا ژېركوۋنى ئېۋەتىپ، تېز چېكىنىشىنى بۇيرۇدى.

ژېركوۋ قولىنى شەپكىسىنىڭ چېكىلىكىدىن ئالماستىن، چاققانلىق بىلەن ئاتنى بۇراپ چېپىپ كەتتى. لېكىن باگراتىيوننىڭ يېنىدىن ئاچراپ كېتىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇنىڭ دەرمانى يوقالدى. ئۇنى يېڭىپ بولمايدىغان ۋەھىمە باستى ۋە خەتەرلىك جايدا بېرىشقا ئايىغى تارتىمىدى.

ئۇ سول قاناتتا تۇرغان ئەسكەرلەرنىڭ قېشىغا يېتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئېتىشىش بولۇۋاتقان ئالدىنقى سەپكە بارماستىن، بەلكى گېنېراللار ۋە باشلىقلارنى ئۇلار بولمايدىغان جايدىن ئىزدەشكە باشلىدى ۋە شۇ سەۋەپتىن بۇيرۇقنى يەتكۈزەلمىدى.

سول قاناتقا قوماندانلىق قىلىش ھوقۇقى ئۇنۋان جەھەتتىن چوڭ بولغان ھىلىقى پولكىنىڭ كاماندېرىغا، يەنى ئۆز پولكىنى برائونناۋدا كۈتۈزۈۋېتىش كۆرىگىدىن ئۆتكۈزگەن، دولوخوۋ ئەسكەر بولۇپ خىزمەت قىلىپ تۇرغان پولك كاماندېرىغا تاپشۇرۇلغان ئىدى. ئەڭ چەتتىكى قاناتقا قوماندانلىق قىلىش ھوقۇقى بولسا،

روستوۋ خىزمەت قىلىپ تۇرغان پاۋلوگراد پولكىنىڭ كاماندىرىغا تاپشۇرۇلغان ۋە بۇنىڭ نەتىجىسىدە ئوقۇشۇلماسلىق تۇغۇلغان ئىدى. ھەر ئىككى كاماندىرمۇ بىر بىرىدىن ناھايىتى خاپا بولغاچقا، ئوڭ قاناتتا ئۇرۇش بولۇۋاتقان ۋە فرانسۇزلار ھۇجۇمىنى باشلىغان بىر ۋاقىتتا، بۇ ئىككى كاماندىر بىر بىرىنى كەمسىتىش مەقسىدىدە بىر بىرى بىلەن گەپ تالىشىپ تۇراتتى. بۇ ئىككى پولك — مەيلى ئاتلىقلار پولكى ۋە ياكى پىيادە ئەسكەرلەر پولكى بولسۇن — ئالدىدا تۇرغان جەڭگە ناھايىتى ئاز تەييارلانغان ئىدى. ئەسكەرلەردىن تارتىپ گېنېراللارغىچە پولكلارنىڭ ھەممە كىشىلىرى جەڭ توغرىدا سىدا ئويلىماي، تېپىچ ۋاقىتتىكى ئىشلار بىلەن بىسمالال مەشغۇل بولۇپ، ئاتلىقلار ئات بېقىش، پىيادىلەر ئوتۇن يىغىش بىلەن بولۇپ كەتكەن ئىدى.

— لېكىن ئۇ ئۇنۋان جەھەتتە مەندىن يۇقۇرى، — دېدى ئەسلى نېمىس بولغان ئاتلىقلار پولكاۋنىڭ قىزىرىپ ۋە ئالدىغا ئاتلىق كەلگەن ئادىۋانتقا قاراپ، — مەيلى قويۇۋە ئۇنى، نىمە قىلسا شۇنى قىلسۇن، مەن ئۆزەمنىڭ ئاتلىقلىرىمنى قۇربان قىلماقچى ئەمەسمەن. كانايچى! چال كانىيىڭنى، چېكىنىمىز!

ئەمما تېز ھەركەتلىنىش بارغانسېرى مۇھىم بولۇپ قالغان ئىدى. توپ-زەمبەرك ۋە مىلتىقلاردىن ئېتىلغان ئوقلارنىڭ ئاۋازلىرى بىر بىرىگە قوشۇلۇپ، ئوڭ تەرەپتە ۋە ئوتتۇرىدا گۇمبۇرلەيتتى، لائىن باشچىلىقىدىكى ئۇچىسىغا كاپوت ئارتىۋالغان فرانسۇز ئوقچى-لىرى تۈگمەل توغىنىدىن ئۆتكەن ۋە بۇ تەرەپتە مىلتىق ئوقى يېتىپ بارالايدىغان ئىككى ھەسسە مۇساپىدىكى جايدا سەپكە تىزىلماقتا ئىدى. پىيادە ئەسكەرلەر پولكاۋنىڭ بىر-بىرلەپ قەدەم

تاشلاپ ئېتىنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە ئېتىنى مىنىپ قەددىنى ئويىدىن رۇسلىۋالغاندىن كېيىن ، پاۋلوگراد پولكى كاماندېرىنىڭ ئالدىغا كەتتى. پولك كاماندېرلىرى ھۆرمەت بىلەن ئەمما كۆڭلىدە ئاداۋىتىنى يوشۇرغان ھالدا بىر بىرى بىلەن كۆرۈشتى.

— يەنە بىر مەرتىۋە ئېيتاي، پولكاۋنىڭ، — دېدى گېنېرال، — بىراق مەن ئادەملىرىمنىڭ يېرىمىنى ئورماندا قالدۇرالمىمەن. مەن سىزدىن سورايمەن، سورايمەن، — دېدى ئۇ تەكرارلاپ، — پوزىتسىيىنى ئىشغال قىلىڭ ۋە ھۇجۇمغا تەييارلىنىڭ.

— مەنمۇ سىزدىن سورايمەن، گېنېرال، سىز باشقىلارنىڭ ئىشىغا ئارىلاشماڭ، — دېدى پولكاۋنىڭ قىزىرىپ. — ئەگەر قىران ئاتلىق ئەسكەرلەردىن بولغان بولسىڭىز...

— مەن ئاتلىق ئەسكەر ئەمەس، پولكاۋنىڭ، لېكىن مەن رۇس گېنېرالى، ئەگەرسىز بۇنى بىلمىسىڭىز...

— ناھايىتى ياخشى بىلىمەن، جانابى ئالىلىرى، — پولكاۋنىڭ ئېتىنى نىقتاپ ۋە قىزىرىپ-كۆكۈرۈپ بىردىنلا ۋاقىردى، — مەر-ھەمەت قىلىپ، ئالدىنقى قاتارنى بېرىپ كۆرگەن بولسىڭىز، بۇ پوزىتسىيىنىڭ تامامەن يارىماسلىغىنى بىلگەن بولاتتىڭىز. سىزنىڭ ھوزۇرلىنىشىڭىزنى دەپ مەن ئۆز پولىكىمنى زىيانغا سالمايمەن!

— سىز ئۆزىڭىزنى ئۇنتۇپ قېلىۋاتىسىز، پولكاۋنىڭ. مەن ئۆز ھوزۇرۇمنى دەپ ئىش قىلىۋاتقىنىم يوق، بۇنداق دېيىشكىمۇ يول قويمىمەن.

گېنېرال باتۇرلۇق ۋە كۈچ سېنىشىش توغرىسىدا پولكاۋنىڭ تەكلىۋىنى قوبۇل قىلىپ كۆكرىگىنى كۆتەردى-دە، قاپىغىنى سېلىپ ئۇنىڭ بىلەن بىللە بۇ ئىختىلاپنىڭ ئالدىدىكى قاتاردا، يەنى

ئوق يېغىپ تۇرغان جايدا ھەل بولىدىغاندەك، ئالدىنقى قاتارغا قاراپ كەتتى. ئۇلار ئالدىنقى قاتارغا يېتىپ كەلدى، بۇلارنىڭ باشلىرىدىن بىرقانچە ئوق ۋىزىلىداپ ئۆتۈپ كەتتى، ئىككىلىسىمۇ گەپ قىلماستىن جىم تۇرۇشتى. ئالدىنقى قاتارنى كېلىپ كۆرۈشنىڭ ھاجىتىمۇ يوق ئىدى، چۈنكى ئۇلار ئىلگىرى تۇرغان ھىلىقى يەردىن ئاتلىقلارنىڭ چاتقاللار ۋە يارلىقلارنى بويلاپ ھەركەتلىنىشنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكى ۋە فرانسۇزلارنىڭ سول قاناتىنى ئايلىنىپ ئۆتۈۋاتقانلىقى روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى. گېنېرال بىلەن پولكاۋىننىڭ، خۇددى ھازىرلا سوقۇشقا تەييار تۇرغان خورازلاردەك، بىر بىرىگە جىددى ۋە مەنىلىك قارىشىپ، بىر بىرىدە قورقۇش ئالامەتلىرىنى بىھۇدە كۈتۈشۈپ تۇراتتى. ئىككىلىسىمۇ سىناقىتىن ئۆتتى. چۈنكى ئېيتىدىغان سۆزمۇ يوق ئىدى، ھەر ئىككىلىسىمۇ كىمىنىڭ ئوق ئاستىدىن بىرىنچى بولۇپ قۇتۇلۇپ قېچىپ چىققانلىقىغا ۋەج تېپىپ بېرىشنى خالىمايتتى، ئەگەر شۇ چاغدا ئارقىسىدىكى ئورماندىن قاسۇر-قۇسۇر مىلتىق ئاۋازلىرى ۋە بوغۇق دات-پەريات ئاۋازلىرى ئاڭلانمىغاندا ئىدى، ئىككىلىسىمۇ بىر بىرىنىڭ باتۇرلىقىنى سىناپ ئۇزاق ۋاقىت تۇرغان بولاتتى. فرانسۇزلار ئورماندا ئوتۇن تەييارلاۋاتقان ئەسكەرلەرگە ھۇجۇم قىلغان ئىدى. ئەمدى ئاتلىقلار پىيادە ئەسكەرلەر بىلەن بىللە چېكىنەلمەيتتى. ئۇلارنىڭ سول تەرەپكە چېكىنىدىغان يولىنى فرانسۇزلار كېسىپ تاشلىغان ئىدى. ئەمدى ئۆزىگە يول ئېچىش ئۈچۈن، جايلارنىڭ ھەرقانچە ئەپسىز بولۇشىغا قارىماي ھۇجۇم قىلىش زۆرۈر بولۇپ قالغان ئىدى.

روستوۋ خىزمەت قىلىپ تۇرغان ۋە ئاتلىنىشقا ئارانلا ئۈلگۈرگەن

ئېسكادرون ئالدى تەرەپتە دۈشمەن تەرىپىدىن توسالغان ئىدى. يەنىلا، خۇددى ئېنىس كۆۋرۈگىدە بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەدەك ئېسى-كادرون بىلەن دۈشمەن ئوتتۇرىسىدا ھېچكىم يوق ئىدى ۋە ئۇلار ئوتتۇرىسىدا، خۇددى ھايات بىلەن ماماتنى ئاجرىتىپ تۇرغان سىزىقتەك، ئۇ تەرىپى نامەلۇم ۋە قورقۇنچلۇق بولغان سىزىق يەنىلا ئۇلارنى ئاجرىتىپ تۇراتتى. ھەممە كىشى بۇ سىزىقنى ھىس قىلاتتى ۋە بۇنىڭدىن ئۆتىمىزمۇ-يوقمۇ؟ ئۆتكەندە قانداق ئۆتىمىز؟ دېگەن مەسىلە ئۇلارنى ھاياجانغا سالاتتى.

پولكاۋنىك ئاتلىنىپ فرونتقا كەلدى، ئەپتسەرىنىڭ سوئاللىرىغا تېرىككەن ھالدا جاۋاپ بەردى ۋە خۇددى ئۆز پىكرىدە مەرتلەرچە چىڭ تۇرغان كىشىدەك، قانداقتۇ بۇيرۇق بەردى. ھېچكىم ئېنىق بىر گەپنى قىلمىغان بولسىمۇ، ئەمما ئېسكادروندا ھۇجۇم قىلىش توغرىسىدا گەپ-سۆزلەر تارقىلىپ كەتكەن ئىدى. سەپگە تىزىلىش توغرىسىدا كاماندا بېرىلدى، كېيىن قىلىچلارنى جىزىلدەتتى، قىنلىرىدىن چىقىرىشتى. لېكىن يەنىلا ھېچكىم ئورنىدىن قوزغالمايتتى. سول قاناتتىكى قوشۇنلار، پىيادە ئەسكەرلەر ۋە ئاتلىقلارمۇ كاماندىر-لارنىڭ ئۆزلىرى نىمە قىلىشنى بىلمەيۋاتقانلىقىنى بىلىۋالدى، كاماندىرلارنىڭ بۇ ئىككىلىنىش كەيپىياتى قوشۇنلارغىمۇ ئۆتكەن ئىدى.

”تېزەرەك، تېزەرەك بولساقچۇ“، — دەپ ئويلايتتى روستوۋ، ھۇجۇم قىلىشنىڭ لەززىتىنى سىناپ بېقىش ۋاقتى ئاخىر يېتىپ كەلگەنلىكىنى ھىس قىلىپ. ئۇنىڭ تەرىپىنى ئۇ ئۆزىنىڭ نۇرغۇن ئاتلىق ئاغىنىلىرىدىن ئاڭلىغان ئىدى.

— خۇدايار بولسۇن، يىگىتلەر، — دېدى دېنسوۋ يۇقۇرى ئاۋاز

بىلەن، — چېپىڭلار، ئالغا!

ئالدىنقى سەپتە ئاتلارنىڭ ساغرىلىرى قىمىرلاشقا باشلىغان ئىدى. گىراچىك بېشىنى سىلكىدى. — دە، ئۆزىلا يۈرۈپ كەتتى. روستوۋ ئوڭ تەرەپتە ئاتلىقلىرىنىڭ بىرىنچى سېپىنى كۆردى، يەنىمۇ نېرىراق ئالدىدا ئۇنىڭغا قارا بىر سىزىق كۆرۈندى، روستوۋ ئۇنى ئوچۇق كۆرەلمەيتتى، لېكىن دۈشمەن دەپ ھىساپلايتتى. ئوق ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى، لېكىن خېلى يىراقتا ئىدى. — تېزلىتىڭلار! — دىگەن كاماندا ئاۋازى ئاڭلاندى، شۇنىڭ بىلەن روستوۋ گىراچىگىنىڭ تېخىمۇ تاقىراقشىپ ئۇچقاندەك كېتە-ۋاتقانلىغىنى ھىس قىلدى.

ئۇ ئېتىنىڭ چاپقۇر ئىكەنلىگىنى ئالدىنلا بىلگەن ئىدى، شۇ سەۋەپتىن بارغانسېرى خوشال بولۇپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئالدىدا يەككە بىر تۈپ دەرەخنى كۆردى. بۇ دەرەخ دەسلەپ ئالدىدا، يەنى شۇنچە قورقۇنچلۇق كۆرۈنگەن ھېلىقى سىزىقنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇراتتى. مانا بۇ سىزىقتىنمۇ ئۆتۈپ كەتتى، لېكىن ھىچقانداق قورقۇنچلۇق نەرسە بولمايلا قالماستىن، بەلكى ھەممە ئادەم بارغانسېرى خوشال ۋە جانلىنىپ كەتمەكتە ئىدى. ”ۋاي! ئۇنى بىر ئۇرۇپ ئىككىگە بۆلۈۋېتىمەن“، — دەپ ئويلايتتى روستوۋ قىلىچىنىڭ سېپىنى قولىدا چىڭ قىسىپ تۇتۇپ.

— ئۇرا!... — ئاۋازلىرى ياڭراپ كەتتى.

”قېنى، يۈرىڭنىڭ بولسا، كەپپاقىنچۇ، قېشىمغا“، — دەپ ئويلايتتى روستوۋ گىراچىگىنى دېۋىتكۈچى بىلەن نىقتاپ قويۇپ، شۇنىڭ بىلەن ئېتىنى باشقىلارنىڭ ئالدىغا ئۆتكۈزۈپ، بولۇشىغا قويۇپ بەردى. ئالدى تەرەپتە دۈشمەن كۆرۈنۈشكە باشلىغان

ئىدى. بىردىنلا، ئېسكادرونغا خۇددى چوڭ سۈپۈرگىدەك بىر نەرسە تەككەندەك قىلدى. روستوۋ قىلىچىنى كۆتىرىپ توغراپ تاشلاشقا تەييارلاندى، لېكىن بۇ چاغدا ئالدىدا ئېتىنى چاپتۇرۇپ كېتىۋاتقان ئەسكەر نىكىتېنكو ئۇنىڭدىن ئاجرىلىپ قالدى، شۇنىڭ بىلەن روستوۋ ئۆزى خۇددى چۈشەنمەيدەك، غەيرى تەبىئى بىر سۈرئەت بىلەن ئالغا كېتىۋاتقان بولسىمۇ، جايدىن قىمىرلىمايۋاتقاندا ھەس قىلاتتى. ئارقىسىدا كېلىۋاتقان تونۇش ئاتلىق باندارچۇك ئۆزىنى ئۇنىڭغا ئۇرۇۋالدى - دە، ھومىيىپ قارىدى. باندارچۇكنىڭ ئېتى ھۈركۈپ ئۇنىڭ يېنىدىن ئۇچقاندا ئۆتۈپ كەتتى.

”نېمە بولدى؟ نېمىشقا ئورنۇمدىن قىمىرلىيالمىمەن؟ مەن يېقىلدىم، ئۆلدىم...“ دەپ روستوۋ شۇ بىر پەستە ئۆز ئۆزىگە سوئال بەردى ۋە ئۆزى جاۋاب بەردى. ئۇ ئۆزى يالغۇز دالانىڭ ئوتتۇرىسىدا قالغان ئىدى. ئۇ ھىلىلا ئالدىدا ھەركەتلىنىۋاتقان ئاتلار ۋە ئاتلىقلارنىڭ ئورنىدا ئەتراپىدا قىمىرلىماي تۇرغان يەر ۋە ئېگىزلىقنى كۆرەتتى. ئۇ ئىسسىق قان ئۈستىدە ياتاتتى. ”ياق، مەن يارىدار بوپتىمەن، ئات ئۆلۈپتۇ“. گراچىك ئالدىنقى پۇتلىرى بىلەن ئورنىدىن تۇرۇشقا ئۇرۇناتتى - يۇ، ئەمما يېقىلىپ خوجاينىڭ پۇتىنى بېسىۋالاتتى. ئاتنىڭ بېشىدىن قان ئاقاتتى. ئات ئۆزىنى ئۇراتتى، ئورنىدىن تۇرالمايتتى. روستوۋمۇ ئورنىدىن تۇرماقچى بولدى - يۇ، يەنە يېقىلدى. قىلىچى ئىگەرگە ئېلىنىپ قالغان ئىكەن. بىزنىڭ قوشۇنلىرىمىز نەدە قالدى - يۇ، فىرانسۇزلار نەدە؟ - روستوۋ بۇنى قىلچە بىلمەيتتى. ئەتراپتا ھېچكىم يوق ئىدى.

ئۇ پۇتىنى ئېتىنىڭ تىگىدىن تارتىپ چىقىرىپ ئورنىدىن تۇردى.

ئۇ "ئىككى قوشۇننى بىر بىرىدىن ئېنىق ئاچرىتىپ تۇرغان ھىلىقى سىزىق نەدە قالدىكىن؟" — دەپ ئۆزىدىن ئۆزى سورايتتى — يۇ ئەمما جاۋاپ بېرەلمەيتتى. "مېنى بىرەر پالاكەت باسىمىدىمىكىن؟ شۇنداق ھادىسىلەرمۇ بولامدۇ؟ مۇنداق ھادىسىلەر بولغاندا نىسە قىلىش كېرەك؟" — ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ ئۆز ئۆزىدىن سورايتتى؛ شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۇنىڭ ئويۇشۇپ قالغان سول قولىدا قانداقتۇ ئارتۇقچە بىر نەرسە ئېسىلىپ تۇرغاندەك ھىس قىلاتتى. ئۇنىڭ ئالقىنى ئۆزىنىڭ ئەمەستەك تويۇلاتتى. ئۇ قوللىرىغا سىنجىلاپ قاراپ چىقتى، ئۇنىڭدىن قان ئىزلىرىنى بىھۇدە ئىزدەيتتى. "مانا، ئادەملەر كېلىۋاتىدۇ، — دەپ ئويلىدى ئۇ خوشاللىق بىلەن، ئۆزىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان بىرقانچە كىشىنى كۆرۈپ. — ئۇلار ماڭا ياردەم بېرىدۇ!" بۇ ئادەملەرنىڭ ئالدىغا كۆك شېنىل، غەلىتە تېرە شەپكە كىيگەن، ئاپتاپتا كۆيۈپ قارىيىپ كەتكەن، ئىلمەك بۇرۇن-لۇق بىر كىشى يۈگۈرۈپ كېلىۋاتاتتى. كەينىدىن يەنە ئىككىيلەن، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يەنە بىرقانچە كىشى يۈگۈرۈپ كېلىشتى. بۇلارنىڭ ئىچىدە بىرسى چۈشىنىپ بولمايدىغان غەلىتە سۆزلەرنى قىلاتتى، سۆزلىرى رۇسچە ئەمەس ئىدى. كەينىدە كېلىۋاتقان ۋە شۇنداق تېرە شەپكە كىيگەن كىشىلەرنىڭ ئارىسىدا بىر رۇس ئاتلىغى تۇراتتى. ئۇنى قولدىن تۇتۇپ ئېلىشقان؛ ئارقىسىدىن ئۇنىڭ ئېتىنى يېتەكلەپ كېلىۋاتاتتى.

"بىزنىڭكىلەردىن بىرەرسى ئەسىرگە چۈشۈپتۇ-دە. ھە، ئەمدى مېنىمۇ ئەسىرگە ئالارمۇ؟ بۇلار قانداق ئادەملەر ئىكەن؟ — دەپ ئويلايتتى روستوۋ كۆزلىرىگە ئىشەنمەي. — بۇلار فرانسۇزلارمىدۇ؟" ئۇ يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان فرانسۇزلارغا قارايتتى ۋە بۇ فرانسۇزلارغا

يېتىشىۋېلىپ ئۇلارنى چېپىپ تاشلىماقچى بولۇپ، بۇندىن بىرەر
مىنۇت ئىلگىرى ئېتىنى چاپتۇرۇپ كېلىۋاتقان بولسىمۇ، ھازىر
ئۇلارنىڭ يېقىنلىشىپ كېلىشى شۇنچە دەھشەتلىك بولۇپ قالغان
ئىدىكى، ئۇ ھەتتا ئۆزىنىڭ كۆزلىرىگىمۇ ئىشەنمەي قالغان ئىدى.
”كىملىرى ئۇلار؟ نىمە ئۈچۈن ئۇلار يۈگۈرۈشىدۇ؟ مېنىڭ ئالدىغا
كېلىۋاتقان بولسىچۇ؟ مېنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈشۈپ كېلىۋاتقان بولسا،
نىمە ئۈچۈن؟ مېنى ئۆلتۈرۈشكەمۇ؟ مېنى، ھەممە ياخشى كۆرىدىغان
مېنى- ھە؟“ ئۇ ئاپسىسنىڭ، ئۆي ئىچىدىكىلەرنىڭ، دوستلىرىنىڭ
ئۆزىگە بولغان مۇھەببىتىنى ئەسلىدى- يۇ، دۈشمەنلىرىنىڭ ئۇنى
ئۆلتۈرۈش نىيىتى مۇمكىن بولمايدىغاندەك كۆرۈندى. ”بەلكى،
ئۆلتۈرۈپمۇ تاشلار!“ ئۇ قىمىرلىماستىن، ئۆزىنىڭ قانداق ئەھۋالغا
چۈشۈپ قالغىنىنىمۇ بىلمەستىن، ئون سېكۇنتىچە تۇرۇپ قالدى.
ئالدىدا كېلىۋاتقان قىڭغىر بۇرۇنلۇق فرانسۇز شۇنچىلىك يېقىنلىشىپ
قالغان ئىدىكى، ھەتتا ئۇنىڭ يۈزىنىڭ قىياپىتىنى كۆرۈشكەمۇ
مۇمكىن ئىدى. يات، ئەسەبلەشكەن، نەيزىسىنى قىيا تۇتقان ھالدا
تىنماي تېز يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان بۇ ئادەمنىڭ ئەپتى- بەشىرىسى
روستوۋنى قورقۇتۇۋەتتى. ئۇ تاپانچىسىنى يېنىدىن ئالدى- يۇ، فران-
سۇزغا قاراپ ئوق ئېتىش ئورنىغا، تاپانچىسىنى ئۇنىڭغا قارىتىپ
تاشلاپ بەردى- دە، دەرمانى يەتكىچە چېپىپ، ئورمان ئارىسىغا
كىرىپ كەتتى. ئۇ ئېنىسىن كۆۋرۈگىگە بارغان چېغىدىكى شۈبھە ۋە
كۈرەش تۇيغۇسى بىلەن ئەمەس، بەلكى ئەتتىن قورققان توشقان
تۇيغۇسى بىلەن قاچتى. شۇ پەيتتە ئۆزىنىڭ ياشلىق ۋە بەختلىك
ھاياتى ئۈچۈن بولغان بۆلۈنمەس بىردىن- بىر قورقۇش تۇيغۇسى
ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى ئىگەللىگەن ئىدى. ئۇ دالدىكى چۆنەك-

لەردىن خۇددى گورېلكا^① ئويۇنىدىكى يۈگۈرۈشكە ئوخشاش شىددەت بىلەن يۈگۈرۈپ ئىرغىپ سەكرەپ ئۆتۈپ، ئۆزىنىڭ ئاق-رىپ كەتكەن، مۇلايىم ۋە ياش يۈزىنى ھەر زامان ئارقىغا ئۆرۈپ قاراپ قويۇپ دالدا چاپاتتى، ئۇنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى سوغۇق تىترەك باسقان ئىدى. "ياق، قارىمىغان ياخشىراق" دەپ ئويلايتتى ئۆزىچە، لېكىن دەرەخلەرنىڭ ئالدىغا كەلگەندە يەنە ئارقىسىغا قاراپ قويدى. فرانسۇزلار ئارقىسىدا قالغان ئىدى. روستوۋ ئارقىسىغا قايرىلىپ قارىغاندا ئالدىدا چېپىپ كېلىۋاتقان فرانسۇز ھەتتا قەدىمىنى ئاستىلىتىشقا باشلىدى ۋە ئارقىسىغا قاراپ يولداشلىرىغا بىر نىمىلەرنى دەپ قاتتىق ۋاقىرىدى. روستوۋ توختىدى. "ياق، مەن يېڭىلىشىپ قالغاندەكمەن، — دىدى ئۆزىچە، — ئۇلار مېنى ئۆلتۈرۈۋەتمەسە كېرەك". ئەمما شۇ پەيتتە ئۇنىڭ سول قولى خۇددى ئىككى پۇتلۇق تاش ئېسىلغاندەك ئېغىر ئىدى. ئۇ يەنە يۈگۈرەلمىدى. فرانسۇزمۇ توختاپ ئۇنى قارىغا ئالدى. روستوۋ كۆزىنى يۇمۇپ ئىككىشتى. ئىككى ئوق بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرى ۋىزىلداپ ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى ئۇ پۈتۈن كۈچىنى يىغىپ، سول قولىنى ئوڭ قولىغا ئالدى. دە، دەرەخلەرگە قاراپ چاپتى. بۇ دەرەخلەر ئارىسىدا رۇس ئوقچىلىرى بار ئىدى.

20

ئورمانلىقتا ئۇشتۇمستۇت دۈشمەن ھۇجۇمىغا يولۇقۇپ قالغان

① بىر خىل ئويۇن، ئالدىدا تۇرغان بىرسى ئارقىسىدىن نۆۋەت بويىچە بۆلۈنۈپ يۈگۈرۈپ كېلىدىغان ئىككى كىشىنىڭ بىرىنى تۇتۇۋالدى. — تەر.

پىيادىلەر پولكى ئورمانلىقتىن قېچىپ چىقماقتا ئىدى ۋە روتىلار بىر بىرى بىلەن ئارىلىشىپ تەرتىپسىز ھالدا توپ-توپ بولۇشۇپ چىكىنىۋاتاتتى. ئەسكەرلەرنىڭ بىرسى قورقۇپ كېتىپ: "كېسىپ تاشلاشتى!" دەپ ئۇرۇشتا خەۋپلىك ۋە مەنىسىز سۆزنى ئېيتىپ تاشلىدى ۋە بۇ ۋەھىمە تۇيغۇلۇق گەپ بىر پەستىلا ھەممىگە تارقىلىپ كەتتى.

— ئوراپ ئېلىشتى! كېسىپ تاشلاشتى! خاراپ بولدۇق! — دەپ ۋاقىرىشاتتى قېچىۋاتقان كىشىلەر.

پولك كاماندېرى ئارقا تەرەپتىن ئوق ئاۋازلىرى ۋە شاۋقۇن-سۈرەنلەرنى ئاڭلاش بىلەن تەڭ پولكنىڭ دەھشەتلىك ئەھۋالدا قالغانلىغىنى چۈشەندى ۋە ئۆزىنىڭ كۆپ يىللاردىن بېرى ھەممىگە نەمۇنە بولۇپ خىزمەت قىلىپ كېلىۋاتقان ۋە ھېچنىمىدە ئەيىبلەنمىگەن ئەپتسەر ئىكەنلىگىنى، ئەمدى بولسا بىسپەرۋالىق قىلغانلىغى ۋە تەدبىرسىزلىك قىلغانلىغى ئۈچۈن باشلىقلار ئالدىدا ئەيىپلىنىش مۈمكىنلىگىنى ئويلايتتى، بۇ ئوي ئۇنى شۇنچىلىك ھاياجانغا سالغان ئىدىكى، شۇ ئەسنادا ئۆزىنىڭ ئىتائەتسىز ئاتلىق ئەسكەرلەر پولكاۋىنىڭ ئىكەنلىگىنى ۋە ئۆزىنىڭ گېنېراللىق ئۇنۋانىسىمۇ ئۇنۋوتتى. ئەڭ مۇھىمى — ئۇ خەۋپ ۋە ئۆزىنى ساقلاپ قېلىش تۇيغۇسىنىمۇ تامامەن ئۇنۋوتتى. دە، ئىسكەرنىڭ قۇش بېشىنى چىڭ تۇتۇپ ۋە ئېتىنى دېۋىتكۈچى بىلەن نىقتاپ، ئەتراپىغا يامغۇردەك تۆكۈلۈۋاتقان ئوق ئاستىدا (ئەمما، بەختكە يارىشا ئوق تەگمىگەن ئىدى) پولك تەرەپكە ئېتىنى چاپتۇرۇپ كەتتى. ئۇنىڭ بىردىن-بىر مەقسىدى: نىمە ھادىسە يۈز بەرگەنلىگىنى بىلىش، ئەگەر ئۆزى تەرەپتىن بىرەر خاتالىق سادىر بولغان بولسا، قانداق قىلىپ بولسىمۇ ياردەم

بېرىش ۋە خاتالىغىنى تۈزىتىش، يىگىرمە ئىككى يىلدىن بېرى ئۆزىگە قىلچە گەپ تەككۈزمەي نەمۇنىلىك خىزمەت قىلىپ كەلگەن ئەپتىسەر بولغان ئۆزىنى مۇنداق ئەيىپلىنىشتىن ساقلاپ قېلىش ئىدى.

ئۇ فرانسۇزلار ئارىسىدىن ئامان-ئېسەن ئۆتۈپ، ئورماننىڭ ئىچىدىكى مەيدانغا چىقتى، بۇ ئورماندىن بىزنىڭ ئەسكەرلەر-
ردىمىز قېچىپ ئۆتۈپ كاماندېمۇ قۇلاق سالماستىن، دۆڭلۈكنىڭ ئېتىگىگە قاراپ ماڭاقتا ئىدى. جەڭنىڭ تەقدىرىنى ھەل قىلىدىغان روھى داۋالغۇش پەيتى يېتىپ كەلدى: تارقىلىپ كېتىۋاتقان ئەسكەرلەر ئۆز كاماندېرلىرىنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالامدۇ، ياكى بىر قاراپ قويۇپ، يەنە قېچىپ كېتىۋېرەمدۇ؟ پولك كاماندېرى ئىلگىرى ئەسكەرلەر ئۈچۈن ناھايىتى دەھشەتلىك بولغان ئاۋاز بىلەن شۇنچە چاقىرسىمۇ، غەزەپتىن قىزىرىپ-كۆكرىپ قىلىچىنى ھەرقانچە سىلىكتىسىمۇ، ئەسكەرلەر يەنىلا كاماندېرغا بويسۇنماي، بىر بىرلىرى بىلەن گەپلىشىپ، ئاسمانغا قارىتىپ ئوق ئېتىپ قېچىپ كېتىۋاتتى. جەڭنىڭ تەقدىرىنى ھەل قىلىدىغان روھى داۋالغۇشنىڭ ۋەھىمە تەرىپى ئۈستۈنلۈك ئالدى بولغاي.

گېنېرال ۋاقىراش-چاقىراش ۋە پورۇخ ئىسىللىرىدىن بوغۇلۇپ يۆتەلدى-دە، ئۈمىتسىزلىنىپ توختاپ قالدى. پۈتۈن ئىش قولدىن كەتكەندەك بولغان ئىدى، بىراق بىزنىڭ قوشۇنلىرىمىزغا ھۇجۇم قىلىۋاتقان فرانسۇزلار شۇ پەيتتە توساتتىن نىمە ئۈچۈندۇ ئارقىغا قاراپ قېچىپ، ئورماننىڭ ئېتىگىدە غايىپ بولۇپ كەتتى ۋە ئورماندا رۇس ئوقچىلىرى پەيدا بولدى. بۇ، ئورماندا يەككە ئۆزى جەڭگىۋار سەپنى بۇزماستىن چىڭ تۇرغان ۋە ئورماننىڭ چىتىدىكى ئېرىققا

چۈشۈۋېلىپ فرانسۇزلارغا ئۇشتۇمتۇت ھۇجۇم قىلغان تىموخىن روتسى ئىدى. تىموخىن فرانسۇزلارغا جېنىنىڭ بېرىچە شۇنداق ۋاقىراپ ۋە ئەقلىدىن ئازغان ھەم مەسلىكتە بولىدىغانىدەك شۇنداق قەتئى ئىرادە بىلەن قولىدا بىرگىنە قىلىچىنى تۇتقان ھالدا ئېتىلغان ئىدىكى، فرانسۇزلار گاڭگىراپ قېلىپ ھۇشىغا كېلىشىكىمۇ ئۈلگۈرەل- مەستىن قوراللىرىنى تاشلاپ قېچىشقا باشلىغان ئىدى. تىموخىن بىلەن يانمۇ- يان يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان دولوخوۋ بىر فرانسۇزغا ئۇدۇلمۇ- ئۇدۇل ئېتىلىپ ئۇنى ئۆلتۈردى ۋە تەسلىم بولغان ئەپتە- سەرنىڭ ياقىسىدىن ئاۋال تۇتۇپ ئالدى. بىزنىڭ قېچىپ كېتىۋاتقان ئەسكەرلىرىمىز قايتتى، باتالىيونلار توپلاندى ۋە سول قاناتتىكى ئەسكەرلىرىمىزنى ئىككى بۆلەككە بۆلۈۋەتكەن فرانسۇزلار بىر پەس ئارقىسىغا سۈرۈپ تاشلاندى، ئارقا سەپ قىسىملىرىمىز بۇلارغا قوشۇلۇۋې- لىشتى ۋە قاچقۇنلار توختاپ قالدى. پولك كوماندىرى مايور ئېكونوموۋ بىلەن بىللە كۆۋرۈك بېشىدا تۇرۇپ، چېكىنىۋاتقان روتىلارنى يېنىدىن ئۆتكۈزۈۋېتىۋاتاتتى، بۇ چاغدا بىر ئەسكەر كېلىپ ئۇنىڭ ئېتىنىڭ ئۈزەڭگىسىنى تۇتتى ۋە ئۇنىڭغا ئېڭىشتى. ئەسكەر كۆك سوكونودىن شىنپىل كىيگەن بولۇپ، لازىمەتلىك خالىتىسى ۋە شەپكىسىمۇ يوق ئىدى، بېشىغا بىنىت باغلىۋالغان ئىدى، دولىسىدا فرانسۇزلارنىڭ ئوقدانى ئېسىغلىق ئىدى. ئۇ قولىدا ئەپتەسەر قىلىچىنى تۇتقان ئىدى. بۇ ئەسكەرنىڭ رەڭگى ئۆچكەن، كۆك كۆزلىرى پولك كاماندىرىغا تارتىنماستىن بېزىرىپ قاراپ تۇراتتى، ئاغزى بولسا كۈلۈپ تۇراتتى. پولك كاماندىرى گەرچە مايور ئېكونوموۋغا بۇيرۇق بېرىش بىلەن ئاۋارە بولۇپ تۇرغان بولسىمۇ، ئەمما بۇ ئەسكەرگە دىققەت- نەزىرىنى سالماستىن تۇرالمايتتى.

— جانابى ئاللىرى، مانا بۇ ئىككى ئولجا ئالدىم، — دىدى دولو-
خوۋ فرانسۇز قىلىچى بىلەن ئوقىدانىنى كۆرسىتىپ. — مەن بىر
فرانسۇز ئەپتسەرىنى ئەسىرگە ئالدىم. بىر روتىنى توختاتتىم. —
دولوخوۋ ھېرىپ كەتكەنلىكتىن ئېغىر نەپەس ئالاتتى؛ ئۇ توختاپ-
توختاپ سۆزلەيتتى. — پۈتۈن روتا گۇۋا بولىدۇ. ئېسىڭىزدە ساقلا-
شىڭىزنى سورايمەن، جانابى ئاللىرى!

— ياخشى، ياخشى، — دىدى پولك كاماندېرى ۋە مايور ئېكو-
نوموۋغا قارىدى.

لېكىن دولوخوۋ كەتمىدى؛ بېشىغا باغلىۋالغان ياغلىقنى يېشىپ
تارتتى. — دە، چاچلىرىدا قېتىپ قالغان قاننى كۆرسەتتى.
— بېشىمغا نەيزە تېگىپ يارىدار بولغان بولساممۇ، يەنىلا
فرونتتا قالدىم. ئېسىڭىزدە بولسۇن جانابى ئاللىرى.

* * *

تۇشنى توپچىلىرى ئۇنتۇلغان ئىدى ۋە پەقەت جەڭ ئاخىرلاشقان
چاغدىلا يەنە مەركەزدە ئېتىلغان توپ ئاۋازلىرىنى ئاڭلىغان كىنەز
باگراتىيون، ئۇ ياققا نۆۋەتچى ئىشتاپ ئەپتسەرىنى ۋە كېيىن
كىنەز ئاندرېنى ئېۋەتىپ، توپچىلارنى ئىمكان قەدەر تېز رەك چېكىد-
دۈرۈشنى بۇيرۇدى. تۇشنى زەمبىرەكلىرىنى ھىمايە قىلىپ تۇرغان
قىسىم جەڭ ئوتتۇرىسىدا كىمدۇر بىرسىنىڭ بۇيرۇغى بىلەن يۆتكەپ
كېتىلگەن ئىدى؛ لېكىن توپچىلار يەنىلا ئېتىشنى داۋام قىلماقتا
ئىدى ۋە فرانسۇزلار ھىمايىسىز قالغان بۇ تۆت زەمبىرەكنىڭ يالغۇز
ئۆزى بۇ قەدەر دادىللىق بىلەن ئوق ئېتىشقا كۆزى يەتمىگەنلىكتىن
ئۇنى ئالالمىغان ئىدى. ئەكسىچە، فرانسۇزلار بۇ توپچىلارنىڭ
قەيسەر ھەرىكىتىگە قاراپ، بۇ يەردە، مەركەزدە رۇسلارنىڭ ئاساسى

كۈچلىرى توپلانغان دەپ مۆلچەرلىدى - دە، بۇ پۇنكىستقا ئىككى قېتىم ھۇجۇم قىلىشقا ئۇرۇنۇپ كۆردى ۋە ھەر ئىككى قېتىمدىمۇ بۇ دۆڭلۈكتە تۇرۇپ يەككە ھالدا ئېتىشقا باشلىغان تۆت زەمبىرەكنىڭ چاچما ئوقى بىلەن قوغلىۋېتىلدى.

كىنەز باگراتيون كېتىپ ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەيلا تۇشىن شېنە - گرابېن يېزىسىنى ئۆرتەپ تاشلىدى.

— مانا قارا، قىيا - چىيا بولۇشۇپ كەتتىغۇ! يېزىغا ئوت كەتتى! ئىسلارغا قارا! خوپ بولدى! ياخشى بولدى! ئەنە، ئىسلارغا قارا! ئىسلار! - دېيىشەتتى توپچىلار.

ھەممە زەمبىرەكلەر ھىچقانداق بۇيرۇقسىز ئەنە شۇ يانغىن تەرەپكە قاراپ ئاتماقتا ئىدى. ھەر قېتىم ئوق ئېتىلغاندا ئەسكەرلەر خۇددى قاقاھلاپ كۈلگەندەك ۋاقىرىشىپ: "بەللى! ئەنە بۇ دۇرۇس! ئوھۇ، زەپ بولدى!..." دېيىشەتتى. شامال ئۇلغايتىۋاتقان يانغىن تېزدىن يېپىلىپ كەتتى. يېزىنىڭ ئۇ تەرىپىدىن چىقىپ كېلىۋاتقان فرانسۇز كولوننىلىرى ئارقىسىغا قايتتى، لېكىن فرانسۇزلار بۇ مۇۋەپپەقىيەت - سىزلىك ئۈچۈن ئۆچ ئالماقچى بولغاندەك، يېزىنىڭ ئوڭ تەرىپىگە ئونغا يېقىن توپنى ئورنىتىپ، تۇشىن توپچىلىرىنى توپقا تۇتۇشقا باشلىدى.

ئەۋج ئېلىۋاتقان يانغىن ۋە فرانسۇزلارغا قارىتىپ ئېتىلغان ئوقلارنىڭ بىكار كەتمىگەنلىگىنى كۆرۈپ ياش بالىلاردەك خوشال بولۇپ كەتكەن ئاتلىقلىرىمىز بۇ زەمبىرەكلەرنى پەقەت ئىككى ئوق، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن تۆت ئوق زەمبىرەكلەرنىڭ ئوتتۇرىسىغا چۈشۈپ ئىككى ئاتنى يىقتىغاندا ۋە ئوق ساندۇقلىرىنى توشۇغۇچىنىڭ ئايىغىنى ئۈزۈپ تاشلىغاندىلا، ئاندىن بايقاپ قالغان ئىدى. شۇنداق بولسىمۇ،

ئۇلارنىڭ جانلانغان كەيپىياتى يەنە چۈشۈپ كەتمىدى، بەلكى كەيپىياتلىرى بىرئاز ئۆزگەردى. ئۆلگەن ئاتلارنىڭ ئورنىغا توپ-زەمبىرەك ھارۋىسىدىكى زاپاس ئاتلار قوشۇلدى، يارىدارلار چەتكە چىقىرىلدى، تۆت توپ دۈشمەننىڭ ئەنە شۇ ئون زەمبىرەكتىن تۈزۈلگەن قىسمىغا قارىتىلدى. تۇشىنىڭ ئەپتىسەر ئاغىنىسى جەڭنىڭ بېشىدىلا ئۆلگەن ئىدى. قىرىق نەپەر توپچىلارنىڭ ئارىسىدا ئون يەتتە كىشى قاتاردىن چىقتى، لېكىن شۇنداق بولسىمۇ ئاتلىقلىرىمىز يەنىلا ئىلگىرىكىدەك خوشال ۋە تېتىك ئىدى. ئۇلار ئىككى قېتىم فرانسۇزلارنىڭ تۆۋەندە - ئۆزلىرىگە يېقىن يەردە پەيدا بولۇپ قالغانلىغىنى كۆرۈپ، ئۇلارنى چاچما ئوققا تۇتۇشتى.

كىچىككىنە تۇشىن ئاجىز ۋە كالامپاي ھالدا ئۇ ياقىتىن - بۇ ياققا مېڭىپ يۈرۈپ، خىزمەتچىسىدىن "مۇشۇ قىلغىنىم ئۈچۈن بىر چەكتۈر-سەك" دەپ توختىماي مۇشتىگىنى سورايتتى، ئۇنىڭدىن پۇرقۇرۇتۇپ ئوتلارنى چاچرىتىپ ئالدىغا يۈگۈرۈپ چىقاتتى ۋە كىچىككىنە قول-لىرىنى سايىۋەن قىلىپ تۇرۇپ فرانسۇزلارغا قاراپ باقاتتى.

— تىتىپ تاشلاڭلار، يىگىتلەر! — دەيتتى ئۇ توختىماستىن ۋە ئۆزى زەمبىرەك ھارۋىسىنىڭ چاقىنى تۇتۇپ ۋېنتىلىرىنى بۇراپ نشانغا توغرىلايتتى.

ئۈزۈلمەستىن گۈمبۈرلەپ ئېتىلىۋاتقان توپ ئوقلىرىنىڭ ئاۋازىدىن قۇلغى پۈتۈپ كەتكەن ۋە توپ ھەر قېتىم گۈمبۈرلىگەندە بىر قېتىم ئىرغىپ چۈشىدىغان تۇشىن ئاغزىدىن قىسقا مۇشتىگىنى چۈشۈرمەي، ئىسلار ئىچىدە توپ-زەمبىرەكلەر ئارىسىدىن يۈگۈرۈپ يۈرۈپ، گايدا توپنى نشانغا توغرىلايتتى، گايدا ئوقلارنى ساناييتتى، گايدا ئۆلگەن ۋە يارىدار بولغان ئاتلارنى ئالماشتۇرۇش، ئاتلارنى

قوشۇش توغرىسىدا ئىنچىكە ۋە ئاجىز تاۋۇش بىلەن ۋاقىراپ بۇيرۇق بېرەتتى. ئۇنىڭ چىرايى بارغانسېرى ئېچىلماقتا ئىدى. پەقەت ئادەملەردىن بىرەسى ئۆلگەندە ۋە يارىدار بولغان چاغدىلا، ئۇ قاپىغىنى تۈرۈپ قوياتتى ۋە ئۆلگەن كىشىدىن يۈزىنى ئارقىسىغا ئورۇۋېلىپ، ئۆلۈك ياكى يارىدارنى يۆتكەشنى جىددىلىك بىلەن ئىشلىمەيۋاتقان كىشىلەرگە ھەر ۋاقىتتىكىدەك ئاچچىقلىنىپ ۋاقىرايتتى. كۆپچىلىكى كېلىشكەن يىگىتلەردىن تەركىپ تاپقان ئەسكەرلەرنىڭ ھەممىسى (باتارىيە روتىسىدا ھەمىشە ئەسكەرلەر ئۆزىنىڭ كاماندىرىدىن ئىككى غېرىچ ئىگىز ۋە ئىككى باراۋەر يوغان بولىدۇ)، خۇددى قىيىن ئەھۋالدا قالغان بالىلاردەك، كاماندىرىغا قارشى تۇرىشى ۋە كاماندىرىنىڭ يۈزىدىكى ئىپادە ئۇلارنىڭ يۈزىمۇ دەرھال ئۆزگەر-مەستىن ئىپادىلىنەتتى.

بۇنداق قورقۇنچىلۇق گۈمبۈر-گۈمبۈر، ۋاڭ-چۈڭ ئاۋازلار، دىققەتنى مەركەزلەشتۈرۈش ۋە ھەركەتلىنىش زۆرۈرىيىتى تۈپەيلىدىن، تۇشنى قىلچە يېقىمسىز قورقۇش تۇيغۇسىنى ھىس قىلمايتتى ۋە مېنى ئۆلتۈرۈۋېتىشى ياكى ئېغىر يارىدار بولۇشۇم مۇمكىن دىگەندەك ئوي-پىكىرلەرمۇ ئۇنىڭ خىيالغا كىرىپ چىقمايتتى. ئەكسىچە، ئۇ بارغانسېرى خوشال بولاتتى. ئۇنىڭ نەزىرىدە دۈشمەننى بىرىنچى مەرتىۋە كۆرۈپ، بىرىنچى ئوق ئاتقىنىغا كۆپ ۋاقىت، ھەتتا بىر كۈن دىگۈدەك ئۆتۈپ كەتكەندەك، ھازىر ئۆزى تۇرغان يەر ئۇزۇندىن بۇيان تۇتۇش ۋە ئۆزى شۇ يەردە ئۆسكەندەك كۆرۈنەتتى. ئۇ ھەممە نەرسە يادىدا بولۇشىغا، ھەممە نەرسىنى مۇلاھىزە قىلىشىغا، بىر ياخشى ئەپتسەرنىڭ قولىدىن كېلىدىغان ھەممە ئىشنى قىلىۋاتقانلىغىغا قارىماي، مەس ياكى قىزىتمىسى يۇقۇرى كىشىنىڭ

ھالىتىدە ئىدى.

ئۇ ئۆزىنىڭ ئەتراپىدىكى توپ-زەمبىرەكىلىرىدىن چىقىۋاتقان قۇلاقنى يارغۇدەك گۈمبۈرلەش ئاۋازلىرىدىن، دۈشمەن زەمبىرەك ئوقلىرىنىڭ ھۇشقۇيتۇپ ئۇچۇۋاتقان ئاۋازلىرى ۋە يەرگە چۈشۈپ يېرىلغاندا چىققان ئاۋازلىرىدىن، زەمبىرەكچىلەرنىڭ توپ ئەتراپىدا ئالدىراپ چېپىپ يۈرۈپ تەرلەپ كەتكەن ۋە قىزىرىپ كەتكەن يۈزلىرىدىن، ئادەملەر ۋە ئاتلاردىكى قان ئېقىۋاتقان مەنزىرىلەردىن، دۈشمەنلەر تۇرغان تەرەپتىن كۆتىرىلىپ چىقىۋاتقان ئىسلاردىن (ھەر قېتىم ئىس چىققاندىن كېيىن توپ ئوقى كېلىپ يەرگە، ئادەمگە، توپقا ياكى ئاتقا تېگەتتى)، — مانا شۇ نەرسىلەردىن ھاسىل بولغان مەنزىرىلەردىن ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا خىيالىي بىر ئالەم شەكىللەنەتتىكى، بۇ ئالەم شۇ پەيتتە ئۇنىڭغا لەززەت بېرەتتى. دۈش-مەن زەمبىرەكلىرى ئۇنىڭ خىيالىدا زەمبىرەك ئەمەس، بەلكى كۆزگە كۆرۈنمىگەن بەگىنىڭ توختىماي ئىس چىقىرىپ تۇرغان مۇشتىكى ئىدى.

— ئەنە، يەنە پۇلاسىلاپ قالدى، — دېدى تۇشىن ئۆزىچە پىچىر-لاپ. شۇ پەيت تاغ تەرەپتىن پۇرقۇپ كۆتىرىلىپ چىققان ئىس بۇرۇلۇپ شامال بىلەن تەڭ ئوڭ تەرەپكە كەتمەكتە ئىدى، — ئەمدى كىچىك توپنى ① كۈتۈپ تۇر، قايتۇرۇپ ئۆزىگە ئېتىۋەت.

— نىمە دېدىڭىز-يا، جاناپلىرى؟ — دېدى ئۇنىڭ يېنىدا تۇرغان ۋە غۇدۇڭشىغىنىنى ئاڭلىغان توپچى ئەسكەر.

① بۇ يەردە ئوينايدىغان "توپ" مەنىسىدە. دۈشمەننى كۆزىگە ئىلماس-لىق ئۈچۈن، ئۇنىڭ زەمبىرەكىنىڭ ئوقىنى توپقا ئوخشاتقان. — تەر.

— ھېچنەمە، گراناتا... — دەپ جاۋاپ بەردى تۇشىن.

”قېنى، بىزنىڭ ماتۇبېيۇنا“، — دىدى تۇشىن ئۆزىچە. توپلارنىڭ ئارىسىدا ئەڭ چەتتىكى، ئەڭ چوڭ ۋە قەدىمى بىرسىنى ئۇ ماتۇبېيۇنا دەپ تەسەۋۋۇر قىلاتتى. زەمبىرەكلىرىنىڭ ئەتراپىدا قىمىرلىشىپ يۈرگەن فرانسۇزلار ئۇنىڭغا چۈمۈلە بولۇپ كۆرۈنەتتى. ئىككىنچى توپنىڭ بىرىنچى نومۇرى چىرايلىق ۋە ھاراقخور توپچى ئەسكەر ئۇنىڭ روھى دۇنياسىدا تاغسى ئىدى؛ تۇشىن ھەممىدىن كۆپرەك شۇنىڭغا قارايتتى، ئۇنىڭ ھەر بىر ھەرىكىتى ئۇنى خوشال قىلاتتى. تاغنىڭ ئېتىگىدە بىردەم پەسىيىپ، بىردەم كۈچىيىپ كېتىۋاتقان مىلتىق ئاۋازلىرى ئۇنىڭغا خۇددى بىرەر كىشىنىڭ پۇشۇلداپ نەپەس ئېلىۋاتقىنىدەك تۇيۇلاتتى. ئۇ مۇشۇ ئاۋازلارنىڭ جىسمى قېلىشىغا ۋە ئەۋج ئېلىشىغا قۇلاق سالاتتى.

”ئوھۇ، يەنە پۇشۇلداپ قالدى، پۇشۇلداپ قالدى“، — دىدى ئۇ ئۆزىچە.

ئۇ ئۆزىنى بولسا زەمبىرەك ئوقىنى ئىككى قولى بىلەن فرانسۇز-لارغا قارىتىپ ئىرغىتىپ ئاتىدىغان ئىگىز بويلۇق كۈچلۈك باتۇر دەپ تەسەۋۋۇر قىلاتتى.

— قېنى ماتۇبېيۇنا، جان ئانا، بوش كەلمە! — دىدى ئۇ زەمبىرەك ئالدىدىن نېرى كېتىۋېتىپ. شۇ پەيتتە ئۇنىڭ قۇلىغىغا يات ۋە تونۇش بولمىغان ئاۋاز ئاڭلاندى.

— كاپتان تۇشىن! كاپتان!

تۇشىن ۋەھىمە قىلغان ھالدا ئورۇلۇپ قارىدى. بۇ تۇشىننى ھىلقى گروننتا باققالنىڭ چېدىرىدىن ھەيدەپ چىقارغان ئىشتاپ ئەپتسەرى ئىدى. ئۇ بوغۇق ئاۋاز بىلەن ئۇنىڭغا ۋاقرىدى.

— نىمە، سىز ئەقلىڭىزدىن ئازدىڭىزمۇ؟ سىزگە چېكىنىڭ دەپ
ئىككى قېتىم بۇيرۇق بېرىلدى. يۇ، ئەمما سىز بولسىڭىز...
”مەن ئۇلارغا نىمە قىلدىمكىن، تاڭ؟...“ — دەپ ئويلايتتى
تۇشىن ۋەھىمە قىلغان ھالدا باشلىققا قاراپ.
— مەن... ھېچنىمە... — دېدى تۇشىن ئىككى پارمىغىنى شەپ-
كىسىنىڭ چېكىلىگىگە قويۇپ. — مەن...

لېكىن پولكاۋنىڭ دىمەكچى بولغان سۆزلىرىنى ئېيتىپ بولمىغان
ئىدى، يېقىن يېنىدىن ئۇچۇپ ئۆتۈپ كەتكەن ئوق ئۇنى بېشىنى
پەسەيتىپ ئات ئۈستىدە ئېڭىشىشقا مەجبۇر قىلدى. ئۇ جىم بولۇپ
قالدى، يەنە قانداقتۇ بىرەر سۆزلەرنى دىمەكچى بولۇشىدى، ئوق
يەنە ئۇنى توسۇپ قويدى. ئۇ ئاتنى ئارقىسىغا بۇرىدى. — دە، نېرىغا
چىپىپ كەتتى.

— چېكىنىڭ! ھەممەڭلار چېكىنىڭلار! — ئۇ يىراقتىن ۋاقىرىدى.
ئەسكەرلەر كۈلۈشۈپ كەتتى. بىرەر مىنۇتتىن كېيىن ئادىۋىتانت
شۇ بۇيرۇقنى ئېلىپ كەلدى.

بۇ كىنەز ئاندرې ئىدى. ئۇ تۇشىن توپچىلىرى تۇرغان جايغا
كەلگەندە ھەممىدىن بۇرۇن ئايىغى سۇنۇپ زەمبىرەك ھارۋىسىدىن
چىقىرىپ قويۇلغان ۋە ھارۋىغا قوشۇلغان ئاتلار ئالدىدا كىشىنەپ
ياتقان ئاتقا كۆزى چۈشتى. ئۇنىڭ ئايىغىدىن قان پۇقىراپ ئاقماقتا
ئىدى. زەمبىرەك ھارۋىلىرى ئارىسىدا بىرقانچە ئۆلۈك ياتاتتى.
كىنەز ئاندرې دۆڭلۈككە چىققاندا بېشىدىن بىرىنىڭ ئارقىسىدىن
بىرى بىرنەچچە ئوق ئۇچۇپ ئۆتتى، ئۇ بۇ چاغدا بېلىدىن خۇددى
ئەسەبىلەرچە تىترەكنىڭ يۈگۈرۈپ ئۆتكەنلىگىنى ھىس قىلاتتى.
لېكىن ”قورقۇۋاتمەنمۇ-نىمە؟“ دىگەن ئوي يەنە ئۇنىڭ روھىنى

كۆتەردى. "قورقما سلىغىم كېرەك"، — دىدى — دە، زەمبىرەكلەر ئارىسىدا ئاتتىن ئاستا چۈشتى. ئۇ بۇيرۇقنى يەتكۈزدى ۋە توپچىلار يېنىدىن كەتمىدى. ئۇ ئۆزى قاراپ تۇرۇپ زەمبىرەكلەرنى پوزىتسىيەدىن يىغىشتۇرۇپ بىرلىكتە چېكىنىش قارارىغا كەلدى. ئۇ تۇشىن بىلەن بىللە جەسەتلەرنى ئارىلاپ ئۆتۈپ، فرانسۇزلارنىڭ دەھشەتلىك ئوقى ئاستىدا قورال — ياراقلارنى يىغىشتۇرۇشقا باشلىدى.

— تېخى ھىلىلا بىر ئەپتسەر كەلگەن ئىدى، دەرھال تىكىدە ۋەتتى، — دىدى توپچى ئەسكەر كىنەز ئاندرېگە، — سىزدەك ئەمەسكەن، جاناپلىرى.

كىنەز ئاندرې تۇشىن بىلەن ھېچنەمە دېيىشىمىدى. ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىلىسى شۇنچىلىك ئالدىراش ئىدىكى، بىر بىرىنى كۆرمىگەندەك قىلاتتى. ئۇلار تۆت زەمبىرەكتىن ساق قالغان ئىككىسىنى زەمبىرەك ھارۋىسىغا چېتىپ (بۇزۇلغان بىر زەمبىرەك ۋە يەككە بۇرۇنلۇق بىر زەمبىرەك^① قالدۇرۇلغان ئىدى) تاغ ئېتىگىگە قاراپ يولغا چىققاندا، كىنەز ئاندرې تۇشىننىڭ ئالدىغا كەلدى.

— قېنى، خەير بولمىسا، — دىدى كىنەز ئاندرې قولىنى تۇشىنغا سوزۇپ.

— خەير ئەزىزىم، — دىدى تۇشىن، — سۆيۈملۈك يىگىت! ساق بولۇڭ ئەزىزىم، — دىدى تۇشىن، نىمە ئۈچۈندۇ، كۆزلىرىگە لىق ياش ئېلىپ.

① سىتھولنىڭ ئاغزىغا يېقىن جايى ئىنچىكە، ئالدىنقى ئوق قاچىلايدۇ.

غان يېرىدە پۇرژىنىسى يوق غەلىتە بىر توپ. — تەر.

21

شامال بېسىلدى، قارا بۇلۇتلار تۆۋەنلەپ، ئۇپۇقتىكى پورۇخ ئىسلىرى بىلەن قوشۇلۇپ، جەڭ مەيدانىنىڭ ئۈستىنى قاپلىغان ئىدى. ئاسمان بارغانسېرى قاراڭغۇلىشىشقا باشلىغانلىقتىن، ئىككى جايدىكى يانغىن شولىمىرى بارغانسېرى روشەن كۆرۈنۈشكە باشلىماقتا ئىدى. زەمبىرەكنىڭ گۈمبۈرلىگەن ئاۋازلىرى سەل ئاجىزلاشقان بولسىمۇ، ئەمما ئوڭ ۋە ئارقا تەرەپتىكى مىلتىق ئاۋازلىرى كۈچىيىپ، بارغانسېرى يېقىنلاشماقتا ئىدى. تۇشىن ئۆزىنىڭ زەمبىرەكلىرىنى ئېلىپ، گايدا يارىدارلارنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، گايدا ئۇلارغا دۇچ كېلىپ، ئاران ئوق ئاستىدىن قۇتۇلۇپ چىقىپ يارلىققا چۈشكەندە، ئۇنى كاماندىرلار ۋە ئادىۋانتلار قارشى ئالدى، ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئىشتاپ ئەپتسەرى ۋە ژېركوۋمۇ بار ئىدى، ژېركوۋ ئىككى قېتىم تۇشىن توپچىلارغا ئېۋەتىلگەن بولسىمۇ، ئەمما بىر قېتىمىمۇ توپچىلار تۇرغان جايغا يېتىپ بارالمىغان ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى بىر بىرىگە گەپ بەرمەي، قانداقسىگە ۋە قەپەرگە بېرىش توغرىسىدا تۇشىنغا بۇيرۇق بېرىشەتتى ۋە بۇيرۇقنى يەتكۈزۈشەتتى، ئۇنىڭغا تاپا-تەنە قىلاتتى ۋە ئۇنى ئەيىپلىشەتتى. تۇشىن بولسا توپچىلىرىغا ھىچقانداق بۇيرۇق بەرمەي، سۆزلەشتىن قورقۇپ، لام-جىم دىمەستىن، توپچىلىرىنىڭ ئارقىسىدا ئورۇق ئاتنى مىنۋېلىپ يۈرەتتى، چۈنكى، ئۇ ھەر بىر ئېغىز سۆزىدە يىغلىۋېتىشكە تەييار تۇراتتى، نىمە ئۈچۈنلىگىنى ئۆزىمۇ بىلمەيتتى. گەرچە يارىدارلارنى تاشلاپ كېتىش بۇيرۇلغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇلارنىڭ ئارىسىدا كۆپ قىسمى ئەسكەرلەرنىڭ ئارقىسىدىن

سۆرۈلۈپ كېلەتتى ۋە زەمبىرەك ھارۋىلىرىدا ئولتۇرغۇزۇۋېلىشنى ئۆتۈنۈپ سورايتتى. جەڭ ئالدىدا تۇشىن چىدىرىدىن يۈگۈرۈپ چىققان ھىلقى كېلىشكەن پىيادە ئەسكەرلەر ئەپتسەرى قۇرسىغىغا ئوق تەككەن بولۇپ، ماتۇپپىۋنا چىتىلغان زەمبىرەك ھارۋىسىغا ئولتۇرغۇزۇپ قويۇلغان ئىدى. تاغ ئېتىگىدە تاتىرىپ كەتكەن بىر ئاتلىق ئۆگەنچى ئەپتسەر بىر قولى بىلەن يەنە بىر قولىنى كۆتىردى. ۋېلىپ، تۇشىننىڭ ئالدىغا كەلدى. دە، زەمبىرەك ھارۋىسىغا چىقىردى. ۋېلىشنى سورىدى.

— كاپىتان، خۇدا ھەققى، بىلىگىم يارىدار بولغان، — دىدى ئۇ قورقۇپ تۇرۇپ، — خۇدا ھەققى، ماڭالمايمەن. خۇدا ھەققى!
بۇ ئۆگەنچى ئەپتسەرنىڭ يولدا بىرقانچە قېتىم ئولتۇرغۇزۇپ ۋېلىشنى ئۆتۈنۈپ سورىغانلىغى، ئەمما ھەر قېتىم رەت قىلىنغانلىغى روشەن كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇ قورقۇپ تۇرۇپ ۋە مەيۇس بىر ئاۋاز بىلەن:

— ئولتۇرغۇزۇۋال دەپ ئېيتىڭا، خۇدا ھەققى، — دەپ يەنە يالۋۇردى.

— ئولتۇرغۇزۇۋېلىڭلار، ئولتۇرغۇزۇۋېلىڭلار، — دىدى تۇشىن، — قېنى يارىدار بولغان ئەپتسەر نەدە؟
— ئۆلۈپ قالدى، قويۇپ كەلدۇق، — دەپ جاۋاب بەردى بىرسى.

— ئولتۇرغۇزۇۋېلىڭلار، ئولتۇرۇڭ، ئەزىزىم، ئولتۇرۇڭ، شىنپىلىنى سېلىپ بەر، ئانتونوۋ.

بۇ ئۆگەنچى ئەپتسەر روستوۋ ئىدى. ئۇ بىر قولى بىلەن يەنە بىر قولىنى تۇتۇۋالغان ئىدى، رەڭگى ئۆچكەن ئىدى، تۆۋەنكى

ئېڭىڭى خۇددى بەزگىڭى تۇتقاندا تىترەپ تۇراتتى، ئۇنى ماتۇپپېۋنا دىگەن زەمبىرەك ھاۋرىسىغا، يەنى بايقى ئۆلگەن ئەپتسەرنىڭ ئورنىغا چىقىرىۋېلىشقان ئىدى. تېڭىگە سېلىپ بېرىلگەن شىنپىل قانغا بويالغان ئىكەن، روستوۋنىڭ تار شىم بىلەن قوللىرى قان بىلەن بۇلغاندى.
— نىمە، يارىدار بولدىڭىزمۇ، ئەزىزىم؟ — دىدى تۇشىن، روس-
توۋ چىقىۋالغان زەمبىرەك ھاۋرىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ.
— ياق، قولۇم زەخمىلەندى.

— ئانداق بولسا، نىمىشقا ھەممە يېرىڭىز قان؟ — دەپ سورىدى تۇشىن.

— بۇ، ھىلىقى ئەپتسەردىن ئاققان قان، تەخسىر، — دىدى ئاتلىق ئەسكەر، خۇددى زەمبىرەككە قاننى چاچرىتىپ، ئۇنى تازا تۇتمىغانلىقى ئۈچۈن ئۆزى سوراۋاتقاندا، شىنپىلنىڭ يېڭى بىلەن قاننى ئېرتىپ تۇرۇپ.

ئۇلار توپ-زەمبىرەكلىرىنى پىيادە ئەسكەرلەرنىڭ ياردىمى بىلەن دۆڭلۈككە ئاران ئېلىپ چىقىۋېلىپ، گۇنتېرسدورف يېزىسىغا يەتكەندىن كېيىنلا توختىدى. قاراڭغۇ چۈشۈپ، ئون قەدەم ئېرىدىكى ئەسكەرلەرنىڭ كىيىم-كېچەكلىرىنى پەرق ئەتكىلى بولمايدىغان بولۇپ قالدى ۋە مىلتىق ئاۋازلىرى بېسىقىشقا باشلىغان ئىدى. بىردىنلا، ئوڭ تەرەپكە يېقىن يەردىن يەنە ۋاقىراش ۋە قاراس-قۇرۇس ئوق ئاۋازلىرى ئاڭلاندى. ئېتىلغان ئوقتىن چىققان ئوتلار قاراڭغۇدا يالت-يۇلت قىلاتتى. بۇ فرانسۇزلارنىڭ ئاخىرقى ھۇجۇمى بولۇپ، يېزىدىكى ئۆيسلەرگە كىرىۋالغان بىزنىڭ ئەسكەرلىرىمىز ئۇنىڭغا جاۋاب بەرمەكتە ئىدى. ئۇلار يەنە يېزىدىن چىقىپ كەتتى، بىراق تۇشىن زەمبىرەكلىرىنى ئورنىدىن قوزغىتىش مۇمكىن بول-

مايتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن، توپچىلار، تۇشىن ۋە ئۆگەنچى ئەپتسەرمۇ گەپ قىلماستىن بىر بىرىگە قارشىپ، ئۆزىنىڭ تەقدىرىنى كۈتۈپ تۇرۇشاتتى. مىلتىق ئاۋازلىرى بېسىقپ يان كوچىلاردىن ئەسكەرلەر قىزغىن پاراڭلىشىپ چىقىشقا باشلىدى.

— ئامانمۇسەن، پېتروۋ؟ — دەپ سورىدى بىرسى.

— راسا ئەدىۋىنى بەردۇق، بۇرادەر، كېلىشتۈرۈپ. ئەمدى تۇمشۇغىنى تىقمايدۇ، — دىدى يەنە بىرسى.

— ھېچنىمىنى كۆرگىلى بولمايدۇ. ئۇلار ئۆز كىشىلىرىگە قارىتىپ

ئاتتى بولغاي! ھېچنىمىنى كۆرگىلى بولمايدۇ، قاراڭغۇ، بۇرادەر. ئىچىدىغان نەرسەڭ يوقمۇ؟

فرانسۇزلار ئاخىرقى قېتىم چېكىندۈرۈلدى. يەنە ئىنتايىن قاراڭ-

غۇدا تۇشىن زەمبىرەكلىرى خۇددى رامكا ئىچىگە ئېلىنغاندەك، گۈرۈلدەپ كېتىۋاتقان پىيادە ئەسكەرلەر ئوتتۇرىسىدا قايىقىدۇ، بىر تەرەپكە ئالغا قاراپ ھەركەتلەنمەكتە ئىدى.

قاراڭغۇدا ھەممە نەرسە بىر يۆنۈلۈشتە گۈلدۈرلەپ، بۇنىڭغا

گۈدۈڭشىغان، سۆزلەشكەن ئاۋازلار بىلەن ئات تۇياقلىرى ۋە ھارۋا

چاقىلىرىنىڭ تاراقشىغان ئاۋازلىرى قوشۇلۇپ، خۇددى دەريادەك

ئاقماقتا ئىدى. بۇ ئومۇمى گۈرۈلدەش ئاۋازلىرى ئارىسىدا يارىدار-

لارنىڭ قاراڭغۇ كېچىدىكى ۋاي-ۋايلاش ۋە ئاھ تارتىش ئاۋازلىرى

باشقا ھەممە ئاۋازلاردىن تېخىمۇ روشەنرەك ئاڭلىناتتى. كىشىنى ئۆز

قوينىغا ئالغان بۇ كېچىدە ئۇلارنىڭ نالە-پىغانلىرىدىن باشقا

ھېچنەرسە يوقىتەك ئىدى. ئۇلارنىڭ ئاھ تارتىش ئاۋازلىرى بۇ

قاراڭغۇ كېچە بىلەن قوشۇلۇپ بىرلا نەرسە بولۇپ كەتكەندەك ئىدى.

ھەركەتلىنىۋاتقان كىشىلەر توپى ئارىسىدا بىر ئاز ۋاقىتتىن كېيىن

ھاياجانلىنىش پەيدا بولدى. ئاق ئات مىنگەن كىمدۇ بىرسى يېنىدە.
دىكى ئادەم بىلەن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ بىر نىمىلەرنى دىدى.
— نىمە دىدى؟ نەگە بارىدىكەنمىز ھازىر؟ توختامىدىكەنمىز؟
رەھىمەت دىدىمۇ، نىمە؟ — دەپ تەشۋالىق بىلەن بېرىلگەن سوئاللار
تەرەپ-تەرەپتىن ئاڭلانماقتا ئىدى، كېتىۋاتقان كىشىلەرنىڭ ھەم-
مىسى بىر بىرىنى قىستاپ كېلىشەتتى (ئالدىدا كېتىۋاتقانلار توختاپ
قالدى بولغاي)، توختاشقا بۇيرۇق بېرىپتۇ دىگەن گەپلەر تارقىلىپ
كەتتى. لاي يولىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ھەممەيلەن توختاپ قالدى.
ئوت شولىسى كۆرۈندى، كىشىلەرنىڭ سۆزلىشىۋاتقان ئاۋازلىرى
تېخىمۇ ئېنىق ئاڭلىنىشقا باشلىدى. كاپىتان تۇشنى روتىغا بۇيرۇق
بېرىپ، يارا باغلاش پۇنكىتىنى ئىزدەپ تېپىش ياكى ئۆگەنچى
ئەپتەسەرگە دوختۇر ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن بىر ئەسكەرنى ئەۋەتتى-
دە، ئۆزى يول بويىدا ئەسكەرلەر ياققان ئوتنىڭ ئالدىغا كېلىپ
ئولتۇردى. روستوۋمۇ گەۋدىسىنى سۆرەپ ئاران ئوت يېنىغا كەلدى.
ئاغرىقتىن، سوغاقتىن ۋە نەملىكتىن ئۇنىڭ پۈتۈن ئەزاسى بەزگەك-
تەك تىترەيتتى. ئۇيقۇ يېڭىپ بولمايدىغان دەرىجىدە ئۇنى قىڭغايىتى،
لېكىن، ئۇ قولدىكى سىقىراۋاتقان ۋە نەدىلىگىنى تاپقىلى بولمايدى-
غان ئاغرىقنىڭ ئازاۋىدىن كۆزىنى يۇمالمايتتى. ئۇ بىر پەس كۆزلە-
رنى يۇماتتى، بىر پەس چوغىدەك قىپ-قىزىل كۆرۈنگەن ئوتقا
قارايتتى ۋە يەنە بىر پەس يېنىدا چازا قۇرۇپ ئولتۇرغان تۇشنىنىڭ
ئاجىز گەۋدىسىگە نەزەر سالاتتى. تۇشنى چوڭ تەقۋادار ۋە ئەقىللىق
كۆزلىرى بىلەن غەمخورانە ۋە ئىچىنى ئايرىتقان قىياپەتتە ئۇنىڭغا
تىكىلىپ نەزەر سالاتتى. تۇشنى جان-دىلى بىلەن ياردەم بېرىشكە
تەييار تۇرسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ ئائىلا جىلغىنى روستوۋ سېزىپ تۇراتتى.

ئۆتۈپ كېتىۋاتقان، كېلىپ - كېتىۋاتقان ۋە ھەممە يەردە جايلىشىدۇ -
ۋاتقان پىيادە ئەسكەرلەرنىڭ قەدەم تاۋۇشلىرى گەپ - سۆز تاۋۇش -
لىرى تەرەپ - تەرەپتىن ئاڭلىنىپ تۇراتتى. گەپ - سۆز تاۋۇشلىرى
بىلەن قەدەم تاۋۇشلىرى، ئات تۇياقلىرىنىڭ لايىدا شالاپشىغان
ئاۋازلىرى، يىسراق ۋە يېقىندا ئوتۇن يېرىۋاتقان قاراس - قۇرۇس
ئاۋازلار قوشۇلۇپ، تەۋرىنىپ تۇرغان بىر گۈرۈلدەش ئاۋازىغا
ئايلىنغان ئىدى.

كۆزگە كۆرۈنمەس دەريا ئەمدى قاراڭغۇدا ئىلگىرىكىدەك
ئاقمايتتى، بەلكى خۇددى قاتتىق شامالدىن كېيىن دولقۇنلىنىپ ۋە
يەنە ئاستا - ئاستا جىمىپ قالغان قاراڭغۇ دېڭىزدەك ئىدى. روستوۋ
ئالدىدا ۋە ئەتراپىدا يۈز بېرىۋاتقان ھادىسىلەرگە مەنسىز قارايتتى
ۋە قۇلاق سالاتتى. بىر پىيادە ئەسكەر ئوتىنىڭ يېنىغا كېلىپ
زۈڭزىيىپ ئولتۇردى، قوللىرىنى ئوتقا قاراپ ئۇزاتتى، ئۇنىڭدىن
كېيىن يۈزىنى ئارقىسىغا ئورۇۋالدى.

— مەيلىمۇ، جاناپلىرى؟ — دېدى ئەسكەر تۇشىغا سوئال نەزىرى
بىلەن قاراپ. — روتامنى يوقىتىپ قويدۇم، جاناپلىرى بىلمەيمەن،
نەدىكىن. راسا پالاكەت باستى!

ئەسكەر بىلەن بىللە گۈلخان يېنىغا يۈز - كۆزلىرى بىنىت بىلەن
باغلانغان پىيادىلەر ئەپتسەرى كېلىپ، تۇشىغا ھارۋىلارنى ئۆتكۈ -
زۈۋېلىش ئۈچۈن، زەمبىرەكلەرنى سەل نېرى - بېرى قىلىشقا بۇيرۇق
بېرىشنى سوراپ مۇراجىئەت قىلدى. روتا كاماندىرىنىڭ ئارقىسىدىن
گۈلخانغا يەنە ئىككى ئەسكەر چېپىپ كەلدى. ئۇلار قانداقتۇ بىر
ئۆتۈكنى تالىشىپ، بىر بىرىدىن تارتىشىپ، جېنىنىڭ بېرىچە
تىللاشماقتا ۋە ئۇرۇشماقتا ئىدى.

— ئاۋال سەن تېپىۋالدىڭما تېخى! چاقتانلىغىنى قارا! — دىدى
بىرسى بوغۇق ئاۋاز بىلەن ۋاقىراپ.

كېيىن ناھايىتى ئورۇق، بويىنى قانغا بويۇلۇپ، بىسنت بىلەن
ئورالغان، رەڭگى ئۆچكەن بىر ئەسكەر كەلدى — دە، ئاچچىغىلانغان
ئاھاڭدا توپچىلاردىن سۇ سورىدى.

— نىمە، ئىتتەك ئۆلمەنمۇ؟ — دىدى ئۇ.

تۇشىن ئۇنىڭغا سۇ بېرىشنى بۇيرۇدى. ئۇنىڭدىن كېيىن، شوخ بىر
ئەسكەر يۈگۈرۈپ كېلىپ، پىيادە ئەسكەرلەرگە ئوت بېرىشنى
سورىدى.

— بۇ قىزىق ئوتنى پىيادە ئەسكەرلەرگە ئېلىپ باراي! خوش
قېلىڭلار، يۇرتداشلار. ئوت بەرگىنىڭلار ئۈچۈن رەھىمەت، كېيىن
پايدىسى بىلەن قايتۇرىمىز، — دىدى ئۇ قىزىرىپ تۇرغان چوغىنى
قاياققىدۇر بىر ياققا قاراڭغۇدا ئېلىپ كېتىۋېتىپ.

بۇ ئەسكەرنىڭ ئارقىسىدىن تۆت ئەسكەر شىنپىلدە ئېسىغىر بىر
نەرسىنى كۆتىرىپ، گۈلخاننىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى. ئۇلاردىن
بىرى پۇتلىشىپ كەتتى.

— ھە... ي، يولغا ئوتۇن قويۇپ قويغىنىنى قارا! — دەپ
غودۇڭشىدى ئۇ.

— تۈگەپ كېتىپتۇ، يەنە ئېلىپ يۈرمىزمۇ؟ — دىدى ئۇلاردىن
بىرى.

— ئېلىڭلار!

شۇنىڭ بىلەن ئۇلارمۇ ئۆلۈك بىلەن قاراڭغۇدا غايىپ بولدى.
— نىمە ئاغرىتىۋاتامدۇ؟ — دەپ سورىدى تۇشىن پىچىرلاپ

روستوۋدىن.

— ھەئە، ئاغرىتىۋاتىدۇ.

— سىزنى گېنېرال چاقىرىدۇ، جاناپلىرى. ئەنە، ئا يەردە،
ئۆيدە، — دېدى توپچى ئەسكەر تۇشىن ئالدىغا كېلىپ.
— ھازىر، ئەزىزىم.

تۇشىن ئورنىدىن تۇردى ۋە شىنپىلنىڭ تۈگمىلىرىنى ئېتىپ،
ئۆزىنى رۇسلىۋالدى — دە، گۈلغان يېنىدىن كەتتى
توپچىلارنىڭ گۈلخانغا يېقىن بىر جايدا ئۇنىڭ ئۈچۈن تەييار-
لانغان بىر ئۆيدە كىنەز باگراتىيون تاماق يەپ، بەزى قىسىم
كاماندېرلىرى بىلەن گەپلىشىپ ئولتۇراتتى. بۇ يەردە قوينىڭ
سۆڭىكىنى ھەۋەس بىلەن غاجىلاپ ئولتۇرغان پىت كۆز بوۋايمۇ، بىر
رۇمكا ھاراق ئىچىپ، تاماق يەپ، قىسپ-قىزىل بولۇپ كەتكەن،
يىگىرمە ئىككى يىللىق خىزمىتى داۋامىدا قىلچىمۇ كەمچىلىك سادىر
قىلماي كەلگەن گېنېرال، قولغا ھەدىيە ئۈزۈك تاقىۋالغان ئىشتاپ
ئەپتەسەرى، ھەممىگە كۆزلىرىنى ئوينىتىپ ئولتۇرغان ژېركوۋ، رەڭگى
ئۆچكەن ۋە لەۋلىرىنى چىڭ بېسىپ، كۆزلىرى چاقناپ تۇرغان كىنەز
ئاندرېمۇ بار ئىدى.

ئۆيىنىڭ بىر بۆلۈكىدا فرانسۇزلاردىن ئولجا ئېلىنغان بايراق
تامغا تىرەپ قويۇلغان ۋە ئائودىستۇر ساددا ئادەمدەك ئۇنى تۇتۇپ
كۆرەتتى، ئەجەپلەنگەنلىكىدىنمۇ، ياكى قورسىغى ئاچقانلىغى ئۈچۈن
تاماقنى كۆرۈپ تاقەتسىزلەنگەنلىكىدىنمۇ (چىنە-قاچا يېتىشمەيتتى)
بايراققا قاراپ ھاڭ-تاڭلىقتا بېشىنى چايقاپ قوياتتى. نېرىقى ئۆيدە
ئاتلىقلار ئەسىر ئالغان فرانسۇز پولكاۋنىڭ بار ئىدى. بىزنىڭ
ئەپتەسەرلىرىمىز ئۇنىڭ ئەتراپىدا توپلىشىپ، ئۇنى تاماشا قىلاتتى.
كىنەز باگراتىيون ئايرىم كاماندېرلارغا تەشەككۈر بىلدۈرەتتى،

جەڭ تەپسىلاتلىرى ۋە تارتقان زىيانلار توغرىسىدىكى ئەھۋاللارنى سۈرۈشتۈرەتتى. بىرائۇناۋدا پولكىنى كۆرەكتىن ئۆتكۈزگەن ھىلىقى كاماندىر جەڭ باشلىنىش بىلەن تەڭ ئۆزىنىڭ ئورماندىن چېكىنگەنلىكى، ئوتۇن تەييارلىغۇچىلارنى يىغىپ ۋە ئۇلارنى يېنىدىن ئۆتكۈزۈۋېتىپ، ئىككى باتالىيون ئەسكەر بىلەن نەيزىۋازلىق قىلىپ فرادى-سۇزلارغا زەربە بەرگەنلىكى ۋە ئۇلارنى ئۇلاقتۇرۇپ تاشلىغانلىغىنى مەلۇم قىلدى.

— بىرىنچى باتالىيوننىڭ چېچىلىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈش بىلەن تەڭ، جانابى ئالىلىرى، يولغا چىقتىم-دە، ”بۇلارنى ئۆتكۈزۈۋېتىپ، كېيىن بىر باتالىيوننىڭ ئوت كۈچى بىلەن ھۇجۇم قىلىسمەن“ دەپ ئويلىدىم ۋە خۇددى شۇنداق قىلدىم.

پولك كاماندىرى شۇنداق قىلىشنى شۇنچىلىك خالائىتتىكى، شۇنداق قىلىشقا ئۈلگۈرەلمىگەنلىكىگە شۇنچىلىك ئەپسۇسلىناتتىكى، نەزىرىدە بۇ ئىش خۇددى بولغاندەك تۇيۇلغان ئىدى. بەلكى، ھەقىقەتەنمۇ بولغاندۇ؟ بۇ چىگەللىكتە نىمىنىڭ بولغانلىغى ۋە نىمىنىڭ بولمىغانلىغىنى بىلىپ بولارمىدى؟

— يەنە شۇنى ئېيتىشىم كېرەككى، جانابى ئالىلىرى، — دېدى پولك كاماندىرى، دولوخوۋنىڭ كۈتۈزۈۋېتىلەن بىلەن سۆزلەشكىنى ۋە ئەسكەرلىككە چۈشۈرۈلگەن بۇ يىگىتنى كېيىن بىر قېتىم كۆرگەنلىكىنى ئەسلەپ، — ئەسكەرلىككە چۈشۈرۈلگەن دولوخوۋ مېنىڭ كۆز ئالدىمدا فرانسۇز ئەپتسەرنى ئەسىر ئالدى، ئالاھىدە خىزمەت كۆرسەتتى.

— پاۋلوگ-رادلىقلارنىڭ ھۇجۇمىنى مەنمۇ مۇشۇ يەردە كۆردۈم، جانابى ئالىلىرى، — دېدى ژېرکوۋ تەشۋىشلەنگەن ھالدا ئەتراپىغا قاراپ قويۇپ گەپكە قوشۇلۇپ، ئۇ شۇ كۈنى ئاتلىقلارنىڭ قارىسىنىمۇ

كۆرمىگەن ۋە ئۇلارنىڭ قىلغان ئىشلىرىنى پەقەت پىيادە ئەسكەرلەر
 ئەپتسەردىن ئاڭلىغان ئىدى. — ئۇلار فرانسۇزلارنىڭ ئىككى
 تۈركۈم ئەسكەرلىرىنى يەنىچىپ تاشلىدى، جانابى ئالىلىرى.
 زېركوۋدىن ھەممە ۋاقىت قىزدىق گەپلەرنى كۈتۈپ تۇرغاندەك،
 بەزىلەر ئۇنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ كۈلۈپ كەتتى؛ گەرچە بۇ
 يەردە تۇرغان كىشىلەرنىڭ كۆپچىلىكى، ئۇنىڭ قىلغان سۆزلىرىنىڭ
 ھېچقانداق ئاساسى يوق يالغان ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرغان بولسىمۇ،
 ئەمما ئۇنىڭ دىگەن سۆزلىرى بىزنىڭ قوشۇنلىرىمىز ۋە شۇ كۈندە
 بولغان جەڭنىڭ شان-شەرىپىگە تەئەللۇق بولغانلىقىنى بىلىپ،
 كۈلۈشتىن توختىدى. — دە، جىددى تۈس ئالدى.
 — ھەممەيلەنگە تەشەككۈر بىلدۈرىمەن، جانابىلار. ھەممە
 قىسىملار: پىيادە ۋە ئاتلىق قىسىملار، توپچى قىسىملىرىمىز قەھىرد-
 مانلارچە جەڭ قىلدى. نىمە بولۇپ ئىككى زەمبىرەك مەركەزدە
 قالدۇرۇلۇپتۇ؟ — دىدى كۆزى بىلەن كىمدۇ بىرسىنى ئىزدەپ،
 (كىنەز باگراتىيون سول قانات زەمبىرەكلىرى توغرىسىدا سۈرۈشتۈر-
 مىدى؛ ئۇ جەڭنىڭ بېشىدىلا ئۇ يەردە زەمبىرەكلەرنىڭ تامامەن
 تاشلاپ كېتىلگەنلىكىنى بىلەتتى)، — مەن سىزنى ئېۋەتكەن ئىدىمغۇ،
 دەيمەن، — دىدى نۆۋەتچى ئىشتاپ ئەپتسەردىگە قاراپ.
 — بىرى ئوق تېگىپ بۇزۇلغان ئىدى، — دەپ جاۋاپ بەردى
 نۆۋەتچى ئىشتاپ ئەپتسەردى، — ئىككىنچىسىنى بولسا بىلىمدىم؛ مەن
 ھەممە ۋاقىت شۇ يەردە، ئىش باشقۇرۇپ تۇرغان ئىدىم. مەن
 كېتىش بىلەنلا... لېكىن قاتتىق ئېتىشىش بولۇپ تۇرغان ئىدى،
 دەرۋەقە، — دەپ قوشۇپ قويدى ئۇ يەنە كەمتەرلىك بىلەن.
 كىمدۇر بىرسى كاپىتان تۇشىنىڭ مۇشۇ يېزىنىڭ ئەتراپىدا بىر

يەردە تۇرغانلىغىنى ۋە ئۇنى چاقىرىپ كىشى ئېۋەتسىلگەنلىگىنى ئېيتتى.

— ھە، سىز شۇ يەرگە بارغان ئىدىڭىزغۇ؟ — دىدى كىنەز باگراتىيون كىنەز ئاندرېگە قاراپ.

— شۇنداق، بىز بىر بىرىمىزدىن سەل ئۆتۈشۈپ كېتىپ قاپ. — دىدى ئۆۋەتچى ئىشتاپ ئەپتسەرى، يېقىملىق كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ بولكونىسىغا.

— مەن جاناپلىرىنى كۆرگىنىم يوق، — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز ئاندرې سوغاق ۋە تۈپ-تۈز. ھەممە جىم بولۇشتى.

بوسۇغىدا گېنېراللارنىڭ ئارقىسىدىن ئېھتىيات بىلەن ئۆتۈۋاتقان تۇشىن كۆرۈندى. باشلىقلارنىڭ ھوزۇرىدا ھەممە ۋاقتىتىكىدەك خىجالەت بولغان تۇشىن تار ئۆيىدە گېنېراللارنىڭ ئارقىسىدىن ئۆتۈۋېتىپ، تامغا تىرەپ قويۇلغان بايراقنىڭ سېسىنى كۆرۈمەي قالدى. — دە، ئۇنىڭغا پۇتلىشىپ كەتكەن ئىدى، بىرقانچە كىشى كۈلۈشۈپ كەتتى.

— بىر زەمبىرەك قانداق قىلىپ تاشلاپ قويۇلدى؟ — دەپ سورىدى باگراتىيون كاپىتان تۇشىندىنمۇ تولاراق كۈلگەنلەرگە، شۇ جۈملىدىن خۇسۇسەن قاتتىق ئاۋاز بىلەن كۈلگەن ژېرىكوۋغا قاراپ قاپىغىنى تۇرۇپ.

تۇشىن ئەندى پەقەت بۇ دەھشەتلىك باشلىقنى كۆرگەن چاغدىلا، ئۆزى ھايات تۇرۇپ ئىككى زەمبىرەكنى يوقاتقان زور گۇناھى ۋە شەرمەندىچىلىگىنىڭ ھەممە خەۋپىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرەتتى. ئۇ شۇنچىلىك ھاياجانلانغان ئىدىكى، شۇ مىنۇتقا قەدەر بۇ ھەقتە ئويلاپ كۆرۈشكە ئۈلگۈرمىگەن ئىدى، ئۇ باگراتىيون ئالدىدا ئېڭىسى

تمترەپ تۇراتتى ۋە ئاران گەپ قىلاتتى؛

— بىلمەيمەن... جانابى ئاللىرى... ئادەم يوق ئىدى، جانابى ئاللىرى...

— توپچىلارنى ھىمايە قىلىپ تۇرغان ئادەملەردىن ياردەمگە چاقىرىشىڭىز مۇمكىن ئىدىغۇ!

توپچىلارنى ھىمايە قىلىپ تۇرغان قوشۇن يوق ئىدى، گەرچە بۇ چېن ھەقىقەت بولسىمۇ، تۇشۇن بۇنى دىمىگەن ئىدى. ئۇ بۇ سۆزنى ئېيتىش بىلەن باشقا كاماندىرلارنى يەرگە قارىتىشتىن قورقاتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن گەپ قىلماستىن، خۇددى ئىمىتھاندا تۇرۇلۇپ، مۇئەللىمنىڭ كۆزىگە داردىيىپ قاراپ تۇرۇپ قالغان ئوقۇغۇچىدەك، توختاپ قالغان كۆزلىرى بىلەن توپ-توغرا باگراتىيوننىڭ يۈزىگە قاراپ تۇراتتى.

جىم-جىتلىق خېلى ۋاقىت داۋام قىلدى. كىنەز باگراتىيون قاتتىق قوللۇق بولۇشنى خالىمىدى بولغاي، نىمە دېيىشنى بىلمەي قالدى؛ قالغان كىشىلەر گەپكە ئارىلىشىشقا پېتىنالمىدى. كىنەز ئاندرې تۇشىغا يەر تېگىدىن قارايتتى ۋە بارماقلىرى ئەسەبى بىر ھالدا قىمىرلايتتى.

— جانابى ئاللىرى، — دىدى كىنەز ئاندرې كەسكىن ئاۋاز بىلەن جىم-جىتلىقنى بۇزۇپ تاشلاپ، — سىز مېنى كاپىتان تۇشىنىڭ توپچىلىرىغا ئەۋەتكەن ئىدىڭىز. بېرىپ قارىسام، ئادەملەرنىڭ ۋە ئاتلارنىڭ ئۈچتىن ئىككى قىسمى سەپتىن چىقىپتۇ، ئىككى زەمبىرەك پاچاقلىنىپتۇ، توپچىلار ھىمايسىز ئىكەن.

ھاياجانلىنىپ، لېكىن ئۆزىنى تۇتۇپ سۆزلەۋاتقان بولسۇنسىڭىز، كىنەز باگراتىيون ۋە تۇشۇن بىر خىلدا تىكىلىپ قاراپ تۇراتتى.

— ئەگەر جانابى ئالىمىرى، ماڭا ئۆز پىكرىمنى ئېيتىشقا رۇخسەت قىلىشىڭىز، — دېدى ئۇ سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — مەن شۇنى ئېيتاتىمكى، شۇ كۈنى مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىشىمىز ھەممىدىن كۆپرەك بۇ توپچىلارنىڭ، كاپىتان تۇشىنىڭ ئۆز روتىسى بىلەن قەھرىمانلارچە ئىش كۆرسەتكەنلىكىدىن بولدى، — دېدى كىنەز ئاندىرى ۋە جاۋاب كۈتمەي دەرھال ئورنىدىن تۇرۇپ ئۈستەلدىن نېرى كەتتى.

كىنەز باگراتىيون تۇشىغا قارىدى. — يۇ، بولكونىسكىنىڭ كەسكىن سۆزلىرىگە ئىشەنمىگىنىنى بىلدۈرگىسى كەلمىدى بولغاي، شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇنىڭ ھەممە گېپىگە ئىشىنىشكە كۆڭلى يول قويمىي، تۇشىغا بېشىنى ئېگىپ قويدى ۋە ئۇنىڭ كېتىشىگە ئىجازەت بەردى. كىنەز ئاندىرىمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن چىقىپ كەتتى.

— رەھمەت، سىز مېنى قۇتقازدىڭىز، ئەزىزىم، — دېدى ئۇنىڭغا تۇشىن.

كىنەز ئاندىرى تۇشىغا بىر قارىدى. — دە، ھېچنەمە دېمەستىن كېتىپ قالدى. كىنەز ئاندىرى خاپا ۋە روھى چۈشكەن ئىدى. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا غەلىتى تۇيۇلدى ۋە ئۇنىڭ كۈتكىنىدىن خېلى يىراق بولۇپ چىقتى.

* * *

”ئۇلارنىڭ ئۆزى كىملىرى؟ ئۇلار بۇ يەرگە كېلىپ نېمە قىلىدۇ؟ ئۇلارغا نېمە كېرەك؟ بۇلارنىڭ ھەممىسى قاچان ئاياغلىشىدۇ؟“ — دەپ ئويلايتتى روستوۋ، كۆز ئالدىدا كېزىپ يۈرگەن كۆلەڭگىلەرگە قاراپ. قولىنىڭ ئاغرىغى بارغانسېرى ئازاپلىماقتا ئىدى. يېڭىپ بولمايدىغان ئۇيىقا باستى، كۆزلىرىدە قىزىل چەمبىرەكلەر سەكرەپ ئوينايتتى؛ بۇ ئاۋازلار، بۇ ئادەملەر ۋە ئۆزىنىڭ يەككە-يىگانىلىق

تۇيغۇسى بەدەندىكى ئاغرىق تۇيغۇسى بىلەن قوشۇلۇپ كەتتى. شۇلار، شۇ ئەسكەرلەر، يارىدار بولغانلار ۋە يارىدار بولمىغانلار — مانا شۇلار ئۆزىنىڭ يارىلانغان قولى ۋە يەلسىزلىكىدىكى پەيلىرى بىلەن گۆشلىرىنى باساتتى، ئېغىرلاشتۇراتتى، تولغاپ تارتىپ چىقىراتتى ۋە كۆيدۈرەتتى. بۇلاردىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، ئۇ كۆز-لىرىنى يۇمۇۋالدى.

ئۇ بىر ئاز ۋاقىت كۆزىنى يۇمدى-يۇ، كۆزىنى يۇمغان شۇ قىسقا ۋاقىت ئىچىدە ئۇيغۇدا سانسىز نەرسىلەرنى كۆردى: ئۇ ئانىسىنى، ئۇنىڭ چوڭ ۋە ئاپپاق قولىنى كۆردى، سونپەنىڭ نازۇكىكىنە يەلكىلىرىنى، ناتاشانىڭ كۆزلىرى ۋە كۈلكىسىنى، بىراۋ بىلەن سۆزلۈشۈپ تۇرغان دېنسوۋ ۋە ئۇنىڭ بۇرۇتلىرىنى، تېلەننى ۋە تېلەننى ھەم بوگدانىچ بىلەن بولغان ھەممە ماجرالارنى كۆردى. بارلىق بۇ ماجرالار ئاشۇ كەسكىن ئاۋازلىق ئەسكەر بىلەن ئوخشاش بىر خىل نەرسە ئىدى. بۇ ماجرالار ۋە بۇ ئەسكەر ئۇنىڭ بېلىگىنى شۇنداق قىيىناپ ئۈزلۈكسىز تارتاتتى ۋە باساتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھەمىشە بىر تەرەپكىلا تارتاتتى. ئۇ ئۇلاردىن قۇتۇلۇشقا ئۇرۇنۇپ باقاتتى، لېكىن ئۇلار ئۇنىڭ يەلكىسىنى قىلىچىلىكىمۇ، بىرەر سېكۇنتمۇ قويۇپ بەرمەيتتى، ئەگەر ئۇلار ئۇنى تارتىمىغان بولسا، ئۇنىڭ يەلكىسى ئاغرىمىغان بولاتتى ۋە ساق بولاتتى؛ لېكىن ئۇلاردىن قۇتۇلالمايتتى. ئۇ كۆزلىرىنى ئېچىپ ئاسمانغا قارىدى. تۇنىڭ قاپ-قارا پەردىسى كۆمۈر ئوتىنىڭ يورۇقلۇغى ئۈستىدە بىر ئارشىن ئىگىزلىكتە ئېسىلىپ تۇرغاندەك كۆرۈنەتتى. چۈشكەن قار ئۇچقۇنلىرى بۇ يورۇقلۇقتا ئۇچۇپ يۈرەتتى. تۇشىن تېخى قايتىمىغان ئىدى، دوختۇرمۇ كەلمەگەن ئىدى. ھازىر گۈلخاننىڭ يەنە بىر تەرىپىدە يالىڭاچلىنىپ

ئۆزىنىڭ ياداڭغۇ سېرىق بەدىنىنى ئوتقا قاخلاپ ئىسسىنىپ ئولتۇرغان كىچىك بىر ئەسكەرنى ھىساپقا ئالمىغاندا، روستوۋ يالغۇز ئىدى.

”مەن ھىچكىمگە لازىم ئەمەس ئىكەنمەن! — دىدى روستوۋ ئىچىدە. — ماڭا ھىچكىمىمۇ قارىمايدۇ، كۆيۈنمەيدۇ. مەنمۇ بىر چاغ-لاردا ئۆيدە ئىدىم، كۈچلۈك ئىدىم، خوشال ئىدىم، سۆيۈملۈك ئىدىم.“ — ئۇ ئىختىيارسىز ئاھ ئۇرۇپ ۋاي-ۋايلاپ كەتتى.

— ھە، ئاغرىتىۋاتامدۇ، نىمە؟ — دەپ سورىدى كىچىكىگە بىر ئەسكەر كۆيىنىگىنى ئوتقا قېقىپ ۋە جاۋاپ كۈتمەستىنلا كاكىراپ قوشۇپ قويدى: — بىر كۈندە شۇنچىلا كۆپ كىشىنى قاتاردىن چىقاردى، ھە — دەھشەت!

روستوۋ بۇ ئەسكەرنىڭ گېپىگە قۇلاق سالمىدى. ئۇ ئوتىنىڭ يورۇغىدا ئۇچۇپ يۈرگەن قار ئۇچقۇنلىرىغا قاراپ، روسسىيىدە بولىدىغان قىش كۈنلىرىنى، ئىسسىق ۋە يورۇق ئۆيلەرنى، مامۇقتەك يۇمشاق جۇۋىلارنى، ئۇچقاندەك تېز يۈرىدىغان چانىلارنى، ساق-سالامەت يۈرگەن كۈنلىرىنى ۋە ئۆي ئىچىدىكىلەرنىڭ مېھرى-مۇھەببەت ۋە غەمخورلىغىنى ئەسلەيتتى. ”نىمە ئۈچۈن بۇ يەرگە كەلگەندىمەن!“ دىدى ئۇ.

ئەتىسى فرانسۇزلار يەنە ھۇجۇم قىلمىدى، باگراتسىيون ئەترى-دىنىڭ قالدۇغى كۈتۈزۈۋ ئارمىيىسىگە بېرىپ قوشۇلدى.

ئۈچىنچى قىسىم

1

كىنەز ۋاسىلى ئۆز پىلانلىرىنى ئەتراپلىق ئويلىماي ئىش كۆرىدىغان ئادەم ئىدى، ئۆز مەقسىدىگە يېتىش ئۈچۈن، كىشىلەرگە يامانلىق قىلىشنى تېخىمۇ ئاز ئويلايتتى. ئۇ پەقەت ئاقسۆڭەكلەر مۇھىتىدا مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشىپ كەلگەن ۋە شۇ مۇھىتتا مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىد-شىشكە ئۈگىنىپ قالغان بىر ئاقسۆڭەك ئىدى. ئۇ دائىم شارائىتقا ۋە كىشىلەر بىلەن بولغان يىراق-يېقىنلىغىغا قاراپ خىلمۇ-خىل پىلانلار ۋە مۆلچەرلەرنى قىلاتتى، بۇ پىلانلار ۋە مۆلچەرلەر توغرىسىدا ئۆزى ئوبدان ئويلاپ كۆرمىسىمۇ، لېكىن بۇلار ئۇنىڭ ھاياتىدىكى بارلىق ئارزۇ-ھەۋەسلىرىنى تەشكىل قىلاتتى. ئۇنىڭ كالىسىدا مۇنداق پىلانلار ۋە مۆلچەرلەر بىر ئەمەس، ئىككى ئەمەس، بەلكى ئونلاپ بولاتتى، ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئەمەلگە ئېشىشقا باشلىغاندەك كۆرۈنسە، ئىككىنچىسى ئەمەلگە ئاشقان، ئۈچىنچىسى بولسا يوققا چىققان بولاتتى. ئۇ، مەسىلەن، ئۆزىگە ئۆزى: "ھازىر بۇ ئادەمنىڭ مەرتە-ۋىسى يۇقۇرى، مەن ئۇنىڭ ئىشەنچىسىگە ئىگە بولۇۋېلىپ ۋە ئۇنىڭ بىلەن دوست بولۇۋېلىپ، ئۇ ئارقىلىق بىر يوللا نەپەقە ئېلىش ئىلاجىنى قىلايچۇ" دېمەيتتى، ياكى ئۇ ئۆزىگە ئۆزى: "مانا، پېپر

بولسا قولىدا بار يىگىت، مەن ئۇنى قىزىمغا ئويلىنىشكە قىزىقتۇرۇپ،
ئۆزەم ئۈچۈن زۆرۈر بولغان قىرىق مىڭ سومنى قەرزگە ئېلىۋا-
لايچۇ“مۇ دىمەيتتى؛ لېكىن، ئۇ مۇنداق مەرتىۋىلىك ئادەمنى يولۇق-
تۇرغاندا، دەرھال كۆڭلى ئۇنىڭغا ”بۇ ئادەم پايدىلىق بولۇشى
مۇمكىن“ دەيتتى-دە، كىنەز ۋاسىلى ئۇنىڭ بىلەن مۇمكىن قەدەر
تېز رەك يېقىنلىشىپ، توساتتىنلا ئادىتى بويىچە خوشامەت قىلىپ،
قىلىنلىشىۋېلىپ، نىمە كېرەك بولسا شۇ توغرىدا سۆزلەۋېرەتتى.
پېپر موسكۋادىكى چېغدا ئۇنىڭ قولىدىكى ئادەم ئىدى، كىنەز
ۋاسىلى ئۇنى شۇ چاغدىكى ھۆكۈمەت مەسلىھەتچىسى مەرتىۋىسى بىلەن
باراۋەر بولغان كامپېر-يۇنكېر^②لىق ۋەزىپىسىگە تەيىنلەتتى ۋە
ئۇنىڭغا مەن بىلەن پېتېربورگقا بارىسەن ھەم مېنىڭ ئۆيۈمگە
چۈشمەن دەپ تۇرۇۋالدى. كىنەز ۋاسىلى خۇددى ھېچقانداق
مۇددىئانى كۆزلىمىگەندەك قىلىسىمۇ، ئەمما شۇنداق بولۇشى كېرەك
دەپ شۈبھىسىز ئىشەنچ بىلەن قىزىنى پېپرغا بېرىش ئۈچۈن،
قولىدىن كەلگەن ھەممە ئىشلارنى قىلدى. ئەگەردە كىنەز ۋاسىلى
ئۆزىنىڭ پىلانلىرىنى ئالدىنلا ئەتراپلىق ئويلاپ قويغان بولسا
ئىدى. ئۆزىدىن خاھ يۇقۇرى، خاھ تۆۋەن بولغان ھەممە كىشىلەر
بىلەن بۇنداق تەبىئى مۇئامىلە قىلالماس ۋە ئۇلارغا بۇنداق ئاددى
ۋە ئەدەپسىز مۇناسىۋەتتە بولالماس ئىدى. ئۇنى ھەمىشە نىمىدۇ بىر
نەرسە ئۆزىگە قارىغاندا مەرتىۋىسى چوڭراق ياكى دۆلەتمەنرەك

② پادشا روسىيىسىدە ساراي مۇلازىملىرىغا بېرىلىدىغان ئەڭ تۆۋەن
ئۇنۋان، مۇنداق دەرىجە شۇ چاغدا ئونبىر بولۇپ، بۇ بەشىنچى قاتاردا
تۇرىدۇ. — تەر.

كىشى تەرەپكە تارتىپ تۇراتتى ۋە ئۇمۇ شۇ كىشىلەردىن قاچان ۋە قانداق پايدىلىنىش يولىنى ناھايىتى ياخشى بىلەتتى.

يېقىندىلا يەككە-يىگانە ۋە بىپەرۋالىقتا يۈرۈپ كېلىپ، بىردىنلا دۆلەتمەن گرافى بېزئۇخوۋ بولۇپ قالغان پىپىر ئۆزىنى شۇ قەدەر كۆپ كىشىلەر بىلەن ئورالغان ۋە شۇ قەدەر ئالدىراشلىق ھىس قىلاتتىكى، پەقەت ئورنىغا كىرىپ ياتقاندىلا ئاندىن ئارام ئالاتتى، خالاس. ئۇ قەغەزلەرگە ئەمما قويۇشى، ئۆزى نىمە ئىكەنلىكىنى ئېنىق ئوقۇمىغان مەھكىمىلەردىن خەۋەر ئېلىپ تۇرۇشى، ئۆي ئىگىلىكىنى باشقۇرىدىغان باش مۇدىردىن ئاللىقانداق بىر نەرسىلەرنى سۈرۈشتۈرۈشى، موسكۋا ئەتراپىدىكى مۈلۈكلىرىگە بېرىپ، ئۇنى كۆزدىن كەچۈرۈشى ۋە ئۇ يەردە ئىلگىرى ئۇنىڭ بار-يوقلىقىنى بىلىشىنى خالىمايدىغان، ئەمما ھازىر ئۇ قوبۇل قىلمىسا خاپا بولۇپ كۆڭلى ئاغرىيدىغان ئادەملەر بىلەن كۆرۈشۈشى كېرەك ئىدى. بۇ خىلمۇ-خىل كىشىلەر-ئىشقا ئالاقىدار كىشىلەر، ئۇرۇق-تۇققانلىرى، تونۇش-بىلىشلىرى-ھەممىسى بۇ ياش مىراسخورغا بىردەك ئوبدان ۋە مېھرىۋانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلاتتى؛ بۇ كىشىلەرنىڭ ھەممىسى پىپىرنىڭ يۈكسەك پەزىلىتىگە شەك-شۈبھىسىز ئىشەنگەندەك كۆرۈنەتتى. ئۇ "سىزنىڭ پەۋقۇلئاددە مېھرى-شەپقىتىڭىزدىن" ياكى "سىزنىڭ قەلبىڭىز شۇنداق پاك ئىكەنكى، گرافى....." ياكى "ئەگەر ئۇ سىزدەك ئەقىللىق بولغاندا ئىدى" دېگەندەك سۆزلەرنى ئۈزلۈكسىز ئاڭلاپ تۇراتتى، شۇنداق قىلىپ، ئۇ ئۆزىنىڭ پەۋقۇلئاددە مېھرى-شەپقەتلىك ئىكەنلىكىگە ۋە ئۆزىنىڭ پەۋقۇلئاددە ئەقىل-پاراستىگە راستىنلا ئىشىنىشكە باشلىغان ئىدى، چۈنكى، ئۇ ئۆزىنى كۆڭلىدە ھەمىشە راستىنلا مېھرى-شەپقەتلىك ۋە ناھايىتى ئەقىللىق دەپ

ئويلايتتى. ھەتتا ئىلگىرى ئۇنىڭغا قاپىغىنى ئېچىپ قارىمايدىغان ۋە ئوچۇقتىن- ئوچۇق دۈشمەنلىك كۆزلىرى بىلەن قاراپ كەلگەن كىشىلەرمۇ ئۇنىڭغا مېھرئوان ۋە خۇش مۇئامىلىلىك بولۇپ قالغان ئىدى. ھەمىشە قاش- قاپاقلارنى تۈرۈۋېلىپ خاپا يۈرىدىغان، بېلى ئۇزۇن، چاچلىرى خۇددى قونچاقنىڭكىدەك سلىق تارالغان چوڭ كىنەز قىزىمۇ گىرافى دەپنە قىلىنغاندىن كېيىن پېپىرنىڭ ئۆيىگە كىردى. ئۇ بېشىنى يەردىن ئىگىز كۆتۈرەلمەي ۋە توختىماستىن پىخىلداپ يىغلاپ، ئىلگىرى ئارىدا بولۇپ ئۆتكەن ئوقۇشۇلماسلىقلار توغرىسىدا ناھايىتى ئېچىنىدىغانلىغىنى، ھازىر بولسا ئۆزىنىڭ ھېچنىسىمىنى سوراشقا ھەققى يوقلۇغىنى، ئۆزى شۇنچە يىللاردىن بېرى شۇنچە ياخشى كۆرۈپ ۋە شۇنچە جېنىنى پىدا قىلىپ كەلگەن بۇ ئۆيدە، بېشىغا كەلگەن بۇ پالاكەتچىلىكتىن كېيىن پەقەت بىرنەچچە ھەپتە تۇرۇشقا ئىجازەت بېرىشنى سورايدىغانلىغىنى ئېيتتى. ئۇ بۇ سۆز- لەرنى سۆزلەۋېتىپ، ئۆزىنى باسالماي يىغلاپ كەتتى. ھەيكەلگە ئوخ- شاپ كېتىدىغان بۇ كىنەز قىزىنىڭ بۇنچىلىك ئۆزگىرىپ كەتكەنلىگىنى كۆرۈپ كۆڭلى بۇزۇلغان پېپىر ئۇنى قولىدىن تۇتۇپ ئۆزرە سورىدى، لېكىن نېمىشقا ئۆزرە سورايدىغانلىغىنى ئۆزىمۇ بىلمەيتتى. شۇ كۈندىن باشلاپ كىنەز قىزى پېپىر ئۈچۈن يول- يول شارپا توقۇشقا كىرىشتى ۋە ئۇنىڭغا بولغان مۇناسىۋىتى تامامەن ئۆزگەردى.

— مېنىڭ يۈزۈمنى قىلىپ مۇشۇ ئىشنى قىلىپ بەر، *mon cher* (ئەزىزىم)؛ نېمە بولسىمۇ بۇ بىچارە مەرھۇم ئاتاڭنى دەپ كۆپ جاپا تارتتى، — دېدى كىنەز ۋاسىلى كىنەز قىزىغا تېگىشلىك بىر قەغەزنى پېپىرنىڭ قول قويۇشىغا بېرىپ.

كىنەز ۋاسىلى ئۆزىنىڭ نەقىشلىق ھۆججەت ماجىراسىغا ئارىلىد-

شىپ قالغانلىغىنى كىنەز قىزى ئاغزىدىن پوسۇققىدە چىقىرىپ تاشلىمىسۇن دەپ ئۇنىڭغا سۆڭەك تاشلاشقا، يەنى ئوتتۇز مىڭ سوملۇق تىلخەت ئېلىپ بېرىشكە قارار قىلغان ئىدى. پېپر تىلخەتكە قول قويۇپ بەردى ۋە شۇ كۈندىن باشلاپ كىنەز قىزى ئۇنىڭغا تېخىمۇ مېھرىۋانراق بولۇپ قالدى. سىڭىللىرىمۇ ئۇنىڭغا مېھرىۋان بولۇپ قالدى، خۇسۇسەن كىچىككىنە، چىرايلىق ۋە مېڭى بار كىنەز قىزى پېپرنى كۆرگەندە تەبەسسۇم قىلىشى ۋە قىزىرىپ كېتىشى بىلەن ئۇنى خىجالەتتە قوياتتى.

پېپرغا ھەممىنىڭ ئۇنى ياخشى كۆرۈشى تەبىئى بىلىنەتتى، ئەگەر بىرەر كىشى ئۇنى ياخشى كۆرمىگەن تەقدىردە غەيرى تەبىئى بىلىنەتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن، ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ سەھمىيەتلە-گىگە ئىشەنمەي مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ ئادەملەر-نىڭ سەھمىلىگى ياكى سەھمى ئەمەسلىگى توغرىسىدا ئويلاپ كۆرۈشكە ۋاقتىمۇ يوق ئىدى. ئۇنىڭ ھەمىشە ۋاقتى يوق، ھەمىشە ئۆزىنى خۇرسەن ۋە شىركەپ ھىس قىلاتتى. ئۇ ئۆزىنى قانداقتۇ مۇھىم ئومۇمى ھەركەتنىڭ مەركىزى دەپ سېزەتتى؛ ئۆز ئويىچە ئۇنىڭدىن ھەمىشە بىرنىمىلەرنى كۈتۈۋاتقاندەك، ئەگەر پالانى ئىشنى قىلمىسا، نۇرغۇن كىشىلەر خاپا بولىدىغان ۋە ئۇلار ئۈمىت قىلىپ كەلگەن نەرسىلىرىدىن مەھرۇم بولىدىغاندەك، ئەگەر پالانى-پالانى ئىشلارنى قىلسا، ناھايىتى ياخشى بولىدىغاندەك ھىس قىلاتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇنىڭدىن نىمىنى تەلەپ قىلسا شۇنى قىلاتتى، لېكىن شۇ ياخشى بولىدىغان ئىشلار ھامان كەلگۈسىگە قالدۇرۇلاتتى.

مانا شۇ دەسلەپكى كۈنلەردە پېپرنىڭ ئىشلىرىنىمۇ، شۇنداقلا ئۆزىنىڭكىنىمۇ ھەممىدىن كۆپرەك كىنەز ۋاسىلى قولىغا ئالدى. ئۇ

گراف بېزئۇخوۋ ئۆلگەندىن تارتىپ پېپرېنى قولىدىن چىقارمىدى. كىنەز ۋاسىلى سان-ساناقسىز ئىشلار بېسىۋالغان، چارچاپ كەتكەن، چاچا چېكىپ ھالىدىن كەتكەن، لېكىن ئىچى ئاغرىغانلىقتىن دوستىنىڭ ئوغلى بولغان بۇ يېتىم ياردەمچىسىز ياش يىگىتنى، *apres tout* (بولۇپمۇ) شۇنچە كۆپ مال-مۈلۈك بىلەن قالغان بۇ يىگىتنى تەقدىر-نىڭ ۋە ئالدامچىلارنىڭ ئىختىيارىغا تاشلاپ بەرگۈسى كەلمەيدىغان كىشىگە ئوخشايتتى. ئۇ گراف بېزئۇخوۋ ئۆلگەندىن كېيىن مۇسكوۋادا بولغان شۇ بىر قانچە كۈن داۋامىدا پېپرېنى ئالدىغا چاقىرىپ ياكى ئۆزى ئۇنىڭ ئالدىغا كىرىپ، نىمە قىلىش لازىملىغىنى ھارغىن ئەمما دېدىل قىياپەتتە ئۇنىڭغا تاپىلدى ۋە ھەرقېتىمىدىكىدەك ھامان مۇنداق بىر جۈملە گەپنى قوشۇپ قويدى:

— *Vous savez, que je suis accablé d'affaires et que ce n'est que par pure charité, que je m'occupe de vous. et puis vous savez bien, que ce que je vous propose (سەن بىلىسەن، مېنى ئىش بېسىۋېلىۋاتىدۇ؛ لېكىن سېنى ئۆز ھالىڭغا تاشلاپ قويۇش شەپقەت-سىزلىك بولغان بۇلاتتى؛ بۇنىڭدىن تاشقىرى، ئۆزەڭ بىلىسەن، مېنىڭ ساڭا دېگەن گەپلىرىم بىردىن-بىر مۇمكىن بولىدىغان تەدبىر.)*

— مانا، دوستۇم، ئاخىر ئەتىگەنلىككە كېتىدىغان بولدۇق، — دىدى ئۇ بىر كۈنى كۆزىنى يۇمغان ھالدا ئۇنىڭ جەينىگىنى بارماق-لىرى بىلەن تۇتۇپ؛ بۇ گەپنى شۇنداق بىر تەرزىدە ئېيتتىكى، گويا بۇ توغرىدا ئاللىقاچان بىر قارارغا كەلگەندەك، ئەمدى باشقا گەپ بولۇشى ھېچ مۇمكىن ئەمەستەك كۆرۈنەتتى.

— بىز ئەتە كېتىمىز، مەن ساڭا ئۆزەمنىڭ ھارۋامدا ئورۇن

بېرىمەن. مەن ناھايىتى خۇرسەنمەن، بىز بۇ يەردە ناھايىتى مۇھىم ئىشنى پۈتكۈزدۇق. مەن ئاللىقاچانلا كېتىشەم كېرەك ئىدى. مانا، كانسىلېردىن خەت ئالدىم. مەن ئۇنىڭغا سېنىڭ توغراڭدا ئىلتىماس قىلغان ئىدىم، سېنى دىپلوماتسىيە كورپۇسىغا ئۆتكۈزۈپ كامپىر-يونكېرلىققا تەيىنلەپتۇ. ئەمدى ساڭا دىپلوماتلىق يولى ئوچۇق.

بۇ سۆزلەرنىڭ شۇ قەدەر ھارغىنلىق ۋە دادىللىق بىلەن ئېيتىلغانلىقىغا قارىماي، مەن سەپ توغرىسىدا ناھايىتى كۆپ ئويلىغان پېتىر ئېتىراز بىلدۈرمەكچى بولدى. لېكىن كىنەز ۋاسلى ئۆز سۆزىنىڭ بېلىگە تېپىۋېتىشكە يول قويمىدىغان، بەك ئائىلاج چاغدىلا ئىشلىتىدىغان بىر خىل كۈچلۈك ئاھاڭ بىلەن ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋەتتى. — Mais, mon cher (ئەمما، ئەزىزىم)، مەن بۇ ئىشنى ئۆزەمنى دەپ، ئۆز ۋىجدانىمنى دەپ قىلدىم، بۇنىڭغا تەشەككۈر بىلدۈرۈشنىڭ ھاجىتى يوق. ئارتۇقچە مېھرى-مۇھەببەتتىن ھېچكىم ھېچقاچان نالە قىلمىغان؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە، سەن بولساڭ ئەركىڭ ئۆزەڭدە، خالىمىساڭ، تاشلايسەن-دە، كېتىۋېرسەن. مانا، پېتىر-بۇرگدا سەن ھەممىنى ئۆزەڭ كۆرسەن، بۇ ئېغىر قايغۇنى ئۇنتۇش ئۈچۈن، ئەسلىدە سەن بۇ يەردىن ئاللىقاچانلا كېتىشىڭ كېرەك ئىدى، — كىنەز ۋاسلى ئوھ تارتىپ قويدى، — دۇنيانىڭ ئىشى شۇدە، ئەزىزىم. مېنىڭ كامپىردىن سېنىڭ ھارۋاڭدا كېتىۋەرسۇن. ھە، ئىيتقاندەك، مېنىڭ ئېسىمدىن چىقىپ قاپتۇ، — دېدى كىنەز ۋاسلى يەنە، — سەن بىلىسەن mon cher (دوستۇم)، مەرھۇم ئاتاڭ بىلەن بىزنىڭ ئارىمىزدا ئاز-تولا ئالدى-بەردى ئىشلىرىمىز بار ئىدى، رەزەندىكىسىنى ئالدىم ۋە ئۆزەمگە قالدۇردۇم؛ ساڭا

كېرەك ئەمەس. بىز ئىككىمىز سۈرۈشتە قىلىۋالغىمىز.
ئۇنىڭ "رەزەندىكىسى" دىگىنى رەزەندىكى دىخانىلاردىن ئېلىنغان
بىر قانچە مىڭ سوم ئالۋاڭ پۇلى بولۇپ، ئۇنى كىنەز ۋاسىلى
پېپىرغا بەرمەستىن ئۆزى ئېلىپ قالغان ئىدى.
پېپىر مۇسكۋادىمۇ پېتربۇرگدىكىگە ئوخشاشلا مېھرى - شەپقەت -
لىك ۋە شىرىن سۆزلۈك كىشىلەرنىڭ ئاتموسفىراسى بىلەن ئورال -
غان ئىدى. ئۇ كىنەز ۋاسىلى تېپىپ بەرگەن ئورۇننى، ياكى توغرد -
سىنى ئېيتقاندا ئۇنۋانى رەت قىلالمايتتى (چۈنكى، قىلىدىغان
ئىشىمۇ يوق ئىدى)، ئەمما تونۇش - بىلىشلىرى، مېھماندارچىلىق
تەكلىپلىرى ۋە ئەجىماتى بېرىش - كېلىش ئالاقىلىرى شۇنچىلىك
كۆپ ئىدىكى، پېپىر مۇسكۋادىكى چېغدىنىمۇ كۆپرەك گاڭگىراپ
قالغانلىق، ئالدىراش - تېنەشلىك ۋە بارغانسېرى يېقىنلىشىپ كېلىۋات -
قان، ئەمما ئەمەلگە ئاشمايۋاتقان قانداقتۇ ياخشىلىق تۇيغۇسىنى
سېزەتتى.

ئۇنىڭ ئىلگىرىكى بويىتاق چېغىدىكى ئۈلپەتلىرىنىڭ خېلى كۆپچە -
لىكى پېتربۇرگدا يوق ئىدى. گۋاردىيە ئۇرۇشقا كەتكەن؛ دولوخوۋ
ئۇنۋانى چۈشۈرۈلۈپ ئەسكەر بولغان؛ ئاناتول قايسى بىر ئۆلكىدە
ئارمىيىدە؛ كىنەز ئاندىرى بولسا چەتئەلدە؛ شۇنىڭ ئۈچۈن، پېپىر
كېچىلىرىنى ئىلگىرى ئۆزى ياخشى كۆرگەندەك ئۆتكۈزۈشكە ۋە
بەزىدە ئۆزىنىڭ كۆڭلىدىكى دەرت - ھەسرەتلىرىنى ئۆزىدىن چوڭ -
راق ۋە ھۆرمەتلىك ئاغىنىلىرى بىلەن مۇڭدۇشۇپ ئېيتىشقىمۇ مۇۋەپ -
پەق بولالمايتتى. ئۇنىڭ ھەممە ۋاقتى زىياپەتلەر ۋە بەزمىلەردە ۋە
كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئۆيىدە - ئۇنىڭ ئايالى بولغان سېمىز كىنەز
ئايىم ۋە چىرايلىق قىزى ئەلپىن بىلەن سۆھبەتتە ئۆتۈپ

كېتەتتى.

ئانا پاۋلوۋنا شېرىرمۇ خۇددى باشقىلارغا ئوخشاشلا پېپىرغا نىسبەتەن ئۆلپەتلەر مۇھىتىدا يۈز بەرگەن قاراشتىكى ئۆزگىرىشلەرنى ئىپادىلىگەن ئىدى.

ئىلگىرى پېپىر ھەمىشە ئانا پاۋلوۋنانىڭ ئالدىدا نىمە دىسە، ئۆزىنىڭ قارشىچە شۇ گېپى نامۇۋاپىق، ئەدەپسىزلىك، بىھۇدە بولۇپ چىققاندىكى تۇيۇلاتتى؛ كالىسدا تەييارلاۋاتقاندا ئۇنىڭغا ناھايىتى ئاقىلانە تۇيۇلغان گەپلىرى ئاغزىدىن چىقىش بىلەن تەڭلا ئەخمىقانلىقتەك بىلىنەتتى، ئەكسىچە، ئىپپولتىنىڭ ئەڭ ئەخمىقانە گەپلىرى بولسا، ئەقىللىق ۋە يېقىملىق بولۇپ چىقاتتى. ئەمدى بولسا ئۇنىڭ ھەرقانداق گەپلىرى پۈتۈنلەي charmant (گۈزەل) بولۇپ چىقىدىغان بولدى. ئەگەر ھەتتا ئانا پاۋلوۋنا بۇنداق دىمە-سىمۇ، ئۇ ئانا پاۋلوۋنانىڭ مۇشۇنداق دىمەكچى بولۇۋاتقانلىغىنى ۋە ئۇ پەقەت پېپىرنىڭ كەمتەرلىكىنى ھۆرمەتلىگەنلىكى ئۈچۈنلا بۇنداق سۆزنى ئېيتىشتىن ئۆزىنى تۇتۇۋالغانلىغىنى كۆرۈپ تۇراتتى.

بىر مىڭ سەككىز يۈز بەشىنچى-بىر مىڭ سەككىز يۈز ئالتىنچى يىللىرى قىشنىڭ بېشىدا پېپىر ئانا پاۋلوۋنانىڭ ئاچ پۇشتىرەڭلىك بىر تەكلىپنامىسىنى ئالغان ۋە ئۇنىڭدا: "Vous trouvez chez moi la belle Hélène, qu'on ne se lasse jamais voir" ("بۇ ئولتۇرۇشتا كىشى كۆرۈپ زادىلا تويمايدىغان گۈزەل ئەلېنمۇ بولىدۇ") دەپ ئىلاۋە قىلىنغان ئىدى.

پېپىر بۇ خەتنىڭ شۇ پېپىرنى ئوقۇۋېتىپ، ئەلپىن بىلەن ئۆزى ئوتتۇرىسىدا باشقا كىشىلەر ئېتىراپ قىلغان قانداقتۇ باغلىنىشنىڭ پەيدا بولغانلىغىنى تۇنجى قېتىم ھىس قىلدى ۋە بۇ پىكىر شۇ

چاغنىڭ ئۆزىدىلا ئۇنىڭ بويىغا قولىدىن كەلمەيدىغان بىر مەجبۇرد-
يەتنى يۈكلىگەندەك، ئۇنى قورقۇتۇۋەتتى، شۇنىڭ بىلەن بىللە
قىزىقارلىق بىر ئېرمەكتەك ئۇنىڭغا يېقىپ قالغان ئىدى.
ئاننا پاۋلوۋنانىڭ بۇ مېھماندارچىلىغىمۇ تۇنجى قېتىمدىكىگە
ئوخشاش ئىدى، لېكىن ئۇ بۇ قېتىم ئۆزىنىڭ مېھمانلىرىنى مورتېمار
بىلەن ئەمەس، بەلكى بېرلىندىن يېڭىلا كەلگەن ۋە پادىشا ئالىك-
ساندرنىڭ پوتسدامغا بارغانلىغى، ئىككى ئۇلۇغ دوستنىڭ مۇستەھكەم
ئىتتىپاق بولۇپ، ئىنسانىيەت دۈشمىنىگە قارشى ھەققانى ئىش
ئۈچۈن كۈرەشكە قەسەمىيات قىلغانلىغى توغرىسىدا تەپسىلى خەۋەر
ئېلىپ كەلگەن دىپلومات بىلەن كۈتۈۋاتاتتى. ئاننا پاۋلوۋنا پېپرنى
يېقىندا بۇ ياش يىگىتنىڭ بېشىغا كەلگەن كۈلپەت سەۋىۋىدىن
(گراف بېزۇخوۋنىڭ ئۆلۈمى تۈپەيلىدىن بولسا كېرەك)،
مەيۇس بىر قىياپەتتە قارشى ئالدى (ھەممە كىشى ئۇنى ئۆزى
تامامەن دىگۈدەك بىلمەيدىغان ئاتىسىنىڭ تۈگەپ كېتىشى بىلەن
ئېغىر قايغۇدا قالغانلىغىغا ئىشەندۈرۈشنى دائىم ئۆزلىرىنىڭ بۇرچى
دەپ ھىساپلايتتى) ۋە بۇ مەيۇسلۇك خۇددى ئەڭ ھۆرمەتكە سازاۋەر
خانىش ئانا ماريە فيودورۇنا توغرىسىدا گەپ بولغاندا ئىپادىلەنگەن
مەيۇسلىنىشكە تامامەن ئوخشايتتى. پېپر بۇ گەپ-سۆزلەرنى
ئاڭلاپ ناھايىتى خۇرسەن بولدى. ئاننا پاۋلوۋنا ئۆزىگە خاس
ماھارەت بىلەن مېھمانلارنى گۇرۇپپا-گۇرۇپپا قىلىپ تەشكىللىدى.
كىنەز ۋاسىلى ۋە گېنېراللاردىن ئىبارەت بولغان چوڭ گۇرۇپپىدا
دىپلومات ئولتۇردى. يەنە بىر گۇرۇپپا چاي شىرەسىنىڭ يېنىدا
ئىدى. پېپر مۇ بىرىنچى گۇرۇپپىغا قوشۇلماقچى بولدى-يۇ، لېكىن
جەڭ مەيدانىدا بېشىغا كېلىۋاتقان مىڭلارچە پارلاق پىكىرلەرنى

ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن زورغا ئۈلگۈرۈپ ئەسەبلەشكەن سەركەر-
دىنىڭ ئەھۋالىغا چۈشۈپ قالغان ئاننا پاۋلوۋنا پىپىرنى كۆرۈپ،
ئاستاغىنا ئۇنىڭ يېڭىنى توتتى - دە:

— *Atte dez, j'ai des vues sur vous pour se soir*
(ئالدىرىماڭ، بۇ كېچە ئۈچۈن سىزگە ئاتاپ بىر نەرسىنى كۆزلەپ
قويغانمەن)، - دېدى - دە، ئەلپىنگە قاراپ كۈلۈمسىرەپ قويدى.

— *Ma bonne Hélène, il faut, que vous soyez chari-
table pour ma pauvre tante, qui a une adoration pour
vous. Allez lui tenir compagnie pour lo minutets*
(سۆيۈملۈگۈم ئەلپىن، سىز، بىچارە ھاممامغا ئىلتىپات كۆرسىتىڭ،
ئۇ كىشى سىزگە ناھايىتى چىڭ مۇھەببەت بىلەن قارايدۇ. ئۇنىڭ
بىلەن ئون مىنۇتچە مۇڭدېشىپ ئولتۇرۇڭ. ئانچە زېرىكىپمۇ قالمايسىز،
مانا، بۇ يەردە سۆيۈملۈك گرافمۇ بار، سىز بىلەن بىللە بولۇشتىن
باش تارتمايدۇ).

گۈزەل ئەلپىن كەمپىر قېشىغا كەتتى، لېكىن ئاننا پاۋلوۋنا پىپىرنى
يەنە ئۆزىنىڭ يېنىدا تۇتۇۋالدى، مۇنداق قارىغاندا ئۇ خۇددى
ئەڭ ئاخىرقى زۆرۈر كۆرسەتمىلىرىنى بەرمەكچى بولغاندەك
قىلاتتى.

— قاراڭ، نىمە دېگەن گۈزەل - ھە؟ - دېدى پىپىرغا ئاننا
پاۋلوۋنا، سىلىق يورغىلاپ كېتىۋاتقان ساھىبجامال ئەلپىننى كۆرسە-
تىپ،! — *Et quelle tenue!* (ئۆزىنى تۇتۇشنى قاراڭ!) مۇشۇنچىلىك
ياشقىنە بىر قىزنىڭ شۇنچىلىك خۇشپېلىق بولۇشى ۋە ئۆزىنى
تۇتۇشنى شۇنچىلىك بىلىشىگە قاراڭ! بۇ ئۇنىڭدىكى ياسىمىلىق
ئەمەس، بەلكى تامامەن قەلبىدىن چىققان. ئۇ كىمنىڭ بولسا،

شۇ بەختلىك بولىدۇ! شۇلا بولسا، ئەڭ ئاقسۆڭەك بولمىغان يىگىتمۇ ئاقسۆڭەكلەر مۇھىتىدا ئاسانلا ئەڭ پارلاق ئورۇنغا ئېرىشىدۇ. راست ئەمەسمۇ؟ مەن پەقەت سىزنىڭ پىكرىڭىزنىلا ئۇقماقچى-مەن، — دېدى. دە، ئاننا پاۋلوۋنا ئاندىن پىپىرنى قويۇۋەتتى. ئەلپنىڭ ئۆزىنى تۇتۇشنى بىلىشى توغرىسىدا ئاننا پاۋلوۋنانىڭ بەرگەن سۇئاللىرىغا پىپىر چىن كۆڭلىدىن ئىجابى جاۋاب بەردى. ئەگەر ئۇ بىر چاغلىرى ئەلپىن توغرىسىدا ئويلىغان بولسا، پەقەت ئۇنىڭ ھۆسنى-جامالى ۋە ئۇنىڭ ئۆزىنى ئاقسۆڭەكلەرنىڭ ئۆلپەت-چىلىك مۇھىتىدا پەۋقۇلئاددە ئېغىر-بېسىقلىق ھەم تەمكىنلىك بىلەن مۇناسىپ تۇتۇشنى بىلىشى توغرىسىدىلا ئويلايتتى، خالاس. كەمپىر بۇ ئىككى ياشقا ئۆز يېنىدىن ئورۇن بەردى، لېكىن ئەلپنى ناھايىتى ياخشى كۆرىدىغانلىغىنى يوشۇرماقچى ۋە ئاننا پاۋلوۋنانىڭ ئالدىدا قورقۇپ تۇرغانلىغىنى تېخىمۇ كۆپ كۆرسەتمەك-چى بولغاندەك قىلاتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ جىيەنىگە (ئاننا پاۋلوۋناغا) خۇددى بۇ كىشىلەرنى نىمە قىلىش كېرەك دەپ سورىغاندەك قاراپ قويدى. ئاننا پاۋلوۋنا بۇلارنىڭ ئالدىدىن نېرى كېتىۋېتىپ، پىپىرنىڭ يېڭىنى يەنە بارماقلىرى بىلەن ئۇقۇپ:

— J'esp' re, que vous ne direz plus qu'on s'ennuie chez moi (ئۈمىت قىلىمەنكى، سىزنىڭ ئۆيىڭىزدە ئادەم زېرىكىپ قالىدىكەن دەپ يەنە دېمەسسز)، — دېدى ۋە ئەلپنىگە قارىدى.

ئەلپىن خۇددى مېنى بىر كۆرگەن ئادەم مەپتۇن بولماي مۇمكىن ئەمەس دېگەندەك قىياپەتتە كۈلۈمسىرەپ قويدى. كەمپىر يۆتىلىپ تۈكۈرۈگىنى يۇتتى ۋە ئەلپنى كۆرگىنىگە ناھايىتى خوشالمەن دېدى فرانسۇزچە: ئۇنىڭدىن كېيىن پىپىرغىمۇ شۇنداق قىياپەت

بىلەن قاراپ شۇ خىلدا تازىم قىلدى. ئەلپىن كىشىنى زېرىكتۈرىدۇ. -
غان ۋە بىر بىرىگە باغلانماي چىچىلىپ توردىغان گەپ-سۆز
ئارىسىدا، باشقىلارغا قانداق تەبەسسۇم قىلسا، خۇددى شۇنداق
چىرايلىق ۋە ئوچۇق چىراي قىياپەتتە پىپىرغا ئورۇلۇپ قاراپ
كۈلۈمسىرەپ قويدى. پىپىر بۇنداق كۈلۈمسىرەشكە شۇنچىلىك
كۈنۈپ قالغان ۋە بۇ كۈلۈمسىرەش ئۇنىڭ ئۈچۈن شۇنچىلىك ئەھمىد-
يەتسىز بولۇپ قالغانكى، ئۇ بۇنداق كۈلۈمسىرەشكە ھېچقانداق
دېققەت-ئېتىۋارىنىمۇ بەرمىدى. كەمپىر بۇ چاغدا پىپىرنىڭ مەرھۇم
ئاتىسى گراف بېزئۇخوۋنىڭ يىققان تاماكا قۇتىلىرى توغرىسىدا
گەپكە چۈشتى ۋە قاپقىغىغا ئېرىنىڭ سۈرىتى سېلىنغان تاماكا قۇتىسىنى
كۆرسەتتى. كىنەز قىزى ئەلپىن بۇ تاماكا قۇتىسىغا سېلىنغان سۈرەتنى
كۆرۈشنى سورىدى.

— بۇنى ئېھتىمال، ۋېنىس ئىشلىگەن بولسا كېرەك، — دېدى
پىپىر مەشھۇر ئويمانچى رەسسامنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ ۋە تاماكا
قۇتىسىنى قولغا ئالماقچى بولۇپ شىرەگە ئېگىشتى ھەم ئېرىنى
گۇرۇپپىدا بولۇۋاتقان گەپ-سۆزلەرگە قۇلاق سالدى.

ئۇ ئايلىنىپ ئۆتۈپ تاماكا قۇتىسىنى ئېلىش ئۈچۈن ئورنىدىن
سەل قوزغالغان ئىدى، ئەمما كەمپىر تاماكا قۇتىسىنى ئەلپىننىڭ
ئارقىسىدىن توپ-توغرا ئۇنىڭغا ئۇزاتتى. ئەلپىن دەخلى قىلماسلىق
ئۈچۈن ئېگىشتى ۋە پىپىرغا قاراپ ئىلجايدى. ئۇ ھەمىشە كەچكى
ئولتۇرۇشلارغا بارغاندا كىيىدىغان ۋە شۇ چاغدا مودا بولۇپ قالغان
ئالدى كۆكرىگى ۋە ئارقا مۇرىسى تامامەن ئوچۇق كۆينەك كىيگەن
ئىدى. پىپىرغا ھەمىشە مەرمەر ھەيكەلدەك كۆرۈنگەن ئەلپىننىڭ
بەدىنى كۆزلىرىگە شۇنچىلىك يېقىن تۇراتتىكى، يېقىننى كۆرىدىغان

كۆزلىرى بىلەنمۇ ئەلپىنىڭ يەلكىلىرى ۋە بويىنىنىڭ تېرىك لەتىپلىگىنى ئىختىيارسىز پەرق ئېتەتتى، ئۇنىڭغا شۇنچىلىك يېقىن ئىدىكى، سەل-پەل ئېگىشسىلا لەۋلىرى تېگىپ كېتەتتى. پېپىر ئۇنىڭ بەدىنىنىڭ ئىسسىقلىغىنى ۋە ئەتىرنىڭ پۇرىغىنى سېزىپ تۇراتتى، بەدىنى ھەركەتلەنگەن چاغدا كورسېتنىڭ^① غىچىرلاشلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. پېپىر ئۇنىڭ كۆيىنىگى بىلەن بىر پۈتۈن بولۇپ كەتكەن مەرمەردەك بەدىنىنىڭ گۈزەللىگىنى ئەمەس، بەلكى پەقەت كىيىم بىلەن چۈمكەلگەن پۈتۈن بەدىنىنىڭ گۈزەللىكىنى كۆرەتتى ۋە سېزەتتى. بىز بىر قېتىم ھەقىقتىگە يەتكەن ئالدام-چىلىققا ئىككىنچى قېتىم ئىشەنمىگىنىمىز دەك، ئۇنىڭ بۇنچىلىك گۈزەللىگىنى بىر قېتىم كۆرگەن پېپىرنىڭ كۆز ئوڭىدا ئۇنىڭ باشقىچە كۆرۈنۈشىمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

”شۇنداق قىلىپ، سىلەر مېنىڭ نەقەدەر گۈزەللىگىمنى ھازىرغىچە سەزمىدىڭلارمۇ؟ — دىگەندەك قىلاتتى ئەلپىن، — سىلەر مېنىڭ ئايال ئىكەنلىگىمنى سەزمىدىڭلارمۇ؟ ھە، مەن ئايال، ھەممە كىشىگە، شۇنداقلا سىزگىمۇ تەئەللۇق بولىدىغان ئايال“، — دەيتتى ئۇنىڭ كۆز قاراشلىرى. پېپىر خۇددى شۇ مىنۇتتا ئەلپىن مېنىڭ خوتۇنۇم بولىدۇلا ئەمەس، بەلكى چوقۇم خوتۇنۇم بولۇشى لازىم، باشقىچە بولۇشىمۇ مۇمكىن ئەمەس دەپ ھىس قىلاتتى.

پېپىر بۇنى شۇ مىنۇتتا، خۇددى ئۇنىڭ بىلەن نىكا مۇراسىمىدا تاج كىيىپ تۇرغاندا بىلگەندەك دۇرۇس بىلەتتى. بۇ قانداق ئەمەلگە

(1) كورسېت — بەلنى ئىنچىكە قىلىش ئۈچۈن ئىچىدىن تارتىۋالدىغان

بەلۋاغ. — تەر.

ئاشىدۇ؟ قاچان ئەمەلگە ئاشىدۇ؟ — پيپىر بۇنى بىلمەيتتى؛ بۇنىڭ ھەتتا ياخشى بولۇش — بولماسلىغىنىمۇ بىلمەيتتى (ئۇنىڭغا ھەتتا بۇ ئىش نىمە ئۈچۈندۇ ياخشى بولمايدىغاندەك سېزىلەتتى)، لېكىن ئۇ بۇ ئىشنىڭ بولىدىغانلىغىنى بىلەتتى.

پيپىر يەرگە قارىدى، كېيىن ئۇنى ئىلگىرى ھەر كۈنى كۆرۈپ يۈرگەندەك، ئۆزىدىن يىراق ۋە ئۆزىگە يات بىر گۈزەلدەك كۆرمەكچى بولۇپ يەنە كۆز تاشلىدى؛ لېكىن ئۇنداق قىلالمىدى. دەسلەپ تۇماندا سۈپۈرگە ئوتقا قارىسا دەرەخ بولۇپ كۆرۈنگەن، سۈپۈرگە ئوت ئىكەنلىگىنى بىلگەن ئادەم قارىسا يەنە شۇ سۈپۈرگە ئوت بولۇپ كۆرۈنگەندەك، پيپىرنىڭ كۆزىمۇ ئارتۇق ئالدىنىمىدى. ئەلپىن ئۇنىڭغا ناھايىتى يېقىنلىشىپ قالغان ئىدى. ئۇ پيپىرنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلىۋالدى. ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا پيپىرنىڭ شەخسى خاھىشىدىن باشقا ھېچقانداق توسالغۇ يوق ئىدى.

ئاننا پاۋلوۋنانىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى:

— Bon, je vous laisse dans votre petit coin. Je vois.

que vous etès très bien. (بولىدۇ، شۇ يەردە ئولتۇرۇۋېرىڭ.

مۇشۇ يەر سىلەرگە ياخشىدەك كۆرۈنىدۇ.)

شۇنىڭ بىلەن پيپىر بىرەر ئالايىق ئىش قىلىپ قويدۇمۇ — نىمە دەپ قورقۇپ، قىزىرىپ ئەتراپىغا قارىدى. ئۇنىڭ ئويىچە، نىمە ئىش قىلىپ قويغانلىغىنى باشقىلار خۇددى شۇنىڭ ئۆزىگە ئوخشاش بىلىدىغاندەك تۇيۇلاتتى.

بىر قانچە مىنۇت ئۆتۈپ چوڭ كىشىلەر گۇرۇپپىسىغا كەلگەندە

ئاننا پاۋلوۋنا ئۇنىڭغا:

— on dit que vous embellissez votre maison de

petersbourg (پېتېربۇرگدىكى ھويلىسىنى ئوڭلىتىۋاتىدۇ دەپ
ئاڭلايمەنغۇ؟) — دېدى.

(بۇ گەپ راست ئىدى: ئارختېكتور ئۇنىڭغا شۇنداق قىلىش
كېرەك دېگەن ئىدى، شۇنىڭ بىلەن پېپر ئۆزىمۇ نىمە ئۈچۈن
شۇنداق قىلىدىغانلىغىنى ئۇقماي، پېتېربۇرگدىكى چوڭ ھويلىسىنى
ئوڭلاتقان ئىدى.)

— C'est bien, mais ne d'éménagez pas de chez le
prince Basile. Il est bon d'avoir un ami comme le prince,
(ياخشى قىپسىز، لېكىن كىنەز ۋاسىلىنىڭكىدىن كەتمەڭ. ئادەمگە
شۇنداق بىر دوست كېرەك) — دېدى ئانىنا پاۋلوۋنا كىنەز ۋاسىلىغا
قاراپ كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ، — J'en sais quelque chose. —
Nest — ce pas? (بۇنىڭدىن مېنىڭ ئانچە-مۇنچە خەۋىرىم بار.
شۇنداق ئەمەسمۇ؟) سىز تېخى ياش، سىزگە بېرەر مەسلىھەت-
چىمۇ كېرەك. ئۇ كەمپىرلىك ھوقۇقىدىن پايدىلىنىۋاتىدۇ دەپ خاپا
بولماڭ يەنە، — ئۇ خۇددى ئۆزىنىڭ ياش-قورامى توغرىسىدا
گەپ قىلغاندىن كېيىن، ھەمىشە باشقىلارنىڭ نىمە دېيىشىنى كۈتۈپ
تۇرغان ئاياللاردەك بىر پەس جىسم بولۇپ قالدى، — ئەگەر سىز
ئۆيلىنىدىكەنسىز، ئۇ باشقا گەپ ئىدى، — دەپ ئىككىسىگە بىر-
بىردىن قاراپ چىقتى. پېپر ئەلپىنگە، ئەلپىن پېپرغا قارىمايتتى.
لېكىن ئەلپىن پېپرغا ناھايىتى يېقىن تۇراتتى. پېپر بىر نەرسە
دېدى — يۇ، ئۆزىمۇ قىزىرىپ كەتتى.

پېپر ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ماڭا نىمە بولدى دەپ
ئويلاپ، ئۇزۇنغىچە ئۇخلىيالمىدى. ئۇنىڭغا نىمە بولغان ئىدى؟
ھېچنىمە. ئۇ پەقەت بالىلىق چاغلىرىدىن تارتىپ ئېتىۋارسىزلىق

بىلەن "ھە، ياخشى قىز" دەپ يۈرگەن ئەلپىنى باشقىلار گۈزەل قىز دىگەندىن كېيىن، بۇ قىز ئۆز مەھبۇبىسى بولىدىغانلىغىنى چۈشەندۈگەن ئىدى، خالاس.

"لېكىن ئەقىللىق قىز ئەمەس، ئۆزەم بىلىمەن، ئەقىللىق ئەمەس، — دېدى پېپر ئۆزىچە، — ئۇ قىز مەندە پەيدا قىلغان تۇيغۇنىڭ قانداقتۇ بىر قەبىھلىك، قانداقتۇ بىر مەكرو تەرەپلىرى بار، ئاكىسى ئاناتول ئۇنىڭغا كۆيۈپ قالغان، ئۇ بولسا ئاكىسىغا كۆيۈپ قالغان، بۇ يەردە پۈتۈن بىر تارىخ بار، شۇنىڭ ئۈچۈن ئاناتولنى بۇ يەردىن باشقا يەرگە كەتكۈزۈۋېتىشكەن ئىمىش. ئۇنىڭ ئاكىسى بولسا ئىپپولت... ئاتىسى بولسا كىنەز ۋاسىلى... بۇ ياخشى ئەمەس، — دەپ ئويلايتتى پېپر؛ ئۇ شۇنداق دەپ ئويلاۋېتىپ (بو مۇلاھىزىلىرىنى ئاخىرىغا يەتكۈزەلمەي)، ئۆزىنىڭ كۈلۈپ تۇرغانلىغىنى ۋە دەسلەپكى پىكىرى بىر تەرەپتە قېلىپ باشقا بىر مۇنچە پىكىر — خىياللارنىڭ بېشىغا كەلگەنلىكىنى بايقىدى: ئۇ ئەلپىنىڭ نىڭ ھېچنىمىگە ئەرزىمەسلىكى توغرىسىدا ئويلايتتى، شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇنىڭ قانداقسىگە ئۆزىنىڭ خوتۇنى بولىدىغانلىغى توغرىسىدا، ئەلپىنىڭ بەلكى ياخشى كۆرۈپ قېلىشى، بەلكى ئۆزگىرىپ كېتىشى توغرىسىدا، ئۇنىڭ توغرىسىدا ئاڭلىغان ۋە ئويلىغان نەرسىلىرىنىڭ بەلكى ناتوغرا چىقىپ قېلىشى توغرىسىدا خىيال سۈرەتتى. ئۇ يەنە كىنەز ۋاسىلىنىڭ قانداقتۇ بىر قىزىنى ئەمەس، بەلكى بەدىنىنى كۈلرەڭ كۆيىنىكى بىلەن يېپىۋالغان گۈزەل ئەلپىنى كۆرەتتى. "ياقەي، نېمىشقا بۇنداق پىكىر ئىلگىرى بېشىمغا كەلمىگەندۇ؟" ئۇ يەنە ئۆزىگە ئۆزى، بۇ ئەسلا مۇمكىن بولمىغان گەپ دەيتتى، بۇ نىكا ئۇنىڭغا نىمە ئۈچۈندۇ قەبىھ ۋە غەيرى تەبىئى كۆرۈنەتتى.

ئۇ ئەلپنىڭ بۇرۇنقى گەپلىرىنى، قاراشلىرىنى ۋە ئىككىسىنى بىللە كۆرگەن كىشىلەرنىڭ گەپلىرى ۋە قاراشلىرىنى ئەسلەيتتى. ئۇ ئاننا پاۋلوۋنانىڭ ھويلا توغرىسىدا دىگەن گەپلىرىنى ۋە كۆز قاراشلىرىنى، كىنەز ۋاسىلى ۋە باشقىلار تەرىپىدىن قىلىنغان شۇ خىلدىكى بىر مۇنچە ئىما-ئىشارەتلەرنى ئەسلىدى-دە، بۇ نامۇۋاپىق كۆرۈنگەن ۋە قىلماسلىغى كېرەك بولغان نەرسىنى زىممىسىگە يۈكلەيدىغان بىرەر ئىش قىلىپ قويمىغاندىمەن دەپ، ئەندىشىگە چۈشۈپ قالدى. ئۇ بىر تەرەپتىن شۇنداق قارارغا كەلگەن بولسا، ئىككىنچى تەرەپتىن گۈزەل ئەلپن ئۆزىنىڭ ئاياللارغا خاس لەتاپىتى بىلەن ئۇنىڭ قەلبىدە ئۈزۈپ يۈرەتتى.

2

بىرىمىڭ سەككىز يۈز بەشىنچى يىلنىڭ نوپابىر ئېيىدا كىنەز ۋاسىلى تەپتىشلىك ئىشى بىلەن تۆت ئۆلكىگە بېرىشى كېرەك ئىدى. ئۇنىڭ بۇ ۋەزىپىنى ئۆزىگە توغرىلاشتىن مەقسىدى، شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا بۇزۇلۇپ كاردىن چىققان مۈلۈكلىرىنى بېرىپ كۆرۈپ بېقىش، ئوغلى ئاناتول تۇرغان پولىكا بېرىپ ئۇنى ئۆزىگە ئەگەش-تۈرۈپ، شۇنىڭ بىلەن بىللە كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ بولكونسكىغا يولۇقۇپ، ئوغلىنى بۇ دۆلەتمەن قېرىنىڭ قىزىغا ئۆيلەندۈرۈش ئىدى. بىراق يولغا چىقىش ۋە بۇ يېڭى ئىشلارنى باشلاش ئالدىدا، كىنەز ۋاسىلى پېپر بىلەن بولىدىغان ئىشنى بىر ياقلىق قىلىشى كېرەك ئىدى، پېپر يېقىنقى كۈنلەردىن بېرى ھەقىقەتتە كۈن بويى ئۆيدە، يەنى ئۆزى تۇرۇۋاتقان كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئۆيىدە ۋاقىتىنى ئۆتكۈ-

زەتتى، ئەلپىنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى كۈلكىلىك، ھاياجانلانغان ۋە ئەخمەقلىق قىلغان ھالىتىدە تۇتۇپ يۈرگەن بولسىمۇ (كۆيۈپ قالغان كىشىلەر شۇنداق بولىدۇ)، ئەمما ئويلىنىش توغرىسىدا يەنىلا تەكلىپ قويىمىغان ئىدى.

— *Tout ça est bel et bon, mais il faut que ça finisse* (بۇلارنىڭ ھەممىسى ياخشى-يۇ، لېكىن ھەممە نەرسىنىڭ بىر چېكى بولىدۇ)، — دېدى كىنەز ۋاسىلى بىر قېتىم ئەتىگەندە خاپا بولغان ھالدا ئۇھ تارتىپ ئۆزىگە ئۆزى، ئۇبۇ چاغدا ئۆزىگە شۇنچە مىننەتدار بولغان پېپرېنىڭ (مەيلى، خۇدا يار بولغاي!) بۇ ئىشتا ئانچە ياخشى قىلمايۋاتقانلىغىنى ھىس قىلاتتى. ”ياشلىق..... يەڭگىل ئويلۇق.....مەيلى، خۇدا يار بولسۇن“ — دەپ ئويلايتتى كىنەز ۋاسىلى قىلغان ياخشىلىغىنى مەنۇنىيەت بىلەن ھىس قىلىپ، — *mais il fant que ça finisse* (بۇنىڭغا خاتىمە بېرىش كېرەك، خاتىمە بېرىش كېرەك). ئۆگۈنلۈككە ليۇلە^①نىڭ تۇغۇلغان كۈن بايرىمى بولىدۇ، ئىككى-ئۈچ كىشىنى چاقىرىمەن، ئەگەر ئۇ نىمە قىلىش كېرەكلىگىنى ئۆزى ئۇقىمىسا، ئۇ ۋاقىتتا بۇ مېنىڭ ئىشىم. شۇنداق، مېنىڭ ئىشىم. مەن ئاتىسى-دە!

پېپرې ئانىا پاۋلوۋنانىڭ مېھماندارچىلىغىدىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن كېچىسى ئۇخلىماستىن ھاياجان ئىچىدە ئويلىنىپ، ”ئەلپىغا ئويلىنىشىم بەختسىزلىك بولىدىكەن، ئۇنىڭدىن ئۆزەمنى چەتكە تارتىشىم ۋە بۇ يەردىن كېتىشىم كېرەك“ — دېگەن قارارغا كەلگىنىگە بىر يېرىم ئاي ئۆتكەن بولسىمۇ، بۇ قاراردىن كېيىن كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئويىدىن كەتمىدى ۋە كىشىلەرنىڭ قارشىچە

① ئەلپىنىڭ ئەركىلەتمە ئىسمى. — تەر.

ئەلپن بىلەن بولغان باغلىنىشنىڭ كۈنىدىن - كۈنگە بارغانسېرى قويۇقلىشىپ كېتىۋاتقانلىغىنى، ئۇنىڭ توغرىسىدا بۇرۇنقى پىكىرىگە قايتالمايۋاتقانلىغىنى، ئۇنىڭدىن ئاجرىلىپ كىتەلمەيۋاتقانلىغىنى، بۇنىڭ ئاقىۋىتى يامان بولىدىغانلىغىنى، بىراق شۇنداق بولسىمۇ ئۆز تەقدىرىنى ئۇنىڭ تەقدىرى بىلەن باغلاش زۆرۈرلىگىنى پەملەپ ئەندىشە بىلەن ھىس قىلاتتى. ئۇ، ئېھتىمال بۇنىڭدىن ئۆزىنى ساقلاپ قېلىشىمۇ مۇمكىن ئىدى، لېكىن كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئۆيىدە ھەر كۈنى دىگۈدەك كەچكى ئولتۇرۇشلار بولۇپ تۇراتتى (ئىلگىرى مۇنداق مېھماندارچىلىق كەمدىن - كەم بولاتتى)، شۇڭا كىشىلەر - نىڭ كەيپىنى بۇزماسلىق ۋە ھەممىنىڭ ئۈمىدىنى يوققا چىقارماسلىق ئۈچۈن، ئەلۋەتتە قاتنىشىشى كېرەك ئىدى. كىنەز ۋاسىلى ئارىلاپ ئۆيىدە بولغان چاغلىرىدا، پىپىرنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ساقىلى قىرقىلغان قورۇق يۈزىنى سۆيۈپ قويۇش ئۈچۈن، پەرىشان بولغان ھالدا ئۇنىڭغا تۇتاتتى ۋە "ئەتىگىچە - خەير" ياكى "كەچكى غىزا ۋاقتىدا كۆرۈشەرمىز، بولمىسا مەن سېنى كۆرەلمەي قالىمەن" ياكى "مەن سېنى دەپ قېلىۋاتىمەن" ۋەھاكازا دەپ قوياتتى. لېكىن، كىنەز ۋاسىلى ئۆزى ئېيتقاندا پىپىرنى دەپ ئۆيىدە قېپقالغان چاغلىرىدا ئۇنىڭ بىلەن بىر - ئىككى ئېغىز ئوبدان سۆزلەش - مىگەنلىگىگە قارىماي، پىپىرمۇ ئۇنىڭ كۈتكەن ئۈمىتلىرىنى ئالداشقا ئۆزىنى قادىر دەپ ھىس قىلمايتتى. ئۇ ھەركۈنى ئۆزىگە ئۆزى پەقەت شۇ بىرگىسىنە سۆزنى ئېيتاتتى: "ئاخىر، ئۇنىڭ قانداق قىز ئىكەنلىگىنى ئوقۇشۇم ۋە بۇ توغرىدا ئۆزۈم ئويلىنىپ كۆرۈشۈم كېرەكمۇ - يوق؟ مەن بۇرۇن خاتا قىلدىممۇ ياكى ھازىر خاتا قىلىۋا - تىمەنمۇ؟ ياق ئۇ ئەقىلسىز قىز ئەمەس؛ ياق، ئۇ ناھايىتى ياخشى

قىز! — يەنە بەزىدە ئۆزىگە ئۆزى: ”ئۇ ھىچقاچان ھىچنىمە توغرىسىدا خاتا قىلمايدۇ، ھىچقاچان ۋە ھىچقانداق بىمەنە گەپلەرنى قىلمىغان. ئۇ كەم گەپ قىلىدۇ، لېكىن دىگەن گەپلىرى ھەمىشە ئاددى ۋە روشەن. دىمەك، ئۇ ئەقىلسىز قىز ئەمەس ئوخشايدۇ. ئۇ ھىچقاچان خىجالەتكە قالمىغان ۋە بۇندىن كېيىنمۇ خىجالەتكە قالمىدۇ. دىمەك، ئۇ يامان ئەمەس قىز! — دەيتتى. ئۇ كۆپىنچە ئەلپىن بىلەن بىرەر نەرسە توغرىسىدا مۇھاكىمە يۈرگۈزۈشكە باشلىغاندا، ئۆزىچە سۆزلەپ قويدىغان ئەھۋاللار بولاتتى، مۇنداق چاغلاردا ئەلپىن ھەمىشە ئۇنىڭغا قىسقىغىنا، ئەمما بۇنىڭ ماڭا ھىچقانداق كارايىتى يوق دىگەندەك مۇۋاپىق پىكىر بىلەن جاۋاب بېرىپ قوياتتى، ياكى، جىمجىت تەبەسسۇم ۋە قاراشلىرى بىلەن ئۇنىڭغا قاراپ قوياتتىكى، بۇنداق تەبەسسۇم ۋە قاراشلىرى پېپىرغا ئۆزىنىڭ ئۈستۈنلىكىنى ھەممىدىن كۆپرەك سېزىلەرلىك دەرىجىدە كۆرسىتەتتى. بۇ تەبەسسۇم بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ئۇنىڭ ھەممە گەپ-سۆزلىرىنى ئەلپىن قۇرۇق گەپ دەپ ھىساپلاشقا ھەقلىق ئىدى.

ئەلپىن ئۇنىڭغا ھەمىشە شات-خۇراملىق، ئاق كۆڭۈللۈك ۋە پەقەت پېپىرغىلا قىلىدىغان تەبەسسۇم بىلەن مۇئامىلە قىلاتتى، بۇ تەبەسسۇمدا بولسا ئەلپىننىڭ ھۆسنىگە ھەمىشە گۈزەللىك قوشۇپ تۇرىدىغان ئومۇمى تەبەسسۇمدىكىدىنمۇ ئەھمىيەتلىگرەك قانداقتۇ بىر نەرسە بولاتتى. پېپىر ھەممە كىشى ئۇنىڭ ئاخىر بىر سۆز ئېيتىشىنى ۋە ئۇنىڭ مەلۇم چېگرىدىن ئۆتۈشىنى كۈتۈشۈپ تۇرغانلىغىنى، شۇنىڭدەك ئۆزىنىڭمۇ بالدۇر ياكى كېيىن بۇ چېگرىدىن ئۆتۈپ كېتىدىغانلىغىنى بىلەتتى؛ لېكىن بۇ خەۋەرلىك قەدەم توغرىسىدىكى پىكىرنى ئويلىغاندا، ئۇنى قانداقتۇ چۈشىنىپ بولمايدىغان خەۋەر قورشى-

ۋالاتتى. ئۆزىنى ۋەھىمىگە سېلىپ كېلىۋاتقان بۇ ھاڭغا بارغانسېرى يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىغىنى سېزىشكە باشلىغان بۇ بىر يېرىم ئاي ۋاقىت داۋامىدا پېپر مىڭ قېتىم ئۆزىگە ئۆزى: "بۇ قانداق گەپ؟ جاسارەت كېرەك! مېنىڭدە جاسارەت يوقمۇ-يە؟" - دەيتتى.

ئۇ بۇ ئىشقا بەل باغلىماقچى بولاتتى-يۇ، ئەمما ئۆزىدە بارلىغىغا ئىشەنگەن ۋە ئەمىلىيەتتە بار بولغان جاسارەتنىڭ بۇ ئىشقا كەلگەندە يوققا چىققانلىغىنى سېزىپ ناھايىتى ۋەھىمە قىلاتتى. شۇنداق كىشىلەر بولىدۇكى، ئۇلار ئۆزلىرىنى تولۇق پاك ۋە گۇناسىز دەپ ھىس قىلغان چاغدىلا، كۈچلۈك دەپ ئويلايدۇ، پېپر مانا شۇنداق كىشىلەرنىڭ بىرى ئىدى. ئانىنا پاۋلوۋنانىڭكىدە تاماكا قۇتىسىغا قارىغان چاغدا پەيدا بولغان ئۈمىت تۇيغۇسى ئۇنى ئۆز ئىككىگە ئالغان كۈندىن تارتىپ، ئەيىپسىز بۇ ئىنتىلىشىشنىڭ ئاڭسىز تۇيغۇسى ئۇنىڭ جاسارىتىنى پالەچ قىلغان ئىدى.

ئەلېنىڭ ئات قويۇلغان بايرام كۈنى كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئۆيىدە، كىنەز ئايىم ئېيتقاندا، تامامەن ئۆزىنىڭ ئەڭ يېقىن ئۇرۇق-تۇققان-لىرى ۋە دوست-يارەنلىرى ئۈچۈن كىچىككىنە بىر كەچكى زىياپەت ئۆتكۈزۈلگەن ئىدى. بۇ ئۇرۇق-تۇققانلىرى ۋە دوست-يارەنلىرىگە بۇ كۈنى شۇقىزنىڭ تەقدىرى ھەل قىلىنىشى لازىملىقى بىلدۈرۈلگەن ئىدى. مېھمانلار تاماققا ئولتۇرۇشتى. سېمىز، بىر چاغلىرى چىرايلىق ھەم سۆلەتلىك بولغان كىنەز ئايىم كۇراگىنا ساھىپخان ئورنىدا ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئەك ھۆرمەتلىك مېھمانلاردىن قېرى گېنىپ-رال بىلەن ئۇنىڭ خوتۇنى ئانىنا پاۋلوۋنا شېرىپ ئولتۇراتتى. شىرەنىڭ بىر ئۇچىدا بۇلارغا قارىغاندا ياشراق ۋە مۇنداغراق مېھمانلار ئولتۇراتتى، ئۆي ئەھلىلىرىمۇ شۇ يەردە ئولتۇراتتى؛ پېپر

بىلەن ئەلپنمۇ شۇلار ئارىسىدا يانمۇ-يان ئولتۇراتتى. كىنەز ۋاسىلى
 تاماق يىمەيتتى: كەيپى خۇش ھالەتتە شىرە ئەتراپىدا يۈگۈرۈپ
 يۈرۈپ، بىردەم بۇ، بىردەم ئۇ مېھماننىڭ يېنىغا بېرىپ ئولتۇرۇپ
 قوياتتى. ئۇ، شۇ يەردە ئولتۇرغان پېرى بىلەن ئەلپننى كۆرمىگەندەك،
 شۇلاردىن باشقا ھەربىر كىشىگە قىزىق ۋە يېقىملىق سۆزلەرنى
 قىلاتتى. كىنەز ۋاسىلى ھەممەيلەننىڭ سۆھبىتىنى قىزىقتۇراتتى. موم
 شاملار يوپ-يورۇق يېنىپ تۇراتتى، كۈمۈش ۋە خروستال چىنە-
 قاچىلار، ئاياللارنىڭ زىبۇ-زىننەت بۇيۇملىرى ئېپولپىتىلىرىنىڭ
 ئالتۇن ۋە كۈمۈش قىسىملىرى شام يورۇغىدا جىلۋە قىلاتتى؛ قىزىل
 چەكمەن كىيىۋالغان خىزمەتكارلار شىرە ئەتراپىدا ئۇ ياقتىن-بۇ ياققا
 يۈگۈرۈشۈپ يۈرەتتى؛ پىچاقلار، ئىستاكانلار، تەخسىلەرنىڭ جىرىڭلاش-
 لىرى ۋە شىرە ئەتراپىدا سۆھبەتلىشىۋاتقان بىرقانچە كىشىنىڭ
 قىزغىن پاراڭلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. شىرەنىڭ بىر تەرىپىدە قېرى
 خىزمەتكار كەمپىر بارونسسا^①غا ئۆزىنىڭ يالقۇنلۇق مۇھەببىتىنى
 ئىزھار قىلىۋاتقانلىقى ۋە بارونسسانىڭ بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ قاقاخلاپ
 كۈلۈپ كېتىشلىرى، يەنە بىر تەرىپىدە كىمدو، بىرسىنىڭ قانداقتۇ
 ماريە ۋىكتوروۋنا دىگەن بىر ئايالنىڭ بەختسىزلىكى توغرىسىدا
 قىلىۋاتقان گەپ-سۆزلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. شىرەنىڭ ئوتتۇرىسىدا
 ئولتۇرۇۋالغان كىنەز ۋاسىلى بولسا قىزىق گەپ-سۆزلىرى بىلەن بىر-
 قانچە كىشىلەرنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە جەلىپ قىلغان ئىدى. ئۇ،
 دۆلەت كېڭىشىنىڭ چارشەنبە كۈنى ئۆتكۈزۈلگەن ئاخىرقى بىر

① بارون — غەربىي ياۋروپادا ئاقسۆڭەكلىك ئۇنۋان؛ بارونسسا — بارون

خوتۇن، — تەر.

يىغىنىدا بولغان ئەھۋاللارنى ئاياللارغا چاخچاق ئارىلاش كۈلۈم-
سىرەش قىياپىتى بىلەن سۆزلەپ بېرىۋاتاتتى، بۇ كېڭەشتە پېتر-
بۇرگىنىڭ يېڭى ھەربى گېنېرال-ۋالىسى سېرگېي كۈزمىچ ۋىيەزم-
تىنوۋ پادىشا ئالىكساندر پاۋلوۋىچنىڭ ئارمىيىدىن ئەۋەتكەن شۇ
چاغدىكى مەشھۇر مۇبارەكنامىسىنى تاپشۇرۇۋېلىپ ئوقۇپ بەرگەن
ئىكەن، بۇ مۇبارەكنامىدا سېرگېي كۈزمىچقا پادىشا ھەر تەرەپتىن
خەلقنىڭ سادىقلىقى توغرىسىدا مەكتۇپلەرنى ئېلىۋاتقانلىغىنى، پېتر-
بۇرگىدىن ئالغان شۇ مەزمۇندىكى خەتلەردىن بولۇپمۇ خۇرسەن
ئىكەنلىگىنى، شۇنداق مەلەتكە باش بولۇش شەرىپى بىلەن ئۆزىنىڭ
پەخىرلىنىدىغانلىغىنى ۋە شۇنىڭغا مۇناسىپ ھەرىكەت قىلىش ئۈچۈن
تىرىشىدىغانلىغىنى ئېيتقان ئىكەن. بۇ مۇبارەكنامە مۇنداق سۆزلەر
بىلەن باشلىنىدۇ: ”سېرگېي كۈزمىچ! ھەممە تەرەپتىن مېنىڭ
قۇلغىمغا يېتىپ كەلمەكتە” ۋە ھاكازا.

— ھە، شۇنداق قىلىپ ”سېرگېي كۈزمىچ” تىن نېرى ئۆتەل-
مەپتۇ-دە؟ — دەپ سورىدى ئاياللاردىن بىرى.

— ھە، ھە، قىلچىمۇ، — دەپ جاۋاب بەردى كۈلۈپ تۇرۇپ
كىنەز ۋاسىلى، — ”سېرگېي كۈزمىچ..... ھەممە تەرەپتىن، ھەممە
تەرەپتىن، سېرگېي كۈزمىچ.....” بىچارە ۋىيەزمىتىنوۋ زادىلا نېرى
ئۆتەلمەي قالدى. باشقىدىن ئوقۇماقچى بولۇپ بىرقانچە قېتىم
باشلاپ باقتى-يۇ، ئەمما ”سېرگېي” دېيىشى بىلەن تەڭلا پىخىلداپ
يىغلاشقا باشلىدى..... ”كۈزمىچ” دېيىشى بىلەن تەڭلا كۆزىدىن ياش
ئاقاتتى..... ”ھەممە تەرەپتىن” دېگەندە، يىغلاپ ئاۋازى چىقىماي
قالدى، شۇنىڭ بىلەن يەنە ئوقىيالماي قالدى. يەنە بىر قېتىم
قولياغلىغىنى چىقاردى، يەنە بىر قېتىم: ”سېرگېي كۈزمىچ، ھەممە

تەرەپتىن “.....يەنە كۆزلىرىدىن ياشلار قۇيۇلدى..... شۇنداق قىلىپ، ئاخىر، باشقا كىشىنى ئوقۇپ بېرىشكە تەكلىپ قىلىشتى. — كۈزمىچ،..... ھەممە تەرەپتىن..... كۆز ياشلىرى، — دەپ تەكرارلىدى كىمدۇ، بىرسى كۈلۈپ تۇرۇپ. — ئۇنداق كۈلمەڭلەر، — دىدى شىرەنىڭ نېرىقى تەرىپىدە ئولتۇرغان ئاننا پاۋلوۋنا بارمىغى بىلەن تەھدىت قىلىپ، — C’est un si brave et excellent homme notre bon viasmitinoff... (ئۇ شۇنداق ئوبدان ئادەم، بىزنىڭ كۆڭلى يۇمشاق ۋىيەزمە-تىنرۇ.....)

ھەممەيلەن قاتتىق كۈلۈشۈپ كەتتى. شىرەنىڭ قەدىرلىك مېھمانلار ئولتۇرغان تۈرىدە، ھەممە كىشى خوشال ۋە ناھايىتى خىلمۇ-خىل قىزىقارلىق ۋە قەلەرنىڭ تەسىرىگە بېرىلىپ كەتكەندەك كۆرۈ-نەتتى؛ پەقەت پېپر بىلەن ئەلپن ئىككىسى گەپ قىلماستىن شىرەنىڭ پەگاسىدا بىر بىرىگە ياندىشىپ ئولتۇرۇشاتتى؛ ئىككىلىسىنىڭ چىرايىدا سېرگېي كۈزمىچقا ھېچقانداق باغلىنىشلىق بولمىغان ئوچۇق چىراي تەبەسسۇم — ئۆز تۇيغۇلىرى ئالدىدا خىجالەت بولىدىغان تەبەسسۇم يوشۇرۇنۇپ تۇراتتى. مېھمانلارنىڭ ھەرقانچە قىزىق پاراڭ سېلىشىلىرى، كۈلۈشىلىرى ۋە چاخچاق قىلىشىلىرىغا قارىماي، ئۇلارنىڭ ھەرقانچە زور ئىشتىھا بىلەن رېينوبىن ۋىنوسىنى ئىچىشىلىرى، سوتې ۋە موروزنا يېيىشىلىرىگە قارىماي، بۇ بىر جۇپ ياشتىن ئۆزلىرىنىڭ دىققەت-نەزىرىنى ئېلىپ قېچىش ئۈچۈن ھەركەت قىلىشىغا، بۇلارغا قانچىلىك بېپەرۋالىق بىلەن ئەھمىيەت بەرمەيۋاتقاندىكى كۆرۈنۈشىگە قارىماي، نىمە ئۈچۈندۇ ئاندا-ساندا بىر كۆز تاشلاپ قويۇشلىرىدىن، سېرگېي كۈزمىچ توغرىسىدىكى لەتىپىلەر، كۈلكىلەر ۋە تاماققا بولغان

ئىشتىھالار — مۇشۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ياسىما ئىكەنلىكى، ئەمما ھەممە مېھمانلار دىققىتىنىڭ پۈتۈن كۈچى پەقەت مۇشۇ بىر جۈپ ياشقا — پېپر بىلەن ئەلپىگە قارىتىلغانلىقى سېزىلىپ تۇراتتى. كىنەز ۋاسىلى سېرگېي كۈزمىچىنىڭ يىغلاشلىرىنى دورىدى — دە، شۇ پەيت قىزغا بىر قېتىم قاراپ چىقتى ۋە ئۇ كۈلگەن چاغدا ئۇنىڭ يۈزى: “ھە، ھە، ھەممە ئىش جايىدا؛ بۈگۈن ھەممە ئىش ھەل بولىدۇ” دىگەندەك قىلاتتى. ئاننا پاۋلوۋنا ئۇنىڭغا بارمىغى بىلەن تەھدىت قىلىپ، “بىزنىڭ ۋىيەزمىستىنوۋ كۆڭلى يۈمىشاق ئادەم بولغانلىقى ئۈچۈن” — دىدى ۋە ئۇنىڭ شۇ پەيتتە پېپرغا مۇنداق بىرلا قاراپ قويغان كۆزلىرىدىن، كىنەز ۋاسىلى بولغۇسى كۈيۈغۇل ۋە قىزىڭىزنى بەخت بىلەن تەبىرىكلەيمەن دىگەن مەنىنى ئۇقتى. قېرى كىنەز ئايىم ئۆزىنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان مېھمانغا غەمكىن ئۇھ تارتىپ قويۇپ ۋىسۈنى تەكلىپ قىلدى ۋە قىزغا ھومىيىپ قاراپ قويدى، ئۇنىڭ مۇنداق ئۇھ تارتىشى گويا: “ھازىر سىز بىلەن بىزگە شىردىن ۋىنو ئىچىشتىن باشقا ئىش قالماپتۇ، سۆيۈملۈگۈم؛ ھازىرقى دەۋر مۇشۇنداق بەھايالىق بىلەن بەختنى سىنىشىپ ئولتۇرغان ياشلارنىڭكى” دىمەكچى بولغاندەك ئىدى. “مېنىڭ دەۋاتقان گەپلىرىمنىڭ ھەممىسى نىمە دىگەن ئەخمەقلىق، خۇددى بۇ گەپلەر مېنى قىزىقتۇرۇۋاتقان دەك” — دەپ ئويلايتتى دىپلومات ئاشىق — مەشۇقلارنىڭ بەختلىك چىرايلىرىغا قاراپ، — “مانا، بەخت دىگەن شۇ — دە!”

بۇ ئادەملەرنى بىر بىرىگە باغلاپ تۇرغان ھىچنەمىگە ئەرزىمەس ئۇششاق — چۈششەك سۈننى مەنپەئەتلىر ئارىسىغا، ياش ۋە ساغلام يىگىت بىلەن قىزنى بىر بىرىگە باغلاپ تۇرغان ئاددى ئىنتىلىش تۇيغۇلىرى ئارىلىشىپ قالغان ئىدى. بۇ ئىنسانىي تۇيغۇ ھەممىدىن

ئېشىپ كېتىپ، ئۇلارنىڭ ئەنە شۇنداق سۈنئىي غۇدۇر - چۇۋۇر گەپ - سۆزلىرى ئۈستىدە پەرۋاز قىلاتتى. ئۇلارنىڭ چاخچاقلىرى كۆڭۈلسىز ئىدى، يېڭىلىقلارنى قىزىقارلىق ئەمەس ئىدى، خورسەنچىلىكلىرى ساختا كۆرۈنەتتى. پەقەت شۇ مېھمانلارغىنا ئەمەس، بەلكى شىرە ئەتراپىدا ئۇ ياقىتىن - بۇ ياققا يۈگۈرۈشۈپ يۈرگەن خىزمەتكارلارمۇ خۇددى شۇنى ھىس قىلغاندەك ۋە چىرايى ئېچىلىپ - يېپىيىلىپ ئولتۇرغان گۈزەل ئەلپىنگە ھەم پىپىرنىڭ قىزىرىپ كەتكەن سېمىز، بەختلىك ۋە پەرىشان يۈزىگە قاراپ قىلىپ، نىمە ئىش قىلىشنى ئۇنتۇپ قالغاندەك ئىدى. كۆيۈۋاتقان شامىلارنىڭ ئوتلىرىمۇ پەقەت مۇشۇ بىر جۈپ بەختلىك قىز ۋە يىگىتنىڭ يۈزىگە مەركەزلەشكەندەك كۆرۈنەتتى.

پىپىر ئۆزىنى ھەممىنىڭ مەركىزى بولۇپ قالدۇم دەپ ھىس قىلاتتى ۋە بۇ ئەھۋال ئۇنى ھەم خوشال قىلاتتى ھەم خىجىل قىلاتتى. ئۇ قانداقتۇ بىرەر مەشغۇلاتقا تىرىن چۆككەن ئادەم ھالىتىدە ئىدى. ئۇ ھىچنىمىنى روشەن كۆرمەيتتى، ھىچنىمىنى ئېنىق چۈشەنمەيتتى ۋە ھىچنىمىنى توغرىداق ئاڭلىمايتتى. ئۇنىڭ كۆڭلىدە پەقەت ئاندا - ساندا ۋە ئۇشتۇمتۇت ئايرىم پىكىرلەر، رىيال دۇنيانىڭ بەزى تەسىراتلىرى خىرە - شىرە پەيدا بولۇپ قالاتتى.

”شۇنداق قىلىپ، ھەممە ئىش تامام! - دەپ ئويلايتتى ئۇ ئۆز كۆڭلىدە، - قانداقسىگە مۇشۇنداق بولۇپ قالدى؟ شۇنداق تېز - ھە! ئەمدى بىلىدىمكى، پەقەت ئۇنىڭ ئۈچۈنلا ئەمەس، پەقەت ئۆزۈم ئۈچۈنلا ئەمەس، بەلكى ھەممەيلىن ئۈچۈن بۇ ئىش مۇقەررەر شۇنداق بولۇشى زۆرۈر ئىكەن. ھەممەيلىن شۇنى كۈتىدۇ، شۇ ئىشنىڭ بولۇشىغا، مېنىڭ ئۇلارنى ئالداپ قويۇشۇم مۇمكىن ئەمەسلىكىگە، ئالداپ -

ماسلىغىغا ھەممەيلەن شۇنداق ئىشىنىدۇ. لېكىن بۇ قانداق بولىدۇ؟
بىلىمەيمەن؛ ئەمما، بولىدۇ، چوقۇم شۇنداق بولىدۇ!“ — دەپ
ئويلايتتى پېپر كۆز ئالدىدا جىلۋە قىلىپ تۇرغان ئەلپىنىڭ يەلكى-
لىرىگە قاراپ.

گايدىدا ئۇ بىردىنلا نىمە ئۈچۈندۇ خىجالەت بولۇپ قالاتتى. ئۇ
بىرگىنە ئۆزى ھەممە كىشىنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتىۋاتقانلىغىدىن،
باشقىلارنىڭ دىققەت-نەزىرىدە بەختلىك بولۇپ قالغانلىغىدىن، ئۆزى
خۇنۇك بولسىمۇ، ئەمما شۇنداق ساھىبجامال قىز ئېلىنانى ئۆز ئىلكىگە
ئېلىۋاتقان قانداقتۇ پارسىتەك^① ئوڭايسىزلىناتتى — لېكىن، شۈبھە-
سىزكى، بۇ ھەممىشە شۇنداق بولۇپ كەلدى ۋە شۇنداق بولۇشى
كېرەك، — دەپ ئۆزىگە ئۆزى تەسەللى بېرەتتى پېپر، — بىراق بۇ
ئىشنىڭ شۇنداق بولۇشى ئۈچۈن مەن نىمە قىلدىم؟ بۇ ئىش قاچان-

① پارسى — گرىك ئەپسانىلىرىدا پادىشا تروى پىريامما ۋە گېكۇباننىڭ
ئوغلى. پارسى تۇغۇلغاندىن كېيىن ئاتا-ئانىلىرى ئۇنى تاشلىۋەتكەن، چۈنكى
ئەپسانىدا بايان قىلىنىشىچە، تروى پىرياماننىڭ ھالاك بولۇشىدا ئۇلارنىڭ ئاشۇ
ئوغلى پارسى سەۋەپ بولىدىغانلىقتىن، ئاتا-ئانىلىرى ئالدىن خەۋەر تاپقان-
مىش. پارسىنى كېيىن پادىچىلار تەربىيەلەپتۇ. پادىچى بولۇپ يۈرگەن چاغدا
پارسى كېيىن گېروى، ئافىنا ۋە ئافرودىتا دىگەن ئايال خۇدالار ئوتتۇرىسىدا
دىكى ماجرانى ئايرىشتا سۇدىيە بولۇپ سايلىنىپتۇ؛ بۇ خۇدالاردىن ئەڭ
گۈزەل بىرسىگە پارسى ئالتۇن ئالمىنى ئېلىشنى ھۆكۈم قىپتۇ، بۇ ئافرودىتا
ئىكەن. كېيىن پارسى پادىشا سىپارتا مېنىلايىنىڭ خوتۇنى — گۈزەل ئېلىسانى
ئېلىپ قاچقاندا، ئافرودىتا ئۇنىڭغا ياردەم قىپتۇ، بۇ ۋەقە تروىيان ئۇرۇشىنىڭ
كېلىپ چىقىشى ۋە پادىشا تروى پىرياماننىڭ ھالاك بولۇشىغا سەۋەپ بوپتۇ.
(ئىزاھات: «چوڭ سۇۋېت ئېنسىكلوپېدىيىسى» نىڭ 32 — توم 113 — بېتىدىن
قىسقارتىپ ئېلىندى. — تەر)

دىن باشلاندى؟ موسكۋادىن مەن كىنەز ۋاسىلى بىلەن بىللە كەلدىم. ئارىدا ھىچقانداق گەپ-سۆز بولمىغان ئىدى. شۇنداق بولغاندىن كېيىن نىمە ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۆيىگە چۈشمەيمەن؟ كېيىن مەن ئۇنىڭ بىلەن قارتا ئويىندىم، ئۇنىڭ چۈشۈپ كەتكەن رىدىكۇ-لىنى يەردىن ئېلىپ بەرگەن ئىدىم، ئۇنىڭ بىلەن چانىغا چۈشۈپ ئايلىنىپ يۈردۈم. بۇ ئىش قاچاندىن باشلانغان ئىدى، بۇلارنىڭ ھەممىسى قاچان بولغان ئىدى؟ مانائەمدى ئۇ ئەلپىنىڭ كۈيۈسى بولماقچى بولۇپ ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپتۇ؛ ئۇنىڭ يېقىنلىغىنى، ھەركىتىنى سېزىپ، نەپەس ئېلىشىنى ئاڭلاپ، ھۆسنى-جامالىنى كۆرۈپ ئولتۇرۇپتۇ. گايىدا بىردىنلا ئۇنىڭغا بۇ ئەلپىن ئەمەس، بەلكى پېپر ئۆزى پەۋقۇلئاددە چىرايلىق ۋە شۇنىڭ ئۈچۈن ھەممە كىشى ئۇنىڭغا قاراۋاتقانداك سېزىلەتتى-دە، ھەممىنى ھاڭ-تاڭ قالدۇرغان-لىغى ئۈچۈن ئۆزىنى بەختلىك ھىساپلايتتى، كۆكرىگىنى كېرىپ، بېشىنى كۆتۈرۈپ ئولتۇراتتى ۋە ئۆز بەختىدىن خۇرسەن بولاتتى. بىردىنلا قانداقتۇ ئاۋاز، كىمدۇ بىرسىنىڭ ئۆزىگە تونۇش بولغان ئاۋازى ئاڭلاندى ۋە ئىككىنچى قېتىم بىر نىمىلەرنى دەيتتى. لېكىن پېپر شۇنچىلىك بەنت ئىدىكى، ئاڭلاۋاتقان گەپلەرنى چۈشەنمەيتتى. — مەن سەندىن سوراۋاتىمەن، بولكونسىكىدىن قاچان خەت ئالغان ئىدىڭ؟ — دىدى كىنەز ۋاسىلى ئۈچىنچى قېتىم، — سەن نىمانچىۋالا پەرىشان بولۇپ كەتتىڭ، ئەزىزىم.

كىنەز ۋاسىلى تەبەسسۇم قىلدى، پېپر ھەممە كىشىنىڭ ئۆزىگە ۋە ئەلپىنگە قاراپ تۇرغانلىغىنى كۆرۈپ تۇراتتى، ”مەيلى، ئەگەر ھەم-مىڭلار بىلگەن بولساڭلار نىمە بوپتۇ“ — دەيتتى پېپر ئۆزىگە ئۆزى، ”مەيلى، نىمە بوپتۇ راست ئەمەسمۇ“ — دىدى پېپر بالىلارچە

تەبەسسۇم بىلەن كۈلۈمسىرەپ، ئەلپنمۇ تەبەسسۇم قىلاتتى.
— خەتنى قاچان ئالغان ئىدىڭ؟ ئولمۇتتىن ئەۋەتىپتىمۇ؟ —
دەپ تەكرارلىدى كىنەز ۋاسىلى، گويا تالاش-تارتىشنى ھەل
قىلىش ئۈچۈن بۇنى بىلىش زۆرۈر بولغاندەك.
— مۇنداق ئەرزىمىگەن ئىشلار توغرىسىدا سۆزلەپ ئولتۇرۇشنىڭ
ۋە ئويلاشنىڭ نىمە كېرىكى بار؟ — دەيتتى پېپر ئىچىدە.
كەچكى تاماقتىن كېيىن پېپرەمۇ ئۆز مەشۇقىنى باشقىلارنىڭ
ئارقىسىدىن مېھمانخانىغا ئېلىپ كىردى. مېھمانلار تارقىلىشقا باشلىدى،
بەزىلىرى ئەلپن بىلەن خوشلاشمايلا كېتىپ قېلىشتى، بەزىلىرى
خۇددى ئەلپننى ئۆزىنىڭ جىددى مەشغۇلاتىدىن قالدۇرۇشنى
خالىمىغاندەك، بىر پەس ئۇنىڭ ئالدىغا كېلەتتى-دە، ئۇنىڭ
ئۇزۇتۇپ قويۇشنى مەنئى قىلىپ، يەنە دەرھال كېتىپ قېلىشاتتى.
دىپلومات بولسا مېھمانخانىدىن چىققاندىن كېيىن غەمكىن ھالدا گەپ
قىلماي جىم تۇرۇپ قالدى. ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ پۈتۈن دىپلوماتىك
مەنسىۋى پېپرەننىڭ بەختى بىلەن سېلىشتۇرغاندا تامامەن بىمەنلىك
بولۇپ كۆرۈنەتتى. قېرى گېنېرال خوتۇنى ئۇنىڭدىن ئايىغىنىڭ
ئەھۋالى قانداقلىغىنى سورىغاندا، خوتۇنغا خاپا بولۇپ چىچىلىدى،
”ھەي ئەپتىڭ قۇرۇسۇن، كەمپىر“ — دەيتتى گېنېرال كۆڭلىدە،
”مانا يېلىنا ۋاسىلىپۇنا ئەللىك ياشقا كىرسىمۇ يەنىلا چىرايلىق
تۇرىۋېرىدۇ.“

— سىزنى تەبرىكلەسەم بولىدىغاندەك تۇرىدۇ، — دىدى پىچىرلاپ
كىنەز ئايىمغا ئاننا پاۋلوۋنا ۋە ئۇنى قاتتىق سۆيۈپ قويدى، — ئەگەر
باش ئاغرىغىم بولمىسا قېپقالغان بولاتتىم-دە.
كىنەز ئايىم ھېچنىمە دەپ جاۋاب بەرمىدى: ئۇنى ئۆز قىزىنىڭ

بەختىگە بولغان رەكەش قىينايتتى.

مېھمانلارنى ئۈزىتىۋاتقان چاغدا، پېپىر شۇ كىچىككىنە مېھمانخانىدا ئەلپىن بىلەن خېلى ئۇزاق ۋاقىت يالغۇز ئولتۇرۇپ قالدى. ئۇ كېيىنكى بىر يېرىم ئاي داۋامىدا ئىلگىرىكىدەكلا ئەلپىن بىلەن يالغۇز قالغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭغا ھىچقاچان مۇھەببەت ئىزھار قىلمىغان ئىدى. ھازىر بولسا ئۇ مۇھەببەت ئىزھار قىلىشنىڭ زۆرۈرلىكىنى ھەس قىلاتتى، لېكىن بۇ ئاخىرقى قەدىمىنى بېسىشقا زادىلا جۈرئەت قىلالمايتتى. ئۇ ناھايىتى خىجىللىق ھەس قىلاتتى؛ ئۇنىڭغا ئەلپىننىڭ يېنىدا قانداقتۇ باشقا بىر كىشىنىڭ ئورنىنى ئىشغال قىلىپ ئولتۇرغاندەك بىلىنەتتى. ”بۇ بەخت ساڭا تېگىشلىك ئەمەس، — دەيتتى ئۇنىڭغا كۆڭلىنىڭ بىر بۇرجىمى، — بۇ بەخت سەندە بار بولغان نەرسىدىن مەھرۇم بولغان ئادەمگە تېگىشلىك.“ بىراق بىرەر نەرسە دېيىش كېرەك ئىدى. پېپىر سۆزلەشكە باشلىدى. ئۇ ئەلپىندىن: بۈگۈنكى زىياپەتتىن مەنۇنمەيسىز؟ — دەپ سورىدى. ئەلپىن ھەر ۋاقىتتىكىدەك ئۆزىنىڭ ساددىلىغى بىلەن: ئات قويۇش مۇناسىۋىتى بىلەن ئۆتكۈزۈلگەن بۇ زىياپەت كۆڭلۈمگە ئەڭ ياققان زىياپەتلەردىن بىرى بولدى، — دەپ جاۋاب بەردى.

يېقىن ئۇرۇق-تۇققانلاردىن بەزىلىرى تېخى كەتمىگەن ئىدى. ئۇلار چوڭ مېھمانخانىدا ئولتۇراتتى. كىنەز ۋاسىلى ھارغىن قەدەم تاشلاپ پېپىرنىڭ ئالدىغا كەلدى. پېپىر ئورنىدىن تۇردى ۋە ۋاقىت خېلى كەچ بولۇپ قالدى، — دېدى. كىنەز ۋاسىلى گويا پېپىر ھازىر دېگەن گېپىنىڭ شۇ قەدەر غەلىتە، ھەتتا چۈشىنىپ بولمايدىغاندەك تەرزىدە، ئۇنىڭغا جىددى سۇئال نەزىرى بىلەن قاراپ قويدى. لېكىن ئۇنىڭدىن كېيىن جىددىلىك قىياپىتى ئۆزگىرىپ كەتتى. — دە،

كىنەز ۋاسىلى پېپىرنىڭ قولىنى پەسكە تارتىپ ئۇنى ئولتۇرغۇزدى ۋە مۇلايىم تەبەسسۇم قىلدى.

— خوش، مېنىڭ ليۇلەم؟ — دېدى ئۇ بىردىنلا قىزىغا قاراپ، بالىلىق چاغلىرىدىن تارتىپ ئۆز بالىلىرىنى ئەركىلىتىپ ئۆگەنگەن ئاتا-ئانىلارغا خاس ئادەتلەنگەن مېھرى بىلەن ئىلتىپاتسىز ئاھاڭدا؛ لېكىن كىنەز ۋاسىلى پەقەت باشقا ئاتا-ئانىلارغا تەقلىت قىلىپ بالىلىرىغا شۇنداق مۇئامىلە قىلاتتى.

كېيىن ئۇ يەنە پېپىرغا قارىدى.

— سېرگېي كۈزمىچ، ھەممە تەرەپتىن، — دېدى ئۇ جىلتىكىسىدە.

نىڭ تۈگمىسىنى يېشىۋېتىپ.

پېپىر تەبەسسۇم قىلدى، لېكىن ئۇنىڭ بۇ تەبەسسۇمدىن، بۇ چاغدا كىنەز ۋاسىلىنى قىزىقتۇرغان نەرسە سېرگېي كۈزمىچ توغرىسىدىكى لەتىپە ئەمەسلىكىنى ئۇنىڭ چۈشەنگەنلىكى بىلىنىپ تۇراتتى؛ كىنەز ۋاسىلىمۇ پېپىرنىڭ بۇنى ئۇقىدىغانلىغىنى بىلدى. كىنەز ۋاسىلى بىردىنلا بىر نىمىلەرنى دەپ غۇدۇڭشىدى — دە، چىقىپ كەتتى. پېپىرغا ھەتتا كىنەز ۋاسىلىمۇ خىجىل بولغاندەك كۆرۈندى. بۇ قېرى ئاقسۆڭەك ئادەمنىڭ خىجىل بولغانلىغى پېپىرغا تەسىر قىلدى؛ ئۇ ئەلپىنگە قارىدى، ئەلپىنمۇ خىجىل بولغاندەك قىلدى ۋە ئۇنىڭ قاراشلىرىدىن: “مەن قانداق قىلاي، ئەيىپ ئۆزىڭىزدە،” — دېگەندەك مەنە چىقىپ تۇراتتى.

“بۇ چېگرىدىن چوقۇم ئاتىلاپ ئۆتۈش كېرەك، لېكىن ئاتىلاپ ئۆتەلمەيمەن، ئاتىلاپ ئۆتەلمەيمەن،” — دېدى كۆڭلىدە پېپىر يەنە باشقا توغرىدا گەپ باشلاپ. ئۇ سېرگېي كۈزمىچ توغرىسىدىكى لەتىپىلەرنىڭ نىمە ئىكەنلىكىنى سورىدى، چۈنكى ئۇنى ياخشى

ئاڭلايماي قالغان ئىدى. ئەلپن مەنمۇ بىلمەيمەن دەپ، تەبەسسۇم بىلەن جاۋاپ بەردى.

كىنەز ۋاسىلى مېھمانخانغا كىرىپ كەلگەندە كىنەز ئايىم خېلى ياشىنىپ قالغان بىر خانىم بىلەن پېپىر توغرىسىدا گەپلىشىپ ئولتۇراتتى.

— C'est un parti brillant, mais le bonheur, ma chère... (ئەلۋەتتە، ئىككىسى بىر بىرىگە ناھايىتى مۇناسىپ، لېكىن بەخت دىگەن نەرسە، ئەزىزىم.....) — دىدى كىنەز ئايىم.

— Les mariages se font dans cieux (بۇ ئىش خۇدانىڭ

ئىرادىسى بىلەن)، — دەپ جاۋاپ بەردى ياشانغان خانىم. كىنەز ۋاسىلى خانىملارنىڭ گېپىنى ئاڭلىمىغاندەك قىلىپ، ئۆيىنىڭ نېرىقى بۇلۇڭىغا باردى. دە، دىۋاندا ئولتۇردى. ئۇ كۆزلىرىنى يۇمدى ۋە خۇددى ئۇيىقىغا كەتكەندەك ئىدى. ئۇنىڭ بېشى تۆۋەن چۈشتى. يۇ، ئەمما يەنە كۆزىنى ئاچتى.

— Aline (ئالىنا)، — دىدى خوتۇنىغا، — allez voir ce

qu'ils font (قاراپ باققىنچۇ، ئۇلار نىمە قىلىۋاتىدىكىن). كىنەز ئايىم ئىشىك ئالدىغا كەلدى. دە، ئۇنىڭ ئالدىدىن سۈرلۈك ۋە سوغاققەنە قىياپەت بىلەن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، مېھمان-خانغا بىر كۆز تاشلاپ قويدى. پېپىر بىلەن ئەلپىن يەنىلا ئىلگىرى-كىدەك سۆزلىشىپ ئولتۇراتتى.

— يەنىلا شۇنداق، — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز ئايىم ئېرىگە. كىنەز ۋاسىلى قاپىغىنى تۈرۈپ قويدى، ئاغزى بىر تەرەپكە قىشايىدى، ئىككى مەڭزى ئۆزىگە خاس خۇنۇك ۋە قوپال قىياپەتتە تىترەپ كەتتى؛ ئۇ ئوخشاپ ئورنىدىن تۈرۈپ، بېشىنى ئارقىغا

تاشلىدى ۋە قەتئى سۈرەتتە قەدەم تاشلاپ، خانىملارنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ، كىچىك مېھمانخانىغا كىرىپ كەتتى. ئۇ چاپسان قەدەم تاشلاپ، خوشال ھالدا پېپىرنىڭ ئالدىغا كەلدى. كىسەننىڭ يۈزى شۇنچىلىك پەۋقۇلئاددە تەننەنلىك تۈس ئالغان ئىدىكى، نەتىجىدە پېپىرنى كۆرۈش بىلەن تەڭ قورقۇپ كېتىپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى.

— خۇداغا شۇكۇر! — دىدى كىسەن ۋاسىلى، — خوتۇنۇم ماڭا ھەممە گەپنى ئېيتتى! — ئۇ بىر قولى بىلەن پېپىرنى، يەنە بىر قولى بىلەن قىزىنى قۇچاڭلىدى، — ئەزىزىم لىسولە، مەن ناھايىتى ۋە ناھايىتى خۇرسەن بولدۇم، — ئۇنىڭ ئاۋازى تىترەيتتى، — مەن سېنىڭ ئاتاڭنى ناھايىتى ياخشى كۆرەتتىم..... ئۇ ساڭا ۋاپادار خوتۇن بولدى..... بەختىڭلارنى خۇدا بەرسۇن!

ئۇ ئاۋال قىزىنى قۇچاڭلىدى، كېيىن يەنە پېپىرنى قۇچاڭلىدى، ئۇنىڭدىن كېيىن پېپىرنى قېرىلارغا خاس ھىدلىق ئاغزى بىلەن سۆيۈپ قويدى. كۆز ياشلىرى ھەقىقەتەن ئۇنىڭ ئىككى مەڭزىنى ھۆللىدى.

— كىسەن ئايىم، بۇ ياققا كەلسەڭچۇ، — دەپ قىچقاردى خوتۇننى.

كىسەن ئايىم يۈگۈرۈپ كەلدى. دە، يىغلاپ تاشلىدى. ياشىنىپ قالغان خانىمۇ قول ياغلىغى بىلەن كۆز ياشلىرىنى ئېرتتى. پېپىرنى سۆيۈپ قويۇشتى، پېپىرمۇ بىرقانچە قېتىم گۈزەل ئەلپىنىڭ قولىغا سۆيۈپ قويدى. بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەچ ئۇلارنى يەنە ئۆز ھالىغا قويۇشتى.

”بۇلارنىڭ ھەممىسى پەقەت شۇنداق بولۇشى كېرەك ئىدى،

باشقىچە بولۇشىمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى — دەپ ئويلايتتى پېپەر،
”شۇ سەۋەپتىن، بۇ ئىش ياخشى بولدىمۇ ياكى يامان بولدىمۇ دەپ
سوراپ ئولتۇرۇشىڭمۇ ھاجىتى يوق. ياخشى بولدى، چۈنكى، ھەممە
نەرسە مەلۇم بولدى، ئىلگىرىكىدەك كىشىنى قىنايدىغان شەك —
شۇبھىلەر يوقالدى.“ پېپەر گەپ قىلماستىن ئۆز مەشۇقىنىڭ قولىنى
تۇتۇپ، ئۇنىڭ كۆتۈرۈلۈپ ۋە يەنە تۆۋەن چۈشۈپ تۇرۇۋاتقان
گۈزەل كۆكرىگىگە قارايتتى.

— ئەلېن! — دەپ ۋاقىرىدى پېپەر ۋە يەنە دەرھال توختاپ
قالدى.

”بۇنداق پەيتلەردە قانداقتۇ ئالاھىدە گەپلەرنى قىلىشىدىكەن“
دەيتتى پېپەر كۆڭلىدە، لېكىن بۇنداق پەيتلەردە زادى قانداق
گەپلەرنى قىلىدىغانلىغىنى ئەسلىيەلمەيتتى. ئۇ ئەلېننىڭ يۈزىگە
قارىدى. ئەلېن ئۇنىڭغا يېقىن كەلدى. ئەلېننىڭ يۈزى قىزىرىپ
كەتتى.

— ۋىيەي، ئېپىتاشلىڭا بۇنى... بۇنىڭمۇ... — دېدى ئەلېن
كۆزەينەكنى كۆرسىتىپ.

پېپەر كۆزەينىڭنى ئېلىۋەتتى، ئۇنىڭ كۆزلىرى كۆزەينەكنى
ئېلىۋەتكەندىن كېيىن غەلىتە كۆرۈنگەندىن تاشقىرى يەنە قورقۇپ
سۇئال نەزىرى بىلەن قاراپ تۇراتتى. ئۇ ئەلېننىڭ قولىنى سۆيۈش
ئۈچۈن ئېگىشمەكچى بولدى؛ لېكىن ئەلېن بېشىنى تېز ۋە قوپاللىق
بىلەن بىرلا سىلكىپ، پېپەرنىڭ لەۋلىرىنى توساپ، ئۆزىنىڭ لەۋلىرىنى
ئۇنىڭ لەۋلىرىگە تۇتتى. ئۇنىڭ ئۆزگىرىپ كەتكەن يېقىمسىز پەرىشان
چىرايى پېپەرنى ھەيران قالدۇردى.

”يەمدى ۋاقىت ئۆتۈپ كەتكەن، ئىش تامام؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە

مەنمۇ ئۇنى ياخشى كۆرمەن” دەپ ئويلايتتى پېپر.
— Je vous aime (مەن سىزنى ياخشى كۆرمەن)! — دېدى
پېپر بۇنداق چاغلاردا ئېيتىلىدىغان گەپلەرنى ئەسلەپ؛ لېكىن بۇ
سۆزلەر شۇ قەدەر تېتىقسىز بولۇپ چىقتىكى، ئۆزىمۇ ئۇيۇلۇپ قالدى.
بىر يېرىم ئايدىن كېيىن ئۇنىڭ توي مەرىكىسى ئۆتكۈزۈلدى ۋە
پېپر كىشىلەر ئېيتقاندەك، ساھىبجامال خوتۇننىڭ ۋە مىليون-مىليون
بايلىقنىڭ بەختلىك ئىگىسى بولۇپ، گىراف بېز ئۇخوۋلارنىڭ
پېتربورگدىكى باشقىدىن ئوڭلاپ بېزىتىلگەن چوڭ ھويلىسىغا
كۆچۈپ باردى.

3

قېرى كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ بولكونىسكى بىر مىڭ سەككىز
يۈز بەشىنچى يىلنىڭ دېكابىر ئېيىدا كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئوغلى بىلەن
بىللە كېلىدىغانلىقى توغرىسىدىكى خېتىنى ئالدى (“مەن تەپتىشلىك
ئىشلىرى بىلەن يولغا چىقىۋاتىمەن ۋە سىزلەرنى كۆرۈش ئۈچۈن
يۈز چاقىرىمچە ئايلىنىپ يول يۈرۈشكە توغرا كەلسىمۇ، ھىچقىسى
يوق، ئەلۋەتتە كىرىپ ئۆتمەن، مۇھتەرەم ۋەلى نىمىتىم.” — دەپ
يازغان ئىدى كىنەز ۋاسىلى، — “ئاناتول مېنى ئۇزىتىپ بارسدۇ ۋە
شۇ يەردىن ئارمىيىگە كېتىدۇ؛ ئۈمىت قىلىمەنكى، ئۇنىڭ سىزگە
نەسبەتەن قەلبىدە ساقلاپ كېلىۋاتقان ئاتىسىدىن قېلىشمايدىغان
چوڭقۇر ھۆرمەت ۋە ئىخلاسىنى شەخسەن ئىزھار قىلىشقا رۇخسەت
قىلغايسىز.”)

— مانا، ماريەنى پېتربورگقا ئېلىپ بېرىشىڭمۇ ھاجىتى قال-

مىدى: يىگىتلەر ئۆزلىرى بىزگە كېلىشىۋاتسا، — دىدى بۇ خەتتىن خەۋەر تاپقان كىچىككىنە كىنەز ئايىم ئېھتىياتسىزلىق بىلەن. كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ قاپىغىنى تۈرۈپ قويدى — دە، ھىچنىمە دىمىدى.

خەتنى تاپشۇرۇۋېلىپ ئىككى ھەپتە ئۆتكەندىن كېيىن، بىر كۈنى كەچقۇرۇن، ئالدىدا كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئادەملىرى، ئەتىسى ئۇنىڭ ئۆزى ئوغلى بىلەن يېتىپ كەلدى.

قېرى بولكونىكى كىنەز ۋاسىلىنىڭ مەجەز — خۇلقىنى ئەزەلدىنلا ياقتۇرمايتتى ۋە خۇسۇسەن يېڭى پادىشاھلار پاۋىل بىلەن ئالېكساندر دەۋرىدە مەنسۇۋى ۋە ئابروۋى بەك ئېشىپ كەتكەن يېقىنقى چاغلار — دىن بېرى تېخىمۇ ياقتۇرماي يۈرەتتى. ئەمدى بولسا، خەتنىڭ مەزمۇنى ۋە كىچىككىنە كىنەز ئايىمنىڭ كىنايسىدىن گەپنىڭ نىمە ئىكەنلىكىنى ئۇققاندىن كېيىن، ئۇنىڭ كىنەز ۋاسىلىنى ياقتۇرماستىن توغرىسىدىكى ئوي — پىكىرلىرى كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ قەلبىدە ئۇنى تامامەن يامان كۆرۈپ تەھقىرلەش تۇيغۇسىغا ئايلاندى. ئۇ كىنەز ۋاسىلى توغرىسىدا گەپ قىلغىنىدا دائىم “ھى” دەپ دىمىغىنى قېقىپ قوياتتى. كىنەز ۋاسىلى كېلىدىغان كۈنى، كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ ناھايىتى خاپا ۋە كەيپىسىز ئىدى. كىنەز ۋاسىلى كېلىۋاتقانلىقى ئۈچۈن ئۇ كەيپى خۇش بولمىدىمۇ ياكى كەيپى خۇش بولماي يۈرۈۋاتقانلىقى ئۈچۈن كىنەز ۋاسىلىنىڭ كېلىشىدىن شۇنچە نارازى بولدىمۇ، ئىشقىلىپ ئۇنىڭ كەيپى خۇش ئەمەس ئىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن تىخون ئارخىتېكتورغا بۈگۈن ئەتىگەندە كىنەزنىڭ ھوزۇرىغا دوكلات بىلەن كىرمەي تۇرۇشنى مەسلىھەت بەرگەن ئىدى.

ئاڭلاۋاتامسىز، مېڭىپ يۈرگىنىنى، — دىدى تېخون ئارختېكتور —
نىڭ دىققىتىنى كىنەزنىڭ مېڭىۋاتقان قەدەم ئاۋازلىرىغا جەلپ
قىلىپ، — تاپىنىنى بېسىپ تاقىلداپ يۈرىدۇ — بىز مانا شۇنىڭدىن
بىلىمىزكى.....

بىراق ئادەتتىكىدەك، سائەت توققۇزدا كىنەز سۆسەر ياقىلىق
مەخمەل جۇۋىسى ۋە سۆسەر قۇلاقچىسىنى كىيىپ ئايلىنىشقا چىقتى.
ئالدىنقى كۈنى قار ياققان ئىدى. كىنەز نىكولاي ئاندرېپېۋىچ
گۈللۈككە قاراپ كېتىۋاتقان يولدىكى قارلار سۆپۈرگە بىلەن سۈپۈ-
رۈپ تازىلانغان ۋە سۈپۈرگە سېلىنغان يەردە سۈپۈرگىنىڭ ئىزلىرى
كۆرۈنۈپ تۇراتتى، كۈرەك بولسا يولنىڭ ئىككى يېقىدا دۆۋىلەپ
قويۇلغان يۇمشاق قار دۆۋىسىگە سانجىپ قويۇلغان ئىدى. كىنەز
قاپىغىنى تۈرۈپ ۋە گەپ-سۆز قىلماستىن گۈلخانا، خىزمەتكارلارنىڭ
ئۆيلىرى ۋە باشقا قۇرۇلۇشلارنى ئايلىنىپ چىقتى.

— چاندا ئۆتۈپ كېتىشكە بولامدۇ؟ — دەپ سورىدى كىنەز
ئۆزىنى ئۆيگە قەدەر ئۈزۈتۈپ كەلگەن ھۆرمەتلىك ۋە چىرايىسى ھەم
قىلىقلىرى ئۆز خۇجايىنىغا ئوخشاپ كېتىدىغان ئىش باشقۇرغۇچى-
دىن.

— قار ناھايىتى قېلىن، جانابى ئالىلىرى. مەن ھېلىلا قارنى
چوڭ كۆچىغا قەدەر تازىلىۋېتىشكە بۇيرۇدۇم.
كىنەز بېشىنى تۆۋەن سالدى ۋە ئىشىك لاپىسىنىڭ ئالدىغا
كەلدى، — خۇداغا شۈكۈر — دىدى ئىش باشقۇرغۇچى كۆڭلىدە، —
قارا بۇلۇت ئۆتۈپ كەتتىغۇ!

— ئاتنىڭ يۈرۈشىگە تەس بولۇپ قالغان ئىدى، جانابى ئال-
لىرى، — دەپ قوشۇپ قويدى يەنە ئىش باشقۇرغۇچى، — ئاڭل-

شىمچە، جانابى ئاللىرى، ھوزۇرلىرىغا بىر مىنىستىر قەدەم تەشرىپ قىلارمىش.

كىنەز ئۆرۈلۈپ ئىش باشقۇرغۇچىغا قاپىغىنى تۈرگەن ھالدا قارىدى.

— نىمە؟ مىنىستىر؟ قانداق مىنىستىر؟ كىمىنىڭ بۇيرۇغى بىلەن! — ئۇ ئۆزىنىڭ قاتتىق، قەتئى ئاۋازى بىلەن سۆزلەيتتى، — يولنى مېنىڭ قىزىم ئۈچۈن تازىلىماي، بەلكى مىنىستىر ئۈچۈن تازىلاپسىلەر. دە! مېنىڭ مىنىستىرلىرىم يوق!

— جانابى ئاللىرى، مەن ئويلىغان ئىدىمكى.....

— ئويلىغان ئىدىم ئىمىش! — دەپ ۋاقتىدى كىنەز بارغانسېرى تېز ۋە تاققا-تۇققۇ سۆزلەپ، — سەن ئويلاپتىمىشەن..... قاراچىلار! مۇتسەھمىلەر!..... مەن ساڭا ئويلاشنى كۆرسىتىپ قوياي، — دىدى. — دە، ھاسسىنى كۆتىرىپ ئۇنىڭ بىلەن ئالپاتىچنى ئۇرماقچى بولدى، ئەگەردە ئىش باشقۇرغۇچى تاياقتىن ئۆزىنى ئىختىيارسىز چەتكە ئالمىغان بولسا، تاياق تېگىپ كەتكەن بولاتتى، — ئويلاپتە-مىش، تېخى!..... مۇتسەھمىلەر!..... — دەپ ۋاقتىدى كىنەز. لېكىن، ئالپاتىچ ئۆزىنىڭ ئەدەپسىزلىك قىلغانلىغىدىن، يەنى تاياق-تىن ئۆزىنى دالدىغا ئالغانلىغىدىن قورقۇپ كېتىپ، كىنەزنىڭ ئال-دىغا كېلىپ چوققىسىدا چېچى قالمىغان ئىتائەتچان ئايسپاڭ بېشىنى تۆۋەن سېلىپ تۇرۇشىغا قارىماي (ياكى ئۇنىڭ شۇنداق قىلغانلىغىدىن بولۇشى مۇمكىن)، كىنەز يەنىلا: ”مۇتسەھمىلەر!..... يولغا قار باش-قىدىن تاشلانسۇن!“ دەپ ۋاقتىدى، ئەمما ھاسسىنى يەنە قولغا ئالمىدى ۋە ئالدىراپ-تېنەپ ئۆيىگە كىرىپ كەتتى.

كىنەزنىڭ كەيپى خۇش ئەمەسلىگىنى بىلىگەن كىنەز قىزى بىلەن

m-Ile Bourienne (بۇرېننى خېنىم) تاماق ئالدىدا ئۇنى كۈتۈپ تۇرۇشاتتى: بۇرېننى خېنىم خوشال قىياپەتتە: "مېنىڭ ھېچنەمدىن خەۋىردىم يوق، مەن ھەر ۋاقتىدىكىگە ئوخشاش" دىگەندەك قىلاتتى، كىنەز قىزى ماريە بولسا رەڭگى ئۆچكەن، قورقۇپ كەتكەن ۋە قاپاقلىرى سېلىنغان ئىدى، كىنەز قىزى ماريە ئۈچۈن ھەممىدىن ئېغىرى شۇ بولدىكى، مۇنداق چاغلاردا بۇرېننى خېنىمدەك بولۇش كېرەكلىكىنى بىلىشىمۇ، ئەمما شۇنداق قىلالمايتتى، ئۇ مۇنداق دەپ ئويلايتتى: "ئۆزەمنى ھېچنىمىنى سەزمىگەنگە سېلىۋالسام، ئاتام مېنىڭ خاپا بولۇشۇم ياكى خوشال بولۇشۇم بىلەن كارى يوق دەپ ئويلايدۇ؛ ئەگەر ئۆزەمنى غەمكىن ۋە كەيمىپسىز بىر ھالەتكە سالسام، ئاتام (ئىلگىرىكىدەك) مېنى روھى چۈشۈپ كېتىپتۇ دەيدۇ" ۋە ھاكازا.

كىنەز قىزىنىڭ قورقۇپ كەتكەن چىرايىغا قارىدى - دە، دىمى -
غىنى قېقىپ "ھى" قىلىپ:

— ئەپتىڭ... ئە...مەق! — دەپ غۇدۇڭشىدى.

— ئۇمۇ يوق بۇ يەردە! ئاللىقاچان ئۇنىڭ قۇلىغىسىمۇ يەتكۈزۈ -

شۈپتۇ - دە! — دەپ ئويلىدى كىنەز كىچىككىنە قىزى توغرىسىدا
ئۇنىڭ ئاشخانىدا يوقلىغىنى بىلىپ.

— كىنەز ئايىم قېنى؟ — دەپ سورىدى كىنەز، — مۆكۈۋالدىمۇ؟

— ئۇنىڭ بىر ئاز تاۋى يوق، — دىدى خوشال كۈلۈمسىرەپ

بۇرېننى خېنىم، — چىقمايدۇ. ئۇنىڭ ئەھۋالىدىن كۆرۈنۈپ
تۇرۇپتۇغۇ.

— ھىم! ھىم! ئوھو! ئوھو! — دىدى كىنەز ۋە داستىخانغا

ئولتۇردى.

تەخسە ئۇنىڭغا پاكىز ئەمەس كۆرۈندى؛ ئۇ داغنى كۆرسىتىپ، تەخسنى چۆرۈپ تاشلىۋەتكەن ئىدى. تىخون تەخسنى ئەپچىللىك بىلەن تۇتۇۋېلىپ بوغىتىغا بەردى. كىچىككىنە كىنەز ئايىم تاۋى يوق ئەمەس ئىدى؛ لېكىن كىنەزدىن شۇ قەدەر يېڭىپ بولماس دەرىجىدە قورقاتتىكى، ئۇنىڭ كەيپى چاغ ئەمەسلىگىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ئۆيدىن چىقماي قويغان ئىدى.

— مەن بالىنى بىر نەرسە بولمىسۇن دەپ قورقىمەن، — دىدى كىچىككىنە كىنەز ئايىم بۇرپىنى خېنىمغا، — قورقۇپ كەتكەندە نىمە بولىدىغانلىغىنى خۇدا بىلىدۇ.

كىچىككىنە كىنەز ئايىم لىسگورىدا ئومۇمەن ھەمىشە ۋەھىمە ئىچىدە ياشايتتى ۋە قېرى كىنەزنى ياقىتۇرماي يۈرەتتى، بىراق ياقىتۇرماسلىغىنى تەن ئالمايتتى. چۈنكى، قورقۇنۇش شۇ قەدەر كۈچ-لۈك ئىدىكى، بۇنى ھېس قىلالمايتتى. كىنەزمۇ ئۇنى ياقىتۇرمايتتى، لېكىن ئۇنى پەس كۆرگەنلىكى ئۈچۈن ئانچە بىلىنمەيتتى. كىنەز ئايىم لىسگورىدىكى تۇرمۇشقا بارا-بارا كۆنۈپ قېلىپ، بۇرپىنى خېنىمنى ئالاھىدە ياخشى كۆرۈپ قالدى، كۈنلەرنى شۇنىڭ بىلەن ئۆتكۈزەتتى، ئۇنى بىلە قونۇپ قېلىشقا تەكلىپ قىلاتتى ۋە دائىم ئۇنىڭ بىلەن قېيناتىسى توغرىسىدا گەپلىشەتتى ھەم ئۇنى يامانلاپ بېرەتتى.

— *Il nous arrive du monde, mon price* (بىزگە مېھمانلار كەلسە كېرەك، كىنەز)، — دىدى بۇرپىنى خېنىم قىپ - قىزىل قوللىرى بىلەن ياغلىقنى يېپىۋېتىپ، — *son excellence le prince kouraguine avec son fils, à ce que j'ai entendu dire?* (كىنەز كۇراگىن جاناپۇسلىرى ئوغلى بىلەن كېلەرمىش،

ئاڭلىشىمچە؟) — دىدى ئۇ سوئال ئاھاڭى بىلەن.

— ھىم... بۇ بالا... excellence... مەن ئۇنى كولىڭىڭىگە ئورۇنلاش-
تۇرۇپ قويغان ئىدىم، — دىدى كىنەز كايىپ، — ئوغلنى نىمىشقا
ئېلىپ كېلىۋاتىدىكىن، ھىچ چۈشەنەلمەيمەن. ئېھتىمال، كىنەز ئايىم
لزاۋېتا كارلوۋنا ۋە كىنەز قىزى ماریيە بىلىشلىرى مۇمكىن؟ ئۇ
نىمە ئۈچۈن ئوغلنى بۇ ياققا ئېلىپ كېلىۋاتقانلىغىنى بىلمەيمەن. ماڭا
كېرىكى يوق، — ئۇ قىزىرىپ كەتكەن قىزغا قارىدى.

— تاۋىڭ يوقمۇ، نىمە؟ ھېلىلا ھېلىقى ئەخمەق ئالپاتچ ئېيت-
قانداك مىنىستىر ۋەھىمىسىدىن قورقۇپ كېسەل بولدۇڭما؟

— ياق، mon père (جېنىم ئاتا).

بۇرپىنى خېنىم بۇ ماۋزۇدا ئۈنۈمسىز گەپ ئاچقان بولسىمۇ،
ئۇ توختاپ قالمىدى ۋە گۈللۈك توغرىسىدا، يېڭى ئېچىلغان گۈللەر-
نىڭ چىرايلىقلىغى توغرىسىدا سۆزلەۋەردى، شۇنىڭ بىلەن كىنەز
شورپىنى ئىچىپ بولۇپ يۇمشاپ قالدى.

تامماقتىن كېيىن كىنەز كېلىنى ئالدىغا كىردى. كىچىككىنە كىنەز
ئايىم كىچىككىنە شىرە يېنىدا ئۆزىنىڭ خىزمەتچىسى ماشا بىلەن پاراڭ-
لىشىپ ئولتۇراتتى، ئۇ قېيناتىسىنى كۆرۈپ تاتىرىپ كەتتى.

كىچىككىنە كىنەز ئايىم تامامەن ئۆزگىرىپ كەتكەن. ئۇنى ھازىر
چىرايلىق دىگەندىن كۆرە، تامامەن خۇنۇكلشىپ كەتكەن دىيىش
مۇۋاپىق ئىدى. ئىككى مەڭزى ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن، يۇقۇرقى
قىسقا لېۋى كۆتۈرۈلگەن، كۆز-قاپاقلرى ساڭگىلىغان ئىدى.

— شۇنداق، قانداقتۇ ئېغىرراق ھېس قىلىۋاتىمەن، — دەپ
جاۋاپ بەردى ئۇ كىنەزنىڭ ئەھۋالىڭ قانداق دىگەن سوئالىغا.

— ھىچنەرسە لازىم ئەمەسمۇ؟

— ياق، merci, mon père (رەھمەت جېنىم ئاتا).

— بولىدۇ، ياخشى، ياخشى.

ئۇ كېلىنى ئالدىدىن چىقىپ، كۈتكۈچىلەر بۆلمىسىگە باردى.

ئالپاتىچ بېشىنى تۆۋەن سېلىپ شۇ يەردە ئولتۇراتتى.

— يولغا قارنى باشقىدىن تاشلىدىڭلارمۇ؟

— تاشلىدۇق، جانابى ئالىلىرى؛ كېچىرىسىلە، خۇدا ھەقىقى

بىلمەپتىمەن.

كىنەز ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋەتتى ۋە ساختا كۈلكىسى بىلەن

كۈلۈپ قويدى.

— ھە، ياخشى، ياخشى.

كىنەز قولىنى سوزدى، ئالپاتىچ قولغا سۆيۈپ قويغاندىن كېيىن

ھوجرىسىغا كىرىپ كەتتى.

كەچقۇرۇن كىنەز ۋاسىلى يېتىپ كەلدى، ئۇنى ھارۋىكەشلەر ۋە

كۈتكۈچىلەر چوڭ كوچىغا چىقىپ قارشى ئالدى ۋە ئۇلار شاۋقۇن-

سۈرەن كۆتۈرۈشۈپ، ئۇنىڭ يۈك-تاقلىرى بىلەن چانسىنى قەس-

تەن قار يېپىتىلغان يولدىن ھويلىنىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى ئۆينىڭ

ئالدىغا ئېلىپ بېرىشتى.

كىنەز ۋاسىلى بىلەن ئوغلى ئاناتولغا ئالاھىدە ئايرىم ئۆي

ئاجرىتىلدى.

ئاناتول كەمزۇلىنى سېلىپ، ھەر ئىككى قولىنى بېقىنىغا تىرەپ،

ئالدىدا تۇرغان شىرەنىڭ بۇلۇڭىغا ئۆزىنىڭ چىرايلىق چوڭ كۆز-

لىرىنى پەرىشان ھالدا تىكىپ كۈلۈمسىرەپ ئولتۇراتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ

پۈتۈن ھاياتىنى كىمدۇ بىرسى نىمە ئۈچۈندۇ ئۇنىڭغا ئەلۋەتتە

ئورۇنلاشتۇرۇپ قويغان ئۈزلۈكسىز كەيىپ-ساپا دەپ بىلەتتى. ئۇ

ھازىر بۇ بەدقلىق قېردىنى ۋە ئۇنىڭ باي، خۇنۇك چىرايى مېراس-خۇر قىزىنى زىيارەت قىلىپ كېلىشىگىمۇ ئەنە شۇنداق قارايتتى. ئۇنىڭ پەرىزىچە، بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى ناھايىتى ياخشى ۋە قىزىق نەتىجە بېرىشى مۇمكىن ئىدى. "ئەگەر بۇ قىز شۇنچىلىك باي بولسا نېمىشقا ئۆيلەنمەيمەن؟ بۇنىڭ ھىچقانداق زىيىنى تەگمەيدۇ" — دەپ ئويلايتتى ئاناتول.

ئۇ ساقال-بۇرۇتلىرىنى قىردى، ئادەت قىلىۋالغان ئىنچىكىلىك ۋە ياسانچۇقلىقى بىلەن ئەتىرىنى ئۆزىگە راسا سەپىتى-دە، توغما، خۇشخۇي ۋە غالىپكارانە قىياپەتتە چىرايلىق بېشىنى ئىگىز كۆتىرىپ ئاتىسى تۇرغان ئۆيگە كىرىپ كەلدى. كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئەتىراپىدا ئۇنىڭ ئىككى خىزمەتكارى ئۇنى كىيىندۈرۈپ يۈگۈرۈپ يۈرۈ-شەتتى؛ كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئۆزى بولسا ئەتراپىغا خوشال ھالەتتە سەپىلىپ قاراپ قوياتتى ۋە ئوغلى كىرىپ كەلگىنىدە ئۇنىڭغا خوشال-لىق بىلەن بېشىنى لىڭشىتىپ قويۇپ، خۇددى: "شۇنداق، دەل مېنىڭ كۆڭلۈمدىكىدەك بويسەن!" دېگەندەك قىلاتتى.

— ياق، راستىنى ئىيتىڭ، ئاتا، بۇ قىز ناھايىتى خۇنۇكمۇ-ھە؟ — دەپ سورىدى ئاناتول فىرانسۇزچە گەپ قىلىپ، خۇددى يولدا باشلانغان گەپنى داۋاملاشتۇرغاندەك.

— بېھۇدە گەپلىرىڭنى قوي! ھەممىدىن مۇھىمى — قېرى كىنەز ئالدىدا مۇمكىن قەدەر ئىززەتلىك ۋە پاراسەتلىك بولۇشقا تىرىش.

— ئەگەر ئۇ كايىپ قالىدىغان بولسا چىقىپ كېتىمەن، — دېدى ئاناتول، — مەن بۇنداق قېرىلارغا ھىچ تاقەت قىلالمايمەن! ھە؟ — ئېسىڭدە بولسۇن، سېنىڭ ھەممە ئىشىڭ شۇنىڭغا باغلىق.

شۇ پەيت قىزلار ياتاقلىرىدىكىلەرگە مىنىستىرنىڭ ئوغلى بىلەن كەلگەنلىكى توغرىسىدىكى خەۋەر تارقىلىپلا قالماستىن، بەلكى ھەر ئىككىلىسىنىڭ تەققى-تۇرقلىرىمۇ تەلتۆكۈس تەسۋىرلەنگەن ئىدى. كىنەز قىزى ماریيە ئۆزىنىڭ ياتاقخانىسىدا يالغۇز ئولتۇراتتى ۋە ئۆزىنىڭ ئىچكى ھايجانلىنىشىنى بېسىشقا بەھۇدە ئورۇناتتى.

— نىمىشقا بۇلار خەت يېزىشتى، نىمىشقا لىزا ماڭا بۇنى ئېيتىپ قويدى؟ بۇ ھىچ بولمايدىغان ئىش! — دېدى كىنەز قىزى ئۆزىچە ئەينەككە قاراۋېتىپ، — مېھمانخانىغا قانداق قىلىپ چىقارمەن؟ ئەگەر ئۇ ماڭا ھەتتا يېقىپ قالغان تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭ ئالدىدا ئۆزەمنى ئادەتتىكىچە تۇتالمايمەن. ئاتىسىنىڭ قاراشلىرى توغرىسىدىكى بىر-گىنە پىكىر ئۇنى ۋەھىمىگە سالاتتى.

كىچىككىنە كىنەز ئايىم بىلەن بۇرپىنى خېنىم مىنىستىر ئوغلىنىڭ قىزىل يۈز لۈك، قاپ-قارا قاشلىق، چىرايلىق يىگىت ئىكەنلىكى، ئاتىسى بولسا ئاياقلىرىنى سۆرەپ باسقۇچتىن ئاران چىقىۋاتقاندا، ئۇ ئۈچ باسقۇچتىن بىراقلا لاچىندەك يۈگۈرۈپ چىقىپ كەتكەنلىكى توغرىسىدىكى ھەممە زۆرۈر مەلۇماتلارنى ئۆي خىزمەت-كارى ماشادىن ئۇققان ئىدى. بۇ مەلۇماتلارنى ئۇققاندىن كېيىن، كىچىككىنە كىنەز ئايىم بىلەن بۇرپىنى خېنىم ماریيەنىڭ بۆلمىسىگە كىرىشتى، ئۇلارنىڭ قىزغىن گەپ-سۆزلىرىنىڭ تاۋۇشلىرى تېخى ئارىلىقتىن ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

— Ils sont arrives, Maie (ئۇلار كەلدى، ماریيە)، ئۇقتى-ئىزمۇ؟ — دېدى كىچىككىنە كىنەز ئايىم ئىغاڭلاپ قوسىغىنى چىقىرىپ ۋە كىرىپلۇغا ئاستاغىنە ئولتۇردى.

ئۇ ئەتگەن كىيىپ ئولتۇرغان بلۇزكىسىنى ① سېلىۋېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئەڭ ئوبدان كۆينەكلىرىنىڭ بىرىنى كىيىۋالغان؛ چاچلىرى ئوبدان تاراپ يىغىشتۇرۇلغان، چىرايى ئېچىلىپ كەتكەن بولسىمۇ، ئەمما روھى چۈشكۈن ۋە سولغان ھالىتىنى يوشۇرۇپ قالايمىتى. ئادەتتە پېتربورگدا مېھماندارچىلىقلارغا بارغاندا كىيىپ يۈرىدىغان كۆينىڭنى كىيگەندىن كېيىن، ئۇنىڭ خېلى كۆپ خۇنۇكلۇشىپ كەتكەنلىكى كېيىنكى چاغلاردا تېخىمۇ سېزىملىك بولۇپ قالغان ئىدى. بۇرېنىنى خېنىمنىڭ ئۇچىسىدىمۇ دىققەتكە ئانچە سازا-ۋەر بولمىغىدەك ئانچە-مۇنچە چىرايلىق كىيىم-كېچەكلەر پەيدا بولۇپ قالدى، بۇ كىيىم-كېچەكلەر ئۇنىڭ كېلىشىمىگەن، پاكىز چىرا-يىغا تېخىمۇ كۆپرەك ھۆسن قوشاتتى.

— Eh bien, et vous restez comme vous êtes chère princesse? (ھە، ياسانماي شۇ پېتى تۇرامسىز، سۆيۈملۈك كىنەز قىزى؟) — دىدى ئۇ، — On va venir annoncer, que ces messieurs sont au salon; il faudra descendre, et vous ne faites pas un petit brin de toilette! (ھازىر ئۇلار مېھمانخانىدىن چىقىپ كېلىدۇ، دەيدۇ. پەسكە چۈشۈشمىز كېرەك. ئاز-پاز بولسىمۇ ياسىنىۋالسىڭىز!)

كىچىككىنە كىنەز ئايىم كرىسلودىن تۇرۇپ، ئۆي خىزمەتچىسىنى قوڭغۇراق جىرىڭشىتىپ چاقىردى-دە، ئالدىراپ-تېنەپ ۋە خوشال قىياپەتتە كىنەز قىزى ماريەنى ياساندۇرۇش پىلانلىرىنى ئويلاش ۋە

① بلۇزكا — خوتۇن — قىزلارنىڭ يوپكا بىلەن بىر كىيىدىغان قىسقا كۆيى-

نىڭى (كوپتا). — تەر.

بۇ پىلانلىرىنى بىجا كەلتۈرۈش بىلەن بوپ كەتتى. كىنەز قىزى ماريە ئېيتىلغان بۇ يىگىتنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىدىن ھاياجانلانغانىنى ئۆز قەدىر-قىممىتىنىڭ يەرگە ئۇرۇلغانلىغى دەپ ھىس قىلاتتى، خۇسۇسەن ھەر ئىككى دوستىنىڭمۇ بۇ ئىش ئەلۋەتتە باشقىچە بولىدۇ دەپ قارىمىغانلىغىدىن تېخىمۇ نەپىسى ئازار يىگەن ئىدى. خىجىل بولغانلىغىنى ئۇلارغا ئېيتىش — ئۆزىنىڭ ھاياجانلانغانلىغىنى بىلدۈرۈپ قويغانلىق بولاتتى. ئۇنىڭدىن تاشقىرى، ئۇلارنىڭ ياساندۇرۇش پىلانلىرىنى رەت قىلغاندا، ئۇلارنىڭ چاخچاق قىلىپ كۈلۈشلىرى ۋە ئۇنى قىيىن-قىستاققا ئېلىشلىرى تېخىمۇ ئۇزۇنغا سوزۇلغان بولاتتى. ئۇنىڭ يۈزى بىردىنلا قىزىرىپ كەتتى، چىرايلىق كۆزلىرى خىرەلەشتى، يۈزىدە خۇددى قۇربان بولغان كىشىنىڭ خۇنۇك ۋە ھەمىشە چىرايىدىن كەتمەي توختاپ قالىدىغان تەلەت پەيدا بولدى. دە، ئۆزىنى بۇرپىنى خېنىم ۋە لىزانىڭ ئىلا-كىگە تاپشۇردى. ھەر ئىككىلا خوتۇن ئۇنى چىرايلىق قىلىشقا جان-دېلى بىلەن كىرىشتى. كىنەز قىزى ماريە شۇنچىلىك خۇنۇك ئىدىكى، بۇ ئاياللارنىڭ ھىچبىرسى ئۇنىڭ بىلەن رىقابەتلىشىشنى ئويلا-مايتتى؛ شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار تامامەن سەمى ھالدا، كىيىم-كېچەك ئادەمنى چىرايلىق قىلىدۇ دىگەن ئاياللارغا خاس ساددا ۋە قەتئى ئىشەنچ بىلەن ئۇنى كىيىندۈرۈشكە كىرىشتى.

ياق، ئەزىزىم، بۇرپىنى خېنىم (دوستۇم)، بۇ كۆيىنەك بولمايدۇ، — دىدى لىزا يىراقتا يان تەرەپتىن كىنەز قىزىغا قاراپ، — ئېيت، جىگەررەڭ كۆيىنىڭنى بەرسۇن! ئەزىزىم، بۇ، ئېھتىمال، سېنىڭ ھاياتلىق تەقدىرىڭنى ھەل قىلىشى مۇمكىن. بۇنىڭ رەڭگى ناھايىتى ئاچ، بولمايدۇ، ياق، بولمايدۇ!

كۆينەك سەت ئەمەس، بەلكى كىنەز قىزىنىڭ چىرايى ۋە پۈتۈن قەددى - قامىتى خۇنۇك ئىدى، لېكىن بۇرپىنى خېنىم ۋە كىچىك - كىنە كىنەز ئايىم بۇنى سەزمەيتتى؛ ئۇلارنىڭ نەزىرىدە، ئەگەر يۇقۇرغا تارالغان چاچلىرىغا ھاۋارەڭ لېنتا تاقاپ قويۇلسا ۋە جىگەر - رەڭ كۆيىنىڭنىڭ ئۈستىدىن ھاۋارەڭ شارپ تاشلاپ قويۇلسا..... ئۇ ھالدا ھەممە ئىش جايدا بولىدىغاندەك كۆرۈنەتتى. ئۇلار قورقۇپ كەتكەن ئادەمنىڭ چىرايى ۋە قەددى - قامىتىنى كىيىم - كېچەك بىلەن ئۆزگەرتىش مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ئۇنتۇپ قالغان ئىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار ئۇنىڭ يۈزىنىڭ سىرتقى قىياپىتىنى ھەرقانچە ئۆزگەرتىش ۋە بېزەشكە ئۇرۇنۇشلىرىغا قارىماي، كىنەز قىزىنىڭ چىرايى يەنىلا شۇنداق بىچارە ۋە خۇنۇك پېتى قېلىۋەردى. كىنەز قىزى ماريە ئۇلارنىڭ رايىغا بېقىپ ئىككى - ئۈچ قېتىم قايتا كىيىپ - ئىپ، چېچىنى يۇقۇرىغا تارتىپ تاراپ (چېچىنى مۇنداق تاراش ئۇنىڭ رەڭگىنى تامامەن ئۆزگەرتىپ ۋە بۇزۇپ تاشلايتتى)، جىگەر - رەڭ كۆيىنىڭنى ئۈستىدىن ھاۋارەڭ شارپىنى تاشلىۋالغاندىن كېيىن، كىچىككىنە كىنەز ئايىم ئۇنىڭ ئەتراپىدا بىر - ئىككى قېتىم ئايلىنىدى ۋە كىچىككىنە قولى بىلەن كۆينەكنىڭ ئۇ ياق - بۇ يېقىنى، شارپىنى تۈزىتىپ يەنە ئۇ يان - بۇ ياندىن بېشىنى تۆۋەن سېلىپ قاراپ چىقتى.

— ياق، بۇ بولمايدۇ، — دېدى ئۇ قولىنى قولىغا ئۇرۇپ قەتئە - لىك بىلەن، — Non, Marie, décidément ça ne vous va pas. —
Je vous aime mieux dans votre petite robe grise de tous les jours. Non, de grâce, faites cela pour moi.
(ياق، ماريە، بۇ سىزگە زادىلا ياراشمىدى. ماڭا ھەممىسىدىن سىز -

نىڭ ھېلىقى ھەرگۈنى گىيىدىغان كۈلرەڭ كۆيىنىڭىز ياقىدۇ. مەن سىزدىن سورايمەن، شۇنى كىيىڭ. كاتىيە)، — دىدى ئۇ ئۆي خىز-مەتچىسىگە، — (كىنەز قىرىغا كۈلرەڭ كۆيىنىڭىنى ئەپكەلگىنە، قاراپ تۇرۇڭچى، بۇرپىنىنى خېنىم، مەن ئۇنى قانداق ياساندۇرۇ-مەنكى)، — دىدى ئۇ تەبەسسۇم بىلەن، تېخى ھېلى بولمىغان ئىشقا ئالدىنلا زوقلىنىپ.

كاتىيە تەلەپ قىلىنغان كۈلرەڭ كۆيىنىڭىنى ئېلىپ كەلگەن چاغدا، ماريە ئەينەكتە ئۆز چىرايىغا قاراپ ئەينەك ئالدىدا ھامان قىمىرلە-ماستىن ئولتۇراتتى ۋە ئەينەكتە كۆزىگە لىق ياش ئېلىپ، يىغلاشقا تەييارلىنىپ، لەۋلىرىنى تىرتىپ ئولتۇرغانلىغىنى كۆردى.

— Voyons, chère princesse (كېلىڭ، كىنەز قىزى)، — دىدى بۇرپىنىنى خېنىم encore un petit effort (يەنە جىسىمدەك سەۋرى قىلىشىڭىز بولىدۇ).

كىچىككىنە كىنەز ئايىم ئۆي خىزمەتچىسىنىڭ قولىدىن كۆيىنەكىنى ئېلىپ كىنەز قىزى ماريەنىڭ ئالدىغا كەلدى. — ياق، مانا ھازىر بۇنى ئاددىغىنا ئەمما كۆڭۈلدىكىدەك ياساندۇرىمىز، — دىدى كىنەز ئايىم.

كىنەز ئايىمىنىڭ ئاۋازى، بۇرپىنىنى خېنىمىنىڭ ئاۋازى ۋە نىمە ئۈچۈندۇر كۈلگەن كاتىيەنىڭ ئاۋازلىرى بىر بىرىگە قوشۇلۇپ، خۇددى قۇشلارنىڭ سايرىشىغا ئوخشاپ كەتتى.

— Non, laissez-moi (ياق، قويۇڭلار ئەمدى مېنى)، — دىدى كىنەز قىزى.

كىنەز قىزىنىڭ ئاۋازى شۇنچىلىك جىددى ۋە شۇنچىلىك ئەلەم بىلەن جاراڭلىدىكى، قۇشلاردەك ۋىچىرلىشىۋاتقانلار دەرھال جىمىپ

قېلىشتى. ئۇلار كىنەز قىزىنىڭ ياشقا لىق تولغان ۋە ئويچان ھالدا يالۋۇرۇپ قاراپ تۇرغان چوڭ، چىرايلىق كۆزلىرىگە قاراپ، ئەمدى يەنە قىستاشنىڭ پايدىسىزلىغى ۋە ھەتتا زۇلۇم ئىكەنلىكىنى چۈشەندى.

— Au moins changez de coiffure (ھىچبولسىمىغاندا چاچ-لىرىنى باشقىدىن تۈزىتىڭلار)، — دىدى كىچىككىنە كىنەز ئايىم، — Je vous disais (مەن سىزگە ئېيتقان ئىدىمغۇ)، — دىدى ئۇ تەن-تەنە بىلەن بۇرپىنىنى خېنىمغا قاراپ، — Marie a une de ces figures, aux quelles ce genre de coiffure ne va pas du tout. Mais du tout, du tout, changez de grâce. (چاچنى بۇنداق شەكىلدە تاراش ماريەنىڭ چىرايىغا قىلچىمۇ ياراش-مايدۇ، قىلچە! باشقىدىن ئۆزگەرتىڭلار.)

— Laissez-moi, laissez-moi, fout Ça m'est parfait-ement egal (قويۇڭلار مېنى، قويۇڭلار مېنى، ماڭا بەربىر)، — دەپ جاۋاپ بەردى ماريە كۆز يېشىنى ئاران تۇتۇۋېلىپ. بۇرپىنىنى خېنىم بىلەن كىچىككىنە كىنەز ئايىم ئۆز كۆڭلىدە كىنەز قىزى ماريەنىڭ شۇ تۇرقىدا ناھايىتى خۇنۇك، ھەر ۋاقىتتىكى-دىنمۇ يامانراق خۇنۇك ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ ۋە بىلىپ تۇراتتى. لېكىن ئەمدى بىرەر چارە قىلىشنىڭ ۋاقتى ئۆتۈپ كەتكەن ئىدى. كىنەز قىزى بۇلارغا پىكرۇ-خىيالغا چۆمگەن ھالدا قاراپ قالدىكى، ئۇلار بۇ ھالەتنى بىلەتتى. كىنەز قىزى ماريەنىڭ بۇنداق ھالىتى ئۇلاردا ھىچقانداق ۋەھىمە پەيدا قىلمىدى (ئۇنىڭ بۇنداق ھالىتى ھىچكىمدە ۋەھىمە پەيدا قىلمايتتى). لېكىن بۇلار ماريەنىڭ شۇنداق ھاللاردا لام-مىم دىمەستىن جىم بولۇپ قالىدىغانلىغىنى ۋە

ئۆز پىكىردە تەۋرەنمەستىن چىك تۇرۇۋالدىغانلىغىنى بىلەتتى.
— Vous changerez n'est-ce pas? (چىچىڭىزنى باشقىچە
قىلىپ تارايسىز-ھە؟) — دىدى لىزا ۋە ماريە ھىچنىمە دەپ جاۋاپ
بەرمىگەندە لىزا ئۆيىدىن چىقىپ كەتتى.

كىنەز قىزى ماريە ئۆزى يالغۇز قالدى. ئۇ لىزانىڭ دىگەنلىرىنى
قىلمىدى، چىچىنى باشقىدىن ئۆزگەرتىپ تاراش بۇ ياقتا تۇرسۇن،
بەلكى ئەينەكتىن ئۆزىگە قارايمۇ قويمىدى. ئۇ بوشىشىپ كەتتى-دە،
قوللىرىنى پەسكە ساڭگىلىتىپ، يەرگە قارىغان پېتى گەپ قىلماستىن
ئولتۇردى ۋە ئويلاشقا باشلىدى. ئۇ ئەرنى، ئەركەك كىشىنى، كۈچ-
لۈك ھۆكۈمران ۋە نىمە ئۈچۈندۇر جازىبىلىك، ئۇنى بىردىنلا تاما-
مەن باشقىچە ئالەمگە، ئۆز ئالىمىگە، بەخت-سائادەت ئالىمىگە ئېلىپ
بارىدىغان ۋۇجۇتنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. ئۆز بالىسىنى، يەنى
تۈنۈگۈن ئىمىزگۈچى ئانا قىزىنىڭ قۇچىغىدا كۆرگەندەك بالىنى
ئۆز قۇچىغىدا تۇتۇپ ئولتۇرغانلىغىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. ئېرى
خۇددى يېنىدا ئۇنىڭغا ۋە بالىغا مېھرىۋانلىق بىلەن قاراپ تۇرغان-
دەك ئىدى. "ياقەي، بۇ قىلچە مۇمكىن بولمايدىغان ئىش، مەن
ناھايتى خۇنۇك" — دەپ ئويلايتتى كىنەز قىزى ئۆزىچە.

— چايغا مەرھەمەت قىلىڭ، كىنەز ھازىر چىقىدۇ، — دەپ ئۆي
خىزمەتچىسىنىڭ ئاۋازى ئىشىكتىن ئاڭلاندى.

كىنەز قىزى ئۆزىگە كەلدى-دە، ئويلىغان ئويلىرىدىن قورقۇپ
كەتتى. ئۇ ئورنىدىن تۇردى-يۇ، تۆۋەنگە چۈشۈش ئالدىدا، بۇت-
لارنىڭ سۈرەتلىرى قويۇلغان ئۆيگە كىردى ۋە شام-چىراقلار يورۇ-
تۇپ تۇرغان نىجاتچىنىڭ چوڭ سۈرىتىدىكى قاپ-قارا يۈزىگە
تىكىلىپ قاراپ، قوللىرىنى قوشتۇرغان پېتى بىرقانچە مىنۇت تۇرۇپ

قالدى. كىنەز قىزى ماريەنىڭ قەلبى ئازاپلىغۇچى شۈبھە بىلەن لىق
تولغان ئىدى. ئۇنىڭدا ئىشقى-مۇھەببەت خوشاللىغى ۋە ئەركەك
كىشىگە نىسبەتەن دۇنياۋىي مۇھەببەت بولۇشى مۇمكىنمىكىن؟
كىنەز قىزى ماريە نىكا توغرىسىدا ئويلىغىنىدا ئائىلىۋى بەخت ۋە
پەرزەنت ھەققىدە خىيال سۈرەتتى، لېكىن، ئۇنىڭ ئەڭ ئاساسلىق،
ئەڭ كۈچلۈك ۋە يوشۇرۇن ئارزۇسى دۇنياۋىي مۇھەببەت ئىدى. ئۇ
بۇ ھىسسىياتنى باشقىلاردىن ۋە ھەتتا ئۆزىدىن يوشۇرۇش ئۈچۈن
تىرىشقانىسى شۇنچە كۈچىيىپ باراتتى. ھەي خۇدا، — دەيتتى ئۇ
ئۆزىگە ئۆزى، — قەلبىدىكى بۇ شەيتانى ۋە سۆھىسىنى قانداق قىلىپ
يەڭسەم بولار؟ سېنىڭ ئىرادەڭنى تېپقىمىنا بىجا كەلتۈرۈش ئۈچۈن،
بۇ يامان خىياللاردىن قانداق قىلىپ مەڭگۈ قۇتۇلارمەن؟ ئۇ بۇ
سوئالنى بېرىش بىلەن تەڭ، خۇدا ئۇنىڭغا ئۇنىڭ ئۆز قەلبى ئارقى-
لىق جاۋاب بەردى: ”ئۆزەڭ ئۈچۈن ھىچنەرسىنى ئارزۇ قىلما؛
ھىچنەرسىنى ئىزدەمە، ھىچنەرسىگە قايغۇرما ھىچكىمگە ھەسەت قىلما.
كىشىلەرنىڭ كېلىچىكى ۋە سېنىڭ تەقدىرىڭ ساڭا نامەلۇم بولۇشى
كېرەك؛ لېكىن شۇنداق ياشىغىنكى، ھەممىگە تەييار تۇرىدىغان
بولغىن. ئەگەر خۇدا ساڭا نىكالىنىش مەجبۇرىيىتىنى يۈكلەپ سېنى
سىنىماقچى بولسا، ئۇنىڭ ئىرادىسىنى بىجا كەلتۈرۈشكە تەييار تۇر-
غىن.“ كىنەز قىزى ماريە تەسەللى بولىدىغان شۇ پىكىرلەر بىلەن
(لېكىن يەنىلا مەنى قىلىنغان دۇنياۋىي ئارزۇ-ھەۋەسىنى ئىشقا ئاشۇ-
رۇش ئۈمىدى بىلەن) ئۇھ تارتىپ چوقۇندى-دە، نە كۆينەك، نە
چاچلىرى، نە مېھمانلار ئالدىغا قانداق كىرىشى ۋە نە ئۇلارغا نىمە
دېيىشى توغرىسىدا قىلچە ئويلىمىستىن پەسكە چۈشتى. خۇدانىڭ
ئىرادىسىمىز كىشىنىڭ بىر تال چېچى بېشىدىن چۈشۈپ كېتىشى

ھۈمكىن بولمىغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ يازمىشى بىلەن سېلىشتۇرغاندا،
بۇ نەرسىلەر نىمە دىگەن گەپ؟

4

كىنەز قىزى ماريە ئۆيگە كىرگەندە، كىنەز ۋاسىلى كىچىككىنە
كىنەز ئايىم ۋە بۇرېننى خېنىم بىلەن مېھمانخانىدا گەپلىشىپ
ئولتۇراتتى. كىنەز قىزى ئېغىر قەدەم بېسىپ، تاپىنى بىلەن دەسسەپ
كىرىپ كەلگەندە، ئەرلەر ۋە بۇرېننى خېنىم ئورۇنلىرىدىن
تۇرۇشتى؛ كىچىككىنە كىنەز ئايىم ئۇنى ئەرلەرگە كۆرسىتىپ:
”مانا، ماريە!“ دىدى. كىنەز قىزى بىر قاراپ ھەممەيلەننى يىپە-
دىن - يىڭنىسىغىچە كۆزدىن كۆچۈرۈپ چىقتى. ئۇ بىر پەس جىددى
قىياپەتكە كىرگەن ۋە يەنە دەرھال تەبەسسۇم قىلغان كىنەز ۋاسىلە-
نىڭ يۈزىنى، ماريە مېھمانلاردا قانداق تەسىرات پەيدا قىلىدىكىن
دەپ ماراپ قاراپ تۇرغان كىچىككىنە كىنەز ئايىمنىڭ يۈزىنى
كۆردى. ئۇ يەنە بۇرېننى خېنىمنى، ئۇنىڭ تاقىۋالغان لېنتە-
سىنى، ئۇنىڭ چىرايلىق يۈزىنى، ئۇنىڭ ئاناتولغا تىكىلىپ قاراپ
تۇرغان ناھايىتى روھلۇق قىياپىتىنىمۇ كۆردى؛ لېكىن ئۇ ئاناتولنىڭ
يۈزىنى كۆرەلمەيتتى، ئۇ پەقەت ئالدىغا كېلىۋاتقان قانداقتۇ چوڭ،
قامىتى كېلىشكەن چىرايلىق بىر گەۋدىنى كۆرەتتى، خالاس. كىنەز
قىزىنىڭ ئالدىغا ئاۋال كىنەز ۋاسىلى كەلدى ۋە كىنەز قىزى ئۇنىڭ
قولى ئۈستىگە ئېڭىشكەن چېچى يوق ئايپاڭ بېشىغا سۆيۈپ قويۇپ،
سۆزلىرىگە جاۋابەن ”ئەكسىچە، سىز مېنىڭ ناھايىتى ئېسىمدە بار-
سىز“ دىدى. كېيىن ئاناتول ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى. ماريە ئۇنى

يەنىلا كۆرەلمەيتتى. ئۇ پەقەت قولىنى يۇمشاققىنە بىر قولىنىڭ قات-
تىق تۇتقانلىغىنى ۋە بىلىگى خۇشبۇي چاچ مېيى بىلەن يېپىشىپ
تۇرغان چىرايلىق قوڭۇر چاچلار ئاستىدىكى ئاپپاق پىشانىگە سەل
تېگىپ كەتكەنلىگىنى سېزەتتى. ئۇ ئاناتولىنىڭ يۈزىگە قارىغاندا،
ھۆسنى ئۇنى ھەيرانلىقتا قالدۇرغان ئىدى. ئاناتول ئوڭ قولىنىڭ
باشمالتىغىنى كىيىمنىڭ ئېتىلگەن ئىككى تۈگمىسى ئارىسىغا تىقىپ،
كۆكرىگىنى ئالدىغا، يەلكىسىنى ئارقىسىغا چىقىرىپ، ئالدىغا چىقىرىپ
قويۇلغان بىر پۇتىنى تەۋرىتىپ ۋە بېشىنى سەل تۆۋەن سېلىپ، گەپ-
سۆز قىلماستىن كىنەز قىزىغا، ئەپتىدىن، ئۇنىڭ توغرىسىدا ھېچ
ئويلىماستىن، ئوچۇق چىرايى بىلەن قاراپ تۇراتتى. ئاناتول گەپ-
سۆزلەردە تاپقۇر ئەمەس، گەپكە چېچەن ۋە ئۇستى ئەمەس، لېكىن
ئۇ يۇقۇرى تەبىقە دائىرىسىدىكىلەرگە مۇناسىپ ئۆزىنى ۋەزىمىن
تۇتىدىغان ۋە ئۆزىگە قاتتىق ئىشىنىدىغان خىسلەتلىك ئادەم ئىدى؛
ئۆزىگە ئىشەنمەيدىغان ئادەم بىر كىشى بىلەن بىرىنچى مەرتىۋە
تونۇشقاندا نىمە دېيىشىنى بىلمەي جىم بولۇپ قالسا ۋە مۇنداق جىم
بولۇپ قېلىش ئەدەپسىزلىك دەپ ئويلاپ قانداقتۇ بىرەر گەپ تېپىش
ئويىدا بولۇۋاتقانلىغىنى بىلدۈرۈپ قويسا، ئەلۋەتتە ياخشى ئەمەس؛
لېكىن ئاناتول گەپ قىلماي جىم تۇرغان بولسىمۇ، بىر پۇتىنى
تەۋرىتىپ، كىنەز قىزىنىڭ چاچلىرىنى تەبەسسۇم بىلەن كۈزۈتىپ
تۇراتتى. ئۇنىڭ خېلى ئۇزاق ۋاقىت مۇشۇنداق گەپ قىلماستىن
بىمالال تۇرالىشى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئۇنىڭ چىرايى گويا "ئەگەر
بۇ جىملىق ئوڭايسىزلىق بولسا، قېنى سىلەر سۆزلەۋېرىڭلار، مېنىڭ
گەپ قىلغۇم كەلمەيۋاتىدۇ" دىگەندەك قىلاتتى. ئۇنىڭدىن تاشقىرى،
ئاتاتول ئاياللار بىلەن مۇئامىلە قىلغاندا ئۆزىنى ئۈستۈن تۇتۇپ

ئۇلارنى كۆزگە ئىلمايدىغان شۇنداق بىر قىلغىنى قىلاتتىكى، ئۇنىڭ بۇ قىلغىنى ئاياللاردا ھەممىدىن كۆپرەك قىزىقسىنىپ قاراش، قورقۇش ۋە ھەتتا مۇھەببەت ھېسسىياتىنى پەيدا قىلاتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ كۆرۈنۈشى بىلەن ئۇلارغا گويىكى "بىلىمەن سىلەرنى، بىلىمەن، سىلەر بىلەن ئاۋارە بولۇپ يۈرمىمەنمۇ؟ سىلەر جان دېگەن ئىدىڭلارغۇ؟" دېگەندەك قىلاتتى. ئۇ ئېھتىمال، ئاياللار بىلەن ئۇچراش-قاندا بۇنداق دەپ ئويلىمىغان بولۇشى مۇمكىن (ھەتتا ئويلىماسلىق-غەمۇ مۇمكىن، چۈنكى ئومۇمەن كەم ئويلايتتى)، لېكىن ئۇنىڭ كۆرۈنۈشى ۋە قىلغىنى كىشىلەردە مۇشۇنداق تەسىرات پەيدا قىلاتتى. كىنەز قىزى بۇنى سەزدى ۋە خۇددى ئۇنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتىشنى ئويلاشقا جۈرئەت قىلمىغانلىغىنى ئۇنىڭغا كۆرسەتمەكچى بولغاندەك قېرى كىنەزگە مۇراجىئەت قىلدى. كىچىككىنە كىنەز ئايمىنىڭ ساز ئاۋازى ۋە ئۇنىڭ يۇمشاق تۈك باسقان نازۇك لېۋى كۆتىرىلىپ، ئاپپاق چىشلىرى كۆرۈنۈپ تۇرغانلىغى تۈپەيلىدىن، سۆھبەت كەڭ ۋە جانلىق تۈس ئېلىپ كەتتى. كىچىككىنە كىنەز ئايمى كىنەز ۋاسىلىنى كۆپىنچە كۆپ گەپلىك، خۇشچاخچاق كىشىلەرگە خاس پوزىتسىيە بىلەن قارشى ئالدى، بۇنداق پوزىتسىيە شۇنىڭدىن ئىبارەت ئىدىكى، مۇئامىلىدە بولۇۋاتقان كىشى بىلەن ئۆزى ئوتتۇرىسىدا قانداقتۇ ئۇزۇندىن بېرى مەۋجۇت بولۇپ كېلىۋاتقان ھەممىگە ئانچە مەلۇم بولمىغان خۇشچاخچاقلار ۋە قىزىق خاتىرىلەر باردەك ئىدى، ھالبۇكى، مۇنداق خاتىرىلەر ئەسلا يوق ئىدى، كىچىككىنە كىنەز ئايمى بىلەن كىنەز ۋاسىلى ئوتتۇرىسىدا مۇنداق مۇناسىۋەتلەر تېخىمۇ مەۋجۇت ئەمەس ئىدى. كىنەز ۋاسىلى مۇنداق مۇئامىلىگە دەرىرۇ قوشۇلدى؛ كىچىككىنە كىنەز ئايمى ئۆزى ئوبدان بىلىمگەن ئاناتولىنىمۇ

ھېچقاچان بولۇپ باقمىغان بۇ كۈلكىلىك ۋەقەلەر خاتىرىسىگە تارتىپ كىردى. بۇرپىنى خېنىم-مۇ بۇ ئومۇمى خاتىرىلەرگە قوشۇلدى، ھەتتا كىنەز قىزى ماريەمۇ ئۆزىنىڭ بۇ قىزىق خاتىرىلەرگە تارتىلغانلىقىنى مەمنۇنىيەت بىلەن ھېس قىلدى.

— مانا ھېچبولمىغاندا سىز ئەمدى تامامەن بىزنىڭ ئىختىيارىمىزدا سىز، سۆيۈملۈك كىنەز، — دېدى كىچىككىنە كىنەز ئايم (ئەلۋەتتە فرانسۇزچە) كىنەز ۋاسىلىغا، — بۇ بىزنىڭ Annette نىڭكىسىكى ئولتۇرۇشىمىزغا ئوخشاش ئەمەس، ئۇ يەردە سىز ھەمىشە قېچىپ كېتەتتىڭىز. ئېسىڭىزدە بارمۇ *cette chere Annette* (سۆيۈملۈك ئانىت)؟

— ھە، سىزمۇ مېنى Annette غا ئوخشاش سىياسەت توغرىسىدا گەپ قىلدۇرمايسىز!

— چاي شىرەسى ئەتراپىدا ئولتۇرغىنىمىزچۇ؟

— ھە، راست!

— سىز نىمىشقا Annette نىڭكىگە زادىلا بارماس بولۇپ قالدىڭىز؟ — دەپ سورىدى كىچىككىنە كىنەز ئايم ئاناتولىدىن، — ھە! مەن بىلىمەن، بىلىمەن، — دېدى ئۇ كۆز يۈمچەكلەپ قويۇپ، — ئاڭلىڭىز ئېپپولت ماڭا سىزنىڭ ئىشلىرىڭىزنى دىگەن ئىدى. بىلە-مەن! — دېدى بارمىغى بىلەن دوق قىلىپ قويۇپ. — پارىژدا قىلغان شوقلۇقلىرىڭىزنىمۇ ئۇقىمەن!

— ئېپپولت ساڭا ئېيتىمىغانمىدى؟ — دېدى كىنەز ۋاسىلى ئوغلغا قاراپ ۋە كىنەز ئايم خۇددى قېچىپ كەتمەكچى بولۇۋاتقان-دەك ئۇنىڭ قولىغا ئېسىلىپ (ئۇنىڭ قولىغا ئاران ئېسىلىپ ئۈلگۈر-دى)، — ئۇ ئېپپولتنىڭ سۆيۈملۈك كىنەز ئايمىنى دەپ قاغىجىراپ

كەتكەنلىگىنى ۋە كىنەز ئايىمىنىڭ *le mettait à la porte* (ئۇنى ئويىدىن قانداق قوغلاپ چىقارغانلىغىنى) ساڭا دىمىگەنمىدى؟
Oh! C'est la perle des femmes, princesse! — (ئوھو!)
بۇ — ئاياللارنىڭ گۆھىرى ئىكەنغۇ، كىنەز قىزى!) — دىدى كىنەز ۋاسىلى كىنەز قىزىغا.

كىچىككىنە كىنەز ئايىم پارىژ توغرىسىدا گەپ ئاچقاندا، بۇرېنىنى خېنىم پۇرسەتنى غېنىمەت بىلىپ گەپكە قوشۇلدى.
ئۇ ئاناتولدىن پارىژدىن كەلگىنىڭىزگە خېلى ئۇزاق بولدىمۇ ۋە بۇ شەھەر سىزگە ياقامدۇ دەپ سورىدى. ئاناتول بۇ فرانسۇز ئايالغا ناھايىتى ئىشتىياق بىلەن جاۋاپ بەردى ۋە كۈلۈمسىرەپ قاراپ ئۇنىڭ ۋەتىنى توغرىسىدا گەپلىشىپ كەتتى. ئاناتول چىرايلىققىنا بۇرېنىنى خېنىمىنى كۆرۈپ، بۇ يەردە، لىسىگورىدىمۇ زىردىكىپ قالمايدىكەنمەن دىدى. "ناھايىتى جايىدا!" — دىدى ئۇنىڭغا قاراپ چىقىپ، — بۇ *demoiselle de compagne* (كىچىك ئۆلپەتچى قىز) ناھايىتى جايىدا ئىكەن. كىنەز قىزى ماڭا تەگسە، ئۇنى ھەم بىللە ئېلىپ بارار، — دىدى ئىچىدە، — *la petite est gentille* (ناھايىتى، ناھايىتى جايىدا)

قېرى كىنەز قاپىغىنى تۈرۈپ ۋە نىمە قىلسام بولاركىن دەپ ئويلىنىپ، ھوجرىسىدا ئالدىرىماستىن كىيىنمەكتە ئىدى. بۇ مېھمانلارنىڭ كېلىشى ئۇنىڭ چىشىغا تەككەن ئىدى. "كىنەز ۋاسىلى — يۇ ۋە ئۇنىڭ ئوغلىنىڭ نىمە كېرىگى بار؟ كىنەز ۋاسىلى ماختانچاق، بىمەنە ئادەم، ئۇنىڭ ئوغلىمۇ ئۆزىدىن قېلىشمىسا كېرەك" — دەپ غۇدۇڭ-شۈيىتى ئۆزىچە. ئۇنى شۇ نەرسە ئاچچىقلاندۇرغان ئىدىكى، بۇ مېھمانلارنىڭ كېلىشى ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى ھەل قىلىنىمىغان ۋە دائىم

يوشۇرۇپ كېلىۋاتقان مەسىلىنى — قېرى كىنەز بۇ توغرىدا ھەمىشە ئۆزىنى ئۆزى ئالداپ كېلىۋاتقان مەسىلىنى ئوتتۇرىغا چىقارغان ئىدى. قاچان بولمىسۇن كىنەز قىزى ماريەدىن ئايرىلىپ قېلىش ۋە ئونى ئەرگە بېرىشكە ماقۇل بولامدۇ — يوق — مەسىلە مانا شۇنىڭدىن ئىبارەت ئىدى. كىنەز ۋاسىلى ھىچقاچان ئۆزىگە توغرىدىن — توغرا بۇ سۇئالنى بېرىشكە جۈرئەت قىلغان ئەمەس، چۈنكى بۇ سۇئالغا ئادىللىق بىلەن جاۋاب بېرىش كېرەكلىكىنى ئۆزى بىلەتتى، ئادىللىق بىلەن جاۋاب بېرىش بولسا ئۇنىڭ تۇيغۇسىغا زىت كېلىپلا قالماستىن، بەلكى ئونى پۈتۈن تىرىكچىلىك ئىمكانىيەتلىرىدىن مەھرۇم قىلاتتى. كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ كىنەز قىزىنى ئانچە قەدىرلىمىدەكەندەك كۆرۈنسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭسىز ياشاشنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرەلمەيتتى. "ئۇنىڭغا ئەرگە تېگىشنىڭ نىمە كېرىدىكى بار؟ — دەپ ئويلايتتى ئۇ، — شور پىشانە بولسا كېرەك — دە، مانا، لىزا ئاندرېيېغا تەگدى (ھازىرقى زاماندا بۇنىڭدىن ياخشى ئەرنى تېپىشمۇ قىيىن)، لىزا ئۆز تەقدىرىدىن مەمنۇنمۇ؟ كىمە ئونى ياخشى كۆرۈپ ئالاتتى؟ خۇنۇك، كالامپاي! كىشىلەر ئالسىمۇ ئۇنىڭ پەقەت مال — مۈلكى ۋە نامىنى دەپ ئالار. ئەرگە تەگمەي ئۆتۈپ كېتىدىغان قىزلارمۇ بارغۇ؟ بەختلىكرەك تېخى!" كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ كىيىملىرىنى كىيىۋېتىپ مۇشۇنداق ئويلايتتى، شۇنىڭ بىلەن بىلىلە، بارغانسېرى ئارقىغا تارتىپ كېلىۋاتقان بۇ مەسىلە دەرھال ھەل قىلىنىشىنى تەلەپ قىلاتتى. كىنەز ۋاسىلى ئوغلىنى، روشەنكى، كىنەز قىزىغا ئۆيلەندۈرۈش نىيىتى بىلەن ئېلىپ كەلگەن ئىدى ۋە بۇ ھەقتە بۈگۈن ياكى ئەتە توپ — توغرا جاۋاب تەلەپ قىلىدىغاندەك ئىدى. ئۇنىڭ ئابرويى ۋە يۇقۇرى تەبىقىلەر دائىرىسىدىكى ئورنى

يامان ئەمەس. "خەير، مەيلى، مەن قارشى ئەمەسمەن" — دەيتتى
ئۆزىگە ئۆزى، "لېكىن، ئوغلى قىزىغا لايىق بولسۇن. مانا، مۇشۇ
تەرىپىنى ئويلاپ كۆرىمىز".

— مانا، بۇ تەرىپىنى ئويلاپ كۆرەرمىز، — دىدى كىنەز ئاۋازىنى
چىقىرىپ، — مانا بۇ تەرىپىنى ئويلاپ كۆرەرمىز.

شۇنىڭ بىلەن نىكولاي ئاندرېيېۋىچ ھەر ۋاقىتتىكىدەك، تېتىك
قەدەم تاشلاپ مېھمانخانىغا كىرىپ كەلدى. — دە، تېز — تېز ھەممەيلەن —
گە بىر — بىرلەپ قاراپ چىقتى ۋە كىچىككىنە كىنەز ئايىمىنىڭ باشقا
كۆينەك كىيىۋالغانلىغىنى، بۇرپىنىنىڭ كىچىككىنە لېنتىسىنى،
كىنەز قىزى ماریيەنىڭ خۇنۇك چاچلىرىنى، بۇرپىنى بىلەن
ئاناتولىنىڭ تەبەسسۇم قىلىشىپ ئولتۇرۇشقانلىغىنى ۋە قىزىنىڭ بۇ
يەردە ئولتۇرغانلار ئارىسىدا غېرىبانە بولۇپ قالغانلىغىنى بايقىدى.
"مۇشۇنداق ئەخمەققانە ياسانغان بارمۇ!" — دىدى ئىچىدە قىزىغا
غەزەپلىنىپ قاراپ، "ئۇياتسىز! كاشكى، كۈيۈغۇل بولغۇچى ئۇنى
پىسەنت قىلسا!"

ئۇ كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئالدىغا كەلدى.

— سالام، سالام، خۇش كەپسىز.

— يېقىن دوست ئۈچۈن، مىڭ چاقىردىم يولمۇ يىراق ئەمەس، —
دىدى كىنەز ۋاسىلى ھەر ۋاقىتتىكىدەك تېز، ئۆزىگە ئىشەنگەن
ھالدا ۋە تەكەللۇپسىزلىك بىلەن، — مانا بۇ ئىككىنچى ئوغلۇم،
مەرھەمەت ۋە شەپقىتىڭىزنى سورايمەن.

كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ ئاناتولىغا باشتىن — ئاياق قاراپ
چىقتى.

— يىگىت، يىگىت، قېنى، كەل سۆيۈپ قوي، — دىدى كىنەز

مەڭزىنى ئاناتولغا تۇتۇپ.

ئاتاتول بوۋايىنى سۆيۈپ قويىدى ۋە ئاتىسى يول ئۈستىدە ئېيتقان ھېلىقى غەلتە قىلىغىنى قاچان پەيدا قىلىدىغانلىغىنى كۈتۈپ، ناھايىتى قىزىقسىش ۋە تامامەن ۋەزىمىنلىك بىلەن بوۋايغا قاراپ ئولتۇراتتى.

كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ دىۋاننىڭ بۇلۇڭىدا ئادەتتىكى ئورنىدا ئولتۇرۇپ، كىنەز ۋاسىلى ئۈچۈن بىر كرېسلونى ئالدىغا تارتىپ كۆرسەتتى. دە، سىياسى ئىشلار ۋە يېڭى ئەھۋاللارنى سوراشقا باشلىدى. ئۇ كىنەز ۋاسىلىنىڭ گەپلىرىگە دىققەت بىلەن قۇلاق سېلىۋاتقان دەك قىلىشىمۇ، لېكىن كۆزىنى كىنەز قىزى ماريەدىن ئۈزۈۋەيتتى.

— دىمەك، پودستامدىن خەت يېزىشىپتۇ، دەڭ؟ — دېدى كىنەز ۋاسىلىنىڭ ئاخىرقى سۆزىنى تەكرارلاپ ۋە بىردىنلا ئورنىدىن تۇرۇپ قىزىنىڭ ئالدىغا كەلدى.

— مېھمانلارنى دەپ مۇشۇنداق ياساندىڭمۇ، ھە؟ — دېدى قېرى كىنەز، — ھەي-ھەي، نىمە دىگەن ياخشى! مېھمانلارنىڭ ئالدىغا يېڭىچە ياسىنىپ چىقىپسەن، مېھمانلارنىڭ ئالدىدا ساڭا ئېيتىپ قويايىكى، بوندىن كېيىن مېنىڭ ئىجازىتىمىز ئۆزۈڭنى مۇنداق ياساندۇرۇشقا جۈرئەت قىلما.

— بۇنىڭغا مەن ئەيىپلىك، *mon père* (ئاتا!)، — دېدى كىچىككىنە كىنەز ئايىم قىزىرىپ ۋە ئۇنىڭ تەرىپىنى ئالدى.

— ئىختىيار تامامەن ئۆزىڭىزدە، — دېدى كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ كېلىنىنىڭ ئالدىدا تازىم قىلىپ، — ئۆزىڭگە ياراشمايدىغان ئىشنى قىلىشنى ئۇنىڭغا كىم قويۇپتۇ، بۇنىڭسىزمۇ ئۇنىڭ ئۆزى خۇنۇك — دە!

قېرى كىنەز ئورنىدا يەنە ئولتۇردى - دە كۆزىگە لىق ياش ئالغان قىزىغا يەنە دىققەت - نەزىرىنى سالماي قويدى .
— ئەكسىچە، چاچنى مۇنداق تاراش كىنەز قىزىغا ناھايىتى يارىشىپتۇ، — دىدى كىنەز ۋاسىلى .

— قېنى، ئەزىزىم، ياش كىنەز، ئېتىڭىز نىمىدى؟ — دىدى كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ ئاناتولغا قاراپ، — بۇ ياققا كېلىڭ، گەپلىشەيلى، تونۇشايلىچۇ .

— مانا، ئەمدى باشلىنىدىغان بولدى تاماشا، — دەپ ئويلىدى كۆڭلىدە ئاناتول ۋە تەبەسسۇم بىلەن قېرى كىنەزنىڭ يېنىغا كېلىپ ئولتۇردى .

— قېنى، سىزنى چەتئەلدە ئوقۇپ تەربىيەلەنگەن دىيىشىدۇ . ئاتىڭىز بىلەن ئىككىمىزگە ئوخشاش پوپ ساۋادىڭىزنى چىقارغان ئەمەس . ئېيتىڭا ياخشى يېگىت، سىز ھازىر ئاتلىق گۋاردىيىدە خىزمەت قىلامسىز؟ — دەپ سورىدى بوۋاي ئاناتولغا يېقىن كېلىپ ۋە دىققەت بىلەن قاراپ .

— ياق، ئارمىيىگە ئۆتتۈم، — دەپ جاۋاپ بەردى ئاناتول كۈلكىسىنى ئاران بېسىۋېلىپ .

— شۇنداقمۇ! ياخشى . ئېيتماقچى، ياخشى يېگىت، پادىشا بىلەن ۋەتەنگە خىزمەت قىلماقچىمۇ سىز؟ ئۇرۇش ۋاقتى، سىزدەك يېگىت، ئەلۋەتتە خىزمەت قىلىشى كېرەك، خىزمەت قىلىشى كېرەك . خوش، فرونتقا بارماقچىمۇ سىز؟

— ياق، كىنەز، بىزنىڭ پولك يۈرۈپ كەتتى . مەن ھازىر..... مەن ھازىر قانداق خىزمەتتىمەن، دادا؟ — دىدى ئاناتول ئاتىسىغا قاراپ كۈلۈپ .

— ئۆزى خىزمەتتە بولسۇنۇ، يەنە نىمە خىزمەتتىمەن دەپ سوراڭ! ھا-ھا-ھا! — دەپ كۈلۈپ كەتتى كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ.

شۇنىڭ بىلەن ئاناتول ئۇنىڭدىنمۇ قاتتىق قاقاخلاپ كۈلۈپ كەتتى. كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ بىردىنلا قاپىغىنى تۈرۈپ قويدى. — ھە، بار، — دىدى ئاناتولغا.

ئاناتول ئىلجىيىپ يەنە خانىملارنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئولتۇردى. — سەن بۇلارنى چەتئەلگە ئەۋەتىپ تەربىيىلىگەن ئەمەسمۇ، كىنەز ۋاسىلى؟ شۇنداقمۇ؟ — دىدى قېرى كىنەز ۋاسىلىغا.

— مەن قولۇمدىن كېلىدىغان ھەممە ئىشلارنى قىلدىم؛ مەن سىزگە ئېيتسام، ئۇ يەردىكى تەربىيە بىزدىكىدىن ياخشىراق. — ھە، ھازىر ھەممە نەرسە ئۆزگىرىپ، يېڭىچە بولۇپ كەتكەن، ناھايىتى ياخشى يىگىت بوپتۇ! ياخشى يىگىت! قېنى، مېنىڭ ھوجرامغا بارايلى.

ئۇ كىنەز ۋاسىلىنى قولتۇقلاپ ھوجراسىغا ئېلىپ كىردى. كىنەز ۋاسىلى كىنەز بىلەن تەنھا قالغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ دەرھال ئۇنىڭغا ئۆز خاھىش ۋە ئۈمىتلىرىنى بايان قىلدى.

— نىمە، مېنى ئۇنىڭغا ئېسىلىۋالدىمۇ، ئۇنىڭدىن ئايرىلالمايدۇ دەپ ئويلايمەن؟ — دىدى قېرى كىنەز ئاچچىغىلىنىپ، — نىمە دىگەن گەپ! — دىدى تېخىمۇ جەھلى چىقىپ، — مېنى دىسە ئەتىلا بولسۇن! ساڭا شۇنىلا ئېيتىپ قوياي، مەن كۈيۈغلۇمنى ياخشىراق بىلىشنى ئىستەيمەن. سەن مېنىڭ ئادىتىمنى ئۆزۈڭ بىلىسەن: ھەممە گېپىم ئاشكارە. مەن ئەتە سېنىڭ ئالدىڭدا ماركسىيەدىن سورايمەن: ئەگەر ئۇ خالىسا، ئۇ (ئاناتول — تەر) مۇشۇ يەردە قېلىۋەرسۇن. قېلىۋەرسۇن،

كۆرەرمىز، — كىنەز دىمىغىنى قېقىپ قويدى، — مەيلى تېگىۋەرسۇن،
ماڭا بەربىر، — دىدى ئۇ خۇددى ئوغلى بىلەن خوشلىشىۋاتقان
چاغدىكىدەك جاراڭلىق ئاۋاز بىلەن ۋاقتىدى.

— مەن سىزگە توپ-توغرا ئېيتايكى، — دىدى كىنەز ۋاسىلى
سۆھبەتدەشنىڭ ھۇشيارلىغىنى سېزىۋېلىپ ئەمدى ھەييارلىق
قىلىشنىڭ زۆرۈر ئەمەسلىكىگە ئىشەنچ ھاسىل قىلغان ھەييار ئادەم
ئاھاڭى بىلەن، — سىز ئادەمنى بىر كۆرۈش بىلەنلا ئىچى ۋە
تېشىنى بىلىۋالسىز. ئاناتول زاكاۋەت ئىگىسى ئەمەس، لېكىن ئۇ
سەمىمى، كۆڭلى-كۆكى ئوبدان يىگىت — ياخشى ۋە مېھرىۋان
پەرزەنت.

— قېنى، قېنى، ياخشى، كۆرەرمىز.

خۇددى ئۇزاق ۋاقىت ئەرلەرنىڭ ئۈلپەتچىلىگىسىز يەككە ھالدا
كۈن كۆچۈرۈپ كەلگەن ئاياللاردا ھەمىشە بولىدىغان ئەھۋاللارغا
ئوخشاش، ئاناتولنى كۆرۈش بىلەن تەڭ كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ
ئۆيىدىكى ئۈچ ئايالنىڭ ھەممىسى ئوخشاشلا ئۆزىنىڭ شۇ چاقىچە
ئۆتكۈزگەن ھاياتىنىڭ ھەقىقى ھايات ئەمەس ئىكەنلىكىنى ھېس
قىلىشاتتى. بۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ پىكىر قىلىش، ھېس قىلىش ۋە
كۈزىتىش كۈچى بىردىنلا ئون ھەسسەلەپ ئېشىپ كەتتى ۋە گويا
ئۇلارنىڭ شۇ ۋاقىتقىچە قاراڭغۇلۇقتا ئۆتۈپ كەتكەن ھاياتى بىردىنلا
يېڭى مەزمۇنغا باي بىر نۇر بىلەن يورۇتۇلغاندەك بولدى.

كىنەز قىزى ماريە ئۆزىنىڭ چىرايى ۋە چاچلىرى توغرىسىدا
ئەسلا ئويلىمايتتى ۋە خىيالغىمۇ كەلتۈرمەيتتى. ئۇنىڭ ئېرى بولۇش
ئېھتىمالى بولغان ئادەمنىڭ چىرايلىق ۋە ئوچۇق چىراي قىياپىتى
ئۇنىڭ پۈتۈن ئەس-ھۇشىنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلغان ئىدى. بۇ يىگىت

ئۇنىڭ كۆزىگە خۇشپېل، جەسۇر، قەتئى ئىرادىلىك، باتۇر ۋە ئالجاناپ كۆرۈنەتتى ۋە بۇنىڭغا قايىل بولغان ئىدى. كەلگۈسى ئائىلىۋى تۇرمۇش توغرىسىدىكى مىڭلىغان خىياللار ئۇنىڭ مىڭسىدە ئۈزۈلمەي تۇغۇلۇپ تۇراتتى. ئۇ بۇ خىياللارنى مىڭسىدىن چىقىردۇپ-تىشكە ۋە بۇ خىياللارنى يوشۇرۇشقا تىرىشاتتى.

”لېكىن ئۇنىڭغا ئارتۇقچە سوغۇق مۇئامىلە قىلىپ قويدۇمىد-كىن؟“ — دەپ ئويلايتتى كىنەز قىزى ماريە ئۆزىچە. ”مەن ئۆزەمنى تۇتۇشقا تىرىشمەن، چۈنكى چوڭقۇر قەلبىمدە ئۆزەمنى ئۇنىڭغا نىسبەتەن ئارتۇقچە يېقىن دەپ ھېس قىلىۋاتىمەن؛ ئەمما ئۇ كۆڭلۈمدە ئۇنىڭ توغرىسىدا نەمنى ئويلاۋاتقانلىغىمنى بىلمەيدۇ ۋە ئۆزىچە مەن ئۇ قىزغا ياقىمدىم دەپ ئويلاپ قېلىشى مۇمكىن.“

شۇ سەۋەپتىن، كىنەز قىزى ماريە بۇ يېڭى مېھمان بىلەن ئېچىلىپ مۇئامىلە قىلىشقا تىرىشاتتى، ئەمما مۇنداق قىلالمايتتى.

— La pauvre fille! Elle est diablement laide (بىچارە

قىز! نىمە دىگەن خۇنۇك)، — دەپ ئويلايتتى ئاناتول ئۆزىچە.

ئاناتولنىڭ كېلىشى بىلەن ئوخشاشلا ناھايىتى ھاياجانلىنىپ كەتكەن بۇرېنىنى خېنىم بولسا باشقىچە پىكىردە ئىدى. يۇقۇرى تەبىقىلەر دائىرىسىدە بەلگىلىك ئورنى بولمىغان، ئۇرۇق-تۇققان-لىرىدىن، دوستلىرىدىن ۋە ھەتتا ۋەتىنىدىن ئايرىلغان بۇ چىرايلىق ياش قىز، ئۆز ئۆمرىنى ئەلۋەتتە كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچنىڭ خىزمىتىگە بېغىشلاش بىلەن ئۆتكۈزۈشنى، يەنى ئۇنىڭغا كىتاپلارنى ئوقۇپ بېرىش ۋە كىنەز قىزى ماريەگە دوست بولۇش بىلەن ئۆتكۈ-زۈشنى ئويلىمايتتى. بۇرېنىنى خېنىم خۇنۇك، كىيىنىشىنى بىلمەيدىغان، كالامپاي رۇس كىنەز قىزلىرىدىن ئۈستۈنلىگىنى دەرھال

قەدەرلەشنى بىلىدىغان، ئۇنىڭغا كۆيۈپ قالىدىغان ۋە ئۇنى ئېلىپ كېتىدىغان رۇس كىنەزىنى ئۇزۇندىن بېرى كۈتۈپ كەلمەكتە ئىدى؛ مانا، بۇ رۇس كىنەزىمۇ ئاخىر يېتىپ كەلدى. بۇرېنى خېنىم ھاممىسىدىن ئاڭلىۋالغان ۋە ئاخىرىسىنى ئۆزى تۈگەتكەن بىر ھىكايىنى بىلەتتى، ئۇ بۇ ھىكايىنى ئۆز كۆڭلىدە تەكرارلاپ يۈرۈشنى ياخشى كۆرەتتى. بۇ، ئالدىنقى بىر قىزنىڭ كۆزىگە ئۇنىڭ بىچارە ئانىسى كۆرۈنگەنلىكى، *sa pauvre mère* (بىچارە ئانىسى) نىكالاڭماي تۇرۇپ نېمىشقا ئەر كىشىگە كۆڭلۈڭنى بەردىڭ دەپ تەنە-تاپا قىلغانلىقى توغرىسىدىكى ھىكايە ئىدى. بۇرېنى ئۆز قىياسىدا ئۇنىڭغا يەنى ئالدىنقىغا بۇ ھىكايىنى سۆزلەپ بېرىپ، كۆپىنچە كۆزىگە لىق ياش ئالاتتى. ھازىر ئەنە شۇ "ئۇ" يەنى ھەقىقىي رۇس كىنەزى كەلدى. ئۇ ئۇنى ئېلىپ كېتىدۇ، كېيىن *ma pauvre* (بىچارە ئانىسى) پەيدا بولىدۇ ۋە رۇس كىنەزى بۇرېنى خېنىمغا ئويلىنىدۇ. بۇرېنى خېنىم ئاناتول بىلەن پارىژ توغرىسىدا گەپلىشىپ ئولتۇرغان چاغدا ئۇنىڭ ھەممە كېلەچەك تارىخى كالىسىدا مۇشۇنداق شەكىللەنگەن ئىدى. بۇرېنى خېنىمنى يېتەكلەۋاتقان نەرسە بىرەر پىلان ئەمەس (ئۇ ھەتتا نېمە قىلىش كېرەكلىكىنى بىرەر مەنۇتۇمۇ ئويلاپ قويمىتتى)، لېكىن، بۇنىڭ ھەممىسى ئاللىقاچان كۆڭلىدە تەييار بولغان ۋە ئەمدى ئاناتول كېلىشى بىلەن تەڭ شۇنى چۆرىدەپ ۋۇجۇتقا چىقىۋاتقان تۇيغۇلىرىغا بېرىلىپ، ئۇنىڭغا يېقىپ قېلىشنى ئىستەيتتى ۋە ئىمكان-قەدەر كۆپرەك يېقىپ قېلىش ئۈچۈن تىرىشاتتى.

كىچىككىنە كىنەز ئايىم، خۇددى كاناي ئاۋازىنى ئاڭلاش بىلەن تەڭ قېرىلىغىغا قارىماي چېپىشقا ئىنتىلىۋاتقان قېرى پولىك ئېتىغا

ئوخشاش، ھېچقانداق سىرلىق مۇددىئىدا ياكى ئىچكى كۈرەشسىز، بەلكى ساددا ۋە يەڭگىل ئويلۇق خوشاللىقى بىلەن ئاڭسىز ۋە ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى ئۇنۇتقان ھالدا، ئادەتتىكىچە نازلىنىش قىلىقىلىرىنى قىلىشقا تەييارلىناتتى.

ئاناتول ئاياللار سۆھبىتىدە ئۆزىنى ئاياللار ئارقىسىدىن يۈگۈرۈپ يۈرۈش جېنىغا تەككەن ئادەم قىلىپ كۆرسەتسىمۇ، لېكىن ئۆزىنىڭ بۇ ئۈچ ئايالدا پەيدا قىلغان تەسىرىنى كۆرۈپ، شوھرەتپەرەستلىك گىنىڭ قانغانلىغىنى ھېس قىلاتتى. ئۇنىڭدىن تاشقىرى، چىرايلىققىنە ۋە كۆزىنى سۈزۈپ قويدىغان بۇرپىنىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭدا پەۋقۇلئاددە تېز قوزغىلىدىغان، ئەڭ قوپال، ئەڭ پەسكەش قىلىقلارنى قىلىشقا باشلايدىغان ھايۋانى ھېس باشلانغان ئىدى.

چايدىن كېيىن مېھمانلار دىۋانلار قويۇلغان دەم ئېلىش بۆلمىسىگە كىرىشتى ۋە كىنەز قىزىنى كىلاۋىكورد چېلىپ بېرىشكە تەكلىپ قىلىشتى. ئاناتول ئۇنىڭ ئالدىدا بۇرپىنىنى خېنىمغا يېقىن كىرىپلۇدا يانپاشلاپ ئولتۇردى، ئۇنىڭ كۆزلىرى كىنەز قىزى ماريەگە خوشال كۈلۈمسىرەش بىلەن قارايتتى. كىنەز قىزى ماريە ئۇنىڭ قاراشلىرىنى سېزىپ خوشاللىغىدىن ناھايىتى ھولۇقۇپ كېتەتتى. ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان سوناتا ① ئۇنى ئەڭ دىلكەش - شېئىرىيەت دۇنياسىغا ئېلىپ كېتەتتى، ئاناتولنىڭ قاراپ تۇرۇشى بولسا بۇ دۇنياغا تېخىمۇ چوڭ شېئىرىيەت گۈزەللىكى قوشاتتى. ئاناتول گەرچە ئۇنىڭغا قاراپ تۇرغان بولسىمۇ، ئەمما كۆزى بۇرپىنىنى خېنىمنىڭ

① سوناتا - ھەرخىل تېزلىك ۋە ھەركەتلەردىكى بىرنەچچە قىسىمدىن

ئىبارەت مۇزىكىلىق ئەسەر. - تەر.

نازۇك ئاياقلىرىنىڭ ھەركىتىدە ئىدى ۋە فورتېپىيانوننىڭ تېگىدىن ئايىغىنى ھەر ۋاقىت ئۇنىڭ ئايىغىغا تەككۈزۈپ قوياتتى ۋە ئۇنىڭ چىرايلىق كۆزلىرىدىمۇ كىنەز قىزى ماريە شۇچاققىچە كۆرۈپ باقمىغان ۋەھىمە ئارىلاش خوشاللىق ۋە ئۈمىت ئالامەتلىرى ئىپادىلىنىپ تۇراتتى.

“ئۇ مېنى نىمانچىۋالا ياخشى كۆرىدۇ-ھە!” — دەپ ئويلايتتى كىنەز قىزى ماريە، “مەن ھازىر نىمە دىگەن بەختلىك، مۇنداق دوستۇم ۋە ئەر بىلەن نەقەدەر بەختلىك بولىمەن! ئەر بىلەن-ھە؟” — دەيتتى كۆڭلىدە ئاناتولىنىڭ تىكىلىپ قاراپ تۇرغانلىغىنى سېزىپ، لېكىن ئۆزى ئۇنىڭ يۈزىگە قارىيالمايتتى.

كەچقۇرۇن كەچلىك تاماقتىن كېيىن ھەممەيىلەن تارقىلىشقا باشلىغاندا، ئاناتول كىنەز قىزىنىڭ قولىنى سۆيۈپ قويدى. كىنەز قىزى ئۆزىدە غەيرەتنىڭ قانداق پەيدا بولغانلىغىنى ئۆزى ئۇقماي قالدى، لېكىن كىنەز قىزى ئۆزىنىڭ يېقىنى كۆرەلەيدىغان كۆزىگە يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان ئاناتولىنىڭ چىرايلىق-قىنە يۈزىگە توپ-توغرا قارايتتى. كىنەز قىزىدىن كېيىن ئاناتول بۇرىنى خېنىمنىڭ قولىغا سۆيۈپ قويدى (بۇ ئەدەپسىزلىك بولسىمۇ، ئەمما ئۇ بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى شۇنداق ئىشەنچ بىلەن ۋە ئاددى رەۋىشتە ئورۇنلىدى) ۋە بۇرىنىنى خېنىم قىزىرىپ كەتتى-دە، تەشۋىشلەنگەن ھالدا كىنەز قىزىغا لاپىدە قاراپ قويدى.

“Quelle dèllica tesse” (نىمانچىۋالا ئەتراپلىق) — دەپ ئويلىدى كىنەز قىزى، “Amelie” بۇرىنىنى خېنىمنى شۇنداق دەپمۇ ئاتىشاتتى) مېنى قىزغانچۇقلۇق قىلىدۇ، ئۇنىڭغا بولغان پاك

مېھرىۋانلىغىم ۋە سادىقلىغىمنى قەدرلىمەيدۇ دەپ ئويلامدۇ، نىمە؟“
شۇنداق خىياللار بىلەن كىنەز قىزى ماریيە بۇرپىنى خېنىمنىڭ
ئالدىغا بېرىپ ئۇنى قاتتىق سۆيىدى. ئاناتول كىچىكىگە كىنەز
ئايىمنىڭمۇ قولىنى سۆيمەكچى بولۇپ ئالدىغا باردى:

— Non, non, non! Quand votre père m'écrira, que
vous vous conduisez bien, je vous donnerai ma main
baiser. pas avant (ياق، ياق، ياق! دادىڭىز ماڭا ئوغلىمۇ
ناھايىتى ياخشى بولۇپ قالدى دەپ خەت يازسا، ئەنە شۇچاغدىلا
قولۇمنى سۆيۈشكە روخسەت قىلىمەن. ئۇنىڭدىن ئىلگىرى روخسەت
يوق)، — دېدى كىچىكىگە كىنەز ئايىم ۋە كىچىك بارمىغىنى كۆتىرىپ
ئۇنىڭغا تەھدىت سېلىپ، ئىلجايغىنىچە ئۆيىدىن چىقىپ كەتتى.

5

ھەممەيلەن تارقىلىپ ئۆيى-ئۆيىگە كىرىپ كەتتى، ئورنىدا
يېتىش بىلەن تەڭلا كۆزى ئۇيىقىغا كەتكەن ئاناتولدىن باشقا
ھېچكىمۇ بۇ كېچە ئۇزاققىچە ئۇخلىيالمىغان ئىدى.
”ئۇ راستىنلا مېنىڭ ئېرىم بولسا، بولۇپمۇ ئەنە شۇ يات،
چىرايلىق، مۇلايىم يىگىت؛ ھەممىدىن مۇھىمى — ئۇنىڭ مۇلايىملىق-
لىغى-دە“، — دەپ ئويلايتتى ھېچقاچان قورقمايدىغان كىنەز قىزى
ماریيە كۆڭلى تىنماي. ئۇ كۆزىنى ئېچىپ قاراشتىن قورقاتتى؛ ئۇنىڭ
خىيالىدا پەردە ئارقىسىدىكى قاراڭغۇ بۇلۇڭدا كىمدۇ بىرسى ئۆرە
تۇرغاندەك كۆرۈنەتتى. كىمدۇ بىرسى بولغان ئۇ — ئالۋاستى ۋە
ئۇ — پىشانىسى ئاپپاق، قاشلىرى قارا ۋە لەۋلىرى قىپ-قىزىل

ھېلىقى ئەركىشى ئىدى.

كىنەز قىزى ماريە قوڭغۇراقنى جىرىڭشىتىپ خىزمەتكار قىزنى چاقىردى ۋە ئۇنىڭغا شۇ يەردە بىرگە يېتىپ قېلىشنى بۇيرۇدى. بۇرپىنى خېنىمىمۇ شۇ كېچىسى ئۇخلىماي كىمدۇ بىرسىنى بەھۆدە كۈتۈپ، بەزىدە كىمگىدۇ كۈلۈپ قويۇپ، بەزىدە ئۆز خىيالىدا pauvre mère (بىچارە ئانىسى) نىڭ چۈشكۈنلىشىپ كەتتىڭ دەپ قىلغان تەنە سۆزلىرىدىن يىغلىغۇدەك بولۇپ قىشلىق باغدا ئۇزاق ۋاقىت ئايلىنىپ يۈردى.

كىچىككىنە كىنەز ئايىم بولسا خىزمەتكار قىزغا ئورۇننى ئوبدان سالماپسەن دەپ غۇدۇڭشىدى. ئۇ يانپاشلاپمۇ ۋە كۆكرىگىنى بېسىپمۇ ياتالمايتتى. قانداق ھالەتتە بولسىمۇ يېتىشى قىيىن ۋە ئەپسىز ئىدى. قوسىغى ئۇنىڭغا دەخلى قىلاتتى، خۇسۇسەن بۈگۈن ھەر قاچانقىدىنمۇ كۆپرەك دەخلى قىلاتتى؛ چۈنكى ئاناتولىنىڭ كېلىشى ئېچىلىپ-يېپىلىپ ئويىناپ كۈلۈپ يۈرگەن چاغلىرىنى ئېسىگە كەلتۈرگەن ئىدى. ئۇ ئۇخلىغاندا كىيىدىغان كوفتىسى ۋە باش كىيىمىنى كىيىپ كرىسلودا ئولتۇراتتى. ئۇيقۇسىراپ كۆزلىرى قىزىرىپ كەتكەن ۋە چاچلىرى چۇۋۇلغان كاتىيە بولسا ئۆزىچە بىر نىمىلەرنى سۆزلەپ، ئېغىر پەر كۆرپىسىنى ئۈچىنچى قېتىم ئاغدۇرۇپ ساتتى.

— سالغان ئورنوڭنىڭ بىر يېرى دۆڭ، بىر يېرى ئويىمان دىمىگەنمىدىم، — دەپ قايتا تەكرارلىدى كىچىككىنە كىنەز ئايىم، — كۆزۈم ئۇيقۇ تاتلىغى كۆرگەن بولسا كاشكى؛ دىمەك، بۇنىڭغا مەن ئەيسىپلىك ئەمەس — دە، — ئۇنىڭ ئاۋازى خۇددى يىغلىماقچى بولۇۋاتقان بالدەك تىترەيتتى.

قېرى كىنەزمۇ ئۇخلىيالمىغان ئىدى. تىسخون ئۇنىڭ ئاچچىغى

كېلىپ قەدەم تاشلاپ ۋە دېماق قېقىپ يۈرگەنلىگىنى ئۇيقۇ ئارىلاش ئاڭلاپ ياتاتتى. قېرى كىنەز ئۆزىنى قىزى تۈپەيلىدىن ھاقارەتلەندى. گەن سېزەتتى. ھاقارەتلىنىش ناھايىتى ئېچىنارلىق ئىدى، چۈنكى بۇ ھاقارەت ئۆزىگە ئەمەس، بەلكى باشقا كىشىگە، ئۆزىدىنمۇ ئارتۇق ياخشى كۆرىدىغان قىزىغا قارىتىلغان ئىدى. ئۇ ئۆزىگە ئۆزى بۇلارنىڭ ھەممىسىنى باشقىدىن ئويلاپ كۆرىمەن ۋە نىمىنى توغرا تاپسام شۇنى قىلىمەن دەيتتى. - يۇ، لېكىن بۇنىڭ ئورنىغا پەقەت بارغانسېرى ئاچچىقلىناتتى.

”بىر ئەركىشى ئۇچراش بىلەن تەڭلا ئاتىسىمۇ ۋە باشقا ھەممىسىمۇ ئېسىدىن چىقىپ كەتتى؛ ئارقىسىدىن يۈگۈرۈپ، چاچلىرىنى يۇقۇرغا تاراپ، قىشاڭلاپ كەتتى، ئۆزى ئۆزىگە ئوخشىماي قالدى! ئاتىسىنى تاشلىۋەتسە خوشال بولىدۇ! مېنىڭ بايقاپ قالغانلىغىمنىمۇ بىلىدۇ. ياق... ياق... ياق... بۇ ئەخمەقنىڭ بۇرپىنىكىغا (ئۇنى قوغلىۋېتىش كېرەك!) قاراپ يۈرۈۋاتقانلىغىنى مەن بىلىمەيمەنمۇ! ئۇنىڭ بۇنى چۈشىنىۋالغۇدەك ئىززەت - نەپسىمۇ يوق! ئەگەر ئۇ ئۆز ئىززەت - نەپسىنى ساقلىمىسىمۇ، ھېچبولمىغاندا مېنىڭ ئىززەت - نەپسىمنى بىر ئاز ساقلىشى كېرەك. بۇ ئەخمەقنىڭ ئۇنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەيدىغانلىغىنى، ئىككى كۆزى پەقەت بۇرپىنىنىڭ ئىكەنلىگىنى ئۇنىڭغا كۆرسىتىپ قويۇش كېرەك. ياق، ئۇنىڭ ئىززەت - نەپسى يوق، لېكىن مەن بۇنى ئۇنىڭغا كۆرسىتىپ قويىمەن.....“

قېرى كىنەز بىلەتتىكى، ئەگەر قىزىغا: سەن يېڭىلىشىۋاتىسەن، ئاناتول پەقەت بۇرپىنىنىڭ ئارقىسىدىن مۇلازىمەت قىلىپ يۈرىدۇ دىسە، كىنەز قىزى ماريىنىڭ ئىززەت نەپسىگە تېگىدۇ - دە، مۇرات - مەقسىدى (قىزىدىن ئاجرا ماسلىق ئۈمىدى) ئەمەلگە ئاشىدۇ،

شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئۇ مۇشۇ خىيال بىلەن تىنجىپ قالدى. ئۇ تىخوننى چاقىردى ۋە كىيىملىرىنى يېشىشكە باشلىدى.

“ئۇلار نەدىنمۇ كېلىشتىكىنە!” — دەپ ئويلىدى تىخون ئۇنىڭ ياداڭغۇ، ئاپپاق تۈكلەر بېسىپ كەتكەن كۆكرىكى ۋە قېرى گەۋدىسىگە كەچلىك كۆيىنىگىنى يېپىۋاتقان چاغدا. “مەن ئۇلارنى چاقىرتىمىغان ئىدىم. ئۇلار كېلىپ تىرىكچىلىگىنى بىسەرەم. — چان قىلىۋەتتى. مېنىڭ ئۆمرۈم جىندەك قالغان تۇرسا.”

— كەلمەي قۇرۇپ كەتسۇن! — دېدى قېرى كىنەز بېشىنى كۆيىندىگىنىڭ ياقىسىدىن تېخى چىقارماي تۇرۇپ.

تىخون كىنەزنىڭ بەزدە ئۆزىچە سۆزلەپ كېتىش ئادىتىنى بىلەتتى، شۇنىڭ ئۈچۈن كۆيىنىگىنىڭ ياقىسىدىن چىققان يۈزىدىكى سۇئال نەزىرى بىلەن ئاچچىغلا نغاندەك قىياپىتىنى كۆرگەندە ھەيران قالدى.

— يېتىشتىمۇ؟ — دەپ سورىدى كىنەز.

باشقا ھەممە خىزمەتكارلارغا ئوخشاشلا، تىخونمۇ خوجايىنىنىڭ بىر ئېغىز سۆزىدىن ئۇنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلىۋالاتتى. ئۇ كىنەز ۋاسىلى ۋە ئۇنىڭ ئوغلى توغرىسىدا سورىغانلىغىنى پەملىدى.

— چىراقلارنى ئۆچۈرۈپ يېتىشتى، جانابى ئالىلىرى.

— ھىچكىمنىڭ ئېسى كەتمىۋىدى، ئېسى كەتمىۋىدى... — دەپ تېز-تېز سۆزلىدى كىنەز ۋە ئايىغىنى توپلىيىگە، قوللىرىنى خالىتىنىڭ يەڭلىرىگە سېپىپ، ياتىدىغان دىۋانغا قاراپ ماڭدى.

ئاناتول بىلەن بۇرېنىنى خېنىم ئوتتۇرىسىدا ھىچقانداق گەپلەر بولمىغان بولسىمۇ، ئۇلار مۇھەببىتىنىڭ pauvre mere (بىچارە ئانىسى) غىچە بولغان قىسمى توغرىسىدا بىر بىرىنى،

بىر بىرىگە يەنە نۇرغۇن گەپلەرنى مەخپى ئېيتىش كېرەكلىكىنى چۈشەنگەن ۋە شۇ سەۋەپتىن، ئەتىدىن كەچكىچە ئايرىم ئۇچرىشىش پۇرسىتىنى ئىزلەپ يۈرۈشەتتى. كىنەز قىزى ماريە ھەركۈنى ئادەت-تىكى چاغدا ئاتىسىنىڭ ئالدىغا كىرىپ كەتكەندە بۇزىنى خېنىم ئاناتول بىلەن قىشلىق باغدا ئۇچراشتى.

كىنەز قىزى ماريە بۈگۈن كۈتۈپخانا ئىشىكى ئالدىغا ئالاھىدە ھاياجان بىلەن كەلدى. ئۇنىڭ قارشىچە، كىشىلەر ئۇنىڭ تەقدىردى-نىڭ بۈگۈن ھەل بولۇشىنىلا ئەمەس، ھەتتا بۇ توغرىدا ئۆزى نىمىلەرنى ئويلاۋاتقانلىغىنىمۇ بىلىدىغاندەك كۆرۈنەتتى. ئۇ بۇ مەنىنى تىخوننىڭ چىرايىدىن ۋە كىنەز ۋاسىلىسىنىڭ قايناقسۇ كۆتۈرۈپ كېلىۋېتىپ ئارىلىقتا ئۇچرىشىپ قالغان ھەم ئېگىلىپ تازىم قىلغان خىزمەتكارىنىڭ چىرايىدىن ئوقۇۋالدى.

قېرى كىنەز بۈگۈن ئەتىگەن قىزىغا پەۋقۇلئاددە مېھرىۋانلىق ۋە ئېھتىياتچانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلدى. مۇنداق ئېھتىياتچان ھالەتنى كىنەز قىزى ماريە ناھايىتى ياخشى بىلەتتى. بۇ، كىنەز قىزى ماريە ھىساپ مەسلىلىرىنى چۈشەنمىگەنلىكى ئۈچۈن يۈردىكى سىقىلىپ ئورۇق قوللىرىنىڭ بارماقلىرىنى مۇشتۇمىغا تۈگۈشكە باشلىغاندا يۈزىدە پەيدا بولىدىغان ھالەت ئىدى، بۇنداق چاغلاردا قىزىنىڭ يېنىدىن تۇرۇپ كېتەتتى ۋە ھامان بىر سۆزنى بىر قانچە مەرتىبە تەكرارلاپ ئېيتاتتى.

ئۇ دەرھال ئەمىلى ئىشقا ئۆتتى - دە، كىنەز قىزىنى "سىز" دەپ سۆزلەشكە باشلىدى.

— سىزنىڭ توغرىڭىزدا ماڭا ئېغىز ئېچىشتى، — دېدى كىنەز ساختىلىق بىلەن ئىلجىيىپ، — سېز ئالدىڭىز دەپ ئويلايمەن، —

ددى داۋام قىلىپ، — كىنەز ۋاسىلى ئۆزىنىڭ ئاسراندىسىنى (نىكولاي ئاندرېيېۋىچ نىمە ئۈچۈندۇ ئاناتولىنى ئاسراندى دەيتتى) مېنىڭ چىرايلىق كۆزۈمگە كۆرسىتىش ئۈچۈن ئېلىپ كەلگەن ئەمەس. ماڭا ئاخشام سىزنىڭ توغرىڭىزدا تەكىلىپ بەردى. سىز مېنىڭ پەيلىمنى بىلىسىز، بۇنى سىزگە ئىتتىرىپ قويدۇم.

— مەن سىزنىڭ گېپىڭىزنى قانداق چۈشىنەي، mon père (جېنىم ئاتا)؟ — دىدى كىنەز قىزى ئاۋال تاتىرىپ ۋە كېيىن قىزىرىپ.

— قانداق چۈشىنەي دىگىنىڭ نىمىسى! — ئاچچىغى بىلەن ۋاقىردى ئاتىسى، — كىنەز ۋاسىلى سېنى كېلىنىلىككە لايىق كۆرۈپ — ئاسراندىسىغا ئېلىپ بەرمەكچى، مانا شۇنداق چۈشەن، قانداق جۈشەنمەكچىدىڭ؟! سېنىڭدىن سوراۋاتمەن.

— بىلمەيمەن. ئۆزىڭىز بىلىسىز، mon père (جېنىم ئاتا)، — دىدى پىچىرلاپ كىنەز قىزى.

— مەن؟ مەن؟ مەن نىمە دەيمەن؟ مېنى قويۇڭ بىر تەرەپتە. ئەگەر مەن تەگمەيمەن. سىز نىمە دەيسىز؟ مانا شۇنى بىلىگىم كېلىدۇ.

كىنەز قىزى ئاتىسىنىڭ بۇ ئىشقا قوشۇلمايدىغانلىغىنى بىلدى، لېكىن شۇ پەيتتە ھاياتىمنىڭ تەقىدىرى ھازىر ھەل بولىدۇ ياكى ھىچقاچان ھەل بولمايدۇ دىگەن پىكىر ئۇنىڭ خىيالغا كەلدى. ئۇ ئاتىسى قاراپ تۇرغاندا ھىچنىمىنى ئويلىمايدىغانلىغىنى ۋە ئادىتى بويىچە پەقەت باش ئېگىش لازىملىغىنى سېزىپ، ئۇنىڭ قاراشلىرىنى كۆرمەسلىك ئۈچۈن يەرگە قارىدى — دە:

— مېنىڭ بىردىن — بىر خاھىشىم — سىزنىڭ تەلىۋىڭىزنى

ئورۇنلاش، — دىدى، — لېكىن ئەگەر ئۆزەمنىڭ خاھىشىنى
ئېيتىش لازىم بولسا.....

كىنەز قىزى گېپىنى تۈگىتىشكە ئۈلگۈرەلمەي قالدى. كىنەز
ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈۋەتتى.

— ناھايىتى ياخشى! — دەپ ۋاقىرىدى كىنەز، — ئۇ سېنى
مال-دۇنيالىرىڭ بىلەن بىللە بۇرپىنى خېنىم ئۈچۈنلا ئال-
دۇ..... بۇرپىنى خېنىم خوتۇن بولىدۇ، سەن بولساڭ...

كىنەز توختاپ قالدى. ئۇ بۇ گەپلەرنىڭ قىزدا قانداق تەسىرات
پەيدا قىلغانلىغىنى بايقىدى. كىنەز قىزى بېشىنى تۆۋەن سالدى ۋە
يىغلاپ تاشلىماقچى بولاتتى.

— بولدى، بولدى، چاقچاق سۆز، چاقچاق قىلىۋاتمەن، — دىدى
كىنەز، — شۇنى ئېسىڭدە تۇتقىنكى، كىنەز قىزى: مەن، قىز ئەز
تاللاشقا تولۇق ھوقۇقلۇق دىگەن قائىدىنى چىڭ تۇتمەن. مەن ئىخ-
تىيارىڭنى ئۆزەڭگە بېرىمەن. شۇنى ئېسىڭدە تۇت: بەخت-تەلىپىڭ
شۇ مەسىلىنى قانداق ھەل قىلىشىڭغا باغلىق. مېنىڭ توغرامدا گەپ
قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق.

— لېكىن، مەن بىلمەيمەن..... mon père (جېنىم ئاتا).
— قوي بۇ گەپلەرنى! ئۇ سېنىمۇ، باشقىسىنىمۇ — كىمنى ئالغىن
دىگەن بولسا شۇنىڭغا ئويلىنىشى كېرەك؛ لېكىن سېنىڭ ئىختىيارىڭ
بولسا ئۆزەڭدە..... قېنى، تۇر، ئۆيۈڭگە كىرىپ ئوبدان ئويلىنىپ
باق، بىر سائەتتىن كېيىن بۇ يەرگە كەل ۋە شۇلارنىڭ ئالدىدا:
بولدۇ ياكى ياق دەپ گېپىڭنى ئېيت. مەن بىلىمەن، ھازىر كىرىپ
ئىبادەت قىلسەن. مەيلى ئىبادىتىڭنىمۇ قىلىۋەر. لېكىن ئوبدان
ئويلاپ كۆر، بار.

— بولىدۇ ياكى ياق، بولىدۇ ياكى ياق! — كىنەز قىزى خۇددى تۇمان ئىچىدە قېلىپ يولدىن ئېزىقىپ قالغان كىشىدەك تىستىرەپ ئۆيدىن چىقىپ كېتىۋاتقان چاغدا، كىنەز مۇشۇنداق ۋاقىراپ قالدى.

ئۇنىڭ تەقدىرى ھەل قىلىندى، بەلكى بەختلىك ھالدا ھەل قىلىندى. لېكىن ئاتىسىنىڭ بۇرپىنى خېنىم توغرىسىدا دىگەن گەپلىرى — بۇ كىنايە قورقۇنچلۇق ئىدى. بۇ ناتوغرا دەپ پەرەزمۇ قىلايلىق، لېكىن بۇ يەنىلا قورقۇنچلۇق ئىدى. ئۇنىڭ بۇ توغرىدا ئويلىماسلىقى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇ توپ — توغرا قىشلىق باغدىن ئۆتۈپ، ھىچبىر تەرەپكە قارىماي، كۆزىگە ھىچنەرسە كۆرۈنمەي، قۇلىغىغا ھىچنەرسە كىرمەي كېتىۋاتقىنىدا، بىردىنلا بۇرپىنى خېنىمنىڭ تونۇش ئاۋازى ئويغىتىۋەتتى. كىنەز قىزى بېشىنى كۆتىرىپ قاراپ، ئىككى قەدەم نېرىدا فرانسۇز قىزىنى قۇچاغلىۋالغان ۋە ئۇنىڭغا پىچىرلاپ بىر نىمىلەرنى دەۋاتقان ئاناتولىنى كۆرۈپ قالدى. چىرايلىق يۈزىدە تەشۋىش ئىپادىلىنىپ تۇرغان ئاناتول كىنەز قىزى ماريىگە ئۆرۈلۈپ قارىدى — يۇ، ئەمما بىرىنچى دەقىقىدە قولىنى بۇرپىنى خېنىمنىڭ بېلىدىن بوشاتمىدى، بۇرپىنى خېنىم بۇ چاغدا تېخى كىنەز قىزىنى كۆرمىگەن ئىدى.

ئاتاتولىنىڭ چىرايى ”كىم ئۇ؟ نىمە ئۈچۈن؟ توختاپ تۇرۇڭا!“ — دىگەندەك قىلاتتى. كىنەز قىزى ھىچنەرسە دىمەستىن، ئىككىسىگە قارىغىنىچە تۇرۇپ قالدى. ئۇ بۇ ئەھۋالنى چۈشىنەلمەيتتى. ئەڭ ئاخىرىدا بۇرپىنى خېنىم ۋاقىراپ تاشلىدى — دە، قېچىپ كەتتى. ئاناتول كىنەز قىزى ماريىنى خۇددى بۇ غەلىتە ئەھۋال ئۈستىدىن كۈلۈپ كېتىشكە تەكلىپ قىلغاندەك، ئۇنىڭغا شات — خۇرام

تەبەسسۇم بىلەن تازىم قىلدى ۋە يەلكىسىنى قىسىپ، ئۆزى تۇرۇۋاتقان ئۆينىڭ ئىشىكى تەرەپكە قاراپ ماڭدى. بىر سائەتتىن كېيىن تىخون كىنەز قىزى ماریيەنى چاقىرىپ كەلدى. ئۇ كىنەز قىزىنى كىنەزنىڭ ئالدىغا بېرىشقا چاقىرغان ئىدى ۋە كىنەز ۋاسلى سېرگېيېۋىچىمۇ شۇ يەردە ئىكەنلىكىنى قوشۇپ ئېيتىپ قويدى. تىخون كەلگەندە كىنەز قىزى ئۆز خانىسىدىكى دىۋاندا ئولتۇراتتى ۋە يىغلاۋاتقان بۇرېننى خېنىم ئۇنىڭ قۇچىغىدا ئىدى. كىنەز قىزى ماریيە ئۇنىڭ بېشىنى ئاستا سىلايتتى. كىنەز قىزىنىڭ بۇرۇنقىدەك خاتىرجەم ۋە پارلاپ تۇرىدىغان چىرايلىق كۆزلىرى مېھرى-مۇھەببەتتىن ۋە ئېچىنىش بىلەن بۇرېننى خېنىمنىڭ چىرايلىق كۆزلىرىگە قارايتتى.

— Non, princesse, je susi perdue pour toujours dans votre couer (ياق، كىنەز قىزى، مەن سىزنىڭ خەيرىغاھلىغىڭىزنى مەڭگۈ يوقاتتىم)، — دىدى بۇرېننى خېنىم.

— Pourquoi? Je vous aime plus, que jamais (نېمە ئۈچۈن؟ مەن سىزنى ئىلگىرىكىدىنمۇ ياخشى كۆرىمەن، سىزنىڭ بەختىڭىز ئۈچۈن قولۇمدىن كەلگەن ھەممە ئىشنى قىلىمەن، — دىدى كىنەز قىزى ماریيە، — est — et je tâcherai de faire tout ce qui en mon pouvoir pour votre bonheur. (لېكىن ئەمدى سىز مەندىن يىرگىنىسىز، سىز پاكسىز، مەندىن يىرگىنىشىڭىز كېرەك؛ سىز ئىشقىۋاز-لىققا بېرىلىشنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ھېچقاچان بىلمەيسىز! ئاھ، بىچارە ئانام.)

— Je comprends tout (ھەممە گەپنى چۈشەندىم)، — دەپ جاۋاپ بەردى كىنەز قىزى ماریيە غەمكىنلىك بىلەن كۈلۈپ تۇرۇپ،

— خاتىرجەم بولۇڭ دوستۇم. مەن ئاتام قېشىغا بارىمەن، — دېدى ۋە چىقىپ كەتتى.

كىنەز قىزى ماريە كىرگەندە كىنەز ۋاسىلى پۇتلىرىنى ئىگىز قويۇپ مىنگەشتۈرۈپ، تاماكا قۇتىسىنى قولىدا تۇتۇپ، بۇ ئىشنىڭ زادى بولماسلىغىنى ئالدىنقىلا سەزگەن ۋە ئۆزىنىڭ سەزگۈرلىكى ئۈچۈن ئۆزى ئېچىنغان ھەم كۈلگەندەك، يۈزىدە مېھرىۋان تەبەسسۇم بىلەن ئولتۇراتتى. ئۇ بىر چىمدىم تاماكنى ئالدىراپ تېنەپ بۇرنىغا يېقىن كەلتۈرۈپ پۇرۇۋالدى.

— Ah, ma bonne, ma bonne (ۋاي سۆيۈملۈك قىزىم، سۆيۈملۈك قىزىم)، — دېدى كىنەز ۋاسىلى ئورنىدىن تۇرۇۋېتىپ كىنەز قىزىنىڭ ئىككى قولىنى تۇتۇپ. كېيىن بىر ئۇھ تارتىپ قوشۇپ قويدى:

— Le sort de mon fils est en vos mains. Décidez, ma bonne, ma chère, ma douce Marie, qui j'ai toujours aimée, comme ma fille (ئوغلۇمنىڭ تەقدىرى سىزنىڭ قولىڭىزدا. ئۆزىڭىز ھەل قىلىڭ، سۆيۈملۈك، قىممەتلىك قىزىم، مېھرىبانىم ماريە. مەن سىزنى ھەمىشە ئۆز قىزىمدەك ياخشى كۆرىمەن.)

بۇ گەپلەردىن كېيىن ئۇ ئارقىغا داڭدى، كۆزلىرىدە ھەقىقەتەن ياش پەيدا بولدى.

— ھىڭ... ھىڭ... — دەپ كىنەز نىكولاي ئاندىرېيېۋىچ دىمىغىنى قېقىپ ئولتۇراتتى. — كىنەز ئۆز ئاسراندىسى... ئوغلى نامىدىن سېنىڭدىن سوراۋاتىدۇ. كىنەز ئاناتول كۇراگىنىغا خوتۇن بولۇشنى خالامسەن ياكى خالسامسەن؟ بولىدۇ ياكى ياق دەپ

ئېيت! — دەپ ۋاقرىدى كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ، — ئۇنىڭدىن كېيىن مەنمۇ ئۆز پىكرىمنى بايان قىلىش ھوقوقۇمنى ساقلاپ قال-مەن. شۇنداق، ئۆز پىكرىمنى ۋە پەقەت ئۆز پىكرىمنى، — دەپ قوشۇپ قويدى كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ كىنەز ۋاسىلىغا قاراپ ئۇنىڭ يالۋۇرۇۋاتقان قىياپىتىگە جاۋاب بېرىپ، — بولامدۇ ياكى ياق؟

— مېنىڭ خاھىشىم، *mon père* (ئاتا)، ھىچقاچان سىزنى تاش-لاپ كەتمەسلىك، ھىچقاچان ئۆز ھاياتىمنى سىزدىن ئاجراتماس-لىق. مەن ئەرگە تېگىشنى خالىمايمەن، — دىدى كىنەز قىزى قەتئە-لىك بىلەن چىرايلىق كۆزلىرىنى كىنەز ۋاسىلىغا ۋە ئاتىسىغا تىكىپ قاراپ تۇرۇپ.

— يالغان گەپ، ئەخمەقلىق! يالغان، يالغان، يالغان! — دەپ قاپىغىنى تۇرۇپ ۋاقرىدى كىنەز نىكولاي ئاندرېيېۋىچ ۋە قىزىنىڭ قولىنى تۇتۇپ ئالدىغا تارتتى، لېكىن سۆيىمەستىن بېشىنى سەل-پەل ئېگىشتۈرۈپ پىشانىسىنى ئۇنىڭ پىشانىسىغا تەككۈزدى-يۇ، قولىنى شۇنداق سىقتىكى، كىنەز قىزى يۈزىنى پۈرۈشتۈرۈپ ۋاقرىپ تاشلىدى.

كىنەز ۋاسىلى ئورنىدىن تۇردى.

— *Ma chère, je vous dirai, que c'est un moment que je n'oublierai jamais, jamais; mais, ma bonne, est-ce que vous ne nous donnerez pas un peu d'esprance de toucher ce coeur si bon, si gènereux. Dites, que peut-être... L'avenir est si grand. Dites peut-être.* قىزىم، مەن سىزگە ئېيتسام، بۇ مىۋتالارنى ھىچقاچان ئۇنۇتمايمەن.

لېكىن، مېھرىبان قىزىم، سىز بۇنچىلىك مېھرى - شەپقەتلىك ۋە بۇنچىلىك ئالجاناپ يۈرەكنى ھايجانغا سالغىدەك كىچىككىنە ئۈمىتنى بولسىمۇ بىزگە بەرمەمسىز؟ ئېيتىڭا: بولۇپ قالار..... كېلىچەك تېخى ئۇزاق. ئېيتىڭا: بولۇپ قالار.)

— كىنەز، مەن كۆڭلۈمدىكى ھەممە گەپلىرىمنى ئېيتتىم. مەن سىزنىڭ ماڭا بەرگەن شان - شەرىپىڭىزگە رەھمەت ئېيتىمەن، لېكىن ھېچقاچان سىزنىڭ ئوغللىڭىزغا خوتۇن بولمايمەن.

— بولدى، مەسىلە پۈتتى دوستۇم! كەلگىنىڭىزگە ناھايىتى خۇر - سەنمەن، ناھايىتى خۇرسەن. ئويۇڭىزگە كىر كىنەز قىزى، — دىدى قېرى كىنەز، — كەلگىنىڭىزگە ناھايىتى خۇرسەنمەن، ناھايىتى خۇر - سەن، — دەپ تەكرارلىدى كىنەز ۋاسىلىنى قۇچاقلاپ.

”مېنىڭ ئارزۇيۇم باشقا“ دەيتتى كىنەز قىزى ماريە كۆڭلىدە، ”مېنىڭ ئارزۇيۇم — باشقىچە بەخت بىلەن، ئىنسانغا مۇھەببەت ۋە ئۆزەمنى پىدا قىلىش بىلەن بەختلىك بولۇش. مېنىڭ ئۈچۈن قانچە - لىك مۈشكۈل بولسا بولسۇن، مەن بىچارە Amélie نى بەختلىك قىلىمەن. ئۇ بۇ يىگىتنى ھەددىدىن تاشقىرى ياخشى كۆرىدۇ. Amélie ئۆزىنىڭ قىلمىشىغا ھەددىدىن تاشقىرى پۇشايمان قىلىپ قىيىنلىۋاتىدۇ. بۇ ئىككىسىنىڭ بېشىنى قوشۇپ قويۇش ئۈچۈن ھەممە ئىشنى قىلىمەن. ئەگەر بۇ يىگىت ئۇنى ئېلىشقا قادىر بولمىسا، مەن ئۆزەم Amélie گە پۇل بېرىمەن، ئاتامدىن ۋە ئاندىرىدىن ياردەم سورايمەن. Amélie ئۇنىڭغا تەگسە، مەن ناھايىتى خۇرسەن بولاتتىم. ئۇ شۇنچىلىك بەختسىز، مۇساپىر، غېرىپ، تايىنىدىغان ھېچنەمىسى يوق! يا خۇدايىم، ئۇ ئۆزىنى شۇنچىلىك يوقىتىپ قويغان تۇرسا، بۇ يىگىتنى ھەددىدىن تاشقىرى ياخشى كۆرىدىكەن - دە. ئۇنىڭ

ئورنىدا مەن بولغىنىمدىمۇ، بەلكى شۇنداق بولاتتىم!.....“ — دەپ
ئويلايتتى كىنەز قىزى ماريە.

6

روستوۋلار ئائىلىسى ئۇزاق ۋاقىتتىن بېرى نىكولۇشكىدىن خەت -
خەۋەر ئالالماي كېلىۋاتاتتى؛ پەقەت قىش ئوتتۇرىسىدا گراف بىر
پارچە خەتنى تاپشۇرۇۋالدى، خەتتىكى ئادرىستىن گراف ئوغلىنىڭ
قولىنى تونۇۋالغان ئىدى. خەتنى تاپشۇرۇۋالغاندىن كېيىن، گراف
تەشۋىشلەنگەن ۋە ئالدىرىغان ھالدا، ھىچكىم بايقاپ قالمسۇن دەپ
قورقۇپ، ئايىغىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ ھوجرىسىغا كىردى. دە، ئىشىكىنى
يېپىپ خەتنى ئوقۇشقا باشلىدى. ئاننا مىخايلوۋنا خەت كەلگەنلىكىنى
ئوقۇپ (ئۇ ئۆيدە بولۇۋاتقان ھەممە ئىشلارنى بىلىپ تۇراتتى)،
ئاستا قەدەم تاشلاپ گرافنىڭ ئالدىغا كىردى. گراف قولدا خەتنى
تۇتۇپ، ھەم يىغلاۋاتقان ھەم كۈلۈۋاتقان ھالەتتە ئوقۇۋاتاتتى.
ئاننا مىخايلوۋنا ئەھۋالنىڭ ياخشىلانغانلىغىغا قارىماي، يەنىلا
روستوۋلارنىڭ ئۆيىدە تۇراتتى.

— Mon bon ami? (ھە، ئەزىز دوستۇم؟) — دىدى ئاننا
مىخايلوۋنا گراف يىغلىسا يىغلاشقا، كۈلسە كۈلۈشكە تەييار غەمكىن
قىياپەتتە سوئال نەزىرى بىلەن قاراپ.

گراف تېخىمۇ قاتتىق يىغلاپ كەتتى.

— نىكولۇشكا... خەت... يارىدار... بو... لىغان... ma chère،
يارىدار... باغرىم... گرافزادە... ئەپتىسەر بوپتۇ... خۇداغا شۈكۈر...
گرافزادىغا قانداق ئېيتىمەن؟...

ئاننا مىخايلوۋنا ئۇنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ، قول ياغلىغى بىلەن ئۇنىڭ كۆز ياشلىرىنى ھەتتا خەتكە تېمىپ چۈشكەن ياشلىرىنى ۋە ئۆز ياشلىرىنىمۇ ئېرتتى، خەتنى ئوقۇپ گرافقا تەسەللى بەردى ۋە تاماقتىن چايغىچە بولغان ئارىلىقتا گراف ئايىمىنى بۇ خەۋەرگە تەييارلايمەن، چايدىن كېيىن خۇدا يار بەرسە، ھەممىسىنى ئېيتىمەن دەپ ۋەدە بەردى.

ئاننا مىخايلوۋنا تاماق ۋاقتىدا پەقەت ئۇرۇش خەۋەرلىرى توغرىسىدا، نىكولۇشكا توغرىسىدىلا سۆزلىدى؛ گەرچە بۇنى ئۆزى بىلگەن بولسىمۇ، ئاخىرقى بىر پارچە خەت ئۇنىڭدىن قاچان كەلگەن دەپ ئىككى قېتىم سوراپ قويدى ۋە ھە دىگەندىلا، ئېھتىمال، ھازىرلا خەت كېلىپ قالار دەپ قويدى. ھەر قېتىم مۇشۇنداق ئىما-ئىشارەت قىلغان چاغدا، گراف ئايىم تىنچسىزلىنىشقا ۋە تەشۋىشلەنگەن ھالدا بىردەم گرافقا، بىردەم ئاننا مىخايلوۋناغا قاراشقا باشلىدى، ئاننا مىخايلوۋنا بولسا ناھايىتى ئۈستىلىق بىلەن گەپنى دەرھال ئەھمىيەتسىز نەرسىلەرگە بۇرۇۋەتتى. ئائىلىدە ھەممىدىن كۆپرەك زىرەك بولغان ناتاشا بۇ گەپلەرنىڭ ئاھاڭمىدىن، كۆز قاراشلار ۋە چىرايدىكى ئىپادىلەردىن بىر نەرسىنى بايقىدى. دە، تاماق باشلانغاندىلا قول-غىنى دىڭ تۇتۇپ، ئاتىسى بىلەن ئاننا مىخايلوۋنا ئارىسىدا ئاكسىغا دائىر بىرەر گەپ بارلىغىنى ۋە ئاننا مىخايلوۋنا بۇ خەۋەر مۇناسىۋىتى بىلەن ئۇلارنى روھىي جەھەتتە تەييارلاۋاتقانلىغىنى سېزىۋالدى. ناتاشا تارتىنچاق بولسىمۇ (ئۇ ئانىسىنىڭ نىكولۇشكا توغرىسىدىكى مۇنداق خەۋەرلەرنى كۆتۈرەلمەسلىكىنىمۇ بىلەتتى)، تاماق ۋاقتىدا بۇ ھەقتە بىرەر نەرسىنى سوراشقا جۈرئەت قىلالىمىدى ۋە كۆڭلى پەرىشان بولغانلىقتىن تاماق ۋاقتىدا گېلىدىن ھىچنەرسە ئۆتمەي،

ئوقۇتقۇچىسىنىڭ تەنبەھلىرىگىمۇ قۇلاق سالماي، شرەدە ئۆزىنى
ئۇ ياق - بۇ ياققا تاشلاپ ئولتۇراتتى. تاماقتىن كېيىن ئاننا مىخايلوۋنا -
نىڭ ئارقىسىدىن چېپىپ بېرىپ، ئىستىراھەت بۆلجىسىدە ئۇنىڭ
بويىغا ئېسىلدى.

— ھامما، جېنىم ھامما، ئېيتىڭغا، نىمە بوپتۇ؟

— ھىچنەرسە بولغىنى يوق، جېنىم قىزىم.

— ياق، جېنىم ھامما، سۆيۈملۈك ھامما، دىگىنىڭىز بولسۇن،
ئېيتىڭغا، سىز بىر نەرسىنى بىلىسىز، بىلىمەن، بولمىسا قويۇپ
بەرمەيمەن.

ئاننا مىخايلوۋنا بېشىنى چايقىدى.

— Vous êtes une fine mouche, mon enfant (نىمە

دىگەن شەيتان قىز سەن - ھە)، — دىدى ئۇ.

— نىكولېنكىدىن خەت كەپتىمۇ؟ شۇنداقتۇ! — دەپ ۋاقىرىدى
ئاتاشا ئاننا مىخايلوۋنانىڭ يۈزىدە ئىپادىلىنىپ تۇرغان تەستىقلە -
گۈچى مەنىنى ئوقۇۋېلىپ.

— لېكىن، خۇدا ھەققى، ناھايىتى ئېھتىيات قىل: ئاناڭ ئاڭلاپ
قالسا، قانداق بولۇشىنى ئۆزەڭ بىلىسەنغۇ.

— بولىدۇ، بولىدۇ، لېكىن، ئېيتىپ بېرىڭغا. ئېيتمايمسىز؟ مەيلى،
ئۇنداق بولسا، ھازىر بېرىپ ئېيتىمەن.

ئاننا مىخايلوۋنا ھىچكىمگە ئېيتماسلىق شەرتى بىلەن خەتنىڭ
مەزمۇنىنى ئاتاشاغا قىسقىغىنە ئېيتىپ بەردى.

ئەزىرايى خۇدا، ئېيتسام خۇدا ئۇرسۇن، — دىدى ئاتاشا
چوقۇنۇپ، — ھىچكىمگە ئېيتمايمەن، — دىدى - دە، يۈگرىگەن
پېتى سونىيەنىڭ ئالدىغا باردى.

— نىكولىنىكا... يارىدار... خەت... — دىدى ئۇ سونىيەگە تەنە —
تەنە ۋە خوشاللىق بىلەن.

— Nicolas! (نىكولاي) — سونىيە پەقەت شۇ سۆزنىلا قىلدى — يۇ،
رەڭگى بىردىنلا ئۆچۈپ كەتتى.

ئاكسىنىڭ يارىدار بولغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەرنىڭ سونىيەدە
پەيدا قىلغان تەسىراتىنى كۆرگەن ناتاشا بۇ خەۋەرنىڭ قايغۇلۇق
تەرىپىنى بىرىنچى مەرتىۋە سەزدى.

ئۇ سونىيەگە ئۆزىنى تاشلىدى — دە، ئۇنى قۇچاڭلاپ تۇرۇپ
يىغلاشقا باشلىدى.

— سەل — پەل يارىدار بولغان ئىكەن، لېكىن ئەپىتسەرلىك دەرد —
جىسىگە كۆتۈرۈپتۇ؛ ئۇ ھازىر ساغلام، خەتتىمۇ ئۆزى يېزىپتۇ، —
دىدى ناتاشا يىغا ئارىلاش.

— مانا، مانا، سىلەر ئاياللار، ھەممىڭلار مۇشۇنداق يىغلاڭغۇ
كېلىسىلەر، — دىدى پېتە قەتئى ۋە چوڭ قەدەم بىلەن ئۆيىدە
ئۇ ياقىتىن — بۇ ياققا مېڭىپ يۈرۈپ، — مەن ئاكامنىڭ چوڭ خىزمەت
كۆرسەتكەنلىكىگە ناھايىتى سۆيۈنمەن، ھەقىقەتەن ناھايىتى سۆيۈ —
نمەن. سىلەر ھەمىشە كۆز يېشى قىلىشقا تەييار تۇرۇسىلەر! ھىچنە —
منى چۈشەنمەيسىلەر.

ناتاشا يىغا ئارىلاش كۈلۈمسىرەپ قويدى.

— سەن خەتنى ئوقۇمىدىڭمۇ؟ — دەپ سورىدى سونىيە.

— ئوقۇغىنىم يوق. لېكىن ئاننا مىخايلوۋنا: ئۇ ساقىيىپ كېتىپتۇ
ۋە ئاللىقاچان ئەپىتسەر بوپتۇ، دىدى.

— خۇداغا شۈكۈر، — دىدى سونىيە چوقۇنۇپ، — لېكىن،
ئۇ سېنى ئالداپ قويغان بولسا؟ يۈر، ئانىمىز قېشىغا بارايلى.

پېتە گەپ قىلماستىن ئۆيدە ئۇ ياقىن - بۇ ياققا مېڭىپ يۈرەتتى .
— ئەگەر مەن نىكولۇشكىنىڭ ئورنىدا بولغان بولسام، بۇ فرادى -
سۆزلەرنى تېخىمۇ كۆپ ئۆلتۈرگەن بولاتتىم، — دىدى ئۇ، — ئۇلار
ئەنە شۇنداق ئەبلەخلەر! مەن بۇ ئەبلەخلەرنى ئۆلتۈرۈۋېرىپ،
ئۇلارنىڭ جەسەتلىرىدىن ھەممە يەردە دۆۋىلەرنى پەيدا قىلغان
بولاتتىم، — دىدى پېتە يەنە داۋام قىلىپ .

— ئاغزىڭنى يۇم، پېتە، سەن نىمە دىگەن ئەخمەق! ...
— مەن ئەخمەق ئەمەس، ئەرزىمىگەن ئىشلارغا يىغلاۋېرىدىغانلار
ئەخمەق، — دىدى پېتە .

— ئۇنتۇپ قالمىدىڭمۇ ئۇنى؟ — دەپ بىر ئاز جىملىقتىن كېيىن
بىردىنلا سورىدى ناتاشا. سونىيە كۈلۈمسىرەپ قويدى .

— Nicolas نىمۇ؟

— ياق، سونىيە، ئۇنىڭ ھەممە گەپلىرى، ھەممە قىلىقلىرى،
ھەممىسى، ھەممىسى ئېسىڭدە بارمۇ؟ — دىدى ناتاشا، ئۆز سۆزىدە -
رىگە جىددى مەنە بەرمەكچى بولسا كېرەك، قوللىرى ۋە بېشىنى
ئالاھىدە ئېتىۋار بىلەن ھەركەتلەندۈرۈپ، — نىكولېنىڭمۇ ئېسىمدە
تۇرۇپتۇ، ئۇنى ناھايىتى ئېنىق ئەسلەيمەن، — دىدى ئۇ، — ئەمما
بورسىنى ئېسىمدىن چىقىرىپ قويۇپتىمەن. تامامەن ئېسىمدە يوق...
— نىمە؟ بورسىنى ئېسىڭدىن چىقىرىپ قويدۇڭمۇ؟ — دەپ
سورىدى سونىيە ئەجەپلىنىپ .

— ياق، ئېسىمدىن چىقىشىغۇ چىققىنى يوق، — مەن ئۇنىڭ
قانداقلىغىنى بىلىمەن، لېكىن نىكولېنىڭدەك ئەمەس - تە. كۆزۈمنى
يۇمسام، نىكولېنىڭ كۆز ئالدىغا كېلىدۇ، لېكىن بورسى كۆز ئالدىغا
كەلمەيدۇ (ئۇ كۆزىنى يومدى)، مانا، ھىچ كۆزۈمگە كۆرۈنمەيدۇ .

— ئاھ، ناتاشا! — دېدى سونىيە تەننەنە ۋە جىددى ئەلپازى بىلەن دوستىغا قاراپ، گويا ھازىر ئېيتماقچى بولغان گەپلىرىنى ئاڭلاشقا دوستىنى مۇناسىپ كۆرمىگەندەك ۋە گويا چاخچاق قىلىش مۇمكىن بولمايدىغان قانداقتۇ باشقا بىر كىشىگە سۆزلەۋاتقانداك تەرزىدە، — مەن سېنىڭ ئاكاڭنى ياخشى كۆرۈپ قالغان ئىكەنمەن، ئۇنىڭ بېشىغا نىمە كەلسە كەلسۇن، ئۆز بېشىغا نىمە كەلسە كەلسۇن، بەربىر مەن ئۇنى پۈتۈن ئۆمرۈم بويى ياخشى كۆرگىنىمچە قالمەن.

ناتاشا ھەيران بولغان ۋە قىزىقسىنغان كۆزلىرى بىلەن سونىيەگە قاراپ تۇرغىنىچە جىم بولۇپ قالدى. ئۇ سونىيە دىگەن گەپلەرنىڭ راست ئىكەنلىكىنى ۋە دىگەن مۇھەببەتنىڭ بولغانلىغىنى سەزدى؛ لېكىن ناتاشا بۇنداق نەرسىنىڭ تېگىگە تېخى يەتمەيتتى. ئۇ شۇنداق بولۇش مۇمكىنلىكىگە ئىشىنەتتى، لېكىن چۈشەنمەيتتى.

— سەن نىكولېنكىغا خەت يازامسەن؟ — دەپ سورىدى ناتاشا. سونىيە ئويلىنىپ قالدى. Nicolas قا قانداق خەت يېزىش ۋە يېزىش لازىممۇ — ئەمەس دىگەن مەسىلە ئۇنى قىيناپ بېشىنى قاتۇراتتى. ھازىر ئۇ ئەپتسەر ۋە قەھرىمانلارچە يارىدار بولۇپ قالغان چاغدا، خەت يېزىپ ئۆزىنى ۋە ئۇنىڭ بەرگەن ۋەدىسىنى ئەسلىتىپ قويۇش ياخشى بولارمىكىن؟

— بىلمەيمەن؛ مەن ئويلايمەنكى، ئەگەر ئۇ يازسا، مەنمۇ يازمەن، — دېدى سونىيە قىزىرىپ.

— سەن ئۇنىڭغا خەت يېزىشتىن ئۇيالماسەن؟

— ياق، — دېدى سونىيە ئىلجىيىپ.

— مەن بۇرسقا خەت يېزىشتىن ئويلىمەن، يازمايمەن.

— نېمىشقا ئۇيىلمىسەن؟

— ئۇيىلمىمەنغۇ. تاڭ، بىلىمەيمەن. ئوڭايىسىزلىق، ئۇيات ھېس قىلىمەن.

— نېمە سەۋەپتىن ئۇيىلىدىغانلىغىنى مەن بىلىمەن، — دېدى پېتە ناتاشنىڭ ھېلىقى گېپىگە ئاچچىغلىنىپ، — شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ئۇ ئەنە شۇ سېمىز كۆز ئەينەكلىكنى ياخشى كۆرۈپ قالغان (پېتە ئۆزىنىڭ ئادىشى بولمىش يېڭى گرافى بېزىئوخوۋنى شۇنداق دەپ ئاتايتتى)؛ ئەمدى مانا بۇ ناخشىچىنى ياخشى كۆرۈپ قاپتۇ (پېتە ناخشىچى دەپ ناتاشنىڭ ناخشا مۇئەللىمى ئىتالىيلىكىنى ئاتايتتى)؛ شو سەۋەپتىنمۇ ئۇيىلىدۇ.

— پېتە، نېمىشقا تېتىقسىز سەن! — دېدى ناتاشا.

— تېتىقسىز بولساممۇ سەنچىلىك ئەمەسمەن، ئانا، — دېدى توققۇز ياشلىق پېتە، خۇددى چوڭ كىشىلەردەك قىياپەتتە. گرافى ئايمى تاماق ۋاقتىدا ئانىغا مىخايىلوۋنانىڭ كىنايىلىرىنى ئاڭلاپ روھىي جەھەتتە تەييارلىنىپ قالغان ئىدى. ئۇ ئۆز ئۆيىگە كىرىپ كىرىپلۇدا ئولتۇردى. دە، تاماكا قۇتىسىنىڭ قاپقىغىغا ئورنىتىلغان ئوغلىنىڭ كىچىككىنە سۈرىتىدىن كۆزىنى ئۈزۈپ قارايتتى ۋە كۆزلىرىدە ياش ئايلىنىپ يۈرەتتى. ئانىغا مىخايىلوۋنا قولغا خەتنى ئېلىپ، پۇتلىرىنىڭ ئۈچىدە دەسسەپ، گرافى ئايمىنىڭ ئىشىكى ئالدىغا كەلدى. يۇ، توختاپ قالدى.

— كىرمەڭ، — دېدى ئارقىسىدىن كەلگەن قېرى گرافىغا، — كېيىن كىرىسىز، — دەپ ئۆزى ئىچكىرىگە كىرىپ ئىشىكىنى ئېتىۋالدى.

گرافى قۇلىغىنى قۇلۇپ تۇشۇڭىگە يېقىپ قۇلاق سېلىشقا باشلىدى.

ئۇنىڭ قۇلغىغا ئاۋال بىپەرۋالىق بىلەن قىلىنىۋاتقان گەپلەرنىڭ ئاۋازلىرى، كېيىن ئۇزۇندىن-ئۇزۇن گەپ قىلىۋاتقان ئاننا مىخايلوۋا-نانىڭ تاۋۇشلىرى، كېيىن ۋاقىراش ئاۋازلىرى ئاڭلاندى، كېيىن جىمجىتلىق بولدى، كېيىن يەنە ئىككى كىشىنىڭ خۇشخۇي ئاھاڭدا بىللە گەپ قىلىشىۋاتقان ئاۋازلىرى ۋە كېيىن ئاياق تاۋۇشلىرى ئاڭلاندى-دە، شۇنىڭ بىلەن ئاننا مىخايلوۋا گرافقا ئىشكىنى ئاچتى. ئاننا مىخايلوۋانىڭ يۈزىدە مۇرەككەپ ئوپىراتسىيىنى تۈگە-تىپ بولۇپ، سەنئىتىنى باھالاشقا كىشىلەرنى تەكلىپ قىلغان خىرورگنىڭ يۈزىدىكى مەغرۇرلۇق ئىپادىسى كۆرۈنۈپ تۇراتتى.

— C'eta fait! (مانا، ئىش پۈتتى!) — دىدى ئاننا مىخايلوۋا گرافقا تەنتەنە بىلەن گراف ئايىمىنى كۆرسىتىپ. گراف ئايىم بۇ چاغدا بىر قولىدا ئوغلىنىڭ سۈرىتى ئورنىتىلغان تاماكا قۇتىسىنى، يەنە بىر قولىدا خەتنى تۇتقان ھالدا، بىردەم ئۈنى، بىردەم بۇنى سۆيەتتى.

گراف ئايىم گرافنى كۆرۈپ قولىنى ئۇزاتتى-دە، گرافنىڭ چېچى يوق ئايپاڭ بېشىنى كۆكرىگىگە باستى ۋە بېشى ئۈستىدىن يەنە خەتكە ۋە ئوغلىنىڭ سۈرىتىگە قارىدى؛ خەت بىلەن سۈرەتنى يەنە سۆيمەكچى بولۇپ، گرافنىڭ چوققىسىدا چېچى يوق ئايپاڭ بېشىنى نېرىگە ئىتىرىۋەتتى. ۋېرا، ناتاشا، سونىيە ۋە پېستەلەر ئۆيگە كىرىشتى. خەت يەنە ئوقلىشقا باشلىدى. خەتتە ھەربى يۈرۈش ۋە نىكولۇشكا ئۆزى قاتناشقان ئىككى قېتىملىق جەڭ قىسقىچە تەسۋىر-لەنگەن، ئەپتسەر بولغانلىغىنى ئېيتقان ۋە ئايىمى بىلەن ئاتىسىنىڭ قولىنى غايىۋانە سۆيۈپ قويىدىغانلىغى، ئۇلارنىڭ دۇئا-تەلەپ قىلىپ تۇرۇشلىرىنى سورىغانلىغى ئېيتىلغان، يەنە ۋېرا، ناتاشا ۋە

پېتەنى سۆيۈپ قويىمەن دىگەن. بۇنىڭدىن تاشقىرى، ئۇ يەنە جاناب شېلىنىڭ بىلەن شوسس خانىم ۋە تەربىيىچىسىگە سالام ئېيتقان؛ ئۇنىڭدىن باشقا، يەنىلا ياخشى كۆرىدىغان ۋە ھېچقاچان ئېسىدىن چىقارمىغان قەدىرلىك سونىيەنى سۆيۈپ قويۇشنى سورىغان. بۇ گەپ- لەرنى ئاڭلىغان سونىيە شۇنداق قىزىرىپ كەتتىكى، كۆزلىرىگە لىق ياش ئالدى. ئۇ ھەممەيلەننىڭ قاراۋاتقانلىغىدىن خىجىل بولۇپ ئۆزىنى باسالماي، يۈگۈرگەن پېتى زالغا كىردى ۋە ئۇ يەردە پىرىلداپ ئايلىنىپ، كۆيىنىڭنىڭ ئېتىگىنى كۈنلۈك شەكلىدە يايىدى- دە، قىزىرىپ ۋە كۈلۈمسىرەپ پولىدا ئولتۇردى. گراف ئايىم يىغلايتتى. — نىمىشقا يىغلايسىز maman (ئانا)؟ — دىدى ۋېرا، — ئۇنىڭ يازغان خەتلىرىگە يىغلىماي خوشال بولۇش كېرەك.

ۋېرانىڭ بۇ گېپى ناھايىتى توغرا بولسىمۇ، لېكىن گرافىمۇ، گراف ئايىمۇ، ناتاشامۇ — ھەممەيلەن ئۇنىڭغا نارازىلىق نەزىرى بىلەن قاراشتى.

”بۇ كىمنى تارتىپ قالدىكىن!“ دەپ ئويلىدى گراف ئايىم. نىكولۇشكىنىڭ خېتى يۈزلەرچە قېتىم ئوقۇلدى ۋە بۇ خەتنى ئوقۇتۇپ ئاڭلاشنى لايىق كۆرگەنلەر خەتنى قولىدىن بەرمەي ئولتۇرغان گراف ئايىمنىڭ ئالدىغا كىرىشى كېرەك ئىدى. مۇرەببىيە- لەر، بالا باققۇچى خوتۇنلار، مېتىنىكا، بەزى تونۇش- بىلىشلىرى كېلىشتى ۋە گراف ئايىمۇ بۇلارنىڭ ھەرقايسىسىغا ھەر قېتىم خەتنى باشقىدىن لەززەتلىنىش بىلەن ئوقۇپ بېرەتتى ۋە ھەر قېتىم ئوقۇپ بەرگەندە بۇ خەتتىن ئوغلى نىكولۇشكىنىڭ يېڭى پەزىلەتلىرىنى تاپاتتى. گراف ئايىمنى شۇنچە ھەيرانلىقتا قالدۇرغان، ئۇنىڭ ئۈچۈن شۇنچە غەلىتە بولغان ۋە ئۇنى ناھايىتى خوشال قىلغان نەرسە شۇ

ئىدىكى، ئۇنىڭ ئوغلى — مۇندىن يىگىرمە يىل ئىلگىرى قوسىغدا كىچىككىنە قول-پۇتلىرىنى بىلىنەر-بىلىنمەس زورغا قىمىرلاتقان ئوغلى، كۆپ ئەكىلەتكەنلىكى ئۈچۈن گراف بىلەن ئۇرۇشۇپ قېلىشقا سەۋەبچى بولغان ئوغلى، ئاۋال "نەشپۈت"، ئۇنىڭدىن كېيىن "ئانا" دەپ تىلى چىققان شۇ نىكولېنكا ئەمدى يات يۇرتلاردا، يات ئادەم-لەر ئارىسىدا مەرت جەڭچى بولۇپ، ئۆزى يالغۇز، بىراۋنىڭ ياردىمىسىز ۋە يېتەكچىلىگىسىز قانداقتۇ مەردانە ئىشلارنى قىلىپ يۈرەتتى. بالىلارنىڭ بىلىنمەستىنلا بۆشۈكتىكى ھالىتىدىن بارا-بارا چوڭىيىپ بارىدىغانلىغىنى كۆرسىتىدىغان ئەسىرلەردىن بۇيانقى دۇن-ياۋىي تەجىربە گراف ئايىمنىڭ نەزىرىدە مەۋجۇت ئەمەس ئىدى. خۇددى شۇنداق كامالەت باسقۇچىدىن ئۆتكەن مىليون-مىليون كىشى-لەر گويىكى ھېچقاچان بولمىغىنىدەك، ئۇنىڭ ئوغلىنىڭ ھەر بىر كامالەتكە يېتىش باسقۇچىدا كامالەتكە يېتىشى گراف ئايىم ئۈچۈن پەۋقۇلئاددە ھادىسە بولاتتى. گراف ئايىم مۇندىن يىگىرمە يىل ئىلگىرى كۆكرىگىنىڭ ئاستىدا، قانداقتۇ بىر يېرىدە قىمىرلىغان بۇ كىچىككىنە ۋۇجۇتنىڭ بىر كۈنى يىغلايدىغانلىغىغا، ئېمىشكە ۋە سۆز-لەشكە باشلايدىغانلىغىغا ئىشەنمىگەندەك، ھازىرمۇ شۇ ۋۇجۇتنىڭ خېتىگە قارىغاندا ئۇ يەرلەردە كۈچلۈك، جەسۇر ئەركەك، ئوغۇللىرى-نىڭ ۋە ئادەملەرنىڭ نەمۇنىسى بولۇپ يۈرگىنىگە ئىشەنگۈسى كەلمەيتتى.

— نىمە دىگەن ئۇسلۇپ، ئۇ قانداق تەسىرلىك يازغان-ھە! — دەيتتى گراف ئايىم خەتنىڭ تەسۋىر قىسمىنى ئوقۇپ، — نىمە دىگەن يۈكسەك روھ! ئۆزى توغرىسىدا بىرەر ئېغىز سۆزمۇ يوق... بىرەر ئېغىز! قانداقتۇ دېنسىۋو توغرىسىدا يېزىپتۇ، ئۆزى ئۇلارنىڭ ھەممى-

سىدىنىمۇ جەسۇرراقتۇر. چەككەن ئازاپلىرى توغرىسىدا ھېچنىمە دىمەپتۇ. ئالجاناپلىغىغا قاراڭ-ە! ئەنە شۇ نىكولۇش-كام- دە! ھەم- مەيلەننى بىر- بىرلەپ ئەسلەپتۇ! ھېچكىمنى ئېسىدىن چىقارماپتۇ. ئۆزەممۇ ھەمىشە دەيتتىم، تېخى مۇشۇنچىلىك چىغدىلا دەيتتىم.....

بىر ھەپتىدىن كۆپرەك تەييارلىق قىلىشىپ، پۈتۈن ئائىلىدىن نىكولۇشكىغا يېزىلىدىغان خەتلەر يېزىلدى ۋە ئاققا كۆچۈرۈلدى؛ گراف ئايىمنىڭ نازارتى ئاستىدا ۋە گرافنىڭ غەمخورلىغى بىلەن نىكولۇشكىغا كېرەكلىك نەرسىلەر، يېڭىدىن ئۆستۈرۈلگەن ئەپتىسەرنىڭ كىيىم- كېچەكلىرى بىلەن لازىمەتلىكلىرى ئۈچۈن پۇل ھازىرلاندى. تەدبىرلىك خوتۇن ئاننا مىخايلوۋنا ھەتتا ئوغلى بىلەن خەت يېزىشپ تۇرۇشنىڭ ئاسان يوللىرىنىمۇ ئارمىيە دائىرىلىرى ئارقىلىق ئەپلەپ تېپىۋالغان ئىدى. ئۇ خەتلەرنى گۇاردىيىگە قوماندانلىق قىلىپ تۇرغان ئۇلۇغ كىنەز كونسىتانتىن پاۋلوۋچقا ئەۋەتتى. روستوۋ ئائىلىسىدىكىلەر "چەت ئەلدىكى روس گۇاردىيىسى" دىگەن- نىڭ ئۆزى ناھايىتى ئېنىق ئادرېس، ئەگەر خەت گۇاردىيىگە قومان- دانلىق قىلىپ تۇرغان ئۇلۇغ كىنەزگە تەگسە، شۇ يەرگە يېقىن تۇرغان پاۋلوگراد پولكىغا يېتىپ بارماسلىغىدا ھېچقانداق سەۋەپ يوق، دەپ ئويلايتتى؛ شۇنىڭ ئۈچۈن، خەت ۋە پۇللارنى ئۇلۇغ كىنەزنىڭ چاپارمىنى ئارقىلىق بۇرسقا ئەۋەتىدىغان بولدى، بۇرس بولسا بۇ نەرسىلەرنى نىكولۇشكىغا يەتكۈزۈپ بېرىشى كېرەك ئىدى. ئەۋەتىلىدىغان خەتلەر قېرى گراف، گراف ئايىم، پېتە، ۋېرا، ناتاشا، سونىيە تەرىپىدىن يېزىلغان ئىدى، ئەڭ ئاخىرىدا گراف ئۇلۇغ كىيىم- كېچەك ئۈچۈن ئالتە مىڭ سوم پۇل ۋە ھەر خىل نەرسىلەرنى ئەۋەتتى.

كۈتۈزۈۋىنىڭ ئولمۇتس ئەتراپىدا لاگېر قۇرۇپ تۇرغان جەڭگىۋار ئارمىيىسى ئون ئەككىنچى نويابىر كۈنى بولىدىغان كۆرەككە، يەنى روسىيە ۋە ئاۋستىرىيە پادىشاھلىرىنىڭ كۆرىگىگە تەييارلىنىۋاتاتتى. روسىيىدىن تېخى ئەمدىلا يېتىپ كەلگەن گۇاردىيە ئولمۇتستىن ئون بەش چاقىرىم نېرىدا قونۇپ قېلىپ، ئەتىسى ئەتىگەن سائەت ئوندا كۆرەكتىن ئۆتۈش ئۈچۈن توپ-توغرا ئولمۇتس مەيدانىغا كەلدى. نىكولاي روستوۋ شۇ كۈنى بۇرۇننىڭ بىر پارچە خېتىنى تاپشۇ-رۇۋالدى، بۇرۇن بۇ خېتىدە ئۇنىڭغا: ئىزمايىلسوۋسكى پولىكى ئولمۇتستىن ئون بەش چاقىرىم نېرىدە تۇنەيدۇ، ساڭاخەت ۋە پۇل كەپتۇ، سېنى كۈتمەن. كېلىپ ئېلىۋال، دەپ خەۋەر قىلغان ئىدى. روستوۋغا بولۇپمۇ مۇشۇ كۈنلەردە پۇل ناھايىتى زۆرۈر ئىدى، چۈنكى ھەربى يۈرۈشتىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئولمۇتس ئەتراپىدا توختىغان ئارمىيە لاگېرىنى ماللىرى كۆپ ماركىتانتلار ۋە ئاۋستىرىيىلىك جوھۇتلار بېسىپ كەتكەن ئىدى. پاۋلوگراد پولىكىدىكى كىشىلەر ھەربى يۈرۈشتە ئېلىنغان مۇكاپات خوشاللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن زىياپەت ئۈستىگە زىياپەت ئۆتكۈزۈشمەكتە ئىدى ۋە يېقىندا ئولمۇتسقا كېلىپ ئاياللار خىزمەت قىلىدىغان مەيخانا ئاچقان كارولېنا ۋېنگېركانىڭ مەيخانىسىغا بېرىپ كېلىپ تۇرۇشاتتى. روستوۋ ئۆزىنىڭ ئەپتسەرلىككە كۆتىرىلگەنلىكى مۇناسىۋىتى بىلەن يېقىندا زىياپەت بەرگەنلىكى ۋە دېنېسوۋنىڭ بېدۇيىن ناملىق ئېتىنى سېتىۋالغانلىقى ئۈچۈن، تەرەپ-تەرەپتىن يولداشلىرىغا ۋە ماركىتانتلارغا قەرزدار

بولۇپ قالغان ئىدى. بۆرسىنىڭ خېتىنى ئالغاندىن كېيىن، روستوۋ بىر ئاغىنىسى بىلەن بىللە ئولمۇتسقا باردى، ئۇ يەردە تاماق يەپ بىر بوتۇلكا ۋىنو ئىچتى - دە، كېيىن ئۆزى يالغۇز گۋاردىيە لاگېرىغا بېرىپ، ئۇ يەردە ئۆزىنىڭ بالىلىق چاغلىرىدىكى ئاغىنىسىنى ئىزلەشكە باشلىدى. روستوۋ تېخى ئەپتسەرلىك كىيىمىنى تەييارلاشقا ئۈلگۈ - رەلمىگەن ئىدى. ئۇنىڭ ئۇچىسىدا ئەسكەرلەرگە خاس كرېست بەلگىسى تاقالغان يۈنكېرچە قىسقا كەمزۇل، شۇنىڭغا ئوخشاشلا ئەس - كىرەپ كېتىپ تىزلىرىدىكى چەرمىلىرى قىرىلىپ كەتكەن تارشىم، بېلىدە بولسا سېپىغا پۆپۈكلۈك تاسما ئېسىلغان ئەپتسەرلىك قىلىچى بار ئىدى، مېنىپ يۈرگىنى ھەربىي يۈرۈش ۋاقتىدا كازاكتىن سېتىۋالغان دون ئېتى ئىدى؛ پۇرلىشىپ كەتكەن ئاتلىقلار شەپكىسىنى يىگىتلەرچە قىشايىتىپ بېشىنىڭ ئارقىسىغا كىيىۋالغان ئىدى. ئۇ ئىزمايىل پولكىنىڭ لاگېرىغا يېقىن كەلگەندە، ئۇرۇشنى باشتىن كەچۈرگەن جەڭگىۋار گۇسارلىق قىياپىتىم بۆرسى ۋە ئۇنىڭ گۋار - دىيىچى دوستلىرىنى ھاڭ - تاڭلىقتا قالدۇرار كىن دەپ ئويلايتتى.

گۋاردىيە پۈتۈن ھەربىي يۈرۈشىنى خۇددى خوشال - خورام سەيلىگە چىققاندا، ئۆزىنىڭ ئازادلىقى ۋە ئىنتىزامچانلىقىنى نامايان قىلىپ ئۆتكۈزدى. مەنزىلەلەر يېقىن بولۇپ، بۇيۇم خالىتە - لىرىنى ھارۋىلار ئېلىپ يۈرەتتى، ئاۋستىرىيە مەمۇرلىرى ئەپتسەرگە ھەممە مەنزىلەردە ئوبدان تاماق تەييارلىتىپ قويۇشاتتى. پولكلار شەھەرلەرگە مۇزىكا بىلەن كىرىپ مۇزىكا بىلەن چىقاتتى، پۈتۈن ھەربىي يۈرۈش ۋاقتىدا ئۇلۇغ كىنەزنىڭ بۇيرۇقى بويىچە ئەسكەرلەر تەڭ قەدەم تاشلاپ يۈرەتتى (گۋاردىيىچىلەر شۇنىڭ بىلەن پەخىر - لىنەتتى)، ئەپتسەرلەر بولسا ئۆز ئورۇنلىرىدا پىيادە يۈرەتتى.

بورس پۈتۈن ھەربى يۈرۈش ۋاقتىدا ھازىر روتا كوماندىرى بولغان بېرگ بىلەن بىللە يۈرەتتى ۋە بىللە تۇراتتى. ھەربى يۈرۈش ۋاقتىدا روتا كوماندىرى بولغان بېرگ ياخشى خىزمىتى ۋە ھەر ئىشنى ئۆز ۋاقتىدا ئورۇنلىشى ئارقىسىدا باشلىقلارنىڭ ئىشەنچىگە ئىگە بولغان ۋە ئۆزىنى ئىقتىسادىي جەھەتتە ياخشى تەمىنلەپ ئالغان ئىدى. بورس ھەربى يۈرۈش ۋاقتىدا ئۆزىگە كۆپ كېرەك بولۇپ قالدىغان نۇرغۇن ئادەملەر بىلەن تونۇشتى، پېر يېزىپ بەرگەن تونۇشتۇرۇش خېتى ئارقىلىق كىنەز ئاندرې بولكونسكى بىلەن تونۇشۇۋالدى ۋە ئۇ ئارقىلىق باش قوماندان ئىشتاۋىغا ئورۇنلىشىۋېلىش ئۈمىدىدە ئىدى. ئازادە ۋە ئوبىدان كىيىنگەن بېرگ بىلەن بورس ئەڭ ئاخىرقى كۈندۈزكى يۈرۈشتىن كېيىن، ئۆزلىرىگە ئاجرىتىلغان ئازادە ئۆيدە يۇمۇلاق شىرە ئالدىدا ئولتۇرۇپ شاخىمات ئويناشماقتا ئىدى. بېرگ تۈتەپ تۇرغان مۇشتىگىنى ئىككى تىزىنىڭ ئارىسىغا قىستۇرۇپ قويغان ئىدى. بورس بېرگنىڭ يۈرۈشىگە تەقەززا بولۇپ، ئۆزىگە خاس ئىنچىكىلىك بىلەن شاخىمات ئۇرۇقچىلىرىدىن ئاپپاق ئىنچىكە قوللىرى بىلەن كىچىك پىرامىدا ياسىدى ۋە ئەپتىدىن ئويۇن توغرىدا سىدىلا ئويلىنىپ (ئۇ ھەمىشە نىمە بىلەن مەشغۇل بولغان بولسا، پەقەت شۇ توغرىسىدا ئويلايتتى)، ئۆز شېرىگىنىڭ يۈزىگە قاراپ تۇراتتى.

— قېنى، ئەمدى سىز مۇھاسىرىدىن قانداق قۇتۇلۇپ چىقىسىز.

كىن؟ — دىدى ئۇ.

— تىرىشىپ كۆرىمىز — دە، — دەپ جاۋاب بەردى بېرگ ۋە

پىيادىنى تۇتتى — يۇ، قولنى يەنە تارتىۋالدى.

شۇ چاغ ئىشك ئېچىلدى.

— ھەي، ئاخىر سەنمۇ كەپسەن — دە! — دەپ ۋاقىرىدى
روستوۋ، — بېرگمۇ شۇ يەردە! ھەي — ھەي، سەنلەرنى، petisenfans،
! ① allay cushay dormir (باللار، ئورنوڭلارغا چىقىپ يېتىپ
ئۇخلاڭلار!)، — دەپ ۋاقىرىدى تەربىيىچى ئاياللارنىڭ سۆزىنى
تەكرارلاپ. بورىس ئىككىسى ياش چاغلىرىدا ھەمىشە تەربىيىچى
ئاياللارنىڭ شۇ سۆزلىرىنى دوراپ زاڭلىق قىلىپ كۈلۈشەتتى.

— ئوھو، تامامەن ئۆزگىرىپ كېتىپسەنغۇ! — دەپ بورىس
روستوۋنى قارشى ئېلىپ ئورنىدىن تۇردى، لېكىن ئورنىدىن تۇرۇ-
ۋېتىپ، يىقىلىپ چۈشكەن شاخمات ئۇرۇقچىلىرىنى يۆلەپ ئورنىدا
تۇرغۇزۇپ قويۇشنىمۇ ئۇنتۇپ قالمىدى ۋە دوستىنى قۇچاقلىماقچى
بولغان ئىدى، ئەمما نىكولاي روستوۋ ئۆزىنى چەتكە تارتتى. نىكولاي
دوستى بىلەن كۆرۈشكەندە كونا قائىدىلەردىن قورقىدىغان، باشقىد-
لارغا تەقلىت قىلمايدىغان ياشلىق تۇيغۇسى بىلەن ئۆز ھىسسىياتىنى
ھەرقانداق بولغاندىمۇ ئادەتتە چوڭلاردىكىدەك ساختا ئەمەس،
ئۆزىچە يېڭىچىسىغا ئىپادە قىلماقچى بولاتتى؛ ئۇ باشقىلارغا ئوخشاش
سۆيۈشمەكچى ئەمەس، بەلكى ئۇنى چىمدىپ قويماقچى، تۇرتۇپ
قويماقچى بولدى. بىراق بورىس، ئەكسىچە، بىسمالال ۋە دوستانە
يوسۇندا روستوۋنى قۇچاقلاپ ئۈچ قېتىم سۆيۈپ قويدى.

ئۇلار يېرىم يىلچە ۋاقىتتىن بېرى بىر بىرى بىلەن كۆرۈشمىگەن
ئىدى؛ ياشلار ھايات يولغا چۈشۈپ دەسلەپكى قەدىمىنى باسقان
يېشىدا قانچىلىك ئۆزگەرسە، بۇلارمۇ بىر بىردە شۇ ئۆزگىرىشىنى
كۆرۈشتى ۋە شۇ دەسلەپكى قەدىمىنى قايسى مۇھىتتا باسقان بولسا،

① تەربىيىچى، رۇس ئايال دورۇس ئېيتالمىغان فرانسۇزچە ئىبارە. — تەر.

شۇ مۇھىتنىڭ تامامەن يېڭى ئەكسى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئاخىرقى قېتىم كۆرۈشكەندىن كېيىن ھەر ئىككىلىسىمۇ كۆپ ئۆزگىرىپ كەتكەن ۋە ھەر ئىككىلىسىمۇ ئۆزلىرىدە يۈز بەرگەن بۇ ئۆزگىرىشلەرنى بىر بىرىگە چاپساق ئېيتماقچى بولاتتى.

— ھەي، سىلەرنى، ئۆلگۈر بايۋەچچىلەرەي! نىمە دىگەن ئازادە، نىمە دىگەن تازا. خۇددى سەيلىدىن قايتىپ كەلگەندەك، بىزمۇ يۈرۈپتىمىز. ھە، ئارمىيىدە خىزمەت قىلىمىز دەپ، گۇناكار. لارغا ئوخشاش، — دىدى روستوۋ لاي چاپراپ كەتكەن شىمىنى كۆرسىتىپ. ئۇنىڭ يوغان ئاۋازى ۋە ئەسكەرچە ھەركىتى بورىس ئۈچۈن تامامەن يېڭىلىق ئىدى.

روستوۋنىڭ قاتتىق ۋاقىراپ گەپ قىلىۋاتقانلىغىنى ئاڭلىغان ئۆي ئىگىسى نېمىس خوتۇن ئىشىكتىن بېشىنى چىقىرىپ قارىدى.

— قانداق، جايدىمۇ؟ — دىدى روستوۋ بورىسقا.

— نىمانچىۋالا ۋاقىرايسەن؟ ئۇلارنى ھۈركۈتۈۋېتىسەن، — دىدى بورىس، — مەن سېنى بۈگۈن كەلمەس دەپ ئويلىغان ئىدىم، — دىدى يەنە، — خەتنى تېخى تۈنۈگۈنلا كۈتۈزۈۋېتىش ئادىۋاتىنى بولغان تونۇشۇم بولكونىكى ئارقىلىق ئەۋەتكەن ئىدىم. ئۇنىڭ خەتنى شۇنچە تېز يەتكۈزۈپ بېرىدىغانلىغىنى ئويلىماپتسىمەن..... خوش ئەھۋالنىڭ قانداق؟ ئۇرۇشقا قاتناشتىڭمۇ؟ — دەپ سورىدى بورىس.

روستوۋ ئۇنىڭ سۆزىگە جاۋاب بەرمەي، فورمىلىق كىيىمىگە تاقەت ۋالغان گېئورگى كرىستىنى ئەسكەرلەرچە سىلكىپ قويدى ۋە بېنىت بىلەن باغلاپ تېڭىپ قويغان قولىنى كۆرسىتىپ كۈلۈمسىرەپ بېرىشقا قارىدى.

— كۆرۈپ تۇرۇپسەنغۇ، — دىدى روستوۋ.

— مۇنداق دىگەنە، دۇرۇس، دۇرۇس! — دىدى بورس گۈلۈم.
سىرەپ تۇرۇپ، — بىزمۇ ئاجايىپ يۈرۈش قىلدۇق. شاھزادە. دائىم
بىزنىڭ پولك بىلەن بىلىلە بولدى، بۇنى سەن بىلىسەن، شۇنىڭ
ئۈچۈن بىز ھەممە ئوڭايلىق ۋە راھەت — پاراغەتلەرگە ئىگە بولدۇق.
پولشدا بىزنى قانداق قوبۇل قىلغانلىغىنى، قانداق تاماقلارنى
ھازىرلىغانلىغى ۋە قانداق زىياپەت ھەم بەزمىلەرنى ئۆتكۈزگەنلىگىنى
دىمەمسەن — مەن بۇلارنى ساڭا ئېيتسام تۈگىمەيدۇ! شاھزادىمۇ
بىزنىڭ ھەممە ئەپتسەرلىرىمىزگە ناھايىتى چوڭ مەرھەمەتلەرنى
كۆرسەتتى.

شۇنداق قىلىپ بۇ ئىككى دوستنىڭ بىرسى ئۆزىنىڭ قىران
ئاتلىقلارغا خاس ئەيشى — ئىشرەتلىرى بىلەن جەڭگىۋار ھاياتى
توغرىسىدا، ئىككىنچى بىرسى يۇقۇرى دەرىجىلىك كىشىلەر قوماندىسى
ئاستىدا خىزمەت قىلىشنىڭ قولايلىقلىرى، پايدىسى ۋە ھاكازالار
توغرىسىدا بىر بىرىگە سۆزلەپ بېرىشتى.

— گۇاردىيە ياخشى — دە! — دىدى روستوۋ، — ماڭا قارا ۋىنو
ئالدۇرساڭچۇ.

بورس چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ قويدى.

— ناھايىتى ئىچكىڭ كەپكەتكەن بولسا، مەيلى، — دىدى

بورس.

ئۇ كارۋىتى ئالدىغا كېلىپ، ئاپپاق ياستۇغىنىڭ تېگىدىن خال-

تىسىنى ئالدى — دە، ۋىنو ئېلىپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتتى.

— ھە، ئېيتقاندىكى، ساڭا كەلگەن پۇل بىلەن خەتنىمۇ ساڭا

بېرىشىم كېرەك، — دىدى يەنە.

روستوۋ خەتنى ئالدى ۋە پۇلنى دىۋانغا تاشلاپ قويدى — دە،

ئىككى جەينىڭنى شىرەگە تىرەپ ئولتۇرۇپ خەتنى ئوقۇشقا باشلىدى. ئۇ بىرقانچە قۇرسىنى ئوقىدى. يۇ، غەزەپ بىلەن بېرگقا قارىدى ۋە ئۇنىڭ قاراپ تۇرغىنىنى كۆرۈپ، خەت بىلەن يۈزىنى توسىۋالدى.

— پاه، خېلى جىق پۇل ئەۋەتىپتۇغۇ، دىدى بېرگ دىۋانىنى خېلى ئېغىر بېسىپ تۇرغان خالتىغا ئىشارەت قىلىپ، — بىزنىڭ كۈنىمىز ئايلىققىلا قاراپ قالغان، گرافى. مانا مەن سىزگە ئۆزەمنى ئېلىپ ئېيتسام.....

— ماڭا قاراڭ، دوستۇم بېرگ، — دىدى روستوۋ، — ئەگەر سىزگەمۇ ئۆيىڭىزدىن خەت كەلسە ۋە يېقىن كىشىڭىزدىن ھەممە نەرسىلەرنى سوراپ سۈرۈشتۈرمەكچى بولىسىز، يۇ، مەن شۇ چاغدا قېشىڭىزدا ھازىر بولغان بولسام، سىزگە دەخلى قىلماسلىق ئۈچۈن دەررۇ ئالدىڭىزدىن كېتىپ قالغان بولاتتىم. قۇلاق سېلىڭ، كېتىپ قالسىڭىز، مەرھەمەت، نەگە بولسىمۇ كېتىپ قالسىڭىز، كۆزۈمدىن يوقالسىڭىز! — دەپ ۋاقىردى روستوۋ ۋە يەنە دەرھال ئۇنىڭ يەل-كىسىدىن تۇتۇپ يۈزىگە مۇلايمىلىق بىلەن قارىدى. — دە، دىگەن سۆزلىرىنىڭ قوپاللىغىنى يۇمشاتماقچى بولسا كېرەك: ئۆزىڭىز بىلىسىز، خاپا بولماڭ، دوستۇم، مەن سىزنى ئۆزەمگە يېقىن كۆرۈپ بۇ گەپ-لەرنى ئېيتىۋاتىمەن، — دەپ قوشۇپ قويدى.

— ھ... ھ، كەچۈرگەيسىز، گرافى، مەن تامامەن چۈشىنىمەن، — دىدى بېرگ ئورنىدىن تۇرۇۋېتىپ بۇغۇق ئاۋازى بىلەن. — خوجايىنلىرىڭىزنىڭ ئالدىغا كىردىڭ: ئۇلار سىزنى چاقىرىشىد-ۋاتقان ئىدى، — دىدى بورس يەنە قوشۇمچە.

بېرگ قىلچە داغ تەگمىگەن پاكىز كىيىمنى كەيدى ۋە ئەينەككە

قاراپ، خۇددى ئالېكساندىر پاۋلوۋىچتەك، ئىككى چېكىسىدىن چېچىنى يۇقۇرغا تارىدى. دە، روستوۋنىڭ قاراشلىرىدىن كىيىمنىڭ يېقىپ قالغانلىغىغا ئىشەنچ ھاسىل قىلغاندىن كېيىن، مۇلايىم تەبەس. سۇم بىلەن ئويىدىن چىقىپ كەتتى.

— ئىست، مەن نىمە دىگەن ئەخمەق! — دىدى روستوۋ خەتنى

ئوقۇۋېتىپ.

— ھە، نىمە بولدى؟

— ئىست، مەن نىمە دىگەن ئەخمەق، خەت يازماي يۈرۈۋېرىپ،

ئۇلارنى راسا قورقۇتۇۋېتىپتەن، قارا. ئاپلا يامان ئىش بوپتۇ. دە!

دىدى بىردىنلا قىزىرىپ، — قېنى ھېلىقى گاۋرىلىلاڭنى ئەۋەتكىنە

ۋىنوغا! ھە، بىر ئىچەيلۇق! — دىدى روستوۋ.....

ئاتا-ئانىسىدىن كەلگەن خەتلەرنىڭ ئىچىدە يەنە كىسەز باگرات-

يونغا قارىتىپ يېزىلغان بىر پارچە خەتمۇ بار ئىدى، قېرى گراف ئايىم

بۇ خەتنى ئاننا مىخايلوۋنانىڭ مەسلىھەتى بويىچە تونۇشلىرى ئار-

قىلىق يازدۇرۇۋالغان ۋە ئوغلىغا بۇ خەتنى ئىگىسىگە تاپشۇرۇپ،

شۇنىڭدىن پايدىلانغىن، دەپ تاپىلغان ئىدى.

— مانا ئەخمەقچىلىق! بۇنىڭغا تەشنا بولۇپ يۈرۈپتەن- دە! —

دىدى روستوۋ خەتنى شىرەنىڭ تېگىگە تاشلىۋېتىپ.

— نىمىشقا تاشلىۋېتسەن؟ — دەپ سورىدى بورىس.

— قانداقتۇ بىر تونۇشتۇرۇش خېتى ئىكەن، نىمە كېرىگى بار

ماڭا!

— نىمىشقا كېرىگى بولمايدىكەن؟ — دىدى بورىس خەتنى

ئېلىپ ئوقۇپ كۆرۈپ، — بۇ خەت سەن ئۈچۈن ناھايىتى كېرەك.

— ماڭا ھېچنەرسە كېرەك ئەمەس ۋە مەنمۇ ھېچكىمگە ئادىۋانت

بولمايمەن.

— نىمىشقا؟ — دەپ سورىدى بورىس.

— غالىچلىق قىلىدىغان ئىش!

— سەن ئىلگىرىكىدە كلا خام خىيالچى ئىكەنسەن، بىلىدىم، —

دىدى بورىس بېشىنى چايقاپ.

— سەنمۇ يەنىلا شۇنداق دىپلومات ئىكەنسەن! كەل، قوي بۇ

گەپلەرنى..... خوش ئۆز ئەھۋالىڭ قانداق؟ — دىدى روستوۋ.

— مانا كۆرۈپ تۇرۇپسەنغۇ، شۇ-دە. ھازىرچە ھەممە ئىشىم

جايدا؛ لېكىن، شۇنى تەن ئالسىمەنكى، فرونتىستا قىپقالغۇم يوق،

بەكمۇ ئادىۋتانت بولغۇم بار ئىدى.

— نىمە ئۈچۈن؟

— شۇنىڭ ئۈچۈنكى، ھەربى خىزمەتتە يۇقۇرى ئۆزلەشكە قەدەم

قويغان ئىكەنسەن، ئىلاج بولسلا تېخىمۇ يۇقۇرى ئۆزلەشكە تىرىشىشنىڭ

كېرەك-تە!

— ھ...، مۇنداق دىگىن-چۇ! — دىدى روستوۋ، ئوزايسىدىن

باشقا توغرىدا ئويلاۋېتىپ.

ئۇ قانداقتۇ بىرەر مەسىلىنى ھەل قىلىشقا بىھۆدە ئۇرۇنۇۋاتقان

بولسا كېرەك، دوستىنىڭ كۆزىگە سوئال نەزىرى بىلەن تىكىلىپ

قارىدى.

بوۋاي گاۋرىلو ۋىنو ئېلىپ كەلدى.

— ئەمدى ئالفونس كارلىچنى چاقىرتىپ كىشى ئەۋەتەيسمۇ؟ —

دىدى بورىس، — ئۇ سەن بىلەن ئىچسۇن، مەن ئىچەلمەيمەن.

— بولىدۇ، ئەۋەت، ئەۋەت! قانداق ئۇ نېمىسىمۇ؟ — دىدى

روستوۋ تەھقىرلىگەن ھالدا ئىلجىيىپ.

— ئۇ ناھايىتى، ناھايىتى ياخشى، سەمسىمى ۋە دىلسكەش ئادەم، — دىدى بارس.

روستوۋ بارسنىڭ كۆزىگە يەنە بىر قېتىم تىكىلىپ قارىدى. دە، ئۇ تارتىپ قويدى. بېرگ قايتىپ كەلدى ۋە ۋىنو ئىچىپ ئولتۇرۇپ، ئۇچلا ئەپتسەرنىڭ پارىڭى قىزىپ كەتتى. گۇاردىيىچىلەر روستوۋغا ئۆزلىرىنىڭ ھەربى يۈرۈشلىرى توغرىسىدا، ئۇلارنى روسىيىدە، پولشدا ۋە چەتئەللەردە قانداق ئىززەت-ھۆرمەت قىلىپ ئالدىغا چىققانلىقى توغرىسىدا ھىكايە قىلىپ بەردى. كاماندېر-لەرنىڭ، ئۇلۇغ كىنەزنىڭ سۆزلىرى، قىلىقلىرى، گەپ قىلىشلىرى، ئۇنىڭ يۇمشاق كۆڭۈللىكى ۋە ئاچچىغىنىڭ تېز كېلىشى توغرىسىدا لەتپىلەر سۆزلەشتى. بېرگ سۆز شەخسەن ئۆزىگە تېگىشلىك بولمى. خاقا ئادەتتىكىدەك گەپ قىلماي ئولتۇراتتى، بىراق ئۇلۇغ كىنەزنىڭ تېز ئاچچىغى كېلىدىغانلىقى توغرىسىدا لەتپىلەر سۆزلىشىۋاتقاندا، ئۇ گالىتسىيىدە ئۇلۇغ كىنەز پولىكلارنى ئاتلىق ئايلىنىپ يۈرۈپ پولىكلنىڭ ناتوغرا ھەركەت قىلغانلىقى ئۈچۈن ئاچچىغانلىقىنى ۋە شۇ چاغدا ئۇنىڭ بىلەن سۆزلىشىشكە مۇۋەپپەقىيەت بولغانلىقىنى ناھايىتى زور ئىشەنچ بىلەن سۆزلەپ بەردى. ئۇ ئۇلۇغ كىنەز ناھايىتى دەرغەزەپ بولۇپ ئالدىغا كېلىپ: "ئارنا ئوتلار!"^① (شاھزادە دەرغەزەپ بولغان چاغلىرىدا ئېيتىشنى ياخشى كۆرىدىغان سۆز) دەپ ۋاقىرىغانلىقىنى ۋە روتا كاماندېرنى سورىغانلىقىنى مۇلايىم تەبەسسۇم بىلەن سۆزلەپ بەردى.

① تۈركلەر ئالبانلارغا قويغان نام. ئالبانىيە تۈركلەرنى غەيرى مۇنتىزىم

ئاتلىق ئەسكەرلەر بىلەن تەمىنلىگەن ئىدى. — تەر.

— ئىشىنەمسىز، گراف، مەن قىلىچە قورقمىدىم، چۈنكى، مەن ئۆزەمنىڭ ھەقلىق ئىكەنلىگىمنى بىلەتتىم. بىلەمسىز، گراف، پولك بويىچە بېرىلىدىغان پۈتۈن بۇيرۇقلارنى ۋە نىزامنىمۇ خۇددى ئىبادەت ئايەتلىرىدەك^① ياتقا بىلىمەن دىسەم ماختانغان بولمايمەن. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ، گراف مېنىڭ روتامدا ھېچقانداق كەمچىلىك بولمايدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ھەمىشە خاتىرجەم ئىدىم. يۈگۈرۈپ ئالدىغا باردىم (بېرگ ئۇلۇغ كىنەزنىڭ ئالدىغا قانداقسىگە ھەربىيچە سالام بېرىپ كەلگەنلىگىنى ئورنىدىن سەلگىنە تۇرۇپ كۆرسەتتى. دەرھەقىقەت، ئادەمنىڭ چىرايىدا ھۆرمەت ۋە مەنۇنىيەتنى بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇقراق قىلىپ كۆرسىتىش قىيىن ئىدى!)، ئۇ مېنى تىللاپ كەتتى، ئېيتقاندا، تىللاۋەردى، تىللاۋەردى. كۈن كۆر دەپ ئەمەس، بەلكى ئۆل دەپ تىللىدى: ”ئارناۋوت“ مۇ دىدى، ”ئالۋاس-تىلار“ مۇ دىدى، ”سىبىرگە ئەۋەتىمەن“ مۇ دىدى، ئىشقىلىپ ھىچ گەپ قالمىدى، — دىدى بېرگ ئۆتكۈر تەبەسسۇم بىلەن، — مەن ئۆزەمنىڭ ھەقلىق ئىكەنلىگىمنى بىلەتتىم، شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ لام-مىم دىمەي تۇرىۋەردىم، قىلغىنىم دۇرۇس بوپتىمۇ، گراف؟ ”ھە، گاچىمۇ سەن نىمە؟“ — دەپ ۋاقىردى. مەن يەنىلا جىسم تۇرۇۋەردىم. قانداق دەپ ئويلايسىز، گراف؟ ئەتىسى شۇ كۈندىكى بۇيرۇقتا مېنىڭ توغرامدا ھىچ گەپ بولمىدى. ئۆزىنى دادىل تۇتۇش دىگەن مانا شۇ! مانا شۇنداق گەپلەر، گراف، — دىدى بېرگ مۇشتىگىدىن ھالقا-ھالقا ئىس چىقىرىپ.

① خرىستىيان مۇرىدلىرىنىڭ ئىبادەت ئايەتلىرى نەزەردە تۇتۇلىدۇ. —

— ھە، ناھايىتى ياخشى بوپتۇ، — دىدى روستوۋ تەبەسسۇم قىلىپ.

بىراق، بورىس روستوۋنىڭ بېرگىنى مەسخىرە قىلماقچى بولۇۋات- قانلىغىنى كۆرۈپ، گەپنى ئۈستىلىق بىلەن باشقا تەرەپكە بۇرۇۋەتتى. ئۇ روستوۋدىن قەيەردە ۋە قانداق يارىدار بولغانلىغى ھەققىدە سۆزلەپ بىرىشنى سورىدى. روستوۋغا بۇ پىكىر يېقىپ قالغان بولسا كېرەك، سۆزلەشكە باشلىدى، سۆزلەۋېتىپ بارغانسېرى ھايا- جانلىنىپ كېتەتتى. روستوۋ ئۇلارغا شېنگىرايېنىدا بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەنى جەڭگە قاتناشقان كىشىلەردەك، يەنى ئەينەن ئەمەس، باش- قىلاردىن ئاڭلىغانلىرىچە، ھەقىقەتتە بولغىنىنى ئەمەس، چىرايلىق چىقىدىغان قىلىپ ئېيتماقچى بولغان كىشىلەردەك سۆزلەپ بەردى. روستوۋ راستچىل يىگىت بولۇپ، ھېچقاچان يالغان گەپ قىلمايتتى. ئۇ بولغان ۋەقەلەرنى قانداق بولغان بولسا شۇ پېتى ئەينەن سۆز- لەپ بېرىش نىيىتى بىلەن سۆزلەشكە باشلىغان بولسىمۇ، لېكىن ئاستا- ئاستا، ئىختىيارسىز ۋە مۇقەررەر ھالدا يالغانغا كۆچۈشكە باشلىغانلىغىنى ئۆزىمۇ سەزمەي قالدى. ئەگەر روستوۋ ھۇجۇم توغرىسىدا ئۆزىگە ئوخشاش كۆپ مەرتەۋە ھىكايىلەرنى ئاڭلىغان ۋە ھۇجۇمنىڭ قانداقلىغى ھەققىدە مۇئەييەن بىر چۈشەنچە ھاسىل قىلغان ھەم خۇددى شۇنداق ھىكايىنى ئاڭلاشنى كۈتۈپ تۇرغان بۇ ئاڭلىغۇچىلىرىغا ھەقىقەتنى سۆزلەپ بەرگەن بولسا ئىدى، ئۇلار ياكى ئۇنىڭ گەپلىرىگە ئىشەنمىگەن بولاتتى، ياكى ئۇنىڭدىنمۇ يامانراقى، ئادەتتە ئاتلىقلار ھۇجۇملىرىغا قاتناشقان كىشىلەر بېشىدىن كەچۈ- رىدىغان نەرسىلەرنى روستوۋ بېشىدىن كەچۈرمىگەنلىكىگە ئۇنىڭ ئۆزى ئەيىپلىك دەپ ئويلىشاتتى. روستوۋ ئۇلارغا، ھەممەيلىلەن

ئاتنى چاپتۇرۇپ كېتىۋاتقاندا، مەن ئاتتىن يىقىلىپ چۈشۈپ قولۇمنى مېيىپ قىلىۋالدىم - دە، جېنىمنىڭ بېرىچە بىر فرانسوز ئەسكىرىدىن قېچىپ ئورمانلىققا چاپتىم دەپ ئاددىغىنە ئېيتالمايتتى. ئۇنىڭدىن تاشقىرى، بولغان ۋەقەلەرنىڭ ھەممىسىنى قانداق بولغان بولسا شۇ پېتى ئەينەن ئېيتىپ بېرىش ئۈچۈن ئۆزىدە چوڭ ئىرادىنىڭ بولۇشىمۇ كېرەك ئىدى. ھەقىقەتنى سۆزلەپ بېرىش ناھايىتى تەس. بۇ كۆپ ياشلارنىڭ قولىدىن كەلمەيدۇ. ھىكايىنى ئاڭلاۋاتقانلار ئۇنىڭدىن قانداق قىزىشىپ كېتىپ جەڭ قىلغانلىغىنى، كۆزىگە لىق قان تولۇپ، دۈشمەن ئىستېھكامغا قانداقسىگە ئوقتەك ئېتىلىپ كىرگەنلىكىنى؛ ئوڭ - سولغا قىلىچىنى ئۇرۇپ، دۈشمەنلەرنى قانداق قىرىپ تاشلىغانلىغىنى؛ قىلىچى دۈشمەن گۆشىنى قانداق تېتىغانلىغىنى، جەڭدە ئۆزى ھالىسىزلىنىپ قانداق يېتىپ قالغانلىغىنى ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش ۋەقەلەرنى سۆزلەپ بېرىشنى سورىدى. ئۇ بۇلارغا مۇشۇلارنىڭ ھەممىسىنى سۆزلەپ بەردى.

ئۇ ھىكايىسى يېرىملىشىپ: "ھۇجۇمغا ئۆتكەندە ئادەمنىڭ كۆزىگە قانداق قان تولدىغانلىغىنى سەن تەسەۋۋۇر قىلالمايسەن" دەۋاتقاندا، كىنەز ئاندرې بولكونسكى ئۆيىگە كىرىپ كەلدى، بورىس ئۇنى كۈتۈپ ئولتۇراتتى. ياشلارغا ھىمايىكارانە مۇناسىۋەت قىلىشنى ياخشى كۆرىدىغان، ھىمايە قىلىشنى سوراپ مۇراجىئەت قىلغانلىغىدىن كۆڭلى ئېيىپ كەتكەن، تېخى تۈنۈگۈنلا يېقىپ قالغان بورىسقا كۆڭلى مايىل بولغان كىنەز ئاندرې ياش يىگىتنىڭ خاھىشىنى ئورۇنلاشنى ئىستەيتتى. ئۇ كۈتۈزۈۋىدىن شاھزادىگە خەت ئېلىپ كېلىۋېتىپ، بورىسنى، تەنھا ئۇچرىتىمەن دىگەن ئوي بىلەن بۇ يەرگە كىرگەن ئىدى. ئۇ ئۆيىگە كىرىپ، جەڭگىۋار سەرگۈزەشتىلەرنى

ھىكايە قىلىپ بېرىۋاتقان ئارمىيە ئاتلىق ئەسكىرىنى كۆرگەندىن كېيىن (كىنەز ئاندرې مۇنداق ئادەملەرنى ناھايىتى يامان كۆرەتتى)، بوسقا مۇلايىمغىنە تەبەسسۇم بىلەن قارىدى، روستوۋغا بولسا چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ ۋە كۆزىنى قىسىپ نەزەر تاشلىدى. دە، سەل-پەل ئېگىلىپ تازىم قىلىپ، ھارغىنلىق ۋە خۇشياقماسلىق بىلەن دىۋاندا ئولتۇردى. بۇ يەردە ناچار بىر كىشىنىڭ بولغانلىغى ئۇنىڭ كۆڭلىگە ياقىمىغان ئىدى. روستوۋ بۇنى بايقاپ قىزىرىپ كەتتى. لېكىن كىنەز ئاندرې ئۈچۈن ئۇنىڭ ئەھمىيىتى يوق، چۈنكى روستوۋ يات ئادەم ئىدى. لېكىن بولكونىكى بوسنىڭ كۆزىگە قاراپ، ئۇنىڭ گويا ئارمىيە ئاتلىق ئەسكىرى ئۈچۈن خىجىل بولۇۋاتقانلىغىنى كۆردى. كىنەز ئاندرېنىڭ يېقىمسىز ۋە مەسخىرىلىك ئاھاڭدا گەپ قىلىۋاتقانلىغىغا، روستوۋنىڭ ئارمىيىگە خاس جەڭگىۋار كۆز قارىشىدىن ئىشتاپىنىڭ بۇ بارلىق ئادىۋانتلىرىغا (كىنەز ئاندرېمۇ، قارىغاندا، شۇلارنىڭ بىرى ئىدى) بولغان ئومۇمى نەپىردىكى تىگە قارىماي، روستوۋ خىجالەت تارتقان دەك بولۇپ قىزاردى ۋە جىم بولۇپ قالدى. بوس ئىشتاپتا قانداق يېڭىلىقلار بار ۋە كەمتەرلىك قىلماي ئېيتقاندا، بىزنىڭ مۆلچەر-پىلانلىرىمىز توغرىسىدا نىمىلەرنى ئاڭلىدىڭىز دەپ سورىدى.

بولكونىكى يات ئادەملەرنىڭ ئالدىدا كۆپ گەپ قىلىشنى خالىمىغان بولسا كېرەك:

— ئالغا بېسىۋاتساق كېرەك، — دەپ جاۋاب بەردى.

بېرگ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئالاھىدە ھۆرمەت بىلەن، روتا كاماندىرلىرىغا يەم-خەشەك ئۈچۈن ئەمدى ئىككى ھەسسە ئارتۇق پۇل بېرىدىكەن دىگەن گەپ بار، شۇ توغرىسىمۇ دەپ سورىدى.

كىنەز ئاندرې كۈلۈمسەرەپ، بۇنداق مۇھىم دۆلەت ئىشلىرى توغرىدا
سېدا ھېچنەرسە ئېيتالمايمەن دېدى ۋە بېرگ خۇرسەن بولۇپ
كۈلۈپ كەتتى.

— سىزنىڭ ئىشىڭىز توغرىسىدا، — دەپ مۇراجىئەت قىلدى كىنەز
ئاندرې بۇرسقا، — كېيىن سۆزلىشىمىز، — كېيىن روستوۋغا بىر
قاراپ قويدى، — كۆرەكتىن كېيىن مېنىڭ ئالدىمغا كېلىڭ، قول-
مىزدىن كەلگەن ھەممە ياردەمنى بېرىمىز.

كېيىن ئۇ ئۆيىنىڭ ئۇياق-بۇ يېقىغا كۆز تاشلاپ، بالىلارچە قاتتىق
خىجالەت بولغان ۋە بۇ خىجالەتلىكى غەزەپكە ئايلىنىۋاتقان روستوۋغا
قارىدى. — دە، ئۇنىڭ قىزىرىپ ئولتۇرغان ھالىتىگە پىسەنتىمۇ قىلماي:
— سىز شېنگرايېن جېڭى توغرىسىدا گەپ قىلىۋاتقاندەك قىلغان
ئىدىڭىز، سىزمۇ بارمىدىڭىز شۇ يەردە؟ — دېدى.

— ھەئە، بار ئىدىم، — دېدى ئاچچىغلىنىپ روستوۋ شۇ ئاچچىغى
بىلەن گويا ئادىوتانتىنى ھاقارەت قىلماقچى بولۇپ.
بولكونىكى ئاتلىقنىڭ ھالىتىنى بايقىدى ۋە بۇ ھالەت بۇنىڭغا
قىزىق تۇيۇلدى. ئۇ سەل كۆزگە ئىلمىغان قىياپەتتە ئىلجىيىپ
قويدى.

— شۇنداق! بۇ جەڭ توغرىسىدا ھازىر كۆپ گەپلەر بار.
— ھە، گەپ كۆپ! — دېدى بىردىنلا روستوۋ قاتتىق ئاۋاز
بىلەن، بىردەم بۇرسقا، بىردەم بولكونىكىغا كۆزلىرىنى ئالاي تۇرۇپ
قاراپ، — ھە، گەپ كۆپ! لېكىن بىزنىڭ گەپلىرىمىز دۈشمەننىڭ
ئوقى ئاستىدا تۇرغان كىشىلەرنىڭ گېپى، بىزنىڭ گەپلىرىمىز جىڭدا
ئولتۇرىدىغان گەپلەر بولۇپ، شۇ تاپتا ئولتۇرۇپ ھېچبىر ئىش
قىلماستىنلا مۇكاپات ئالىدىغان ئىشتاپ ھەييارلىرىنىڭ گېپى ئەمەس.

— مېنى سىزمۇ شۇلارنىڭ بىرى دىمەكچىمۇسىز؟ — دىدى كىنەز ئاندرې بىمالال ۋە ئالاھىدە مۇلايىملىق بىلەن تەبەسسۇم قىلىپ.
شۇ پەيت ئاجايىپ غەزەپ ھېسسىياتى ۋە شۇنىڭ بىلەن بىللە بۇ كىشىنىڭ ئېغىرلىغىنى كۆرۈپ پەيدا بولغان ھۆرمەت ھېسسىياتى روستوۋنىڭ قەلبىدە قوشۇلۇپ كەتتى.

— مەن سىزنى دەۋاتقىنىم يوق، — دىدى روستوۋ، — مەن سىزنى بىلمەيمەن، راستىنى ئېيتسام، بىلىشىنىمۇ خالىمايمەن. مەن ئومۇمەن ئىشتاپ كىشىلىرى توغرىسىدا گەپ قىلىۋاتمەن.

— مەن سىزگە شۇنى ئېيتىپ قويايىكى، — دىدى كىنەز ئاندرې ۋەزىمىن ۋە سالاپەتلىك تاۋۇش بىلەن ئۇنىڭ گېپىنى بولۇپ تاشلاپ، — سىز مېنى، ھاقارەتلىمەكچى بولىسىز، ئەگەر سىز ئۆز قەدرىڭىزنى تولۇق بىلىمەي بىراۋنى ھاقارەتلىش ناھايىتى ئاسان دىسىڭىز، بۇ پىكىرىڭىزگە قوشۇلىمەن؛ لېكىن ئېتىراپ قىلىش كېرەككى، بۇ مۇۋاپىق ۋاقىت ۋە مۇۋاپىق ئورۇنمۇ ئەمەس. شۇ كۈنلەردە بىز ھەممەيلەن چوڭ ۋە تېخىمۇ جىددى دۇئېلغا چىقىمىز. بۇنىڭدىن تاشقىرى، سىزنى قەدىردان دوستۇم دەۋاتقان درۇبېتسكويى^① بەختكە قارشى مېنىڭ ئەپتىم سىزگە ياقىمىغانلىغى ئۈچۈن قىلچە ئەيىپلىك ئەمەس. بىراق، — دىدى ئۇ ئورنىدىن تۇرۇۋېتىپ، — سىز مېنىڭ پەمىلەمنى ۋە مېنى قەيەردىن تاپىدۇ. غانلىغىڭىزنى بىلىسىز؛ لېكىن شۇنى ئۇنتۇپ قالماڭكى، — دىدى يەنە، — مەن ئۆزەمنىمۇ، سىزنىمۇ قىلچە ھاقارەتلەنگەن دەپ ھېساپلىمايمەن. مەن سىزگە قارىغاندا چوڭ، ئەگەر مەسلىھەتلىمىگە

① بورسىنىڭ فەمىلىسى. — تەر.

كۆنسىڭىز، بۇ ئىشنى ئاقىۋەتسىز قالدۇرۇڭ، قوزغاپ يۈرمەڭ دەيمەن. بولىدۇ، جۈمە كۈنى كۆرەكتىن كېيىن مەن سىزنى كۈتسەن، دروبېتسكويى؛ خەير كۆرۈشكۈچە! — دېدى كىنەز ئاندرې ۋە ئىككىسىگە تازىم قىلىپ چىقىپ كەتتى.

روستوۋ ئۇنىڭ گېپىگە نىمە دەپ جاۋاپ بېرىش كېرەكلىكىنى چىقىپ كەتكەندىن كېيىنلا ئەسلىدى. بۇ گەپ شۇ چاغدا ئېسىگە كەلمىگەنلىكىگە ئۇنىڭ تېخىمۇ قاتتىغراق ئاچچىقى كەلدى. روستوۋ دەرھال ئېتىنى كەلتۈرۈشنى بۇيرۇدى ۋە بورىس بىلەن سوغاققىنا خەيرلىشىپ، ئۆز جايىغا قايتىپ كەتتى. ئەتە باش ئىشتاپقا بېرىپ، بۇ ياسانچۇق ئادىۋتانتنى دۇبېلغا چاقىرايمۇ ياكى بۇ ئىشنى ھەققە-تەن ئاقىۋەتسىز قالدۇرايمۇ؟ — بۇ سوئال ئۇنى يول بويى قىيىناپ كېلەتتى. ئۇ گايدا بۇ كىچىككىنە، زەئىپ ۋە مەغرۇر ئادىۋتانت تاپانچىنى كۆرۈپ قورقۇپ كەتكەندە ئۆزىنىڭ قانچىلىك ھۆزۈرلىنىد-شىنى غەزەپ بىلەن ئويلايتتى، گايدا ھەممە تونۇش-بىلىشلىرىد-دىنمۇ كۆپرەك پەقەت شۇ كۆزىگە يامان كۆرۈنگەن ئادىۋتانت بىلەن جانىجان دوست بولۇشنى ئىستەپ قالغانلىغىنى تۇيۇپ، ھەيران بولاتتى.

8

بورىس روستوۋ بىلەن كۆرۈشكەن كۈننىڭ ئەتىسى روسسىيىدىن يېڭى كەلگەن ۋە كۈتۈزۈۋ بىلەن ھەربى يۈرۈشتىن قايتقان روسسىيە ۋە ئاۋستىرىيە ئارمىيىسى كۆرەكتىن ئۆتكۈزۈلدى. ھەر ئىككىلا پادىشا- — روسسىيە پادىشاسى مىراسخور شاھزادە بىلەن، ئاۋستىرىيە

پادىشاھى بولسا ئاۋستىرىيە شاھزادىسى بىلەن — سەكسەن مىڭ كىشىلىك ئىتتىپاقچىلار ئارمىيىسىنىڭ كۆرگىگە چىقىشتى.
ئەتىگەندىن تارتىپ ناھايىتى ئازادە ۋە رەتلىك كىيىنگەن ئەسكەرلەر قەلئە ئالدىدىكى مەيداندا سەپ تارتىپ ھەركەتلىنىشكە باشلىغان ئىدى. گايىدا مىڭلىغان ئاياق ۋە نەيزىلەر لەپىلدەپ تۇرغان بايراقلار ئاستىدا ھەركەتلىنەتتى، ئەپتىسەرلەرنىڭ قوماندىسى بىلەن توختايتتى، بۇرۇلالتتى ۋە باشقىچە كىيىنگەن شۇنىڭغا ئوخشاش پىيادە ئەسكەرلەرنى ئايلىنىپ ئۆتۈپ، ئارىلىرىدا مۇساپە قالدۇرۇپ سەپ تارتاتتى؛ گايىدا قارا، جىرەن ۋە بوز ئاتلارغا مىنگەن، چۆرىسىگە زەر ھەل جىيەك تىكىلگەن كىيىملەر كىيىگەن مۇزىكىچىلار ئالدىدا بولغان كۆك، قىزىل ۋە يېشىل رەڭدە فورمىلىق كىيىملىك ئاتلىقلار ئاتلىرى باراۋەر گۈرسىلدەپ قەدەم تاشلايتتى؛ گايىدا زەمبىرەك ھارۋىسىدا سىلكىنىپ، تاراق-تۇرۇق قىلىپ كېتىۋاتقان پارقىراپ تۇرغان توپلىرى پىلتە پۇرىغىنى چېچىپ، پىيادە ئەسكەرلەر بىلەن ئاتلىقلار ئارىسىدىن ئۆمىلەپ توپچىلار ئۆتەتتى ۋە بەلگىلەنگەن جايلىرىغا بېرىپ ئورنىشاتتى. پەقەت تولۇق رەۋىشتە پارات كىيىمىنى كىيىگەن، يوغان ۋە ئىنچىكە بەللىرىنى ناھايىتى چىڭ باغلىغانلىغى ۋە تىك ياقىسى قىسقانلىغى ئۈچۈن قىزىرىپ كەتكەن بويۇنلىرىغا شارپىلار باغلىغان ۋە ھەرخىل ئوردىنىلار ئاقىۋالغان گېنېراللارغىنا ئەمەس، پەقەت چاچلىرىغا مايلارنى سۈرتۈپ راسا ياسىنىۋالغان ئەپتىسەرلەر ئەمەس، بەلكى پاك-پاكىز يۇيۇنغان، ساقال-بۇرۇتلىرىنى ياساتقان، ئۈستى-باشلىرىنى پاقىرتىپ تازىلىغان ھەر بىر ئەسكەر، ياخشىلاپ قاشلىنىپ، ھەر بىر تال تۈكى پارقىراپ تۇرغان، يايلىلىرى يىپەكتەك سىلىق بولغان ھەر بىر ئات — ھەممىسى

ناھايىتى چوڭ، مۇھىم ۋە تەننەنلىك بىر ئىش بولۇشىنى كۈتەتتى. ھەر بىر گېنېرال ۋە ھەر بىر ئەسكەر بۇ ئادەملەر دېڭىزىدا ئۆزىنىڭ بىر تال خەس ئىكەنلىگىنى بىلىپ، ئۆزىنى ناھايىتى ئاجىز ھېس قىلاتتى ۋە شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆزىنى ئەنە شۇ ئادەملەر دېڭىزىنىڭ بىر تامچىسى ئىكەنلىگىنى بىلىپ قۇدرەتلىك ھېس قىلاتتى.

ئەتىگەندىن تارتىپ زور تەرەددۇت ۋە تەييارلىق باشلىنىپ، سائەت ئون دىگەندە ھەممە تەخ بولدى. كەڭ مەيداندا ئەسكەرلەر سەپ بولۇپ تىزىلدى. پۈتۈن ئارمىيە ئۈچ قاتار بولدى: ئالدىدا ئاتلىقلار، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن توپچىلار، ھەممىسىنىڭ كەينىدە پىيادە قىسىملار.

ھەر بىر سەپ ئارىسى بەئەينى كىچىك ئىدى. ئارمىيەنىڭ بۇ ئۈچ قىسىملىرى بىر بىرىدىن كەسكىن ئايرىلىپ تۇراتتى: كۈتۈزۈۋىنىڭ جەڭگىۋار ئارمىيىسى (بۇنىڭ ئوڭ قانىتىدا ئالدىنقى قاتاردا پاۋلوگ-رادلىقلار تۇراتتى)، روسىيىدىن كەلگەن ئارمىيە ۋە گۇاردىيە پولكىلىرى ھەمدە ئاۋستىرىيە قوشۇنلىرى؛ لېكىن بۇلارنىڭ ھەممىسى بىر قاتاردا، بىر كاماندا ئاستىدا ۋە بىر تەرتىپتە تۇراتتى.

تەرەپ-تەرەپتىن خۇددى شامالدا شىلدىرلىشىۋاتقان دەرەخ يوپۇرماقلىرىدەك: "ئۇلار كېلىشىۋاتىدۇ! كېلىشىۋاتىدۇ!" دىگەن ھاياجانلىق شۇبىرلاش ئاۋازلىرى يېتىپ كېلەتتى. ئادەملەرنىڭ ھولۇق-قان ئاۋازلىرى ئاڭلىناتتى ۋە پۈتۈن قوشۇن ھاياجانلىنىپ ئاخىرقى تەييارلىق باشلاندى.

ئولمۇتس تەرەپتىن كېلىۋاتقان بىر توپ ئەسكەرلەر كۆرۈندى. بۇ چاغدا گەرچە شامال بولمىسىمۇ، مەيىن شامال ئېقىمى ئارمىيەنى بويلاپ سىپاپ ئۆتكەندەك بولۇپ، نەيزىلەرنىڭ ئۈچىدىكى، بايراق-

چىلارنى، سېپىغا ئۇرۇلۇپ لەپىلدەپ تۇرغان ھەربىي بايراقلارنى سەل-پەل تەۋرىتىپ تۇراتتى. ئارمىيە ئۆزىنىڭ بۇ يېنىك قىمىرلاش-لىمىرى بىلەن گويا پادىشاھلارنىڭ يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىقىغا خۇرسەنچىلىكلىرىنى ئىزھار قىلغاندەك كۆرۈنەتتى. "ھازىر ئول!" دىگەن بىر ئاۋاز ئاڭلاندى، - دە، ئۇنىڭدىن كېيىن خۇددى تاڭغا يېقىن چىللاۋاتقان خورازلارغا ئوخشاش، تەرەپ-تەرەپتىن شۇنداق ئاۋازلار تەكرارلىنىشقا باشلىدى. ھەممە جىملىققا چۆكتى.

بۇ جىمجىتلىقتا پەقەت ئات تۇياقلىرىنىڭ ئاۋازلىرىلا ئاڭلىنىپ تۇراتتى، خالاس. كېلىۋاتقانلار پادىشاھلارنىڭ مۇلازىملىرى ئىدى. پادىشاھلار قاناتقا يېقىنلىشىشى بىلەن تەڭ گېنېرال-مارش مۇزىكىسىنى چالغان بىرىنچى ئاتلىقلار پولكى كانايچىلىرى كانايلىرىنىڭ ئاۋازلىرى ئاڭلاندى. بۇ كاناي ئاۋازى ئەمەس، گويا خانلارنىڭ يېقىنلىشىشى شادىيانىسىغا ئارمىيىدىن چىقىۋاتقان تەبىئىي خۇرسەنچىلىك ساداسى-دەك تۇيۇلاتتى. بۇ ئاۋازلار ئارقىسىدىن پادىشاھ ئالېكساندرنىڭ ياش ۋە مۇلايىم ئاۋازى روشەن ئاڭلاندى. ئۇ ئەسكەرلەرنى تەبىرىكلىگەن ئىدى، شۇنىڭ بىلەن بىرىنچى پولك: "ئۇررا!" دەپ شۇنداق قاتتىق، داۋاملىق ۋە خۇرسەنلىك بىلەن ۋاقىرىدىكى، ئادەملەر ئۆز-لىرى تەشكىل قىلغان كۈچىنىڭ مىقدارى ۋە قۇدرىتىدىن ئۆزلىرى دەھشەتكە كېلىشتى.

روستوۋ پادىشاھ دەسلەپ يېقىن كەلگەن كۈتۈزۈۋ ئارمىيىسىنىڭ بىرىنچى سېپىدە تۇرۇپ، شۇ ئارمىيىدە ھەر بىر كىشى كەچۈرۈۋاتقان تۇيغۇنى بېشىدىن كەچۈرەتتى، يەنى ئۆزىنى تامامەن ئۇنۇتقان، بۇ قۇدرەتكە ئىپتىخار قىلىپ مەغرۇرلانغان ۋە بۇ تەنتەننىڭ سەۋەپ-چىسى بولغان كىشىگە جان-دىلى بىلەن بېرىلگەن ئىدى.

روستوۋ شۇ كىشىنىڭ بىر ئېغىز سۆزى بىلەن پۈتۈن ئارمىيە (ئۆزىمۇ شۇ ئارمىيەگە باغلىق، — ئۇنىڭدا بىر پارچە خەس) ئۆزىنى ئوتقا، سۇغا تاشلاشقا، جىنايەت قىلىشقا، ئۆلۈشكە ياكى ئۇلۇغ قەھ-ردمانلىقلار كۆرسىتىشكە تەييار ھېس قىلاتتى ۋە شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ شۇ كىشىنىڭ يېقىنلىشىۋاتقانلىغىنى كۆرگەندە ئۇنىڭ ھاياجانلانماسلىغى، قېتىپ قالماسلىغى مۈمكىن ئەمەس ئىدى.

— ئۇررا! ئۇررا! ئۇررا! — دىگەن ئاۋازلار تەرەپ-تەرەپتىن گۈرۈلدەپ ئاڭلىنىپ، پولكلار بىرىنىڭ ئارقىسىدىن بىرى پادىشانى گېنېرال-مارش بىلەن قارشى ئالاتتى، كېيىن يەنە ”ئۇررا!“، يەنە گېنېرال-مارش ۋە يەنە ”ئۇررا“، ”ئۇررا!“ سادالىرى قېخىمۇ كۈچىيىپ ۋە بىر بىرىگە قوشۇلۇپ ياڭرايتتى.

تاكى پادىشا يېتىپ كەلمىگىچە پولكلار خۇددى جانسىز جەسەت-تەك قىمىرلىماي جىم تۇراتتى؛ پەقەت پادىشا يېتىپ كېلىشى بىلەن تەڭ پولكلار جانلىنىپ كېتەتتى-دە، پادىشا ئۆتۈپ كەتكەن سەپ-لەردىن چىقىۋاتقان سادالار قوشۇلۇپ گۈرۈلدەيتتى. قورقۇنچىلۇق ۋە قۇلاقنى يارغىدەك بۇ سادالار ئاستىدا، تۆت بۇرجەك بولۇپ، خۇددى تاشتەك قېتىپ قالغان قوشۇنلار سېپى ئارىسىدىن يۈزلەرچە ئاتلىق مۇلازىملار بىپەرۋالىق بىلەن، ئەمما تەرتىپلىك ھالدا ۋە بولۇپمۇ بىمالال يۈرۈشەتتى، بۇلاردىن سەل ئالدىدا ئىككى پادىشا يۈرەتتى؛ پۈتۈن كىشىلەرنىڭ پىكىر-خىيالى ۋە ئەس-ھۈشى ئەنە شۇلاردا ئىدى.

ئاتلىق گۋاردىيە كېيىمى بىلەن ئۈچ بۇرجەك شىلەپە كەيگەن چىرايلىق ياش پادىشا ئالېكساندر ئۆزىنىڭ ئىسسىق چىرايى ۋە چاراڭلىق ئەمما ئانچە يۇقۇرى بولمىغان مۇلايىم ئاۋازى بىلەن

ھەممە كىشىنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە تارتاتتى.

كانايچىلاردىن سەل نېرىدا تۇرغان ۋە ئۆزىنىڭ ئۆتكۈر كۆزلىرى بىلەن پادىشانى يىراقتىن تونۇۋالغان روستوۋ ئۇنىڭ يېقىنلىق شىپ كېلىۋاتقىنىنى كۆزىتىپ باراتتى. پادىشا يىگىرمە قەدەم چامىسى يېقىن كەلگەندە روستوۋ ئۇنىڭ چىرايلىق، ياش ۋە قۇۋناق يۈزىنى ھەممە تەپسىلاتلىرىغىچە ياخشىلاپ كۆرۈۋالدى، ئۇنىڭ قەلبىدە شۇ چاقىغىچە ھېچقاچان كۆرۈلۈپ باقمىغان مېھرى ۋە خوشاللىق ھىسلىرى پەيدا بولدى. پادىشانىڭ پۈتۈن قىياپىتى ۋە ھەممە ھەركەتلىرى ئۇنىڭ كۆزىگە پەۋقۇلئاددە چىرايلىق كۆرۈنەتتى.

پادىشا پاۋلوگراد پولكى ئالدىدا توختاپ، ئاۋستىرىيە پادىشاسىغا فرانسۇزچە بىر نىمە دىدى - يۇ، تەبەسسۇم قىلدى.

روستوۋ بۇ تەبەسسۇمنى كۆرۈپ ئۆزىمۇ ئىختىيارسىزلا تەبەسسۇم قىلدى ۋە ئۆز پادىشاسىغا تېخىمۇ كۈچلۈك مېھرى ئاشقانلىغىنى سەزدى. ئۇ بىر نىمە قىلىپ ئۆز پادىشاسىغا مۇھەببىتىنى كۆرسىتىشنى ئىستەيتتى. بىراق ئۇ مۇمكىن ئەمەسلىگىنى كۆرۈپ يىغلىغۇسى كېلەتتى. پادىشا پولك كاماندېرىنى چاقىرىپ ئۇنىڭغا بىرنەچچە ئېغىز سۆز قىلدى.

— يا پەرۋەردىگارىم! پادىشا مېنى چاقىرىپ قالسا نىمە قىلغان بولاتتىم! — دىدى روستوۋ كۆڭلىدە، — خۇرسەن بولغىنىمدىن يۈرىگىم يېرىلىپ ئۆلۈپ قالغان بولاتتىم.

پادىشا ئەپتسەرلەرگەمۇ سۆزلىدى:

— ھەممىڭلارغا، جاناپلار، چىن كۆڭلۈمدىن تەشەككۈر بىلدۈردىمەن، — دىدى ۋە ئۇنىڭ ھەر بىر سۆزى روستوۋقا خۇددى ئاسماندىن ئاڭلىنىۋاتقاندەك تۇيۇلدى.

ئەگەر روستوۋ ھازىر ئۆز پادىشاھى ئۈچۈن جېنىنى قۇربان قىلسا، قانچىلىك بەختىيار بولاتتى - ھە!

— سىلەر گېئورگى بايراقلىرىنى ئېلىشقا مۇناسىپ ئىش قىلىدىڭلار ۋە شۇنىڭغا سازاۋەر بولسىلەر.

— شۇنداق پادىشا ئۈچۈن جاننى قۇربان قىلىش كېرەك، قۇر-بان! — دىدى روستوۋ كۆڭلىدە.

پادىشا يەنە بىر نىمىلەرنى دىدى، لېكىن روستوۋ ئاڭلىيالماي قالدى. ئەسكەرلەر چوڭقۇر نەپەس ئېلىپ ”ئۇررا!“ — دەپ ۋاقتىدى.

روستوۋمۇ ئىگەر ئۈستىدە ئېڭىشىپ تۇرۇپ، جېنىنىڭ بارىچە ۋاقتىدى، بۇ ۋاقىتتا بىلەن پادىشاغا بولغان خۇرسەنچىلىگىنى تولۇق بىلدۈرەلسىلا، گېلى يىرتىلىپ كەتسىمۇ مەيلى ئىدى.

پادىشا خۇددى ئارسالدا بولغاندەك، قىران ئاتلىق قارشىسىدا بىرقانچە سېكۇنت تۇرۇپ قالدى.

— پادىشامۇ ئارسالدا بولۇپ قالارمۇ؟ — دىدى روستوۋ كۆڭلىدە، ئەمما كېيىنرەك ھەتتا پادىشانىڭ ئارسالدا بولۇشىمۇ ئۇنىڭ باشقا ھەممە ھەركەتلىرىدەك، روستوۋنىڭ كۆزىگە ئۇلۇغۋار ۋە جازىبىلىك كۆرۈندى.

پادىشانىڭ ئارسالدا بولۇشى بىر دەقىقىدىن ئاشمىدى. پادىشا تۇمشۇغى ئىنچىكە ئۆتۈك كەيگەن ئايىغىنى (شۇ چاغلاردا شۇنداق ئۆتۈك كىيەتتى) تېگىدىكى ئىنگىلىزچە بېزەلگەن تورۇق بايتالىنىڭ چاتىرىغىغا سەلگىنە نىقتىدى؛ ئاق پەلەي كىيگەن قولى بىلەن تىز-گىنىنى يىغىشتۇرۇۋېلىپ، رەتسىز قىمىرلىشىپ تۇرغان ئادىۋانتلار دېڭىزىنىڭ ھەمراغىدا ئالغا ماڭدى. پادىشا ھەر بىر پولىكنىڭ

ئالدىدا بىر ئاز - بىر ئاز توختاپ ئالغا ماڭاتتى، ئاخىر ئۇنىڭ گەۋ...
دەسى كۆزدىن يوقالدى؛ روستوۋ پادىشاھلارنى قورشاپ كېتىۋاتقان
مۇلازىملار ئارىسىدىن ئۇنىڭ ئاق پەرىنىلا كۆرەتتى.

روستوۋ جانابى مۇلازىملار ئارىسىدىن ئاتتا خوشياقماستىن ۋە
رەتسىز ئولتۇرغان بولكونىسىكىنىمۇ كۆرۈپ قالدى. روستوۋ ئۇنى
كۆرۈپ، تۈنۈگۈن ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا بولغان جاڭجالنى ئەسلىدى
ۋە ئۇنى دۇئېلغا چاقىرساممىكىن ياكى چاقىرمىساممىكىن دىگەن
پىكىرنى يەنە خىيالىدىن ئۆتكۈزدى. "چاقىرىش كېرەك ئەمەس" -
دەپ ئويلىدى روستوۋ.... "ھازىرقىدەك مۇشۇنداق چاغدا شۇنداق
ئىشنى ئويلاپ ئولتۇرۇش ۋە بۇ ھەقتە گەپ قىلىشقا ئەرزىمدۇ؟
قەلب مۇشۇنداق مۇھەببەت، مۇشۇنداق خۇرسەنچىلىك ۋە مۇشۇنداق
پىداكارلىق ھېسسى بىلەن تولغان چاغدا بىزنىڭ جاڭجال ۋە خاپىچە -
لىغىمىز نىمە دىگەن گەپ؟ مەن ھەممىنى ياخشى كۆرىمەن، ئەمدى
ھەممەيلەننى كەچۈرىمەن" - دەپ ئويلايتتى روستوۋ.

پادىشاھ ھەممە پولىكلارنى ئايلىنىپ كۆرۈپ چىققاندىن كېيىن
قوشۇنلار ئۇنىڭ ئالدىدىن تەنتەنىلىك مارش بىلەن ئۆتۈشكە
باشلىدى ۋە روستوۋ يېقىندىلا دېنېسوۋدىن سېتىۋالغان بېدۇيىن
ناملىق ئېتىغا مىنىپ، ئۆز ئېسكادرونىنىڭ ئارقىسىدا، يەنى ئۆزى
ئايرىمچە ۋە پادىشاھنىڭ كۆزىگە راسا كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان يەردە
ئۆتۈپ كېتىۋاتاتتى.

چەۋەنداز روستوۋ تېخى پادىشاھنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەلمەستىن
بېدۇيىننىڭ بېقىنىغا دېۋىتكۈچى بىلەن ئىككى قېتىم نىقتاپ، ئاچچىغ -
لانغىنىدىن راسا مېڭىش چىقىرىپ ماڭىدىغان دەرىجىگە ئېلىپ
كەلگەن ئىدى، ئاچچىغلانغان بېدۇيىن ئەنە شۇ مېڭىشى بىلەن

مىڭشقا باشلىدى. پادىشانىڭ قاراپ تورغىنىنى سەزگەن ئاتمۇ كۆپۈك چىقىپ تۇرغان تۇمشۇغىنى كۆكرىگىگە تەككۈزۈپ، قۇيرۇغىنىنى كۆتىرىپ، خۇددى ئايغى يەرگە تەگمەستىن ئۇچۇپ كېتىۋاتقاندەك، ئاياقلىرىنى ئىگىز-ئىگىز ۋە چىرايلىق كۆتىرىپ تاشلاپ پادىشانىڭ ئالدىدىن ناھايىتى قايىل قىلىپ ئۆتتى.

روستوۋنىڭ ئۆزى پۇتلىرىنى ئارقىغا سوزۇپ چىقىرىپ ئۈزەڭگىگە دەسسەپ، قوسىغىنى ئىچىگە تارتىپ ۋە ئۆزىنى ئات بىلەن بىر پۈتۈن نەرسە دەپ ھىس قىلىپ، قاپىغىنى سالغان بولسىمۇ، ئەمما ناھايىتى خۇرسەن ھالدا پادىشانىڭ ئالدىدىن، دېنيسوۋ ئېيتقاندەك "شەيتانغا ئوخشاش" ئۆتۈپ كەتتى.

— ئەزىمەتلەر، پاۋلوگرادلىقلار! — دېدى پادىشا.

— ۋاي خۇدايا! ئەگەر ماڭا ھازىر ئۆزەڭنى ئوتقا تاشلا دېسسە، قانچىلىك بەختىيار بولاتتىم-ھە! — دېدى روستوۋ كۆڭلىدە.

كۆرەك تۈگىگەندىن كېيىن، يېڭى كەلسەن ۋە كۈتۈزۈۋ ئارمىيە-سىدە بولغان ئەپتسەرلەر توپ-توپ بولۇپ توپلىنىشتى-دە، مۇكاپاتلار، ئاۋستىرىيىلىكلەر ۋە ئۇلارنىڭ فورمىلىق كىيىم-كېچەك-لىرى، فىرونتلىرى ۋە بوناپارت توغرىسىدا، خۇسۇسەن ئېسىپنىڭ كورپۇسى كېلىپ، پىرۇسسىيە بىز تەرەپ بولسا، بوناپارتنىڭ ئەھۋالى چاتاق بولۇشى توغرىسىدا گەپ-سۆز باشلىنىپ كەتتى.

لېكىن، ھەممىدىن كۆپرەك بارلىق توپلار ئارىسىدا پادىشا ئالبېكساندر توغرىسىدا گەپ بولدى، ئۇنىڭ دېگەن گەپلىرىنى، قىلغان ھەركەتلىرىنى سۆزلەشتى ۋە شۇنىڭدىن زوقلىنىشتى.

ھەممەيلەننىڭ بىردىن-بىر تىلىگى — پادىشانىڭ يېتەكچىلىگىدە دۈشمەنگە قارشى تېزىرەك ئۇرۇشقا كىرىش ئىدى. كۆرەكتىن كېيىن

روستوۋ ۋە گۆپ ئەپتسەرلەر، پادىشانىڭ ئۆزى قوماندانلىق قىلغاندا
ھەرقانداق دۈشمەننى يەڭمەي مۇمكىن ئەمەس دەپ ئويلايتتى.
كۆرەكتىن كېيىن ھەممەيلەننىڭ غەلبىسىگە بولغان ئىشەنچى،
ئىككى قېتىملىق جەڭ غەلبىسى پەيدا قىلغان ئىشەنچتىنمۇ كۈچلۈك
ئىدى.

9

كۆرەكتىن كېيىن ئەتىسى بوزس ياخشى فورمىلىق كىيىمىنى
كىيدى ۋە ئىشىغا ئۇتۇق تىلەپ ئۈزۈتتىپ قويغان ئاغىنىسى بېرگ
بىلەن خوشلىشىپ، ئولمۇتسقا — بولكونسكى ئالدىغا يۈرۈپ كەتتى.
ئۇنىڭ مەقسىدى كىنەز ئاندرېننىڭ مېھرىۋانچىلىقىدىن پايدىلىنىپ،
ئۆزىگە ياخشىراق بىر ئەمەل تېپىش، خۇسۇسەن ئۇنىڭ قارشىچە
ئارمىيىدە ھەممە كىشىنىڭ ھەۋىسى كېلىدىغان ئەمەلگە ئېرىشىۋېلىش،
يەنى چوڭراق بىرەر ئادەمگە ئادىۋتانت بولۇش ئىدى. "ئاتىسى ھەر
قېتىم ئون مىڭلاپ پۇل ئەۋەتىپ تۇرىدىغان روستوۋ، مەن ھىچكىمگە
يېلىنمايمەن، ھىچكىمگە چاكار بولمايمەن دىسە باشقا گەپ؛ لېكىن
ماڭا ئوخشاش ئەقلىدىن باشقا ھىچنەرسىسى بولمىغان ئادەم مەنسىپكە
ئۆزى ئېرىشىشى، پۇرسەتنى قولدىن بەرمەسلىكى ۋە ئۇنىڭدىن
پايدىلىنىشى كېرەك!" دەپ ئويلايتتى بوزس.

بوزس شۇ كۈنى ئولمۇتستا كىنەز ئاندرېننى تاپالمىدى. لېكىن
باش ئىشتاپ بىلەن دىپلوماتىك كورپۇس جايلاشقان ۋە ھەر ئىككى
پادىشا ئۆزلىرىنىڭ مۇلازىملىرى (ساراي ئەھلىلىرى ۋە يېقىنلىرى)
بىلەن تۇرغان ئولمۇتسنىڭ مەنزىرىسى ئۇنىڭ بۇ ئالى كىشىلەر

دۇنياسىغا كىرىش خاھىشىنى تېخىمۇ كۈچەيتىۋەتكەن ئىدى. ئۇ ھىچكىمنى تونۇمايتتى، گۇاردىيە كىيىمىنى كىيىپ چىرايلىق ياسىنىپ كەلگەن بولسىمۇ، ئەمما پەر، لېنتا ۋە ئوردېنلارنى تاقىۋېلىپ، چىرايلىق ھارۋىلارغا چۈشۈپ، كوچىلاردا ئۇ ياقىتىن-بۇ ياققا ئۆتۈپ يۈرىدىغان ئالى كىشىلەر، ساراي ئەھلىلىرى ۋە ھەربىلەر گويا بۇ گۇاردىيە ئەپتسەرچىگىگە قارىغاندا ئۆزىنى شۇنداق ئۆلچەپ-گۈسىز دەرىجىدە يۇقۇرى تۇتاتتىكى، بۇلار ئۇنى كۆزگە ئىلىش بۇ ياققا تۇرسۇن، ھەتتا ئۇنىڭغا ئېتىۋارمۇ قىلمايتتى. ئۇ باش قوماندان كۈتۈزۈۋ جايلاشقان بىناغا كىرىپ بولكونىكىنى سورىغاندا، بۇ ئادىۋىتانتلار ۋە ھەتتا خىزمەتكار ئەسكەرلەرمۇ گويا "ساڭا ئوخشىغان ناھايىتى كۆپ ئەپتسەرلەر بۇ يەرگە كېلىپ-كېتىپ تۇرىدۇ ۋە ئولاردىن تويۇپمۇ كەتتۇق" دىمەكچى بولغاندەك قاراپ قويۇشتى. شۇنىڭغا قارىماي ياكى شۇنداق بولغانلىغى ئۈچۈنمۇ، ئۇ ئەتىسى 15-چىسلادا، چۈشلۈك تاماقتىن كېيىن يەنە ئولمۇتسقا باردى ۋە كۈتۈزۈۋ تۇرغان بىناغا كىرىپ بولكونىكىنى سورىدى. كىنەز ئاندرې ئۆيدە ئىدى. بورسنى، ئېھتىمال، ئىلگىرى تانسى ئويىنىشىدىغان، ھازىر بولسا بەش كارۋات ۋە ھەر خىل ئۆي جاھازىلىرى، شىرەلەر، ئورۇندۇقلار ۋە كلاۋىكوردلار قويۇلغان چوڭ بىر زالغا ئېلىپ كىرىشتى. ئىرانچە تون كىيگەن بىر ئادىۋىتانت ئىشىككە يېقىن يەردە شىرە يېنىدا ئولتۇرۇپ خەت يېزىۋاتاتتى. يەنە بىر قىپ-قىزىل سېمىز ئادىۋىتانت - نېسۋىتسكى قوللىرىنى بېشىنىڭ تېگىگە قويۇپ ئورنىدا سوزۇلۇپ ياتاتتى ۋە ئالدىدا ئولتۇرغان ئەپتسەر بىلەن كۈلۈشۈۋاتاتتى. ئۈچىنچىسى چوڭ گاڭچىڭدا ۋېنا ۋالىسىنى چالاتتى، تۆتىنچىسى بولسا چوڭ گاڭچىڭ يېنىدا يانپاشلاپ يېتىپ ئۇنىڭغا

جۆر بولۇپ ناخشا ئېيتاتتى. بولكونىكى كۆرۈنمەيتتى. بۇ جاناپلارنىڭ ھېچبىرسى بورسىنى كۆرۈپ ئورۇنلىرىدىن قىمىرلىمىدى. خەت يېزىپ ئولتۇرغان ھېلىقى بىرسى، يەنى بورسىس گەپ سورىغان ھېلىقى ئادىۋىتانت قاپىغىنى تۈرۈپ قارىدى - دە، بولكونىكى كۈزەتچىلىك قىلىۋاتىدۇ، ئەگەر ئۇ كېرەك بولسا، سول قولىدىكى ئىشىككە - قوبۇلخانغا كىرىشكە دىدى. بورسىس ئۇنىڭغا رەھىمەت ئېيتىپ قوبۇلخانغا كىردى.

بورسىس كىرگەن چاغدا كىنەز ئاندىرى نەپىرەت نەزىرى بىلەن كۆزلىرىنى قىسىپ (شۇنداق ئالاھىدە نازا كەتلىك ھارغىن بىر ئەپتى بىلەنكى، ئۇنىڭ بۇ ئەپتى گويى: "ئەگەر ۋەزىپەم بولمىغاندا سىز بىلەن بىر مەنۇتمۇ سۆزلەشمەس ئىدىم" دىگەندەك روشەن ئىپادىنى بىلدۈرەتتى)، بىرقانچە ئوردىن تاقىۋالغان قېرى بىر رۇس گېنېرال - لىنىڭ سۆزىگە قۇلاق سالاتتى، گېنېرال قامىتىنى تۈپ - تۈز رۇسلاپ، پۇتىنىڭ ئۇچىدا دەسسەپ دىگۈدەك، ئەسكەرلەرگە ئوخشاش خۇشا - مەتكۈي چىرايى بىلەن قىزىرىپ تۇرۇپ نىمە توغرىسىدا كىنەز ئاندىرىغا دوكلات قىلىۋاتاتتى.

— ناھايىتى ياخشى، سەل كۈتۈپ تۇرۇڭ، — دىدى كىنەز ئاندىرى گېنېرالغا رۇسچە، ئەمما فرانسۇزچە تەلەپپۇز بىلەن (ئۇ كۆزگە ئىلماي گەپ قىلماقچى بولغاندا شۇنداق تەلەپپۇز بىلەن سۆزلەيتتى). كىنەز ئاندىرى بورسىنى كۆرگەندىن كېيىن، گېنېرالغا يەنە ئېتىۋار بەرمەي (گېنېرال يەنە نىمىدۇ بىر نەرسىلەرنى دىمەكچى بولۇپ يېلىنىپ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن چاپاتتى) خوشال تەبەسسۇم بىلەن ئۇنىڭغا بېشىنى ئىرغىتىپ بورسىغا قارىدى.

بورسىس ئاشۇ پەيتتە، ئىلگىرى تەخمىن قىلغان نەرسىسىنى يەنى

ئارمىيە نىزامنامىسىدە يېزىلغان، پۈتۈن پولىك ۋە ئۆزى بىلىگەن تەرتىپ ھەم نىزامدىن تاشقىرى يەنە بىر باشقا مۇھىمىراق تەرتىپ بارلىغىنى چۈشەندى، بۇ تەرتىپ كەمىرىنى چىڭ باغلاپ، قىپ-قىزىل بولۇپ تۇرغان گېنېرالنى ھۆرمەت بىلەن كۈتۈپ تۇرۇشقا مەجبۇر قىلدى، كاپىتان بولغان كىنەز ئاندىرى بولسا بۇ چاغدا ئۆزىنىڭ كۆڭۈل خوشلىغىنى دەپ، پىراپورشىك^① درۇبېتسكويى بىلەن گەپلىشىشنى ناھايىتى ماقۇل كۆردى. بورىس بۇنى كۆرۈپ، كەلگۈسىدە نىزامنامىدە يېزىلغان تەرتىپ بويىچە ئەمەس، بەلكى ھەچنەگە يېزىلمىغان تەرتىپ بويىچە خىزمەت قىلىشقا ھەر قاچاندىكى-دىنمۇ كۆپرەك بەل باغلىدى. ئۇ ھازىر، كىنەز ئاندىرىغا تونۇشتۇرۇ-لۇش نەتىجىسىدەلا ئۆزىنىڭ گېنېرالدىن بىردىنلا يۇقۇرى بولۇپ كەتكەنلىگىنى، باشقا چاغلاردا، فۇرونىتتا تۇرغاندا، بۇ گېنېرالنىڭ مۇنداق گىۋاردىيە پىراپورشىگىنى يوقىتىۋېتىشى مۇمكىنلىگىنى ھېس قىلدى. كىنەز ئاندىرى ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ قولىنى تۇتتى.

— ئەپسۇسكى، تۆنۈگۈن كەلگىنىڭىزدە يوق ئىكەنسىمەن. مەن پۈتۈن كۈن بويى نېمىسلار بىلەن ئاۋارە بولدۇم. ۋېروتېر بىلەن دىسپوزىتسىيىنى^② تەكشۈرۈشكە بارغان ئىدۇق. نېمىسلار تەرتىپ ئورنىتىشقا كىرىشتىمۇ، بولدى قويۇڭ — ئادەم بىزار بولۇپ كېتىدۇ! بورىس خۇددى كىنەز ئاندىرىنىڭ ئىشارەت قىلغىنى ھەممىگە مەلۇم بولغان ئىش دەپ چۈشەنگەندەك تەبەسسۇم قىلدى، ھالسىۋكى

① پىراپورشىك — پادىشا ئارمىيىسىدە كىچىك ئەپتسەرلىك ئۇنۋان. — تەر.

② دىسپوزىتسىيە — قوشۇنلار ئۇرۇش ۋاقتىدا جايلىشىپ ئىشغال قىلىپ

تۇرىدىغان ئورۇن. — تەر.

ۋېرو تېر دىگەن نامنى، ھەتتا دىسپوزىتسىيە دىگەن سۆزنىمۇ بىرىنچى قېتىم ئاڭلىشى ئىدى.

— خوش، ئەزىزىم، ھىلىمۇ شۇ ئادىۋانت بولۇش خىيالىدىمۇ سىز؟ مەن خېلى ۋاقىتتىن بېرى سىزنىڭ ھەقىقىتىڭىزدە ئويلاپ يۈرۈپتىمەن.

— ھە باش قوماندانغا ئىلتىماس قىلىپ باقاي دەپ ئويلىغان ئىدىم، — دىدى بۇرۇن نىمە ئۈچۈندۇ ئىختىيارسىز قىلىپ، — ئۇنىڭغا مېنىڭ توغرا مەدا كىنەز كۇراگېنىدىن كەلگەن خەت بار. مەن شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئىلتىماس قىلماقچى ئىدىمكى، — دەپ قوشۇپ قويدى خۇددى ئۆزى سورىغاندەك، — گۇاردىيە جەڭگە كىرمەيدىغان ئوخشايدۇ.

— ھە، ياخشى! ياخشى! ھەممە ئىش توغرىسىدا گەپلىشىمىز، — دىدى كىنەز ئاندرې، — ھازىر بۇ كىشى توغرىسىدا باش قوماندانغا دوكلات قىلىپ چىقاي، ئۇنىڭدىن كېيىن مەن سىزنىڭ ئىختىيارىڭىزدا.

كىنەز ئاندرې بۇ قىپ-قىزىل گېنېرال توغرىسىدا دوكلات قىلىش ئۈچۈن باش قوماندان ھوزۇرىغا كىرىپ كەتكەندىن كېيىن، بۇ گېنېرال بۇرۇننىڭ نىزامنامىدە يېزىلمىغان تەرتىپلەر توغرىسىدىكى چۈشەنچىسىگە قوشۇلمىغان بولسا كېرەك، ئادىۋانت بىلەن گەپلىشىشكە دەخلى قىلغان بۇ قوپال پىراپورشىققا شۇنداق تىكىلىپ قارىدىكى، نەتىجىدە بۇرۇن ئوڭايلىنىپ قالدى. ئۇ يۈزىنى ئورۇۋېلىپ، كىنەز ئاندرېنىڭ باش قوماندان ئۆيىدىن قايتىپ چىقىشىنى تەقەززالىق بىلەن كۈتۈشكە باشلىدى.

— سىزنىڭ توغرىڭىزدا، ئەزىزىم، مەن مۇنداق قارارغا كەل-

دېم، — دېدى كىنەز ئاندرې ھەر ئىككىلىسى گاڭچىڭ قويۇلغان چوڭ زالغا كىرگەندە، — سىزگە باش قومانداننىڭ ئالدىغا كىرىشنىڭ ھېچقانداق ھاجىتى يوق، — دېدى كىنەز ئاندرې، — ئۇ سىزگە بىر پاتمان شىرىن سۆزلەرنى قىلىدۇ، ئۆيىگە تاماققا تەكلىپ قىلىدۇ (“ھېچنەدە يېزىلمىغان قائىدىلەر بويىچە خىزمەت قىلىش ئۈچۈن، بۇمۇ ئانچە يامان بولماس ئىدى” — دەيتتى بورىس كۆڭلىدە)، لېكىن بۇنىڭدىن ھېچقانداق نەتىجە چىقمايدۇ؛ بىز بۇ ئادىۋانتلار ۋە ئوردىنارېتسىلار يېقىندا بىر باتالىيون بولىمىز. بىز مۇنداق قىلايلى. لۇق: مېنىڭ كىنەز دولگورۇكوۋ دىگەن ئوبدان بىر دوستۇم بار، ئۇ گېنېرال — ئادىۋانت ۋە ناھايىتى ياخشى ئادەم؛ بەلكى سىز بىلىمەس. سىز، لېكىن گەپ شۇنىڭدىكى، ھازىر كۈتۈزۈۋەتۈمۇ، ئۇنىڭ ئىشتابىمۇ، بىز ھەممىمىزمۇ ھېچنەرسىنى بىلىمەي قالدۇق؛ ھازىر ھەممە ئىش پادىشانىڭ قولىغا مەركەزلەشمەكتە؛ شۇنىڭ ئۈچۈن دولگورۇكوۋ — كوۋنىڭ ئالدىغا بېرىپ باقايلىق، مېنىڭمۇ ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ كېلىدىغان ئىشىم بار ئىدى، مەنىمۇ سىزنىڭ توغرىڭىزدا ئۇنىڭ بىلەن سۆزلەشكەن ئىدىم؛ قېنى، قاراپ باقايلى، بەلكى سىزنى ئۆز يېنىدا خىزمەتكە ئېلىشنى ياكى قۇياشقا^① يېقىنراق بىرەر ئىشقا توغرىلاشنى لازىم تاپار.

كىنەز ئاندرې ياشلارغا يېتەكچىلىك قىلىش ۋە ئۇلارنىڭ يۇقۇرى تەبىقىلەر دائىرىسىدە ئۇتۇق قازىنىشىغا ياردەم بېرىشكە توغرا كەلگەندە ھەمىشە بەك جانلىنىپ كېتەتتى، ئۇ مانا شۇ خىلدا باشقىلارغا ياردەم بېرىش بانىسى بىلەن (ئۆزى بولسا مەغرۇرلىنىپ،

① تولستوي بۇ يەردە پادىشانى “قۇياش” دەپ ئالغان. — تەر.

باشقىلاردىن ياردەم سوراشقا نومۇس قىلاتتى) ئۆزىگە مەنپەئەت يەتكۈزىدىغان ۋە ئۇنى ئۆزىگە تارتىدىغان مۇھىتقا يېقىن تۇراتتى. ئۇ بورسىنىڭ ئىشىغا جان دەپ تۇتۇش قىلدى ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىللە كىنەز دولگورۇكوۋنىڭ ئالدىغا باردى.

بۇلار ئولمۇتستا پادىشالار ۋە ئۇلارنىڭ يېقىنلىرى تۇرىدىغان سارايدا كىرىپ كەلگەندە ۋاقىت خېلى كەچ بولۇپ قالغان ئىدى.

شۇ كۈنى ھەربىي كېڭەش بولۇپ، ئۇنىڭغا ھەربىي كېڭەشنىڭ ھەممە ئەزالىرى ۋە ھەر ئىككىلا پادىشا قاتناشقان ئىدى. كېڭەشتە

قېرىلاردىن كۈتۈزۈۋ ۋە كىنەز شۋارتسېنېرگىنىڭ پىكىرىگە قارشى ھالدا، دەرھال ھۇجۇم قىلىش ۋە بوناپارت بىلەن چوڭ ئۇرۇش

قىلىش قارار قىلىندى. كىنەز ئاندرې بورىس بىلەن بىللە كىنەز دولگورۇكوۋنى ئىزلەپ سارايدا كىرىپ كەلگەندە، ھەربىي كېڭەش

ئەمدىلا تۈگىگەن ئىدى. باش ئىشتاپتىكى ھەممە كىشىلەر ياشلار گۇرۇھى غەلبە قىلغان بۈگۈنكى ھەربىي كېڭەشنىڭ جازىبىسى

ئاستىدا تۇراتتى. ھۇجۇم قىلماستىن يەنە نىمىدۇ بىر نەرسىلەرنى كۈتۈپ تۇرۇشنى مەسلىھەت بېرىپ، ئىشنى ئارقىغا تارتقۇچىلارنىڭ

ئاۋازلىرى شۇنداق يەكدىللىك بىلەن ئۇجۇقتۇرۇلغان ۋە ئۇلارنىڭ دېلىللىرى ھۇجۇم قىلىشنىڭ پايدىلىق ئىكەنلىكى توغرىسىدىكى

شۈبھىسىز ئىسپاتلار بىلەن شۇنداق ئاغدۇرۇپ تاشلانغان ئىدىكى، كېڭەشتە مۇزاكىرە قىلىنىۋاتقان كەلگۈسى جەڭ ۋە شەك - شۈبھىسىز

غەلبە كەلگۈسىدىكى ئىش ئەمەس، بەلكى خۇددى بولۇپ ئۆتكەندەك تۇيۇلغان ئىدى. ھەممە ئۈستۈنلۈك بىز تەرەپتە ئىدى؛ شەك -

شۈبھىسىزكى ناپالېون قوشۇنلىرىدىن شۈبھىسىز ئۈستۈن تۇرىدىغان غايەت زور كۈچلىرىمىز بىر يەرگە توپلانغان؛ پادىشانىڭ كېلىشى

بىلەن ئەسكەرلەرنىڭ روھى كۆتىرىلگەن ۋە ئۇلار جەڭگە تەلپۈنۈپ تۇرغان؛ قوشۇنلارغا رەھبەرلىك قىلىۋاتقان ئاۋستىرىيە گېنېراللىرى ۋېروتېرغا جەڭ مەيدانى بولىدىغان ئىستراتېگىيە پونكىتى ئەڭ ئۇششاق تەپسىلاتلىرىغىچە مەلۇم (بىزنىڭ بەختىمىزگە يارىشا ئاۋستىرىيە قوشۇنلىرى ئۆتكەن يىلى مانېۋىرنى ھازىر فرانسۇزلارغا قارشى جەڭ بولىدىغان شۇ جايلاردا ئۆتكۈزگەن ئىدى)؛ ھازىر جەڭ بولىدىغان مەيداننىڭ ئۇششاق-چۈششەك ھەممە تەپسىلاتلىرى ئېنىق ۋە تەپسىلى خەرىتىگە ئېلىنغان ئىدى؛ بوناپارت ئاجىزلاشقان-لىغىدىن بولسا كېرەك، ھېچقانداق تەدبىر كۆرمەيتتى.

ھۇجۇم باشلاشنىڭ قىزغىن تەرەپدارلىرىدىن بىرى بولغان دول-گورۇكوۋ ھەربىي كېڭەشتىن ھارغان-ھالسىزلانغان ھالدا تېخى ئەمدىلا قايتىپ كەلگەن بولسىمۇ، ئەمما كېڭەشتە غەلبە قىلغانلىغى ئۈچۈن، كەيپى خۇش ۋە مەغرۇر ئىدى. كىنەز ئاندرې ئۆز ھىما-يىسىگە ئالغان ئەپتەسەرنى ئۇنىڭغا تونۇشتۇردى، لېكىن كىنەز دولگورۇكوۋ بۇرىنىڭ قولىنى ھۆرمەت بىلەن ۋە قاتتىق سىقىپ، ئۇنىڭغا ھېچنەمە دىمىدى ۋە روشەنكى، كېڭەشتە بولغان چاغدا ئۇنى ھەممىدىن كۈچلۈگرەك بەنەت قىلغان پىكىر-خىياللىرىنى ئېيتىشتىن ئۆزىنى بېسىپ تۇرالمىسا كېرەك، كىنەز ئاندرېغا فراد-سۇزچە مۇراجىئەت قىلدى.

— ھەي، ئەزىزىم، — دىدى، — بۈگۈن بىز نىمە دىگەن قاتتىق جەڭ قىلدۇق! ئىسلاھىم، ئۇنىڭ ئاقىۋىتىمۇ شۇنداق غەلبىلىك بولغاي. بىراق، ئەزىزىم، — دىدى ئۇ سۆزىنى ئۈزۈپ-ئۈزۈپ ۋە خۇرسەن بولۇپ سۆزلەپ، — مەن ئاۋستىرىيىلىكلەر ئالدىدا، بولۇپمۇ ۋېروتېر ئالدىدا ئۆز ئېيۋىمىنى ئىقرار قىلىشىم كېرەك. نىمە دىگەن

ئېنىقلىق، نىمە دىگەن تەپسىلىلىك، جەڭ مەيدانىنى نىمە دىگەن تەپسىلى بىلىش، ھەممە ئىمكانىيەتلەرنى، ھەممە شەرت - شارائىتلارنى ۋە ئۇششاق - چۈششەك ھەممە تەپسىلاتلارنى نىمە دىگەن ئالدىن كۆرۈش - ھە! ياق، ئەزىزىم، ھازىر بىز تۇرغان بۇنىسداق پايدىلىق شارائىتتىن باشقىسىنى تېپىش مۈمكىن ئەمەس. ئاۋستىرىيىلىكلەرنىڭ پىششىقلىغىغا رۇسلارنىڭ باتۇرلۇغى قوشۇلغاندىن كېيىن يەنە نىمە كېرەك، ئەزىزىم؟

— دىمەك، ھۇجۇم قىلىش ئۈزۈل - كېسىل قارار قىلىندىمۇ؟ — دىدى بولكونسكى.

— بىلەمسىز، ئەزىزىم، بوناپارت چوقۇم ھۇشىنى يوقىتىپ قويغانغا ئوخشايدۇ. بۈگۈن ئۇ پادىشاغا خەت ئەۋەتىپتۇ، — دولگورۇكوۋ مەنىلىك تەبەسسۇم قىلىپ قويدى.

— مۇنداق دەڭ! خوش، نىمە دەپتۇ خېتىدە؟ — دەپ سورىدى بولكونسكى.

— نىمە دىمەكچى خېتىدە؟ پالان - پوكۇن، پەمستىمان دىگەنگە ئوخشاش گەپلەر، مەقسەت ۋاقتىنى ئۆتكۈزۈپ شۇنىڭدىن پايدىلانماقچى. ئۇ ھازىر بىزنىڭ قولىمىزدا دەي، سىز ئۇنىڭغا ئىشىنىۋېرىڭ: بۇ تۇرغان گەپ! لېكىن ھەممىدىن قىزىغى شۇكى، — دىدى ئۇ بىردىنلا ئاڭكۆڭۈللۈك بىلەن كۈلۈپ تۇرۇپ، — ئۇنىڭغا جاۋاپ خەت يازغاندا نىمە دەپ ئاتاشنى ھېچكىم ئويلاپ تاپالمىدى، ئەگەر "كونسۇلغا" دىمىسە "پادىشاغا" دېيىشنىڭ بولماسلىغى تۇرغان گەپ، شۇنداق بولغاندىن كېيىن، "گېنېرال بوناپارتقا" دىسە، مېنىڭچە بولىدىغاندەك تۇرىدۇ.

— لېكىن ئۇنى پادىشا دەپ ئېتىراپ قىلماسلىق بىلەن گېنېرال

بوناپارت دېيىش ئوتتۇرىسىدا پەرق بار، — دېدى بولكونسكى.
— ھەممە گەپ مانا شۇنىڭدا، — دېدى دەرھال دولگورۇكوۋ
كۈلۈپ تۇرۇپ ۋە ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈۋېتىپ، — سىز بىلىپىنى
بىلەمسىز، ئۇ ناھايىتى ئەقىللىق ئادەم، ئۇ خەتكە: ”زوراۋان ۋە
ئىنسانىيەتنىڭ دۈشمىنىگە“ دەپ يېزىشنى تەكلىپ قىلدى.

دولگورۇكوۋ خۇرسەن بولغانلىقتىن قاقلاپ كۈلۈپ كەتتى.
— بۇندىن يامانراغى تېپىلماپتۇ — دە؟ — دەپ قويدى بولكونسكى.
— لېكىن قانداق بولسىمۇ بىلىپىن ناھايىتى مۇۋاپىق ئۇنۋان
تاپتى. ناھايىتى ئۆتكۈر، دانا ئادەم.....

— قانداق بولار؟

— فرانسىيە ھۆكۈمىتىنىڭ باشلىغىغا، au cher du gouvern
ement francais^①، — دېدى كىنەز دولگورۇكوۋ مەمنۇنىيەت
بىلەن جىددى رەۋىشتە، — بۇ ناھايىتى مۇۋاپىق ئۇنۋان، شۇنداق
ئەمەسمۇ؟

— ناھايىتى مۇۋاپىق، لېكىن ئۇنىڭغا زادىلا ياقماس، — دېدى
بولكونسكى.

— بەللى، ياقماس دىگەن قانداق گەپ! مېنىڭ ئاكام ئۇنى
بىلىدۇ: ئۇ بىرنەچچە قېتىم پارىژدا ھازىرقى پادىشا بىلەن بىللە
تاماقتا بولغان، ئاكام، بۇنداق زىرەك ۋە ھەييار دىپلوماتىنى ھېچقا-
چان كۆرمىگەنمەن دىگەن ئىدى؛ بىلەمسىز، فرانسۇزنىڭ ئەپچىل-
لىكى بىلەن ئىتالىياننىڭ ماھىرلىغى قوشۇلغاندا! گرافى ماركوۋ بىلەن
ئۇنىڭ توغرىسىدىكى لەتىپىلەرنى بىلەمسىز؟ پەقەت بىرگىنە ماركوۋ

① فرانسۇزچە: يۇقۇرىدىكى جۈملىنىڭ ئۆزى. — تەر.

ئۇنىڭ بىلەن مۇئامىلە قىلىشنى بىلىگەن. قولىغاغلىق توغرىسىدىكى
ھىكايىنى بىلەمسىز؟ ناھايىتى ئاجايىپ!

شۇنىڭ بىلەن كۆپ گەپلىك دولگورۇكوۋ بىردەم بۇرسقا، بىردەم
كىنەز ئاندرېگە قاراپ، بوناپارت بىزنىڭ ئەلچىمىز ماركوۋنى سىناپ
كۆرمەكچى بولۇپ، قولىغاغلىقنى قەستەن ئۇنىڭ ئالدىدا يەرگە
چۈشۈرۈپ قويغانلىغىنى ۋە ئېلىپ بېرەرمىكىن دەپ ئۇنىڭغا قاراپ
تۇرغاندا، ماركوۋمۇ قەستەن قولىغاغلىقنى چۈشۈرۈپ قويغانلىغى ۋە
ئېگىشىپ ئۆزىنىڭ قولىغاغلىقنى ئېلىپ، بوناپارتنىڭ قولىغاغلىقنى
ئالمىغانلىغىنى سۆزلەپ بەرگەن ئىدى.

— Charmant! (ئاجايىپ!) — دىدى بولكونسكى، — لېكىن،
كىنەز، مەن سىزنىڭ ئالدىڭىزغا مانا شۇ يىگىت توغرىسىدا بىر
ئىلتىماس بىلەن كەلگەن ئىدىم، بىلەمسىز؟.....

لېكىن كىنەز ئاندرې گېپىنى تۈگەتسەي تۇرۇپ ئۆيگە بىر ئادەم
يۇتانت كىرىپ كەلدى، ئۇ كىنەز دولگورۇكوۋنى پادىشاھوزۇرىغا
چاقىرغان ئىدى.

— ھ...ەي، ئاپلا! — دىدى دولگورۇكوۋ ئالدىراپ ئورنىدىن
تۇرۇپ ۋە كىنەز ئاندرې بىلەن بۇرسنىڭ قولىرىنى سىقىپ، —
سىز بىلىسىز، سىز ئۈچۈنمۇ ۋە بۇ سۆيۈملۈك يىگىت ئۈچۈنمۇ ماڭا
باغلىنىشلىق بولغان ھەرقانچە خىزمەت بولسا جېنىم بىلەن قىلدىم.
مەن، — ئۇ مۇلايىم، سەمىمى ۋە قىزغىن يەڭگىل ئويلۇق قىياپىتى
بىلەن بۇرسنىڭ قولىنى يەنە بىر قېتىم سىقىپ قويدى، — لېكىن
سىز كۆرۈپ تۇرىسىز..... يەنە بىر قېتىم كۆرۈشكەندە، خەير!

بۇرسنى ئالى ھاكىمىيەت ئىگىلىرىگە يېقىنلىشىش توغرىسىدىكى
ئوي-پىكىرلەر ھاياجانغا سالاتتى، ئۇ شۇ تاپتا ئۆزىنى شۇلار ئارىسىدا

سېدا ھېس قىلاتتى. ئۇ ئۆزىنى بۇ يەردە غايەت زور كۈچلەر توپىنى ھەركەتلەندۈرىدىغان پۇرژىنىلارغا يېقىنلاشقان دەپ بىلەتتى، ئۆز پولىكىدا بولسا ئۆزىنى شۇ غايەت زور كۈچنىڭ كىچىكىگە، ئىتائەت-چان ۋە ئەرزىمەس بىر زەررىچىسى دەپ ھېس قىلاتتى. ئۇلار دول-گورۇكوۋنىڭ ئارقىسىدىن ئارىلىققا چىققاندا ئىشىكتىن (دولگورۇكوۋ كىرىپ كەتكەن پادىشا كابىنتىنىڭ ئىشىكىدىن) گراژدانچە كېيىنگەن، چىرايىدىن ئەقىللىق ئادەم كۆرۈنگەن، ئىشىكى كەسكىن سۈرەتتە ئالدىغا سوزۇلۇپ چىقىپ تۇرغان بولسىمۇ، ئەمما ئەپتىنى خۇنۇك قىلماستىن، ئەكسىچە ئۇنىڭغا ئالاھىدە ئەپچىل ۋە چاققان تۇس كىرگۈزۈپ تۇرىدىغان بويى پاكار بىر كىشى چىقتى. پاكار بويىلۇق بۇ كىشى دولگورۇكوۋقا ئۆز كىشىسىدەك بېشىنى لىگىشتى، ئۇنىڭدىن كېيىن كىنەز ئاندرېنىڭ سالام قىلىشى ياكى يول بېرىشىنى كۈتسە كېرەك، سوغاق قاراش بىلەن ئۇنىڭغا تىكىلىپ قارىغان پېتى ئالدىغا قاراپ كېلەتتى. كىنەز ئاندرې نە سالام قىلدى بولغاي ۋە نە يول بەردى بولغاي؛ ئۇنىڭ چىرايىدىن غەزەپ ئەكس ئېتەتتى، ياش يىمگىت يۈزىنى تەتۈر ئۆرۈپ، ئارىلىقنىڭ بىر تەرىپىدىن ئۆتۈپ كەتتى.

— بۇ كىم؟ — دەپ سورىدى بورىس.

— بۇ ناھايىتى قالتىس، لېكىن ماڭا ئەڭ ياقمايدىغان ئادەملەر-نىڭ بىرى. بۇ تاشقى ئىشلار مىنىستىرى بولغان كىنەز ئادام چارتورىسكى.

— مانا شۇ ئادەملەر، — دېدى بولكونسكى سارايدىن چىقۇۋاتقاندا ئۆزىنى باسالماي ئۇھ تارتىپ، — مانا شۇ ئادەملەر خەلقلەرنىڭ تەقدىرىنى ھەل قىلىدۇ.

ئەتىسى قوشۇنلار ھەربى يۈرۈشكە چىقتى. بورىس تا ئائۇستېر-
لتس جېڭىغىچە بولكونسكىنىڭ ئالدىغىمۇ، دولگورۇكوۋنىڭ ئالدىغىمۇ
بارالمىدى؛ ۋاقتىنچە يەنە ئىزمايىل پولكىدا قالدى.

10

نىكولاي روستوۋ خىزمەت قىلىۋاتقان ۋە باگراتىيون ئەترىدىگە
قارايدىغان دېنىسوۋ ئېسكادرونى 16-چىسىلا تاڭ ئاتار چاغدا
قونالغۇدىن جەڭگە قاراپ يولغا چىقتى ۋە ئېيتقاندىكى، باشقا كولون-
نىلار ئارقىسىدا بىر چاقىردىمچە يول يۈرگەندىن كېيىن چوڭ يولدا
توختىتىلدى. روستوۋ ئاۋال كازاكلار، ئۇلاردىن كېيىن بىرىنچى ۋە
ئىككىنچى ئېسكادرون ئاتلىقلىرى، توپچىلىرى بىلەن پىيادە باتال-
يونلار ۋە بۇلاردىن كېيىن گېنېرال باگراتىيون بىلەن دولگورۇ-
كوۋلار ئۆز ئادىۋانتلىرى بىلەن ئۆتۈپ كەتكەنلىگىنى كۆردى.
ئۇنىڭ ئىلگىرىكىگە ئوخشاشلا جەڭ باشلىنىش ئالدىدا ۋەھىمە
قىلىشلىرى، بۇ ۋەھىمنى يېڭىش ئۈچۈن قىلغان ئىچكى كۈرەش-
لىرى، بۇ جەڭدە ئاتلىقلارچە خىزمەت كۆرسىتىش توغرىسىدا قىلغان
شۇنچە خىياللىرى بىكارغا كەتتى. ئۇلارنىڭ ئېسكادرونى ئارقا
سەپ زاپاس قىسىملىرىدا قالدۇرۇلدى، نىكولاي روستوۋ پۈتۈن
كۈننى زېرىكىپ، دىققەت بولۇپ ئۆتكۈزدى. ئەتىگەن سائەت
توققۇزدا ئۇزاقتىن ئېتىلغان ئوق ئاۋازلىرى ۋە "ئۇررا" ئاۋازلىرىنى
ئاڭلىدى؛ ئارقىغا ئېلىپ كېتىلىۋاتقان يارىدارلارنى (بۇلار ئانچە كۆپ
ئەمەس ئىدى) ۋە يۈزلەرچە كازاكلار بىر ئەترەت فرانسۇز ئاتلىق
ئەسكەرلىرىنى قورشاپ ئېلىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆردى. دىمەك،

جەڭ تۈگىگەن ۋە ئانچە چوڭ بولمىسىمۇ، ئەمما بىزنىڭ غەلبىمىز بىلەن ئاياقلاشقاندا كۆرۈنەتتى. قايتىپ كېلىۋاتقان ئەسكەرلەر ۋە ئەپتسەرلەر پارلاق غەلبە توغرىسىدا، ۋىشائۇ شەھىرى ئىشغال قىلىنغانلىقى ۋە پۈتۈن بىر فرانسۇز ئېسكادرونى ئەسىرگە ئېلىنغانلىقى توغرىسىدا گەپ قىلىشاتتى. كېچىسى بولغان قاتتىق سوغاقتىن كېيىن ھاۋا ئوچۇق ۋە قۇياش چاقناپ تۇراتتى، كىشىنىڭ كۆڭلىنى ئاچىدىغان كۈز ھاۋاسى غەلبە توغرىسىدىكى خەۋەر بىلەن ناھايىتى ماس كېلەتتىكى، بۇ ھالەت پەقەت جەڭگە قاتناشقان ئەسكەرلەرنىڭ سۆزلىرىدىنلا بىلىنمەيتتى، بەلكى كىشىنى خوشال قىلىدىغان بۇ كەيپىيات يەنە روستوۋنىڭ ئالدىدىن ئۇ ياققا ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ۋە ئۇ ياقتىن قايتىپ كېلىۋاتقان ئەسكەرلەر بىلەن ئەپتسەرلەر، گېنېراللار بىلەن ئادىۋانتىلارنىڭ يۈزلىرىدىكى ئىپادىلىرىدىنمۇ كۆرۈنۈپ تۇراتتى. جەڭ ئالدىدا بىكاردىن - بىكار شۇنچە ۋەھىمىگە چۈشۈش ۋە شۇنداق خوشال كۈننى بىكار ئولتۇرۇپ ئۆتكۈزۈۋېتىش نىكولايىنىڭ قەلبىنى تېخىمۇ قاتتىق ئازاپلايتتى.

— روستوۋ، كەلگىنە بۇ ياققا، بىر ئىچەيلۇق شۇ ئەلەملەرگە! — دەپ چاقىردى دېنسوۋ ھاراق ئېلىنغان سۇدان ۋە زاكوسكىلارنى يول بويىدا ئالدىغا قويۇپ ئولتۇرۇپ.

ئەپتسەرلەر دېنسوۋنىڭ ئەتراپىغا يىغىلىشىپ يەپ - ئىچتى، پاراڭ باشلىنىپ كەتتى.

— ئەنە يەنە بىرسىنى ئېلىپ كېلىۋاتىدۇ، — دېدى ئەپتسەرلەر. — دىن بىرى ئىككى كازاك پىيادە ئېلىپ كېلىۋاتقان ئەسىر چۈشكەن فرانسۇز ئاتلىق ئەسكىرىنى كۆرسىتىپ.

كازاكلارنىڭ بىرسى ئەسىرنىڭ چوڭ ۋە چىرايلىق فرانسۇز

ئېتىنى يىتىلەپ كېلىۋاتاتتى.

— ھەي، ئاتنى ساتساڭچۇ! — دەپ توۋلىدى دېنسوۋ كازاكا.

— مەرھەمەت، جاناپلىرى.....

ئەپتسەرلەر ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ كازاكلار ۋە ئەسىر چۈشكەن فرانسۇزنى قورشۇۋېلىشتى. ئەسىر چۈشكەن فرانسۇز ئاتلىق ئەسىر-كېرى ئېلزا سلىق ياشقنا يىگىت بولۇپ، فرانسۇزچىنى نېمىس لەھجىسى بىلەن سۆزلەيتتى. ئۇ ھاياجانلانغىنىدىن ئىندىكىپ يۈزى قىزىرىپ كەتتى ۋە بۇلارنىڭ فرانسۇزچە گەپلىشىۋاتقانلىغىنى ئاڭلاپ دەررۇ بىردەم ئۇنىڭغا، بىر دەم بۇنىڭغا قاراپ، ئەپتسەرلەرگە گەپ قىلىشقا باشلىدى. ئۇ، مەن ئەسىر چۈشمەس ئىدىم، ئەسىر چۈشۈشۈمگە مەن ئەيىپلىك ئەمەس. كاپرال^① ئەيىپلىك، چۈنكى كاپرال: ئۇ يەردە رۇسلار يوق، سەن بېرىپ ئاتنىڭ يۇپۇقلىرىنى يىغىشتۇرۇپ كەل دەپ ئەۋەتكەن ئىدى، دىدى. ئۇ ھەر ئىككى ئېغىز گېپىنىڭ بىرىدە: *mais qu'on ne fasse pas de mal à mon petit cheval* (بىراق، ئېتىمغا ئازار بەرمىسەڭلەر) دەيتتى ۋە ئېتىنى ئەركىلىتىپ قوياتتى. دىمەك، ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ نەدە ئىكەنلىگىنى ئوبدان ئۇقۇمىغانلىغى روشەن ئىدى. ئۇ ئەسىر ئېلىنغانلىغى ئۈچۈن، تۇرۇپلا ئۆزرە سورايتتى، تۇرۇپلا ئۆزىنى ئۆز باشلىقلىرى ئالدىدا دەپ پەرەز قىلىپ، ئەسكەرلەرگە خاس ئىتائەتچانلىق ۋە خىزمەتكە بولغان قىزغىنلىغىنى كۆرسىتىشكە تىرىشاتتى. ئۇ بىزنىڭ ئارىپىر-

① كاپرال — بەزى چەت مەملىكەتلەردە ئارمىيىدە كىچىك كاماندىر،

18 — ئەسىر ۋە 19 — ئەسىرنىڭ بېشىدا روسىيە ئارمىيىسىدەمۇ بولغان. —

گاردقا ① فرانسۇز قوشۇنىنىڭ بىز ئۈچۈن تامامەن يات بولغان يېڭى ھاۋاسنى ئېلىپ كەلدى.

كازاكلار ئاتنى ئىككى چېرۋانغا ② سېتىۋەتتى. ئاتنى يېقىندىلا ئۆيىدىن پۇل كېلىپ ھەممە ئەپتىسەرلەردىن باي بولۇپ كەتكەن روستوۋ ئالدى.

— Mais qu'on ne fasse pas de mal à mon petit cheva (بىراق، ئېتىمغا ئازار بەرمەڭلەر!) — دېدى ئاق كۆڭۈللۈك بىلەن ئېلزا سلىق فرانسۇز ئاتنى ئاتلىق ئەسكەرگە بەرگەندە. روستوۋ كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ، ئەسىرنىڭ كۆڭلىنى ياسىدى ۋە ئۇنىڭغا پۇل بەردى.

— ئالىو، ئالىو! — دېدى كازاك، ئەسىرنىڭ يېڭىدىن تارتىپ “قېنى يۈر” دېمەكچى بولۇپ.

پادشا! پادشا! — دېگەن ئاۋازلار بىردىنلا ئاتلىقلار ئارىسىدىن ئاڭلاندى.

ھەممەيلەن ئالدىراپ-تېنەپ يۈگرىشىپ تارقىلىپ كەتتى. روستوۋ ئارقىسىغا قاراپ، شىلەپىلىرىگە ئاق پەر تاقىۋالغان بىر-قانچە ئاتلىقلارنىڭ يولدا يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىغىنى كۆردى. بىر-دەمدىلا ھەممەيلەن جاي-جايغا بېرىپ، پادشانىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ تۇرۇشتى.

① ئارىيېرگارد — ھەربى يۈرۈشتە ئاساسىي قىسىملارنىڭ ئارقىسىدا بارىدىغان

قىسىملار. — تەر.

② چېرۋان — ئالتۇن بىلەن تەمىنلەنگەن ئون سوملۇق قەغەز پۇل. —

تەر.

روستوۋ ئۆز جايىغا قانداق يۈگرەپ بارغانلىغى ۋە ئېتىغا قانداق
مىنگەنلىگىنىمۇ بىلمەي قالدى. ئۇ ئۆزىنىڭ جەڭگە قاتناشمىغانلىغى
توغرىسىدىكى ئەپسۇسلىنىشىنى ۋە كۈنىنى بىكارغا ئۆتكۈزۈۋەتتىم
دەپ سىقىلىشىنى پادىشاغا كۆز تىكىپ تۇرغان ئادەملەر ئارىسىدا
دەرھال ئۇنتۇدى، ئۆزى توغرىسىدىكى ھەرقانداق پىكىر-خىياللىرى
دەرھال يوقالدى: ئۇنىڭ پۈتۈن قەلبى پادىشانىڭ يېقىنلىشىپ
كېلىۋاتقانلىغى بىلەن يۈز بېرىۋاتقان بەختىيار ھىسسىيات بىلەن لىق
تولغان ئىدى. پادىشانىڭ يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىغىنىڭ ئۆزى
بىكارغا ئۆتكۈزگەن شۇ كۈن ئۈچۈن ئۇنىڭغا بىر مۇكاپاتتەك بولدى.
ئۇ ئۆزىنى خۇددى يارنىڭ ۋىسالىغا يەتكەن ئاشىقتەك بەختلىك
ھىس قىلاتتى. ئۇ ئۆرۈلۈپ قاراشقا پېتىنالىمايتتى ۋە ئۆرۈلۈپمۇ
قارمايتتى، لېكىن، پادىشانىڭ يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىغىنى
زوق بىلەن سېزىپ تۇراتتى. بۇنى ئاتلارنىڭ ئاياق تاۋۇشلىرىدىنمۇ
ئەمەس، پادىشا يېقىنلىشىپ كەلگەنسىرى ئەتراپتىكى ئادەملەرنىڭ
چىرايلىرى ئېچىلىپ، يۈزلىرىدە خۇرسەنلىك ۋە تەنتەنە ئالامەتلىرى
پەيدا بولۇۋاتقانلىغىدىنمۇ بايقاش مۇمكىن ئىدى. روستوۋ ئۈچۈن بىر
قۇياش بولغان بۇ پادىشا مېھرى-مۇھەببەت ۋە ئۇلۇغۋارلىغىدىن
ھەممە تەرەپكە ئۆزىنىڭ نۇرىنى چېچىپ تېخىمۇ يېقىنلىشىپ كېلەتتى.
مانا، روستوۋ شۇ قۇياشنىڭ نۇرىغا چۆمۈلگەندەك بولدى، ئۇ پادى-
شانىڭ بۇ ئاۋازىنى ئاڭلىدى — بۇ مېھرىۋان؛ مۇلايىم، ئۇلۇغۋار ۋە
شۇنىڭ بىلەن بىللە ناھايىتى ئاددى ئاۋاز ئىدى. خۇددى روستوۋ-
نىڭ ئويلىغىنىدەك، ئەتراپ ئۆلگەندەك جىمجىتلىققا چۆكتى ۋە
شۇ جىمجىتلىقتا پادىشانىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى.

Les huzards de Pavloograd? — (پاۋلوگراد ئاتلىقلىرىمۇ

سلەر؟) — دەپ سورىدى پادشا.

La r s rve, sire! — (ئارقا سەپ، ھەزرىتى ئالىلىرى!) — دەپ جاۋاپ بەردى كىمدۇبىرى شۇنچە ئاددى ئاۋاز بىلەن Les huzards “de pavloograd?” (پاۋلوگراد ئاتلىقلىرىمۇ؟) — دەپ سورىغان ناھايىتى ئاددى ئاۋازغا جاۋابەن.

پادشا روستوۋنىڭ ئالدىغا كەلگەندە توختىدى. ئالېكساندرنىڭ چىرايى بۇندىن ئۈچ كۈن ئاۋال ئۆتكۈزۈلگەن كۆرەك ۋاقتىدىكىدىنمۇ چىرايلىق ئىدى. ئۇنىڭ يۈزى خوشال، شۇنداق ياش ۋە شۇنداق پاك ئىدىكى، ئون تۆت ياشلىق شوخ بالىنى ئەسلىتەتتى، لېكىن شۇنىڭ بىلەن بىللە ھەرھالدا ئۇلۇغۋار پادشانىڭ يۈزى ئىدى. پادشا ئېسكادرونى كۆزدىن كەچۈرۈۋېتىپ، كۆزى تاسادىپى رەۋىشتە روستوۋنىڭ كۆزىگە چۈشتى — دە، ئىككى سېكۇنتچە ئۇنىڭغا قاراپ قالدى. پادشا شۇ چاغدا روستوۋنىڭ كۆڭلىدە نىمە بولۇۋاتقانلىغىنى بىلدىمۇ — يوق (روستوۋغا خۇددى بىلگەندەك تۇيۇلدى)، لېكىن ئۇ كۆك كۆزلىرىنى روستوۋنىڭ يۈزىگە تىكتى (بۇ كۆزلىرىدىن يۇمشاق ۋە شەپقەتلىك نۇر يېغىپ تۇراتتى). كېيىن ئۇ قاشلىرىنى بىردىنلا سەل كۆتىرىپ، سول پۇتى بىلەن ئېتىنى بىر نىقتىدى — دە، ئات قويغان پېتى ئالغا قاراپ كەتتى.

ياش پادشا جەڭگە ئۆزى قاتناشقۇسى كېلىپ، ساراي ئەھلىلىرىدىن نىڭ بەرگەن نەسبەتلىرىگە قارىماي، سائەت ئون ئىككىدە، بىللە كېتىۋاتقان ئۈچىنچى كولونىسىدىن ئاجرىلىپ، ئاۋانگارتقا قاراپ كەتتى. ئۇ تېخى قىران ئاتلىقلارغا يەتمەستىن، يولدا ئۇنى بىر نەچچە ئادىۋانت بۈگۈنكى جەڭنىڭ غەلبىسى توغرىسىدىكى خەۋەر بىلەن قارشى ئالدى.

بىر ئېسكادرون فرانسۇز ئەسكەرلىرى ئەسىر ئېلىنغان بۇ جەڭ توغرىسىدا، فرانسۇزلار ئۈستىدىن پارلاق غەلبە قازاندۇق، دەپ مەلۇمات بېرىلگەن ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن پادىشاھدا ۋە پۈتۈن ئارمىيىدىمۇ (خۇسۇسەن جەڭ مەيدانىدا پوروخ ئىسلىرى تېخى تارقىلىپ كەتمىگەن چاغدا) فرانسۇزلار مەغلۇپ بولۇپ، ئائىلاج چېكىنمەكتە دىگەن ئىشەنچ ھاسىل بولدى. پادىشاھ ئۆتۈپ كېتىپ، بىرقانچە مەنۇت ئۆتكەندىن كېيىن، پاۋلوگرادلىقلار دېۋىزىيىسىنىڭ ئالغا ئىلگىرىلىشى توغرىسىدا بۇيرۇق كەلدى. ۋىشاۋ دىگەن كىچىككىنە نېمىس شەھىرىدە روستوۋ يەنە پادىشانى كۆردى. پادىشاھنىڭ يېتىپ كېلىشىدىن بۇرۇنراق، قاتتىق ئېتىشىش بولغان شەھەر مەيدانىدا يىغىشتۇرۇۋېلىشقا ئۈلگۈرمەي قالغان بىرقانچە ئۆلۈك ۋە يارىدار ياتقان ئىدى. ھەربى ۋە غەيرى ھەربى مۇلازىمىلار ئورنىۋالغان پادىشاھ كۆرەك ۋاقتىدا ئىنگىلىزچە ياساپ بېرىلگەن بايتىلىنى قويۇپ، باشقا جىرەن ئات مىنگەن ئىدى. ئۇ ئات ئۈستىدە بىر تەرەپكە ئېڭىشىپ، ئالتۇن باغلىق كۆزەينىگىنى كۆزىگە چىرايلىق تاقاپ، يەردە ئېغىنلاپ ياتقان يالاڭۋاش، بېشى قانغا بويالغان ئەسكەرگە قارىدى. يارىدار ئەسكەر شۇنچىلىك ئىپلاس، شۇنچىلىك يىرگىنىش، شۇنچىلىك خۇنۇك ئىدىكى، ئۇنىڭ پادىشاھقا يېقىن يەردە ياتقانلىغى روستوۋغا ئەلەم قىلدى. روستوۋ پادىشانىڭ مۆكچىپۇدراق قالغان يەلكىلىرى خۇددى سوغاقتىن تىترىگەندەك تىترەپ كەتكەن. لىگىنى، سول پۇتىنى تىترىتىپ، ئېتىنى دېۋىتكۈچ بىلەن قانسىداق نىقتىغانلىغىنى، ئۈگىنىپ قالغان ئات بولسا بىپەرۋالىق بىلەن ئەتراپقا قاراپ قويۇپ ئورنىدىن مىدىرلىماي تۇرغانلىغىنى كۆردى. بىر ئادىۋانت ئاتتىن چۈشۈپ يارىدارنى قولتۇغىدىن يۆلەپ تۇر.

غۇزدى - دە، كەلتۈرۈلگەن زەمبىلگە سېلىشقا باشلىدى. يارىدار ئەسكەر ۋاي - ۋاي، دەپ نالە قىلاتتى.

— ئاستا، ئاستا، ئاستا ياتقۇزالماسمۇ؟ — دېدى پادشا ئۆلۈ-ۋاتقان ئەسكەردىنمۇ كۆپرەك ئازاپلىنىۋاتقاندا كىلىپ ۋە يۈرۈپ كەتتى.

روستوۋ پادشانىڭ كۆزىگە لىق ياش ئالغانلىغىنى كۆردى ۋە كېتىۋېتىپ، چارتورترسكىغا فرانسۇزچە:

— ئۇرۇش قانداق دەھشەتلىك نەرسە، قانداق دەھشەتلىك

نەرسە ① *Quelle terrible chose! que la guerre!* دېگەن سۆزىنى ئاڭلىدى.

ئاۋانگارت قوشۇنلار ۋىشائۇنىڭ ئالدىغا، فرانسۇزلار بىلەن كۈن بويى ئازراق ئېتىشىپ، كېيىن تاشلاپ كەتكەن يەرگە، دۈشمەن ئالدىنقى سېپى كۆرۈنۈپ تۇرىدىغان يەرگە جايلاشتى. ئاۋانگارتقا پادشانىڭ تەشەككۈرى ئېلان قىلىندى، مۇكاپات بېرىش ۋە دە قىلىندى ۋە ئەسكەرلەرگە ئادەتتىكىدىن ئىككى ھەسسە ئارتۇق ھاراق بېرىلدى. دالدا يېقىلغان گۈلخانلار تۈنۈگۈن كېچىدە يېقىلغان گۈلخانلاردىنمۇ كۈچلۈگرەك چاراسلاپ كۆيمەكتە ئىدى، ئەسكەر - لەرنىڭ ناخشا ئاۋازلىرى تۈنۈگۈن كېچىدىكىدىنمۇ يۈكسەك ياڭرايتتى. دېنسوۋ مايور بولغانلىغى مۇناسىۋىتى بىلەن بۇ كېچە زىياپەت بەردى ۋە تېخى ھازىرلا خېلى كۆپ ئىچىۋالغان روستوۋ زىياپەتنىڭ ئاخىرىدا پادشانىڭ سالامەتلىكى ئۈچۈن قەدەھ كۆتۈرۈشنى تەكلىپ قىلدى، لېكىن: ”رەسمىي زىياپەتلەردە ئېيتىلىدىغاندا، پادشانىڭ

① يۇقۇرىدىكى سۆزنىڭ فرانسۇزچە ئېيتىلىشى. — تەر.

سالامەتلىگى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى مېھرىۋان، ھەممىنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلىدىغان پادىشانىڭ سالامەتلىگى ئۈچۈن، ئۇلۇغ ئادەمنىڭ سالامەتلىگى ئۈچۈن؛ ئۇنىڭ سالامەتلىگى ۋە فرانسۇزلار ئۈستىدىن چوقۇم غەلبە قازىنىشىمىز ئۈچۈن ئىچەيلى!" دىدى.

— بىز ئىلگىرى ئۇرۇشۇپ، — دىدى روستوۋ، — خۇددى شېنگرا-بېندىكىدەك، فرانسۇزلارغا تىنىم بەرمىگەن ئىكەنمىز، ئەمدىلىكتە پادىشايمىز ئالدىمىزدا تۇرغاندا توختاپ قالسىزمۇ؟ بىز ھەممىمىز جېنىمىزنى پىدا قىلىمىز! پادىشا ئۈچۈن خۇرسەنلىك بىلەن جېنىمىزنى پىدا قىلىمىز! شۇنداق ئەمەسمۇ، جاناپلار؟ ئېھتىمال، مەن كۆڭلۈمدىكىنى توغرا ئېيتالمايۋاتىدىغاندىمەن، كۆپ ئىچىپ قويۇپتىمەن؛ بىراق، مەن مۇشۇنداق ھېس قىلىمەن، سىلەرمۇ شۇنداق ئويلەساڭلار كېرەك. قېنى، ئالېكساندرانىڭ سالامەتلىگى ئۈچۈن! ئۇررا!

— ئۇررا! — ئەپتەسەرلەرنىڭ روھلىنىپ كەتكەن ئاۋازلىرى ياڭرايتتى.

قېرى روتىستىر كىرىستېن يىگىرمە ياشلىق روستوۋدىن قېلىشمايدىغان زوق-شوق ۋە سەمىمىيەت بىلەن ۋاقىردى.
ئەپتەسەرلەر ھاراقلىرىنى ئىچىشىپ، ئىستاكانلىرىنى سۇندۇرغاندىن كېيىن، كىرىستېن باشقا ئىستاكانلارغا يەنە ھاراق قۇيىدى ۋە ئىستاكاننى قولغا ئېلىپ، كۆينەكچان ۋە ئىشتانچاق بولغان ھالدا، ئەسكەرلەرنىڭ گۈلخانلىرى ئالدىغا كەلدى-دە، ئۇلۇغۋار قىياپەتتە قولدىكى قەدەھنى يۇقۇرى كۆتىرىپ، بۇرۇتسىنى شاپتەك قىلىپ، كۆينىڭنىڭ ئېچىلىپ قالغان ياقىسىدىن ئاپپاق كۆكرىگىنى كۆرسىتىپ، گۈلخان يورۇغدا توختىدى.

— يىگىتلەر، پادىشايمىزنىڭ سالامەتلىكى ئۈچۈن، دۈشمەنلەر ئۈستىدىن غالىپ كېلىشىمىز ئۈچۈن، ئۇررا! — دەپ باتۇر قېرى ئاتلىق-لاردەك قىچقىردى.

ئاتلىقلار يىغىلىشىپ ھەممىسى تەڭلا ”ئۇررا!“ سادالىرىنى ياڭراتتى.

يېرىم كېچە بولۇپ ھەممەيلەن تارقالغاندىن كېيىن، دېنسوۋ قىسقا قولىنى ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان دوستى روستوۋنىڭ دولىسىغا قويدى.

— مانا، ھەربىي يۈرۈشتە ياخشى كۆرگىدەك ئادەم تېپىلماي قاپتۇ-دە، شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ پادىشانى ياخشى كۆرۈپ قاپتۇ، — دىدى.

— دېنسوۋ، سەن بۇنىڭ بىلەن چاخچاق قىلما، — دەپ ۋاقد-رىدى روستوۋ، بۇ شۇنداق يۈكسەك، شۇنداق گۈزەل ھېسسىياتكى، شۇنداق.....

— ئىشىنىمەن، ئىشىنىمەن دوستۇم، قوشۇلمەن ۋە ماقۇللايمەن. — ياق، سەن چۈشەنمەيسەن!

روستوۋ ئورنىدىن تۇردى ۋە گۈلخانلار ئارىسىدا ھېڭىپ يۈرۈپ: ئۆلگەن بولسام جېنىمنى ئايىماي (ئۇ بۇ توغرىدا خىيال قىلىشقىمۇ جۈرئەت قىلالمايتتى) پەقەت پادىشانىڭ كۆز ئالدىدا ئۆلگەن بولسام قانداق بەختىيار بولغان بولاتتىم، دەپ خىيال سۈرەتتى. ئۇ ھەقىقە-تەن پادىشاغا، رۇس قوراللىق شان-شەۋكىتىگە، كەلگۈسى تەنتەنە ئۈمىدىگە ئاشىق بولغان ئىدى. ئائۇستېرلىتس جېڭىدىن بۇرۇنراق ئەنە شۇ ئەستىن چىقىمايدىغان كۈنلەردە بۇ ھېسسىياتنى پەقەت بىرگىنە روستوۋلا بېشىدىن كەچۈرمەيتتى: رۇس ئارمىيىسىنىڭ

ئوندىن توققۇزى شۇ چاغدا روستوۋ دەرىجىسىدە بولمىسىمۇ، ئۆز پادىشاھى ۋە رۇس قورالىنىڭ شان-شەۋكىتىگە ئاشق بولۇپ قالغان ئىدى.

11

ئەتىسى پادىشاھ ۋىشاۋدا توختىدى. ئوردا دوختۇرى ۋىليو بىر-نەچچە قېتىم ئۇنىڭ ھوزۇرىغا چاقىرىلدى. باش ئىشتاپتا ۋە يېقىن ئەتراپتىكى قوشۇنلار ئارىسىدا، پادىشاھ ساقسىز بولۇپ قاپتۇ، دىگەن گەپلەر تارقالدى. يېقىن كىشىلەرنىڭ ئېيتىشلىرىغا قارىغاندا، پادىشاھ ھىچنەرسە يىمىگەن ۋە شۇ كېچىسى ئوبدان ئۇخلىيالمىغانىمىش. بۇ كېسەللىككە دىلى نازۇك پادىشاھنىڭ يارىدار ۋە ئۆلۈكلەرنى كۆرۈپ قاتتىق تەسىرلەنگەنلىكى سەۋەپ بولغانىمىش.

رۇس پادىشاھى بىلەن ئۇچرىشىشنى تەلەپ قىلىپ ئاق بايراق كۆتىرىپ، ئەلچى بولۇپ كەلگەن فرانسۇز ئەپتىسەرىنى ئالدىنقى پوستىن ئون يەتتىنچى چىسىلادا تاڭ ئاتار چاغدا ۋىشاۋغا ئېلىپ كەلدى. بۇ ئەپتىسەر ساۋارى ئىدى. پادىشاھ تېخى ئەمدىلا ئۇخلىغان ئىدى، شۇ سەۋەپتىن ساۋارى بىر ئاز كۈتۈپ تۇرۇشى لازىم ئىدى. قاق چۈش ۋاقتىدا، ئۇنىڭ پادىشاھ ھوزۇرىغا كىرىشىگە ئىجازەت بېرىلدى ۋە بىر سائەتتىن كېيىن كىنەز دولگورۇكوۋ بىلەن بىللە فرانسۇز ئارمىيىسىنىڭ ئالدىنقى پوستىغا كەتتى.

مىش-مىش گەپلەرگە قارىغاندا، ساۋارىنى ئەۋەتىشنى نەقسەت، پادىشاھ ئالېكساندرنى ناپالېون بىلەن ئۇچرىشىشقا تەكلىپ قىلىش ئىكەن. پۈتۈن ئارمىيىنىڭ خۇرسەنچىلىكى ۋە ئىپتىخارىنى دەپ،

ئالېكساندر شەخسەن ئۆزى كۆرۈشۈشنى رەت قىلدى ۋە گەرچە ئارمىيەنىڭ خاھىشىغا قارشى بولسىمۇ، ئەگەر بۇ مۇزاكىرىلەردىن مەقسەت ھەققەتەن سۈلھى بولسا، ناپالېون بىلەن سۈلھى توغرىسىدا سۆھبەت ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن، شاھ ئۆز ئورنىدا ساۋارى بىلەن بىللە ۋىشائۇ جېڭىنىڭ غالىپكارى كىنەز دولگورۇكوۋنى ئەۋەتتى. دولگورۇكوۋ كەچقۇرۇن قايتىپ كېلىپ توپ-توغرا پادىشا ھوزۇرىغا كىردى ۋە ئۇنىڭ بىلەن ئۇزاققىچە تەنھا گەپلەشتى.

ئون سەككىز ۋە ئون توققۇزىنچى نويابىر كۈنلىرى قوشۇنلار يەنە ئىككى مەنزىل ئالغا يۈردى ۋە دۈشمەننىڭ ئالدىنقى پوستلىرى قىسقىغىنا ئېتىشىشتىن كېيىن ئارقىغا چېكىندى. ئارمىيەنىڭ يۇقۇرى دائىرىلەردە ئون توققۇزىنچى چىسلا قاق چۈش ۋاقتىدىن تارتىپ ئالدىراپ-تېنەپ باشلانغان زور قىزغىن ھەرىكەت، مەشھۇر ئائۇس-تېرلىتىس جېڭى بولغان يىگىرمىنچى نويابىر سەھەرگىچە داۋام قىلدى.

ئون توققۇزىنچى چىسلا چۈشكىچە كىردى-چىقتى ھەرىكەتلەر، قىزغىن مەسلىھەت-مۇزاكىرىلەر، ئۇ ياق-بۇ ياققا يۈگۈرۈشلەر ۋە تەرەپ-تەرەپكە ئادىۋۇتانتلارنى ئەۋەتىشلەر پەقەت پادىشالارنىڭ باش قارارگاھىدا داۋام قىلغان ئىدى؛ شۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن بۇ كىردى-چىقتى ھەرىكەت كۈتۈزۈۋىنىڭ باش ئىشتابىدا ۋە كولۇننا باشلىقلىرىنىڭ ئىشتاپلىرىدىمۇ باشلاندى. كەچقۇرۇن ئارمىيەنىڭ ھەممە تەرەپلىرى ۋە قىسىملىرىغا ئادىۋۇتانتلار ئەۋەتىلدى ۋە ئۇ يەر-لەردىمۇ ھەرىكەت باشلاندى؛ ئون توققۇزىنچى چىسلادىن يىگىرمىنچى چىسلاغا ئۆتەر كېچىسى ھەممە قونالغۇلاردا ياتقانلار قوزغىلىپ ۋاراڭ-چۇرۇڭ باشلاندى ۋە سەكسەن مىڭ كىشىلىك ئىتتىپاقچىلار

ئارمىيىسى توققۇز چاقىردىم مۇساپىگە سوزۇلغان ئۇزۇن كولۇننا بولۇپ يولغا چىقتى.

پادىشالارنىڭ باش قارارگاھىدا ئەتىگەندە باشلانغان ۋە كېيىن باشقا ھەممە ھەركەتلەرگە تۈرتكە بولۇپ مەركەزلەشكەن بۇ ھەركەت مۇنارلارغا ئورنىتىپ قويۇلىدىغان ناھايىتى چوڭ سائەتنىڭ ئوتتۇرا چاقىنىڭ دەسلەپكى ھەركىتىگە ئوخشايتتى. ئاۋال بىر چاقى ئاستا-ئاستا ھەركەتلىنىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن ئىككىنچىسى، ئۈچىنچىسى ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن باشقا ھەممە چاقلار، چىشلىق غىلدىرەكلەر، چىشلىق ئوقلار بارغانسېرى تېز ھەركەتلىنىشكە كىرىشىپ، چاڭ ئۇرۇپ، ۋاقىتنى كۆرسىتىدىغان ساندىن سەكرەپ ئۆتىدۇ-دە، ھەركەتنىڭ نەتىجىسىنى كۆرسىتىپ، سائەت ئىستىرىلكىسى سالماق ھەركەتلىنىشكە باشلايدۇ.

ھەربى ئىشلار مېخانىزىمىدىمۇ، خۇددى سائەت مېخانىزىمىدىكىگە ئوخشاشلا، بىر باشلانغان ھەركەت تا ئاخىرقى نەتىجىگە يەتمىگىچە توختىمايدۇ؛ بۇ ئەھۋال خۇددى ھەركەتلەندۈرگۈچى كۈچ يېتىپ كەلمىگىچە سائەت مېخانىزىمىنىڭ قىسىملىرى قىمىرلىماي تۇرغانغا ئوخشاش. ئوقلاردىكى چاقلار چىشلىرى بىر بىرىگە كىرىشىپ غىچىر-لاپ ئايلىنىدۇ، چىشلىق ئوقلار بەك تېز ئايلىنغانلىغىدىن غۇيۇلدايدۇ، ئۇنىڭغا خوشنا چاق بولسا، خۇددى مۇشۇ ھەركەتسىزلىكى بىلەن يىللاپ قىمىرلىماي تۇرۇشقا ئۇرۇنۇۋاتقانداك تېپ-تىنچ تۇرىدۇ؛ لېكىن بىر پەيت كېلىپ، بۇ چاق پىشاڭغا ئېلىنىدىمۇ، ھەركەتكە باش ئېگىدۇ-دە، ئومۇمى ھەركەتكە قوشۇلۇپ، نىمە ئۈچۈن ئايلىنىۋاتقانلىغىنى ۋە بۇ ئايلىنىشنىڭ مەقسىدى نىمە ئىكەنلىكىنى ئوق-ماي، غۇيۇلدىغىنىچە ئايلىنىۋېرىدۇ.

سان - ساناقسىز، تۈرلۈك، تۈمەن چاقلار ۋە غىلىدىرەكلەرنىڭ مۇرەككەپ ھەرىكىتىنىڭ نەتىجىسى ۋاقتىنى كۆرسىتىدىغان سائەت ئىستىرىپلىكىسىنىڭ ئاستا ۋە بىر تەكشى يۈرگۈزۈلۈشىدىن ئىبارەت بولغاندەك، رۇسلار ۋە فرانسۇزلاردىن ئىبارەت بولغان بىر يۈز ئات - مەش مىڭ كىشىنىڭ مۇرەككەپ ھەرىكەتلىرىنىڭ - بۇ كىشىلەرنىڭ دەردى، تىلىگى، پۇشايمانى، تەھقىرلىنىشى ئازاپ - ئوقۇبەتلىرى، ئىپتىخارى، قورقۇشى ۋە خوشاللىقلىرىنىڭ - نەتىجىسى، پەقەت ئۈچ پادىشا جېڭى دەپ ئاتالغان ئائۇستېرلىتىس جېڭىنىڭ مەغلۇبىيىتى، يەنى ئالەمشۇمۇل تارىخىي ئىستىرىپلىكنى ئىنسانىيەت تارىخى - نىڭ سائەتمە ئاستا - ئاستا يۈرگۈزۈش بولدى.

كىنەز ئاندرې شۇ كۈنى گىزەكچى بولۇپ، باش قوماندان ئالدىدىن ئاجرىلامدى.

كەچقۇرۇن سائەت ئالتىدە كۈتۈزۈۋ پادىشالارنىڭ باش قارارگا - ھىغا كەلدى ۋە پادىشانىڭ ئالدىغا كىرىپ ئۇزاق تۇرماستىن، ئوبېر - گوف مارشال^① گراف تولستوینىڭ ئالدىغا كەلدى.

بولكونىكى بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، جەڭ تەپسىلاتلىرىنى ئۇقۇش ئۈچۈن دولگورۇكوۋ ئالدىغا كىرمەكچى بولدى. كىنەز ئاندرې كۈتۈزۈۋىنىڭ نىمىدىندۇ خاپا ۋە نارازى ئىكەنلىگىنى، باش قارارگاھتىكىلەرنىڭ كۈتۈزۈۋىدىن نارازىلىغىنى، پادىشا باش قارار -

① ئوبېر - گوف مارشال - بەزى موناخىيە مەملىكەتلىرىدە ۋە كېيىن پادىشا روسىيىسىدە مەۋجۇت بولغان ساراي ئەمەلدارلىرىنىڭ ئۇنۋانى بولۇپ، پادىشا ئوردىسىدا مېھمانلارنى قوبۇل قىلىدىغان ۋە ساراينىڭ ھەممە تەمىنات ئىشلىرىغا مەسئۇل بولغان يۇقۇرى دەرىجىلىك مەنسەپدار. - تەر.

گاھىدىكى كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا خۇددى باشقا ئادەملەر بىلمەيدىغان بىر سىرنى بىلگەندەك مۇئامىلە قىلغانلىقىنى سەزدى ۋە شۇنىڭ ئۈچۈن دولگورۇكوۋ بىلەن گەپلەشكۈسى كېلەتتى.

— سالام، mon cher (دوستۇم)، — دىدى بىلىپ بىلەن چاي ئىچىپ ئولتۇرغان دولگورۇكوۋ، — ئەتە بايرام. سىلەرنىڭ بوۋاي قانداق؟ كەيپى چاغ ئەمەستۇ؟

— كەيپى چاغ ئەمەس دەپ ئېيتالمايمەن، لېكىن، كىشىلەر مېنىڭ گېپىمگە قۇلاق سېلىشسا بولاتتى، دىسە كېرەك.

— ھەربى كېڭەشتە ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سېلىشتى، بولىدىغان گەپنى قىلسا كىشىلەر يەنە ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سالىدۇ؛ لېكىن بوناپارت چوڭ جەڭدىن يۈرگى يېرىلىپ كەتكۈدەك قورقۇپ تۇرغان چاغدا، ئەمدى نىمىگەدۇ سۇسلۇق قىلىش ۋە كۈتۈپ تۇرۇش مۇمكىن ئەمەس — تە.

— ھە، ئېيتقاندىك، بوناپارتنى كۆردىڭىزمۇ؟ — دىدى كىنەز ئاندرې، — ھە، بوناپارت قانداق؟ ئۇ سىزدە قانداق تەسىرات پەيدا قىلدى؟

— ھە، كۆردۈم ۋە ئىشەندىمكى، ئۇ چوڭ جەڭدىن ھەممە نەر — سىدىنىمۇ يامانراق قورقىدىكەن، — دىدى دولگورۇكوۋ ناپالېون بىلەن ئۇچراشقاندا چىقارغان ئومۇمى خۇلاسىلىرىگە زور ئەھمىيەت بەرمەكچى بولغاندەك قىلىپ، — ئەگەر جەڭدىن قورقمىسا، پادىشا بىلەن ئۇچرىد — شىش ۋە سۆھبەتلەرنى ئېلىپ بېرىشنى تەلەپ قىلىشلار ئۇنىڭغا نىمە ئۈچۈن زۆرۈر بولۇپ قالدى؟ ھەممىدىنىمۇ مۇھىمى — چېكىنىش، ھالبۇكى، چېكىنىش ئەينى زاماندا ئۇنىڭ ھەممە ئۇرۇش قىلىش ئۇسۇلىغا تامامەن زىت تۇرسا؟ ماڭا ئىشىنىۋېرىڭ: ئۇ جەڭدىن

قورقيدۇ، چوڭ جەڭدىن قورقيدۇ، ئۇنىڭ ئەجىلى يەتكەن! مېنىڭ
سىزگە دەيدىغىنىم مانا شۇ.

— لېكىن، شۇنى ئېيتىپ بېرىڭا، ئۇ قانداق ئادەم ئىكەن، نىمە
ئىكەن؟ — دەپ سورىدى كىنەز ئاندرې

— كۈلرەڭ كىيىم كىيگەن بىر ئادەم ئىكەن. مېنى "ئالى ھەز-
رەت" دەپ گەپ قىلدۇرغۇسى كەلدى. يۇ، لېكىن ئۇنى خاپا قىلىپ،
ھىچقانداق ئۇنۋان بىلەن ئاتىمىدىم. مانا شۇنداق ئادەم ئىكەن،
ۋەسسalam، — دىدى دولگورۇكوۋ تەبەسسۇم بىلەن بىلىپىنگە قاراپ.

— مەن قېرى كۈتۈزۈۋىنى ناھايىتى ھۆرمەت قىلىمەن، — دىدى
ئۇ گېپىنى داۋام قىلىپ، لېكىن بوناپارت قولمىزغا كىرىپ تۇرغاندا،
بىز يەنە نىمىنىدۇ كۈتۈپ، ئۇنىڭ قولمىزدىن چىقىپ كېتىشىگە ياكى
بىزنى ئالدىشىغا يول قويساق، ناھايىتى بىسمەنە ئىش قىلغان
بولاتتۇق. ياق، سۇۋوروۋ ۋە ئۇنىڭ "ئۆزەڭنى ھۇجۇم قىلىنغۇچىنىڭ
ئورنىدا قويماي، ئۆزەڭ ھۇجۇم قىل" دىگەن قائىدىسىنى ئۇنتۇماسلىق
كېرەك. ئۇرۇشتا ياشلارنىڭ غەيرىتى كۆپىنچە قېرى سۆرەلىمىلەر^①نىڭ
ھەممە تەجرىبىلىرىدىنمۇ دۇرۇس-راق يول كۆرسىتىدۇ، دىسەم
ئىشىنىۋېرىڭ.

— لېكىن بىز قايسى پوزىتسىيىدىن ئۇنىڭغا ھۇجۇم قىلىمىز؟ مەن
بۈگۈن ئالدىنقى پوستلارنى بېرىپ كۆردۈم. بوناپارت ئاساسىي
كۈچلىرى بىلەن قەيەردە تۇرىدىغانلىغىنى بىلىپ بولمايدۇ، — دىدى

① قەدىمقى رىم ھەربى باشلىغى فابىئاس (Quintus Fabius Maximus Vernucosus) ناھايىتى ئېھتىياتچان، ئىستراتېگىيىلىك بولغاچقا مۇشۇنداق
لەقەم قويۇلغان. — تەر.

كىنەز ئاندرې.

كىنەز ئاندرې ئۆزى تۈزگەن ھۇجۇم پىلانىنى دولگورۇكوۋقا ئېيتىپ بەرمەكچى ئىدى.

— قايىسى پوزىتسىيىدىن ھۇجۇم قىلساقمۇ بەرىبەر، — دىدى دەرھال دولگورۇكوۋ ئورنىدىن تۇرۇپ خەرىتىنى شىرەگە يېپىۋېتىپ، — ھەممە ئەھۋاللار نەزەرگە ئېلىنغان: ئەگەر ئۇ بروننىدا تۇرغان بولسا.....

كىنەز دولگورۇكوۋ ۋېروتېرنىڭ يۆگەپ تۇرۇپ قىلىدىغان ھەرىكەت پىلانىنى ئالدىراپ-تېنەپ ۋە غۇۋا سۆزلەپ بەردى.

كىنەز ئاندرې قارشى پىكىر ئېيتىشقا ۋە ئۆز پىلانىنى ئىسپات-لاشقا باشلىدى. ئۇنىڭ پىلانىمۇ ۋېروتېر پىلانىدەك ئوخشاشلا ئوبىدان پىلان ئىدى-يۇ، لېكىن شۇنداق يېتىشىزلىكى بار ئىدىكى، ۋېروتېر پىلانى ئاللىقاچان ماقۇللانغان ئىدى. كىنەز ئاندرې ئۆز پىلانىنىڭ پايدىسى، ۋېروتېر پىلانىنىڭ زەردىنى كۆرسىتىشكە باشلىغاندا، كىنەز دولگورۇكوۋ ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سالماي قويدى ۋە خەرىتىگە قارىماستىن، پەرىشان بولغان ھالدا كىنەز ئاندرېنىڭ يۈزىگە قاراپ قالدى.

— بىراق، بۈگۈن كۈتۈزۈۋىشىڭىدە ھەربى كېڭەش ئۆتكۈزۈلىدۇ، سىز شۇ يەردە مۇشۇ پىكىرلىرىڭىزنىڭ ھەممىسىنى ئېيتىشىڭىز مۇمكىن، — دىدى دولگورۇكوۋ.

— ئەلۋەتتە شۇنداق قىلىمەن، — دىدى كىنەز ئاندرې خەرىتە ئالدىدىن كېتىۋېتىپ.

— نىمە توغرىسىدا شۇنچىۋالا جان كۆيدۈرۈسلىەر، جاناپلار؟ — دىدى، شۇ چاققىچە ئۇلارنىڭ گېپىگە خوشال تەبەسسۇم بىلەن

قۇلاق سېلىپ تۇرغان بىلىپىن چاخچاق قىلماقچى بولغاندەك قىيا-
پەتتە، — ئەتىلىككە غەلبە قىلىمىزمۇ، ياكى يېڭىلىمىزمۇ، بەربىر
رۇس قورالىنىڭ شان-شەرىپى تەمىن ئېتىلىگەن. سىلەرنىڭ
كۈتۈزۈۋىڭلاردىن باشقا بىرەرمۇ رۇس كولوننا باشلىغى يوق. باشلىقلار:
Herr general wimpfen, le comte de Langeron, le prince
de Lichtenstein, le prince de Hohenloe et enfin Prsch...
prsh... et ainsi de suite, comme tous les noms polonais
(جانابى گېنېرال ۋىمپفېن، گراف لانتزېرون، كىنەز لىختېنشتېين،
كىنەز گوگېنلو ۋە يەنە پېرش..... پېرش — ھەممىسى پۈلەك
ناملىرى)

— Taisez vous, mauvaise langue (تىلىڭىزنى يىغىڭ)، —
دىدى دولگوروكوۋ، — ناتوغرا ئېيتىۋاتسىز، ھازىر رۇسلاردىن مىلورا-
دوۋىچ، دوختۇروۋلار بار ۋە گراف ئاراكچېيېۋ بولغاندا ئۈچ بولاتتى،
لېكىن ئۇنىڭ فېرۋىلىرى بوشىشپ قالغان.
— بىراق، مەن ئويلايمەنكى، مىخايل ئىلارىئو نوۋىچ^① چىققان-
دۇ، — دىدى كىنەز ئاندېرې، — بەخت ۋە ئۇتۇق تىلەيمەن،
جاناپلار، — دەپ قوشۇپ قويدى ۋە دولگوروكوۋ بىلەن بىلىپىننىڭ
قولىنى سىقىپ قويۇپ چىقىپ كەتتى.
كىنەز ئاندېرې قايتىپ كېلىۋېتىپ، يېنىدا جىم ئولتۇرغان كۈتۈ-
زۈۋىدىن ئەتىكى جەڭ توغرىسىدا نىمە ئويلاۋاتقانلىغىنى سورىماستىن
تۇرالمىدى.

كۈتۈزۈۋ ئادىۋتانتغا جىددى بىر قارىدى — دە، سەل جىم تۇرغاندىن

① كۈتۈزۈۋنىڭ تولۇق نامى: مىخايل ئىلارىئو نوۋىچ كۈتۈزۈۋ. — تەر.

كېيىن جاۋاپ بەردى؛

— مېنىڭچە بۇ جەڭدە ئوتتۇرۇپ قويىمىز، گرافى تولىستويغىمۇ شۇنداق دىدىم ۋە بۇ پىكرىمنى پادىشاغا يەتكۈزۈپ قويۇشنى سورىدىم. نىمە دەپ جاۋاپ بەردى، دىگىن؟ Eh, mon cher general, je me mele de riz et des cotelettes, mêlez vous des affaires de la guerre, ئەزىزىم گېنېرال! مەن گۈرۈچ ۋە كاتلېت بىلەن مەشغۇل بولۇپ تۇراي، ئۇرۇشنى سىلەر قىلىپ تۇرۇڭلار، — دىدى، مانا ماڭا بەرگەن جاۋاپ شۇ!

12

كەچقۇرۇن سائەت توققۇزدىن ئۆتكەندە، ۋېرروتېر ئۆز پىلانىنى ئېلىپ كۇتۇزۇۋ تۇرىدىغان جايغا كەلدى، ھەربى كېڭەش شۇ يەردە ئۆتكۈزۈلۈشى كېرەك ئىدى. ھەممە كولىونىلارنىڭ باشلىقلىرى باش قوماندان ھوزۇرغا چاقىرىلغان، كېلىشتىن باش تارتقان باگراتە-يوندىن باشقا ھەممىسى ئۆز ۋاقتىدا يېتىپ كەلگەن ئىدى. مۆلچەرلىنىۋاتقان جەڭنىڭ بارلىق باشقۇرۇش ھوقۇقىنى قولغا ئالغان ۋېرروتېر ھەربى كېڭەشتە ئانچە قىزىقماي رەئىسلىك ۋە رەھبەرلىك رولىنى ئويناۋاتقان كۆڭلىدە نارازى ۋە ئۇيقۇچان كۇتۇ-زوۋنىڭ تامامەن ئەكسى بولۇپ، ئوچۇق چىراي ۋە چاققان ئىدى. ۋېرروتېر، روشەنكى، ئۆزىنى مۇقەررەر بولۇپ قالغان ھەركەتنىڭ باشلىغى ھېس قىلاتتى. ئۇ خۇددى يۈكى بار ھارۋىنى تارتىپ تاغ باغرىدىن پەسكە يۈگۈرۈپ چۈشۈۋاتقان ئاتقا ئوخشايتتى. ئۇ ھارۋىنى ئۆزى تارتىپ كېتىۋېتىپتۇ ياكى ھارۋا ئۇنى ئىتتىرىپ كېتىۋېتىپتۇ،

بۇنى بىلمەيتتى؛ لېكىن ئۇ بۇ ھەركەتنىڭ ئاقسۆڭەكلىكىنى نىمىگە ئېلىپ كېلىدىغانلىقىنى ئويلاپ كۆرۈش پۇرسىتىگىمۇ ئىگە بولماستىن، ئىم- كانىيىتىنىڭ بېرىچە چاپاتتى. ۋېروتېر شۇ ئاخشىمى ئىككى قېتىم- شەخسەن دۈشمەن تۇرغان جايىنى بېرىپ كۆردى، مەلۇمات ۋە ئىزاھلار بېرىش ئۈچۈن ئىككى قېتىم رۇس ۋە ئاۋستىرىيە پادىشا- لىرىنىڭ ھوزۇرىغا كىردى، ئۆزىنىڭ ئىدارىسىگە كىرىپ، نېمىسچە دىسپوزىتسىيە يازدۇردى. ئۇ مانا شۇ ئىشلاردىن كېيىن، كۈتۈزۈۋ- نىڭ ئالدىغا ناھايىتى ھارغان ھالدا كىردى.

ئۇ قارىغاندا، شۇنچىلىك ئالدىراش ئىدىكى، ھەتتا باش قوماندان ئالدىدا ئەدەپلىك بولۇشنىمۇ ئۇنتۇپ قالغان ئىدى: باش قومانداننىڭ گېپىنى بۆلۈۋېتەتتى، سۆھبەتدىشىنىڭ يۈزىگىمۇ قارىماي، بېرىلگەن سوئاللارغىمۇ جاۋاب بەرمەي، ۋالاق- ۋۇلۇق ۋە مۇجىمەل گەپ قىلاتتى، ئۈستى- بېشىنى چاڭ باسقان، تەلەتى ئېچىنىشلىق، ھېرىپ- چارچىغان، ھودۇققان ۋە شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆزىگە ئىشەن- گەن ۋە مەغرۇر كۆرۈنەتتى.

كۈتۈزۈۋ ئوستىرالىيەسىغا يېقىن بىر ئاقسۆڭەك قەسىرىگە جايلاشقان ئىدى. باش قومانداننىڭ ئىشخانىسى قىلىنغان چوڭ مېھمانخانىغا كۈتۈ- زوۋ، ۋېروتېر ۋە ھەربىي كېڭەشنىڭ ئەزالىرى يىغىلغان ئىدى. ئۇلار ھەربىي كېڭەشنىڭ ئىشىغا كىرىشىش ئۈچۈن، پەقەت كىنەز باگراتسىيونىنىڭ كېلىشىنى كۈتۈپ چاي ئىچىشىپ ئولتۇرۇشاتتى. سائەت يەتتىدىن ئۆتكەندە باگراتسىيونىنىڭ ئوردىنارىپتىسى كېلىپ، كىنەزنىڭ كېلەلمەسلىكىنى خەۋەر قىلغان ئىدى. كىنەز ئاندىرى شۇ خەۋەرنى باش قوماندانغا مەلۇم قىلىش ئۈچۈن، ئىشخانىغا كىردى ۋە ھەربىي كېڭەشكە قاتنىشىشتا كۈتۈزۈۋتىن ئىلگىرى ئىجازەت بېرىپ-

گەنلىگىدىن پايدىلىنىپ ئۆيدە ئولتۇرۇۋەردى.

— كىنەز باگراتيون كەلمەيدىكەن، ئۇنداق بولسا كېڭەشنى ئېچىۋەرسەكمۇ بولىدۇ، — دىدى ۋېروتېر ۋە ئالدىراپ ئورنىدىن تۇردى. — دە، بىرۈنن ئەتراپىنىڭ چوڭ خەرىتىسى يېپىلغان شىرەنىڭ ئالدىغا كەلدى.

كۈتۈزۈۋ كىيىمنىڭ ياقىسىنى يېشىۋېتىپ (ئۇنىڭ قىسقا سېمىز بويىنى خۇددى ئەركىنلىككە چىققاندەك، قاتتىق ياقىسىدىن چىقىپ تۇراتتى)، ۋۇلتېرچە كرىسلودا سېمىز قوللىرىنى گرىپىسلونىڭ ئىككى تەرەپتىكى جەينەكلىگىگە باراۋەر قويۇپ، ئۇيقۇغا كەتكەندەك ئولتۇراتتى. ۋېروتېرنىڭ گېپى قۇلىقىغا كىرگەندە ئۇ يىگانە كۆزىنى زورىغا ئاچتى.

— ھە، ھە، مەرھەمەت، ۋاقتىمۇ خېلى كەچ بولۇپ قالدى، — دىدى كۈتۈزۈۋ باش چايقاپ، كېيىن بېشىنى تۆۋەن سېلىپ يەنە كۆزىنى يۇمدى.

ئەگەر كېڭەش ئەزالىرى دەسلەپ كۈتۈزۈۋ ئۆزىنى ئۇخلاۋاتقانغا سېلىۋالدى دەپ ئويلىغان بولسا، ئەمدى جەڭ ئورۇنلاشتۇرمىسىنىڭ ئاخىرى ئوقۇلىۋاتقان پەيتتە ئۇنىڭ بۇرنىدىن چىقىۋاتقان پۇشۇلداش ئاۋازلىرى شۇنى ئىسپاتلىغان ئىدىكى، شۇ پەيتتە باش قوماندان بۇ ئورۇنلاشتۇرمىغا ياكى باشقا بىرەر نەرسىگە ئۆزىنىڭ تاقىتى يوقىدۇ. غىنى بىلدۈرۈشتىن كۆرە تېخىمۇ مۇھىمراق ئىش بىلەن مەشغۇل ئىدى؛ ئۇ ھازىر ئىنسانلارنىڭ قارشى تۇرۇپ بولمايدىغان ئۇخلاش ئېھتىياجىنى قاندۇرماقتا ئىدى. ئۇ ھەقىقەتەن ئۇخلاپ قالغان ئىدى. ۋېروتېر بىرەر مىنۇتنىمۇ بىكار ئۆتكۈزۈشنى خالىمىغان ناھايىتى ئالدىراش ئادەمدەك كۈتۈزۈۋقا بىر قاراپ قويدى. — دە، ئۇنىڭ ئۇخلا-

ۋاتقانلىغىغا ئىشەنچ ھاسىل قىلىپ، قەغەرنى ئالدى ۋە قاتتىق بىر خىل ئاۋاز بىلەن كەلگۈسى جەڭنىڭ ئورۇنلاشتۇرمىسىنى سەرلەۋەد-سىدىن باشلاپ ئوقىدى:

“كوبىلنىتس ۋە سوکولنىتنىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى دۈشمەن پوزىتسىيىسىگە ھۇجۇم قىلىش ئورۇنلاشتۇرمىسى. بىرمىڭ سەككىز يۈز بەشىنچى يىل يىگىرمىنچى نويابىر”
ئورۇنلاشتۇرما ناھايىتى مۇرەككەپ ۋە قىيىن ئىدى. ئەسلى ئورۇنلاشتۇرمىدا مۇنداق دېيىلگەن^①:

“Da der Feind mit seinem linken Fluegel an die mit wald bedecten Berge lehnt und sich mit seinem rechten Fluegel laengs kobelnitz und Sokolnitz hinter die dort befindlichen Teiche zieht, Wir im Gegentheil mit unserem linken Fluegel seinen rechten sehr debordiren, so ist es vortheilhaft letzteren Flugel des Feindes zu attakiren, besonders wenn wir die Doerfer Sokolnitz und kobelnitz im Besitze haben, Wodurch wir dem Feind zugleich in die Flanke fallen und ihn auf der Flaechе zwischen Schlapanitz und dem Thuerassa — Walde Verfolgen koennen, indem welche die feindliche Front decken. Zu diesem Endz wecke ist es noethig... Die erste kolonne marschirt... die zweite kolonne marschirt... die dritte kolonne marschirt...

① ۋېروتېر نېمىس تىلىدا ئوقۇيدۇ. — تەر.

(دۈشمەننىڭ سول قانىتى ئورمان بىلەن قاپلانغان تۆپىلىكلەرگە، ئوڭ قانىتى بولسا شۇ يەرلەردە مەۋجۇت بولغان كۆلسەرنىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى كۆپلىنىش ۋە سوكولنىتىنى بويلاپ ئورناشقانلىقى، بىزنىڭ سول قانىتىمىز ئۇنىڭ ئوڭ قانىتىدىن كۈچلۈك بولغانلىقى ئۈچۈن، خۇسۇسەن ئەگەردە بىز كۆپلىنىش ۋە سوكولنىتىنى يېزدىمىز، لىرىنى ئىشغال قىلىپ، دۈشمەننىڭ قانىتىغا ھۇجۇم قىلىش ۋە شاپا-نىتى بىلەن ئۆزىنى ئورمانلىقى ئارىسىدا يايلاقتىن قوغلاپ بېرىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولساق ۋە شۇنىڭ بىلەن بىللە شاپاننىتى بىلەن بېلوۋىتىنى ئارىسىدىكى دۈشمەن مۇداپىئەسىگە توغرا كەلمىسەك، ئۇ ھالدا دۈشمەننىڭ مەزكۇر قانىتىغا ھۇجۇم قىلىشىمىز پايدىلىقتۇر. مانا شۇنىڭ ئۈچۈن لازىمكى..... بىرىنچى كۈلۈنما مارش بىلەن..... ئىككىنچى كۈلۈنما مارش بىلەن..... ئۈچىنچى كۈلۈنما مارش بىلەن (ۋەھاكازا) — دەپ ئوقىدى ۋېروتېر. گېنېراللار بۇ قىيىن ئورۇنلاش-تۈرمىنى ئانچە قىزىقماستىن ئاڭلاپ ئولتۇرغاندەك كۆرۈنەتتى. قوڭۇر چاچلىق، ئىگىز بويلۇق گېنېرال بۇكىسگېۋدېن تامغا ئارقىسىنى تىرەپ ئۆرە تۇراتتى ۋە يېنىپ تۇرغان شامغا تىكىلىپ قاراپ، ئورۇنلاشتۇرما قۇلاق سالمايۋاتقاندەك، ھەتتا قۇلاق سېلىۋاتىدۇ دەپ ئويلاپ قېلىشنى خالىمىغاندەك قىلاتتى. ۋېروتېرنىڭ توپ-توغرا قارشىسىدا ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ يوغان چىرايلىق كۆزلىرىنى تىكىپ، ھەربىلەرگە خاس ۋەزىيەتتە، جەينىڭى سىرتقا چىقىرىلغان قوللىرىنى تىزغا قويۇپ، قىزىل يۈزلۈك، بۇرۇتلىرى يۇقۇرىغا بۇرالىغان، ئىككى دولىسى كۆتىرىلگەن مىلورادوۋىچ ئولتۇراتتى. ئۇ زادىلا گەپ قىلماستىن، ۋېروتېرنىڭ يۈزىگە قاراپ تۇراتتى ۋە ئاۋستىرىيە ئىشتاپ باشلىقى ئوقۇشنى توختاتقان چاغدىلا كۆزىنى ئۇنىڭدىن

ئالاتتى. شۇ چاغدا مىلورادوۋىچ باشقا گېنېراللارنىڭ يۈزىگە مەنلىك قاراپ قويدى. لېكىن بۇ مەنلىك قاراشنىڭ ئەھمىيىتىگە قاراپ، ئۇنىڭ بۇ ئورۇنلاشتۇرۇشقا قوشۇلدىغانلىقى ياكى قوشۇلمايدىغانلىقى، مەنۇن بولغانلىقى ياكى مەنۇن بولمىغانلىقىنى بىلىپ بولمايتتى. گراف لانژېرون ۋېروتېرغا ھەممىدىنمۇ كۆرە يېقىنراق ئولتۇراتتى ۋە پۈتۈن ئوقۇش داۋامىدا چىرايىدىن كەتمىگەن، جەنۇبىي فرانسىيە ئادەملىرىگە خاس نازۇك تەبەسسۇم بىلەن قاپقىغىغا سۈرەت سېلىنغان. تاماكا قۇتىسىنى بۇرجىگىدىن تۇتۇپ تېز-تېز ئايلاندۇرۇپ تۇرغان ئىنچىكە بارماقلىرىغا قارايتتى. ۋېروتېر ئوقۇغان ناھايىتى ئۇزۇن جۈملىلەردىن بىرىنىڭ ئوتتۇرىسىغا كەلگەندە، لانژېرون تاماكا قۇتىسىنى ئايلاندۇرۇشتىن توختاپ بېشىنى كۆتەردى-دە، نېپىز لەۋلىرىنىڭ ئۇچىدا يوشۇرۇنغان يېقىمسىز نازاكت بىلەن ۋېروتېرنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ تاشلاپ بىر نىمە دىمەكچى بولدى؛ لېكىن ئاۋستىرىيە گېنېراللى ئوقۇشنى ئۈزۈپ، ئاچچىقلانغان ھالدا قوشۇمىسىنى تۈردى ۋە خۇددى "پىكىرىڭىز بولسا كېيىن، كېيىن ئېپىتارسىز، ھازىر خەرىتىگە قاراپ ماڭا قۇلاق سېلىڭ" دىگەندەك جەينىگىنى سىلكىپ قويدى. لانژېرون ھاڭ-ئاڭلىقتا يۇقۇرى قارىدى ۋە خۇددى چۈشەندۈرۈش ئىزلىگەندەك، مىلورادوۋىچقا كۆز تاشلىدى، بىراق، مىلورادوۋىچنىڭ ئېنىق بىر پىكىرنى ئىپادە قىلمايدىغان مەنلىك كۆزىگە كۆزى چۈشۈپ، يەنە بېشىنى تۆۋەن سېلىپ تاماكا قۇتىسىنى ئويناشقا باشلىدى.

— Une leçon de géographie (جۇغراپىيىدىن دەرس)، —

دەپ قويدى لانژېرون ئۆزىچە ۋە لېكىن ھەممە ئاڭلىغىدەك قىلىپ. پىرژېبىشۋسكى ئېھتىرام قىلغان ھالدا ئەمما مۇناسىپ ئەدەپ

بىلەن ناھايىتى بېرىلىپ قۇلاق سېلىۋاتقاندا، قولىنى قۇلىغىنىڭ ئارقىسىغا قويدى. پاكاغىنە دوختۇروۋ ۋېروتېرنىڭ قارشىسىدا شىرەگە يېيىپ قويۇلغان خەرىتىگە ئېڭىشىپ ئولتۇرۇپ، كەمتەرلىك ۋە تىرىشچانلىق بىلەن ئورۇنلاشتۇرما ۋە نامەلۇم جايلارنى ئەستايىدىل ئۈگەنمەكتە ئىدى. ئۇ ۋېروتېردىن ياخشى ئاڭلىيالمىي قالغان سۆزلەر ۋە يېزىلارنىڭ قىيىن ناملىرىنى تەكرار ئېيتىپ بېرىشنى بىر-قانچە قېتىم سورىدى. ۋېروتېر ئۇنىڭ تەلۋىنى ئورۇنلىدى ۋە دوختۇروۋ يېزىۋالدى.

بىر سائەتتىن كۆپرەك داۋام قىلغان ئوقۇش ئاياقلاشقاندا، لانتېرون يەنە تاماكا قۇتىسىنى قويۇپ، ۋېروتېرغىمۇ ۋە ھەرقانداق كىشىگىمۇ قارىماي، دۈشمەننىڭ مەۋقەسى مەلۇم دەپ پەرەز قىلىنغان، لېكىن دۈشمەن ھەركەتتە بولغانلىغى ئۈچۈن، ئۇنىڭ مەۋقەسى بىزگە نامەلۇم بولۇشى مۇمكىن بولغان بۇنداق ئورۇنلاشتۇرمىنى ئورۇنلاشنىڭ قىيىنلىغىنى چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى. لانتېروننىڭ قارشى پىكىر بىلدۈرۈشى ئاساسلىق ئىدى. لېكىن بۇنداق قارشى پىكىر بىلدۈرۈشتىن مەقسەت كۆپرەك ئورۇنلاشتۇرمىنى خۇددى مەكتەپ بالىلىرىغا ئوقۇپ بېرىۋاتقاندا ئۆزىگە ئىشەنگەن ھالدا ئوقۇغان گېنېرال ۋېروتېرغا بۇ يەردىكىلەر ئەخمەق ئەمەس، بەلكى ھەربى ئىشتا ساڭگىمۇ تەلىم بېرەلەيدۇ، دىمەكچى بولۇۋاتقاندا، كۆرۈنەتتى. ۋېروتېرنىڭ بىر خىلدا ئوقۇۋاتقان ئاۋازى بېسىلغاندا، كۈتۈزۈۋ خۇددى تۈگمەننىڭ كىشىنى ئۇخلىتىدىغان ئاۋازى توختاپ قېلىپ، ئويغىنىپ كەتكەن تۈگمەنچىدەك كۆزىنى ئېچىپ لانتېروننىڭ گېپىگە قۇلاق سالدى ۋە خۇددى: ”ھ...ھ، سىلەر تېخى يەنىلا شۇ بىمەنە گەپ توغرىسىدا مۇزاكىرە قىلىپ ئولتۇرامسىلەر!“ دىگەندەك

دەررۇ كۆزىنى يۇمدى - دە، يەنە بېشىنى تۆۋەن سالدى.
لانژېرون ھەربى ئىشتا پىلاننىڭ ئاپتورى دەپ ئۆزىگە تەمەننا قويغان ۋېروتېرنىڭ جېنىغا تېخىمۇ قاتتىغراق تېگىش ئۈچۈن، بىز بوناپارتقا ھۇجۇم قىلىش ئورنىغا ئۇ بىزگە ئاسانلا ھۇجۇم قىلىشى ۋە شۇنىڭ نەتىجىسىدە بۇ ئورۇنلاشتۇرمىمىز بىكار بولۇپ قېلىشى مۇمكىن دىدى. ۋېروتېر ھەرقانداق قارشى پىكىرلەر ئۈچۈن ئالدىنقىلا جاۋاپ تەييارلاپ قويغان بولسا كېرەك، كىم نىمە دىمىسۇن، بارلىق قارشى پىكىرلەرگە بىر خىلدا ناھايىتى نەپرەتلىك تەبەسسۇم بىلەن جاۋاپ بېرەتتى.

— ئەگەر ئۇ بىزگە ھۇجۇم قىلالىغاندا ئىدى، بۈگۈنلا قىلغان بولاتتى، — دىدى ۋېروتېر.

— دىمەك، سىز ئۇنى كۈچسىز دەپ ئويلايمسىز؟ — دىدى لانژېرون.

— ئەگەر ئۇنىڭ قىرغىنىنىڭ ئەسكىرى بولسا، كۆپ ئىسكەن، — دىدى ۋېروتېر داۋالاش يولىنى ئۈگەتسە كىچى بولۇۋاتقان موماي تىۋىپتىن كۈلگەن دوختۇردەك ئىلجىيىپ.

— ئۇنداق بولسا، دىمەك بىزنىڭ ھۇجۇم باشلاپ ئۇنى تارمار قىلىشىمىزنى كۈتۈپ ئولتۇرىدىكەن - دە، — دىدى لانژېرون سەل كىسنايلىك تەبەسسۇم بىلەن ۋە سۆزىنى تەستىقلاتماقچى بولۇپ يەنە ئۆزىگە يېقىن ئولتۇرغان مىلورادوۋىچقا قارىدى.

لېكىن مىلورادوۋىچ شۇ پەيتتە بۇ گېنېراللار تالىشىۋاتقان نەرسىدىن كۆرە باشقا نەرسە توغرىسىدا ئويلاپ ئولتۇرغاندەك كۆرۈنەتتى.

— Ma foi (ئەزىرايى خۇدا)، — ئەتە جەڭ مەيدانىدا

ھەممىسى مەلۇم بولىدۇ، — دىدى.

ۋېروتېر يەنە شۇ تەبەسسۇمى بىلەن كۈلۈپ قويدى. ئۇنىڭ بۇنداق تەبەسسۇمى: پەقەت مەنلا ئەمەس، بەلكى ھەر ئىككىلا پادشا ئىشەنگەن نەرسىگە رۇس گېنېراللىرىنىڭ قارشى پىكىر بىلىدۈرۈشى ۋە مېنىڭ ئۇنى ئىسپاتلاپ ئولتۇرۇشۇم ئەجەپلىنەرلىك ۋە كۈلكىلىك بىر ھال دىمەكچى بولاتتى.

— دۈشمەن گۈلخانلىرىنى ئۆچۈردى ۋە ئۇنىڭ لاگېرىدىن ۋاراڭ-چۇرۇڭ ئاۋازلار توختىماي ئاڭلىنىپ تۇرۇپتۇ، بۇ نىمە دىگەن گەپ؟ — دىدى ۋېروتېر، — يا چېكىنىۋېتىپتەمۇ (بىز بونىڭدىن ھۇشيار بولۇشىمىز كېرەك)، ياكى ئۇ پوزىتسىيىسىنى ئۆزگەرتىۋېتىپتەمۇ (ئۇ ئىلجىيىپ قويدى). لېكىن، ئەگەر ھەتتا تىۋراستا پوزىتسىيە ئىشغال قىلغان تەقدىردىمۇ، ئۇ بىزنى پەقەت چوڭ ئاۋازىگەرچىلىكلەردىن قۇتۇلدۇرغان بولىدۇ ۋە بېرىلگەن ئەمىر-پەرمانلار ئەڭ كىچىك تەپسىلاتلىرىغىچە مۇتلەق ئۆزگەرمەيدۇ.

— قانداقسىگە؟..... — دىدى ئۆز گۇمانىنى ئېيتىش ئۈچۈن، ئاللىقاچانلا پەيت كۈتۈپ تۇرغان كىنەز ئاندرې.

كۈتۈزۈۋ ئويغىنىپ قاتتىق يۆتەلدى ۋە گېنېراللارغا قاراپ چىقتى.

— جاناپلار، ئەتسىكى، ھەتتا بۈگۈنكىكى (چۈنكى سائەت ئون ئىككىدىن ئۆتتى) ئورۇنلاشتۇرمىنى ئۆزگەرتىشكە بولمايدۇ، — دىدى ۋېروتېر، — ئورۇنلاشتۇرمىنى ھەممىڭلار ئاڭلىدىڭلار، ھەممىمىز ئۆز بۇرچىمىزنى ئادا قىلىمىز. جەڭ ئالدىدا ھەممىدىن زۆرۈررەك نەرسە..... (ئۇ بىرئاز جىم تۇردى) ئوبدان ئۇخلىۋېلىشتۇر.

ئۇ ئورنىدىن تۇرماقچى بولغاندەك قىلدى. گېنېراللار خەيرلىشىپ

چىقىپ كېتىشتى. ئاللىقاچان يېرىم كېچىدىن ئۆتكەن ئىدى. كىنەز ئاندرېمۇ چىقىپ كەتتى.

كىنەز ئاندرې ئىلگىرى ئۈمىت قىلغاندەك، ھەربى كېڭەشتە ئۆز پىكرىنى ئېيتىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالمىدى، بۇ كېڭەش ئۇنىڭدا مۇجىمەل ۋە تەشۋىشلىك تەسىرات قالدۇردى. كىم ھەقىلىق: دولگورۇكوۋ بىلەن ۋېروتېرمۇ ياكى ھۇجۇم پىلانىنى قۇۋۋەتلىمىگەن كۈتۈزۈۋ بىلەن لانترېرون ۋە باشقىلار؟ — ئۇ بۇنى بىلەلمىدى. “كۈتۈزۈۋ ئۆز پىكرىنى توغرىسىدىن — توغرا پادىشاغا ئېيتالماسمۇ؟ بۇنى باشقىچە قىلىشقا مۇمكىن بولماسمۇ؟ ساراي ئەھلىلىرى ۋە ئايرىم ئادەملەرنىڭ شەخسى ئوي — پىكىرلىرىنى دەپ مىڭلىغان كىشىلەرنىڭ ۋە شۇ جۈملىدىن مېنىڭ، مېنىڭمۇ ھاياتىم خەۋپ ئاستىدا قالامدۇ؟” — دەپ ئويلايتتى كىنەز ئاندرې.

“ھە، بەلكى ئەتىگە ھاللاك بولارمەن” — دېدى ئۆزىگە. شۇنى ئويلىغاندا، بىر چاغلاردا بولۇپ ئۆتكەن ۋە يۈرىكىنى ئېزىدىغان بىرمۇنچە ئىشلار بىردىنلا ئۇنىڭ ئېسىگە كەلدى: ئاتىسى ۋە خوتۇنى بىلەن ئاخىرقى قېتىم خوشلاشقانلىغىنى، خوتۇنغا كۆڭۈل قويغان دەسلەپكى كۈنلىرىنى ئەسلىدى؛ ھامىلدار خوتۇنى كۆزىگە كۆرۈنۈپ، خوتۇنغا ۋە ئۆزىگەمۇ ئېچىنىدى، پىشىغانى ئۆرلەپ كۆڭلى يۇمشىغان ۋە ھاياجانلانغان ھالەتتە، نېسۋىتسىكى بىلەن بىرگە تۇرغان ئۆيدىن تاشقىرىغا چىقتى — دە، ئىشىك ئالدىدا ئۇ ياق — بۇ ياققا يۈرۈشكە باشلىدى.

تۈن تۇمانلىق ئىدى ۋە تۇمان ئارىسىدىن ئاي خىرە شولا چېچىپ تۇراتتى. “ھە، ئەتىگە، ئەتىگە” — دېدى كىنەز ئاندرې ئۆزىگە،

”ئەتىگە ئېھتىمال ئالەمدىن كۆز يۇمارمەن، بۇ ئىشلارنى ئويلىماسمەن، بۇ ئىشلارنىڭ مەن ئۈچۈن ھېچقانداق ئەھمىيىتى بولماس. ئېھتىمال ئەتىگە، ئەتىنىڭ ئۆزىدە — مەن بۇنى ئالدىن سېزىپ تۇرۇۋاتمەن، — قولۇمدىن قانداق ئىشلار كېلىدىغانلىغىنى بىرىنچى قېتىم كۆرسىتىشكە مۇۋەپپەقىيەت بولارمەن.“ ئۇ جەڭنى ۋە جەڭدە بولىدىغان يوقىتىشلارنى، جەڭنىڭ بىر نۇقتىغا مەركەزلىشىشى ۋە ھەممە كامانىدىرلارنىڭ ھودۇقۇپ قېلىشىلىرىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. مانا، ئاخىر، شۇ بەختلىك پەيت، ئۇزۇن ۋاقىتتىن بېرى كۈتۈپ كەلگەن تولۇن كۆز ئالدىغا كەلدى. ئۇ ئۆز پىكرىنى كۈتۈزۈۋېتىش، ۋېرۋېرغىمۇ ۋە پادىشاغمۇ ئوچۇق ۋە قەتئى قىلىپ ئېيتىدۇ. ئۇنىڭ مۇلاھىزىلىرىنىڭ دۇرۇس-لىغى ھەممىنى ھەيران قالدۇرىدۇ، لېكىن ئۇ ئېيتقان ئىشنى قىلىشقا ھېچكىم جۈرئەت قىلالمايدۇ، مانا، ئۇ ئۆزى پولىك ۋىدېئو-بىيىنى ئېلىپ، ئىشىغا ھېچكىم ئارىلاشماستىن شەرت قىلىپ قويىدۇ-دە، دېۋىزىيىسىنى ھەل قىلغۇچ نۇقتىغا ئېلىپ بېرىپ، ئۆزى غەلىبە قازىنىدۇ. ئۆلۈم ۋە ئازاپ — ئوقۇبەتچۇ؟ — دىدى كۆڭلىنىڭ بىر ئۇچى. لېكىن كىنەز ئاندرې بۇ سوئالغا جاۋاب بەرمەي، خىيالىدا ئۆز مۇۋەپپەقىيىتىنى داۋام قىلدۇرىدۇ. يېڭى جەڭنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇمى-سىنى ئۆزى تۈزىدۇ. ئۇ كۈتۈزۈۋېتىش ھوزۇرىدا ئارمىيە بويىچە نۆۋەتچى ئۇنۋانى بىلەن يۈرسىمۇ، لېكىن ھەممە ئىشنى ئۆزى يالغۇز قىلىدۇ. يېڭى جەڭدە ئۆزى يالغۇز غەلىبە قازىنىدۇ. كۈتۈزۈۋېتىش قوماندا-دانلىق ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلىنىدۇ، ئۇنىڭ ئورنىغا ئۆزى تەيىنلىنىدۇ.....خوش، ئۇنىڭدىن كېيىنچۇ؟ — دەيدۇ كۆڭلىنىڭ بىر ئۇچى يەنە. ئۇنىڭدىن كېيىن، ئەگەر سەن بۇنىڭدىن بۇرۇن ئونلارچە قېتىم يارىدار بولساڭ، ئۆلسەڭ ياكى ئالدىنقىدا؛ ئۇنىڭدىن كېيىن

نېمە بولىدۇ؟ — دەيتتى. “خوش ئۇنىڭدىن كېيىن” — دەپ جاۋاپ بېرىدۇ كىنەز ئاندرې ئۆزىگە ئۆزى، “كېيىن نېمە بولىدىغان-لىغىنى بىلمەيمەن، بىلگىمۇ كەلمەيدۇ ۋە بىلمەيمەن؛ لېكىن مەن شۇنى خالىسام، شان-شەرەپنى، شۆھرەتنى، ئادەملەرنىڭ مېنى ياخشى كۆرۈشىنى خالىسام، بۇنىڭغا مەن ئەيىپلىك ئەمەسمەن؛ شۇنى، پەقەت شۇنى خالىسام، پەقەت شۇنىڭ ئۈچۈن ياشاۋاتقان بولسام قانداق قىلاي؟ پەقەت شۇ ئۈچۈن ياشايمەن! مەن بۇنى ھېچقاچان، ھېچكىمگە ئېيتمايمەن، لېكىن، يا رەببىم! شان-شەرەپ-تىن ۋە كىشىلەرنىڭ مۇھەببىتىدىن باشقا نەرسە خىيالىمغا كەلمىسە نېمە قىلاي؛ نە ئۆلۈم، نە يارىدار بولۇش، نە ئائىلەمدىن جۇدا بولۇش — ھېچنەرسە ماڭا قورقۇنچىلۇق ئەمەس! نۇرغۇن كىشىلەر — ئاتام، سىڭلىم، خوتۇنۇم مېنىڭ ئۈچۈن ئەڭ قەدىرلىك كىشىلەر، قانچىلىك قەدىرلىك ۋە قانچىلىك ئەزىز بولمىسۇن، بۇنىڭ ھەرقانچە قورقۇنچىلۇق ۋە غەيرى تەبىئىدەك كۆرۈنۈشىگە قارىماي، مەن ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى دەرھال مېنۇتلۇق شان-شەرەپ ئۈچۈن، كىشىلەردىن ئۈستۈن كېلىش ئۈچۈن، ئۆزەم بىلمىگەن ۋە مۇندىن كېيىنمۇ بىلىشنى ئىستىمەيدىغان ئادەملەرنىڭ مۇھەببىتىنى ئۆزەمگە قارىتىش ئۈچۈن، مۇشۇ ئادەملەر مۇھەببىتىنىڭ بىر مېنۇتى ئۈچۈن تېگىشمەن” — دەيتتى ئۇ كۈتۈزۈۋ تۇرغان ھويلىدىن ئاڭلىنىۋاتقان گەپكە قۇلاق سېلىپ. كۈتۈزۈۋ تۇرغان ھويلىدىن ئورۇن-كۆرپە-لىرىنى يىغىشتۇرۇۋاتقان چاپارمەنلەرنىڭ ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇراتتى؛ بىر ئاۋاز، ھارۋىسكەش بولسا كېرەك، كۈتۈزۈۋنىڭ كىنەز ئاندرې تونۇيدىغان قېرى ئاشپىزى (ئۇنى تىت دەپ چاقىرىشاتتى) نى مازاق قىلىپ: “تىت، ھەي تىت!” — دەيتتى.

— ھە، نىمە دەيسەن؟ — دىدى قېرى ئاشپەز جاۋاپ بېرىپ.
— تىت، كەل، ساقلىمنى تىت، ① — دىدى چاخچاقچى.
— تۇفى، قۇرۇپ كەت! — دىدى بوۋاي چاپارمەنلەر ۋە خىزمەت-
چىلەرنىڭ قاقلاپ كەتكەن كۈلكىسى ئاستىدا.
”مەن قانداق بولسىمۇ پەقەت مانا شۇ ئادەملەرنىڭ غەلبە
قىلىشىنى ياخشى كۆرىمەن ۋە قەدىرلەيمەن، شۇ تۇماندا ئۈستۈمدە
پەرۋاز قىلىپ يۈرگەن شۇ سىرلىق كۈچ ۋە شان-شەرەپنى قەدىر-
لەيمەن.“

13

روستوۋ شۇ كېچىسى ئۆز ۋىزۋوتى بىلەن باگراتيون ئەترىتىنىڭ
ئالدىدا گۈزەتچىلەر قاتارىدا تۇراتتى. ئۇنىڭ ئاتلىقلىرى سەپكە
ئىككى-ئىككىدىن قىلىپ تارقىتىلغان ئىدى؛ ئۇ ئۆزى بولسا ئۆزىدىن
غالىپ كېلىۋاتقان ئۇيغۇننى يېڭىشىكە تىرىشىپ، سەپ لىنىيىسىنى
بويلاپ ئاتلىق يۈرەتتى. ئۇنىڭ ئارقىسىدا ئارمىيىمىزنىڭ گۈلخانلىرى
تۇماندا خىرە يېنىپ تۇرغان كەڭ بوشلۇق كۆرۈنۈپ تۇراتتى؛
ئۇنىڭ ئالدى تۇمان باسقان قاراڭغۇلۇق ئىدى. ھەرقانچە سىنچىلاپ
قارىسىمۇ، روستوۋ بۇ تۇمانلىق كېچىدە ھېچنەمنى كۆرەلمىدى؛
بۇ قاراڭغۇلۇقتا نىمىدۇ بىر نەرسە تۇرۇپلا كۈلرەڭ بولۇپ، تۇرۇپلا
قارىيىپ كۆرۈنەتتى؛ دۈشمەن تۇرغان يەردە نىمىدۇ بىر نەرسە گايىدا

① چاخچاق قىلىپ، قاپىيگە توغرىلاپ ئېيتىلغان سۆز، رۇسچىسىمۇ شۇنداق
قاپىيگە توغرىلاپ ئېلىنغان. — تەر.

خۇددى ئوتتەك يالت-يۇلت قىلاتتى ۋە ”كۆزۈمگە شۇنداق كۆرۈنۈ-
ۋاتقاندۇ” — دەپ ئويلايتتى. ئۇ كۆزلىرىنى يۇماتتى ۋە خىيالىدىن
تۇرۇپلا پادىشا، تۇرۇپلا دېنسوۋ، تۇرۇپلا موسكوۋا خاتىرىلىرى
بىر-بىرلەپ ئۆتەتتى. ئۇ يەنە دەررۇ كۆزلىرىنى ئاچاتتى-دە، ئالدىدا
يېقىن يەردە ئاستىدىكى ئېتىنىڭ بېشى ۋە قۇلاقلىرىنى، بەزىدە ئۆزى
بەش-ئالتە قەدەم يېقىنلىشىپ قالغان ئاتلىقنىڭ قارا گەۋدسىنى،
ئۇزاقتا بولسا يەنە شۇ تۇمان باسقان قاراڭغۇلۇقنى كۆرەتتى. ”نېمە
ئۈچۈن شۇنداق قىلمىسۇن؟..... بۇنىڭ ئېھتىمالى ناھايىتى بار” —
دەيتتى روستوۋ ئۆزىچە، ”پادىشا مېنى ئۇچرىتىپ قېلىپ، ھەر بىر
ئەپتەسەرگە تاپشۇرۇق بەرگەندەك، ماڭىمۇ تاپشۇرۇق بېرىپ:
'بار، ئۇ ياقتا نېمە بولۇۋاتقانلىغىنى بىلىپ كەل' — دەيدۇ. پادىشا-
نىڭ تاسادىپى رەۋىشتە قانداقتۇ بىر ئەپتەسەرنى ئۇچرىتىپ قېلىپ،
ئۇنى تونۇغانلىغى ۋە ئۇنى ئۆز يېنىدا ئېلىپ قالغانلىغى توغرىسىدا
نۇرغۇن گەپ قىلىشقان ئىدىغۇ! مېنى ئۆز يېنىدا تۇتسا نېمە بولاتتى!
ئوھو، مەن ئۇنى قانداق مۇھاپىزەت قىلغان بولاتتىم، ھەممە
ھەقىقەتنى قانداق ئېيتقان بولاتتىم، ئۇنى ئالداپ يۈرگەن ئادەم-
لەرنى قانداق پاش قىلغان بولاتتىم!” روستوۋ ئۆزىنىڭ پادىشاغا
بولغان مۇھەببىتى ۋە ساداقىتىنى راسا كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈش
ئۈچۈن، دۈشمەن ياكى ئالدامچى نېمىسىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى
ۋە ئۇنى ھوزۇر قىلىپ ئولتۇرۇش بىلەنلا قالمىدى، بەلكى يەنە
پادىشانىڭ كۆز ئالدىدا ئۇنىڭ يۈزلىرىگە تەستەك بىلەن ئۇردى.
بىردىنلا ئۇزاقتىن ئاڭلانغان ۋاقىراش روستوۋنى ئويغىتىۋەتتى.
ئۇ چوچۇپ كېتىپ كۆزىنى ئاچتى.
”مەن نەدە تۇرىمەن! ھە، سەپتە تۇرۇپتىمەن؛ لوزۇنكا ۋە

پارول - دىشلو^①، ئولمۇتس^②. ئېست، ئەتە بىزنىڭ ئېسكادرونىمىز ئارقا سەپتە قالدۇ - دىدى روستوۋ ئۆزىچە. "جەڭگە ئەۋەتىشىنى سورايمەن. بۇ، پادىشانى كۆرۈشۈم ئۈچۈن بىردىن بىر پۇرسەت بولۇشى مۇمكىن. ئىسپىندىن چۈشۈشكىمۇ ئاز ۋاقىت قالدى. يەنە بىر ئايلىنىپ چىقىمەن - دە، قايتىپ گېنېرالنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئىلتىماس قىلىمەن". ئۇ ئىگەردە ئوبدان ئولتۇرۇۋالدى ۋە ئۆز ئاتلىقلىرىنى ئايلىنىپ كۆرۈپ چىقىشقا كەتتى. ئۇنىڭغا ھاۋا بىر ئاز يورۇغاندەك كۆرۈندى. سول تەرەپتە يورۇتۇلغان قىيا يارلىق قارشىسىدا بولسا تامدەك تىك قارا ئىگىزلىك كۆرۈندى. بۇ دۆڭلۈكنىڭ ئۈستىدە ئاق داغ كۆرۈندى، بىراق روستوۋ ئۇنىڭ نىمە ئىكەنلىگىنى بىلەلمىدى: ئاي نۇرى يورۇتۇپ تۇرغان ئورمانلىقتىكى بوش يەرمۇ ياكى ئېرىمەي قالغان قار، ياكى بولمىسا ئاق ئۆيلەرمۇ؟ ئۇنىڭغا ھەتتا شۇ ئاق داغدا نىمىدۇ بىر نەرسە قىمىرلىغاندەك كۆرۈندى. "بۇ داغ قار بولسا كېرەك؛ داغ - unetache^③ (بىر داغ) - دەپ ئويلىدى روستوۋ، "مانا ساڭا ئى نې تاش..."

"ئاتاشا... سىڭلىم، قارا كۆزلەر. نا... تاشكا... (مەن پادىشانى كۆردۈم دىسەم ناھايىتىمۇ ھەيران قالار!) ئاتاشكىنى... ئاتاشكىنى ئال..."

① دىشلو (ДИШЛО) ئىككى ئات قوشۇلىدىغان تۆت چاقلىق ھارۋىدا

يەككە شوتتا ياغاچ. - تەر.

② جاي نامى. يۇقۇرىدىكى بايلاردا ئۇچرايدۇ. - تەر.

③ فرانسۇزچە "داغ" دىگەن سۆزنىڭ تەلەپپۇزى "ئاتاشا" بىلەن يېقىن

كەلگەچكە، روستوۋدا ئاتاشا توغرىسىدىكى ئوينى پەيدا قىلىدۇ. - تەر.

— ئوڭغا تارتىۋىراق يۈرۈڭ، تۆرەم، بۇ يەردە چاتقاللار بار، —
 دىدى بىر ئاتلىق روستوۋ ئاتتا ئۇخلاپ كېتىۋاتقاندا.
 روستوۋ ئاتنىڭ يايلىغىچە ساڭگىلاپ چۈشۈپ قالغان بېشىنى
 كۆتىرىپ، ھىلىقى ئاتلىقنىڭ ئالدىدا توختىدى. ئۇ ياش بالىدەك،
 ھامان ئۇيقۇدىن كۆزىنى ئاچالمايتتى. ”ھ...ھي، نىمىنى ئويلاۋا-
 تاتتىم-ھە؟ ئېسىمدىن چىقمىسۇن. پادىشا بىلەن قانداق گەپلىشمەن؟
 ياق، بۇنى ئويلاۋاتمايتتىم، بۇ ئەتىگە. ھا، ھا! ناتاشكىنى...
 باستى... كىمنى؟ ئاتلىقلارنى. ھە، ئاتلىقلار..... بۇرۇت... بۇرۇت-
 لۇق شۇ ئاتلىق تۈپ-كۈچىسىدا گۈرىپىۋ ھويلىسىنىڭ.....بوۋاي
 گۈرىپىۋنىڭ ھويلىسى ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا مەن ئۇنىڭ
 توغرىسىدا ئويلىغان ئىدىم. دېنىسوۋ ناھايىتى ياخشى يىگىت-تە!
 بۇلار ھەممىسى ئەرزىمەيدىغان نەرسىلەر، ھەممىدىن مۇھىمى
 شۇكى، پادىشا شۇ يەردە. ئۇ ماڭا قانداق قارىغان ئىدى-ھە، بىر
 نىمىلەرنى دىمەكچى بولدى-دە، پېتىنالىمدى.....ياق، مەن
 پېتىنالىمدىم. بۇلارنىڭ ھەممىسى بىھۇدە گەپلەر. ھەممىدىن مۇھىمى
 شۇكى، مەن كېرەكلىك نەرسىنى ئويلىدىم. خا، خا، خا، نا-
 تاشكىنى باستى، ياخشى“. ئۇ بېشىنى يەنە ئاتنىڭ يايلىسىغا قويدى.
 بىردىنلا بىر كىشى ئۇنىڭغا ئوق ئېتىۋاتقاندەك كۆرۈنىدى. ”نىمە؟
 نىمە؟ نىمە؟..... چاپ! نىمە؟.....“ — دىدى روستوۋ ئويغىنىپ.
 ئۇ كۆزىنى ئېچىشى بىلەن تەڭلا، دۈشمەن تۇرغان تەرەپتىن
 مىڭلىغان كىشىلەرنىڭ خېلى ئۇزۇنغا سوزۇلغان ۋاقىراش ئاۋازلىرى
 ئاڭلاندى. روستوۋ ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى ئاتلىقنىڭ ئاتلىرى بۇ
 ۋاقىراشنى ئاڭلاپ قۇلاقلىرىنى دىڭگايىتى. ۋاقىراش ئاڭلانغان
 يەردە بىر ئوت يالت قىلىپ ياندى-يۇ، يەنە ئۆچتى، ئۇنىڭدىن

كېيىن يەنە يالت-يۇلت قىلدى. كېيىن فرانسۇز قوشۇنلىرى تۇرغان ئىگىزلىكتىكى پۈتۈن لېنىنى بويلاپ قاتىرىسىغا ئوتلار يىقىلدى-دە، ۋاقىراشلار بارغانسېرى كۈچىيىپ كەتتى. روستوۋ فرانسۇزلارنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلاپ تۇراتتى، لېكىن ئۇلارنىڭ بۇ گەپلىرىنى ئۇقالمايتتى، چۈنكى، ۋاڭ-چۇڭ بولۇپ كەتكەن ئىدى. پەقەت: ئا-ئا! ئىر-ئىر-ئىر-ئىر-ئىر! دىگەن ئاۋازلار ئاڭلىناتتى.

— بۇ نىمە؟ سەن نىمە دەپ ئويلايسەن؟ — دىدى روستوۋ يېنىدا تۇرغان قىران ئاتلىققا، — دۈشمەن تەرەپتىن كېلىۋاتىدۇغۇ؟ قىران ئاتلىق ھېچنەم دەپ جاۋاپ بەرمىدى.

— نىمە، ئاڭلالمىۋاتامسۇن؟ — دىدى روستوۋ يەنە خېلى ۋاقىت جاۋاپ كۈتكەندىن كېيىن.

— ھ... ھەي، كىم بىلىدۇ، تۆرەم، — دىدى قىران ئاتلىق خوشياقماستىن. — دۈشمەن شۇ تەرەپتە بولۇشى كېرەك ئىدىغۇ؟ — دىدى روستوۋ تەكرارلاپ.

— بولسا باردۇر، ياكى يوقستۇر، مەن نەدىن بىلەي، — دىدى قىران ئاتلىق، — قاراڭغۇ تۇرسا. ھەي ئۆلگۈر! — دەپ ۋاقىرىدى قىمىرلاپ تۇرغان ئېتىغا.

روستوۋنىڭ ئېتىسىمۇ ئوتقا قاراپ ۋە ئاۋازلارغا قۇلاقلىرىنى دىڭگايىتىپ، مۇزلاپ كەتكەن يەرگە ئاياقلىرىنى ئۇراتتى. ۋاقىرىدىن ئاۋازلار بارغانسېرى كۈچىيىپ، پەقەت مىڭلىغان كىشىدىن تەركىپ تاپقان ئارمىيە پەيدا قىلالايدىغان ئومۇمى ۋاڭ-چۇڭغا قوشۇلۇپ كەتتى. ئوتلار فرانسۇزلار لاگېرىنىڭ لىنىيىسى تەرەپتە بولسا كېرەك، بارغانسېرى كۆپىيىشكە باشلىدى. روستوۋنىڭ ئۇخلىغۇسى كەلمەيتتى. دۈشمەن ئارمىيىسىدىكى شات-خۇرام ۋە تەنستەنە

قىلغۇچى ۋاقىراش ئاۋازلىرى ئۇنىڭغا كۈچلۈك تەسىر قىلغان ئىدى. “Vive l'empereur, l'empereu!” (ياشسۇن پادىشا، پادىشا!) دىگەن سۆزلەر روستوۋغا ئېنىق ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

— يىراقتا ئەمەس، ساينىڭ نېرىقى تەرىپىدە بولسا كېرەك، — دىدى روستوۋ يېنىدا تۇرغان قىران ئاتلىققا.

قىران ئاتلىق ھېچقانداق جاۋاپ بەرمەي پەقەت ئۇھ تارتتى. دە، ئاچچىغلىنىپ يۆتىلىپ قويدى. ئاتلىقلار لىنىيىسىدىن چېپىپ كېلىدۇ. ۋاتقان ئات تۇيغىنىڭ تاۋۇشى ئاڭلاندى ۋە قاراڭغۇ تۇمان ئىچىدىن توساتتىن ئاتلىق ئۈنتىپەر. ئەپىتسەر ناھايىتى چوڭ پىلىدەك چىقىپ كەلدى.

— تۆرەم، گېنېراللار كېلىشىۋاتىدۇ! — دىدى ئۈنتىپەر. ئەپىتسەر روستوۋنىڭ ئالدىغا كېلىپ.

روستوۋ ئوت يېنىۋاتقان ھەم ۋاقىراش ئاۋازلىرى ئاڭلىنىۋاتقان تەرەپكە ئۈزمەي قاراپ، لىنىيىدىن كېلىۋاتقان ئاتلىقلارنى ئۈنتىپەر. ئەپىتسەر بىلەن بىللە قارشى ئالغىلى باردى. ئۇلارنىڭ بىرى ئاق ئات مىنگەن ئىدى. كىنەز باگراتسىيون، كىنەز دولگورۇكوۋ ۋە ئادىۋتانتلىرى بىلەن بىللە دۈشمەن ئارمىيىسى تەرەپتىن ئوت ھەم ۋاقىراش ئاۋازلىرى چىققان غەلىتە ھادىسىنى كۆرۈپ بېقىش ئۈچۈن چىققان ئىدى. روستوۋ باگراتسىيوننىڭ ئالدىغا كېلىپ ئۇنىڭغا دوكلات قىلدى ۋە ئادىۋتانتلارغا قوشۇلۇپ گېنېراللارنىڭ گېپىگە قۇلاق سېلىشقا باشلىدى.

— گېپىمگە ئىشىنىڭ، — دىدى كىنەز دولگورۇكوۋ باگراتسىيونغا مۇراجىئەت قىلىپ، — بۇ ھىلە. مىكىردىن باشقا نەرسە ئەمەس: ئۇ ئارقىغا چېكىنىپ، بىزنى ئالداش ئۈچۈن ئۆز ئارىپىرگاردىغا ئوت

يېقىپ قالايمىقانچىلىق سېلىشقا بۇيرۇغان بولسا كېرەك.
— ئۇنداق ئەمەستۇ، — دىدى باگراتىيون، — مەن كەچقۇرۇن
ئۇلارنىڭ شۇ دۆڭلۈكتە تۇرغانلىغىنى كۆرگەن ئىدىم؛ ئەگەر چېكىن-
گەن بولسا، ئۇ يەردىنمۇ كەتكەندۇ. جانابى ئەپتسەر، — دىدى
كىنەز باگراتىيون روستوۋغا قاراپ، — دۈشمەن ئارمىيىسىنىڭ گۈزەت-
چىلىرى يەنە شۇ يەردە تۇرۇپتىمۇ؟

— كەچقۇرۇن تۇرغان ئىدى، ھازىر بىلىمەيمەن، جانابى
ئاللىرى. بۇيرۇسىڭىز ئاتلىقلار بىلەن بېرىپ بىلىپ كېلەي.
باگراتىيون توختىدى ۋە روستوۋنىڭ سۆزىگە جاۋاپ بەرمەي،
قاراڭغۇدا ئۇنىڭ يۈزىگە تىكىلىپ قاراشقا باشلىدى.

— مەيلى، بېرىپ بىلىپ كېلىڭ، — دىدى بىرئاز جىسم تۇرغان-
دىن كېيىن.
— بولىدۇ.

— روستوۋ ئېتىنى دېۋىتكۈچى بىلەن نىقتىدى، ئۇنتىپ-ئەپتسەر
فېدچېنكو ۋە يەنە ئىككى ئاتلىقنى چاقىرىپ ئېلىپ، ئۇلارغا ئۆزى بىلەن
بىللە بېرىشىنى بۇيرۇدى. دە، ۋاڭ-چوڭ ئاۋازلار كېلىۋاتقان
ئىدىرلىق ئېتىگىگە قاراپ ئېتىنى چاپتۇرۇپ كەتتى. روستوۋ ئۈچ
ئاتلىق بىلەن بىللە، ئۆزىدىن ئىلگىرى ھېچكىم بارمىغان تۇمان
باسقان بۇ سىرلىق ۋە خەۋپلىك يىراق جايغا كېتىۋاتقانلىغىدىن ھەم
ۋەھىمە قىلاتتى، ھەم خۇرسەن ئىدى. باگراتىيون دۆڭلۈكتە
تۇرۇپ ئۇنىڭغا، سايىدىن نېرى ئۆتمە دەپ ۋاقىرىدى، لېكىن
روستوۋ ئۇنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىمىغانغا سېلىپ، توختىماستىن
بارغانسېرى يىراقلىشىپ كېتىۋەردى ۋە بارغانسېرى ئالدىنىپ،
چاتقاللارنى دەرەخ دەپ، ئويىمان-چوڭقۇرلۇقلارنى ئادەم دەپ،

ئۆزىنىڭ ئالدىغا ئالغانلىغىنى بارغانسېرى ئۆزى سېزىپ كېتىۋاتاتتى. ئېتىنى چاپتۇرۇپ ئېدىرنىڭ ئېتىگىگە چۈشكەندە ئۆزىمىز تەرەپتىكى ئوتلار ۋە دۈشمەن تەرەپتىكى ئوتلارمۇ كۆرۈنمەي قالدى، لېكىن فرانسۇزلارنىڭ ۋاقىراشلىرى تېخىمۇ قاتتىق ۋە تېخىمۇ ئېنىق ئاڭلىنىپ تۇراتتى. جىلغىدا دەرياغا ئوخشاش بىر نەرسە كۆرۈنگەن ئىدى، لېكىن يېقىن بېرىپ قارىسا دەريا ئەمەس، يول ئىكەن. ئۇ يولغا چىقىپ، شۇ يولدىن كېتىۋېرىمۇ ياكى يولنى كېسىپ ئۆتۈپ، قارىيىپ تۇرغان دالدىن ئېدىرغا قاراپ ماڭايىمۇ دىگەن دىلغۇللىقتا ئېتىنىڭ بېشىنى تارتتى. تۇماندا ئاقىرىپ كەتكەن يول بويلاپ مېڭىش بىر ئاز خەۋپسىز ئىدى، چۈنكى، ئادەمنى دەرىھال كۆرگىلى بولاتتى. "ئارقىمىدىن مېڭىڭلار" - دېدى - دە، يولدىن كېسىپ ئۆتۈپ ئاتنى چاپتۇرغان پېتى ئېدىرغا، يەنى تۈنۈگۈن فرانسۇز ساقچىلىرى تۇرغان جايغا قاراپ يۈرۈشكە باشلىدى.

- تۆرەم، ھۇ ئەنە! - دېدى ئارقىسىدىكى ئاتلىقلاردىن بىرى. روستوۋ ئارقىسىغا قايرىلىپ قارىغىچە قاپ - قاراڭغۇ تۇماندا نىمىدۇ يالت قىلدى - دە، گۈمبۈرلەپ مىلتىق ئېتىلدى ۋە ئوق خۇددى بىر نەرسىگە نالە قىلغاندەك، تۇماندا ۋىزىلداپ يۇقۇرى ئۇچۇپ كەتتى. يەنە بىر مىلتىق ئېتىلمىدى - يۇ، ئەمما مىلتىق قوندىغىدا ئوت يالت - يۇلت قىلىپ قالدى. روستوۋ ئېتىنىڭ بېشىنى بۇراپ ئارقىسىغا چېپىپ كەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن يەنە ھەر خىل پەيتىلەردە تىۋت قېتىم مىلتىق ئېتىلدى ۋە ئوقلار ھەر خىل ئاۋاز بىلەن تۇماندا قايىقىدۇ بىر تەرەپلەرگە كەتتى. روستوۋ ئوقنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئۆزىگە ئوخشاش خوشال بولغان ئېتىنىڭ بېشىنى تارتىپ ئاستا - ئاستا يۈرەتتى. "قېنى، يەنە بىر قېتىم، قېنى، يەنە بىر قېتىم!" دەيتتى

كۆڭلىنىڭ بىر چېتى زوقلىنىپ، بىراق باشقا ئوق چىقىمىدى.
روستوۋ پەقەت باگراتىيونغا يېقىنلىشىپ كەلگەندىلا، ئاندىن
ئېتىنى بولۇشىغا قويۇپ بەردى ۋە قولىنى شەپكىسىنىڭ سايىۋېنىگە
قويغان پېتى ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى.

دولگورۇكوۋ يەنىلا فرانسۇزلار چېكىنىپ بىزنى ئالداش ئۈچۈن
ئوت ياققان دىگەن پىكىردە چىڭ تۇراتتى.

— ھە، بۇ نىمىنى ئىسپاتلايدۇ؟ — دېدى ئۇ روستوۋ يېقىنلىشىپ
كەلگەندە، — ئۇلار ساقچىلىرىنى قالدۇرۇپ چېكىنىشى مۇمكىن.

— دىمەك، تېخى ھەممىسى كەتمەپتۇ، كىنەز، — دېدى باگراتە.
يون، — ئەتە سەھەرگە قەدەر قاراپ باقايلى، ئەتىلىككە ھەممىسى
مەلۇم بولىدۇ.

— ئىدىرلىقتا ساقچىلار بار، شۇ كەچقۇرۇنقى جايدا تۇرۇپتۇ،
جانابى ئاللىرى، — دېدى روستوۋ؛ ئۇ بۇ چاغدا ئات ئۈستىدە
ئېگىشىپ، قولىنى شەپكىسىنىڭ سايىۋېنىگە تۇتۇپ، شۇ تەرەپكە
بېرىپ كەلگەنلىكىدىن، خۇسۇسەن ئوقلار ۋىزىلداپ ئۇچۇپ ئۆتۈۋات-
قىنىدا قورقمىغانلىغىدىن پەيدا بولغان خوشاللىغىنى زورلىغا بېسىپ
تۇراتتى.

— ياخشى، ياخشى، — دېدى باگراتىيون، — سىزگە تەشەككۈر
ئېيتىمەن، جانابى ئەپتىسەر.

— جانابى ئاللىرى، — دېدى روستوۋ، — ئىسجازەت بەرسىڭىز
سىزگە بىر ئىلتىماس بار.

— نىمە ئىلتىماس؟

— ئەتىلىككە ئېسكادرونىمىز ئارقا سەپتە قېلىشى كېرەك؛ مېنى
بىرىنچى ئېسكادرونغا ئېۋەتىشىڭىزنى سورايمەن.

— فامىلەڭ نىمە؟

— گراف روستوۋ.

— ...، بولىدۇ، ماڭا چارچى بولۇپ قالغىن.

— ئىلىيە ئاندرېيېۋىچنىڭ ئوغلىمۇسەن؟ — دىدى دولگورۇكوۋ.

— لېكىن روستوۋ ئۇنىڭ سوئالىغا جاۋاب بەرمىدى.

— ئۈمىت قىلسام بولامدۇ، جانابى ئالىلىرى؟

— بۇيرۇق بېرىمەن.

”ئەتىگە مېنى بەلكى بىرەر تاپشۇرۇق بىلەن پادىشانىڭ ھوزۇرىغا

ئەۋەتەر“ — دىدى روستوۋ ئىچىدە، ”خۇداغا شۈكۈر“.

دۈشمەن ئارمىيىسىنىڭ ئوت يېقىشىغا ۋە ۋاقىراشلىرىغا سەۋەپ شۇكى، قوشۇنلارغا ناپالېئوننىڭ بۇيرۇقى ئوقۇلۇۋاتقان چاغدا، پادىشانىڭ ئۆزى ئارمىيىنى ئاتلىق ئايلىنىپ يۈرگەن ئىدى. ئەس-كەرلەر پادىشانى كۆرۈپ باغ-باغ پاخاللارنى يېقىپ، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن — “Vive l'em pereur!” (“ياشسۇن پادىشا!”) دەپ توۋلاپ يۈگۈرۈشەتتى. ناپالېئوننىڭ بۇيرۇقى مۇنداق ئىدى:

”ئەسكەرلەر! رۇس ئارمىيىسى ئۆلىمدا تارمار قىلىنغان ئاۋستىرىيە ئارمىيىسى ئۈچۈن ئىنتىقام ئېلىش مەقسىدىدە سىلەرگە قارشى چىقماقتا. بۇلار سىلەر گوللابرۇننىدا تارمار قىلغان ۋە شۇنىڭدىن بېرى مۇشۇ يەرگىچە سىلەر دائىم قوغلاپ كېلىۋاتقان شۇ باتالىيون-لاردۇر. بىز ئىشغال قىلغان پوزىتسىيىلەر قۇدرەتلىك پوزىتسىيىلەر-دۇر، ئۇلار مېنى ئوڭ تەرەپتىن ئايلىنىپ ئۆتمەكچى بولغاندا، يان تەرەپتىن ئۆزلىرىنى ماڭا ئاشكارىلاپ قويىدۇ! ئەسكەرلەر! باتالىيون-لىرىڭلارغا مەن ئۆزۈم رەھبەرلىك قىلىمەن. ئەگەر سىلەر ئىلگىرىكى-

دەك مەرتلىك كۆرسىتىپ، دۈشمەن سېپىنى پاراكەندە قىلساڭلار ۋە ئۇلارنى گاڭگىرتىپ قويساڭلار، مەن ئوق ئاستىدىن يىراققا تۇردىمەن؛ لېكىن ئەگەر غەلبە بىرەر مەنۇتمۇ گۇمانلىق بولۇپ قالسا، سىلەر ئۆز پادىشاھىڭلارنى دۈشمەننىڭ بىرىنچى زەربىسىگە ئۇچرىدىغان ھالدا كۆرىسىلەر، چۈنكى، خۇسۇسەن مىللىتىمىزنىڭ شان-شەرىپى ئۈچۈن زۆرۈر بولغان فرانسۇز پىيادە ئەسكەرلىرىنىڭ شان-شەرىپى توغرىسىدا گەپ بولۇۋاتقان كۈندە، غەلبە توغرىسىدا ئىككىلىنىش ھېچ مۇمكىن ئەمەس.

يارىدارلارنى جەڭ مەيدانىدىن ئېلىپ چىقىمىز دىگەن بانا بىلەن سەپلىرىڭلارنى چېچىۋەتمەڭلەر! مىللىتىمىزگە قارشى مۇشۇنداق ئۆچمەنلىك بىلەن روھلانغان بۇ ئىنگىلىز مالايلىرىنى يېڭىش كېرەك. لېكىن ھەر بىرىڭلار ياخشى بىلىڭلار. بىزنىڭ ھەربىي يۈرۈشىمىز مۇشۇ غەلبە بىلەن تامام بولىدۇ، بىزمۇ قىشلىق ئۆيلىرىمىزگە قايتىشىمىز مۇمكىن بولىدۇ ۋە ھازىر فرانسىيىدە تۈزۈلۈۋاتقان يېڭى قوشۇنلار شۇ يەرگە يېتىپ كېلىدۇ؛ ئۇ چاغدا مەن تۈزىدىغان سۈلھ خەلقىمگە، سىلەرگە ۋە ماڭا مۇناسىپ سۈلھ بولىدۇ.

ناپالېون

14

ئەتىگەن سائەت بەشتە تېخى خېلى قاراڭغۇ ئىدى. مەركەزدە ۋە ئارقا سەپتە تۇرغان قوشۇنلار ھەمدە باگراتيوننىڭ ئوڭ قانتى جايىدىن تېخى قىمىرلىمىغان ئىدى، لېكىن فرانسۇزلارنىڭ ئوڭ قانتىغا ھۇجۇم قىلىش ۋە پىلان بويىچە ئۇنى بوگېمىيە تاغلىرىغا قوغلىۋېتىش

ئۈچۈن، بىرىنچى بولۇپ دۆڭلۈكتىن چۈشۈشى كېرەك بولغان سول قانتىمىزدىكى پىيادىلەر، ئاتلىقلار ۋە توپ-زەمبىرەكچىلەر كولونىدا. لىسى ئاللىقاچان ئورۇنلىرىدىن قوزغالغان ئىدى. ئارتۇقچە نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى تاشلىنىپ كۆيدۈرۈلگەن گۈلخانلاردىن چىققان ئىسلا كۆزنى ئېچىشتۇراتتى. ھاۋا سوغاق ۋە قاراڭغۇ ئىدى. ئەپىتە-سەرلەر ئالدىراپ-تېنەپ چاي ئىچىشىپ ناشتا قىلماقتا ئىدى؛ ئەس-كەرلەر قۇرۇق ناننى چاينىشىپ، ئىسسىنىش ئۈچۈن پۇتلىرىنى يەرگە ئۇراتتى ۋە ئېلىپ كېتىشكە مۇمكىن بولمىغان ئارتۇقچە ھەممە نەرسىلىرىنى - كەپلىرىنىڭ قالدۇقلىرىنى، ئورۇندۇق-شەرەلەر، ھارۋا چاقلىرى ۋە سۇغىلىرىنى ئوتقا تاشلاپ قالاپ، ئەتراپىدا تىزىلىشىپ ئولتۇرۇشاتتى. ئاۋستىرىيە كولونىنا باشلىقلىرى ھۇجۇم باشلاشنىڭ ئالامىتى بولۇپ، رۇس قوشۇنلىرى ئارىسىدا ئۇ ياقتىن - بۇ ياققا مېڭىپ يۈرۈشەتتى. پولك كاماندېرى تۇرغان جاي ئەتراپىدا ئاۋستىرىيە ئەپىتسەرى كۆرۈنۈش بىلەن تەڭلا، ھەركەتلىنىشكە باشلىدى؛ ئەس-كەرلەر گۈلخانلار ئەتراپىدىن يۈگۈرۈشۈپ كېتىپ، مۇشتەكلىرىنى ئۆتۈكلىرىنىڭ قونجىلىرىغا ۋە خالتىلىرىنى ھارۋىلارغا تىقىشتۇرۇپ، مىلتىقلىرىنى قوللىرىغا ئېلىشىپ سەپ تارتىپ تۇردى. ئەپىتسەرىلەر كىيىملىرىنىڭ تۈگمىلىرىنى ئېتىپ، قىلىچ ۋە خالتىلىرىنى ئېسىپ، ۋاقىراپ-جاقىراپ سەپلەرنى كۆرۈپ چىقتى؛ ھارۋىسكەشلەر ۋە دېنىسشىكلار ھارۋىلىرىنى قوشۇپ، نەرسىلىرىنى يۈكەپ باغلاشتى. ئادىۋىتانتلار، باتالىيون ۋە پولك كاماندېرلىرى ئاتلاندى، چوقۇندى، قېپقالسىدىغان ھارۋىسكەشلەرگە ئاخىرقى ئەمىر-پەرمان-لىرىنى، كۆرسەتمىلىرىنى ھەم تاپشۇرۇقلىرىنى بەردى، مىڭلىغان كىشىلەرنىڭ بىر خىل ئاياق تاۋۇشلىرىدىن ھەممە تەرەپ گۈرۈلدەيتتى.

ئادەملەر ئورنىۋالغانلىقى، ھەممە تەرەپنى ئىسسىق ۋە تېخىمۇ قويۇقلىشىپ كېتىۋاتقان تۇمان بېسىپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن كولونىلار چىققان جايلارنىمۇ، بارىدىغان جايلارنىمۇ كۆرەلمەستىن ۋە قاياققا كېتىۋاتقانلىقلىرىنى بىلمەستىن كېتىپ باراقتى.

خۇددى پاراخوتتا كېتىۋاتقان دېڭىزچى مەلۇم بىر دائىرىدە ئورالغان ھالدا ئەركىنلىگىنى ئۆز پاراخوتىغا بەرگەندەك، كولونىلدا كېتىۋاتقان ئەسكەرمۇ ئۆز پولى بىلەن ئورالغان، چەكلەنگەن ۋە ئۆز ئەركىنلىگىنى پولىغا بەرگەن بولىدۇ. دېڭىزچى ھەرقانچە ئۇزاق يەرگە بارسىمۇ، قانچىلىك غەلىتە، نامەلۇم ۋە خەتەرلىك يەرگە بارسىمۇ، ئۇنىڭ ئەتراپىدا ھەمىشە شۇ پالوبا، شۇ ماچتا ۋە ئۆز پاراخوتىنىڭ ئاغامچىلىرى تۇرغاندەك، ئەسكەرمۇ قەيەرگە بارسا، ئۇنىڭ ئەتراپىدا ھەمىشە شۇ ئاغىنىلىرى، شۇ سەپلەر، شۇ فېلد فېبېل ئىۋان مېترىچ، روتىنىڭ ژوپكا ناملىق ئىتى ۋە شۇ باشلىقلار بولىدۇ. ئەسكەر ئۆز پاراخوتىنىڭ قايسى نۇقتىدا تۇرغانلىغىنى ناھايىتى ئاز بىلگۈسى كېلىدۇ؛ لېكىن جەڭ كۈنى — قانداق ۋە قەيەردە بولىدۇ — خاتىلىغىنى خۇدا بىلىدۇ — ئەسكەرلەرنىڭ روھى دۇنياسىدا شۇنداق ئۆزگىرىش پەيدا بولىدۇكى، بۇ ئۆزگىرىش قانداقتۇ بىر كەسكىن، تەنتەنلىك بىر نەرسىنىڭ يېقىنلىشىۋاتقانلىغىدىن خەۋەر بېرىدۇ ۋە ئۇلاردا ھېچ كۆرۈلمەيدىغان بىر قىزىقىش پەيدا قىلىدۇ. ئەسكەرلەر جەڭ كۈنى ھاياجان ئىچىدە ئۆز پولىكلرى مەنپەئەتى دائىرىسىدىن تاشقىرى چىقىشقا ئىنتىلىدۇ، ئەتراپقا قۇلاق سالدۇ، ئەتراپقا نەزەر تاشلايدۇ ۋە ئەتراپىدا نىمە بولۇۋاتقانلىغىنى تەقەززالىق بىلەن سۈرۈشتۈرىدۇ.

تۇمان شۇنچىلىك قويۇقلىشىپ كەتكەن ئىدىكى، تاڭ ئاتقانغا

قارمماستىن ئون قەدەم نېرىدىكى نەرسىنى كۆرگىلى بولمايتتى. چاتقاللار چوڭ دەرەختەك، تەكشى جايىلار ئىگىز-پەس ياردەك كۆرۈنەتتى. ئون قەدەم نېرىدىكى ئادەمنى كۆرگىلى بولمىغانلىغى ئۈچۈن، ھەممە يەردە، پۈتۈن ئەتراپتا دۈشمەنگە توقۇنۇشۇپ قېلىش مۇمكىن ئىدى. لېكىن كولوننىلار تۇماندا بىردەم پەسكە چۈشۈپ، بىردەم ئىگىزگە چىقىپ، باغلاردىن، قورالاردىن ئايلىنىپ ئۆتۈپ، يات جايىلاردىن ئۇزاق يول يۈرۈپ، ھېچنەدە دۈشمەنگە يولۇقمىدى. ئەكسىچە ئەسكەر ئالدىدا، ئارقىسىدا شۇ تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتقان خۇددى شۇنداق رۇس كولوننىلىرىنى كۆرەتتى. ھەر بىر ئەسكەر ئۆزى كېتىۋاتقان تەرەپكە، يەنى شۇ نامەلۇم تەرەپكە يەنە ناھايىتى كۆپ ئەسكەرلەر كېتىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ خوشال بولاتتى.

— ئوھو، ئۇنى قارا-چۇ، كۇرسكىلىق ئەسكەرلەرمۇ ئۆتۈشتى، —

دېيىشەتتى سەپتە كېتىۋاتقان ئەسكەرلەر.

— ۋاي-ۋۇي، بۇرادەر، ئەسكەرلىرىمىز ئۇۋىلىرىدىن چۇۋۇلۇپ

چىقىپتۇ دەيسەن! تۈنۈگۈن كەچقۇرۇن يېقىلغان گۈلخانلارغا قارىساڭ،

ھىچ باش-ئاخىرى يوق. خۇددى موسكۋانىڭ ئۆزى-دە!

كولوننا باشلىقلىرىدىن ھىچكىم سەپلەرگە يېقىن كەلمىگەن ۋە

ئەسكەرلەرگە ھىچنەرسە دىمىگەن بولسىمۇ (كولوننا باشلىقلىرى، بىز

ھەربى كېڭەشتە كۆرگىنىمىزدەك، كەيپى يوق ۋە بولسىدىغان جەڭگە

نارازى ئىدى، شۇنىڭ ئۈچۈن، پەقەت بۇيرۇقىنىلا ئىجرا قىلاتتى،

ئەسكەرلەرنىڭ روھىنى كۆتىرىش توغرىسىدا ھىچقانداق چارە كۆر-

مەيتتى)، شۇنىڭغا قارىمماستىن ئەسكەرلەر جەڭگە، خۇسۇسەن ھۇجۇم

قىلىش جېڭىگە ئادەتتىكىدەك خوشال-خورام يۈرۈشەتتى. بىراق،

قويۇق تۇماندا بىر سائەت چامىسى يول باسقاندىن كېيىن، قوشۇنلار-
نىڭ كۆپ قىسمى توختاپ تۇرۇشى كېرەك بولۇپ قالدى، شۇنىڭ
بىلەن سەپلەر بويلاپ ئەسكەرلەر ئارىسىدا تەرتىپسىزلىك ۋە ئالا-
توپىلاڭ بولۇۋېتىپتۇ دىگەن كۆڭۈلسىز بىر كەيپىيات تارقىلىپ كەتتى.
بۇ كەيپىياتنىڭ قانداق تارقالغانلىغىنى ئېنىقلاش تەس؛ لېكىن
ئۇنىڭ پەۋقۇلئاددە توغرىلىقى ۋە خۇددى سايلىقتىن ئېقىپ كېلىۋات-
قان سۇدەك، توختىماستىن ۋە بىلىنمەي تېز يېپىلىشى شۈبھىسىز
ئىدى. ئەگەر رۇس قوشۇنلىرى ئىتتىپاقچىلارسىز ئۆزى يالغۇز بولغاندا
ئىدى، بەلكى تەرتىپسىزلىك بولۇۋېتىپتۇ دىگەن كەيپىياتقا ھەممەيلەن
قايىل بولغىچە كۆپ ۋاقىت كېتەتتى؛ لېكىن ھازىر ھەممەيلەن بۇ
تەرتىپسىزلىكلەرنىڭ سەۋىۋىسىنى زور مەنۇنىيەت بىلەن ۋە تەبىئى
رەۋىشتە پەمىسىز نېمىسلار^①نىڭ بويىغا ئارتىپ قويۇپ، زىيانلىق بىر
ئالمان-تالمانچىلىق بولۇۋېتىپتۇ ھەم بۇنى كولىباساچى نېمىسلار
قىلدى دەپ قايىل بولۇشتى.

— نېمىشقا توختاپ قالدىكىن-ھە؟ يا يول توسىلىپ قاپتىمۇ؟
ياكى فرانسۇزلارغا توقۇنۇش كېلىپ قالدۇقمىكىن؟
— ياق، بۇنداق ئەمەستۇ، ئۇنداق بولغاندا ئوق چىقىراتتى.
— ئالدىرىتىپ يولغا چىقتۇ-قۇ، ئەمدى بىكاردىن-بىسكار دال-
نىڭ ئوتتۇرىسىدا توختاپ تۇرۇپتىمىز، — ھەممە ياقنى شۇ لەنتى

① رۇس ئەسكەرلىرى ئۆز نەزىرىدە ئاۋستىرىيىلىكلەرنى ۋە ئومۇمەن رۇس
تىلىدا سۆزلىمەيدىغان كىشىلەرنى تامامەن "نېمىسلار" دەيدۇ. نېمىس
(nemetz) دىگەن ئاتالغۇ رۇس تىلىدا "گاچا"، يەنى سۆز قىلالىمىغانلىقى
ئۈچۈن، بىز بىلەلمەيدىغان ئادەم دىگەن مەنىدە. — تە.

نېمىسار مالىمان قىلىپ تۇرۇپتۇ. نىمە دىگەن بىمەنە ئادەملەر ئىكەن - ھە!

— مەن بولىدىغان بولسام ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئالدىغا ئۆتكۈزۈۋەتكەن بولاتتىم. ھازىر ئۇلار ئارقىمىزدا قىستۇرۇلۇپ يۈرۈشۈپتۇ. مانا ئەمدى قوسغىمىز ئىچىگە تارتىلىپ ئاچ ئولتۇرۇپتىمىز.

— ھەي، قېنى، ماڭمىزمۇ - يوق؟ ئاتلىقلار يولنى توساپ تۇرۇپتۇ دېيىشىدۇ، - دىدى ئەپتسەر.

— ھ... ھەي، بۇ لەنتى نېمىسار ئۆز يۇرتىنىڭ يولىنىمۇ بىلمەي - دىگەن - ھە! - دىدى يەنە بىر ئەسكەر.

— سىلەر قايسى دىۋىزىيىدىن؟ - دىدى ئات مىنگەن بىر ئادىۋانت كېلىپ.

— ئون سەككىزىنچى دىۋىزىيىدىن.

— ئۇنداق بولسا، بۇ يەردە نىمە قىلىپ يۈرىسىلەر؟ ئاللىقاچان ئالدىغا ئۆتۈپ كېتىشىڭلار كېرەك ئىدى، ئەمدى كەچكىچىمۇ يېتىپ بارالمايسىلەر.

— ماۋۇ ئەخمىقانە بۇيرۇقنى قاراڭ؛ نىمە قىلىشىۋاتقانلىقىنى ئۆزلىرىمۇ بىلمەيدۇ، - دىدى ئەپتسەر ئاتلىنىپ كېتىۋېتىپ.

— "تافا - لافا" دىدى - يۇ، نىمە دىگىنىنى بىلگىلى بولمايدۇ، - دىدى بىر ئەسكەر ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ھېلىقى گېنېرالنى مەسخىرە قىلىپ، - مەن بولسام بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئېتىپ تاشلىغان بولاتتىم، خۇمپەرلەرنى!

— سائەت توققۇزلاردا بەلگىلەنگەن جايغا يېتىپ بېرىش بۇيرۇلغان ئىدى، بىز بولساق بۇ يولنىڭ تېخى يېرىمىنىمۇ باسقۇنىمىز يوق. مانا بۇيرۇق؟ - دېيىشەتتى ئەسكەرلەر.

ئەسكەرلەرنىڭ جەڭگە ئاتلانغان چاغدىكى غەيرەتلىرى بىمەنە
بۇيرۇقلار ۋە نېمىسلارغا قارىتىلغان ئەلەم ۋە غەزەپكە ئايلىنىشقا
باشلىدى.

بۇ تەرتىپسىزلىكنىڭ سەۋەبى شۇنىڭدىن ئىبارەت بولغان ئىدىكى،
ئاۋستىرىيە ئاتلىقلىرى سول قاناتتا كېتىۋاتقان چاغدا، ئالى قوماندان
بىزنىڭ مەركىزىمىز ئوڭ قاناتتىن ناھايىتى يىراقتا قالدى دەپ
ھىساپلاپ، پۈتۈن ئاتلىقلارنى ئوڭ تەرەپكە ئۆتكۈزۈشكە بۇيرۇق
قىلغان ئىدى. بىرقانچە مىڭ ئاتلىقلار پىيادە ئەسكەرلەرنىڭ يولىنى
كېسىپ ئۆتۈشكە باشلىدى. دە، پىيادە ئەسكەرلەر كۈتۈپ تۇرۇشى
لازم بولۇپ قالغان ئىدى.

ئالدىدا كېتىۋاتقان ئاۋستىرىيە كولونىنا باشلىغى بىلەن رۇس
گېنېرالى ئوتتۇرىسىدا توقۇنۇش پەيدا بولۇپ قالدى. رۇس
گېنېرالى ئاتلىقلارنىڭ توختاپ تۇرۇشىنى تەلەپ قىلىپ ۋاقىرايتتى؛
ئاۋستىرىيە كولونىنا باشلىغى بولسا ئەيىپ مەندە ئەمەس، چوڭ باشلىقتا
دەيتتى. قوشۇنلار شۇ ئارىدا توختاپ قېلىپ زېرىكمەكتە ۋە روھى
چۈشمەكتە ئىدى. بىرەر سائەت چامىسى توختاپ قالغاندىن كېيىن
قوشۇنلار داۋاملىق ئىلگىرىلەپ ئېدىرلىقنىڭ ئېتىگىگە چۈشۈشكە باش-
لىدى. ئېدىرلىقتا تارقىلىپ كەتكەن تۇمان قوشۇنلار پەسكە چۈشكەن
جايدا يەنە قويۇقلىشىشقا باشلىدى. ئالدىنقى تەرەپتە تۇمان ئىچىدە
ئاۋال بىر مىللىق ئاۋازى، كېيىن ئىككىنچىسى، دەسلەپ قالايمىقان،
قاسۇر-قۇسۇر ئېتىلغان ئوق ئاۋازلىرى ئاڭلاندى؛ كېيىن ئوق ئاۋاز-
لىرى بارغانسېرى ئەۋج ئېلىپ، قاسۇر-قۇسۇر بولۇپ، گۈلدېباخ
سايلىغى ئۈستىدە جەڭ بولۇپ كەتتى.

پەستە، ساي بويىدا دۈشمەنگە دۇچ كېلىشىنى ئويلىمىغان، تۇماندا

ئۇشتۇمتۇت ئۇنىڭغا توقۇنۇشۇپ قالغان ۋە ئۆز باشلىقلىرىدىن روھىنى كۆتىرىدىغان بىرەر ئېغىز سۆز ئاڭلىمىغان رۇس ئەسكەرلىرى پۈتۈن قوشۇنغا تارقىلىپ كەتكەن "كەچ قالدۇق" دېگەن كەيپىياتتا بولۇپ، ھەممىدىن يامانراقى قويۇق تۇماندا نە ئالدىدا ۋە نە ئۆز ئەتراپىدا ھېچنەرسىنى كۆرەلمەي دۈشمەنگە قارشى خوشياقمىغان ھالدا ۋە ئاستا ئوق ئېتىپ باراتتى، تۇماندا ئۆز قىسىملىرىنى تاپالماي ئادىشپ يۈرگەن باشلىقلار بىلەن ئادىۋتانتلاردىن ئۆز ۋاقتىدا بۇيرۇق ئالالماي يەنە توختاپ قالاتتى. پەسكە چۈشكەن بىرىنچى، ئىككىنچى ۋە ئۈچىنچى كولونىلار جەڭگە مانا شۇنداق كىردى. كۈتۈزۈۋ ئۆزى تۇرغان تۆتىنچى كولونىلا پىراتسېن ئىگىزلىگىدە تۇراتتى.

پەستىكى جەڭ باشلانغان يەردە يەنىلا قويۇق تۇمان بار ئىدى، ئېدىرلىقنىڭ ئۈستى ئېچىلىپ كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئالدىدا نىمە بولۇۋاتقانلىغىنى زادىلا كۆرگىلى بولمايتتى. دۈشمەننىڭ ھەممە كۈچلىرى، بىز ئالدىن مۆلچەرلىگىنىمىزدەك، بىزدىن ئون چاقىرىم ئېرىدىمۇ ياكى شۇ تۇمان ئىچىدىمۇ — بۇنى سائەت توققۇزغىچە ھېچكىم بىلەلمىگەن ئىدى.

ئەتىگەن سائەت توققۇز بولغان ئىدى. تۇمان پەسلىكىنى خۇددى دېڭىزدەك قاپلاپ كەتكەن ئىدى، لېكىن شىلاپانېتس يېزىسى يېنىدىكى ئىگىزلىك تامامەن ئېچىلىپ كەتكەن ئىدى، بۇ يەردە ناپا-لېون ئۆز مارشاللىرى بىلەن تۇراتتى، بۇ ئىگىزلىك ئۈستىدە ھاۋا ئوچۇق بولۇپ، كۆپ-كۆك ئاسمان كۆرۈنۈپ تۇراتتى، غايەت زور قۇياش شارى خۇددى ناھايىتى چوڭ ئىچى بوش قىزىل ئۈزگۈچتەك، سۈتتەك ئاپاق تۇمان دېڭىزى ئۈستىدە قىمىرلاپ تۇراتتى. پەقەت پۈتۈن فرانسۇز قوشۇنلىرىغىنا ئەمەس، ھەتتا ناپالېوننىڭ ئۆزىمۇ

ئىشتابى بىلەن سايدىن بېرىدە، سوگولنىتىس بىلەن شلاپانېتس يېزىلىرىنىڭ بۇ تەرىپىدە ئىدى. بىز بولساق ئۇنى ساي ۋە شۇ يېزىد-لارنىڭ نېرىقى تەرىپىدە دەپ ئويلاپ، شۇ جايلارنى ئىشغال قىلىپ جەڭ باشلىماقچى ئىدۇق. ناپالېون قوشۇنلىرىمىزغا شۇنچىلىك يېقىن تۇرغان ئىدىكى، بۇ ئىگىزلىكتىن بىزنىڭ ئاتىلىق ئەسكەرلىرىمىزنى پىيادە ئەسكەرلەردىن ئاددى كۆز بىلەن پەرق ئېتىپ ئالا-لايتتى. ناپالېون ئىتالىيە ئۇرۇشىغا كىيىپ بارغان شۇ كۆك شىنپىلنى كىيىپ ۋە كىچىككەنە كۆك ئەرەپ ئېتىغا مىنگەن ھالدا ئۆز مارشال-لىرىدىن سەل ئالدىدا تۇراتتى. ئۇ خۇددى تۇمان دېڭىزىدىن چوخ-چىيىپ چىقىپ قالغاندەك كۆرۈنگەن ۋە يىراقتا رۇس قوشۇنلىرى قىمىرلاۋاتقان ئىگىزلىكلەرگە تىكىلىپ قارايتتى ۋە سايلىقتىن چىقۇۋات-قان ئوق ئاۋازلىرىغا قۇلاق سالاتتى. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇنىڭ ياداڭغۇ يۈزىنىڭ بىرەر موسكۇلىمۇ قىمىرلىمايتتى، چاقىناپ تۇرغان كۆزلىرى بولسا قىمىرلىماستىن بىر نۇقتىغا تىكىلىپ قارايتتى. ئۇنىڭ مۆلچەرلىرى توغرا بولۇپ چىقتى. رۇس قوشۇنلىرىنىڭ بىر قىسمى سايلىققا، چوڭ-كىچىك كۆللەرنىڭ ئەتراپىغا چۈشتى، بىر قىسمى بولسا پراتسېن ئىگىزلىگىدىن چۈشۈپ كەلمەكتە ئىدى. ناپالېون بولسا بۇ ئىگىزلىكلەرگە ھۇجۇم قىلماقچى بولغان ئىدى ۋە ئۇنى پوزىتسىيەنىڭ ئاچقۇچى دەپ ھىساپلايتتى. ئۇ تۇمان ئىچىدە پراتس يېزىسى يېنىدىكى ئىككى ئىگىزلىك ئارىسىغا جايلاشقان چوڭقۇرلۇققا چۈشۈپ، سايلىققا قاراپ نەيزىلىرىنى پارقىرىتىپ كېتىۋاتقان ۋە بىر-نىڭ ئارقىسىدىن بىرى تۇمان دېڭىزىدا كۆزدىن غايىپ بولۇپ كېتىۋاتقان رۇس كولونىلىرىنى كۆرۈپ تۇراتتى. كەچقۇرۇن ئالغان مەلۇماتلىرىغا، قاراۋۇللاردا كەچقۇرۇن ئالغان مەلۇماتلىرىغا ۋە ئاياق

تاۋۇشلىرىغا، رۇس كولوننىلىرىنىڭ تەرتىپسىز رەۋىشتە يۈرۈشىگە ۋە بارلىق مۆلچەرلىرىگە كۆرە، ناپالېون ئىتتىپاقچىلارنىڭ ئۇنى خېلى يىراقتا دەپ گۇمان قىلغانلىغىنى، پراتسېنغا يېقىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان كولوننىلار رۇس ئارمىيىسىنىڭ مەركىزى ئىكەنلىكىنى، بۇ مەركەز ھازىردىن تارتىپلا خېلى ئاجىزلاشقانلىغىنى ۋە ئۇنىڭغا مۇۋەپپەقىيەتلىك رەۋىشتە ھۇجۇم قىلىش مۇمكىنلىكىنى روشەن كۆرۈپ تۇراتتى. لېكىن ئۇ يەنىلا ئۇرۇشنى باشلىمايتتى.

بۈگۈن ئۇنىڭ ئۈچۈن تەنتەنىلىك بىر كۈن — تاج كىيگەنلىكىنىڭ بىر يىللىغى بولغان ئىدى. تاڭ ئالدىدا بىرقانچە سائەت ئۇخلىۋالدى — دە، ساغلام، خۇشخۇي، يېنىك، كەيپى چاغ، ھەممە ئىمكانىيەتلىك ۋە ھەممىگە قادىر بولىدىغاندەك كەيپىيات بىلەن ئاتقا مىنىپ مەيدانغا چىقىپ كەتتى. ئۇ تۇمان ئارىسىدىن كۆرۈنۈپ تۇرغان ئىگىزلىككە قىمىرلىماستىن قاراپ تۇراتتى ۋە ئۇنىڭ سوغاق يۈزىدە ئاشىق بولۇپ قالغان ھەم بەختىيار بالغا خاس مەغرىرۇرلۇق، ئېرىشىلگەن بەخت ئىپادىسى ئەكس ئېتىپ تۇراتتى. مارشاللار ئۇنىڭ ئارقىسىدا تۇراتتى ۋە ئۇنىڭ دىققىتىنى چېچىشقا پىتەنالمىتتى. ئۇ بىر پەس پراتسېن ئىگىزلىكلىرىگە، بىر پەس تۇمان ئىچىدىن ئۈزۈپ چىققان قۇياشقا قارايتتى.

قۇياش تۇمان ئارىسىدىن تامامەن چىقىپ بولۇپ، دالىغا ۋە تۇمانغا كۆزنى قاماشتۇرغۇدەك نۇرنى چاچقاندا، ناپالېون جەڭنى باشلاش ئۈچۈن خۇددى شۇنى كۈتۈپ تۇرغاندەك، چىرايلىق ئاپ-پاق قولىدىن پەلىينى ئالدى — دە، ئۇنىڭ بىلەن مارشاللىرىغا جەڭنى باشلاش توغرىسىدا ئىشارەت قىلدى. مارشاللىرى ئادىۋانتلىرىنىڭ ھەمراھىدا تەرەپ — تەرەپكە چېپىپ كېتىشتى ۋە بىرقانچە مىنۇتتىن

كېيىن فرانسۇز ئارمىيىسىنىڭ ئاساسىي كۈچلىرى پراتسېن ئىگىزلىدە-
گىگە قاراپ يولغا چىقتى. رۇس قوشۇنلىرى بولسا بۇ ئىگىزلىكتىن
سول تەرەپتىكى سايلىققا بارغانسېرى چۈشۈپ كېتىۋاتتى.

15

كۈتۈزۈۋ سائەت سەككىزدە تۆتىنچى مىلورادوۋىچ كولونىسىنىڭ
ئالدىدا ئاتلىنىپ پراتسېن يېزىسىغا كېلىۋاتتى، بۇ كولونىنا ئاللىقا-
چان سايلىققا چۈشۈپ كەتكەن پىرژېپىشۋسكى ۋە لانترېرون كولونىدە-
لىرىنىڭ ئورنىنى ئىشغال قىلىشى كېرەك ئىدى. كۈتۈزۈۋ ئالدىنقى
پولك كىشىلىرى بىلەن سالاملاشتى-دە، بۇ كولونىنى ئۆزەم ئېلىپ
بارمەن دەپ بىلدۈرمەكچى بولۇپ، ئالدىدىن يۈرۈپ كېتىۋېرىشكە
بۇيرۇق بەردى. ئۇ پراتسېن يېزىسىغا كەلگەندە توختىدى. كىنەز
ئاندرې باش قومانداننىڭ مۇلازىملىرىنى تەشكىل قىلغان ناھايىتى
كۆپ سانلىق كىشىلەر ئارىسىدا ئارقىدا تۇراتتى. كىنەز ئاندرې
ئۆزىنى ھاياجانلانغان، ئەسەبلەشكەن ۋە شۇنىڭ بىلەن بىرگە
ئۇزاق ۋاقىتتىن بېرى كۈتكەن پەيتى يېتىپ كەلگەن كىشىدەك ئېغىر
ۋە بىمالال ھىس قىلاتتى. ئۇ بۈگۈنكى كۈن ئۆزى ئۈچۈن تولون
ياكى ئاركوك كۆرىگى ① كۈنى ئىكەنلىكىگە قاتتىق ئىشەنگەن ئىدى.
ئۇ قانداق بولۇشنى بىلمەيتتى، لېكىن بولۇشىغا قاتتىق ئىشەنگەن

① ناپالىيون 1796 - يىلى دۇشۇ يەردە ئاۋستىرىيىنىڭ كۈچلۈك قوشۇنلىرى
بىلەن ئۇرۇش قىلىپ زور غەلبە قىلغان. بۇ يەر ئىتالىيىنىڭ ۋېرونا ئۆلكە-
سىدە. - تەر.

ئىدى. بۇ يەرلەرنى ۋە قوشۇنلىرىمىزنىڭ قانداق ھالەتتە تۇرغانلىقىنى ئارمىيەمىزنىڭ بىرەر كىشىسى قانچىلىك بىلسە، كىنەز ئاندىرېمۇ شۇنچىلىك بىلەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئىستىراتېگىيە پىلانىنى — ئۇنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش توغرىسىدا ئەمدى ئويلاشنىڭمۇ ھاجىتى قالمىغان بولسا كېرەك — تامامەن ئۇنتۇپ قالغان ئىدى. ئۇ ئەمدى ۋېروتېر پىلانىغا قوشۇلۇپ، يۈز بېرىشى مۇمكىن بولغان تاسادىپلىقلارنى ئويلايتتى ۋە ئۆزىنىڭ زىرەكلىكى ھەم قەتئىلىكىنى تەلەپ قىلىشى مۇمكىن بولغان يېڭى مۇلاھىزىلەرنى قىلاتتى.

سول تەرەپتىكى سايلىقتا تۇمان ئىچىدىن كۆرۈنمەيدىغان قوشۇنلار ئارا ئېتىشىشلار ئاڭلاندى. كىنەز ئاندىرېغا قىزغىن جەڭ شۇ يەردە بولىدىغاندەك ۋە دۈشمەن شۇ يەردە قارشىلىق كۆرسىتىۋاتقان دەك كۆرۈنەتتى. ”مېنى بىرگادا ياكى دېۋىزىيە بىلەن شۇ يەرگە ئەۋەتىشىدۇ“ — دېدى ئۆزىچە، ”مەن بېرىپ ئۇ يەردە قولۇمدا بايراق تۇتۇپ ئالغا بېسىپ، ھەرقانداق قارشىلىق بولسا يېڭىمەن.“ كىنەز ئاندرې ئۆتۈپ كېتىۋاتقان باتالىيونلارنىڭ بايراقلىرىغا بىپەرۋالىق بىلەن قاراپ تۇرالمايتتى. ئۇ بۇ بايراقلارغا قاراپ: ”مەن بەلكى مانا شۇ بايراقنى كۆتىرىپ قوشۇنلارنىڭ ئالدىدا يۈرەرمەن“ — دەپ ئويلايتتى.

كەچكى تۇمان سەھەرگە يېقىن ئىگىزلىكلەردە پەقەت شەبىنەمگە ئايلىنغان قىرونى قالدۇرغان ئىدى، سايلىقلاردا بولسا تۇمان ئەتراپىنى ئاپپاق سۈت دېڭىزىدەك قاپلاپ كەتكەن ئىدى. بىزنىڭ قوشۇنلىرىمىز چۈشكەن ۋە ئېتىشىش ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇرغان سول تەرەپتىكى سايلىقتا ھېچنەرسىنى كۆرگىلى بولمايتتى. ئىگىزلىكلەر ئۈستىدە تىنىق كۆپ-كۆك ئاسمان، ئوڭ تەرەپتە بولسا

غايەت زور قۇياش شارى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئالدىدىكى يىراق تۇمان دېڭىزنىڭ قىرغىغىدا، دۈشمەن ئارمىيىسى بولۇش ئېھتىمالى بولغان ئورمانزار ئېدىرلار كۆزگە تاشلىناتتى ۋە يەنە نىمىدۇ بىر نەرسىلەر كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئوڭ تەرەپتە گۋاردىيە ئاتلىرىنىڭ تۇياق ئاۋازلىرى ۋە چاقلارنىڭ تاراقشىغان ئاۋازلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى، ئارىلاپ نەيزىلىرىنى پارقىرىتىپ تۇمان دائىرىسىگە كىرەتتى؛ سول تەرەپتە، يېزىنىڭ ئېرىقى تەرىپىدە شۇنىڭغا ئوخشىغان سان-ساناقسىز ئاتلىق قىسىملار تۇمان دېڭىزىغا يېقىنلىشاتتى ۋە ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپ كۆزدىن غايىپ بولاتتى. ئالدىدا ۋە ئارقىدا پىيادە قىسىملار كېلەتتى. باش قوماندان ئۆتۈپ كېتىۋاتقان قوشۇنلارنى كۈزىتىپ، يېزىدىن چىقىش ئاغزىدا تۇراتتى. كۈتۈزۈۋ بۇ كۈنى سەھەردە چارچىغان ۋە ئەسەبلەشكەندەك كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان پىيادە ئەسكەرلەر، ئالدىنى بىرەر نەرسە توسقان بولسا كېرەك، بۇيرۇقسىزلا توختاپ قالغان ئىدى.

— قېنى، ئېيتىڭا، باتالىيون-باتالىيون بولۇپ سەپكە تىزىلىپ يېزىنى ئايلىنىپ ئۆتۈشۈنچۇ، — دىدى كۈتۈزۈۋ كېلىۋاتقان گېنېرالغا ئاچچىغلىنىپ، — دۈشمەنگە قارشى يۈرۈپ كېتىۋاتقىنىمىزدا يېزىنىڭ تار كوچىلىرىدىن مۇشۇنداق ئۇزۇن سوزۇلۇپ ئۆتۈشكە بولامدېكىن، شۇنىڭغىمۇ ئەقلىڭىز يەتمىسە، مۇھتەرەم جاناب، مۇھتەرەم گېنېرال.

— مەن يېزىدىن ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن سەپكە تىزماقچى ئىدىم، ئالى ھەزرەت، — دىدى گېنېرال.

كۈتۈزۈۋ ئاچچىق كۈلۈپ قويدى.

— دۈشمەننىڭ كۆز ئالدىدا ئادەملەرنى سەپ قىلىپ تۇرسىڭىز

ناھايىتى ياخشى بولار!

— دۈشمەن تېخى يىراقتا، ئالى ھەزرەت. ئورۇنلاشتۇرما

بويىچە.....

— ئورۇنلاشتۇرما ئىمىش! — دەپ ۋاقىردى كۈتۈزۈۋ زەردىسى

قايناپ، سىزگە كىم ئېيتتى بۇنى؟..... مەرھەمەت، بۇيرۇقنى
ئورۇنلاڭ.

— ياخشى بولىدۇ!

— Moncher (دوستۇم)، دىدى لېسۇتسكى پىچىرلاپ كىنەز

ئاندرېغا، — le vieux est d'une humeur de chien. (ئاقساق-
لىمىزنىڭ ئۆتى تېشىپ كېتىپتۇ).

شەلەپسىگە كۆك پەرتاقىغان ئاق كىيىملىك بىر ئاۋستىرىيە ئەپىتە-

سەرى كۈتۈزۈۋنىڭ ئالدىغا ئات چاپتۇرۇپ كېلىپ، پادىشا نامىدىن
تۆتىنچى كولوننا جەڭگە چىقىمۇ دەپ سورىدى.

كۈتۈزۈۋ ئۇنىڭ سۆزىگە جاۋاب بەرمەي، يۈزىنى تەتۈر ئۆرۈ-

ۋالدى. دە، كۆزى توساتتىنلا يېنىدا تۇرغان كىنەز ئاندرېغا چۈشتى.

كۈتۈزۈۋ بولكونىنى كۆرۈپ، خۇددى بۇ بولۇۋاتقان ئىش ئۈچۈن

ئادىۋانتىم گۇناكار ئەمەس دىگەندەك قىلىپ، ئۆزىنىڭ يامان ۋە

زەھەرخەندە چىرايىنى يۇمشاتتى. ئۇ ئاۋستىرىيە ئەپىتسەرىگە جاۋاب

بەرمەستىن، بولكونىغا مۇراجىئەت قىلدى:

— Allez voir, mon cher, si la troisième a dépassé

le village. Dites-lui de s'arrêter et d'attendre mes

ordres. (بىرىپ قاراڭچۇ، ئەزىزىم، ئۈچىنچى دىۋىزىيە يېزىدىن

ئۆتتىمىكىن. ئېيتىڭ، توختاپ مېنىڭ، مېنىڭ بۇيرۇغۇمنى كۈتسۇن)

كىسەز ئاندرې مېڭىش بىلەن تەڭ، كۈتۈزۈۋ ئۇنى توختىتىۋالدى.

— Et demandez - lui, si les tirailleurs sont postes, — Ce qu'ils font! (ئالدىنقى ئوقچىلار جاي - جايغا ئورۇنلاشتىمىكىن، شۇنىمۇ سوراپ بېقىڭ، — دەپ قوشۇپ قويدى يەنە، — بۇلار نىمە قىلىۋېتىپتۇ، نىمە قىلىۋېتىپتۇ!) — دېدى ئۆزىچە يەنىلا ئاۋستىرىيىلىككە جاۋاپ بەرمەي.

كىنەز ئاندرې تاپشۇرۇقنى ئورۇنلاش ئۈچۈن ئات چاپتۇرۇپ كەتتى.

ئۇ ئالدىدا كېتىۋاتقان باتالىيونلارنى قوغلاپ يېتىپ، ئۈچىنچى دېۋىزىيىنى توختاتتى ۋە بىزنىڭ كولونىلىرىمىز ئالدىدا ھەقىقەتەن ئوقچىلار يوقلىغىغا ئىشەنچ ھاسىل قىلدى. پولك ئالدىدا كېتىۋاتقان پولك كاماندىرى باش قومانداننىڭ ئوقچىلارنى چېچىۋېتىش توغرىدا سىدىكى بۇيرۇغىنى ئاڭلاپ ھاڭ - تاڭ بولۇپ قالدى. پولك كاماندىرى ئالدىمىزدا يەنە ئەسكەرلەر بار ۋە دۈشمەنلەر ئون چاقىرىمچە نېرىدا دەپ قاتتىق ئىشەنگەن ئىدى. دەرۋەقە، ئالدىدا بۇ تەرەپكە قاراپ پەسىيىپ بارىدىغان ھەم قويۇق تۇمان بىلەن قاپلانغان چۆل جايلاردىن باشقا ھېچنىمە كۆرۈنمەيتتى. كىنەز ئاندرې باش قوماندان نامىدىن بۇ خاتالىقنى تۈزىتىشنى بۇيرۇپ ئات چاپتۇرۇپ قايتىپ كەتتى. ئات ئۈستىدە بەستلىك قېرى گەۋدىسىنى مۆكچەپ تىپ، يەنە شۇ يەردە تۇرغان كۈتۈزۈۋ كۆزىنى يۇمۇپ قاتتىق ئەسەندى. قوشۇنلار مىدىرلىمايتتى، بەلكى مىلتىقلىرىنى يەلكىسىدىن چۈشۈرۈپ تۇراتتى.

— ياخشى، ياخشى، — دېدى كۈتۈزۈۋ كىنەز ئاندرېغا ۋە قولىدا سائەتنى تۇتۇپ، "سول قاناتتىكى ھەممە كولونىلار چۈشۈپ كەتتى، بىزمۇ يولغا چىقىشىمىز كېرەك" — دەپ تۇرغان گېنېرالغا مۇراجىئەت

قىلدى.

تېخى ئۈلگۈرىمىز، جانابى ئالىلىرى، — دىدى كۈتۈزۈۋ يەنە ئەسنەپ، — ئۈلگۈرىمىز، — دىدى يەنە تەكرارلاپ.

شۇ چاغدا كۈتۈزۈۋنىڭ ئارقىسىدا سالام بەرگەن پولكلارنىڭ ئاۋازلىرى يىراقتىن يېتىپ كەلدى ۋە بۇ ئاۋازلار ئالغا بېسىپ كېلىدۇ. ۋاتقان رۇس كولوننىلىرىنىڭ ناھايىتى ئۇزاققا سوزۇلغان لىنىيىلىرىنى بويلاپ تېز يېقىنلىشىشقا باشلىدى. روشەنكى، پولكلار سالام بېرىۋاتقان ئادەم تېز يۈرۈپ كەلمەكتە ئىدى. ئالدىدا كۈتۈزۈۋ تۇرغان پولك ئەسكەرلىرى سالام بېرىپ ۋاقىرىغاندا، ئۇ سەل چەتلەندى. — دە، چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ ئارقىسىغا قارىدى. پراتسېن يولىدىن ھەر خىل كىيىم كىيگەن ئاتلىقلار خۇددى ئېسكادروندەك ئاتلىرىنى چاپتۇرۇپ كېلىۋاتاتتى. بۇلاردىن ئىككىسى باشقىلارنىڭ ئالدىدا ئېتىنى باراۋەر چاپتۇرۇپ تېز كەلمەكتە ئىدى. بۇلارنىڭ بىرى قارا فورمىلىق كىيىم كىيگەن، بېشىغا ئاق پەر تاقىغان ۋە ئىنگىلىزچە جابدۇلغان جىرەن ئات مىنگەن؛ ئىككىنچىسى بولسا، ئاق فورمىلىق كىيىم كىيگەن، قارا ئات مىنگەن ئىدى. بۇلار مۇلازىمەتلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ كېلىۋاتقان ئىككى پادىشا ئىدى. كۈتۈزۈۋ فۇرونتتا خىزمەت قىلىپ پىشىپ يېتىشكەن پىشقەدەم ھەربىلەرگە خاس ھەركىتى بىلەن قوشۇنلارغا "ھازىر ئول!" دەپ كاماندا بەردى. — دە، سالىوت بېرىپ پادىشانىڭ ئالدىغا كەلدى. ئۇنىڭ پۈتۈن قىياپىتى ۋە قىلغى بىردىنلا ئۆزگىرىپ كەتتى. ئۇ باشلىق-لارغا ئىتائەتچان ۋە ئۇلارنىڭ بۇيرۇقلىرى توغرىسىدا پىكىر يۈرگۈ-زۈپ ئولتۇرمايدىغان ئادەم قىياپىتىگە كىردى. ئۇ ھەددىدىن زىيادە ياسىما ھۆرمەت كۆرسىتىپ پادىشانىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە سالىوت

بەردى (ئۇنىڭ بۇنداق ھۆرمىتى ئالېكساندرغا ياقىمىدى بولغاي).
بۇ يېقىمىز تەسىرات ياش پادىشانىڭ بەختىيار يۈزىدىن
خۇددى ئوچۇق ئاسماندىكى تۇمان قالدۇغىدەك سۈزۈپ ئۆتۈپ
كەتتى. دە، يەنە دەرھال يوقالدى. ئۇ بىتاپ بولۇپ قالغاندىن
كېيىن، بولكونىسىكى بىرىنچى مەرتىۋە چەتئەلدە ئولمۇتسى مەيدا-
ندا كۆرگەندىكىگە قارىغاندا سەل يادا پ قالغان ئىدى؛ لېكىن
ئۇنىڭ چىرايلىق ۋە كۆك كۆزلىرىدە ئۇلۇغۋارلىق بىلەن مۇلايىملىق-
نىڭ قوشۇلۇشىدىن ھاسىل بولغان شۇ جازىبە، نازۇك لەۋلىرىدە
خىلمۇ-خىل ئىپادىلىنىشى مۇمكىن بولغان ۋە كۆپىرەك خۇشەخت
ھەم ئەيىپسىز ياشلىققا مايىل شۇ ھالەت كۆرۈنۈپ تۇراتتى.
ئۇ ئولمۇتسى ئۆتكۈزۈلگەن كۆرەكتە ئۇلۇغۋارراق كۆرۈنگەن
ئىدى، بۇ يەردە بولسا تېخىمۇ خۇشخۇي ۋە تېخىمۇ روھلۇق
كۆرۈندى. ئۇ ئۈچ چاقىرىم يولدىن ئات چېپىپ كېلىپ سەل قىزار-
غان ئىدى، شۇنىڭ بىلەن ئېتىنى توختاتتى. دە، يېنىكىگە ئۇھ
تارتقاندىن كېيىن، ئۆزىگە ئوخشاش ياش ۋە روھلۇق مۇلازىملىرىغا
قارىدى. چارتورىژسكى بىلەن نوۋوسىلتسىپۇ، كىنەز بولكونىسىكى
بىلەن ستروگانوۋ ۋە باشقا ئوبدان كىيىنگەن خۇشخۇي ياش يىگىت-
لەر چىرايلىق، پارقىراپ تۇرىدىغان، شوخ ۋە تېخى ئەمدىلا سەل-
پەل تەرلىگەن ئاتلارغا مىنىشۋېلىشىپ، بىر بىرى بىلەن سۆزلىشىپ
ۋە تەبەسسۇم قىلىشىپ، پادىشانىڭ ئارقىسىدا تۇرۇشاتتى، پادىشا
فرانس يۈزى سوزۇق ۋە قىزىل ياش يىگىت بولۇپ، چىرايلىق قارا
ئاتتا پەۋقۇلئاددە تۈپ-تۈز ئولتۇراتتى ۋە بىر نىمىدىن تەشۋىش-
لەنگەندەك ئەتراپىغا ئاستا نەزەر سالاتتى. ئۇ ئاق كىيىم كىيىگەن
ئادىۋانتلىرىدىن بىرىنى چاقىرىپ بىر نىمىلەرنى سورىدى. "ئۇ

ئېھتىمال، ئۇلاردىن سائەت قانچىدە يولغا چىققانلىغىنى سورىغان بولسا كېرەك — دەپ ئويلىدى كىنەز ئاندرې، كونا تونۇشىنى كۈزىتىۋېتىپ ۋە برونندا قوبۇل قىلىنغانلىغىنى ئەسلىگەندە تەبەسسۇم سۈمىنى باسالماي قېلىپ. پادىشاھلارنىڭ مۇلازىملىرى گۇاردىيە ۋە ئارمىيە پولكىلىرىدىن تاللىۋېلىنغان رۇس ۋە ئاۋستىرىيە چارچى يىگىتلىرىدىن ئىبارەت ئىدى. بۇلارنىڭ ئارىسىدا ئات ئۇستىلىرى پادىشاھلارنىڭ گۈللۈك يوپۇقلار يېپىلغان چىرايلىق زاپاس ئاتلىرىدىمۇ تۇتۇپ تۇرۇشاتتى.

خۇددى ھاۋاسى بۇزۇلغان ئۆيگە ئوچۇق تۇرغان دېرىزە ئارقىلىق ساپ دالا ھاۋاسى كىرگەندەك، بۇ كېلىشكەن يىگىتلەرنىڭ ئات چاپتۇرۇپ كېلىشى بىلەن تەڭ، كۆڭۈلسىز كۈتۈزۈۋ ئىشتابىدىمۇ بىردىنلا ياشلىق تۇيغۇسى، غەيرەت ۋە مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشقا ئىشەنچ پەيدا بولغان ئىدى.

— نېمىشقا باشلىماي تۇرىسىز، مىخايىل لارىئونوۋىچ؟ — دەپ ئالدىراپ مۇراجىئەت قىلدى پادىشاھ ئالېكساندر كۈتۈزۈۋقا، شۇنىڭ بىلەن تەڭ پادىشاھ فرانسقا ھۆرمەت بىلەن قاراپ قويدى.

— كۈتۈپ تۇرۇۋاتىمەن، ئالى ھەزرەت، — دىدى كۈتۈزۈۋ تازىم قىلىپ.

پادىشاھ سەل ھومىيىپ ۋە ئاڭلىماي قالغانلىغىنى بىلدۈرمەكچى بولۇپ قۇلغىنى تۇتتى.

— كۈتۈپ تۇرۇۋاتىمەن، ئالى ھەزرەت، — دەپ تەكرارلىدى يەنە كۈتۈزۈۋ (كىنەز ئاندرې كۈتۈزۈۋ “كۈتۈپ تۇرۇۋاتىمەن” دىگەندە، ئۇنىڭ يۇقۇرى لېۋى غەيرى تەبىئى رەۋىشتە تىترىگەنلىكىنى بايقاپ قالدى)، — كۈلۈنلارنىڭ ھەممىسى كېلىپ بولغىنى

يوق، ئالى ھەزرەت .

پادشا ئۇنىڭ سۆزىنى ئاڭلىدى - يۇ، ئەمما بۇ جاۋاب ياقمىغان بولسا كېرەك، سەل مۆكچە يىگەن يەلكىنى قىسىپ، خۇددى كۈتۈ - زوۋدىن شىكايەت قىلغاندەك قاراش بىلەن يېنىدا تۇرغان نوۋوسىلتە - سېۋغا قارىدى .

— بىز ھازىر، مىخايىل لارىئونوۋىچ ھەممە پولىكلار يېتىپ كەل - مىگىچە كۆرەكنى باشلىمايمىز دەپ ئولتۇرىدىغان تىسارتىسىن لوگادا ئەمەسمىز، — دىدى پادشا ۋە گەپكە قوشۇلمىسىڭىزمۇ مېنىڭ گېپىمگە قۇلاق سېلىڭ دىگەندەك يەنە پادشا فرانسىنىڭ كۆزىگە قارىدى؛ لېكىن پادشا فرانس گەپكە قۇلاق سالماي ھامان ئۇياق - بۇياققا قارايتتى .

— شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ باشلىمايمەنكى، ئالى ھەزرەت، — دىدى كۈتۈزۈۋ يەنە ئاڭلىماي قالمىسۇن دىگەندەك يۇقۇرى ئاۋاز بىلەن ۋە ئۇنىڭ يۈزى يەنە نىمە ئۈچۈندۇ لىپىلداپ كەتتى، — شۇنىڭ ئۈچۈن باشلىمايمەنكى، ئالى ھەزرەت، بىز كۆرەكتىمۇ ئەمەس ۋە تىسارتى - سىن لوگادىمۇ ئەمەس، — دىدى روشەن ۋە ئېنىق قىلىپ .

كۈتۈزۈۋنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ دەرھال بىر بىرىگە قاراپ قويغان پادشا مۇلازىملىرىنىڭ يۈزلىرىدە نارازىلىق ۋە خاپا بولۇش ئالامەت - لىرى ئىپادىلەندى . ”ئۇ ھەرقانچە قېرى بولسىمۇ، ئەسلا مۇنداق دىمەسلىكى كېرەك ئىدى“ دىگەندەك قىلاتتى ئۇلارنىڭ كۆزلىرى .

پادشا ئۇ يەنە بىر نەرسە دىمەسلىكى دەپ كۈتۈپ، كۈتۈزۈۋ - نىڭ كۆزلىرىگە ناھايىتى دىققەت بىلەن تىكىلىپ قارىدى . لېكىن كۈتۈزۈۋمۇ ئۇنىڭدىن بىرەر گەپ كۈتكەندەك تازىم قىلىپ تۇراتتى . بۇ جىملىق بىرەر مىنۇتچە داۋام قىلدى .

— بىراق، ئەگەر بۇيرۇسىڭىز، ئالى ھەزرەت، — دىدى كۇتۇ-
زوۋ بېشىنى كۆتىرىپ ۋە ئاۋازىنى بايقىقىدەك قېتىپ قالغان، پىكىر
يۈرگۈزمەيدىغان، ئەمما ئىتائەتچان گېنېرالنىڭ ئاۋازىغا ئۆزگەرتىپ.
ئۇ ئېتىنى “چۇ!” دەپ كولوننا باشلىغى مىلورادوۋىچنى ئالدىغا
چاقىرىپ، ئۇنىڭغا ھۇجۇم باشلاش توغرىسىدا بۇيرۇق بەردى.
قوشۇنلار يەنە قوزغالدى ۋە نوۋوگورود پولكىنىڭ ئىككى باتالى-
يونى بىلەن ئاپشېرون پولكىنىڭ بىر باتالىيونى پادىشانىڭ ئالدىدىن
ئالغا قاراپ ئۆتۈشكە باشلىدى.

ئاپشېرون باتالىيونى ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا قىزىل يۈزلۈك، شىنپىل-
سىز، پەقەت فورمىلىق كىيىم كىيىگەن، كۆكرىگىگە ئوردىنلارنى
ئېسىۋالغان ۋە چوڭ پەر تاقىۋالغان شىلەپىسىنى چىكىسىگە قىڭغىر
قىلىپ كىيىۋالغان مىلورادوۋىچ ئېتىنى ئوينىتىپ ئالدىغا چېپىپ
كەلدى ۋە يىڭىتلەرچە ساليوت بېرىپ، پادىشانىڭ ئالدىدا ئېتىنىڭ
چۇلۇۋىرىنى تارتتى.

— خۇدايار بولسۇن، گېنېرال، — دىدى ئۇنىڭغا پادىشا.

— *Ma foi, sire, nous ferons ce que qui sera dans
notre possibilité, sire!* (ئالى ھەزرەت، قولىمىزدىن كەلگىنىچە
ھەركەت قىلىمىز، ئالى ھەزرەت!) — دىدى مىلورادوۋىچ ئېچىلىپ.
ئۇنىڭ فرانسۇزچىسى بۇزۇپ سۆزلىگەنلىكى پادىشا مۇلازىملىرى
ئارىسىدا مەسخىرە كۈلكىسىنى پەيدا قىلغان ئىدى.

مىلورادوۋىچ بىردىنلا ئېتىنى ئارقىغا بۇراپ پادىشانىڭ ئارقىسىغا
ئۆتتى. پادىشانىڭ كېلىشى بىلەن روھلىنىپ كەتكەن ئاپشېرونلىقلار
ئىككى پادىشا ۋە ئۇلارنىڭ مۇلازىملىرى ئالدىدىن باراۋەر،
مەردانە، تېز قەدەم تاشلاپ ئۆتمەكتە ئىدى.

— يىگىتلەر! — دېدى مىلورادوۋىچ يۈكسەك، خوشال — خورام ۋە مەغرۇر ئاۋاز بىلەن. ئۇ، جەڭنى كۈتۈپ، ئېتىشىش ئاۋازلىرىنى ئاڭلاپ ۋە سۇۋوروۋ دەۋرىدە جەڭگە قاتناشقان يولداشلىرى بولمىش ئاپشېرونلىق يىگىتلەرنىڭ ئىككى پادىشا ئالدىدىن مەردانە قەدەم تاشلام ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلىغىنى كۆرۈپ ناھايىتى ھايجانلىق. نىپ، پادىشانىڭ تۇرغانلىغىنىمۇ ئېسىدىن چىقىرىپ قويغاندەك كۆرۈنەتتى، — يىگىتلەر! سىلەر جەڭگە بىرىنچى مەرتىۋە قاتنىشىدۇ. ۋاتىنىڭلار يوق! — دېدى ۋاقىراپ.

— جېنىمىز پىدا! — دەپ ۋاقىراشتى ئەسكەرلەر. پادىشانىڭ ئېتى ئۈستۈمتۈت چىققان بۇ ۋاقىراش ئاۋازلىرىدىن ئۈر كۈپ كەتتى. روسىيىدە بولغان كۆرەكلەردە، بۇ يەردە بولسا ئاۋ ستېرلىتس دالىسىدا پادىشانى كۆتۈرۈپ يۈرگەن ۋە ئۇنىڭ سول پۇتى بىلەن بېقىنغا كەلسە — كەلمەس نىختاشلىرىغا بەرداشلىق بەرگەن بۇ ئات، خۇددى مارس مەيدانىدىكىدەك ئاڭلىنىۋاتقان مىلتىق ئاۋازلىرىنىمۇ، پادىشا فرانسىنىڭ قارا ئايغىرى يېنىدا تۇرغۇ. نىنىمۇ، ئۈستىدىكى ئادەمنىڭ بۈگۈن نىمىلەرنى دىگەنلىگىنى ۋە نىمىلەرنى ئويلاۋاتقانلىغىنى ھەم نىمىلەرنى سېزىۋاتقانلىغىنىمۇ ئوقماي، پەقەت قۇلاقلىرىنى دىڭگايىتىپ تۇراتتى، خالاس. پادىشا تەبەسسۇم بىلەن مۇلازىملىرىدىن بىرىگە ئاپشېرونلىق يىگىتلەرنى كۆرسىتىپ بىر نىمىلەرنى دېدى.

ئارقىسىدىن ئاتتا پىيادە يۈرگەندەك ئاستا يۈرمەكتە ئىدى.
ئۇ كولونىلارنىڭ ئارقىسىدىن يېرىم چاقىرىم يۈرۈپ، ئىككى
يول ئايرىلىشتىن سەل نېرىدىكى خاراپ بولۇپ تاشلىنىپ قالغان
(ئېھتىمال، بىر چاغلاردا قاۋاقخانا بولسا كېرەك) يالغۇز بىر ئۆي
ئالدىدا توختىدى. ھەرئىككى يول ئېدىرنىڭ ئېتىگىگە قاراپ كەتكەن
ۋە ھەرئىككى يولدىن قوشۇنلار كېتىۋاتاتتى.

تۇمان تارقىلىشقا باشلىدى ۋە ئىككى چاقىرىمچە نېرىدا قارىمۇ-
قارشى تۇرغان ئىگىزلىكلەردە دۈشمەن قوشۇنلىرى خىرە-شىرە
كۆرۈنۈپ تۇراتتى. سول تەرەپتە تۆۋەندە ئېتىشىش ئاۋازلىرى
كۈچىيىشكە باشلىغان ئىدى. كۈتۈزۈۋ ئاۋستىرىيە گېنېراللى بىلەن
گەپلىشىپ توختاپ قالدى. سەل ئارقىدا تۇرغان كىنەز ئاندرې
ئۇلارغا قاراپ تۇراتتى ۋە ئادىۋتانتتىن دۇربۇننى سوردىماقچى بولۇپ،
ئۇنىڭغا مۇراجىئەت قىلدى.

— قاراڭ، قاراڭ، — دىدى ئادىۋتانت. يىراقتىكى قوشۇنلارغا
ئەمەس، بەلكى ئۆز ئالدىدىكى ئېدىرلىققا قاراپ، — بۇلار
فرانسۇزلارغۇ!

ئىككى گېنېرال ۋە ئادىۋتانتلار دۇربۇنغا ئېسىلىشىپ، بىرىنىڭ
قولىدىن بىرى تارتىۋالماقچى بولۇشاتتى. ھەممەيلەننىڭ چىرايى
بىردىنلا ئۆزگىرىپ كەتتى ۋە ھەممەيلەننىڭ يۈزلىرىدە ۋەھىمە
ئەكس ئېتەتتى. فرانسۇزلار ھازىر بىزدىن ئىككى چاقىرىم نېرىدا
دەپ ئويلاشقان ئىدى، ئۇلار بولسا ئۇشتۇمتۇت ئالدىمىزدىن چىقىپ
قالدى.

— بۇ دۈشمەنمۇ؟... ياقەي!... ھو، قاراڭ، ئۇ... دۈشمەن...
بولسا كېرەك... بۇ قانداق بولغىنى؟ — دىگەن ئاۋازلار ئاڭلاندى.

كىنەز ئاندرې ئوڭ تەرەپتە تۆۋەندە، كۆتۈزۈۋ تۇرغان جايدىن تەخمىنەن بەش يۈز قەدەم نېرىدا ئاپشېرونلىقلارغا قارشى يۈرۈپ كېلىۋاتقان فرانسۇزلارنىڭ زىچ كولوئىنىسىنى دۇربۇنىسىز كۆردى.

”مانا، ھەل قىلغۇچ پەيت كەلدى! ئەمدى ماڭا نىۋەت كەلدى“ — دېدى كىنەز ئاندرې ئىچىدە ۋە ئېتىنى قامچىلاپ كۆتۈ-زۈۋنىڭ ئالدىغا كەلدى.

— ئاپشېرونلىقلارنى توختىتىش كېرەك، جانابى ئالىلىرى! — ۋاقىرىدى كىنەز ئاندرې.

لېكىن شۇ ئەسنادا ھەممە تەرەپنى تۈتۈن قاپلاپ كەتتى — دە، شۇ يېقىن ئەتراپتىن قاسۇر — قۇسۇر مىلتىق ئاۋازلىرى ئاڭلاندى ۋە كىنەز ئاندرېدىن ئىككى قەدەم نېرىدا تۇرغان كىمدۇر بىرسى قورقۇپ كېتىپ: ”مانا، ئىشىمىز تۈگىدى، بۇرادەرلەر!“ — دەپ ۋاقىرىدى. بۇ ئاۋاز گويا كاماندىدەك بولۇپ، ئۇنى ئاڭلاپ ھەممەيلەن قېچىشقا باشلىدى.

بىر بىرىگە ئارىلىشىپ، بارغانسېرى كۆپىيىۋاتقان ئالىمان ئارقىغا، بۇندىن بەش مىنۇت بۇرۇن قوشۇنلار پادىشالار ئالدىدىن ئۆتكەن جايغا قاراپ چاپتى. بۇ ئالىماننى توختىتىشنىڭ تەسلىكى بىر ياقتا تۇرسۇن، توختاپ قالاي دىگەن ئادەم-مۇ شۇلارغا قوشۇلۇپ قېچىشقا مەجبۇر بولاتتى. بولكونىكى پەقەت ئادەم-لەردىن ئارقىدا قالماسلىققا تىرىشاتتى ۋە نىمە بولۇۋاتقانلىغىغا ھىچ چۈشىنەلمەي، ھاڭ- تاڭ بولۇپ ئەتراپىغا قاراپ- قاراپ قوياتتى. نېسىۋىتىسىكى ناھايىتى غەزەپ بىلەن قىزىرىپ ۋە تامامەن ئۆزگىرىپ، كۆتۈزۈۋقا: ”بۇ يەردىن ھازىر كېتىڭ، بولمىسا چوقۇم ئەسىر چۈشىسىز“ — دەپ

ۋاقىرىدى. كۈتۈزۈۋ ھامان شۇ يەردە تۇرۇپ، ئۇنىڭ سۆزىگە جاۋاپ بەرمەي، يانچۇغىدىن قول ياغلىغىنى چىقاردى. ئۇنىڭ يۈزىدىن قان ئاقماقتا ئىدى. كىنەز ئاندرې ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى.

— يارىدار بولدىڭىزمۇ؟ — دەپ سورىدى ئىگىگىنىڭ تىترىگىنى ئاران بېسىۋېلىپ.

— يارا بۇ يەردە ئەمەس، ئەنە ئاۋۇ يەردە! — دىدى كۈتۈزۈۋ قول ياغلىغىنى يۈزىدىكى ئوق تەككەن يەرگە بېسىپ تۇرغان پېتى قېچىپ كېتىۋاتقانلارنى كۆرسىتىپ.

— ئۇلارنى توختىتىڭ! — دەپ ۋاقىرىدى كۈتۈزۈۋ ۋە ئۇلارنى توختىتىپ بولۇشقا كۆزى يەتمىگەن بولسا كېرەك، ئېتىنى قامچىلىدى. دە، ئوڭ تەرەپكە قاراپ چاپتۇرۇپ كەتتى.

قېچىپ يەنە يوپۇرۇلۇپ كەلگەن ئالىمان ئۇنى ئارقىسىغا سۈرۈپ ئېلىپ كەلدى.

قوشۇنلار شۇنداق زىچ ئالىمان بولۇپ قاچاتتىكى، ئۇنىڭ ئارىسىغا كىرىپ قالغان ئادەمنىڭ قۇتۇلۇپ چىقىشى تەس ئىدى. بىرسى "ماگساگچۇ! نېمىشقا توختاپ قالدىڭ؟" — دەپ ۋاقىرايتتى. بىراق ئارقىسىغا قايرىلىپ، ئاسمانغا قارىتىپ ئوق ئاتاتتى؛ بىرسى كۈتۈزۈۋ-نىڭ ئېتىنى قامچىلايتتى. كۈتۈزۈۋ ئالىمان ئىچىدىن ناھايىتى تەسلىكتە چىقىپ، يېرىمىدىن ئازراق قالغان مۇلازىملىرى بىلەن سول تەرەپكە، شۇ يېقىن ئارىدا ئېتىلىۋاتقان توپلاردىن ئاۋاز ئاڭلىنىۋات-قان تەرەپكە قاراپ كەتتى. كىنەز ئاندرې قېچىپ كېتىۋاتقان ئالىمان ئىچىدىن ئاران چىقىپ، كۈتۈزۈۋدىن كېيىن قالماسلىققا تىرىشاتتى ۋە كېتىۋېتىپ ئېدىرنىڭ يانباغرىدا تۈتۈن ئىچىدە يەنە ئوق ئېتىۋاتقان

رۇس توپچىلىرى ① ۋە ئوڭ تەرەپكە قاراپ چېپىپ كېلىۋاتقان فرانسۇز ئەسكەرلىرىنى كۆردى. يۇقۇرىدا تۇرغان رۇس پىيادە ئەسكەرلىرى توپچىلارغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن ئالغىمۇ باسماي، قېچىپ كېتىۋاتقان ئادەملەرنىڭ ئارقىسىدىنمۇ ئەگەشمەي، قىمىرلىماي تۇراتتى.

— توختىتىڭ بۇ ئەبلەخلەرنى! — دەپ ۋاقىرىدى كۈتۈزۈۋ ھۆمدەپ پولك كاماندېرىغا قېچىپ كېتىۋاتقانلارنى كۆرسىتىپ؛ لېكىن شۇ ئان خۇددى بۇ گېپى ئۈچۈن جازا بولغاندەك، قۇچقاچلار چۇرۇقلاشقانغا ئوخشاش بىر قانچە ئوق چىقىراپ پولك كاماندېرى ۋە كۈتۈزۈۋ مۇلازىملىرى ئۈستىدىن ئۆتۈپ كەتتى.

فرانسۇزلار توپچىلارغا ھۇجۇم قىلىۋاتاتتى، كۈتۈزۈۋنى ئوققا تۇتۇشقا باشلىدى. شۇ ئوق ئۆتۈپ كېتىش بىلەن تەڭ پولك كاماندېرى پۇتىنى تۇتۇپ قالدى؛ بىر قانچە ئەسكەر يىقىلدى ۋە پودپىرا پورشىك قولىدىكى بايراقنى تاشلىۋەتتى؛ بايراق تەۋرىنىپ كەتتى. — دە، يېنىدىكى ئەسكەرنىڭ مىلتىغىغا ئېلىنىشىپ يەرگە يىقىلدى. ئەسكەرلەر كوماندىسىز ئېتىشقا باشلىدى.

— ئۇھ! ئۇھ! ئۇھ! — دېدى ئۈمىتسىزلىنىپ نالە قىلغان قىياپەت بىلەن كۈتۈزۈۋ، — بولكونسكى، — دېدى پىچىرلاپ قېرىپ كۈچىدىن قالغانلىغىنى بىلىپ تىتىرىگەن ئاۋازى بىلەن، — بولكونسكى، — دېدى پىچىرلاپ يەنە چېچىلىپ كەتكەن باتالىيون ۋە دۈشمەننى كۆرسىتىپ، — بۇ قانداق بولغىنى؟

① بىر قانچە توپ ۋە مىنمىوتتىن تۈزۈلگەن توپچىلار ياكى مىنمىوتچىلار

گۇرۇپپىسى. — تەر.

لېكىن ئۇ گېپىنى ئېيتىپ تۈگەتكىچە، كىنەز ئاندرې نومۇس ۋە غەزەپتىن يىغا ياشلىرى بوغۇزىغا تىقىلغانلىغىنى سېزىپ، ئاتىتىن ئۆزىنى تاشلىدى. — دە، بايراققا قاراپ يۈگۈردى.

— يىگىتلەر، ئالغا! — دەپ ۋاقىرىدى ئۇ بالدەك چىقىراپ.

”مانا پۇرسەت كەلدى!“ — دەپ ئويلايتتى كىنەز ئاندرې بايراقنى قولغا ئېلىپ ۋە ئوقنىڭ چىقىرىغان ئاۋازىنى ھوزۇرلىنىپ ئاڭلاپ (دۈشمەنلەر بۇ ئوقلارنى بولۇپمۇ شۇنىڭغا قارىتىپ ئېتىۋاتقاندا ئىدى). بىر قانچە ئەسكەر يىقىلدى.

— ”ئۇررا!“ — دەپ ۋاقىرىدى كىنەز ئاندرې ئېغىر بايراقنى قولدا ئاران تۇتۇپ تۇرۇپ ۋە پۈتۈن باتالىيون ئارقىمىدىن چاپىدۇ دېگەن شۈبھىسىز ئىشەنچ بىلەن ئالغا قاراپ يۈگۈردى.

دەرھەقىقەت، ئۇ بىرنەچچە قەدەمنى ئۆزى يەككە باستى. ئاۋال بىر، ئىككى ئەسكەر، ئۇنىڭدىن كېيىن پۈتۈن باتالىيون ”ئۇررا!“ — دەپ ۋاقىراپ ئالغا يۈگۈردى ۋە ئۇنىڭغا يېتىشىۋالدى. باتالىيون ئۈنۈپ-ئەپتەسەرى يۈگرەپ بېرىپ، ئېغىرلىغىدىن تەۋرىنىپ تۇرغان بايراقنى كىنەز ئاندرېنىڭ قولىدىن ئالدى، لېكىن شۇئان ھالاك بولدى. كىنەز ئاندرې بايراقنى يەنە قولىغا ئالدى. — دە، سېپىدىن تۇتۇپ سۆرىگىنىچە، باتالىيون بىلەن بىللە ئالغا يۈگۈردى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئالدىدا توپچىلىرىمىزنى كۆردى، ئۇلارنىڭ بىر قىسمى دۈشمەن بىلەن ئېلىشماقتا ئىدى، بىر قىسمى توپ-زەمبىرەكلەرنى تاشلاپ قېچىپ كېلىۋاتاتتى؛ ئۇ فرانسۇز پىيادە ئەسكەرلىرىنىمۇ كۆردى، ئۇلار توپ-زەمبىرەك ئاتلىرىنى تۇتۇپ تۇرۇشاتتى ۋە توپ-زەمبىرەكلەرنى بىز تەرەپكە قارىتىپ توغرىلىماقتا ئىدى. كىنەز ئاندرې باتالىيون بىلەن بىللە توپ-زەمبىرەكلەرگە يىگىرمە

قەدەم يېقىن بېرىپ قالغان ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئۈستىدىن توختىماي چىقىراپ ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئوق ئاۋازلىرىنى ئاڭلاپ تۇراتتى، ئوڭ ۋە سول تەرىپىدە ئەسكەرلەر ۋاي-ۋاي دەپ نالە قىلىپ يىقىلماقتا ئىدى. لېكىن كىنەز ئاندرې ئۇلارغا قارىمايتتى؛ ئۇ پەقەت ئالدىدا، يەنى توپچىلاردا بولۇۋاتقان ئەھۋاللارغا كۆز سالاتتى. ئۇ فرانسۇز ئەسكىرى بىلەن توپ-زەمبىرەك تازىلايدىغان ئۇزۇن چوتكىنى تالىشىپ-تارتىشىپ تۇرغان، شەپكىسى بىر تەرەپكە قىڭغىر بولۇپ كەتكەن سېرىق زەمبىرەكچىنىڭ گەۋدىسىنى روشەن كۆرۈپ تۇراتتى. كىنەز ئاندرې بۇ ئىككى كىشىنىڭ گاڭگىراپ كەتكەن ۋە شۇنىڭ بىلەن بىللە غەزەپلەنگەن قىياپىتىنى روشەن كۆرۈپ تۇراتتى، لېكىن ئۇلار نىمە قىلىۋاتقانلىغىنى ئۆزلىرىمۇ بىلمەيۋاتقاندا كۆرۈنەتتى.

”نىمە قىلىۋاتىدىكىن-ھە؟- دېدى كىنەز ئاندرې ئۇلارغا قاراپ ئىچىدە،- سېرىق زەمبىرەكچىنىڭ قورالى يوق، ئۇ نىمىشقا قاچمايدىكىن-ھە؟ فرانسۇز نىمىشقا ئۇنىڭغا نەيزىسىنى تىقمايدىكىن-ھە؟ ئۇ قېچىپ ئۈلگۈرگىچە فرانسۇز مىلتىغىنى يادىغا كەلتۈرۈپ، ئۇنىڭغا نەيزە تىقسا كېرەك.“

دەرھەقىقەت، شۇ چاغ، باشقا بىر فرانسۇز ئەسكىرى مىلتىغىنى توغرىلىغان پېتى بۇ ئېلىشىۋاتقان كىشىلەرنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كەلدى: بېشىغا نىمە ئىش كېلىشىنى تېخىچە بىلمەي، فرانسۇزنىڭ قولىدىن چوتكىنى تارتىپ ئالغانلىغى ئۈچۈن تەنتەنە قىلىپ تۇرغان سېرىق چاچ زەمبىرەكچىنىڭ تەقدىرىمۇ ھەل بولۇشى كېرەك ئىدى، لېكىن كىنەز ئاندرې بۇ ماجرا نىمە بىلەن تۈگىگەن-لىكىنى كۆرەلمىدى. شۇ چاغ ئۇنىڭغا يېقىندا تۇرغان ئەسكەرلەردىن

بىرى يوغان تاياق بىلەن راسا كېلىشتۈرۈپ بېشىغا ئۇرغاندەك تۇيۇلدى. بېشى بىر ئاز ئاغرىغاندەك قىلدى، لېكىن بۇندىنمۇ يامانراغى شۇ ئىدىكى، بۇ ئاغرىق ئۇنىڭ خىيالىنى چېچىۋېتىپ، ھېلىقى ئەھۋاللارنى كۈزىتىشكە دەخلى قىلغان ئىدى.

”نېمە بولدى؟ يېقىلىپ چۈشۈۋاتمەنمۇ؟ ئايغىمدىن جان چىقۇۋا- تىدۇ“ — دەپ ئويلىدى كىنەز ئاندرې ۋە ئوڭدىسىغا يېقىلدى. ئۇ فرانسۇزلار بىلەن زەمبىرەكچىلەر ئوتتۇرىسىدىكى تارتىشىشنىڭ نىمە بىلەن تۈگىگەنلىكىنى كۆرۈش ۋە سېرىق چاچ زەمبىرەكچىنىڭ ئۆلتۈرۈلگەنلىكى ياكى تىرىكلىكىنى، توپ-زەمبىرەكچىمىزنىڭ دۈشمەن قولىغا چۈشكەنلىكى ياكى ئۆز كىشىلىرىمىز ئېلىپ كەتكەنلىكىنى بىلىش ئۈچۈن كۆزىنى ئاچتى. لېكىن ھېچنەمنى كۆرەلمىدى. ئۇنىڭ ئۈستىدە ئىگىز، خىرە، لېكىن ھەرھالدا ناھايىتى ئىگىز، كۈلرەڭ بۇلۇتلار ئاستا-ئاستا ئۈزۈپ يۈرگەن ئاسماندىن باشقا ھېچنەرسە يوق ئىدى. ”نېمە دىگەن جىمجىت، تىنچ ۋە ھەشە-مەتلىك، مەن يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقان چاغدىكىگە ھىچ ئوخشىماي-دۇ“، — دېدى كىنەز ئاندرې ئىچىدە، — ”بىز يۈگۈرگەن، ۋاقىرىغان ۋە ئېلىشقان چاغدىكىگە ھىچ ئوخشىمايدۇ؛ فرانسۇز بىلەن زەمبىرەك-چى غەزەپ ۋە ۋەھىمە ئىچىدە چۈتكىنى تالىشىپ-تارتىشقان چاغدىكىدەك ئەمەس، بۇ ئىگىز ۋە بىپايان ئاسماندىكى بۇلۇت تامامەن باشقىچە ئۈزۈۋاتاتتى. بۇ ئىگىز ئاسماننى نىمىشقا مەن شۇ چاقىچە كۆرمىگەندىمەن؟ مەن نېمە دىگەن بەختلىك، مەن ئۇنى ئاخىر كۆردۈم. شۇنداق! بۇ بىپايان ئاسماندىن باشقا ھەممىسى بىمەنە، ھەممىسى يالغان. ئۇنىڭدىن باشقا ھېچنەرسە، ھېچنەرسە يوق. ھەتتا شۇ ئاسمانمۇ يوق، سۈكۈنات ۋە تىپ-تىپلىقتىن باشقا

ھېچنەرسە يوق. خۇداغا شۈكۈر!.....“

17

باگراتىيوننىڭ ئوڭ قانىتىدا سائەت توققۇزدا جەڭ تېخى باشلانمىغان ئىدى. كىنەز باگراتىيون دولگورۇكوۋنىڭ جەڭنى باشلاش توغرىسىدىكى تەلۋىگە قوشۇلغۇسى كەلمىدى ۋە جاۋاپكارلىقىنى بويىنىدىن ساقىت قىلىش ئۈچۈن، ئۇنىڭغا بۇ ھەقتە باش قومانداندىن سوراپ كېلىشكە ئادەم ئەۋەتىشنى تەكلىپ قىلدى. باگراتىيون ئىككى قاناتنى بىر بىرىدىن ئاچرىتىپ تۇرغان ئارىلىقنىڭ ئون چاقىرىم دىگۈدەك كېلىدىغانلىغىنى، ئەۋەتىلگەن ئادەم ھالاك بولماي (ھالاك بولۇش ئېھتىمالى كۆپرەك ئىدى)، ھەتتا باش قومانداننى تاپقان تەقدىردىمۇ (باش قومانداننى تېپىشىمۇ تەس ئىدى)، كەچقۇرۇندىن بۇرۇن قايتىپ كېلەلمەسلىكىنى بىلەتتى.

باگراتىيون ئۆزىنىڭ يوغان، ھېچنىمىنى ئىپادە قىلمايدىغان ۋە ئۇيغۇرسىزلىقتىن قىزىرىپ كەتكەن كۆزلىرى بىلەن مۇلازىملىرىغا قارايتتى، روستوۋنىڭ مېنى ئەۋەتمەسكە دەپ ھاياجان ۋە ئۈمىت ئىچىدە ئىختىيارسىز قېتىپ قالغان بالىلارچە چىرايى بىرىنچى بولۇپ ئۇنىڭ كۆزىگە چۈشتى. ئۇ روستوۋنى ئەۋەتتى.

— ئەگەر باش قومانداندىن بۇرۇن پادىشاھ زەرەتلىرىنى ئۇچرىتىپ قالسامچۇ، جانابى ئالىلىرى؟ — دىدى روستوۋ قولنى شەپكەسنىڭ سايىۋېنىگە قويۇپ.

— پادىشاھ زەرەتلىرىگە ئېيتىشىڭىزمۇ بولىدۇ، — دىدى دولگورۇكوۋ ئالدىراپ باگراتىيوننىڭ ئاغزىدىن گېپىنى تارتىۋېلىپ.

روستوۋ ئوۋەتچىلىكى تۈگىگەندىن كېيىن تاڭغا يېقىن بىر ئاز ئۇخلىۋالغاچقا، ئۆزىنى ھازىر خوشال، جەسۇر، دادىل، ھەركىتى شۇنچىلىك ئەپچىل، ئۆز بەختىگە شۇنچە ئىشەنگەن ۋە كەيپى شۇنچە چاغ ھىس قىلاتتىكى، ھەممە ئىش ئۇنىڭغا ئاسان، كۆڭۈللۈك ۋە مۇمكىن كۆرۈنەتتى.

ئۇنىڭ ھەممە ئۈمىدى بۈگۈن ئەتىگەندە ئەمەلگە ئاشتى؛ دۈشمەنگە قارشى چوڭ جەڭ باشلىنىپ، جەڭگە قاتناشتى؛ ئەڭ باتۇر گېنېرالغا چارچى بولدى؛ ئۇنىڭ ئۈستىگە تاپشۇرۇق بىلەن كۈتۈزۈۋ ۋە بەلكى پادىشا ھوزۇرغا باراقتى. ئەتىگەندە ھاۋا ئوچۇق، تېگىدىكى ئات ناھايىتى قابىل ئىدى. ئۇنىڭ كۆڭلى روشەن، ئۆزى خۇشبەخت ئىدى. ئۇ بۇيرۇقنى ئالدى-دە، ئېتىنى بولۇشىغا قويۇپ بېرىپ، لىنىيە بويلاپ چېپىپ كەتتى. ئاۋال تېخى جەڭگە كىرمەستىن قىمىرلىماي تۇرغان باگراتسىيون قوشۇنلىرى لىنىيىسىنى بويلاپ كەتتى؛ كېيىن ئۇۋاروۋ ئاتلىقلىرى ئىشغال قىلىپ تۇرغان بوشلۇققا چىقىپ، بۇ يەردە قوشۇنلارنىڭ ھەركەتكە كەلگەنلىكىنى ۋە جەڭگە تەييارلىق قىلىش ئالامەتلىرىنى بايقىدى؛ ئۇۋاروۋ ئاتلىقلىرى تۇرغان جايدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ئالدى تەرەپتە زەمبىرەك ۋە مىلتىقلارنىڭ ئېتىلغان ئاۋازلىرىنى ئېنىق ئاڭلىدى. ئېتىشىش ئاۋازلىرى بارغانسېرى كۈچەيمەكتە ئىدى.

بايا يەككە-يەككە، ئىككىدىن، ئۈچتىن ئېتىلىۋاتقان مىلتىق ۋە بۇلارنى ئارىلاپ بىر ياكى ئىككى گۈمبۈرلەپ زەمبىرەك ئاۋازلىرى ئاڭلىنىۋاتقان بولسا، ئەمدى ئەتىگەندىكى ساپ ھاۋادا، ئېدىرلارنىڭ يانباغرىدىن، پراتسېن ئىگىزلىكلىرىنىڭ ئالدىدا مىلتىقلارنىڭ قاسۇر-قوسۇرى ۋە زەمبىرەكلەرنىڭ گۈمبۈرلىشى شۇنچىلىك تېزلىشەتتىكى،

ئارقىمۇ-ئارقا ئېتىلغان زەمبىرەكلەرنىڭ گۈمبۈرلىشى بەزىدە بىر بىرىگە قوشۇلۇپ كېتىپ، گۈمبۈرلىگەن بىرىگە ئاۋازغا ئايلىنىپ كېتەتتى.

يانباغرىلاردا مىلتىقلاردىن چىققان ئىسلارنىڭ بىر بىرىنى قوغلىشىپ يۈرگەندەك ئۈچۈپ يۈرگەنلىكى، زەمبىرەكلەردىن پۇرقىراپ چىققان ئىسلارنىڭ يېپىلغانلىقى ۋە بىر بىرىگە قوشۇلۇپ كېتىۋاتقانلىقى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئىسلار ئارىسىدا پارقىراپ تۇرغان نەيزىلەردىن پىيادە ئەسكەرلەرنىڭ يۈرۈپ كېتىۋاتقانلىقى، يېشىل ساندۇقلۇق توپ-زەمبىرەكلەرنىڭ قاتار-قاتار بولۇپ كېلىۋاتقانلىقى بىلىنىپ تۇراتتى.

روستوۋ نىمە بولۇۋاتقانلىغىنى ئوبدانراق كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن، ئېتىنى ئىگىزلىكتە بىر پەس توختاتتى؛ لېكىن ھەرقانچە دىققەت بىلەن سىنىچىلاپ قارىسىمۇ نىمە بولۇۋاتقانلىغىنى ھېچ بىلەلمىدى: ئىس ئىچىدە قانداقتۇ كىشىلەر، ئىسنىڭ ئالدىدا ۋە كەينىدە قانداقتۇ قوشۇنلار ئۆمىلىشىپ كەلمەكتە ئىدى؛ نېمىشقا كېلىۋاتىدۇ؟ بۇلار كىملىرى؟ قاياقتا كېلىۋاتىدۇ؟ — ھېچ چۈشىنىپ بولمايتتى. بۇلارنى كۆرۈپ ۋە بۇ ئاۋازلارنى ئاڭلاپ، روستوۋنىڭ روھى چۈشۈش ياكى قورقۇش بۇياقتا تۇرسۇن، بەلكى ئەكسىچە، غەيرىتى ئېشىپ، ئۆزىنى دادىل ھىس قىلدى.

“ھە، ئات، ئات، يەنە ئات!” — دىدى روستوۋ ئىچىدە ۋە يەنە لىنىيە بويلاپ ئات چېپىپ، جەڭگە كىرگەن قوشۇنلار دائىرىسىگە بارغانسېرى ئىچكىرىلەپ كىرىپ كېتىۋەردى.

“نەتىجىسى قانداق بولۇشىغۇ بىلىمەيمەن، لېكىن ياخشى بولدى!” — دىدى روستوۋ ئۆزىچە.

روستوۋ قانداقتۇ ئاۋستىرىيە قوشۇنلىرى تۇرغان جايدىن ئۆتۈپ،
ئۇنىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى لىنىيىنىڭ (بۇ گۇاردىيە ئىدى) ئاللىقاچان
جەڭگە كىرگەنلىگىنى كۆردى.

“ناھايىتى ئوبدان بوپتۇ! يېقىنراقتىن كۆرىمەن”، — دەپ ئويلىدى

روستوۋ.

ئۇ ئالدىنقى لىنىيىنى بويلاپ دىگۈدەك يۈردى. بىرقانچە
ئاتلىقلار ئۇنىڭ قارشىسىدىن ئات چاپتۇرۇپ كەلمەكتە ئىدى. ئۇلار
بىزنىڭ لېيىب-ئۇلانلىرىمىز^① بولۇپ، سەپلىرى بۇزۇلغان ھالدا
ھۇجۇمدىن قايتىپ كەلمەكتە ئىدى. روستوۋ بۇلارنىڭ ئالدىدىن
ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، بىرىنىڭ قانغا بويالغانلىغىنى كۆرۈپ قالدى.

“مېنىڭ بۇنداق ئىشلار بىلەن كارىم يوق!” — دىدى روستوۋ ئىچىدە.

ئۇ شۇندىن كېيىن تېخى بىرقانچە يۈز قەدەم نېرى يۈرمەي تۇرۇپلا،
سول تەرىپىدىن يولنى كېسىپ ئۆتكەن قارئاتلىق ئاپپاق ئازادە
فورمىلىق كىيىم كىيگەن زور بىر تۈركۈم ئاتلىقلار كۆرۈندى، بۇلار
پۈتۈن دالا بويىچە سوزۇلۇپ، ئاتلىرىنى چاپتۇرۇپ ئۇنىڭ قارشىسىغا
كەلمەكتە ئىدى. روستوۋ بۇ ئاتلىقلارنىڭ ئالدىدىن تېزىرەك ئۆتۈپ
كەتمەكچى بولۇپ، ئېتىنى بولۇشىغا قويۇپ بەردى، ئەگەر ئۇلارنىڭ
ئاتلىرى شۇ خىلىدا تېزلىك بىلەن يۈرگەن بولسا ئىدى، روستوۋ
ئاللىقاچان ئۆتۈپ بولغان بولاتتى، بىراق ئۇلار ئاتلىرىنى تېخىمۇ
تېزلەتتى ۋە بەزىبىر ئاتلار ھەتتا چېپىشقا باشلىدى. ئات تۇياقلىرىنىڭ

① لېيىب-ئۇلان — مۇنارخىيە مەملىكەتلىرىدە، يېنىك ئاتلىقلاردا

خىزمەت قىلىدىغان، مۇنارخ ۋە پادىشا ئوردىسىنى قوغداش ۋەزىپىسىنى
ئۆتەيدىغان، ئالاھىدە ئىمتىيازلىق ئەپتسەرلەر. — تەر.

تۇپۇرلاشتان ئاۋازلىرى ۋە قۇراللارنىڭ شىرقلاشلىرى تېخىمۇ يېقىنراق ئاڭلىنىپ، روستوۋ ئۇلارنىڭ ئاتلىرىنى، گەۋدىلىرى ۋە ھەتتا يۈزلىرىنىمۇ كۆرۈشكە باشلىدى.

بۇلار قارشى تەرەپتىن كېلىۋاتقان فرانسۇز ئاتلىقلىرىغا ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن كېتىۋاتقان بىزنىڭ ئاتلىقلار گۇاردىيىمىز ئىدى. ئاتلىق گۇاردىيىچىلەر ئاتلىرىنى چاپتۇرۇپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ، يەنىلا ئاتنىڭ بېشىنى قويۇپ بەرمەي، چۇلۇۋرىنى تارتىپ تۇراتتى. روستوۋ ئۇلارنىڭ چىرايلىرىنى كۆرۈپ ۋە ئۆزىنىڭ قابىل ئېتىنى بولۇشىغا پۈتۈنلەي قويۇپ بەرگەن ئەپتىسەرنىڭ "مارش، مارش!" دېگەن كوماندىسىنى ئاڭلاپ تۇراتتى. روستوۋ ئاياق ئاستى بولۇشتىن ياكى بۇلارغا قوشۇلۇپ كېتىپ، فرانسۇزلارغا قارشى ھۇجۇمغا بېرىپ قېلىشتىن ۋەھىمە قىلىپ، ئېتىنى جېنىنىڭ بېرىچە قويۇپ بەرگەن بولسىمۇ، بۇلار يېتىپ كەلگىچە يەنىلا ئۆتۈپ كېتەلمىدى.

ئەڭ چەتتىكى بويى غايەت چوڭ، چوقۇر يۈزلىك ئاتلىق گۇار-دېيىچى ئۆز ئالدىدا روستوۋنى كۆرۈپ ھۇمىيىپ قويدى، چۈنكى، ئۇنىڭ روستوۋ بىلەن توقۇنۇشۇپ قېلىشى مۇقەررەر بولۇپ قالغان ئىدى. ئەگەر روستوۋ ئاتلىق گۇاردىيىچى ئېتىنىڭ كۆزىگە قامچا تەككۈزۈپ قويمىغان بولسا، بۇ ئاتلىق گۇاردىيىچى روستوۋغا ئۇرۇلۇپ، ئۇنى ئات-پېتى بىلەن قوشۇپ ئاغدۇرۇپ تاشلىغان بولاتتى (روستوۋنىڭ ئۆزى بۇ سېمىز ئاتلارغا مىنگەن بەستىلىك كىشىلەر ئالدىدا ناھايىتى كىچىك ۋە نىمىجان كۆرۈنەتتى). غايەت زور بۇ قارا ئات ھۈركۈپ كېتىپ، قۇلىغىنى دىڭگايىتى؛ بىراق چوقۇر يۈزلىك ئاتلىق گۇاردىيىچى يوغان دېۋىتكوچى بىلەن ئاتنىڭ بېقىنىغا شۇنداق نىقتىغان ئىدىكى، ئات قۇيرۇغىنى سىلكىپ ۋە

بوينىنى سوزغىنىچە تېخىمۇ تېز چېپىشقا باشلىدى. ئاتلىق گۋاردىيىچىلەر ئۆتۈپ كېتىشى بىلەن تەڭ، روستوۋ ئۇلارنىڭ "ئۇررا!" دەپ ۋاقىرىغان ئاۋازلىرىنى ئاڭلىدى ۋە ئارقىسىغا قايرىلىپ قاراپ، بۇلارنىڭ ئالدىنقى سەپلىرىنىڭ قىزىل پاگون تاقىۋالغان يات ئاتلىق-لار، ئېھتىمال فرانسۇز ئاتلىقلىرى بىلەن قوشۇلۇپ كەتكەنلىگىنى كۆردى. شۇنىڭدىن كېيىن نىمە بولغانلىغىنى كۆرەلمىدى، چۈنكى، شۇنىڭدىن كېيىن دەرھال نەدىدۇ بىر ياقىدىن زەمبىرەكلەر گۈمبۈرلەپ ئېتىلىشقا باشلىدى ۋە ھەممە تەرەپنى ئىس قاپلاپ كەتتى.

ئاتلىق گۋاردىيىچىلەر ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىپ، تۈتۈن ئىچىدە كۆزدىن غايىپ بولغان شۇ ئەسنادا، روستوۋ شۇلارنىڭ ئارقىسىدىن چاپايىمۇ، ياكى يولۇمغا كېتىۋېرەيمۇ، دەپ دىلىغۇل بولۇپ قالدى. بۇ ئاتلىق گۋاردىيىچىلەرنىڭ شۇنداق پارلاق ھۇجۇمى بولغان ئىدىكى، ئۇنىڭدىن فرانسۇزلارنىڭ ئۆزىمۇ ھەيران قالغان ئىدى. روستوۋ ئۆزىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كەتكەن مۇشۇنچە زور كېلىشكەن كىشىلەردىن، قىممەت باھا ئاتلارنى مىنگەن شۇنچە دۆلەتمەن كىشىلەر ۋە يىگىتلىرىدىن، ئەپتىسەر ۋە ئۆگەنچۈك ئەپتىسەرلەردىن ھۇجۇمدىن كېيىن پەقەت ئون سەككىزلا ئادەم قالغانلىغىنى كېيىنرەك ئاڭلىغاندا، يۈرىكى سىقىلىپ كەتتى.

"بۇلارغا ھەۋەسلىنىپ نىمە قىلاي، جەڭ قىلىش مېنىڭدىن قاچمايدۇ، مەن ئېھتىمال پادىشانى كۆرەرمەن!" — دىدى روستوۋ ئىچىدە ۋە ئېتىنى چاپتۇرۇپ ئۆز يولىغا كەتتى.

گۋاردىيىچى پىيادە ئەسكەرلەر تۇرغان يەرگە يېتىپ كەلگەندە، روستوۋ بۇلارنىڭ ئۈستىدىن ۋە يېنىدىن زەمبىرەك ئوقلىرى ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلىغىنى بايقىدى، بۇنى زەمبىرەك ئوقلىرىنىڭ ئاۋازىدىن

كۆرە، كۆپرەك ئەسكەرلەرنىڭ تەشۋىشكە چۈشۈپ قالغانلىغىدىن ۋە ئەپتسەرلەر ئۆزلىرىنى غەيرى تەبىئى رەۋىشتە مەردانە تۇتۇشقا ھەركەت قىلىشلىرىدىن بىلدى.

روستوۋ بىر گۋاردىيىچى پىيادە ئەسكەرلەر پولكى لىنىيىسىنىڭ ئارقىسىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، كىمدۇ بىرسى ئۇنىڭ ئېتىنى ئاتاپ چاقىردى.

— روستوۋ!

— نىمە؟ — دېدى ئۇ بىرسىنى تونۇماي.

— قانداق، بىز بىرىنچى لىنىيىگە چۈشۈپ قالدۇق! بىزنىڭ پولكىمىز ھۇجۇمغا ئاتلاندى! — دېدى بىرسى جەڭنى بىرىنچى قېتىم كۆرگەن ياش يىگىتلەردە بولىدىغان خۇشبەخت تەبەسسۇم بىلەن كۈلۈمسىرەپ.

روستوۋ توختاپ قالدى.

— مۇنداق دېگىنە! — دېدى ئۇ، — خوش، نىمە بولدى.

— بىز دۈشمەنلەرنى ئۇلاقتۇرۇپ تاشلىدۇق! — دېدى بىرسى خوشاللىق بىلەن ئاغزى ئېچىلىپ، — كۆز ئالدىڭغا كەلتۈرەلمەن؟ شۇنىڭ بىلەن بىرسى پوزىتسىيىنى ئىشغال قىلغان گۋاردىيىنىڭ ئالدىدىن قانداق قىلىپ قوشۇن چىقىپ قالغانلىغىنى، گۋاردىيە بۇنى ئاۋستىرىيىلىكلەر دەپ ئويلىغانلىغىنى ۋە كېيىن توساتتىن بۇ قوشۇننىڭ زەھىرەك ئېتىشىدىن ئۆزىنىڭ بىرىنچى لىنىيىدە تۇرغانلىغىنى بىلىپ، جەڭ باشلاشقا مەجبۇر بولۇپ قالغانلىغىنى سۆزلەپ بەردى، روستوۋ بىرسىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ بولمايلا ئېتىنى "چۇ!" دەپ كەتتى.

— قاياققا كېتىۋاتسەن؟ — دېدى بىرسى.

— بىر تاپشۇرۇق بىلەن ئالى ھەزرەتلىرىنىڭ ھوزۇرىغا.
— ئۇ كىشى ئەنە ئۇ يەردە! — دىدى بوردس روستوۋنىڭ "ئالى ھەزرەت" دىگىنى قۇلىغىغا "جانابى ئالىلىرى" دەپ ئاڭلىنىپ.
ئۇ روستوۋغا يۈز قەدەم نېرىدىراق بېشىغا دۇبۇلغا، ئۈستىگە ئاتلىق گۋاردىيىچى فورمىلىق كىيىم كىيگەن، يەلكىلىرى كۆتىرىلىپ تۇرغان، قاپىغىنى سېلىپ، رەڭگى-رۇخسارى ئۆچكەن، ئاق كىيىملىك ئاۋستىرىيە ئەپتسەرىگە بىر نىمە دەپ ۋاقىراۋاتقان ئۇلۇغ كىنەزنى كۆرسەتتى.

— بۇ كىشى ئۇلۇغ كىنەز ئىكەنغۇ، مەن باش قوماندان ياكى پادىشانى ئىزلەپ يۈرىمەن، — دىدى روستوۋ ۋە ئېتىنى "چۇ!" دەپ كەتمەكچى بولدى.

— گراف، گراف! — دەپ توۋلىدى بوردسقا ئوخشاش كەيپى چاغ بېرگ نېرىقى تەرەپتىن يۈگرەپ كېلىۋېتىپ، — گراف، مېنىڭ ئوڭ قولۇم يارىدار بولدى (ئۇ قول ياغلىغى بىلەن باغلانغان ۋە قانغا بويالغان قولنى كۆرسەتتى) ۋە شۇنداق بولسىمۇ فۇرونتتا قالدىم. گراف، قىلىچنى سول قولۇم بىلەن تۇتمەن: بىزنىڭ پۈتۈن ئەۋلادىمىز — خون بېرگىلار ھەممىسىمۇ رىتسار ئىدى، گراف.
بېرگ يەنە بىر نىمىلەرنى دىدى — يۇ، لېكىن روستوۋ ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سالماي يۈرۈپ كەتتى.

روستوۋ گۋاردىيە يېنىدىن ۋە بوش جايدىن ئۆتۈپ، ئاتلىق گۋاردىيىچىلەرنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچراپ قالغاندەك يەنە بىرىنچى لىنىيىگە چىقىپ قېلىشتىن قورقۇپ، قاسۇر-قۇسۇر مىلتىق ۋە گۈم-بۈرلىگەن زەمبىرەك ئاۋازلىرى چىقىۋاتقان جايلارنى چەتلەپ، ئارقا سەپ لىنىيىسىنى بويلاپ كەتتى، ئۇ ئۇشتۇمتۇت ئۆزىنىڭ ئالدىدىن

ۋە قوشۇنلىرىمىزنىڭ ئارقا تەرىپىدىن، يەنى دۈشمەن بولۇشىغا ھىچ كۆز يەتمىگەن يېقىن يەردىن مىللىتىق ئاۋازلىرى چىققانلىغىنى ئاڭلىدى.

— بۇ نىمە بولۇشى مۇمكىن؟ — دىدى روستوۋ ئىچىدە، — قوشۇن-لىرىمىزنىڭ ئارقا تەرىپىدە دۈشمەن نىمە قىلىپ يۈرۈپتۇ؟ ھىچ مۇمكىن ئەمەس، — دىدى روستوۋ ۋە ئۆزىنىڭ جېنى، جەڭنىڭ يامان ئاقىۋىتى كۆزىگە كۆرۈنۈپ ۋەھىمىگە چۈشتى، — نىمە بولسا بولسۇن، بىراق، — دىدى ئىچىدە، — ئەمدى چەتلىپ يۈرۈشنىڭ ھاجىتى يوق، باش قوماندانى مۇشۇ ئەتراپتىن ئىزلىشىم كېرەك ۋە ئەگەر ھەممە ئىش قولىدىن كەتكەن بولسا، شۇنىڭ بىلەن بىللە مېنىڭ ئىشىمىمۇ تامام.

روستوۋ تۈرلۈك تۈمەن قوشۇنلار بېسىپ ئۆتكەن پىراتىس يېزى-سىنىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى جايلارغا يېقىن بارغانسېرى كۆڭلىگە كەلگەن ھېلىقى يامان خىياللار ئەمەلدە كۆرۈنۈشكە باشلىدى.
روستوۋ بىر-بىرىگە قوشۇلۇپ ئالمان-تالمان بولغان ھالدا يولنى كېسىپ ئۆتۈپ يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان رۇس ۋە ئاۋستىرىيە ئەسكەرلىرىگە يېقىنلاشقاندا:

— بۇ نىمە گەپ؟ نىمە گەپ؟ كىمگە قارىتىپ ئوق ئېتىۋاتىدۇ؟
كىم ئېتىۋاتىدۇ؟ — دەپ سورىدى.
روستوۋغا ئوخشاش قانداق ھادىسە يۈز بەرگەنلىكىنى بىلەلمى-گەن ۋە قېچىپ كېلىۋاتقان ئەسكەرلەر، رۇس، نېمىس ۋە چېخ تىلىدا:

— كىم بىلسۇن! ھەممىنى قىرىپ تاشلىدى! ھازىر ھەممە ئىش تۈگىدى دەپ جاۋاب بېرىشەتتى.

— ئۇر نېمىسلارنى! — دەپ ۋاقتىدى بىرسى.

— ئۆلسۇن ھەي، بۇ خىيانەتكارلار!

— Zum Henker diese Russen...! (بالاغا ئۇچرىسسۇن بۇ

رۇسلار!) — دەپ غۇدۇڭشىدى نېمىس.

يولدا بىر قانچە يارىدارلار كېتىپ باراقتى. تىللاشلار، ھاي-ھۇي ۋاقتراشلار، نالە قىلىش ئاۋازلىرى ئومۇمى بىر ئاۋازغا قوشۇلۇپ كەتكەن ئىدى. ئېتىشىش جىمىپ قالدى ۋە كېيىن روستوۋ بىلگەندەك، رۇس ۋە ئاۋستىرىيە ئەسكەرلىرى بىر بىرىگە ئوق ئېتىشقان ئىكەن.

— ئاپلا، خۇدا ئۇردى! بۇ نىمە دىگەن گەپ؟ — دەيتتى روستوۋ ئىچىدە، — بۇ يەرگە پادىشا ھازىر كېلىپ قېلىپ، ئۇلارنى كۆرۈپ قالسا نىمە بولىدۇ!... ياق، بۇ پەقەت بىر قانچە ئەبلەختىن چىقىۋاتقان گەپ. بۇلار ئۆتۈپ كېتىدۇ، ھىچۋەقەسى يوق، ئۇنداق بولۇش مۇمكىن ئەمەس، — دىدى ئىچىدە روستوۋ، — لېكىن بۇ يەردىن تېزراق، تېزراق ئۆتۈپ كېتىش كېرەك.

مەغلۇبىيەت ۋە ئەسكەرلەرنىڭ قېچىشلىرى توغرىسىدىكى پىكىر روستوۋنىڭ خىيالغىمۇ كەلمەيتتى. ئۇ گەرچە پراتسېن ئىگىزلىگىدە، باش قومانداننى ئىزلەش لازىم بولغان جايدا فرانسۇز زەمبىرەكلىرى ۋە قوشۇنلىرىنى كۆرۈپ تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن بۇنىڭغا ئىشەنگۈسى كەلمەيتتى.

18

روستوۋ كۇتۇزوۋ بىلەن پادىشانى پراتسېن يېزىسى ئەتراپىدىن

ئىزلىشى كېرەك ئىدى. بىراق، بۇ يەردە ئۇلار بۇ ياقتا تۇرسۇن،
ھەتتا بىرەر باشلىقمۇ يوق، پەقەت ئالمان-تالمان بولۇپ كەتكەن
خىلمۇ-خىل ھەربى كىشىلەر تۈركۈملىرىلا بار ئىدى، خالاس.
روستوۋ بۇ ئالمان-تالمان بولۇپ كەتكەن كىشىلەر تۈركۈملىرىدىن
تېزراق ئۆتۈپ كېتىش ئۈچۈن، ھېرىپ كەتكەن ئېتىنى قوغلايتتى،
لېكىن ئالغا يۈرگەنسېرى شۇنچە چېچىلىپ كەتكەن ئەسكەرلەرگە
ئۇچرايتتى. ئۇ چوڭ يولغا چىقتى، يول ھەر خىل كۆلەسكە، ئىزۋاش
ھارۋىلار، يارىدار بولغان ۋە يارىدار بولمىغان ھەر خىل رۇس ۋە
ئاۋستىرىيە ئەسكەرلىرى بىلەن تولۇپ كەتكەن ئىدى. بۇلار پىراتسېن
ئىگىزلىگىگە ئورنىتىلغان فرانسۇز زەمبىرەكلىرىدىن ئېتىلىۋاتقان
ئوقلار ئاستىدا ۋاڭ-چۇڭ قىلىشىپ، ئالمان-تالمان قىمىرلىشىپ
يۈرەتتى.

— پادىشا نەدە؟ كۈتۈزۈۋچۇ؟ — دەپ سورايىتتى روستوۋ توختى-
تىۋالغان ھەر بىر كىشىسىدىن، لېكىن ھېچكىمدىن جاۋاپ
ئالمايتتى.

ئەڭ ئاخىرىدا، بىر ئەسكەرنى ياقىسىدىن تۇتۇۋېلىپ سۇئالغا
جاۋاپ بېرىشكە مەجبۇر قىلدى.

— ھەي، بۇرادەر! ئۇلار ھەممىسى ئاللىقاچان قېچىپ كەت-
كەن! — دېدى ئەسكەر نىمە ئۈچۈندۇ كۈلۈپ ۋە ياقىسىنى ئۇنىڭ
قولدىن بوشتىپ.

بۇ ئەسكەر مەس بولسا كېرەك. روستوۋ ئۇنى قويۇپ بېرىپ، بىر
كاتتا ئادەمنىڭ مۇلازىمى ياكى ئاتچىنىڭ ئېتىنى توختاتتى-دە،
ئۇنىڭدىن سوراشقا باشلىدى. مۇلازىم روستوۋغا بۇنىڭدىن بىر سائەت
بۇرۇن پادىشانى شۇ يولدىن ھارۋىدا ناھايىتى تېز ئېلىپ ئۆتتى،

پادشا ئېغىر يارىدار بولغان، دەپ جاۋاپ بەردى.

— بولمىغان گەپ، — دىدى روستوۋ، — باشقا بىرەر ئادەمدۇ.
— ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم، — دىدى مۇلازىم ئۆزىگە ئىشەن-
گەن ھالدا ئىلجىيىپ تۇرۇپ، — شۇنچە يۈرۈپ پادشانى تونۇم-
سام: پېتربورگدا نەچچە قېتىم يۈزمۇ-يۈز كېلىپ كۆرگەنمەن. رەڭگى
ناھايىتى ئۆچكەن پېتى ھارۋىدا ئولتۇرۇپتۇ، تۆت قارات قوشۇل-
غان ھارۋا ئالدىمىزدىن تاراقلىغان پېتى ئۆتۈپ كەتتى: شۇنچە
زامانلار يۈرۈپ پادشانىڭ ئاتلىرىنىمۇ، ئىلىيە ئىلىچنىمۇ تونۇمسام؛
پوچتىكەش ئىلىيە پادشادىن باشقا ئادەمنى ئېلىپ يۈرمىسە كېرەك.
روستوۋ ئۇنىڭ ئېتىنى قويۇپ بېرىپ، يولىنى داۋام قىلماقچى
بولغان ئىدى، يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقان بىر يارىدار ئەپتىسەر
ئۇنىڭغا مۇراجىئەت قىلدى.

— ھە، سىزگە كىم كېرەك؟ — دەپ سورىدى ئەپتىسەر، — باش
قوماندان كېرەكمۇ؟ بىزنىڭ پولكتا كۆكرىگىگە توپ ئوقى تېگىپ
ئۆلدى.

— ئۆلمىدى، يارىدار بولدى، — دەپ تۈزەتتى باشقا بىر
ئەپتىسەر.

— كىم، كۈتۈزۈۋمۇ؟ — دەپ سورىدى روستوۋ.

— كۈتۈزۈۋ ئەمەس، ھە، ئېتى نىمە ئىدى، بەربىر، تىرىك
ئادەم ئاز قالدى. ئەنە، يۈرۈڭ، ئاۋۇ يېزىغا بېرىڭ، ھەممە باش-
لىقلار شۇ يەردە يىغىلغان، — دىدى بۇ ئەپتىسەر ۋە گوستىپېردايىك
يېزىسىنى كۆرسىتىپ قويۇپ ئۆتۈپ كەتتى.

روستوۋ ھازىر كىمنىڭ ئالدىغا ۋە نىمە ئۈچۈن كېتىۋاتقانلىغىنى
بىلمەي ئاستا يۈرەتتى. پادشا يارىدار بولغان، جەڭدە ئۆلتۈرۈ-

ۋەتكەن. ئەمدى بۇنىڭغا ئىشەنمەي ئىلاجى يوق ئىدى. روستوۋ كىشىلەر كۆرسەتكەن ۋە يىراقتىن مۇنارسى بىلەن چېركاۋى كۆرۈ-
نۇپ تۇرغان يېزا تەرەپكە قاراپ كەتتى. ئەمدى ئالدىراپ نىمە
قىلاتتى؟ پادىشا بىلەن كۈتۈزۈۋ يارىدار بولمىغان ۋە ئۆلمىگەن
تەقدىردىمۇ، روستوۋ ئەمدى بېرىپ كۈتۈزۈۋغا ياكى پادىشاغا نىمە
دېيىشى مۇمكىن ئىدى؟

— ھەي، تۆرەم، مانا بۇ يول بىلەن يۈرۈڭ؛ ئۇ يولدا يۈرسىڭىز
ئوق يەيسىز، — دەپ ۋاقىردى ئەسكەر، — ئۇ يولدا ئوق يەيسىز.
— ھەي! نىمە دەۋاتسەن ئۆزەڭ! — دىدى باشقا بىر ئەسكەر، —
بۇ يول بىلەن قاياقتا بارىدۇ؟ مانا بۇ يول يېقىن.
روستوۋ بىر ئاز ئويلىنىپ قالدى. — دە، كېيىن بۇلار ئوق يەيسەن
دىگەن يولدىن كەتتى.

— ئەمدى بەربىر! پادىشا يارىدار بولغاندىن كېيىن مەن ئۆزەمنى
ئېھتىيات قىلىپ نىمە قىلىمەن؟ — دەپ ئويلايتتى روستوۋ، ئۇ
پراتسېن يېنىدىن قېچىپ كەلگەنلەرنىڭ تولىسى ھالاك بولغان شۇ
مەيدانغا چىقتى. فرانسۇزلار بۇ جايىنى تېخى ئىشغال قىلمىغان،
ئۆلمەي قالغان ۋە يارىدار بولغان رۇسلار ئاللىقاچان بۇ جايىدىن
كەتكەن ئىدى. ھەر يەر-ھەر يەردە ئون، ئون بەشتىن ئۆلۈك ۋە
يارىدارلار خۇددى ھەيدەلگەن ئېتىزلار دىكى پىچان باغلىرىدەك ياتاتتى.
يارىدارلار ئىككىدىن-ئۈچتىن بولۇپ بىرلىكتە ئۆمىلىشەتتى ۋە
بۇلارنىڭ قۇلاققا ناھايىتى يامان كىرىدىغان، بەزىدە روستوۋغا ساختا
تۇيۇلغان دات-پەرياتلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. روستوۋنى دەھشەت
باستى، ئۇ ئازاپ چېكىۋاتقان بۇ كىشىلەرنى كۆرمەسلىك ئۈچۈن
ئېتىنى قويۇپ بەردى. ئۇ ئۆز جېنىدىن ئەمەس، بەلكى ئۆزى

ئۈچۈن زۆرۈر بولغان مەرتلىگىدىن قورقاتتى، چۈنكى، ئۇ بۇ بەخت-
سىزلەرنىڭ مەنزىرىسىنى كۆرگىنىدە يۈرىگىنىڭ چىداپ تۇرالماسلىق-
غىنى بىلەتتى.

ئۆلۈك ۋە يارىدارلار بىلەن تولۇپ كەتكەن بۇ مەيداندا بىرەر مۇ-
تىرىك ئادەم قالمىغانلىغى ئۈچۈن، ئوق ئېتىشىنى توختاتقان
فرانسۇزلار بۇ يەردە كېتىۋاتقان ئادىۋانتىنى كۆرۈش بىلەن تەڭ
ئۇنىڭغا زەمبىرىگىنى توغرىلىدى - دە، بىر قانچە پاي ئوق ئاتتى.
ئوقلارنىڭ دەھشەت سېلىپ گۈمبۈرلەپ ئۆتۈشىدىن ۋە ئەتراپتىكى
ئۆلۈكلەردىن ھاسىل بولغان ھىسسىيات بىر بىرىگە قوشۇلۇپ،
روستوۋدا ۋەھىمىلىك بىر تەسىرات تۇغدۇردى ۋە كۆڭلى بۇزۇلۇپ
كەتتى. ئانىسىنىڭ ئاخىرقى خېتى يادىغا كەلدى. "ئەگەر ئانام
مېنى شۇ مەيداندا كۆرسە، دۈشمەن ماڭا قارىتىپ ئوق ئېتىۋاتقان-
لىغىنى بىلسە قانداق ئەھۋالغا چۈشۈپ قالاتتىكىن؟" - دەپ
ئويلايتتى روستوۋ.

گوستىپېردايىك يېزىسىدا جەڭ مەيدانىدىن چېكىنىپ كەلگەن
قالايمىقان رۇس قوشۇنلىرى گەرچە بىر بىرىگە ئارىلىشىپ كەتكەن
بولسىمۇ، ئەمما بىر ئاز تەرتىپلىك ئىدى. بۇ يەرگە فرانسۇزلارنىڭ
توپ ئوقلىرى يەتمەيتتى، مىلتىق ئاۋازلىرىمۇ ناھايىتى ئۇزاقتىن
ئېتىلىۋاتقان دەك تۇيۇلاتتى. بۇ يەردىكى كىشىلەرنىڭ ھەممىسى
جەڭدە ئۆتتۈرۈپ قويغانلىغىنى ئوچۇق كۆرۈپ تۇرۇشاتتى ۋە
شۇنداق دېيىشەتتى. روستوۋ كىمدىن سورىمىسۇن، ھېچكىم نە
پادىشانىڭ نەدىلىگىنى ۋە نە كۈتۈزۈۋىنىڭ نەدىلىگىنىمۇ ئېيتىپ
بېرەلمەيتتى. بەزىلەر پادىشانىڭ يارىدار بولغانلىغى توغرىسىدىكى
مىش-مىش گەپلەرنى راست دېيىشەتتى، بەزىلەر بولسا: ياق، بۇ

يالغان، ھارۋىدا قېچىپ كەلگەن پادىشا ئەمەس، بەلكى ئوردا
مارشالى گراف تولستوي، ئۇ پادىشانىڭ باشقا مۇلازىملىرى بىلەن
بىرلىكتە ئۇرۇش مەيدانىغا بېرىپ قورقۇپ، رەڭگى ئۆچۈپ قاپتىشىدا
پادىشانىڭ ھارۋىسىغا چۈشۈپ ئارقىسىغا قايتقان، بۇ مىش-مىش
گەپ شۇنىڭ بىلەن تارقالغان دەپ چۈشەندۈرەتتى. بىر ئەپتىسەر
روستوۋغا يېزىنىڭ سول تەرىپىدە چوڭ باشلىقلاردىن بىرىنى كۆر-
دۈم، دىدى. روستوۋ شۇ تەرەپكە قاراپ كەتتى، بۇنىڭدىن مەقسەت،
بىرەر كىشىنى ئىزلەپ تېپىش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئۆزىگە ئۆزى
تەسەللى بېرىش ئىدى. روستوۋ ئۈچ چاقىرىمچە يۈرۈپ، رۇس
قوشۇنلىرىنىڭ ئاخىرقى قىسمىدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ئەتراپى
ئېرىق بىلەن قورشالغان كۆكتاتلىق ئالدىدا ئېرىق بويىدا تۇرغان
ئىككى ئاتلىقنى كۆرۈپ قالدى. شىلەپسىگە ئاق پەر تاقىۋالغان
بىرسى نىمە ئۈچۈندۇ روستوۋغا تونۇشتەك كۆرۈنىدى؛ چىرايلىق
جىرەن ئات مىنگەن (بۇ ئات روستوۋغا تونۇشتەك كۆرۈنىدى) تونۇش
ئەمەس يەنە بىرسى ئېرىققا يېقىن كېلىپ، ئېتىنى دېۋىتكۈچ بىلەن
نىقتىدى ۋە چۈلۋۈرىنى قويۇپ بېرىپ، ئېرىقتىن كۆكتاتلىققا
سەكرەپ ئۆتتى. ئاتنىڭ ئارقا پۇتى ئېرىق بويىدىكى توپىنى چېچە-
ۋەتتى. ئۇ ئاتنىڭ بېشىنى بۇراپ، ئېرىقتىن سەكرەپ يەنە بۇ
تەرەپكە ئۆتتى ۋە ئېرىقتىن ئۆتۈشنى تەكلىپ قىلغان بولسا كېرەك،
ئاق پەر تاقىۋالغان ئاتلىققا ھۆرمەت بىلەن مۇراجىئەت قىلدى.
روستوۋغا تونۇشتەك كۆرۈنگەن ۋە ئۇنىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلغان
بۇ ئاتلىق باش ۋە قول ھەركىتى بىلەن ئۇنىڭ تەكلىۋىنى رەت
قىلدى. روستوۋ مانا شۇ ھەركەتتىن دەرھال بۇ ئادەم ئۆزىنىڭ
ماتەم تۇتۇپ يۈرگەن جانىجان پادىشاسى ئىكەنلىگىنى توندى.

— ياق، بۇ پادىشا بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، پادىشا ئۆزى يالغۇز بۇ دالدا نىمە قىلىدۇ، — دەپ ئويلىدى روستوۋ. شۇ پەيت ئالېكساندر ئارقىسىغا قايرىلىپ قارىدى ۋە روستوۋ ئۆزىنىڭ كۆز ئالدىدىن ھېچقاچان كەتمىگەن سۆيۈملۈك ئالامەتلەرنى كۆردى. پادىشانىڭ رەڭگى ئۆچكەن، مەڭزى ئىچىگە تارتىلغان، كۆزلىرى ئىچىگە پاتقان ئىدى؛ لېكىن ئۇنىڭ چىرايىدا تېخىمۇ گۈزەللىك ۋە مۇلايىملىق بار ئىدى. روستوۋ پادىشانىڭ يارىدار بولغانلىغى ھەق-قىدىكى مىش-مىش گەپلەرنىڭ يالغان بولۇپ چىققانلىغىغا ئىشەنچ ھاسىل قىلغانلىغى ئۈچۈن ناھايىتى خۇرسەن ئىدى. ئۇ پادىشانى كۆرگەنلىكى ئۈچۈن سۆيۈنۈپ كەتتى. ئۇ پادىشاغا مۇراجىئەت قىلالايدىغانلىغىنى، ھەتتا بىۋاسىتە مۇراجىئەت قىلىپ دولگورۇكوۋ بەرگەن تاپشۇرۇقنى ئېيتىشى كېرەكلىكىنى بىلەتتى.

خۇددى ئاشىق بولۇپ قالغان يىگىت مەشۇقى بىلەن ئۇچىرد-شىش ئۈچۈن كۈتۈپ كەلگەن پەيت يېتىپ كېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن يالغۇز قالغاندا كېچىلىرى ئويلىغان گەپلىرىنى ئېيتالماي تىترەپ، تىلى تۇتۇلۇپ قالغان ۋە گۇيا بىراۋدىن ياردەم كۈتكەندەك كۆزلىرى چەكچىيىپ ئەتراپقا قارىغان ياكى شۇ گەپلەرنى كېيىنگە قالدۇرۇش ئۈچۈن قېچىش پېيىگە چۈشكەنگە ئوخشاش، روستوۋمۇ ھازىر دۇنيادا بىردىن-بىر ئارزۇسىغا ئېرىشكەندىن كېيىن، پادىشانىڭ ئالدىغا قانداق بېرىشنى بىلەلمەي قالدى ۋە ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىش نىمە ئۈچۈن ئوڭايىسىز، نىمە ئۈچۈن ئەدەپلىك ئەمەس ۋە نىمە ئۈچۈن مۇمكىن ئەمەسلىكى توغرىسىدا بېشىغا مىڭ خىل پىكىر-مۇلاھىزىلەر كەلدى.

”بۇ قانداق بولغىنى! مەن خۇددى ئۇنىڭ يالغۇزلىغىنى ۋە

قايغۇغا قالغانلىغىنى كۆرۈپ، ئەمدى ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىشقا پەيت كەلدى دەپ خوشال بولۇپ كېتىۋاتقاندا كەمەن. بۇ قايغۇلۇق مەنۇت-لاردا تونۇش بولمىغان ئادەمنىڭ ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىشى ئۇنىڭغا مالال كېلەر ۋە ئېغىر تۇيۇلار؛ ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇنىڭغا يەنە نەمە-نەمۇ دەيمەن، ئۇنىڭغا بىر قارىغىنىمدا يۈرىگىم قېتىپ قېلىپ، ئاغزىم قۇرۇپ كېتىۋاتسا؟“ پادىشاغا مۇراجىئەت قىلغاندا ئېيتماقچى بولۇپ ئويلاپ قويغان سان-ساناقسىز گەپلىرىنىڭ بىرەرسىمۇ ھازىر ئېسىگە كەلمەيتتى. ئۇ گەپلەر تامامەن باشقا شارائىتتا، كۆپرەك غەلبە ۋە تەنتەنە پەيتىدە، خۇسۇسەن يارىدار بولۇپ ئۆلۈم ئالدىدا ياتقان چاغدا، پادىشا ئۇنىڭغا قەھرىمانلارچە ئىش كۆرسەتكەنلىكى ئۈچۈن تەشەككۈر بىلدۈرگەن پەيتتە، ئەمەلدە كۆرسەتكەن ئۆز ساداقىتىنى جان ئۈزۈۋېتىپ ئۇنىڭغا ئىزھار قىلىدىغان چاغدا ئېيتىشقا مۆلچەرلىگەن گەپلەر ئىدى.

”ھازىر كەچ سائەت ئۈچتىن ئۆتكەن ۋە جەڭدە ئۆتتۈرۈپ قويغان چاغدا، ئوڭ قاناتنىڭ جەڭگە كىرىش-كىرمەسلىكى توغرىدا پادىشادىن قانداق قىلىپ بۇيرۇق سورايمەن؟ ياق، چوقۇم ئۇنىڭ ئالدىغا پارماسلىغىم كېرەك، ئۇنىڭ ئوي-پىكىرىنى چاچماس-لىغىم كېرەك. ئۇنىڭ ماڭا ھومىيىپ قارىغىنى ياكى مېنىڭ ھەققىمدە يارىماس پىكىرگە كەلگىنىدىن كۆرە، مېنىڭ مىڭ قېتىم ئۆلگىنىم ئەۋزەل“، - دېگەن قارارغا كەلدى. روستوۋ ۋە مەيۇس ھەم نائۇمىت بولۇپ، ھامان شۇ يەردە نەمە قىلىشنى بىلمەي تۇرۇپ قالغان پادىشاغا توختىماي قاراپ ئېتىنىڭ بېشىنى بۇرىدى.

روستوۋ مۇشۇ پىكىر-خىياللارنى قىلىپ، مەيۇس ھالدا پادىشا ئالدىدىن كېتىۋاتقىنىدا، كاپىتان فون تول ئۇشتۇمتۇت دەل شۇ

جايغا كېلىپ قالدى - دە، پادىشانى كۆرۈپ توپ - توغرا ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى ۋە ئۇنى ئاتتىن چۈشۈرۈپ، ئېرىقتىن ئۆتكۈزۈپ قويدى. پادىشا دەم ئالماقچى بولۇپ ۋە ئۆزىنى بتاپ ھىس قىلىپ، ئالما دەرىخىنىڭ تېگىدە ئولتۇردى، تول ئۇنىڭ يېنىدا تىك تۇرۇپ قالدى. روستوۋ ئۇزاقتىن خون تولنىڭ پادىشاغا نىمە توغرىسىدەدۇ ئۇزاق ۋاقىت ۋە زوق بىلەن گەپ قىلىۋاتقانلىغىنى، پادىشا يىغلاۋات - قان بولسا كېرەك، قولى بىلەن يۈزىنى توساپ، تولنىڭ قولىنى سىققانلىغىنى كۆردى - دە، ئۇنىڭ يېنىغا بارمىغانلىغى ئۈچۈن ھەسەت قىلدى ۋە پۇشايمان ئەيلدى.

— ئۇنىڭ ئورنىدا مەنمۇ شۇنداق قىلالايتتىم! — دىدى روستوۋ ئىچىدە ۋە پادىشانىڭ ھالىغا يىغلىغۇدەك بولۇپ، قاياققا ۋە نىمە ئۈچۈن كېتىۋاتقانلىغىنىمۇ پەھلىمەي، تامامەن ئۈمىتسىز ھالدا يولىنى داۋام قىلدى.

روستوۋ ئۆزىنىڭ ئاجىزلىغى ۋە قايغۇسىغا سەۋەپ بولغانلىغىنى سەزگەنلىكى ئۈچۈن، ئۈمىتسىزلىكى تېخىمۇ كۈچىيىپ كەتتى. ئۇ پادىشانىڭ ئالدىغا بېرىشى مۇمكىن..... مۇمكىنلىكىگە ئەمەس، بەلكى بېرىشى كېرەك ئىدى. بۇ ئۆزىنىڭ پادىشاغا بولغان ساداقى - تىنى كۆرسىتىش ئۈچۈن بىردىن - بىر پەيت ئىدى. ئۇ بۇ پەيتتىن پايدىلانمىدى..... ”بۇ مېنىڭ نىمە قىلغىنىم؟ — دەيتتى ئىچىدە. ئۇ ئېتىنىڭ بېشىنى بۇراپ، يەنە ھېلىقى پادىشا تۇرغان يەرگە قاراپ چېپىپ كەتتى؛ بىراق، ئەمدى ئېردىق بويىدا ھىچكىم يوق ئىدى. پەقەت بىرنەچچە يۈك - تاق ھارۋىلىرى ئۆتمەكتە ئىدى. روستوۋ بىر ھارۋىكەشتىن كۈتۈزۈۋ ئىشتابى شۇ ھارۋىلار كېتىۋاتقان يېزىغا يېقىن يەردە ئىكەنلىكىنى بىلدى. روستوۋ شۇلارنىڭ ئارقىسىدىن كەتتى.

ئالدىدا كۈتۈزۈۋىنىڭ ئاتچىسى يوپۇق يېپىلغان ئاتنى يېتىلەپ
كېتىۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ھارۋا، ھارۋىدىن كېيىن ئاياقلىرى
ئەگرى، بېشىغا ئۇچى ئۇچلۇق شەپكە، ئۇچىسىغا جۇۋا كىيىۋالغان
خىزمەتكار بوۋاي يۈرۈپ كېتىۋاتاتتى.

— تىت، ھەي تىت! — دىدى ئاتچى.

— نىمە دەيسەن؟ — دىدى بوۋاي ئېتىۋار قىلماي.

— تىت، كەل، ساقلىمىنى تىت.

— بارە ئەخمەق، تۇفى! — دىدى بوۋاي خاپا بولۇپ تۈكۈرۈپ.

بۇلار بىرمۇنچە ۋاقىت جىم يۈرۈشتى. كېيىن يەنە ھېلىقى چاخچاق
تەكرارلاندى.

كەچقۇرۇن سائەت بەشلەردە ھەممە پونكىتلاردا جەڭ ئۇتقۇزۇلغان
ئىدى. يۈزدىن ئارتۇق توپ-زەمبىرەك فرانسۇزلارنىڭ قولىغا
چۈشتى.

پىژېمىشېۋسكى ئۆز كورپۇسى بىلەن تەسلىم بولغان ئىدى. باشقا
كولونىلار بولسا ئادەملىرىنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەگىنى دىگۈدەك
يوقىتىپ، ئارىلاش-قۇرىلاش بولۇپ، تەرتىپسىز ھالدا چېكىنمەكتە
ئىدى.

لانژېرون ۋە دوختوروۋ قوشۇنلىرىنىڭ قالدۇقلىرى ئائۇگېست
يېزىسىنىڭ ئەتراپىدىكى كۆللەرنىڭ توغانلىرى ۋە قىرغاقلىرىدا
ئارىلىشىپ توپلىشىپ ياتاتتى.

پراتسېس ئىگىزلىكلىرىنىڭ يانباغرىغا سان-ساناقسىز توپ-
زەمبىرەكلەرنى ئورنىتىپ، بىزنىڭ چېكىنىۋاتقان قوشۇنلىرىمىزغا
ئېتىۋاتقان فرانسۇز زەمبىرەكلىرىنىڭ گۈمبۈرلىگەن ئاۋازلىرى پەقەت
ئائۇگېست يېزىسىنىڭ ئەتراپىدىكى توغان بېشىدىن تېخى سائەت

ئالتەردە ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

ئارىپەرگاردتا دوختۇروۋ ۋە باشقىلار باتالىيونلىرىنى توپلاپ، بىزنىڭ قوشۇنلىرىمىزنى قوغلاپ كېلىش ئاتقان فرانسىز ئاتلىقلىرى بىلەن ئېتىشماقتا ئىدى. قاراڭغۇ چۈشۈشكە باشلىدى. قالپاق كىيگەن تۈگمەنچى بوۋاي نەۋرىسى بىلەن قارماق سېلىپ، يىللار بويى تىنچ-قىنا بېلىق تۇتۇپ ئۆتكەن ئائۇگېست توغىنى بويىدا؛ پاخماق شەپكە بىلەن كۆك نىمچا كىيگەن موراۋلار يىللار بويى قوش ئاتلىق ھارۋىلىرىغا بۇغداي بېسىپ ۋە ئۇن بېسىپ ئۆتىدىغان شۇ تارغىنا توغان بېشىدا ھازىر ھارۋىلار ۋە توپ-زەمبىرەكلەر ئارىسىدا، ئاتلارنىڭ ئاستىدا، چاقلار ئارىسىدا ئۆلۈم ۋە ھېمىسىدىن قورقۇنچلۇق قىياپەتكە كىرگەن ئادەملەر بىر بىرىنى ئېزىپ، ئۆلۈپ جان ئۈزۈۋاتقان ئادەملەرنى بېسىپ، بىر نەچچە قەدەم بېسىشى بىلەن يەنە شۇلاردەك ئۆلۈشى مۇقەررەر بولغان ھالدا، ئالغا ئۆتۈش ئۈچۈن بىر بىرىنى ئۆلتۈرۈپ، توپلىشىپ، تىقىلىشىپ ياتاتتى.

تىقىلىشىپ ياتقان بۇ ئادەملەر ئۈستىگە ھەر ئون سېكونتتا توپ ئوقى كېلىپ چۈشەتتى، يېرىلىپ ھاۋانى لەرزىگە كەلتۈرەتتى ۋە ئادەملەرنى ئۆلتۈرۈپ، يېقىنراق تۇرغانلارغا قان چاچرىتاتتى. قولغا ئوق تېگىپ يارىدار بولۇپ، ئۆزى پىيادە قالغان دولوخوۋ ئۆز روتسىدىن بولغان (ئۇ ھازىر ئەپتىسەر بولغان ئىدى) ئونچە ئەسكەر ۋە ئۇنىڭ ئاتلىق پولك كاماندېرى پۈتۈن پولك بويىچە قېپقالغان ئادەم ئىدى. ئالامان بۇلارنى توغاننىڭ ئاغزىغا قىستاپ ئېلىپ بېرىپ قويدى ۋە قىستالغىنىچە توختاپ قېلىشتى، چۈنكى، ئالدىدا ئادەملەر توپ ئاستىغا يىقىلغان ئاتنى تارتىشماقتا ئىدى. بىر توپ ئوقى بۇلارنىڭ ئارقىسىغا چۈشۈپ كىمىندۇ ئۆلتۈردى، يەنە

بىرى بولسا ئالدىغا چۈشۈپ، دولوخوۋغا قان چاچراتتى. ئالامان زور بېرىپ ئالغا ئىنتىلدى، سىقىلدى ۋە بىرنەچچە قەدەم يۈرۈپ يەنە توختىدى.

— بۇ يەردىن يۈز قەدەم نېرى كەتسەم ئامان قالارمەن، يەنە ئىككى مىنۇت شۇ يەردە تۇرسام ئۆلەرمەن، — دەپ ئويلايتتى ھەر بىرى.

ئالاماننىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرغان دولوخوۋ ئىككى ئەسكەرنى پۇتلىشىپ يىقىتىۋېتىپ، توغاننىڭ چېتىگە چىقتى ۋە كۆلنىڭ يۈزىنى قاپلاپ كەتكەن تايغاق مۇزدىن يۈگۈرۈپ كەتتى.

— بۇ ياققا يۈر! — دەپ ۋاقىردى ئۇ ئاستىدا چاراسلاپ تۇرغان مۇزدا سەكرەپ يۈگۈرۈپ، — بۇ ياققا يۈر! — دەپ ۋاقىردى زەمبىرەكچىگە قاراپ، — كۆتىرەلەيدۇ!.....

مۇز ئۇنى كۆتىرىپ تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن ئېگىلىپ-پۈكىلىپ چاراسلايتتى، بۇ مۇز توپنى ياكى ئادەملەرنىلا ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ ئۆزىنىلا ئاران كۆتىرىپ، ھازىرلا يېرىلىپ كېتىدىغاندەك تۇراتتى. ئادەملەر مۇزغا چۈشۈشكە جۈرئەت قىلالماي، دولوخوۋغا قاراپ، قىرغاققا تىقىلىشىپ تۇراتتى. توغاننىڭ كىرىش ئاغزىدا ئاتلىق تۇرغان پولك كاماندىرى قولىنى كۆتۈرۈپ دولوخوۋغا بىر نىمە دىمەكچى بولۇپ ئاغزىنى ئۆمەللىگەن ئىدى. شۇ پەيت بىر توپ ئوقى ئالامان ئۈستىدىن شۇنچىلىك پەس ئۇچۇپ ھۇشقۇيتتۇپ ئۆتتىكى، ھەممەيلەن ئېگىشتى. نىمىدۇر شالاپلاپ كەتتى ۋە گېنېرال ئېتى بىلەن يەردىكى قان ئىچىگە يۇمۇلاپ چۈشتى. ھېچكىممۇ گېنېرالغا قارىمىدى، ئۇنى كۆتىرىشىمۇ ئويلىمىدى.

— مۇزغا چۈش، مۇزغا! چۈش مۇزغا! بۇرال! قېنى بول! ئاڭلىد.

مايۋاتامسنا! چۈش! — دەپ ۋاقىراشقا باشلىدى، لېكىن بۇلار نىمە دەۋاتقانلىقىنى ۋە نىمە ئۈچۈن ۋاقىراۋاتقانلىقىنى ئۆزلىرىمۇ بىلمەيتتى.

توغان بېشىغا چىققان كەينىدىكى توپ-زەمبىرەكلەردىن بىرى مۇزغا قاراپ بۇرالىدى. توغان بېشىدا تۇرغان ئەسكەرلەر توپى مۇزلاپ قالغان كۆلگە يۈگۈرۈشۈپ چۈشۈشكە باشلىدى. ئالدىدىكى ئەسكەرلەردىن بىرىنىڭ ئايىغى تېگىدىكى مۇز يېرىلىپ، ئۇنىڭ ئايىغى سۇغا كىرىپ كەتتى؛ ئۇ ئۆزىنى ئوڭلىماقچى بولغان ئىدى، بېلىگىچە چۆكۈپ كەتتى. ئۇنىڭدىن سەل بېرىدىكى ئەسكەرلەر ئىككىلىنىپ قالدى، توپچى ئېتىنى توختاتتى، لېكىن ئارقىسىدىكىلەرنىڭ: “يۈر! نىمىشقا توختاپ قالسەن؟ يۈر! يۈرسەڭچۇ!” دىگەن ئاۋازلىرى يەنىلا ئاڭلىنىپ تۇراتتى. ئالامان ئىچىدىن دات-پەريات ئاڭلاندى. توپ-زەمبىرەك ئەتراپىدىكى ئەسكەرلەر ئاتلىرىنى ئۇرۇپ، قامچىلاپ بۇرماقچى بولۇشاتتى. ئاتلار قىرغاقتىن چۈشتى. ئەسكەرلەرنى ئاران كۆتىرىپ تۇرغان مۇز زور پارچە بولۇپ يېرىلىپ كەتتى ۋە مۇز ئۈستىدە تۇرغان قىرىقچە ئەسكەر بىر بىرىنى شوڭغە-تىپ، ئالدىغا ۋە ئارقىغا ئىنتىلىشكە باشلىدى. توپ ئوقلىرى ھامان بىر تەكشى گۈمبۈرلەپ كېلىپ مۇزغا، سۇغا، كۆپىنچە توغان بېشىدا، كۆلدە ۋە قىرغاققا تۇرغان ئادەملەرنىڭ ئۈستىگە چۈشەتتى.

19

كىنەز ئاندرې بولكونسكى پراتسېن ئىگىزلىگىدە، قولىدا بايراق بىلەن يىقىلغان ھىلىقى جايىدا قانغا مىلىنىپ، ئۆزىمۇ بىلمەي ئاستا-

ئاستا خۇددى بالدەك، ۋاي-ۋايلاپ ئىگراپ ياتاتتى.
كەچقۇرۇن بولغاندا ئىگراشتىن توختىدى ۋە تامامەن جىمىپ
قالدى. ئۇ ھۇشسىزلىقى قانچىلىك داۋام قىلغانلىغىنى ئۆزىمۇ بىل-
مەيتتى. توساتتىن ھۇشغا كەلدى-دە، ئۇ يەنە ئۆزىنىڭ تىرىكلىكىنى
سەزدى ۋە بېشىدا قانداقتۇ ئوت كۆيۈۋاتقاندا قاتتىق ئاغرىقنى
سەزدى.

— مەن شۇ چاققىچە بىلمىگەن ۋە بۈگۈن كۆرگەن شۇ ئىگىز
ئاسمان نەدە؟ — ھۇشغا كەلگەندىن كېيىنكى بىرىنچى پىكرى شۇ
ئىدى، — مەن بۇنداق ئازاپ-ئوقۇبەتنىمۇ شۇ چاققىچە بىلمىگەن
ئىدىم، — دېدى كۆڭلىدە، — شۇنداق، شۇ چاققىچە ھېچنىمىنى
بىلمىگەن ئىكەنمەن، ھېچنىمىنى. بىراق مەن ھازىر نەدە ياتىمەن؟
ئۇ قۇلاق سېلىپ تۇرۇپ، يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقان ئات تۇياق-
لىرىنىڭ دۈپۈرلىگەن تاۋۇشلىرىنى ۋە فرانسۇزچە گەپ قىلىۋاتقان
ئادەملەرنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ، كۆزىنى ئاچتى. ئۇنىڭ ئۈستىدە
ئىلگىرىكىدىنمۇ كۆپرەك ئىگىزلىكتە ئۈزۈپ يۈرگەن بۇلۇتلار ۋە
بۇلارنىڭ ئارىسىدىن كۆپ-كۆك بولۇپ كۆرۈنگەن بىپايان ئاسمان
يەنە نامايەن بولدى. كىنەز ئاندرې ئاتلارنىڭ تۇياق تاۋۇشى ۋە
ئادەملەرنىڭ ئاۋازىدىن ئۇلارنىڭ ئۆزىنىڭ يېنىغا كەلگەنلىكىنى
بىلگەن بولسىمۇ، بېشىنى بۇرمىدى ۋە ئۇلارنى كۆرمىدى.

بۇ كەلگەنلەر ناپالېون بىلەن ئۇنىڭ ئىككى ئادىۋانتى ئىدى.
بوناپارت جەڭ مەيدانىنى ئايلىنىپ چىقىپ، ئائۇگېست توغىنىنى
توپقا تۇتۇۋاتقان توپچىلارنى كۈچەيتۈرۈش توغرىسىدا بۇيرۇق
بېرىپ، جەڭ مەيدانىدا قالغان يارىدار ۋە ئۆلۈكلەرنى كۆرۈپ
يۈرەتتى.

— De beaux hommes! (ئاجايىپ ياخشى ئادەم!) — دىدى
ناپالېون ئۆلگەن بىر رۇس بومبىچىسىغا^① قاراپ، بۇ ئەسكەر يۈزىنى
يەرگە قارىتىپ، ئاللىقاچان قېتىپ قالغان بىر قولىنى بىر تەرەپكە
سوزۇپ، قوسىغىنى يەرگە تەككۈزگەن پېتى (بويىنى قاپقارا بولۇپ
كەتكەن) ياتاتتى.

— Les munition des pièces de position sont épuisées,
sire! (ئوق-دورىلار تۈگەپتۇ، جانابى ئاللىرى!) — دىدى شۇ
چاغدا ئائۇگېست يېزىسىنى توپقا تۇتۇۋاتقان توپچىلار قىسمىدىن
كەلگەن ئادىۋانت.

— Faites avancer celles de la réserve (ئارقا سەپتىن
ئالدۇرۇپ كېلىڭ)، — دىدى ناپالېون ۋە بىرنەچچە قەدەم يۈر-
گەندىن كېيىن، ئوڭدىسىغا ياتقان ھەم يېنىدا بايراقنىڭ سېپى
تۇرغان (فرانسۇزلار بايراقنىڭ ئۆزىنى ئولجا تەرىقىسىدە ئاللىقا-
چان ئېلىپ كەتكەن ئىدى) كىنەز ئاندرېنىڭ ئۈستىگە كېلىپ
توختىدى.

— Voilà une belle mort (مانا بۇ شەرەپلىك ئۆلۈم)، — دىدى
ناپالېون بولكونىسىغا قاراپ.

كىنەز ئاندرې گەپنىڭ ئۆزى توغرىسىدا ئىكەنلىگىنى ۋە بۇ گەپنى
ناپالېون ئېيتقانلىغىنى بىلدى. بۇ سۆزنى ئېيتقان ئادەمنى كىمدۇ
بىرسى sire (جانابى ئاللىرى) دېگەنلىگىنى ئاڭلىدى. لېكىن بۇ
سۆزلەر ئۇنىڭ قولىغا خۇددى چۈشۈشنىڭ غۇڭۇلدەشسىدەك بولۇپ
ئاڭلاندى. ئۇ بۇ سۆزلەرگە دىققەت قىلىش بىر ياقىدا تۇرسۇن،

① بومبا تاشلىغۇچى.

بەلكى ئېتىۋارمۇ قىلمىدى ۋە شۇ زاماتلا ئېسىدىنمۇ چىقىپ كەتتى. ئۇنىڭ بېشى ناھايىتى قاتتىق ئاغرىيتتى، قان كېتىپ ھالسىراپ كېتىۋاتقانلىغىنى سېزەتتى ۋە ئۈستىدە ئۇزاق، ئىگىز ھەم مەڭگۈ مەۋجۇت ئاسماننىلا كۆرەتتى. بېشىدا تۇرغان بۇ ئادەم ئۆزىنىڭ قەھرىمانى ناپالېون ئىكەنلىگىنى بىلىمۇ، لېكىن شۇ پەيتتە كۆڭلى ۋە بۇلۇتلار ئۈزۈپ يۈرگەن بۇ ئىگىز، چەكسىز ئاسمانغا سېلىشتۇرغاندا، ناپالېون ئۇنىڭغا شۇنچە كىچىك ۋە شۇنچە ئەھمىيەتسىز بىر ئادەم بولۇپ كۆرۈنەتتى. ھازىر بېشىدا تۇرغان ئادەم كىم بولسا بولسۇن ۋە ئۇنىڭ ھەققىدە نىمىلەرنى دىسە دىسۇن، ئۇنىڭ ئۈچۈن ھېچبىر ئەھمىيىتى يوق ئىدى؛ ئۇ پەقەت بېشىدا ئادەملەر تۇرغانلىقى ئۈچۈنلا خۇرسەن بولاتتى ۋە بۇ ئادەملەرنىڭ ياردەم بېرىشى-لىرىنى ھەم ئۇنى ھاياتلىققا قايتۇرۇشنى ئىستەيتتى، ھاياتلىق ئۇنىڭغا شۇ قەدەر چىرايلىق كۆرۈنەتتى، چۈنكى، ئۇ ھاياتلىقنى ئەمدى تامامەن باشقىچە چۈشەنەتتى. ئۇ ھەممە كۈچىنى توپلاپ قىمىرلاشقا، بىرەر ئاۋاز چىقىرىشقا ئۇرۇندى، پۈتتىكى ناھايىتى ئاجىزلىق بىلەن قىمىرلاتتى ۋە ئۆزىگە ئۆزى ئېچىنىدىغان، ئاجىز، كېسەلچان تەرزىدە ۋاي-ۋاي سېلىپ ئىگىردى.

— ھە! تىرىك ئىكەنغۇ، — دىدى ناپالېون، — بۇ ياش يىگىتنى (ce jeune homme) يارا باغلاش پونكىتىغا ئېلىپ بېرىڭلار!
ناپالېون شۇ گەپنى ئېيتتى. دە، ئۇ ياقىن شىلەپسىنى قولغا ئېلىپ ئىلجىيىپ، غەلبە بىلەن تەبىرىكلەپ كېلىۋاتقان مارشال لانى تەرەپكە قاراپ كەتتى.

كىنەز ئاندرې شۇنىڭدىن كېيىن ھېچنەمنى بىلمىدى، چۈنكى، زەمبىلگە سېلىنىۋاتقاندا، يولدا زەمبىل سىلكىنىگەندە ۋە پونكىتتا

يارىسىنى تازىلىغاندا ھەددىدىن تاشقىرى قاتتىق ئاغرىشتىن ھۇنىنى يوقاتقان ئىدى. ئۇ پەقەت شۇ كۈنى كەچقۇرۇن باشقا رۇس يارىدار ۋە ئەسىر ئەپتسەرلەر بىلەن بىرگە دوختۇرخانىغا ئېلىپ كېتىۋاتقان چاغدىلا ھۇشىغا كەلدى. ئۇ يولدا ئۆزىنى بىر قەدەر يەڭگىلەرەك سېزىپ، ئەتراپقا قاراشقا ۋە ھەتتا گەپ قىلىشقىمۇ دەرمان تاپتى. ئۇ ھۇشىغا كەلگەندە فرانسۇز قاتناش ئەپتسەرىنىڭ ئالدىراپ-ئالدىراپ قىلغان سۆزلىرىنى ئاڭلىدى:

— شۇ يەردە توختىتىش كېرەك: ھازىر پادىشا كېلىدۇ، بۇ ئەسىر جاناپلارنى كۆرسە ھوزۇرلىنىدۇ.

— بۈگۈن شۇنچە كۆپ ئەسىر ئېلىندىكى، پۈتۈن رۇس ئارمىيىسى ئەسىر چۈشتى دىسەكمۇ بولىدۇ، كۆرۈۋېرىپ پادىشايسىمىزمۇ زېرىكىپ قالغاندۇ، — دىدى يەنە بىر ئەپتسەر.

— مەيلى، ئالدىرىما! بۇ پادىشا ئالكساندر گۋاردىيىسىنىڭ كاماندىرى دىيىشىدۇ، — دىدى بىرىنچىسى ئاق كاۋالېرگارد^① كىيىمىنى كىيگەن بىر يارىدار رۇس ئەپتسەرىنى كۆرسىتىپ.

بولكونىكى كىنەز رېپىننى تونۇۋالدى، بۇنى ئۇ پېتربۇرگ ئاقسۇڭەكلەر دائىرىسىدە كۆرگەن ئىدى. ئۇنىڭ يېنىدا ئون توققۇز ياشلاردىكى بىر كاۋالېرگارد ئەپتسەرى تۇراتتى، ئۇمۇ يارىدار ئىدى.

بوناپارت ئات چاپتۇرۇپ كېلىپ، ئېتىنى توختاتتى.

— چوڭلار كىم؟ — دىدى ئەسىرلەرگە قاراپ.

① كونا روسىيىدە پادىشا خاندانىنى ۋە پادىشانىڭ ئۆزىنى ئالاھىدە

ئەھۋاللاردا قوغداش خىزمىتىنى قىلىدىغان ئەپتسەر. — تەر.

پولكوۋنىڭ رېپىنىنىڭ نامىنى ئاتاشتى.

— سىز پادىشا ئالكساندرنىڭ كاۋالېرگارد پولكىنىڭ كاماندىسىمۇ سىز؟ — دېدى ناپالېون.

— مەن ئېسكادرون كاماندىرى ئىدىم، — دېدى رېپىنى.

— سىزنىڭ پولكىڭىز ئۆز بۇرچىنى ھالالىق بىلەن ئورۇندىمىدى، — دېدى ناپالېون.

— ئۇلۇغ سەركەردىنىڭ ماختىشى ئەسكەر ئۈچۈن ئەڭ چوڭ مۇكاپات، — دېدى رېپىنى.

— بۇ مۇكاپاتنى جېنىم بىلەن سىزلەرگە تۇتتۇم، — دېدى ناپالېون، — يېنىڭىزدا تۇرغان بۇ ياش يىگىت كىم؟

كىنەز رېپىنى پورۇچىك سۇختېلېنىڭ نامىنى ئاتىدى.

ناپالېون ئۇنىڭغا قاراپ تەبەسسۇم بىلەن:

— Il est venu bien jeune se froter à nous (بىز بىلەن ئۇرۇشقا ناھايىتى ئالدىراپتۇ. دە، بۇ يىگىت)، — دېدى.

— باتۇرلۇق ياشقا قارىمايدۇ، — دېدى سۇختېلېن ئۈزۈك ئاۋاز بىلەن.

— ناھايىتى ياخشى جاۋاب، — دېدى ناپالېون، — ياش يىگىت كېلەچىڭىز پارلاق!

ئەسەرلەرنى ناپالېونغا تولۇق نامايىش قىلىش ئۈچۈن ئالدىغا چىقىرىپ قويۇلغان كىنەز ئاندرې پادىشانىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلماسلىقى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ناپالېون ئۇنى ئىلگىرى ئۇرۇش مەيدانىدا كۆرگەنلىكى ۋە شۇ يەردە ياش يىگىت — jeune homme دەپ ئېيتقانلىقى ئېسىگە كەلدى بولغاي، بولكونسكىغا مۇراجىئەت قىلغاندا يەنە شۇ سۆزنى ئىشلەتتى:

— Et vous, jeune homme? (خوش، ياش يىگىت؟) — دىدى

ئۇنىڭغا قاراپ، ئەھۋالىڭىز قانداق؟ mon brave (باتۇرۇم)؟

كىنەز ئاندرې بۇنىڭدىن بەش مىنۇت ئىلگىرى ئۆزىنى زەمبىلدە كۆتىرىپ ئېلىپ كېتىۋاتقان ئەسكەرلەرگە سۆز قىلالغۇدەك بولسىمۇ، ئەمما ھازىر ناپالېئونغا تىكىلىپ قاراپ لام-مىم دىمەي تۇرۇ-ۋەردى..... ئۇ ھازىر كۆرۈپ بىلگەن ئادالەتلىك ۋە شەپقەتلىك ئەنە شۇ ئاسمان بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ناپالېئوننى بەنت قىلغان ھەممە نەرسە ھازىر ئۇنىڭغا ئەرزىمەس بولۇپ كۆرۈندى، ناپالېئوننىڭ ئۆزى بولسا شۆھرەتپەرەسلىكى ۋە غەلبە خوشاللىقى بىلەن پەسكەش بىر ئادەمدەك كۆرۈندى ۋە شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇنىڭ سۇئالىغا جاۋابمۇ بېرەلمىدى.

قان كېتىپ دەرمانى قۇرۇپ، ئازاپ چېكىپ ۋە ئۆلۈم كۈتۈش نەتىجىسىدە بېشىغا كەلگەن يۈكسەك پىكىرلەر بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ھازىر ھەممە نەرسە ئۇنىڭ كۆزىگە دەرھەقىقەت پايدىسىز ۋە ئەرزىمەستەك كۆرۈنەتتى. كىنەز ئاندرې ناپالېئوننىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قاراپ تۇرغىنىدا ئۇلۇغۋارلىقنىڭ ئەرزىمەسلىكى توغرىسىدا، مەنسىگە ھىچكىم چۈشىنىپ يېتەلمەيدىغان ھاياتلىقنىڭمۇ بىر پۇلغا ئەرزىمەسلىكى توغرىسىدا، تىرىكلەردىن ھىچكىممۇ تېگىگە يېتەلمەيدىغان ۋە چۈشەندۈرەلمەيدىغان ئۆلۈمنىڭ تېخىمۇ ئەرزىمەس بىر نەرسە ئىكەنلىكى توغرىسىدا ئويلايتتى.

پادىشا جاۋاب كۈتمەستىنلا ئېتىنىڭ بېشىنى بۇرسىدى - دە، كېتە-ۋېتىپ باشلىقلاردىن بىرىگە مۇراجىئەت قىلدى:

— ئېيتىڭ، بۇ جانايپلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشىمۇن، مېنىڭ قارار گامىغا ئېلىپ بېرىشىمۇن؛ مېنىڭ دوختۇرۇم لاررېي بۇلارنىڭ

يارىسىنى كۆرسۈن. خەير كىنەز رېپىن، — دەپ ئېتىنى چايتۇرۇپ كەتتى.

ئۇنىڭ يۈزىدە مەمنۇنىيەت ۋە بەخت ئىپادىسى چاقناپ تۇراتتى. كىنەز ئاندرېنى ئېلىپ كەلگەن ئەسكەرلەر ئۇنىڭ بويىغا سىڭمىسى كىنەز قىزى ماريە ئېسىپ قويغان ئالتۇن بۇت سۈرىتىنى ئېلىۋالغان ئىدى، بىراق پادىشانىڭ ئەسىرلەرگە ئوبدان مۇئامىلە قىلغانلىغىنى كۆرۈپ، بۇ بۇتنىڭ سۈرىتىنى دەرھال بولكونىسىنىڭ بويىغا ئېسىپ قويۇشتى.

كىنەز ئاندرې بۇ نەرسىنى كىمىنىڭ قايتۇرۇپ بەرگەنلىكىنى ۋە يەنە قانداق قىلىپ بويىغا ئېسىپ قويغانلىغىنى بىلمىدى، لېكىن ئىنچىكە ئالتۇن زەنجىرلىك بۇت توساتتىن بويىدا، كىيىمى ئۈستىدە پەيدا بولۇپ قالغان ئىدى.

”ئەگەر ھەممە نەرسە كىنەز قىزى ماريە ئويلىغاندەك ئاددى ۋە ئوچۇق، روشەن بولىدىغان بولسا“ — دەپ ئويلىدى كىنەز ئاندرې سىڭلىسى بىر چاغلاردا زور مېھىر ۋە ئىخلاس بىلەن بويىغا ئېسىپ قويغان سەنەمگە قاراپ، ”ياخشى بولغان بولاتتى، ياخشى بولغان بولاتتى. ئەگەر كىشى بۇ دۇنيادا نەگە بېرىپ ياردەم سوراشنى، ئۆلگەندىن كېيىن ئۇ دۇنيادا نىمە بولۇشنى بىلسە، نىمە دىگەن ياخشى بولاتتى! ئەگەر مەن ھازىر: ’ھەي، پەرۋەردىگارم، ئۆزەڭ رەھىم قىلغايىسەن!.....‘ دەپ ئېيتالسام، قانچىلىك بەختىيار ۋە خاتىرجەم بولغان بولاتتىم!..... لېكىن بۇنى كىمگىمۇ ئېيتىمەن؟ مەن سېغىنىش ئۇياقتا تۇرسۇن، بەلكى سۆز بىلەنمۇ ئىپادىلەلمەيدىغان، نىمە ئىكەنلىكى نامەلۇم ۋە كىشىنىڭ ئەقلى يەتمەيدىغان كۈچ ياكى ئۇلۇغ قۇدرەتكە ياكى ھىچنەرسىگىمۇ“، — دەيتتى ئۆزىچە،

”كىنەز قىزى ماريە بۇ تۇمارغا تىكىپ قويغان خۇداغىمۇ؟ ئۆزەم ئۇققان ھەممە نەرسىنىڭ ھىچنەرسىگە ئەرزىمەسلىكىدىن ۋە ئوقۇپ بولمايدىغان، لېكىن ناھايىتى مۇھىم ئاللىقانداق بىر نەرسىنىڭ ئۇلۇغلىغىدىن باشقا ھىچ، ھىچ توغرا گەپ يوق!”

جىرغىلارنى كۆتىرىپ مېڭىشتى. جىرغا ھەر قېتىم سىلكىنگەندە ئۇنىڭ يارىسى ناھايىتى قاتتىق ئاغرىتتى ۋە قىزىتمىسى كۈچىيىپ جالاقلاشقا باشلايتتى. ئاتىسى، خۇتۇنى، سىڭلىسى ۋە دۇنياغا كېلىش ئال-دېدا تۇرغان ئوغلى توغرىسىدىكى خىياللىرى، جەڭ باشلىنىدىغان كېچىسى قەلبىدە بولغان مېھرى-مۇھەببەت تۇيغۇسى، كىچىككىنە ۋە كۆزىگە پاشىدەك كۆرۈنگەن ناپالېون ھەم بۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئۈستىدە تۇرغان ئىگىز ئاسمان — ئۇنىڭ قىزىتما ھالىتىدىكى تەسەۋۋۇرلىرىنىڭ مۇھىم ئاساسىنى تەشكىل قىلاتتى.

لىسگورىدىكى تىپ-تىنچ ھايات ۋە خاتىرجەم ئائىلىۋى بەخت ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا كەلدى. ئۇ مانا شۇ ھاياتتىن لەززەتلىنىشكە باشلىغاندا، بىردىنلا كۆز قارشى ھىسسىز، تار دائىرىلىك، باشقىلار-نىڭ بەختسىزلىكىدىن ئۆزىنى بەختلىك ھىس قىلىدىغان ناپالېون كېلىپ يەنە شۈبھە، ئازاپ-ئوقۇبەت باشلىناتتى ۋە ئۇنىڭغا پەقەت ئاسمانلا تەسەللى بېرەتتى. سەھەردە كىنەز ئاندرې يەنە ھۇشىدىن كەتتى ۋە ئارزۇ-خىياللىرى چۇۋالچاق پىكىرلەر زۇلمىتى ئارىسىدا قېپقالدى. ناپالېوننىڭ دوختۇرى لاررېينىڭ ئېيتىشىغا قارىغاندا، كىنەز ئاندرېنىڭ ساقىيىشىدىن كۆرە ئۆلۈشى ئېنىقراق ئىدى.

C'est un sujet nerveux et bilieux — (بۇ ئادەم ئەسەبى

ۋە جاھىل)، — دىدى لاررېي، — il n'en rechappera pas (ئۇ

ساقايمایدۇ .

كىنەز ئاندرې ساقىيىشىدىن ئۈمىت بولمىغان باشقا يارىدارلار
بىلەن بىللە يېزا ئاھالىسىنىڭ قارىمىغىغا تاپشۇرۇلدى .